Liber Sfanta Biblie

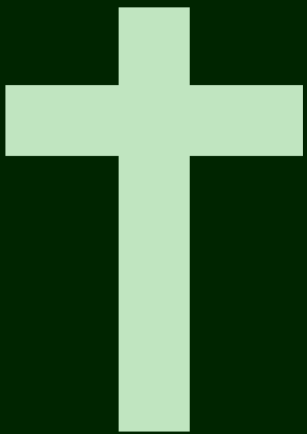

The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a

Contents

Matei 1
Marcu 46
Luca 74
Ioan 122
Faptele 158
Romani 205
1 Corinteni 226
2 Corinteni 245
Galateni 258
Efeseni 265
Filipeni 272
Coloseni 277
1 Tesaloniceni 282
2 Tesaloniceni 287
1 Timotei 290
2 Timotei 296
Titus 300
Filimon 303
Evrei 304
Iacov 319
1 Petru 324
2 Petru 330
1 Ioan 334
2 Ioan 339
3 Ioan 340
Iuda 341
Apocalipsa 343

Vestea cea bună conform Matei

1 Cartea genealogiei lui Isus Hristos,* fiul lui David, fiul lui Avraam.
2 Avraam a devenit tatăl lui Isaac. Isaac a devenit tatăl lui Iacov. Iacov
a devenit tatăl lui Iuda și al fraților săi.
3 Iuda a devenit tatăl lui Pereț și al lui Zerah prin Tamar. Perez a devenit
tatăl lui Hezron. Hezron a devenit tatăl lui Berbec.
4 Berbec a devenit tatăl lui Aminadab. Amminadab a devenit tatăl lui
Nahșon. Nahșon a devenit tatăl lui Salmon.
5 Salmon a devenit tatăl lui Boaz prin Rahab. Boaz a devenit tatăl lui
Obed prin Rut. Obed a devenit tatăl lui Isai.
6 Isai a devenit tatăl regelui David. Regele† David a devenit tatăl lui
Solomon prin cea care fusese soția lui Urie.
7 Solomon a devenit tatăl lui Roboam. Roboam a devenit tatăl lui Abia.
Abiia a devenit tatăl lui Asa.
8 Asa a devenit tatăl lui Iosafat. Iosafat a devenit tatăl lui Ioram. Ioram
a devenit tatăl lui Ozia.
9 Ozia a devenit tatăl lui Iotam. Iotam a devenit tatăl lui Ahaz. Ahaz a
devenit tatăl lui Ezechia.
10 Ezechia a devenit tatăl lui Manase. Manase a devenit tatăl lui Amon.
Amon a devenit tatăl lui Iosia.
11 Iosia a devenit tatăl lui Ieconia și al fraților săi în timpul exilului în
Babilon.
12 După exilul în Babilon, Ieconia a devenit tatăl lui Șealtiel. Șealtiel a
devenit tatăl lui Zorobabel.
13 Zorobabel a devenit tatăl lui Abiud. Abiud a devenit tatăl lui Eliachim.
Eliachim a devenit tatăl lui Azor.
14 Azor a devenit tatăl lui Țadoc. Țadoc a devenit tatăl lui Achim. Achim
a devenit tatăl lui Eliud.
15 Eliud a devenit tatăl lui Eleazar. Eleazar a devenit tatăl lui Matan.
Mathan a devenit tatăl lui Iacov.
16 Iacov a devenit tatăl lui Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut Isus,
‡care se numește Hristos.
17 Astfel, toate generațiile de la Avraam până la David sunt de
paisprezece generații; de la David până la exilul în Babilon, paisprezece
generații; și de la exilul în Babilon până la Hristos, paisprezece generații.
18 Iată cum a fost nașterea lui Isus Hristos: După ce mama Lui, Maria,
a fost logodită cu Iosif, înainte de a fi împreună, a fost găsită însărcinată
de Duhul Sfânt.
19 Iosif, soțul ei, care era un om drept și care nu voia să facă din ea un
exemplu public, a vrut să o renege în secret.
20 Dar când se gândea la aceste lucruri, iată că §un înger al Domnului
i s-a arătat în vis și i-a zis: "Iosif, fiul lui David, nu te teme să iei de soție
pe Maria, căci ceea ce este conceput în ea este de la Duhul Sfânt.
21 Ea va naște un fiu. Să-i pui numele Isus, *căci El este cel care va

* **1:1** Mesia (ebraică) și Hristos (greacă) înseamnă amândouă "Unsul". † **1:6** NU omite "regele".
‡ **1:16** "Isus" înseamnă "mântuire". § **1:20** "Iată", de la "ἰδοὺ", înseamnă a privi, a lua aminte, a observa, a vedea sau a privi. Este adesea folosit ca o interjecție. * **1:21** "Isus" înseamnă "mântuire".

mântui poporul Său de păcatele sale.”
22 Și toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinească ce a spus Domnul
prin proorocul care a zis,
23 “Iată, fecioara va rămâne însărcinată,
și va da naștere unui fiu.
Îi vor pune numele Emanuel”.
care este, fiind interpretat, “Dumnezeu cu noi”. †
24 Iosif s-a sculat din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului
și a luat la el pe nevastă-sa,
25 și n-a cunoscut-o până ce n-a născut pe fiul ei cel întâi născut. I-a pus
numele Isus.

2

1 Pe când se născuse Isus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului Irod,
iată că au venit la Ierusalim niște înțelepți de *la răsărit, care ziceau:
2 “Unde este Cel ce S-a născut Împărat al Iudeilor? Căci am văzut steaua
Lui la răsărit și am venit să ne închinăm Lui”.
3 Regele Irod, când a auzit aceasta, s-a tulburat și tot Ierusalimul
împreună cu el.
4 Adunând pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii poporului,
i-a întrebat unde se va naște Hristosul.
5 Ei i-au răspuns: “În Betleemul Iudeii, căci așa este scris prin profet,
6 “Tu, Betleem, țară a lui Iuda,
nu sunt cu nimic mai prejos printre căpeteniile lui Iuda;
pentru că din tine va ieși un guvernator
care va păstori poporul Meu, Israel.”” †
7 Irod a chemat pe ascuns pe înțelepți și a aflat de la ei la ce oră a apărut
steaua.
8 I-a trimis la Betleem și le-a zis: “Mergeți și căutați cu grijă pruncul.
Când îl veți găsi, aduceți-mi vestea, ca să vin și eu să mă închin lui.”
9 Ei, după ce au auzit pe rege, au plecat; și iată că steaua pe care
o văzuseră la răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit
deasupra locului unde era pruncul.
10 Când au văzut steaua, s-au bucurat cu bucurie nespus de mare.
11 Au intrat în casă și au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, și au căzut
jos și I s-au închinat. Deschizându-și comorile, i-au oferit daruri: aur,
tămâie și smirnă.
12 Fiind avertizați în vis să nu se întoarcă la Irod, s-au întors în țara lor
pe un alt drum.
13 După ce au plecat, iată că un înger al Domnului s-a arătat în vis lui
Iosif și i-a zis: “Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și fugi în Egipt și rămâi
acolo până ce-ți voi spune, căci Irod va căuta Pruncul ca să-l nimicească.”
14 S-a sculat, a luat noaptea pe prunc și pe mama lui și a plecat în Egipt,
15 și a stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce spusese
Domnul prin proorocul care zicea: “Din Egipt am chemat pe fiul Meu”. ‡
16 Atunci Irod, văzând că este batjocorit de magi, s-a mâniat foarte tare
și a trimis să ucidă pe toți copiii de parte bărbătească din Betleem și din

---

† **1:23** Isaia 7:14 * **2:1** Cuvântul pentru “înțelepți” (magoi) poate însemna și învățători, oameni de știință, medici, astrologi, clarvăzători, interpreți de vise sau vrăjitori. † **2:6** Mica 5:2 ‡ **2:15** Osea 11:1

toată ținutul din jur, de la doi ani în jos, după timpul exact pe care-l aflase
de la magi.
17 Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin profetul Ieremia, care
zicea așa
18 “S-a auzit o voce în Rama,
jale, plâns și jale mare,
Rahela plângând pentru copiii ei;
ea nu ar fi fost consolată,
pentru că ei nu mai sunt.” §
19 După ce a murit Irod, iată că un înger al Domnului s-a arătat în vis
lui Iosif în Egipt, zicând:
20 “Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și du-te în țara lui Israel, căci
cei care căutau viața Pruncului au murit.”
21 Și s-a sculat, a luat pruncul și pe mama lui și a venit în țara lui Israel.
22 Dar, când a auzit că Arhelau domnea în Iudeea în locul tatălui său,
Irod, s-a temut să meargă acolo. Fiind avertizat în vis, s-a retras în
regiunea Galileii
23 și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească
ceea ce s-a spus prin profeți, că el va fi numit Nazarinean.

3

1 În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustiul
Iudeii, zicând:
2 “Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape!”
3 Căci acesta este cel despre care s-a vorbit prin profetul Isaia, care a
spus
“Glasul cuiva care strigă în pustiu,
pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!” *
4 Ioan purta haine de păr de cămilă și o curea de piele la brâu. Hrana
lui era lăcuste și miere sălbatică.
5 Atunci a ieșit la el popor din Ierusalim, din toată Iudeea și din toată
regiunea din jurul Iordanului.
6 Au fost botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.
7 Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei venind la botezul
Său, le-a zis: “Urmași ai viperelor, cine v-a avertizat să fugiți de mânia
viitoare?
8 De aceea, produceți roade demne de pocăință!
9 Nu vă gândiți în sinea voastră: “Îl avem ca tată pe Avraam!”, căci vă
spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam copii din aceste pietre.
10 Chiar acum securea stă la rădăcina copacilor. De aceea, orice copac
care nu produce fructe bune este tăiat și aruncat în foc.
11 Eu vă botez în apă pentru pocăință, dar Cel ce vine după mine este
mai puternic decât mine, și nu sunt vrednic să port sandalele lui. El vă va
boteza în Duhul Sfânt. †
12 Furca lui de vânat este în mâna lui și își va curăța temeinic aria de
treierat. Își va strânge grâul în hambar, dar neghina o va arde cu foc
nestins.”

§ **2:18** Ieremia 31:15 * **3:3** Isaia 40:3 † **3:11** TR și NU adaugă “și cu foc”

13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.
14 Dar Ioan ar fi vrut să-L împiedice, zicând: “Eu am nevoie să fiu botezat de tine, și tu vii la mine?”
15 Isus, răspunzând, i-a zis: “Îngăduie acum, căci așa se cuvine să împlinim toată dreptatea.” Atunci el i-a permis.
16 Isus, după ce a fost botezat, s-a suit din apă și iată că i s-au deschis cerurile. A văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste el.
17 Și iată, un glas din ceruri a zis: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, cu care sunt foarte mulțumit.”

4

1 Isus a fost dus de Duhul Sfânt în pustiu, ca să fie ispitit de diavol.
2 După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, I-a fost foame după aceea.
3 Ispititorul a venit și i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să se transforme în pâine”.
4 Iar el a răspuns: “Este scris: “Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.””
5 Atunci diavolul l-a dus în cetatea sfântă. L-a așezat pe vârful templului
6 și i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris,
“El va porunci îngerilor Săi cu privire la voi” și,
'Pe mâinile lor te vor purta,
ca să nu te lovești cu piciorul de o piatră.””
7 Isus i-a zis: “Iarăși este scris: “Să nu pui la încercare pe Domnul, Dumnezeul tău”.”
8 Diavolul l-a dus iarăși pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor.
9 El i-a spus: “Îți voi da toate aceste lucruri, dacă vei cădea jos și te vei închina mie.”
10 Atunci Isus i-a zis: “Du-te de aici, Satano! Căci este scris: “Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai lui să-i slujești”.”
11 Atunci diavolul L-a lăsat și iată că au venit îngeri și I-au slujit.
12 Când a auzit Isus că Ioan fusese predat, s-a retras în Galileea.
13 A plecat din Nazaret, a venit și a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,
14 ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin profetul Isaia, care zicea:,
15 “Țara lui Zabulon și țara lui Neftali,
spre mare, dincolo de Iordan,
Galileea neamurilor,
16 poporul care ședea în întuneric a văzut o lumină mare;
celor care stăteau în regiunea și în umbra morții,
pentru ei a răsărit lumina.”
17 Din vremea aceea, Isus a început să propovăduiască și să zică: “Pocăiți-vă! Căci Împărăția Cerurilor este aproape”.
18 Și mergând pe malul mării Galileii, a văzut doi frați: Simon, numit Petru, și Andrei, fratele său, aruncând o plasă în mare, căci erau pescari.
19 El le-a zis: “Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.”
20 Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după El.

21 Mergând mai departe de acolo, a văzut alți doi frați, Iacov, fiul lui
Zebedei, și Ioan, fratele său, în barcă, împreună cu Zebedei, tatăl lor,
reparându-și plasele. El i-a chemat.
22 Ei au lăsat îndată barca și pe tatăl lor și l-au urmat.
23 Isus străbătea toată Galileea, învățând în sinagogile lor, propovăduind
vestea cea bună a Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință
în popor.
24 Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria. Îi aduceau la el pe toți
cei care erau bolnavi, atinși de diferite boli și chinuri, posedați de demoni,
epileptici și paralitici; și el îi vindeca.
25 L-au urmat mari mulțimi din Galileea, din Decapole, din Ierusalim,
din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5

1 Văzând mulțimile, S-a suit pe munte. După ce a șezut, discipolii Lui
au venit la El.
2 El a deschis gura și i-a învățat, zicând:,
3 “Ferice de cei săraci cu duhul!
pentru că a lor este Împărăția Cerurilor.
4 Ferice de cei ce plâng!
pentru că vor fi mângâiați.
5 Ferice de cei blânzi!
căci ei vor moșteni pământul.
6 Ferice de cei ce flămânzesc și însetează după dreptate,
pentru că vor fi umplute.
7 Ferice de cei milostivi!
pentru că ei vor obține îndurare.
8 Ferice de cei cu inima curată!
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.
9 Fericiți făcătorii de pace!
pentru că ei se vor numi copii ai lui Dumnezeu.
10 Ferice de cei ce au fost prigoniți pentru dreptate,
pentru că a lor este Împărăția Cerurilor.
11 Ferice de voi, când vă vor ocărî, vă vor prigoni și vor zice tot felul de
lucruri rele împotriva voastră, pe nedrept, din pricina Mea.
12 Bucurați-vă și vă veseliți, căci mare este răsplata voastră în ceruri.
Căci așa au prigonit ei pe profeții care au fost înaintea voastră.
13 Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea și-a pierdut gustul, cu ce
se va săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară
și călcată în picioare de oameni.
14 Tu ești lumina lumii. O cetate situată pe un deal nu poate fi ascunsă.
15 Nici nu aprindeți o lampă și nu o puneți sub un coș de măsurat, ci pe
un stativ, și ea luminează tuturor celor care sunt în casă.
16 Tot așa, lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor, ca să vadă
faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.
17 “Să nu credeți că am venit să distrug Legea și proorocii. Nu am venit
să distrug, ci să împlinesc.
18 Căci, cu siguranță, vă spun că, până când vor trece cerul și pământul,
nici cea mai mică literă și nici cea mai mică lovitură de peniță nu va trece
în vreun fel din Lege, până când toate lucrurile vor fi împlinite.

19 De aceea, oricine va călca una dintre aceste porunci mai mici și va
învăța pe alții să facă așa, va fi numit cel mai mic în Împărăția cerurilor;
dar oricine le va împlini și le va învăța va fi numit mare în Împărăția
cerurilor.
20 Căci vă spun că, dacă dreptatea voastră nu o va întrece pe cea
a cărturarilor și a fariseilor, în niciun caz nu veți intra în Împărăția
Cerurilor.
21 Ați auzit că s-a spus celor din vechime: "Să nu ucizi!" și că "Oricine
va ucide va fi supus judecății".
22 Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său fără motiv va fi
în primejdie de judecată. Oricine îi va spune fratelui său: "Raca!" va fi
în pericol de consiliu. Oricine îi va spune: "Prostule!" va fi în pericol de
focul gheenei.
23 "Deci, dacă îți aduci darul la altar și îți aduci aminte că fratele tău are
ceva împotriva ta,
24 lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și du-te. Împăcați-vă mai întâi
cu fratele vostru și apoi veniți și aduceți darul vostru.
25 Înțelege-te repede cu potrivnicul tău, cât timp ești cu el pe drum,
ca nu cumva procurorul să te predea judecătorului, iar judecătorul să te
predea ofițerului și să fii aruncat în închisoare.
26 Mai mult ca sigur vă spun că nu veți ieși nicidecum de acolo până nu
veți plăti și ultimul bănuț.
27 Ați auzit că s-a zis: "Să nu preacurvești!"
28 Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca să o poftească, a
preacurvit cu ea în inima lui.
29 Dacă ochiul tău drept te face să te poticnești, smulge-l și aruncă-l de
la tine. Căci este mai de folos să piară unul dintre membrele tale decât ca
tot trupul tău să fie aruncat în gheenă.
30 Dacă mâna ta dreaptă te face să te poticnești, taie-o și arunc-o departe
de tine. Căci îți este mai de folos să piară unul din membrele tale, decât
să fie aruncat tot trupul tău în Gheenă.
31 "S-a mai spus: "Oricine își va renega nevasta, să-i dea un act de
divorț."
32 Dar Eu vă spun că oricine își reneagă nevasta, afară de motivul
desfrânării, o face adulteră; și oricine se căsătorește cu ea după ce a fost
renegată, comite adulter.
33 "Ați auzit că s-a spus celor vechi: "Să nu faceți jurăminte false, ci să
împliniți jurămintele voastre față de Domnul."
34 Dar Eu vă spun să nu jurați deloc: nici pe cer, căci este tronul lui
Dumnezeu,
35 nici pe pământ, căci este așternutul picioarelor Lui, nici pe Ierusalim,
căci este cetatea marelui Împărat.
36 Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face nici un fir de păr alb sau
negru.
37 Ci să fie "Da" al tău "Da" și "Nu" al tău "Nu". Tot ce este mai mult
decât acestea este de la cel rău.
38 Ați auzit că s-a spus: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte".
39 Dar Eu vă spun: Nu vă împotriviți celui rău; ci, dacă te lovește cineva
peste obrazul drept, întoarce-i și celălalt obraz.

40 Dacă cineva te dă în judecată ca să-ți ia haina, lasă-i și haina ta.
41 Oricine vă silește să mergeți o milă, mergeți cu el două.
42 Dă-i celui care îți cere și nu refuza pe cel care vrea să se împrumute
de la tine.
43 Ați auzit că s-a spus: "Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe
vrăjmașul tău.
44 Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce
vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă
maltratează și vă prigonesc,
45 ca să fiți copii ai Tatălui vostru care este în ceruri. Căci El face să
răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei
drepți și peste cei nedrepți.
46 Căci, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți voi? Oare nici
măcar vameșii nu fac la fel?
47 Dacă nu faci decât să-ți saluți prietenii, ce faci tu mai mult decât
ceilalți? Nu fac la fel și vameșii?
48 De aceea, voi să fiți desăvârșiți, după cum Tatăl vostru din ceruri este
desăvârșit.

6

1 "Luați seama să nu faceți milostenia voastră înaintea oamenilor, ca să
fiți văzuți de ei, căci altfel nu veți avea nici o răsplată de la Tatăl vostru
care este în ceruri.
2 De aceea, când faceți fapte de milostenie, nu sunați din trâmbiță
înaintea voastră, așa cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi, ca să obțină
slavă de la oameni. Mai mult ca sigur vă spun că ei și-au primit răsplata.
3 Dar când faci fapte de milostenie, nu lăsa ca mâna ta stângă să știe ce
face mâna ta dreaptă,
4 pentru ca faptele tale de milostenie să fie în taină; atunci Tatăl tău,
care vede în taină, îți va răsplăti în mod deschis.
5 Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căci lor le place să stea în
picioare și să se roage în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să fie văzuți
de oameni. Mai mult ca sigur, vă spun, ei și-au primit răsplata.
6 Dar tu, când te rogi, intră în camera ta interioară și, după ce ți-ai închis
ușa, roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în
ascuns, îți va răsplăti în mod deschis.
7 Când vă rugați, nu folosiți repetări deșarte, așa cum fac neamurile,
căci ele cred că vor fi auzite pentru vorbăria lor multă.
8 De aceea, nu fiți ca ei, căci Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie, înainte
ca voi să i le cereți.
9 Rugați-vă astfel:
"Tatăl nostru care ești în ceruri, fie ca numele Tău să fie păstrat sfânt.
10 Să vină Împărăția Ta!
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.
11 Dă-ne astăzi pâinea noastră cea de toate zilele.
12 Iartă-ne datoriile noastre,
așa cum și noi iertăm datornicilor noștri.
13 Nu ne duce pe noi în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este Împărăția, puterea și slava în veci. Amin.

14 Căci, dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru ceresc vă
va ierta vouă.
15 Dar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă
va ierta greșelile voastre.
16 Și când postiți, să nu fiți ca fățarnicii, cu fețele triste. Căci ei își
desfigurează fețele ca să fie văzuți de oameni că postesc. Mai mult ca
sigur vă spun că ei și-au primit răsplata.
17 Dar voi, când postiți, ungeți-vă capul și spălați-vă pe față,
18 astfel încât să nu vă vadă oamenii că postiți, ci Tatăl vostru, care este
în ascuns; și Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti.
19 "Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina mistuie și
unde hoții pătrund și fură;
20 ci adunați-vă comori în ceruri, unde nici molia, nici rugina nu mistuie
și unde hoții nu pătrund și nu fură;
21 căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.
22 "Lampa trupului este ochiul. De aceea, dacă ochiul tău este sănătos,
tot corpul tău va fi plin de lumină.
23 Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric.
De aceea, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare este
întunericul!
24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, căci ori va urî pe unul și va iubi
pe celălalt, ori va fi devotat unuia și va dispreți pe celălalt. Nu poți sluji
și lui Dumnezeu și lui Mamona.
25 De aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru viața voastră: ce veți
mânca sau ce veți bea; și nici pentru trupul vostru, ce veți purta. Nu este
viața mai mult decât hrana, iar trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
26 Priviți păsările cerului, care nu seamănă, nu seceră și nu adună în
hambare. Tatăl vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși
decât ele?
27 "Cine dintre voi, dacă este îngrijorat, poate să adauge o clipă la viața
lui?
28 De ce vă îngrijorați din cauza hainelor? Gândiți-vă la crinii de pe
câmp, cum cresc ei. Ei nu se trudesc, nici nu se învârt,
29 și totuși vă spun că nici măcar Solomon, în toată gloria lui, nu era
îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
30 Dar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba câmpului, care astăzi există,
iar mâine este aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe
voi, cei cu puțină credință?
31 De aceea, nu vă îngrijorați, zicând: "Ce vom mânca?", "Ce vom bea?"
sau "Cu ce ne vom îmbrăca?"
32 Căci neamurile caută toate aceste lucruri; dar Tatăl vostru cel ceresc
știe că aveți nevoie de toate acestea.
33 Dar căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate
aceste lucruri vi se vor da și vouă.
34 De aceea, nu vă îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine
se va îngrijora singură. Răul propriu al fiecărei zile este suficient.

7

1 "Nu judecați, ca să nu fiți judecați.
2 Căci cu orice judecată veți judeca, veți fi judecați; și cu orice măsură
veți măsura, vi se va măsura.

3 De ce vezi paiul care este în ochiul fratelui tău, dar nu te gândești la
bârna care este în propriul tău ochi?
4 Sau cum îi vei spune fratelui tău: "Lasă-mă să scot paiul din ochiul
tău", și iată că bârna este în propriul tău ochi?
5 Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul tău și apoi vei putea vedea
limpede ca să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6 "Nu dați la câini ce este sfânt și nu aruncați perlele voastre înaintea
porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, să se întoarcă și să vă sfâșie.

7 "Cereți și vi se va da. Căutați, și veți găsi. Bateți la ușă și vi se va
deschide.
8 Căci oricine cere primește. Cel care caută găsește. Celui care bate i se
va deschide.
9 Sau cine dintre voi este acela care, dacă fiul său îi cere pâine, îi va da
o piatră?
10 Sau, dacă îi cere un pește, cine îi va da un șarpe?
11 Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri,
cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor
ce i le cer!
12 Așadar, orice vreți să vă facă vouă oamenii, să le faceți și voi; căci
aceasta este Legea și profeții.

13 "Intrați pe poarta cea strâmtă, căci poarta este largă și calea cea largă
care duce la pieire, și mulți sunt cei ce intră pe ea.
14 Cât de strâmtă este poarta și de îngustă este calea care duce la viață!
Sunt puțini cei care o găsesc.

15 "Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, dar
pe dinăuntru sunt lupi răpitori.
16 După roadele lor îi veți cunoaște. Culegeți struguri din spini sau
smochine din ciulini?
17 Tot așa, orice pom bun produce fructe bune, dar pomul stricat produce
fructe rele.
18 Un pom bun nu poate produce fructe rele, și nici un pom corupt nu
poate produce fructe bune.
19 Orice copac care nu produce fructe bune este tăiat și aruncat în foc.
20 De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște.

21 "Nu oricine Îmi zice: "Doamne, Doamne!" va intra în Împărăția
cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.
22 Mulți îmi vor spune în ziua aceea: "Doamne, Doamne, nu cumva am
prorocit în numele Tău, nu cumva în numele Tău am scos demoni și nu
cumva în numele Tău am făcut multe lucrări puternice?"
23 Atunci le voi spune: "Nu v-am cunoscut niciodată". Plecați de la Mine,
voi care lucrați fărădelegea'.

24 Oricine ascultă aceste cuvinte ale Mele și le împlinește, îl voi asemăna
cu un om înțelept care și-a zidit casa pe stâncă.
25 A căzut ploaia, au venit inundațiile, au suflat vânturile și au bătut
peste casa aceea, dar ea nu a căzut, pentru că era întemeiată pe stâncă.
26 Oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le pune în practică va fi ca
un om nebun care și-a construit casa pe nisip.
27 Ploaia a căzut, au venit inundațiile, vânturile au suflat și au bătut
peste casa aceea; și ea a căzut — și căderea ei a fost mare."

28 După ce a isprăvit Isus de spus acestea, mulțimea a rămas uimită de
învățătura Lui,
29 căci îi învăța cu putere, și nu ca pe cărturari.

8

1 Când S-a pogorât de pe munte, o mare mulțime de oameni Îl urmau.
2 Și iată că un lepros a venit la el și i s-a închinat, zicând: "Doamne,
dacă vrei, poți să mă faci curat".
3 Isus a întins mâna și l-a atins, zicând: "Vreau să... Să fii curățat".
Imediat, lepra lui a fost curățată.
4 Isus i-a zis: "Ai grijă să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului și
oferă darul pe care l-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei."
5 Când a ajuns în Capernaum, a venit la El un centurion, care i-a cerut
ajutor,
6 zicând: "Doamne, robul meu zace în casă, paralizat și foarte chinuit."
7 Isus i-a zis: "Voi veni și-l voi vindeca."
8 Centurionul a răspuns: "Doamne, nu sunt vrednic să intri sub
acoperișul meu. Spune doar un cuvânt și robul meu va fi vindecat.
9 Căci și eu sunt un om sub autoritate, având sub mine soldați. Îi spun
acestuia: "Du-te!" și el se duce; îi spun altuia: "Vino!" și el vine; îi spun
robului meu: "Fă aceasta!" și el o face."
10 Isus, auzind aceasta, s-a mirat și a zis celor ce-l urmau: "Adevărat vă
spun că n-am găsit o credință atât de mare, nici măcar în Israel.
11 Vă spun că mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta cu
Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția Cerurilor,
12 dar copiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară. Acolo va
fi plâns și scrâșnire de dinți"."
13 Isus i-a spus centurionului: "Du-te și tu. Să ți se facă așa cum ai
crezut." Robul său a fost vindecat în acel ceas.
14 Când a intrat Isus în casa lui Petru, a văzut pe mama nevestei lui, care
zăcea bolnavă de febră.
15 I-a atins mâna, și febra a lăsat-o. Ea s-a ridicat și l-a servit.
16 Când s-a făcut seară, i-au adus pe mulți posedați de demoni. El a
izgonit duhurile cu un cuvânt și a vindecat pe toți cei bolnavi,
17 pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profetul Isaia: "El a
luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre".
18 Isus, văzând mulțime mare în jurul Lui, a poruncit să se ducă în
cealaltă parte.
19 Un cărturar a venit și I-a zis: "Învățătorule, Te voi urma oriunde vei
merge."
20 Isus i-a zis: "Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul
Omului nu are unde să-și pună capul."
21 Un alt ucenic al Lui I-a zis: "Doamne, îngăduie-mi să mă duc mai întâi
să îngrop pe tatăl meu."
22 Dar Isus i-a zis: "Urmează-Mă și lasă morții să-și îngroape morții
lor."
23 Când a urcat în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.
24 Iată că s-a iscat o furtună violentă pe mare, încât barca era acoperită
de valuri; dar El dormea.

25 Ucenicii au venit la el și l-au trezit, zicând: “Salvează-ne, Doamne!
Suntem pe moarte!”
26 El le-a zis: “De ce vă temeți, oameni cu puțină credință?” Apoi s-a
ridicat, a mustrat vântul și marea și s-a făcut o mare liniște.
27 Și oamenii se mirau și ziceau: “Ce fel de om este acesta, încât și vântul
și marea îl ascultă?”
28 Când a ajuns de cealaltă parte, în ținutul Gherghesenilor, l-au
întâmpinat doi oameni posedați de demoni, care ieșeau din morminte,
foarte înverșunați, încât nimeni nu putea trece pe acolo.
29 Și iată că strigau, zicând: “Ce avem noi de-a face cu Tine, Isus, Fiul
lui Dumnezeu? Ai venit aici ca să ne chinuiești înainte de vreme?”
30 Și era o turmă de mulți porci care păștea departe de ei.
31 Demonii l-au implorat, spunând: “Dacă ne scoți afară, îngăduie-ne să
plecăm în turma de porci.”
32 Și le-a zis: “Mergeți!”
Au ieșit și au intrat în turma de porci; și iată că întreaga turmă de porci
s-a prăbușit în mare și a murit în apă.
33 Cei care îi hrăneau au fugit și s-au dus în cetate și au povestit totul,
inclusiv ce s-a întâmplat cu cei care erau posedați de demoni.
34 Iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus. Când l-au văzut,
l-au implorat să plece de lângă hotarele lor.

9

1 A intrat într-o corabie, a trecut dincolo și a venit în cetatea sa.
2 Și iată că i-au adus un om paralizat, întins pe un pat. Isus, văzând
credința lor, i-a spus paraliticului: “Fiule, înveselește-te! Păcatele tale îți
sunt iertate”.
3 Și iată că unii dintre cărturari își ziceau: “Omul acesta hulește”.
4 Isus, cunoscând gândurile lor, a zis: “Pentru ce gândiți rău în inimile
voastre?
5 Căci ce este mai ușor: să spui: “Păcatele tale sunt iertate”, sau să spui:
“Scoală-te și umblă?”
6 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele —
(apoi i-a spus paraliticului): “Scoală-te, ia-ți rogojina și du-te la casa ta”.
7 Și s-a sculat și a plecat la casa lui.
8 Dar mulțimile, văzând aceasta, s-au mirat și au slăvit pe Dumnezeu,
care dăduse oamenilor o asemenea putere.
9 Când a trecut Isus de acolo, a văzut pe un om numit Matei, care ședea
la percepție. I-a spus: “Urmează-mă”. El s-a ridicat și l-a urmat.
10 Pe când ședea el în casă, iată că au venit mulți vameși și păcătoși și
s-au așezat la masă cu Isus și cu discipolii săi.
11 Fariseii, văzând aceasta, au zis discipolilor lui: “De ce mănâncă
învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”
12 Când a auzit Isus, le-a zis: “Cei sănătoși nu au nevoie de doctor, dar
cei bolnavi au nevoie de doctor.
13 Voi însă mergeți și învățați ce înseamnă acest lucru: “Eu vreau milă,
și nu jertfă”, căci n-am venit să chem la pocăință pe cei drepți, ci pe
păcătoși.”
14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la el și i-au zis: “De ce noi și fariseii
postim des, iar ucenicii tăi nu postesc?”

15 Isus le-a zis: “Pot oare prietenii mirelui să jelească atâta timp cât
mirele este cu ei? Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci
vor posti.
16 Nimeni nu pune o bucată de pânză neîncălzită pe o haină veche,
pentru că petecul s-ar rupe de pe haină și se face o gaură și mai mare.
17 Nici oamenii nu pun vin nou în piei de vin vechi, căci altfel s-ar sparge
piei, s-ar vărsa vinul și s-ar strica piei. Nu, ei pun vin nou în piei de vin
proaspăt, și amândouă se păstrează.”

18 Pe când le spunea acestea, iată că a venit un domnitor și I s-a închinat,
zicând: “Fiica mea a murit; vino și pune mâna pe ea și va trăi.”

19 Isus s-a sculat și a mers după el, ca și ucenicii lui.
20 Și iată că o femeie, care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani,
a venit în urma Lui și s-a atins de marginea hainei Lui;
21 căci zicea în sinea ei: “Dacă mă ating de haina Lui, mă voi face bine”.

22 Dar Isus, întorcându-se și văzând-o, a zis: “Fiică, înveselește-te!
Credința ta te-a făcut sănătoasă”. Și femeia s-a făcut bine din acel ceas.

23 Când a intrat Isus în casa domnitorului și a văzut pe cei ce cântau la
fluier și mulțimea în dezordine,
24 le-a zis: “Faceți loc, căci fata nu este moartă, ci doarme.”

Îl ridiculizau.
25 Dar, când mulțimea a fost trimisă afară, El a intrat înăuntru, a luat-o
de mână și fata s-a ridicat.
26 Vestea aceasta s-a răspândit în toată țara aceea.

27 Pe când trecea Isus de acolo, doi orbi L-au urmărit, strigând și zicând:
“Ai milă de noi, Fiul lui David!”
28 După ce a intrat în casă, orbii s-au apropiat de El. Isus le-a zis: “Credeți
că pot face acest lucru?”

Ei i-au spus: “Da, Doamne”.

29 Apoi s-a atins de ochii lor și a zis: “Fie vouă după credința voastră!”
30 Atunci li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu strictețe, zicând:
“Aveți grijă ca nimeni să nu afle despre aceasta.”
31 Dar ei au ieșit și au răspândit faima Lui în toată țara aceea.

32 Pe când ieșeau ei afară, iată că a fost adus la El un mut, care era
posedat de un demon.
33 După ce a fost izgonit demonul, omul mut a vorbit. Mulțimile se
minunau și spuneau: “Așa ceva nu s-a mai văzut în Israel!”

34 Dar fariseii ziceau: “Prin prințul demonilor scoate demoni.”

35 Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor,
propovăduind vestea cea bună a Împărăției și vindecând orice boală și
orice neputință în popor.
36 Când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele, pentru că erau hărțuite
și împrăștiate, ca niște oi fără păstor.
37 Atunci le-a spus discipolilor săi: “Într-adevăr, secerișul este mare, dar
lucrătorii sunt puțini.
38 Rugați-vădeci ca Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul
Său.”

10

1 A chemat la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere
asupra duhurilor necurate, ca să le scoată afară și să vindece orice boală
și orice neputință.
2 Și numele celor doisprezece apostoli sunt următoarele Cel dintâi,
Simon, care se numește Petru; Andrei, fratele său; Iacov, fiul lui Zebedeu;
Ioan, fratele său;
3 Filip; Bartolomeu; Toma; Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu; Lebeu,
care se mai numea și Tadeu;
4 Simon Zelota; și Iuda Iscarioteanul, care l-a și trădat.
5 Isus a trimis pe acești doisprezece și le-a poruncit, zicând: "Să nu
mergeți printre neamuri și să nu intrați în nici o cetate a samaritenilor.
6 Mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.
7 În timp ce mergeți, propovăduiți, spunând: "Împărăția Cerurilor este
aproape!"
8 Vindecați bolnavii, curățați leproșii și alungați demonii. De bunăvoie
ați primit, de bunăvoie dați.
9 Nu luați aur, argint sau aramă în centurile voastre de bani.
10 Nu luați nici un sac pentru călătorie, nici două haine, nici sandale,
nici toiag, căci cel care muncește este vrednic de hrana sa.
11 În orice cetate sau sat în care intrați, aflați cine este vrednic în el și
rămâneți acolo până când veți merge mai departe.
12 Când intrați în gospodărie, salutați-o.
13 Dacă gospodăria este vrednică, să vină pacea ta peste ea, iar dacă nu
este vrednică, să se întoarcă pacea ta la tine.
14 Oricine nu vă primește și nu vă ascultă cuvintele, când ieșiți din casa
aceea sau din cetatea aceea, scuturați-vă praful de pe picioare.
15 Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de suportat
pentru țara Sodomei și Gomorei decât pentru orașul acela.
16 "Iată, vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. De aceea, fiți înțelepți
ca șerpii și inofensivi ca porumbeii.
17 Dar păziți-vă de oameni, căci vă vor da pe mâna consiliilor și în
sinagogile lor vă vor biciui.
18 Da, și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza
Mea, ca mărturie pentru ei și pentru neamuri.
19 Dar, când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum și ce veți spune, pentru
că vi se va da în ceasul acela ce veți spune.
20 Căci nu voi vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.
21 "Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul său. Copiii
se vor ridica împotriva părinților și îi vor face să moară.
22 Veți fi urâți de toți oamenii din cauza numelui Meu, dar cel care va
răbda până la sfârșit va fi mântuit.
23 Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți în cealaltă, pentru
că, cu siguranță, vă spun că nu veți fi trecut prin cetățile lui Israel până
nu va veni Fiul Omului.
24 "Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său, nici sluga mai presus
de stăpânul său.
25 Este de ajuns ca ucenicul să fie ca învățătorul său, și robul ca domnul
său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai mult pe cei
din casa lui!

26 De aceea nu vă temeți de ei, căci nu este nimic acoperit care să nu fie
descoperit, sau ascuns care să nu fie cunoscut.
27 Ceea ce vă spun în întuneric, vorbiți la lumină; și ceea ce auziți șoptit
la ureche, vestiți pe acoperișurile caselor.
28 Nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul. Temeți-
vă mai degrabă de cel care este în stare să nimicească și sufletul și trupul
în Gheenă.
29 "Nu se vând oare două vrăbii cu o monedă de un asarion? Nici una
dintre ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.
30 Dar chiar și firele de păr de pe capul vostru sunt toate numărate.
31 De aceea nu vă temeți. Voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii.
32 Așadar, pe oricine mă mărturisește înaintea oamenilor, îl voi
mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în ceruri.
33 Dar pe oricine Mă va nega înaintea oamenilor, îl voi nega și Eu
înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.
34 "Să nu credeți că am venit să trimit pacea pe pământ. Nu am venit
să trimit pace, ci o sabie.
35 Pentru că am venit să pun pe un om împotriva tatălui său, pe o fiică
împotriva mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale.
36 Dușmanii unui om vor fi cei din propria lui casă.
37 Cine iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât Mine nu este vrednic
de Mine; și cine iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât Mine nu este
vrednic de Mine.
38 Cine nu-și ia crucea și nu vine după mine nu este vrednic de mine.
39 Cine își caută viața o va pierde, iar cine își pierde viața pentru mine
o va găsi.
40 Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește
pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
41 Cine primește un profet în numele unui profet va primi răsplata unui
profet. Cine primește un om drept în numele unui om drept va primi
răsplata unui om drept.
42 Oricineva da unuia dintre acești micuți doar un pahar de apă rece
să bea în numele unui ucenic, cu siguranță vă spun că nu-și va pierde
nicidecum răsplata."

11

1 După ce a isprăvit Isus de a îndruma pe cei doisprezece ucenici ai Săi,
a plecat de acolo ca să învețe și să propovăduiască în cetățile lor.
2 Ioan, auzind în temniță despre faptele lui Hristos, a trimis doi din
ucenicii săi
3 și I-a zis: "Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să căutăm pe altul?"
4 Isus le-a răspuns: "Mergeți și spuneți lui Ioan ce ați auzit și ce ați
văzut:
5 orbii își recapătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii
aud, morții înviază și săracilor li se vestește o veste bună.
6 Ferice de cel care nu găsește în mine nici un prilej de poticnire."
7 Pe când se duceau aceștia, Isus a început să spună mulțimii despre
Ioan: "Ce ați ieșit în pustie ca să vedeți? O trestie scuturată de vânt?
8 Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om în haine moi? Iată, cei care poartă
haine moi sunt în casele regilor.

9 Dar tu de ce ai ieșit afară? Ca să vezi un profet? Da, vă spun, și chiar
mai mult decât un profet.
10 Căci acesta este Cel despre care este scris: “Iată, trimit înaintea feței
tale pe trimisul Meu, care îți va pregăti calea înaintea ta”.
11 Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a ridicat
nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în Împărăția
Cerurilor este mai mare decât el.
12 Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, Împărăția Cerurilor
suferă violențe și cei violenți o iau cu forța.
13 Căci toți profeții și Legea au profețit până la Ioan.
14 Dacă sunteți dispuși să-l primiți, acesta este Ilie, care va veni.
15 Cine are urechi de auzit, să audă.
16 Dar cu ce să compar neamul acesta? Seamănă cu niște copii care stau
în piețe, care strigă la tovarășii lor
17 și spun: 'Noi am cântat la flaut pentru voi și voi n-ați dansat. Noi am
plâns pentru voi, iar voi nu v-ați plâns'.
18 Căci Ioan nu a venit nici să mănânce, nici să bea, și ei spun: “Are un
demon”.
19 Fiul Omului a venit mâncând și bând și ei spun: 'Iată un om gurmand
și un bețiv, prietenul vameșilor și al păcătoșilor!'. Dar înțelepciunea este
justificată de copiii ei.”
20 Apoi a început să denunțe cetățile în care se săvârșiseră cele mai
multe din faptele lui mărețe, pentru că nu se pocăiseră.
21 “Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida! Pentru că, dacă în Tir și
în Sidon s-ar fi făcut în Tir și în Sidon lucrările mărețe care s-au făcut în
voi, s-ar fi pocăit demult în sac și cenușă.
22 Dar vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de suportat pentru
Tir și Sidon decât pentru voi.
23 Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, te vei coborî în Hades. Căci,
dacă s-ar fi făcut în Sodoma lucrările mărețe care s-au făcut în voi, ar fi
rămas până astăzi.
24 Dar Eu vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de suportat pentru
țara Sodomei decât pentru voi.”
25 În vremea aceea, Isus a răspuns: “Îți mulțumesc, Tată, Doamne al
cerului și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și
pricepuți și le-ai descoperit copiilor.
26 Da, Tată, pentru că așa a fost bineplăcut înaintea Ta.
27 Toate lucrurile mi-au fost predate de Tatăl meu. Nimeni nu-L cunoaște
pe Fiul, în afară de Tatăl; și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, în afară de
Fiul și de cel căruia Fiul vrea să i-L dezvăluie.
28 “Veniți la Mine, voi toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi da
odihnă.
29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt
blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.
30 Căcijugul Meu este ușor și povara Mea este ușoară.”

12

1 În vremea aceea, Iisus mergea în ziua de Sabat prin lanurile de grâu.
Discipolilor Săi le era foame și au început să culeagă căpățâni de grâu și
să mănânce.

2 Dar fariseii, văzând aceasta, i-au spus: “Iată că discipolii tăi fac ceea
ce nu este îngăduit să facă în ziua de Sabat.”
3 Dar El le-a zis: “N-ați citit ce a făcut David și cei ce erau cu el, când i-a
fost foame?
4 cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinea de spectacol,
pe care nu era îngăduit să o mănânce nici el, nici cei care erau cu el, ci
numai preoții?
5 Sau n-ați citit în Lege că, în ziua Sabatului, preoții din templu
profanează Sabatul și sunt nevinovați?
6 Dar Eu vă spun că unul mai mare decât templul este aici.
7 Dar dacă ați fi știut ce înseamnă acest lucru: “Eu doresc milă, și nu
jertfă”, nu i-ați fi condamnat pe cei fără vină.
8 Căci Fiul Omului este Domnul Sabatului.”
9 A plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor.
10 Și iată că era acolo un om cu o mână uscată. L-au întrebat: “Este
îngăduit să vindeci în ziua de Sabat?”, ca să-l acuze.
11 El le-a zis: “Cine dintre voi are o oaie și, dacă aceasta cade într-o
groapă în ziua de Sabat, nu se va apuca de ea și n-o va scoate afară?
12 Cu cât este mai valoros atunci un om decât o oaie! De aceea este
permis să faci binele în ziua de Sabat”.
13 Apoi i-a spus omului: “Întinde-ți mâna”. El a întins-o; și ea a fost
refăcută întreagă, la fel ca cealaltă.
14 Dar fariseii au ieșit și au uneltit împotriva lui, ca să-l nimicească.
15 Isus, aflând aceasta, s-a retras de acolo. L-au urmat mulțimi mari de
oameni; și El i-a vindecat pe toți,
16 și le-a poruncit să nu-L facă cunoscut,
17 ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin profetul Isaia, care zicea
18 “Iată robul Meu, pe care l-am ales,
iubitul meu, în care sufletul meu este binevoitor.
Voi pune Duhul Meu peste el.
El va proclama dreptatea națiunilor.
19 El nu se va zbate și nu va striga,
nici nu-i va auzi cineva vocea pe străzi.
20 El nu va rupe trestia zdrobită.
El nu va stinge nici un fân care fumegă,
până când va conduce justiția la victorie.
21 În numele Lui vor nădăjdui neamurile.”
22 Atunci a fost adus la El un orb și mut, posedat de un demon, și L-a
vindecat, astfel că orbul și mutul vorbea și vedea.
23 Toată mulțimea era uimită și zicea: “Oare poate fi acesta fiul lui
David?”
24 Dar fariseii, când au auzit, au zis: “Omul acesta nu scoate demoni
decât prin Beelzebul, prințul demonilor.”
25 Cunoscându-le gândurile, Isus le-a zis: “Orice împărăție împărțită
împotriva ei însăși este dărâmată, și orice cetate sau casă împărțită
împotriva ei însăși nu va rămâne în picioare.
26 Dacă Satana îl alungă pe Satana, el este dezbinat împotriva lui însuși.
Cum va rămâne atunci împărăția lui în picioare?
27 Dacă Eu, prin Beelzebul, scot afară demoni, prin cine îi scot copiii
voștri? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.

28 Dar dacă eu, prin Duhul lui Dumnezeu, scot afară demoni, atunci
Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.
29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui puternic și să-i jefuiască
bunurile, dacă nu-l leagă mai întâi pe cel puternic? Atunci îi va jefui casa.
30 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu se adună cu Mine,
risipește.
31 De aceea vă spun că orice păcat și orice blasfemie va fi iertat
oamenilor, dar blasfemia împotriva Duhului nu va fi iertată oamenilor.
32 Oricine va spune un cuvânt împotriva Fiului Omului, îi va fi iertat, dar
oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu-i va fi iertat, nici în veacul
acesta, nici în cel viitor.
33 "Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul
lui stricat, căci pomul se cunoaște după rodul lui.
34 Voi, urmași ai viperelor, cum puteți, fiind răi, să vorbiți lucruri bune?
Căci din belșugul inimii, gura vorbește.
35 Omul bun din comoara sa bună scoate lucruri bune, iar omul rău din
comoara sa rea scoate lucruri rele.
36 Eu vă spun că orice cuvânt deșert pe care-l spun oamenii, vor da
socoteală de el în ziua judecății.
37 Căci prin cuvintele voastre veți fi îndreptățiți, iar prin cuvintele
voastre veți fi osândiți."

38 Atunci unii dintre cărturari și farisei au răspuns: "Învățătorule, vrem
să vedem un semn de la Tine."
39 Dar El le-a răspuns: "Un neam rău și adulterin caută un semn; dar
nu i se va da alt semn decât semnul proorocului Iona.
40 Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecele
peștelui uriaș, tot așa și Fiul Omului va sta trei zile și trei nopți în inima
pământului.
41 Bărbații din Ninive vor sta în picioare la judecată cu acest neam și îl
vor condamna, pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că
cineva mai mare decât Iona este aici.
42 Împărăteasa Sudului se va ridica la judecata cu acest neam și-
l va osândi, pentru că a venit de la marginile pământului să asculte
înțelepciunea lui Solomon; și iată, cineva mai mare decât Solomon este
aici.
43 "Când un duh necurat iese din om, trece prin locuri fără apă, căutând
odihnă, și nu o găsește.
44 Atunci el spune: "Mă voi întoarce în casa mea de unde am venit." Și
când se întoarce, o găsește goală, măturată și pusă în ordine.
45 Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el, intră
înăuntru și locuiesc acolo. Ultima stare a acelui om devine mai rea decât
prima. Tot așa va fi și cu această generație rea."

46 Pe când vorbea El încă mulțimilor, iată că mama și frații Lui stăteau
afară și căutau să vorbească cu El.
47 Cineva i-a zis: "Iată, mama ta și frații tăi stau afară și caută să
vorbească cu tine."
48 Dar el a răspuns celui ce-i vorbea: "Cine este mama mea? Cine sunt
frații mei?"
49 El a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: "Iată mama Mea și frații
Mei!

50 Căci oricine face voia Tatălui Meu, care este în ceruri, acela este fratele
Meu, sora Mea și mama Mea.”

13

1 În ziua aceea, Isus a ieșit din casă și a șezut pe malul mării.
2 O mare mulțime s-a adunat la El, așa că a intrat într-o barcă și a șezut;
și toată mulțimea stătea pe plajă.
3 El le vorbea multe lucruri în parabole, zicând: “Iată, un agricultor a
ieșit să semene.
4 În timp ce semăna, unele semințe au căzut pe marginea drumului, iar
păsările au venit și le-au mâncat.
5 Altele au căzut pe un teren stâncos, unde nu prea avea pământ, și
imediat au răsărit, pentru că nu aveau pământ adânc.
6 Când a răsărit soarele, s-au pârjolit. Pentru că nu aveau rădăcini, s-au
uscat.
7 Altele au căzut între spini. Spinii au crescut și le-au sufocat.
8 Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: unele de o sută de ori
mai mult, altele de șaizeci, altele de treizeci.
9 Cine are urechi de auzit, să asculte.”
10 Ucenicii au venit și I-au zis: “De ce le vorbești în pilde?”
11 El le-a răspuns: “Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției
cerurilor, dar lor nu le este dat.
12 Căci oricui are, i se va da și va avea din belșug; dar oricui nu are, i se
va lua chiar și ceea ce are.
13 De aceea le vorbesc în parabole, pentru că, văzând, nu văd, iar auzind,
nu aud și nici nu înțeleg.
14 În ei se împlinește profeția lui Isaia, care zice:,
'Auzind, veți auzi,
și nu va înțelege în niciun fel;
Văzând vei vedea,
și nu va percepe în niciun fel;
15 Căci inima acestui popor a devenit insensibilă,
urechile lor sunt surde de auz,
și au închis ochii;
sau poate că ar putea percepe cu ochii,
aud cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor,
și s-ar întoarce din nou,
și eu îi voi vindeca.
16 “Binecuvântați sunt ochii voștri, căci văd, și urechile voastre, căci
aud.
17 Căci cu adevărat vă spun că mulți profeți și oameni drepți au dorit să
vadă lucrurile pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile
pe care le auziți voi și nu le-au auzit.
18 “Ascultați, deci, pilda țăranului.
19 Când cineva aude cuvântul Împărăției și nu-l înțelege, vine cel rău
și smulge ceea ce a fost semănat în inima lui. Iată ce a fost semănat la
marginea drumului.
20 Ceea ce a fost semănat pe locurile stâncoase, acesta este cel care aude
cuvântul și îndată îl primește cu bucurie;

21 dar nu are rădăcină în el însuși, ci rezistă o vreme. Când apare
opresiunea sau persecuția din cauza cuvântului, îndată se poticnește.
22 Ceea ce a fost semănat între spini, acesta este cel care ascultă
cuvântul, dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea bogăților înăbușă
cuvântul, și el devine neînsuflețit.
23 Ceea ce a fost semănat în pământ bun, acesta este cel care aude
cuvântul și îl înțelege, care cu siguranță face rod și produce, unii de o
sută de ori mai mult, alții de șaizeci, iar alții de treizeci.”

24 Și le-a pus înaintea lor o altă pildă, zicând: “Împărăția cerurilor se
aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în câmpul său;
25 dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul său, a semănat și el
buruieni de neghină printre grâu și a plecat.
26 Dar când a răsărit firul și a produs grâu, atunci au apărut și buruienile
de scorbură.
27 Slujitorii gospodarului au venit și i-au spus: “Domnule, nu ai semănat
tu sămânță bună în câmpul tău? De unde au apărut aceste buruieni de
scorbură?”.
28 El le-a zis: “Un vrăjmaș a făcut aceasta.
Slujitorii l-au întrebat: “Vrei să mergem noi să-i adunăm?”.
29 Dar El a zis: “Nu, ca nu cumva, adunând buruienile, să nu
dezrădăcinați cu ele grâul.
30 Lasă-le pe amândouă să crească împreună până la seceriș, iar
la vremea secerișului voi spune secerătorilor: “Mai întâi, strângeți
buruienile de scorbură și legați-le în mănunchiuri ca să le ardeți; dar
grâul strângeți-l în hambarul Meu.”””.

31 Și le-a pus înainte o altă pildă, zicând: “Împărăția cerurilor este ca un
grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său,
32 care este mai mic decât toate semințele. Dar, când a crescut, este mai
mare decât ierburile și devine un copac, astfel încât păsările cerului vin
și se adăpostesc în ramurile lui.”

33 Și le-a spus o altă pildă. “Împărăția cerurilor se aseamănă cu drojdia
pe care a luat-o o femeie și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până ce a
fost toată leșinată.”

34 Isus vorbea mulțimilor toate aceste lucruri în pilde; și fără pilde nu
le vorbea,
35 ca să se împlinească ce fusese spus prin proorocul care zicea,

“Îmi voi deschide gura în parabole;
Voi descoperi lucruri ascunse de la întemeierea lumii.”

36 Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă. Ucenicii Lui au
venit la El și I-au zis: “Explică-ne parabola buruienilor de pe câmp.”
37 El le-a răspuns: “Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul Omului;
38 câmpul este lumea, semințele bune sunt copiii Împărăției, iar
buruienile sunt copiii celui rău.
39 Dușmanul care le-a semănat este diavolul. Secerișul este sfârșitul
veacului, iar secerătorii sunt îngerii.
40 De aceea, așa cum buruienile de scorbură sunt adunate și arse în foc,
așa va fi și la sfârșitul acestui veac.
41 Fiul Omului va trimite pe îngerii Săi, care vor strânge din Împărăția
Sa tot ce este de poticnire și pe cei ce fac nelegiuiri,

42 și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plâns și scrâșnire de dinți.
43 Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine
are urechi de auzit, să audă.
44 "Împărăția cerurilor se aseamănă cu o comoară ascunsă în câmp, pe
care a găsit-o un om și a ascuns-o. În bucuria lui, se duce și vinde tot ce
are și cumpără acel câmp.
45 "Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care este un negustor
care caută perle frumoase,
46 și care, găsind o perlă de mare preț, s-a dus, a vândut tot ce avea și a
cumpărat-o.
47 "Împărăția cerurilor se aseamănă cu o năvodă aruncată în mare, care
a adunat pești de toate felurile,
48 și pe care, când s-a umplut, pescarii au tras-o pe plajă. S-au așezat și
au adunat ce era bun în recipiente, dar ce era rău l-au aruncat.
49 Așa va fi și la sfârșitul lumii. Îngerii vor veni și îi vor despărți pe cei
răi dintre cei drepți
50 și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plâns și scrâșnire de
dinți."
51 Isus le-a zis: "Ați înțeles toate aceste lucruri?"
Ei i-au răspuns: "Da, Doamne".
52 El le-a zis: "De aceea, orice cărturar care a fost făcut ucenic în
Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om gospodar, care scoate din
comoara sa lucruri noi și vechi."
53 După ce a isprăvit Isus aceste pilde, a plecat de acolo.
54 Venind în țara lui, i-a învățat pe oameni în sinagoga lor, așa că ei erau
uimiți și ziceau: "De unde are omul acesta atâta înțelepciune și atâtea
minuni?
55 Nu cumva este acesta fiul tâmplarului? Nu cumva mama lui se
numește Maria, iar frații săi Iacov, Iose, Simon și Iuda?
56 Nu sunt toate surorile lui cu noi? De unde a obținut atunci acest om
toate aceste lucruri?".
57 Ei s-au simțit jigniți de el.
Dar Isus le-a zis: "Un profet nu este lipsit de cinste decât în țara și în
casa lui."
58 El nu a făcut acolo multe lucrări mărețe din cauza necredinței lor.

14

1 În vremea aceea, Irod tetrarhul a auzit vestea despre Isus
2 și a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan Botezătorul. El a înviat din
morți. De aceea lucrează în el aceste puteri".
3 Pentru că Irod îl prinsese pe Ioan, îl legase și îl întemnițase din cauza
Irodiadei, soția fratelui său Filip.
4 Căci Ioan îi spusese: "Nu-ți este îngăduit să o ai."
5 Când a vrut să-l omoare, s-a temut de mulțime, pentru că îl socotea
profet.
6 Dar când a venit ziua de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei a dansat
printre ei și i-a plăcut lui Irod.
7 De aceea a promis cu jurământ că-i va da tot ce-i va cere.

8 Ea, fiind îndemnată de mama ei, a zis: “Dă-mi aici, pe un platou, capul
lui Ioan Botezătorul”.
9 Împăratul s-a mâhnit, dar a poruncit să fie dat, pentru jurămintele
sale și pentru cei ce stăteau la masă cu el.
10 A trimis și a decapitat pe Ioan în temniță.
11 Capul lui a fost adus pe un platou și dat tinerei domnișoare, iar ea l-a
dus mamei sale.
12 Ucenicii lui au venit, au luat trupul și l-au îngropat. Apoi s-au dus și
au anunțat pe Isus.
13 Isus, când a auzit aceasta, s-a retras de acolo cu o barcă într-un loc
pustiu, la o parte. Când au auzit mulțimile, l-au urmat pe jos dinspre
cetăți.
14 Isus a ieșit afară și a văzut o mulțime mare. I s-a făcut milă de ei și
le-a vindecat bolnavii.
15 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui au venit la El și I-au zis: “Locul
acesta este pustiu și ora este deja târzie. Trimiteți mulțimea să plece, ca
să se ducă în sate și să-și cumpere de mâncare.”
16 Dar Isus le-a zis: “Nu este nevoie să plece. Dați-le voi ceva de
mâncare”.
17 Ei I-au spus: “Avem aici numai cinci pâini și doi pești.”
18 El a zis: “Adu-i aici la Mine”.
19 A poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă; apoi a luat cele cinci pâini
și cei doi pești și, privind spre cer, a binecuvântat, a frânt și a dat pâinile
ucenicilor, iar ucenicii au dat mulțimilor.
20 Toți au mâncat și s-au săturat. Au luat douăsprezece coșuri pline cu
ceea ce rămăsese de la bucățile sparte.
21 Cei care au mâncat erau cam cinci mii de bărbați, pe lângă femei și
copii.
22 Îndată Isus a pus pe ucenici să se urce în corabie și să meargă înaintea
Lui, în cealaltă parte, în timp ce El gonea mulțimea.
23 După ce a alungat mulțimile, s-a urcat singur pe munte ca să se roage.
Când a venit seara, era acolo singur.
24 Dar corabia se afla acum în mijlocul mării, tulburată de valuri, căci
vântul era împotrivă.
25 În a patra veghe a nopții, Isus a venit la ei, mergând pe mare.
26 Când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat și au zis:
“Este o fantomă!” și au strigat de frică.
27 Dar îndată Isus le-a vorbit și le-a zis: “Înveseliți-vă! Eu sunt! Nu vă
temeți!”.
28 Petru I-a răspuns: “Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la
Tine pe ape.”
29 El a zis: “Vino!”
Petru a coborât din barcă și a mers pe ape pentru a veni la Isus.
30 Dar, văzând că vântul era puternic, s-a temut și, începând să se
scufunde, a strigat: “Doamne, salvează-mă!”.
31 Îndată Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: “Tu, cel cu puțină
credință, de ce te-ai îndoit?”
32 Când s-au urcat în barcă, vântul a încetat.
33 Cei care erau în barcă au venit și i s-au închinat, spunând: “Cu
adevărat ești Fiul lui Dumnezeu!”

34 După ce au trecut dincolo, au ajuns în ținutul Ghenaretului.
35 Când oamenii din acel loc l-au recunoscut, au trimis în toată regiunea
din jur și i-au adus pe toți cei bolnavi;
36 și l-au rugat să atingă doar franjurii hainei lui. Toți cei care o atingeau
se vindecau.

15

1 Fariseii și cărturarii au venit de la Ierusalim la Isus, și au zis:
2 "Pentru ce nu ascultă ucenicii Tăi tradiția bătrânilor? Căci ei nu se
spală pe mâini când mănâncă pâine".
3 El le-a răspuns: "Pentru ce nu ascultați și voi de porunca lui
Dumnezeu, din pricina tradiției voastre?
4 Căci Dumnezeu a poruncit: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta" și:
"Cine vorbește de rău pe tatăl sau pe mama, să fie omorât".
5 Dar voi ziceți: "Oricine ar putea spune tatălui său sau mamei sale:
"Orice ajutor pe care l-ai fi putut primi altfel de la mine este un dar
închinat lui Dumnezeu",
6 să nu-și cinstească tatăl sau mama". Voi ați făcut ca porunca lui
Dumnezeu să fie nulă din cauza tradiției voastre.
7 Voi, ipocriților! Bine a profețit Isaia despre voi, zicând: "Nu vă faceți
de râs!
8 "Oamenii aceștia se apropie de Mine cu gura lor,
și mă onorează cu buzele lor;
dar inima lor este departe de mine.
9 Și în zadar se închină la Mine,
învățând ca doctrină reguli făcute de oameni.""
10 A chemat mulțimea și le-a zis: "Ascultați și înțelegeți.
11 Ceea ce intră în gură nu spurcă pe om; dar ceea ce iese din gură,
aceasta spurcă pe om."
12 Atunci au venit ucenicii și I-au zis: "Știi că fariseii s-au mâniat când
au auzit cuvântul acesta?"
13 Dar El a răspuns: "Orice plantă pe care nu a plantat-o Tatăl Meu cel
ceresc va fi dezrădăcinată.
14 Lăsați-le în pace. Ei sunt călăuze oarbe ale orbilor. Dacă orbul îi
călăuzește pe orbi, amândoi vor cădea într-o groapă."
15 Petru i-a răspuns: "Explică-ne pilda aceasta."
16 Și Isus a zis: "Nu înțelegeți nici voi încă?
17 Nu înțelegeți că tot ce intră în gură trece în pântece și apoi iese din
trup?
18 Dar ceea ce iese din gură iese din inimă și îl spurcă pe om.
19 Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, adulterele, păcatele
sexuale, furturile, mărturia mincinoasă și blasfemiile.
20 Acestea sunt lucrurile care îl spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile
nespălate nu-l spurcă pe om."
21 Isus a ieșit de acolo și s-a retras în ținutul Tirului și al Sidonului.
22 Și iată că o femeie cananeeancă a ieșit din acele hotare și a strigat:
"Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este grav posedată
de un demon!"
23 Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt.
Ucenicii Lui au venit și L-au rugat, zicând: "Trimite-o departe, căci strigă
după noi".

24 Dar El a răspuns: “Eu n-am fost trimis decât la oile pierdute ale casei
lui Israel.”
25 Dar ea a venit și s-a închinat Lui, zicând: “Doamne, ajută-mă!”
26 Iar el a răspuns: “Nu se cuvine să iei pâinea copiilor și să o arunci la
câini.”
27 Iar ea a răspuns: “Da, Doamne, dar și câinii mănâncă firimiturile
care cad de la masa stăpânilor lor.”
28 Atunci Isus i-a răspuns: “Femeie, mare este credința ta! Să ți se facă
așa cum dorești!” Și fiica ei a fost vindecată din acel ceas.
29 Isus a plecat de acolo și s-a apropiat de marea Galileii; apoi S-a suit pe
munte și a șezut acolo.
30 Mulțimi mari au venit la El, având cu ei șchiopi, orbi, muți, mutilați
și mulți alții, și i-au pus la picioare. El i-a vindecat,
31 astfel încât mulțimea se mira când vedea pe cei muți vorbind, pe cei
răniți vindecându-se, pe cei șchiopi mergând și pe cei orbi văzând — și
slăveau pe Dumnezeul lui Israel.
32 Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: “Mi-e milă de mulțime, pentru
că de trei zile stau cu Mine și nu au ce să mănânce. Nu vreau să îi trimit
departe în post, pentru că ar putea să leșine pe drum.”
33 Ucenicii I-au zis: “De unde am putea lua atâtea pâini într-un loc pustiu
ca să săturăm o mulțime atât de mare?”
34 Isus le-a zis: “Câte pâini aveți?”
Ei au spus: “Șapte și câțiva peștișori”.
35 Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ;
36 și a luat cele șapte pâini și peștii. A mulțumit și le-a frânt; le-a împărțit
și le-a dat ucenicilor, iar ucenicii mulțimii.
37 Toți au mâncat și s-au săturat. Au luat șapte coșuri pline cu bucățile
sparte care rămăseseră.
38 Cei care au mâncat erau patru mii de bărbați, pe lângă femei și copii.
39 Apoi a alungat mulțimile, s-a urcat în barcă și a ajuns în hotarele
Magdala.

16

1 Fariseii și saducheii au venit și, punându-L la încercare, L-au rugat să
le arate un semn din cer.
2 Dar el le-a răspuns: “Când se face seară, voi spuneți: “Va fi vreme
frumoasă, căci cerul este roșu”.
3 Dimineața: 'Astăzi va fi vreme rea, căci cerul este roșu și amenințător'.
Ipocriților! Știți să discerneți aspectul cerului, dar nu puteți discerne
semnele vremurilor!
4 O generație rea și adulterină caută un semn, dar nu i se va da niciun
semn, cu excepția semnului profetului Iona.”
I-a lăsat și a plecat.
5 Ucenicii au ajuns de partea cealaltă și au uitat să ia pâine.
6 Isus le-a zis: “Luați aminte și feriți-vă de drojdia fariseilor și a
saducheilor.”
7 Și se gândeau între ei, zicând: “Nu am adus pâine.”
8 Isus, văzând aceasta, a zis: “De ce vă certați între voi, oameni cu puțină
credință, pentru că n-ați adus pâine?
9 Încă nu vă dați seama și nu vă amintiți de cele cinci pâini pentru cele
cinci mii și de câte coșuri ați luat,

10 sau de cele șapte pâini pentru cele patru mii și de câte coșuri ați luat?
11 Cum se face că nu vă dați seama că nu v-am vorbit despre pâini? Ci feriți-vă de drojdia fariseilor și a saducheilor.”
12 Atunci au înțeles că nu le spusese să se ferească de drojdia pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.
13 Când a ajuns Isus în părțile Cezareei lui Filipi, a întrebat pe ucenicii Săi, zicând: “Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?”
14 Ei au zis: “Unii zic Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia sau unul din profeți.”
15 El le-a zis: “Dar voi cine ziceți că sunt Eu?”
16 Simon Petru a răspuns: “Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.”
17 Isus i-a răspuns: “Binecuvântat ești tu, Simon Bar Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri.
18 Îți spun și Eu îți spun că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Adunarea Mea și porțile Hadesului nu o vor birui.
19 Îți voi da cheile Împărăției Cerurilor și tot ce vei lega pe pământ va fi fost legat în ceruri; și tot ce vei elibera pe pământ va fi fost eliberat în ceruri.”
20 Apoi le-a poruncit discipolilor să nu spună nimănui că El este Isus Hristosul.
21 Din clipa aceea, Isus a început să le arate ucenicilor Săi că trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere multe de la bătrâni, de la preoții cei mai de seamă și de la cărturari, să fie omorât și a treia zi să învie.
22 Petru, luându-l deoparte, a început să-L certe, zicând: “Departe de Tine, Doamne! Nu ți se va face niciodată așa ceva”.
23 Dar El, întorcându-se, a zis lui Petru: “Satana, treci înapoia mea! Ești o piatră de poticnire pentru mine, pentru că nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor.”
24 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: “Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
25 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, iar oricine își va pierde viața pentru Mine o va găsi.
26 Căci ce-i va folosi cuiva dacă va câștiga toată lumea și-și va pierde viața? Sau ce va da un om în schimbul vieții sale?
27 Căci Fiul Omului va veni în slava Tatălui Său cu îngerii Săi și atunci va da fiecăruia după faptele sale.
28 Adevărat vă spun că sunt unii care stau aici și care nu vor gusta nicidecum moartea până când nu vor vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa.”

17

1 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele său, și i-a dus singuri pe un munte înalt.
2 El s-a schimbat înaintea lor. Fața Lui a strălucit ca soarele, iar hainele Lui au devenit albe ca lumina.
3 Iată că Moise și Ilie li s-au arătat vorbind cu el.
4 Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus: “Doamne, bine este să fim aici. Dacă vrei, să facem aici trei corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.”

5 Pe când vorbea El încă, iată că un nor strălucitor i-a acoperit cu umbra
sa. Și iată că din nor a ieșit un glas care zicea: “Acesta este Fiul Meu
preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea. Ascultați-L!”.

6 Ucenicii, când au auzit, au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat
foarte tare.
7 Isus a venit, i-a atins și le-a zis: “Ridicați-vă și nu vă temeți.”
8 Ridicându-și ochii, nu au văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

9 Pe când se coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: “Să nu spuneți
nimănui ce ați văzut, până ce Fiul Omului nu va învia din morți.”

10 Ucenicii Lui L-au întrebat și I-au zis: “Atunci de ce zic cărturarii că
Ilie trebuie să vină mai întâi?”
11 Isus le-a răspuns: “Ilie vine mai întâi și va restabili toate lucrurile;
12 dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, și ei nu L-au recunoscut, ci i-au
făcut ce au vrut. Tot așa și Fiul Omului va suferi din partea lor”.
13 Atunci discipolii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.

14 Când au ajuns la mulțime, a venit la El un om, care a îngenuncheat
înaintea Lui și I-a zis:
15 “Doamne, ai milă de fiul meu, care este epileptic și suferă cumplit,
căci de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.
16 L-am adus la discipolii Tăi și nu au putut să-l vindece.”

17 Isus a răspuns: “Neam necredincios și pervers! Până când voi mai fi
cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la Mine!”
18 Isus a mustrat demonul și acesta a ieșit din el, iar băiatul a fost
vindecat din ceasul acela.
19 Atunci ucenicii au venit la Isus în particular și au zis: “De ce n-am
putut să-l scoatem afară?”

20 El le-a zis: “Din pricina necredinței voastre. Căci vă spun cu adevărat
că, dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți spune acestui
munte: “Mută-te de aici încolo”, și se va muta; și nimic nu vă va fi
imposibil.
21 Dar acest fel nu iese decât prin rugăciune și prin post.”

22 Pe când stăteau în Galileea, Isus le-a zis: “Fiul Omului va fi dat în
mâinile oamenilor
23 și ei Îl vor ucide, iar a treia zi va învia.”

Le-a părut nespus de rău.

24 După ce au ajuns în Capernaum, cei care strângeau monedele de
didracma au venit la Petru și i-au zis: “Nu cumva învățătorul tău plătește
didracma?”
25 El a răspuns: “Ba da.”

Când a intrat în casă, Isus l-a anticipat și i-a zis: “Ce crezi, Simone? De
la cine primesc regii pământului taxă sau tribut? De la copiii lor sau de la
străini?”.
26 Petru i-a zis: “De la străini.”

Isus i-a spus: “De aceea copiii sunt scutiți.
27 Dar, ca să nu-i facem să se poticnească, du-te la mare, aruncă un cârlig
și ia primul pește care iese la suprafață. Când îi vei deschide gura, vei găsi
o monedă de un stater. Ia-o și dă-le-o pentru mine și pentru tine.”

18

1 În ceasul acela, ucenicii au venit la Isus și au zis: “Cine este cel mai
mare în Împărăția cerurilor?”
2 Isus a chemat la Sine un copilaș, l-a așezat în mijlocul lor
3 și le-a zis: “Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce și nu veți fi
ca niște copilași, nu veți intra nicidecum în Împărăția cerurilor.
4 Așadar, oricine se smerește ca acest copilaș este cel mai mare în
Împărăția Cerurilor.
5 Oricine primește un astfel de copilaș în numele meu mă primește pe
mine,
6 dar oricine face să se poticnească unul dintre acești copilași care cred
în mine, ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră de moară
uriașă și s-ar scufunda în adâncul mării.
7 “Vai de lume, din pricina prilejurilor de poticnire! Căci trebuie să vină
ocaziile, dar vai de persoana prin care vine ocazia!
8 Dacă mâna sau piciorul tău te face să te poticnești, taie-le și leapădă-le
de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață mutilat sau schilodit,
decât să ai două mâini sau două picioare pentru a fi aruncat în focul
veșnic.
9 Dacă ochiul tău te face să te poticnești, smulge-l și aruncă-l de la tine.
Este mai bine pentru tine să intri în viață cu un singur ochi, decât să ai
doi ochi pentru a fi aruncat în gheena de foc.
10 Ai grijă să nu disprețuiești pe unul dintre acești micuți, căci vă spun că
în ceruri îngerii lor văd întotdeauna fața Tatălui meu care este în ceruri.
11 Căci Fiul Omului a venit să salveze ceea ce era pierdut.
12 “Ce părere ai? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se
rătăcește, nu le lasă el pe cele nouăzeci și nouă, nu se duce la munte
și nu o caută pe cea rătăcită?
13 Dacă o găsește, cu siguranță vă spun că se bucură pentru ea mai mult
decât pentru cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit.
14 Tot așa, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu vrea să piară unul
dintre acești prunci.
15 Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, du-te și arată-i greșeala lui,
numai între tine și el. Dacă te ascultă, ai recâștigat pe fratele tău.
16 Dar, dacă nu ascultă, ia cu tine încă unul sau doi, pentru ca, la gura a
doi sau trei martori, orice cuvânt să fie confirmat.
17 Dacă refuză să-i asculte, spuneți acest lucru adunării. Dacă refuză să
asculte și adunarea, să fie pentru voi ca un neam sau ca un vameș.
18 Adevărat vă spun că tot ce veți lega pe pământ va fi fost legat în cer
și tot ce veți dezlega pe pământ va fi fost dezlegat în cer.
19 Și iarăși, cu adevărat vă spun că, dacă doi dintre voi se vor învoi pe
pământ cu privire la orice lucru pe care îl vor cere, li se va face de către
Tatăl Meu care este în ceruri.
20 Căci unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu
în mijlocul lor.”
21 Atunci Petru a venit și I-a zis: “Doamne, de câte ori va păcătui fratele
meu împotriva mea, și eu îl voi ierta? Până de șapte ori?”
22 Isus i-a zis: “Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori
câte șapte.

23 De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un rege care voia să
regleze conturile cu slujitorii săi.
24 Când a început să regleze, i s-a adus unul care îi datora zece mii de
talanți.
25 Dar, pentru că nu putea plăti, stăpânul său a poruncit să fie vândut,
împreună cu soția, copiii și tot ce avea, și să se facă plata.
26 Slujitorul a căzut, așadar, și a îngenuncheat înaintea lui, zicând:
“Doamne, ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul!”.
27 Stăpânul acelui rob, cuprins de compasiune, i-a dat drumul și i-a iertat
datoria.
28 Dar robul acela a ieșit afară și a găsit pe unul din tovarășii săi de
slujbă care îi datora o sută de denari; l-a apucat și l-a luat de gât, zicând:
“Plătește-mi ce ai de plătit!”.
29 Și a căzut sluga lui la picioarele lui și l-a rugat, zicând: “Ai răbdare
cu mine și-ți voi răsplăti!”.
30 Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță până ce va plăti ce
i se cuvine.
31 Când au văzut tovarășii lui de slujbă ce se făcuse, s-au mâhnit foarte
tare și au venit și au povestit stăpânului lor tot ce se făcuse.
32 Atunci stăpânul său l-a chemat înăuntru și i-a zis: “Slugă ticăloasă!
Ți-am iertat toată datoria aceea pentru că m-ai implorat.
33 N-ar fi trebuit să ai și tu milă de tovarășul tău de slujbă, așa cum am
avut eu milă de tine?”
34 Stăpânul său s-a mâniat și l-a dat pe el torționarilor până când va
plăti tot ce i se cuvenea.
35 Așava face și Tatăl meu ceresc cu voi, dacă nu-l veți ierta fiecare din
inimă pe fratele vostru pentru greșelile lui.”

19

1 După ce a isprăvit Isus aceste cuvinte, a plecat din Galileea și a ajuns
în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.
2 L-au urmat mulțimi mari de oameni și El i-a vindecat acolo.
3 Fariseii au venit la El și L-au pus la încercare, zicând: “Este îngăduit
oare unui bărbat să divorțeze de nevastă-sa pentru orice motiv?”
4 El a răspuns: “Nu ați citit că Cel ce i-a făcut de la început i-a făcut
bărbat și femeie,
5 și a zis: “De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni
cu femeia sa, și cei doi vor fi un singur trup?”
6 Astfel că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Așadar, ceea ce Dumnezeu
a unit, să nu lase omul să despartă.”
7 Și l-au întrebat: “Atunci de ce ne-a poruncit Moise să-i dăm certificatul
de divorț și să divorțăm de ea?”
8 Și le-a zis: “Moise, din pricina împietririi inimilor voastre, v-a îngăduit
să divorțați de nevestele voastre, dar de la început nu a fost așa.
9 Eu vă spun că oricine divorțează de soția sa, cu excepția imoralității
sexuale, și se căsătorește cu alta, comite adulter; iar cel care se
căsătorește cu ea când este divorțată comite adulter.”
10 Ucenicii Lui I-au zis: “Dacă așa se întâmplă cu bărbatul și cu nevasta
lui, nu este bine să te căsătorești.”
11 Dar El le-a zis: “Nu toți oamenii pot primi cuvântul acesta, ci numai
aceia cărora le este dat.

12 Căci sunt eunuci care s-au născut așa din pântecele mamei lor, sunt
eunuci care au fost făcuți eunuci de către oameni și sunt eunuci care s-
au făcut eunuci de dragul Împărăției Cerurilor. Cine este în stare să o
primească, să o primească”.
13 Atunci I-au fost aduși niște copilași, ca să pună mâinile peste ei și să
se roage; dar ucenicii îi mustrau.
14 Dar Isus a zis: “Lăsați-i pe copilași și nu le interziceți să vină la Mine,
căci Împărăția Cerurilor este a unora ca aceștia.”
15 Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.
16 Și iată că a venit cineva la El și a zis: “Învățătorule, ce să fac ca să am
viața veșnică?”
17 El i-a zis: “De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun decât
unul singur, adică Dumnezeu. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește
poruncile”.
18 El i-a zis: “Care dintre ele?”
Isus a spus: “Să nu ucizi. Să nu comiți adulter”. 'Să nu furi'. 'Să nu
depui mărturie mincinoasă'.
19 'Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta'. Și: 'Să iubești pe aproapele tău
ca pe tine însuți'”.
20 Tânărul i-a zis: “Toate acestea le știu din tinerețea mea. Ce-mi mai
lipsește?”
21 Isus i-a zis: “Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde ce ai, dă săracilor
și vei avea o comoară în ceruri; apoi vino și urmează-Mi.”
22 Dar tânărul, când a auzit aceasta, a plecat trist, pentru că era unul
care avea averi mari.
23 Isus a zis ucenicilor Săi: “Adevărat vă spun că un om bogat va intra
cu greu în Împărăția cerurilor.
24 Vă spun din nou: este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui
ac decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”
25 Ucenicii, auzind aceasta, au rămas foarte mirați, și au zis: “Cine poate
fi mântuit?”
26 Și, uitându-se la ei, Isus a zis: “La oameni este cu neputință, dar la
Dumnezeu toate sunt cu putință.”
27 Atunci Petru a răspuns: “Iată, am lăsat totul și am venit după Tine.
Ce vom avea atunci?”
28 Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că voi, cei ce M-ați urmat, în vremea
când Fiul Omului va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale, veți
ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie, ca să judecați cele
douăsprezece seminții ale lui Israel.
29 Oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau
soție, sau copii, sau pământuri, de dragul numelui Meu, va primi de o
sută de ori și va moșteni viața veșnică.
30 Dar mulți vor fi cei din urmă care sunt primii și cei dintâi care sunt
ultimii.

20

1 “Căci Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om, stăpânul unei
gospodării, care a ieșit dis-de-dimineață să angajeze lucrători pentru via
sa.
2 După ce s-a înțeles cu muncitorii pentru un denar pe zi, i-a trimis în
via sa.

3 A ieșit pe la ora trei și a văzut pe alții care stăteau degeaba în piață.
4 Și le-a zis: “Mergeți și voi în vie și vă voi da ce este drept. Și ei au plecat.
5 A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel.
6 Pe la ceasul al unsprezecelea a ieșit și a găsit pe alții care stăteau degeaba. El i-a întrebat: “De ce stați aici toată ziua degeaba?”.
7 Ei I-au răspuns: “Pentru că nimeni nu ne-a angajat.
“El le-a zis: “Mergeți și voi în vie și veți primi tot ce este drept”.
8 “Când s-a făcut seară, stăpânul viei a zis administratorului său: “Cheamă lucrătorii și dă-le plata, de la cel din urmă până la cel dintâi”.
9 “Când au venit cei care fuseseră angajați pe la ora unsprezece, au primit fiecare câte un denar.
10 Când au venit cei dintâi, au presupus că vor primi mai mult; și, de asemenea, și ei au primit fiecare câte un denar.
11 Când l-au primit, au cârtit împotriva stăpânului casei,
12 zicând: “Aceștia din urmă au cheltuit un singur ceas, și tu i-ai făcut egali cu noi, care am dus povara zilei și căldura arzătoare!”.
13 Iar el a răspuns unuia dintre ei: “Prietene, nu-ți fac nici un rău. Nu v-ați înțeles cu mine pentru un denar?
14 Ia ceea ce este al tău și du-te. Dorința mea este să dau și acestui din urmă la fel de mult ca și ție.
15 Nu-mi este oare permis să fac ce vreau cu ceea ce am? Sau ochiul tău este rău, pentru că eu sunt bun?”
16 Astfel, cel din urmă va fi cel dintâi, iar cel dintâi cel din urmă. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”
17 Pe când se suia Isus la Ierusalim, i-a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici și, pe drum, le-a zis:
18 “Iată, ne suim la Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat preoților de seamă și cărturarilor, care Îl vor condamna la moarte,
19 și-L vor da neamurilor ca să-L batjocorească, să-L biciuiască și să-L răstignească, iar a treia zi va învia.”
20 Atunci mama fiilor lui Zebedei a venit la El cu fiii ei, îngenunchind și cerându-I un lucru.
21 El a întrebat-o: “Ce vrei?”
Ea i-a zis: “Poruncește ca acești doi fii ai mei să șadă, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta”.
22 Dar Isus i-a răspuns: “Nu știi ce ceri. Ești în stare să bei paharul pe care voi bea eu și să te botezi cu botezul cu care mă botez eu?”
Ei i-au spus: “Noi putem”.
23 El le-a zis: “Voi veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu; dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu este a Mea, ci a cui a fost pregătită de Tatăl Meu.”
24 Când au auzit cei zece, s-au mâniat pe cei doi frați.
25 Dar Isus i-a chemat și le-a zis: “Știți că domnitorii neamurilor le stăpânesc și că cei mari ale lor le stăpânesc.
26 Nu va fi așa între voi; ci oricine vrea să devină mare între voi va fi robul vostru.
27 Oricine vrea să fie cel dintâi între voi va fi robul vostru,
28 așa cum Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”

29 Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime a mers după El.
30 Și iată că doi orbi care stăteau pe drum, auzind că Isus trece pe acolo,
au strigat: “Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!”
31 Mulțimea i-a mustrat, spunându-le să tacă, dar ei au strigat și mai
tare: “Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!”
32 Isus, oprindu-se, i-a chemat și i-a întrebat: “Ce vreți să fac pentru
voi?”
33 Și I-au zis: “Doamne, ca să ni se deschidă ochii.”
34 Isus, cuprins de compasiune, s-a atins de ochii lor; și îndată ochii lor
și-au recăpătat vederea, și au mers după El.

21

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, pe Muntele
Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,
2 și le-a zis: “Mergeți în satul care este în fața voastră și îndată veți găsi
o măgăriță legată și un mânz cu ea. Dezlegați-i și aduceți-i la mine.
3 Dacă vă va spune cineva ceva, să spuneți: “Domnul are nevoie de ei”,
și îndată îi va trimite.”
4 Toate acestea s-au făcut pentru ca să se împlinească ceea ce fusese
spus prin proorocul care zice,
5 “Spune fiicei Sionului,
Iată, Regele vostru vine la voi,
umil, și călare pe un măgar,
pe un mânz, mânzul unei măgărițe.”
6 Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise Isus;
7 au adus măgărița și mânzul, au pus hainele lor pe ei și Isus a șezut pe
ei.
8 O mulțime foarte mare și-a întins hainele pe drum. Alții au tăiat
ramuri din copaci și le-au întins pe drum.
9 Mulțimea care mergea în fața lui și cei care îl urmau strigau întruna:
“Osana Fiului lui David! Binecuvântat este cel care vine în numele
Domnului! Osana în cele mai înalte!”
10 După ce a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a tulburat și zicea: “Cine
este acesta?”
11 Și mulțimile ziceau: “Acesta este proorocul Isus, din Nazaret din
Galileea.”
12 Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu și a izgonit pe toți cei ce vindeau
și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și
scaunele celor ce vindeau porumbei.
13 El le-a zis: “Este scris: “Casa Mea se va numi casă de rugăciune”, dar
voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!”
14 Șchiopii și orbii veneau la El în templu, și El îi vindeca.
15 Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, văzând minunile pe care
le făcea și pe copiii care strigau în templu și ziceau: “Osana Fiului lui
David!”, s-au indignat
16 și i-au zis: “Auzi ce spun aceștia?”
Isus le-a zis: “Da, dar nu ați citit niciodată: “Din gura copiilor și a celor
ce alăptează, ai desăvârșit lauda?””.
17 Și lăsându-i, a ieșit din cetate și s-a dus în Betania și a tăbărât acolo.
18 Dimineața, pe când se întorcea în cetate, îi era foame.

19 Văzând un smochin lângă drum, s-a apropiat de el și n-a găsit pe el
decât frunze. I-a spus: "Să nu mai fie niciun fruct de la tine în veci!"
Imediat smochinul s-a uscat.
20 Ucenicii, văzând aceasta, s-au mirat și au zis: "Cum de s-a uscat
smochinul îndată?"
21 Isus le-a răspuns: "Adevărat vă spun că, dacă aveți credință și nu vă
îndoiți, nu numai că veți face ce s-a făcut cu smochinul, ci chiar dacă ați
spune muntelui acesta: "Ridică-te și aruncă-te în mare", se va face.
22 Toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, le veți primi."
23 După ce a intrat în Templu, preoții cei mai de seamă și bătrânii
norodului au venit la El, pe când învăța El, și I-au zis: "Cu ce putere faci
Tu aceste lucruri? Cine ți-a dat această autoritate?"
24 Isus le-a răspuns: "Și eu vă voi pune o întrebare; dacă îmi veți
răspunde, vă voi spune și eu cu ce putere fac aceste lucruri.
25 Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer sau de la oameni?"
Ei se gândeau între ei, zicând: "Dacă spunem: "Din cer", ne va întreba:
"De ce nu l-ați crezut?"
26 Dar dacă spunem: "De la oameni", ne temem de mulțime, căci toți îl
consideră pe Ioan ca profet".
27 Ei au răspuns lui Isus și au zis: "Nu știm."
El le-a mai spus: "Nu vă voi spune nici cu ce putere fac aceste lucruri.
28 Dar voi ce credeți? Un om avea doi fii; a venit la primul și i-a zis:
"Fiule, du-te astăzi să lucrezi în via mea!".
29 El a răspuns: "Nu vreau!" Dar, după aceea, s-a răzgândit și s-a dus.
30 A venit la al doilea și i-a spus același lucru. El a răspuns: "Mă duc,
domnule", dar nu s-a dus.
31 Care dintre cei doi a făcut voia tatălui său?"
I-au spus: "Cel dintâi".
Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că vameșii și prostituatele intră înaintea
voastră în Împărăția lui Dumnezeu.
32 Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptății și voi nu l-ați crezut, dar
vameșii și prostituatele l-au crezut. Când l-ați văzut, nici măcar nu v-ați
pocăit după aceea, ca să-l credeți.
33 "Ascultați o altă pildă. Era un om care era stăpânul unei gospodării
și care a plantat o vie, a pus un gard în jurul ei, a săpat în ea o presă de
vin, a construit un turn, a dat-o în arendă unor agricultori și a plecat în
altă țară.
34 Când s-a apropiat sezonul de recoltare a roadei, el și-a trimis slujitorii
la fermieri ca să-i primească roadele.
35 Fermierii i-au luat slujitorii, au bătut pe unul, au ucis pe altul și au
ucis cu pietre pe altul.
36 A trimis din nou alți slujitori, mai mulți decât primii, și s-au purtat cu
ei la fel.
37 După aceea însă, a trimis la ei pe fiul său, spunând: "Îl vor respecta
pe fiul meu".
38 Dar țăranii, când au văzut pe fiu, au zis între ei: "Acesta este
moștenitorul". Haideți să-l omorâm și să-i luăm moștenirea'.
39 Și l-au luat și l-au aruncat afară din vie, apoi l-au omorât.
40 Când va veni, așadar, stăpânul viei, ce va face cu acei țărani?"

41 Ei i-au spus: “Îi va nimici pe acești oameni nenorociți și va da via în
arendă altor agricultori, care îi vor da roadele la vremea lor.”
42 Isus le-a zis: “N-ați citit niciodată în Scriptură?
“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost numit șef de colț.
Aceasta a fost de la Domnul.
Este minunat în ochii noștri”?
43 De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și
va fi dată unui neam care își va face roadele.
44 Cine va cădea pe piatra aceasta va fi sfărâmat, dar pe oricine va
cădea, îl va împrăștia ca praful.”
45 Preoții cei mai de seamă și fariseii, auzind pildele Lui, au înțeles că
vorbea despre ei.
46 Când au căutat să îl prindă, s-au temut de mulțime, pentru că îl
considerau profet.

22

1 Isus, răspunzând, le-a vorbit iarăși în pilde, zicând:
2 “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut un ospăț
de nuntă pentru fiul său
3 și a trimis pe slujitorii săi să cheme pe cei invitați la nuntă, dar aceștia
n-au vrut să vină.
4 A trimis din nou alți slujitori, spunând: “Spuneți-le celor care sunt
invitați: “Iată, am pregătit cina mea. Vitele și îngrășămintele mele sunt
ucise și toate lucrurile sunt gata. Veniți la ospățul de nuntă!”””.
5 Dar ei au luat totul în derâdere și au plecat, unul la ferma lui, altul la
marfa lui;
6 iar ceilalți i-au înșfăcat slujitorii, i-au tratat cu rușine și i-au ucis.
7 Când a auzit asta, regele s-a înfuriat și și-a trimis armatele, i-a nimicit
pe acei ucigași și le-a ars cetatea.
8 Și a zis robilor săi: “Nunta este gata, dar cei ce au fost invitați nu au
fost vrednici.
9 Duceți-vă, așadar, la intersecțiile drumurilor și, pe câți veți găsi,
invitați-i la nuntă'.
10 Slujitorii aceia au ieșit pe drumuri și au adunat pe câți au găsit, atât
pe cei răi, cât și pe cei buni. Nunta s-a umplut de invitați.
11 Dar când a intrat regele să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care
nu avea haine de nuntă,
12 și l-a întrebat: “Prietene, cum ai intrat aici fără haine de nuntă?” El
a rămas fără cuvinte.
13 Atunci regele a zis slujitorilor: “Legați-l de mâini și de picioare, luați-
l și aruncați-l în întunericul de afară. Acolo va fi plânsul și scrâșnitul
dinților”.
14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”
15 Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să-l prindă în discuția lui.
16 Și au trimis la el pe ucenicii lor și pe Irodieni, zicând: “Învățătorule,
știm că ești cinstit și că înveți calea lui Dumnezeu cu adevărat, indiferent
pe cine înveți, pentru că nu ești părtinitor față de nimeni.
17 Spuneți-ne, așadar, ce credeți? Este sau nu legitim să plătim impozite
Cezarului?”

18 Dar Isus, înțelegând răutatea lor, a zis: “Pentru ce Mă încercați, fățarnicilor?
19 Arătați-Mi banii de impozit.”
I-au adus un denar.
20 Și i-a întrebat: “Al cui este chipul acesta și inscripția aceasta?”
21 Ei i-au zis: “Al Cezarului”.
Apoi le-a zis: “Dați deci Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”.
22 Când au auzit, s-au mirat, L-au lăsat și au plecat.
23 În ziua aceea au venit la El saducheii, care zic că nu există înviere. L-au întrebat
24 și i-au zis: “Învățătorule, Moise a zis: “Dacă un om moare fără să aibă copii, fratele său să se căsătorească cu femeia lui și să ridice urmași fratelui său.
25 Or, erau cu noi șapte frați. Cel dintâi s-a căsătorit și a murit și, neavând urmași, și-a lăsat soția fratelui său.
26 La fel, și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.
27 După ei toți, femeia a murit.
28 La înviere, așadar, a cui va fi soția dintre cei șapte? Căci toți au avut-o.”
29 Dar Isus le-a răspuns: “Vă înșelați, căci nu cunoașteți Scripturile și nu știți puterea lui Dumnezeu.
30 Căci la înviere nu se căsătoresc și nici nu sunt dați în căsătorie, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în ceruri.
31 Dar, în ce privește învierea morților, nu ați citit ce v-a spus Dumnezeu, când a zis:
32 “Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”? Dumnezeu nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii.”
33 Când au auzit mulțimile, au rămas uimite de învățătura lui.
34 Dar fariseii, auzind că i-a redus la tăcere pe saduchei, s-au adunat.
35 Unul dintre ei, un avocat, i-a pus o întrebare, punându-l la încercare.
36 “Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”
37 Isus i-a zis: “Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău.
38 Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.
39 A doua, la fel, este aceasta: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”.
40 Toată Legea și profeții depind de aceste două porunci.”
41 Pe când se adunaseră fariseii, Isus le-a pus o întrebare,
42 și le-a zis: “Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este El?”
I-au spus: “De David”.
43 El le-a zis: “Cum deci David, în Duhul Sfânt, Îl numește Domn, zicând,
44 “Domnul a zis Domnului meu,
stai la dreapta mea,
până când voi face din vrăjmașii tăi un scăunel pentru picioarele tale”?
45 “Dacă David îl numește Domn, cum este el fiul său?”
46 Nimeni n-a putut să-i răspundă nimic și nimeni n-a îndrăznit să-i mai pună vreo întrebare din ziua aceea.

23

1 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi,
2 și a zis: “Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui Moise.
3 Așadar, tot ce vă spun ei să observați, observați și faceți, dar nu faceți
faptele lor; căci ei spun și nu fac.
4 Căci ei leagă poveri grele, greu de purtat, și le pun pe umerii oamenilor,
dar ei înșiși nu vor să ridice un deget pentru a-i ajuta.
5 Ci își fac toate faptele lor ca să fie văzute de oameni. Își lărgesc
filacteriile și își lărgesc franjurile hainelor lor,
6 și le place locul de cinste la sărbători, locurile cele mai bune din
sinagogi,
7 salutul în piețe și să fie numiți de oameni “Rabi, Rabi, Rabi”.
8 Dar voi nu trebuie să fiți numiți “Rabi”, căci unul singur este
învățătorul vostru, Hristosul, și voi toți sunteți frați.
9 Nu numiți pe nimeni de pe pământ Tatăl vostru, căci unul singur este
Tatăl vostru, Cel din ceruri.
10 Și nu vă numiți nici stăpâni, căci unul singur este stăpânul vostru,
Hristosul.
11 Ci cel care este cel mai mare dintre voi va fi robul vostru.
12 Cine se înalță va fi smerit, iar cine se smerește va fi înălțat.
13 “Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Căci voi devorați casele
văduvelor și, ca un pretext, faceți rugăciuni lungi. De aceea veți primi
o condamnare și mai mare.
14 “Dar vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru că voi închideți
Împărăția Cerurilor împotriva oamenilor; pentru că voi înșivă nu intrați
înăuntru, și nici pe cei care intră nu-i lăsați să intre.
15 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților! Pentru că voi călătoriți pe
mare și pe uscat ca să faceți un singur proselit; și când acesta devine unul,
îl faceți de două ori mai fiu al Gheenei decât voi înșivă.
16 “Vai de voi, călăuze oarbe, care ziceți: “Oricine se jură pe templu, nu
este nimic; dar oricine se jură pe aurul templului, este obligat.
17 Voi, nebuni orbi! Căci ce este mai mare, aurul sau templul care
sfințește aurul?
18 Și: “Oricine se jură pe altar, nu este nimic; dar oricine se jură pe darul
care este pe el, este obligat?”
19 Nebuni orbi! Căci ce este mai mare, darul sau altarul care sfințește
darul?
20 Așadar, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este pe el.
21 Cine se jură pe templu, se jură pe el și pe cel care a locuit în el.
22 Cine se jură pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel care stă
pe el.
23 “Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială
la mentă, mărar și chimen și ați lăsat deoparte cele mai grele lucruri ale
Legii: dreptatea, mila și credința. Dar trebuia să le faceți pe acestea și să
nu le lăsați pe celelalte nefăcute.
24 Voi, călăuze oarbe, care strecurați un țânțar și înghițiți o cămilă!
25 “Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru că voi curățați partea
exterioară a paharului și a farfuriei, dar înăuntru sunt pline de jaf și de
nedreptate.

26 Fariseu orb, curăță mai întâi interiorul paharului și al platoului,
pentru ca și exteriorul lui să devină curat.
27 "Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru că sunteți ca niște
morminte albite, care în afară par frumoase, dar înăuntru sunt pline de
oase de morți și de toată necurăția.
28 Tot așa și voi, în aparență, păreți drepți în fața oamenilor, dar pe
dinăuntru sunteți plini de fățărnicie și de nelegiuire.
29 "Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Căci voi zidiți mormintele
profeților și împodobiți mormintele drepților
30 și spuneți: "Dacă am fi trăit în zilele părinților noștri, nu am fi fost
părtași cu ei la sângele profeților".
31 De aceea vă mărturisiți vouă înșivă că sunteți copiii celor care au ucis
pe profeți.
32 Umpleți, așadar, măsura părinților voștri.
33 Voi, șerpi, urmași ai viperelor, cum veți scăpa de judecata Gheenei?
34 De aceea, iată, trimit la voi profeți, înțelepți și cărturari. Pe unii
dintre ei îi veți ucide și îi veți răstigni, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile
voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate,
35 pentru ca asupra voastră să cadă tot sângele neprihănit vărsat pe
pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia,
fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și altar.
36 Cu siguranță vă spun că toate aceste lucruri vor veni peste această
generație.
37 "Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei
trimiși la ea! De câte ori aș fi vrut să-ți adun copiii, cum își adună găina
puii sub aripi, și tu n-ai vrut!
38 Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine.
39 Căcivă spun că nu mă veți mai vedea de acum înainte, până când nu
veți zice: "Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului!"."

24

1 Isus a ieșit din templu și mergea pe drumul Său. Discipolii săi au venit
la el ca să-i arate clădirile templului.
2 Dar el le-a răspuns: "Voi vedeți toate aceste lucruri, nu-i așa? Cu
siguranță vă spun că nu va rămâne aici piatră peste piatră care să nu fie
dărâmată."
3 Pe când ședea El pe Muntele Măslinilor, ucenicii au venit la El în
particular și I-au zis: "Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri?
Care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?"
4 Isus le-a răspuns: "Luați seama ca nimeni să nu vă rătăcească.
5 Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: "Eu sunt Hristosul", și vor
duce pe mulți în rătăcire.
6 Veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie. Aveți grijă să nu vă
tulburați, căci toate acestea trebuie să se întâmple, dar sfârșitul nu este
încă.
7 Căci se va ridica națiune împotriva națiunii și regat împotriva
regatului, și vor fi foamete, ciumă și cutremure în diferite locuri.
8 Dar toate aceste lucruri sunt începutul durerilor nașterii.
9 "Atunci vă vor da pe voi la asuprire și vă vor ucide. Veți fi urâți de
toate neamurile din cauza numelui Meu.

10 Atunci mulți se vor poticni, se vor preda unii pe alții și se vor urî unii
pe alții.
11 Se vor ridica mulți profeți falși și vor duce pe mulți în rătăcire.
12 Pentru că se va înmulți nelegiuirea, dragostea multora se va răci.
13 Dar cel care va răbda până la sfârșit va fi mântuit.
14 Această Veste Bună a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca
mărturie pentru toate națiunile, și atunci va veni sfârșitul.
15 "Când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care s-a vorbit prin
proorocul Daniel, stând în sfântul locaș (să înțeleagă cititorul),
16 atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți.
17 Cel care este pe acoperișul casei să nu se coboare să scoată lucrurile
care sunt în casa lui.
18 Cel care este pe câmp să nu se întoarcă să își ia hainele.
19 Dar vai de cele însărcinate și de mamele care alăptează în acele zile!
20 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul iernii și nici într-un Sabat,
21 pentru că atunci va fi o mare suferință, așa cum nu a fost de la
începutul lumii până acum, nu, și nici nu va fi vreodată.
22 Dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, nicio făptură nu ar fi fost salvată.
Dar, de dragul celor aleși, acele zile vor fi scurtate.
23 Dacă vă va spune cineva: "Iată, aici este Hristosul!" sau: "Iată!", nu-l
credeți.
24 Căci se vor ridica falși hristoși și falși profeți, care vor face semne și
minuni mari, ca să ducă în rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși.
25 "Iată, v-am spus mai dinainte.
26 De aceea, dacă vă vor spune: "Iată-l în pustie", nu ieșiți; sau "Iată-l în
lăcașuri", nu credeți.
27 Căci, după cum fulgerul fulgeră de la răsărit și se vede până la apus,
așa va fi și venirea Fiului Omului.
28 Căci oriunde este cadavrul, acolo se adună vulturii.
29 "Dar îndată după suferința acelor zile, soarele se va întuneca, luna
nu va mai lumina, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor
clătina;
30 și atunci va apărea pe cer semnul Fiului Omului. Atunci toate
semințiile pământului vor plânge și vor vedea pe Fiul Omului venind pe
norii cerului cu putere și cu mare slavă.
31 El va trimite pe îngerii Săi cu un sunet mare de trâmbiță și vor aduna
pe cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, de la un capăt la altul al cerului.
32 "Învățați acum de la smochin pilda aceasta: Când ramura lui s-a
înmuiat și produce frunze, știți că vara este aproape.
33 Tot așa și voi, când vedeți toate aceste lucruri, știți că El este aproape,
chiar la uși.
34 Adevărat vă spun că generația aceasta nu va trece până când nu se
vor împlini toate aceste lucruri.
35 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
36 Dar nimeni nu știe ziua și ceasul acela, nici îngerii din ceruri, ci numai
Tatăl Meu.
37 Cum au fost zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.
38 Căci, după cum în zilele de dinaintea potopului mâncau și beau, se
căsătoreau și se dădeau în căsătorie, până în ziua în care Noe a intrat în
corabie,

39 și nu au știut până când a venit potopul și i-a luat pe toți, așa va fi și
venirea Fiului Omului.
40 Atunci doi oameni vor fi pe câmp: unul va fi luat și unul va rămâne.
41 Două femei vor fi măcinând la moară: una va fi luată și una va fi
lăsată.
42 Vegheați deci, căci nu știți în ce ceas vine Domnul vostru.
43 Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut în ce ceas al nopții va
veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi îngăduit să i se spargă casa.
44 De aceea și voi fiți gata, căci în ceasul la care nu vă așteptați, Fiul
Omului va veni.
45 Cine este robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său
peste casa sa, ca să le dea hrana la vremea potrivită?
46 Ferice de robul acela pe care îl găsește făcând așa când vine stăpânul
său!
47 Cu siguranță vă spun că îl va pune peste tot ce are.
48 Dar dacă robul acela rău va zice în inima lui: "Stăpânul meu întârzie
să vină",
49 și va începe să-și bată tovarășii de slujbă, să mănânce și să bea cu
bețivii,
50 stăpânul acelui rob va veni într-o zi când nu se va aștepta și într-un
ceas când nu va ști,
51 și-l va tăia în bucăți și-i va rândui partea lui cu ipocriții. Acolo va fi
plânsul și scrâșnitul dinților.

25

1 "Atunci Împărăția Cerurilor va fi ca zece fecioare care și-au luat
lămpile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.
2 Cinci dintre ele erau nebune, iar cinci erau înțelepte.
3 Cele care erau nebune, când și-au luat lămpile, nu au luat ulei cu ele,
4 dar cele înțelepte au luat ulei în vasele lor împreună cu lămpile lor.
5 Și, pe când întârzia mirele, toate au adormit și au dormit.
6 Dar la miezul nopții s-a auzit un strigăt: "Iată! Vine mirele! Ieșiți în
întâmpinarea lui!
7 Atunci toate acele fecioare s-au sculat și și-au aranjat lămpile.
8 Cele nebune au zis celor înțelepte: "Dați-ne puțin din untdelemnul
vostru, căci lămpile noastre se sting.
9 Dar înțeleptele au răspuns: "Și dacă nu este destul pentru noi și pentru
voi? Mergeți mai degrabă la cei care vând și cumpărați pentru voi înșivă'.
10 În timp ce ele se duceau să cumpere, a venit mirele, și cele care erau
pregătite au intrat cu el la ospățul de nuntă, și ușa s-a închis.
11 După aceea au venit și celelalte fecioare, zicând: "Doamne, Doamne,
deschide-ne!".
12 Dar El a răspuns: "Adevărat vă spun că nu vă cunosc.
13 Vegheați, deci, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul în care va veni
Fiul Omului.
14 Căci este ca un om care se duce în altă țară, care și-a chemat slugile
sale și le-a încredințat bunurile sale.
15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, și altuia unul,
fiecăruia după putința lui. Apoi și-a continuat călătoria.
16 Imediat, cel care a primit cei cinci talanți s-a dus și a făcut schimb cu
ei și a făcut alți cinci talanți.

17 La fel, și cel care a primit cei doi a mai câștigat încă doi.
18 Dar cel care a primit un talant s-a dus, a săpat în pământ și a ascuns
banii stăpânului său.
19 “După multă vreme, a venit stăpânul acelor robi și a făcut socoteli cu
ei.
20 Cel care primise cei cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți,
zicând: “Doamne, mi-ai dat cinci talanți. Iată, am câștigat alți cinci talanți
în plus față de ei'.
21 Domnul său i-a zis: “Bine, slugă bună și credincioasă. Ai fost
credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Intră în
bucuria stăpânului tău'.
22 Și cel ce a primit cei doi talanți a venit și a zis: “Doamne, mi-ai dat
doi talanți. Iată, am mai câștigat încă doi talanți în plus față de ei'.
23 Domnul său i-a zis: “Bine, slugă bună și credincioasă. Ai fost
credincios în privința câtorva lucruri. Eu te voi pune peste multe lucruri.
Intră în bucuria stăpânului tău'.
24 Cel care primise un talant a venit și a zis: “Doamne, te-am cunoscut
că ești un om aspru, că seceri de unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai
împrăștiat.
25 M-am temut, m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ. Iată că
ai ceea ce este al tău'.
26 Dar stăpânul său i-a răspuns: “Slugă rea și leneșă! Știai că secer unde
n-am semănat și adun unde n-am împrăștiat.
27 Trebuia deci să fi depus banii mei la bancheri și, la venirea mea, să-i
primesc înapoi pe ai mei cu dobândă.
28 Luați deci talantul de la el și dați-l celui care are zece talanți.
29 Căci fiecăruia care are i se va da și va avea din belșug, dar celui care
nu are i se va lua chiar și ceea ce are.
30 Aruncați-l pe robul nefolositor în întunericul de afară, unde va fi
plâns și scrâșnit din dinți.
31 “Dar când va veni Fiul Omului în slava Sa și toți sfinții îngeri cu El,
atunci va ședea pe tronul slavei Sale.
32 Înaintea Lui se vor aduna toate neamurile și El le va despărți unele
de altele, așa cum un păstor desparte oile de capre.
33 El va pune oile la dreapta Sa, iar caprele la stânga.
34 Atunci Regele le va spune celor de la dreapta sa: 'Veniți, binecuvântați
de Tatăl meu, moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea
lumii;
35 căci mie mi-a fost foame și voi mi-ați dat de mâncare. Mi-a fost sete
și mi-ați dat să beau. Am fost străin și m-ați primit în casă.
36 am fost gol și m-ați îmbrăcat. Am fost bolnav și m-ați vizitat. Am fost
în închisoare și ați venit la mine.
37 Atunci cei drepți Îi vor răspunde și vor zice: “Doamne, când Te-am
văzut noi flămând și Te-am hrănit, sau însetat și Ți-am dat de băut?
38 Când Te-am văzut străin și Te-am primit la noi, sau gol și Te-am
îmbrăcat?
39 Când Te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la Tine?”.
40 Împăratul le va răspunde: “Adevărat vă spun că, pentru că ați făcut
aceasta unuia dintre acești frați ai Mei cei mai mici, Mie Mi-ați făcut-o.

41 Apoi va spune și celor de la stânga: 'Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit diavolului și îngerilor lui;
42 pentru că am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau;
43 am fost străin și nu M-ați găzduit; gol și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu M-ați vizitat'.
44 Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut noi flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Te-am ajutat?
45 Atunci El le va răspunde și le va zice: "Adevărat vă spun că, dacă n-ați făcut lucrul acesta unuia dintre cei mai mici dintre aceștia, nici Mie nu Mi l-ați făcut.
46 Aceștiavor pleca la pedeapsa veșnică, dar cei drepți la viața veșnică."

26

1 După ce a isprăvit toate aceste cuvinte, Isus a zis ucenicilor Săi:
2 "Știți că peste două zile vine Paștele și Fiul Omului va fi dat spre răstignire."
3 Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii poporului s-au adunat în curtea marelui preot, care se numea Caiafa.
4 S-au sfătuit împreună ca să prindă pe Isus prin înșelăciune și să-L omoare.
5 Dar ei au spus: "Nu în timpul sărbătorii, ca să nu se producă o răscoală în popor".
6 Pe când era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7 a venit la El o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de mare preț, și a turnat mir pe capul Lui, pe când ședea la masă.
8 Ucenicii Lui, văzând aceasta, s-au indignat și au zis: "De ce această risipă?
9 pentru că acest unguent ar fi putut fi vândut cu mult și dat săracilor."
10 Dar Isus, știind aceasta, le-a zis: "De ce tulburați pe femeie? Ea a făcut o faptă bună pentru mine.
11 Pentru că voi aveți întotdeauna săraci cu voi, dar pe mine nu mă aveți întotdeauna.
12 Căci, turnând acest mir pe trupul meu, ea a făcut-o ca să mă pregătească pentru înmormântare.
13 Adevărat vă spun că, oriunde se va propovădui această Bună Vestire în toată lumea, se va vorbi și despre ceea ce a făcut această femeie, ca o amintire a ei."
14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă
15 și le-a zis: "Cât vreți să-mi dați dacă vi-l predau?" Și au cântărit pentru el treizeci de arginți.
16 Din acel moment a căutat prilej să îl trădeze.
17 În prima zi a azimilor, ucenicii au venit la Isus și I-au zis: "Unde vrei să-Ți pregătim Paștile?"
18 Și a zis: "Du-te în cetate la un oarecare și spune-i: "Învățătorul zice: "Vremea Mea este aproape. Voi sărbători Paștele în casa ta împreună cu discipolii mei."""".
19 Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele.

20 Când s-a făcut seară, El stătea la masă cu cei doisprezece ucenici.
21 În timp ce mâncau, a zis: "Cu siguranță vă spun că unul dintre voi
Mă va trăda."
22 Ei erau foarte mâhniți, și fiecare dintre ei a început să-L întrebe: "Nu
sunt eu, Doamne, nu-i așa?"
23 El a răspuns: "Cel ce și-a înmuiat mâna cu mine în vasul acesta mă
va trăda.
24 Fiul Omului merge așa cum este scris despre El, dar vai de omul prin
care va fi trădat Fiul Omului! Mai bine ar fi fost pentru acel om dacă nu
s-ar fi născut."
25 Iuda, care L-a trădat, a răspuns: "Nu sunt eu, nu-i așa, Rabbi?"
El i-a spus: "Tu ai spus-o".
26 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine, a mulțumit pentru ea și a
frânt-o. A dat-o ucenicilor și a zis: "Luați, mâncați; acesta este trupul
Meu."
27 A luat paharul, a mulțumit și le-a dat, zicând: "Beți-l toți,
28 căci acesta este sângele Meu, al noului legământ, care se varsă pentru
mulți, spre iertarea păcatelor.
29 Dar vă spun că nu voi mai bea din acest fruct al viței de vie de acum
înainte, până în ziua în care îl voi bea din nou cu voi în Împărăția Tatălui
meu."
30 După ce au cântat un imn, au ieșit pe Muntele Măslinilor.
31 Atunci Isus le-a zis: "În noaptea aceasta, toți vă veți poticni din pricina
Mea, căci este scris: "Voi lovi pe păstor și oile turmei vor fi risipite.
32 Dar, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea."
33 Dar Petru i-a răspuns: "Chiar dacă toți se vor poticni din pricina ta,
eu nu mă voi poticni niciodată."
34 Isus i-a zis: "Adevărat îți spun că în seara aceasta, până nu va cânta
cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori."
35 Petru I-a zis: "Chiar dacă ar fi să mor cu Tine, nu Mă voi lepăda de
Tine." Și toți ucenicii au spus la fel.
36 Atunci Isus a venit cu ei la un loc numit Ghetsimani și a zis ucenicilor
Săi: "Stați aici, până ce Mă voi duce acolo să Mă rog."
37 A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să se
întristeze și să fie foarte tulburat.
38 Și le-a zis: "Sufletul Meu este foarte îndurerat, până la moarte.
Rămâneți aici și vegheați cu mine".
39 El a înaintat puțin, a căzut cu fața la pământ și se ruga, zicând: "Tatăl
Meu, dacă este cu putință, să treacă de la Mine paharul acesta; dar nu ceea
ce vreau eu, ci ceea ce vrei Tu."
40 A venit la ucenici și, găsindu-i dormind, a zis lui Petru: "Ce, n-ați
putut să vegheați cu Mine un ceas?
41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. Într-adevăr, duhul este
binevoitor, dar carnea este slabă."
42 Și iarăși S-a dus a doua oară și S-a rugat, zicând: "Tatăl Meu, dacă
paharul acesta nu poate să treacă de la Mine, dacă nu-l beau, facă-se voia
Ta."
43 A venit iarăși și i-a găsit dormind, căci aveau ochii îngreunați.
44 I-a lăsat din nou, s-a dus și s-a rugat a treia oară, spunând aceleași
cuvinte.

45 Apoi a venit la ucenicii Săi și le-a zis: "Încă mai dormiți și vă odihniți?
Iată că s-a apropiat ceasul și Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.
46 Ridicați-vă, să mergem. Iată, cel care mă trădează este aproape".
47 Pe când vorbea El încă, iată că a venit Iuda, unul din cei doisprezece,
și împreună cu el o mare mulțime de preoți de seamă și de bătrâni ai
poporului, cu săbii și cu ciomege.
48 Cel care l-a trădat le dăduse un semn, zicând: "Pe cine sărut eu, acela
este. Prindeți-l!".
49 Imediat s-a apropiat de Isus, a zis: "Salutări, Rabi!" și l-a sărutat.
50 Isus i-a zis: "Prietene, ce cauți aici?"
Atunci au venit, au pus mâinile pe Isus și L-au luat.
51 Iată că unul dintre cei care erau cu Isus a întins mâna și a scos sabia,
a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea.
52 Atunci Isus i-a zis: "Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei ce iau sabia
vor muri de sabie.
53 Sau crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu și chiar acum să-mi
trimită mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?
54 Cum s-ar împlini atunci Scripturile care trebuie să fie așa?"
55 În ceasul acela, Isus a zis mulțimii: "Ați ieșit voi ca un tâlhar, cu
săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți? Eu stăteam în fiecare zi în templu,
învățând, și voi nu m-ați arestat.
56 Dar toate acestea s-au întâmplat pentru ca să se împlinească
Scripturile profeților."
Atunci toți ucenicii l-au lăsat și au fugit.
57 Cei ce luaseră pe Isus L-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau
adunați cărturarii și bătrânii.
58 Dar Petru L-a urmărit de la distanță până la curtea marelui preot, a
intrat și a șezut cu ofițerii, ca să vadă sfârșitul.
59 Iar preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot sfatul căutau mărturii
false împotriva lui Isus, ca să-L omoare,
60 dar n-au găsit niciuna. Chiar dacă s-au prezentat mulți martori
mincinoși, nu au găsit niciunul. Dar, în cele din urmă, doi martori
mincinoși au ieșit în față
61 și au spus: "Omul acesta a spus: "Pot să distrug templul lui Dumnezeu
și să-l zidesc în trei zile"".
62 Marele preot s-a ridicat în picioare și i-a zis: "Nu ai răspuns? Ce este
ceea ce mărturisesc aceștia împotriva ta?"
63 Dar Isus a tăcut. Marele preot i-a răspuns: "Te conjur, pe Dumnezeul
cel viu, să ne spui dacă Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu."
64 Isus i-a zis: "Așa ai spus. Cu toate acestea, îți spun că, după aceea,
îl vei vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta Puterii și venind pe norii
cerului."
65 Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: "A spus o blasfemie! De
ce mai avem nevoie de alți martori? Iată, acum ați auzit blasfemia lui.
66 Ce părere aveți?"
Ei au răspuns: "Este vrednic de moarte!"
67 Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii, iar unii l-au pălmuit,
68 zicând: "Propovăduiește-ne, Hristoase! Cine te-a lovit?".
69 Petru ședea afară, în curte, și o slujnică a venit la el și i-a zis: "Și tu
ai fost cu Iisus Galileanul!"

70 Dar el a negat în fața tuturor, zicând: “Nu știu despre ce vorbiți.”
71 După ce a ieșit afară pe prispă, l-a văzut altcineva și a zis celor ce
erau acolo: “Și acesta a fost cu Isus din Nazaret.”
72 El a negat din nou cu jurământ: “Nu-l cunosc pe omul acesta.”
73 După puțină vreme, cei ce stăteau de față au venit și au zis lui Petru:
“Cu siguranță și tu ești unul dintre ei, căci vorbirea ta te face cunoscut.”
74 Atunci a început să înjure și să jure: “Nu-l cunosc pe omul acela!”
Imediat a cântat cocoșul.
75 Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-l spusese Isus: “Înainte
de a cânta cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori”. Atunci a ieșit afară
și a plâns cu amar.

27

1 Când a venit dimineața, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii
poporului s-au sfătuit împotriva lui Isus ca să-L omoare.
2 L-au legat, L-au dus și L-au predat guvernatorului Ponțiu Pilat.
3 Atunci Iuda, care L-a trădat, văzând că Isus a fost osândit, a avut
remușcări și a adus înapoi cei treizeci de arginți preoților cei mai de seamă
și bătrânilor,
4 zicând: “Am păcătuit că am trădat sânge nevinovat.”
Dar ei au spus: “Ce ne pasă nouă de asta? Voi vă ocupați de asta”.
5 A aruncat piesele de argint în sanctuar și a plecat. Apoi s-a dus și s-a
spânzurat.
6 Preoții cei mai de seamă au luat arginții și au zis: “Nu este îngăduit
să-i punem în vistierie, fiindcă este prețul sângelui.”
7 S-au sfătuit și au cumpărat cu ele câmpul olarului pentru a îngropa
străinii.
8 De aceea, câmpul acela a fost numit până în ziua de azi “Câmpul de
sânge”.
9 Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin profetul Ieremia, care zicea
“Au luat cei treizeci de arginți,
prețul celui căruia i s-a pus un preț,
pe care unii dintre copiii lui Israel l-au taxat,
10 și le-au dat pentru câmpul olarului,
așa cum mi-a poruncit Domnul.”
11 Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul L-a
întrebat: “Ești Tu Împăratul iudeilor?”
Isus i-a zis: “Așa zici tu”.
12 Când a fost acuzat de preoții cei mai de seamă și de bătrâni, n-a
răspuns nimic.
13 Atunci Pilat i-a zis: “Nu auzi câte mărturisiri se fac împotriva ta?”
14 El nu i-a răspuns, nici măcar un cuvânt, așa că guvernatorul s-a mirat
foarte mult.
15 La sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze mulțimii câte un
prizonier pe care îl dorea.
16 Ei aveau atunci un prizonier de seamă, numit Baraba.
17 Când s-au adunat deci, Pilat le-a zis: “Pe cine vreți să vă eliberez? Pe
Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?”
18 Căci știa că din cauza invidiei îl predaseră.

19 Pe când ședea el pe scaunul de judecată, soția lui a trimis la el, zicând:
“Nu te mai lega de acest neprihănit, căci astăzi am suferit multe în vis din
pricina lui.”
20 Iar preoții cei mai de seamă și bătrânii au convins mulțimile să ceară
pe Baraba și să nimicească pe Isus.
21 Dar guvernatorul le-a răspuns: “Pe care dintre cei doi vreți să vi-l
eliberez?”
Ei au spus: “Baraba!”
22 Pilat le-a zis: “Ce să fac lui Isus, care se numește Hristos?”
Și toți i-au zis: “Să fie răstignit!”
23 Dar guvernatorul a zis: “De ce? Ce rău a făcut?”
Dar ei strigau foarte tare, zicând: “Să fie răstignit!”
24 Pilat, văzând că nu se câștiga nimic, ci că se făcea tulburare, a luat
apă și s-a spălat pe mâini în fața mulțimii, zicând: “Eu sunt nevinovat de
sângele acestui neprihănit. Aveți grijă de el”.
25 Și tot poporul a răspuns: “Sângele lui să fie peste noi și peste copiii
noștri!”
26 Apoi le-a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus l-a biciuit și l-a dat spre
răstignire.
27 Atunci soldații guvernatorului au dus pe Isus în pretoriu și au adunat
toată garnizoana împotriva Lui.
28 L-au dezbrăcat și I-au pus o haină stacojie.
29 I-au împletit o cunună de spini și i-au pus-o pe cap, iar în mâna
dreaptă o trestie; au îngenuncheat înaintea lui și l-au batjocorit, zicând:
“Slavă, Împăratul iudeilor!”
30 L-au scuipat, au luat trestia și l-au lovit în cap.
31 După ce l-au batjocorit, i-au luat haina, i-au pus hainele pe el și l-au
dus ca să-l răstignească.
32 Când au ieșit afară, au găsit un om din Cirene, numit Simon, și l-au
silit să meargă cu ei, ca să-și ducă crucea.
33 Când au ajuns la un loc numit “Golgota”, adică “Locul craniului”,
34 i-au dat să bea vin acru amestecat cu fiere. După ce a gustat, nu a vrut
să bea.
35 După ce l-au răstignit, i-au împărțit hainele, aruncând la sorți,
36 și, stând acolo, îl priveau.
37 I-au pus deasupra capului său acuzația scrisă împotriva lui: “ACESTA
ESTE IISUS, REGELE IUDEILOR”.
38 Și erau doi tâlhari răstigniți împreună cu El, unul la dreapta Lui și
altul la stânga.
39 Cei ce treceau pe acolo Îl ocărau, clătinându-și capetele
40 și zicând: “Tu, care distrugi templul și-l zidești în trei zile, mântuiește-
te! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!”
41 Preoții cei mai de seamă, de asemenea, batjocorind împreună cu
cărturarii, cu fariseii și cu bătrânii, au zis:
42 “A mântuit pe alții, dar nu se poate mântui pe sine însuși. Dacă el
este Regele lui Israel, să se dea jos de pe cruce acum și vom crede în el.
43 El se încrede în Dumnezeu. Să-l elibereze Dumnezeu acum, dacă îl
vrea, pentru că a spus: “Eu sunt Fiul lui Dumnezeu”.”
44 Și tâlharii care au fost răstigniți împreună cu El au aruncat asupra
Lui aceeași ocară.

45 De la ceasul al șaselea a fost întuneric peste toată țara până la ceasul
al nouălea.
46 Pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: "Eli, Eli, lima
sabachthani?" Adică: "Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai
părăsit?".
47 Unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind, au zis: "Omul acesta cheamă
pe Ilie."
48 Și îndată unul dintre ei a alergat, a luat un burete, l-a umplut cu oțet,
l-a pus pe o trestie și i-a dat să bea.
49 Ceilalți au zis: "Lasă-l în pace. Să vedem dacă vine Ilie să-l salveze".
50 Isus a strigat din nou cu glas tare și și-a dat duhul.
51 Și iată că perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos.
Pământul s-a cutremurat și stâncile s-au despicat.
52 Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care adormiseră
au înviat;
53 și, ieșind din morminte după înviere, au intrat în cetatea sfântă și
s-au arătat multora.
54 Iar centurionul și cei ce erau cu el, care priveau pe Isus, văzând
cutremurul și cele ce se întâmplau, s-au îngrozit și au zis: "Cu adevărat,
acesta era Fiul lui Dumnezeu!"
55 Și erau acolo multe femei care priveau de departe, și care Îl urmau
pe Isus din Galileea și Îl slujeau.
56 Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iose
și mama fiilor lui Zebedei.
57 Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif,
care era și el ucenic al lui Isus.
58 Acest om s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a
poruncit ca trupul să fie predat.
59 Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză de in curată
60 și l-a așezat în mormântul său nou, pe care îl tăiase în stâncă. Apoi
a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.
61 Maria Magdalena era acolo, împreună cu cealaltă Maria, așezată în
fața mormântului.
62 A doua zi, adică a doua zi după ziua pregătirii, s-au adunat la Pilat
preoții cei mai de seamă și fariseii, și au zis:
63 "Domnule, ne aducem aminte ce a spus înșelătorul acela, pe când era
încă în viață: "După trei zile voi învia".
64 Poruncește, așadar, să se asigure mormântul până a treia zi, ca nu
cumva discipolii lui să vină noaptea și să-l fure și să spună poporului: "A
înviat din morți"; și ultima înșelăciune va fi mai rea decât prima"."
65 Pilat le-a zis: "Aveți un paznic. Duceți-vă și asigurați-o cât mai bine".
66 Ei s-au dus deci cu garda și au securizat mormântul, sigilând piatra.

28

1 După Sabat, când a început să se lumineze de ziuă, în prima zi
a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă
mormântul.
2 Și iată că s-a făcut un cutremur mare, căci un înger al Domnului s-a
coborât din cer și a venit și a rostogolit piatra de la ușă și a șezut pe ea.

3 Înfățișarea lui era ca un fulger, iar îmbrăcămintea lui era albă ca
zăpada.
4 De frica lui, gărzile s-au cutremurat și s-au făcut ca niște oameni morți.
5 Îngerul le-a răspuns femeilor: “Nu vă temeți, căci știu că voi căutați
pe Isus, care a fost răstignit.
6 El nu este aici, pentru că a înviat, așa cum a spus. Veniți să vedeți locul
unde zăcea Domnul.
7 Mergeți repede și spuneți-le discipolilor Lui: “A înviat din morți și iată
că merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată, v-am spus”.
8 Și au ieșit repede din mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au
alergat să aducă vestea ucenicilor Lui.
9 Pe când se duceau să anunțe pe ucenicii Lui, iată că Isus le-a ieșit în
întâmpinare și le-a zis: “Bucurați-vă!”
Au venit, s-au prins de picioarele Lui și I s-au închinat.
10 Atunci Isus le-a zis: “Nu vă temeți. Duceți-vă și spuneți fraților mei
să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea.”
11 Pe când se duceau ei, iată că au venit în cetate niște păzitori și au
spus preoților cei mai de seamă tot ce se întâmplase.
12 După ce s-au adunat cu bătrânii și s-au sfătuit, au dat soldaților o
sumă mare de argint,
13 zicând: “Spuneți că discipolii lui au venit noaptea și l-au furat în timp
ce noi dormeam.
14 Dacă acest lucru ajunge la urechile guvernatorului, îl vom convinge
și vă vom scăpa de griji.”
15 Ei au luat banii și au făcut cum li s-a spus. Această zicală s-a răspândit
printre evrei și continuă până astăzi.
16 Dar cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, pe muntele unde îi
trimisese Isus.
17 Când L-au văzut, s-au închinat înaintea Lui; dar unii se îndoiau.
18 Isus a venit la ei și le-a vorbit, zicând: “Mie Mi s-a dat toată autoritatea
în cer și pe pământ.
19 Mergeți și faceți discipoli din toate neamurile, botezându-i în numele
Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
20 învățându-isă păzească toate lucrurile pe care vi le-am poruncit. Iată,
Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Amin.

Vestea cea bună conform Marcu

1 Începutul Veștii Bune a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în profeți,
“Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței tale,
care îți va pregăti calea înaintea ta:
3 glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!”
4 Ioan a venit să boteze în pustie și să propovăduiască botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.
5 Tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim au ieșit la el. Au fost botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.
6 Ioan era îmbrăcat cu păr de cămilă și avea o curea de piele la brâu. El mânca lăcuste și miere sălbatică.
7 El propovăduia, spunând: “După mine vine cel care este mai puternic decât mine, a cărui șnur al sandalelor nu sunt vrednic să mă aplec și să îl desfac.
8 Eu v-am botezat în apă, dar el vă va boteza în Duhul Sfânt.”
9 În zilele acelea, Isus a venit din Nazaret din Galileea și a fost botezat de Ioan în Iordan.
10 Imediat ce a ieșit din apă, a văzut cerurile despărțindu-se și Duhul Sfânt coborând peste el ca un porumbel.
11 Un glas a venit din cer: “Tu ești Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”
12 Și îndată Duhul Sfânt l-a izgonit în pustiu.
13 Acolo, în pustiu, a stat patruzeci de zile, ispitit de Satana. Era cu animalele sălbatice; și îngerii îi slujeau.
14 După ce Ioan a fost luat în temniță, Isus a venit în Galileea, propovăduind vestea cea bună a Împărăției lui Dumnezeu,
15 și zicând: “Timpul s-a împlinit și Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Pocăiți-vă și credeți în Vestea cea Bună!”.
16 Trecând pe malul mării Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, care aruncau o plasă în mare, căci erau pescari.
17 Isus le-a zis: “Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”.
18 Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după El.
19 Și, mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe fratele său Ioan, care erau și ei în corabie și reparau plasele.
20 Imediat i-a chemat, iar ei au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în barcă, cu slujitorii angajați, și au mers după el.
21 S-au dus în Capernaum, și îndată, în ziua de Sabat, a intrat în sinagogă și învăța.
22 Ei erau uimiți de învățătura lui, pentru că îi învăța ca având autoritate, și nu ca pe cărturari.
23 Îndată s-a găsit în sinagoga lor un om cu un duh necurat și a strigat, zicând:

24 “Ha! Ce avem noi de-a face cu tine, Isus, Nazarineanule? Ai venit să
ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!”.
25 Isus l-a mustrat și i-a zis: “Taci și ieși din el!”
26 Și duhul necurat a ieșit din el, care-l zguduia și striga cu glas tare.
27 Toți erau uimiți, așa că se întrebau între ei și ziceau: “Ce este
aceasta? O învățătură nouă? Pentru că el poruncește cu autoritate chiar
și duhurilor necurate, iar acestea îl ascultă!”
28 Imediat, vestea despre el s-a răspândit pretutindeni în toată regiunea
Galileii și în împrejurimile ei.
29 Și îndată ce au ieșit din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei,
cu Iacov și Ioan.
30 Mama soției lui Simon zăcea bolnavă de febră și îndată i-au povestit
despre ea.
31 El a venit, a luat-o de mână și a ridicat-o. Febra a lăsat-o imediat și
ea le-a slujit.
32 Seara, când a apus soarele, au adus la El pe toți cei bolnavi și pe cei
posedați de demoni.
33 Toată cetatea era adunată la ușă.
34 El a vindecat pe mulți bolnavi de diferite boli și a izgonit mulți demoni.
Nu le permitea demonilor să vorbească, pentru că îl cunoșteau.
35 Dis-de-dimineață, pe când era încă întuneric, s-a sculat și a ieșit afară,
s-a dus într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.
36 Simon și cei care erau cu el l-au căutat.
37 L-au găsit și i-au spus: “Toată lumea te caută.”
38 Și le-a zis: “Să mergem în altă parte, în cetățile vecine, ca să
propovăduiesc și acolo, căci pentru aceasta am ieșit.”
39 Și a mers în sinagogile lor în toată Galileea, predicând și scoțând
demoni.
40 Un leprosar a venit la El și L-a rugat, îngenunchind în fața Lui și
spunându-I: “Dacă vrei, poți să mă cureți.”
41 Și, cuprins de milă, a întins mâna, l-a atins și i-a zis: “Vreau să… Să
fie curățat”.
42 După ce a spus aceasta, îndată lepra s-a depărtat de la el și a fost
curățit.
43 El l-a avertizat cu strictețe și l-a trimis imediat afară,
44 și i-a zis: “Vezi să nu spui nimic nimănui, ci du-te să te prezinți
preotului și oferă pentru curățirea ta ceea ce a poruncit Moise, ca mărturie
pentru ei.”
45 Dar el a ieșit și a început să propovăduiască mult și să răspândească
vestea, încât Isus nu mai putea intra în cetate, ci era afară, în locuri pustii.
Oamenii veneau la el de pretutindeni.

2

1 După câteva zile, când a intrat din nou în Capernaum, s-a auzit că este
acasă.
2 Îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era loc nici măcar în jurul ușii;
și El le-a spus cuvântul.
3 Au venit patru oameni care îi duceau un paralitic.

4 Cum nu se puteau apropia de el din cauza mulțimii, au îndepărtat
acoperișul în care se afla. După ce l-au spart, au dat drumul la covorul pe
care era întins paraliticul.
5 Isus, văzând credința lor, i-a spus paraliticului: “Fiule, păcatele tale îți
sunt iertate.”
6 Dar unii din cărturari, care stăteau acolo, gândeau în inimile lor:
7 “Pentru ce vorbește omul acesta astfel de blasfemii? Cine poate ierta
păcatele, dacă nu numai Dumnezeu?”
8 Îndată Isus, văzând în duhul Său că ei gândeau astfel în ei înșiși, le-a
zis: “Pentru ce gândiți astfel în inimile voastre?
9 Ce este mai ușor, să-i spui paraliticului: “Păcatele tale sunt iertate”,
sau să-i spui: “Scoală-te, ia-ți patul și umblă?”
10 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele”
— i-a spus paraliticului —
11 “Îți spun: “Scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa ta”.
12 El s-a sculat, a luat îndată rogojina și a ieșit în fața tuturor, așa că toți
au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: “Niciodată n-am văzut
așa ceva.”
13 Și a ieșit din nou la malul mării. Toată mulțimea a venit la el și el îi
învăța.
14 Pe când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, care ședea la
biroul fiscal. I-a spus: “Vino după mine”. Și el s-a ridicat și l-a urmat.
15 El stătea la masă în casa lui, și mulți vameși și păcătoși s-au așezat la
masă cu Isus și cu ucenicii Lui, căci erau mulți, și Îl urmau.
16 Cărturarii și fariseii, când au văzut că mănâncă cu păcătoșii și
vameșii, au zis ucenicilor Lui: “De ce mănâncă și bea cu vameșii și cu
păcătoșii?”
17 Când a auzit Isus, le-a zis: “Cei sănătoși nu au nevoie de doctor, ci cei
bolnavi. Eu nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.”
18 Ucenicii lui Ioan și fariseii posteau și au venit și L-au întrebat: “De ce
postesc ucenicii lui Ioan și ucenicii fariseilor, iar ucenicii Tăi nu postesc?”
19 Isus le-a zis: “Oare pot posti domnii de onoare, când mirele este cu
ei? Atâta timp cât au mirele cu ei, nu pot posti.
20 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în
ziua aceea.
21 Nimeni nu coase o bucată de pânză neîncălzită pe o haină veche, căci
altfel peticul se micșorează și noul se desprinde de vechi și se face o gaură
și mai mare.
22 Nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, căci altfel vinul nou
sparge burdufurile și vinul se varsă, iar burdufurile se distrug; dar ei pun
vin nou în burdufuri proaspete.”
23 În ziua de Sabat, El mergea prin lanurile de grâu; și ucenicii Lui au
început, pe când mergeau, să smulgă spice spicele.
24 Fariseii I-au zis: “Iată, de ce fac ei ceea ce nu este îngăduit în ziua
Sabatului?”
25 El le-a zis: “N-ați citit niciodată ce a făcut David și cei ce erau cu el,
când a avut nevoie și a fost flămând?
26 cum a intrat în casa lui Dumnezeu pe vremea marelui preot Abiatar
și a mâncat pâinea de spectacol, pe care nu este îngăduit să o mănânce
decât preoții, și a dat și celor care erau cu el?”

27 El le-a zis: “Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat.
28 De aceea, Fiul Omului este stăpân chiar și pe Sabat.”

3

1 A intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om căruia i se uscase mâna.
2 Îl pândeau, ca să vadă dacă îl va vindeca în ziua de Sabat, ca să-l acuze.
3 El i-a zis omului a cărui mână era uscată: “Ridică-te!”
4 El le-a zis: “Este oare îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să salvezi o viață sau să ucizi?” Dar ei au rămas tăcuți.
5 După ce s-a uitat cu mânie la ei, mâhnit de împietrirea inimilor lor, i-a zis omului: “Întinde-ți mâna.” El a întins-o și mâna i-a fost redată la fel de sănătoasă ca și cealaltă.
6 Fariseii au ieșit afară și îndată au uneltit cu Irodienii împotriva lui, cum să-l nimicească.
7 Isus S-a retras cu ucenicii Săi la mare; și o mare mulțime L-a urmat din Galileea, din Iudeea,
8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, și din împrejurimile Tirului și Sidonului. O mare mulțime, auzind ce lucruri mari făcea, a venit la el.
9 El le-a spus discipolilor săi ca o barcă mică să rămână lângă el, din cauza mulțimii, ca să nu-l îmbrâncească.
10 Căci vindecase pe mulți, așa că toți cei care aveau boli se apăsau asupra lui ca să se atingă de el.
11 Spiritele necurate, de câte ori îl vedeau, cădeau înaintea lui și strigau: “Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”
12 El i-a avertizat cu severitate să nu-l facă cunoscut.
13 El s-a urcat pe munte și a chemat la Sine pe cei pe care-i voia și ei au venit la El.
14 A numit doisprezece, ca să fie cu el și să-i trimită să propovăduiască
15 și să aibă putere să vindece boli și să scoată demoni:
16 Simon (căruia i-a dat numele de Petru);
17 Iacov, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui Iacov, (pe care i-a numit Boanerges, ceea ce înseamnă: “Fiii tunetului”);
18 Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma, Iacov, fiul lui Alfeu, Tadeu, Simon Zelota,
19 și Iuda Iscarioteanul, care l-a și trădat.
Apoi a intrat într-o casă.
20 Mulțimea s-a adunat din nou, încât nu mai putea nici măcar să mănânce pâine.
21 Când au auzit prietenii lui, au ieșit să-l prindă, căci ziceau: “Este nebun”.
22 Cărturarii care se coborau de la Ierusalim spuneau: “Are pe Beelzebul” și: “Prin prințul demonilor scoate afară demonii.”
23 Apoi i-a chemat și le-a zis în pilde: “Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?
24 Dacă o împărăție este împărțită împotriva ei însăși, acea împărăție nu poate rămâne în picioare.
25 Dacă o casă este împărțită împotriva ei însăși, casa aceea nu poate sta în picioare.
26 Dacă Satana s-a ridicat împotriva lui însuși și este dezbinat, nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit.

27 Dar nimeni nu poate intra în casa celui puternic ca să jefuiască, dacă
nu-l leagă mai întâi pe cel puternic; atunci îi va jefui casa.
28 "Adevărat vă spun că toate păcatele urmașilor omului vor fi iertate,
inclusiv blasfemiile cu care vor huli;
29 dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu va avea iertare, ci va
fi supus osândei veșnice."
30 —pentru că au spus: "Are un duh necurat".
31 Mama și frații lui au venit și, stând afară, au trimis la el și l-au chemat.
32 O mulțime stătea în jurul lui și i-au spus: "Iată, mama ta, frații tăi și
surorile tale sunt afară și te caută."
33 El le-a răspuns: "Cine sunt mama Mea și frații Mei?"
34 Și, uitându-se la cei care stăteau în jurul lui, a zis: "Iată mama și frații
mei!
35 Căci oricine face voia lui Dumnezeu este fratele meu, sora mea și
mama mea."

4

1 Și a început din nou să învețe pe malul mării. S-a adunat la El o
mare mulțime, așa că a intrat într-o corabie în mare și a șezut jos. Toată
mulțimea era pe uscat, lângă mare.
2 El i-a învățat multe lucruri în parabole și le spunea în învățătura sa:
3 "Ascultați! Iată, agricultorul a ieșit să semene.
4 În timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut pe drum, iar păsările
au venit și au mâncat-o.
5 Alte semințe au căzut pe un teren stâncos, unde era puțin pământ, și
imediat au răsărit, pentru că nu aveau pământ adânc.
6 Când a răsărit soarele, s-a pârjolit; și, pentru că nu avea rădăcină, s-a
uscat.
7 Alții au căzut între spini, iar spinii au crescut și l-au înăbușit, și nu a
dat niciun rod.
8 Altele au căzut în pământ bun și au dat rod, crescând și înmulțindu-se.
Unii au produs de treizeci de ori, alții de șaizeci de ori, iar alții de o sută
de ori mai mult."
9 El a spus: "Cine are urechi de auzit, să audă."
10 Când a rămas singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au
întrebat despre pilde.
11 El le-a spus: "Vouă v-a fost dat misterul Împărăției lui Dumnezeu, dar
pentru cei de afară, toate lucrurile se fac în parabole,
12 pentru ca "văzând să vadă și să nu priceapă, și auzind să audă și să
nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte păcatele"."
13 El le-a zis: "Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege toate
parabolele?
14 Fermierul seamănă cuvântul.
15 Cei de pe drum sunt cei în care este semănat cuvântul; și când au
auzit, îndată vine Satana și ia cuvântul care a fost semănat în ei.
16 Aceștia, la fel, sunt cei semănați pe locurile stâncoase, care, când au
auzit cuvântul, îndată îl primesc cu bucurie.
17 Ei nu au rădăcină în ei înșiși, ci sunt de scurtă durată. Când apare
opresiunea sau persecuția din cauza cuvântului, imediat se poticnesc.

18 Alții sunt cei care sunt semănați printre spini. Aceștia sunt cei care
au ascultat cuvântul,
19 dar grijile acestui veac, înșelăciunea bogăților și poftele altor lucruri
care intră în el înăbușă cuvântul și acesta devine neînsuflețit.
20 Cei care au fost semănați pe pământ bun sunt cei care aud cuvântul,
îl acceptă și fac rod, unii de treizeci de ori, alții de șaizeci de ori și alții de
o sută de ori."
21 El le-a zis: "Oare se aduce o lampă pentru a fi pusă sub coș sau sub
pat? Nu este pusă pe un suport?
22 Căci nimic nu este ascuns, decât ca să fie făcut cunoscut, și nimic nu
a fost făcut secret, decât ca să iasă la lumină.
23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă."
24 Și le-a zis: "Luați aminte la ce auziți. Cu orice măsură veți măsura,
vi se va măsura și vouă; și vouă, celor ce ascultați, vi se va da mai mult.
25 Căci oricui are, i se va da mai mult; iar celui care nu are, chiar și ceea
ce are i se va lua."
26 El a zis: "Împărăția lui Dumnezeu este ca și cum un om ar arunca
sămânță pe pământ,
27 și ar dormi și s-ar scula zi și noapte, iar sămânța ar răsări și ar crește,
fără să știe cum.
28 Pentru că pământul dă roade de la sine: mai întâi firul, apoi spicul,
apoi bobul plin în spice.
29 Dar când rodul este copt, îndată se pune secera, pentru că a venit
secerișul."
30 El a zis: "Cum vom asemăna noi Împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce
parabolă o vom ilustra?
31 Este ca un grăunte de muștar, care, deși este mai mic decât toate
semințele care sunt pe pământ,
32 totuși, după ce este semănat, crește și devine mai mare decât
toate ierburile și scoate ramuri mari, încât păsările cerului pot să se
adăpostească la umbra lui."
33 Cu multe pilde ca acestea le spunea cuvântul, după cum puteau ei să-l
audă.
34 Fără o pildă nu le vorbea; dar în particular, discipolilor Săi le explica
totul.
35 În ziua aceea, când s-a făcut seară, le-a zis: "Să trecem dincolo."
36 Lăsând mulțimea, l-au luat cu ei, așa cum era, în barcă. Și alte bărci
mici erau cu el.
37 S-a iscat o furtună mare de vânt și valurile băteau în barcă, atât de
mult încât barca era deja plină.
38 El însuși era în pupa, dormind pe pernă; l-au trezit și l-au întrebat:
"Învățătorule, nu-ți pasă că suntem pe moarte?"
39 El s-a trezit, a mustrat vântul și a zis mării: "Pace! Liniștește-te!"
Vântul a încetat și a fost o mare acalmie.
40 El le-a zis: "De ce vă este atât de frică? Cum se face că nu aveți
credință?".
41 Ei s-au înspăimântat foarte tare și ziceau unul către altul: "Cine este
Acesta, încât și vântul și marea Îl ascultă?"

5

1 Și au ajuns de cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.

2 După ce a ieșit din corabie, îndată i-a ieșit în întâmpinare un om cu
un duh necurat din morminte.
3 El locuia în morminte. Nimeni nu-l mai putea lega, nici măcar cu
lanțuri,
4 pentru că fusese de multe ori legat cu lanțuri și lanțuri, iar lanțurile
fuseseră rupte de el și lanțurile rupte în bucăți. Nimeni nu mai avea
puterea să-l îmblânzească.
5 Întotdeauna, zi și noapte, în morminte și în munți, striga și se tăia cu
pietre.
6 Când l-a văzut de departe pe Isus, a alergat și s-a plecat în fața lui,
7 și, strigând cu glas tare, a zis: "Ce am eu de-a face cu tine, Isus, Fiul
Dumnezeului Celui Preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu, nu mă chinui!".
8 Căci El i-a zis: "Ieși din om, duh necurat!"
9 Și l-a întrebat: "Cum te cheamă?"
El i-a spus: "Numele meu este Legiune, pentru că suntem mulți."
10 Și l-a rugat mult ca să nu-i trimită afară din țară.
11 Or, pe coasta muntelui era o turmă mare de porci care se hrănea.
12 Toți demonii îl implorau, zicând: "Trimite-ne la porci, ca să intrăm în
ei".
13 Atunci Isus le-a dat voie. Duhurile necurate au ieșit și au intrat în
porci. Turma de aproximativ două mii de porci s-a repezit pe malul abrupt
în mare și au fost înecați în mare.
14 Cei care hrăneau porcii au fugit și au povestit în oraș și în țară.
Oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat.
15 Au venit la Isus și au văzut pe cel care fusese posedat de demoni
stând jos, îmbrăcat și în deplinătatea facultăților mintale, pe cel care avea
legionul; și s-au temut.
16 Cei care l-au văzut le-au povestit ce s-a întâmplat cu cel care era
posedat de demoni și despre porci.
17 Ei au început să-l roage să plece din regiunea lor.
18 Pe când se urca în corabie, cel ce fusese posedat de demoni l-a rugat
să fie cu el.
19 El nu i-a îngăduit, ci i-a zis: "Du-te la casa ta, la prietenii tăi, și spune-
le ce lucruri mari a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine."
20 El a plecat și a început să vestească în Decapole cum a făcut Isus
lucruri mari pentru el, și toată lumea se mira.
21 După ce a trecut Isus cu corabia pe partea cealaltă, s-a adunat la El o
mare mulțime de oameni, și El era pe malul mării.
22 Iată că a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair; și,
văzându-L, a căzut la picioarele Lui
23 și L-a rugat mult, zicând: "Fetița mea este în pragul morții. Te rog,
vino și pune-ți mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască".
24 El a mers cu El și o mare mulțime de oameni Îl urmau și Îl strângeau
din toate părțile.
25 O femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani,
26 și care suferise multe de la mulți doctori, cheltuise tot ce avea și nu
se simțea mai bine, ci mai mult se înrăutățea,
27 și care, după ce a auzit cele despre Isus, s-a apropiat de El în mulțime
și s-a atins de hainele Lui.
28 Căci ea zicea: "Dacă mă voi atinge de hainele Lui, mă voi face bine."

29 Imediat, curgerea sângelui ei a secat și ea a simțit în trupul ei că este
vindecată de suferința ei.
30 Îndată Isus, văzând că puterea a ieșit din El, s-a întors în mulțime și
a întrebat: “Cine s-a atins de hainele Mele?”
31 Ucenicii Lui I-au zis: “Vezi mulțimea care Te strânge și zici: “Cine S-a
atins de Mine?””
32 S-a uitat în jur ca să o vadă pe cea care făcuse acest lucru.
33 Dar femeia, temându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit, a
căzut înaintea lui și i-a spus tot adevărul.
34 El i-a zis: “Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă. Du-te în pace și
vindecă-te de boala ta.”
35 Pe când vorbea El încă, au venit niște oameni de la casa con-
ducătorului sinagogii și au zis: “Fiica ta a murit. De ce să-l mai deranjezi
pe Învățător?”
36 Dar Isus, când a auzit mesajul rostit, a zis îndată conducătorului
sinagogii: “Nu te teme, ci crede!”
37 Și nu a lăsat pe nimeni să-L urmeze, decât pe Petru, Iacov și Ioan,
fratele lui Iacov.
38 A ajuns la casa conducătorului sinagogii și a văzut zarvă, plânsete și
jale mare.
39 După ce a intrat înăuntru, le-a zis: “De ce faceți zarvă și plângeți?
Copilul nu este mort, ci a adormit”.
40 L-au batjocorit. Dar el, după ce i-a scos pe toți afară, a luat pe tatăl
copilei, pe mama ei și pe cei care erau cu el și a intrat în locul unde zăcea
copila.
41 Luând copila de mână, i-a zis: “Talitha cumi!”, ceea ce înseamnă,
interpretându-se: “Fetiță, îți spun, ridică-te!”.
42 Imediat fata s-a ridicat și a mers, căci avea doisprezece ani. Ei au
rămas uimiți cu mare uimire.
43 El le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe acest lucru și a
poruncit să i se dea ceva de mâncare.

6

1 Și a ieșit de acolo. A venit în țara lui și discipolii lui L-au urmat.
2 Când a venit Sabatul, a început să învețe în sinagogă și mulți care îl
auzeau erau uimiți și ziceau: “De unde are omul acesta aceste lucruri?”
și: “Ce înțelepciune i-a fost dată acestui om, de se fac prin mâinile lui
asemenea lucruri mărețe?
3 Nu cumva acesta este tâmplarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov, al lui
Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Nu cumva surorile lui sunt aici cu noi?”
Așa că s-au supărat pe el.
4 Isus le-a zis: “Un prooroc nu este lipsit de cinste decât în țara lui, între
rudele lui și în casa lui.”
5 Acolo nu a putut face nicio lucrare măreață, decât că și-a pus mâinile
peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.
6 El se mira din cauza necredinței lor.
A mers prin sate și a învățat.
7 A chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte
doi; și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.
8 Le-a poruncit să nu-și ia nimic pentru călătorie, în afară de un toiag,
doar un toiag: nici pâine, nici portofel, nici bani în pungă,

9 ci să poarte sandale și să nu-și pună două tunici.
10 El le-a spus: “Oriunde intrați într-o casă, rămâneți acolo până când veți pleca de acolo.
11 Oricine nu vă va primi și nu vă va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre ca mărturie împotriva lor. Cu siguranță, vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora decât pentru acest oraș!”
12 Ei au ieșit și propovăduiau oamenilor să se pocăiască.
13 Au scos mulți demoni, au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și i-au vindecat.
14 Regele Irod a auzit aceasta, căci numele lui devenise cunoscut, și a zis: “Ioan Botezătorul a înviat din morți și de aceea aceste puteri lucrează în el.”
15 Alții însă spuneau: “El este Ilie”. Alții au spus: “Este un profet sau ca unul dintre profeți”.
16 Dar Irod, când a auzit acestea, a zis: “Acesta este Ioan, pe care l-am decapitat. A înviat din morți”.
17 Căci însuși Irod trimisese să-l aresteze pe Ioan și-l legase în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea.
18 Căci Ioan îi spusese lui Irod: “Nu-ți este îngăduit să ai pe soția fratelui tău”.
19 Irodiada s-a pus împotriva lui și a vrut să-l ucidă, dar nu a putut,
20 pentru că Irod se temea de Ioan, știind că este un om drept și sfânt, și l-a păstrat în siguranță. Când îl auzea, făcea multe lucruri și îl asculta cu plăcere.
21 Atunci a venit o zi potrivită, când Irod, de ziua lui de naștere, a dat o cină pentru nobilii săi, pentru arhierei și pentru căpeteniile Galileii.
22 Când însăși fiica Irodiadei a intrat și a dansat, a plăcut lui Irod și celor care stăteau cu el. Regele i-a spus tinerei: “Cere-mi tot ce vrei și îți voi da”.
23 El i-a jurat: “Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din regatul meu.”
24 Ea a ieșit și a zis mamei sale: “Ce să cer?”
Ea a spus: “Capul lui Ioan Botezătorul”.
25 Ea a venit îndată la rege și i-a zis: “Vreau să-mi dai acum capul lui Ioan Botezătorul pe un platou.”
26 Împăratul a fost foarte mâhnit, dar, de dragul jurămintelor sale și al invitaților la masă, n-a vrut să o refuze.
27 Imediat, regele a trimis un soldat din garda sa și a poruncit să aducă capul lui Ioan; acesta s-a dus și l-a decapitat în închisoare,
28 i-a adus capul pe un platou și l-a dat tinerei domnișoare, iar tânăra domnișoară l-a dat mamei sale.
29 Ucenicii Lui, auzind aceasta, au venit, au luat trupul Lui și l-au pus într-un mormânt.
30 Apostolii s-au adunat la Isus și I-au povestit tot ce făcuseră și tot ce învățaseră.
31 El le-a zis: “Veniți într-un loc pustiu și odihniți-vă puțin.” Căci erau mulți care veneau și plecau, și nu aveau timp liber nici măcar să mănânce.
32 Ei s-au dus cu barca într-un loc pustiu, singuri.

33 Văzându-i mergând, mulți l-au recunoscut și au alergat acolo pe jos
din toate cetățile. Au ajuns înaintea lor și au venit împreună la el.
34 Isus a ieșit, a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei, pentru
că erau ca niște oi fără păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.
35 Când s-a făcut târziu, discipolii Lui au venit la El și i-au spus: “Locul
acesta este pustiu și este târziu.
36 Trimiteți-i afară, ca să meargă în ținutul și în satele din jur și să-și
cumpere pâine, căci nu au ce mânca.”

37 Dar El le-a răspuns: “Dați-le voi ceva de mâncare.”

L-au întrebat: “Să mergem să cumpărăm pâine în valoare de două sute
de denari și să le dăm ceva de mâncare?”.

38 El le-a zis: “Câte pâini aveți? Mergeți să vedeți.”

Când au aflat, au spus: “Cinci și doi pești”.

39 Și le-a poruncit să se așeze toți în grupuri pe iarba verde.
40 Și s-au așezat în rânduri, cu sutele și cu cincizeci.
41 A luat cele cinci pâini și cei doi pești; și, privind spre cer, a
binecuvântat și a frânt pâinile, pe care le-a dat ucenicilor Săi ca să le
pună înaintea lor, iar cei doi pești i-a împărțit la toți.
42 Toți au mâncat și s-au săturat.
43 Au luat douăsprezece coșuri pline cu bucățile frânte și cu peștii.
44 Cei care au mâncat pâinile au fost cinci mii de oameni.

45 Și îndată a pus pe ucenicii Săi să se urce în corabie și să meargă
mai departe, în cealaltă parte, la Betsaida, în timp ce El însuși a trimis
mulțimea.
46 După ce și-a luat rămas bun de la ei, s-a urcat pe munte ca să se roage.

47 Când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării, iar el era singur
pe uscat.
48 Văzându-i chinuiți la vâslit, pentru că vântul le era potrivnic, pe la a
patra strajă a nopții, a venit la ei, mergând pe mare; și ar fi vrut să treacă
pe lângă ei,
49 dar ei, când l-au văzut mergând pe mare, au crezut că este o fantomă
și au strigat;
50 pentru că toți l-au văzut și s-au tulburat. Dar el a vorbit imediat cu ei
și le-a spus: “Înveseliți-vă! Eu sunt! Nu vă temeți!”.
51 S-a urcat cu ei în barcă, iar vântul a încetat, iar ei erau foarte mirați
între ei și se minunau;
52 pentru că nu înțeleseseră ce se întâmplase cu pâinile, dar aveau
inima împietrită.

53 După ce au trecut dincolo, au ajuns la țărm, la Genesaret, și au acostat
la țărm.
54 După ce au ieșit din barcă, oamenii l-au recunoscut imediat,
55 și au alergat în toată regiunea aceea și au început să-i aducă pe cei
bolnavi pe saltelele lor acolo unde auziseră că se află.
56 Oriunde intra — în sate, în orașe sau la țară —, ei îi așezau pe bolnavi
în piețe și îl rugau să atingă doar franjurii hainei lui; și toți cei care se
atingeau de el se făceau bine.

7

1 Atunci s-au adunat la El fariseii și unii din cărturari, veniți de la
Ierusalim.
2 Când au văzut pe unii dintre ucenicii Săi mâncând pâine cu mâinile
spurcate, adică nespălate, au găsit o vină.
3 (Căci fariseii și toți iudeii nu mănâncă dacă nu-și spală mâinile și
antebrațele, ținându-se de tradiția bătrânilor.
4 Ei nu mănâncă atunci când vin de la piață dacă nu se spală, și mai
sunt multe alte lucruri pe care au primit să le țină: spălările paharelor,
ale ulcioarelor, ale vaselor de bronz și ale canapelelor).
5 Fariseii și cărturarii l-au întrebat: "De ce nu umblă discipolii tăi după
tradiția bătrânilor, ci mănâncă pâinea lor cu mâinile nespălate?"
6 El le-a răspuns: "Bine a proorocit Isaia despre voi, fățarnicilor, cum
este scris,
'Acest popor mă cinstește cu buzele lui,
dar inima lor este departe de mine.
7 În zadar se închină ei la Mine,
învățând ca doctrine poruncile oamenilor.
8 "Căci voi lăsați deoparte porunca lui Dumnezeu și vă țineți de tradiția
oamenilor, spălând ulcioarele și paharele, și faceți multe alte lucruri de
acest fel."
9 El le-a zis: "Foarte bine că respingeți porunca lui Dumnezeu, ca să vă
păstrați tradiția voastră.
10 Căci Moise a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta"; și: "Cine
vorbește de rău pe tatăl sau pe mama, să fie omorât".
11 Dar voi ziceți: "Dacă un om spune tatălui său sau mamei sale: "Orice
folos pe care l-ai fi putut primi de la mine este Corban"", adică dat lui
Dumnezeu,
12 "atunci nu-i mai permiteți să facă nimic pentru tatăl său sau pentru
mama sa,
13 anulând cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care ați
transmis-o". Voi faceți multe lucruri de acest fel".
14 A chemat toată mulțimea la Sine și le-a zis: "Ascultați-mă cu toții și
înțelegeți.
15 Nu este nimic din afara omului care, intrând în el, să îl spurce; dar
lucrurile care ies din om sunt cele care îl spurcă pe om.
16 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!"
17 După ce a intrat într-o casă, departe de mulțime, ucenicii Lui L-au
întrebat despre pilda aceea.
18 El le-a zis: "Sunteți și voi fără pricepere? Nu vă dați seama că tot ceea
ce intră în om din afară nu-l poate spurca,
19 pentru că nu intră în inima lui, ci în stomac, apoi în latrină, ceea ce
face ca toate alimentele să fie curate?"
20 El a răspuns: "Ceea ce iese din om, aceea spurcă omul.
21 Căci dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, adulterele,
păcatele sexuale, crimele, furturile,
22 poftele, răutatea, înșelăciunea, poftele, ochiul rău, blasfemia,
mândria și nebunia.
23 Toate aceste lucruri rele vin dinăuntru și îl spurcă pe om."
24 De acolo s-a sculat și a plecat în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat
într-o casă și n-a vrut să știe nimeni, dar n-a putut scăpa de observație.

25 Căci o femeie a cărei fetiță avea un duh necurat, auzind de el, a venit
și s-a aruncat la picioarele lui.
26 Femeia era o greacă, siro-feniciană de rasă. Ea l-a implorat să alunge
demonul din fiica ei.
27 Dar Isus i-a zis: "Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu se cuvine
să iei pâinea copiilor și să o arunci la câini."
28 Dar ea i-a răspuns: "Da, Doamne. Totuși, chiar și câinii de sub masă
mănâncă firimiturile copiilor."
29 El i-a zis: "Pentru această vorbă, du-te. Demonul a ieșit din fiica ta."
30 Ea s-a dus la casa ei și a găsit copilul culcat pe pat, iar demonul ieșise.
31 A plecat din nou de la hotarele Tirului și ale Sidonului și a ajuns la
marea Galileii, trecând prin mijlocul ținutului Decapolei.
32 I-au adus pe unul care era surd și avea o împiedicare în vorbire. L-au
rugat să pună mâna pe el.
33 L-a luat la o parte de la mulțime, în particular, și i-a băgat degetele în
urechi; apoi a scuipat și i-a atins limba.
34 Privind spre cer, a suspinat și i-a zis: "Ephatha!", adică: "Deschide-
te!".
35 Imediat i s-au deschis urechile, i s-a eliberat impedimentul limbii și a
vorbit limpede.
36 El le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât le poruncea mai mult,
cu atât mai mult o vesteau.
37 Ei au fost uimiți peste măsură, spunând: "A făcut toate lucrurile bine.
El îi face chiar și pe surzi să audă și pe cei muți să vorbească!"

8

1 În zilele acelea, pe când era o mulțime foarte mare și nu aveau ce
mânca, Isus a chemat la Sine pe ucenicii Săi și le-a zis:
2 "Mi-e milă de mulțime, pentru că de trei zile stau la Mine și nu au ce
mânca.
3 Dacă îi voi trimite cu post la casele lor, vor leșina pe drum, pentru că
unii dintre ei au venit de departe."
4 Ucenicii Lui I-au răspuns: "De unde ar putea cineva să sature pe acești
oameni cu pâine aici, într-un loc pustiu?"
5 Și i-a întrebat: "Câte pâini aveți?"
Ei au spus: "Șapte".
6 A poruncit mulțimii să șadă pe pământ și a luat cele șapte pâini. După
ce a mulțumit, le-a frânt și le-a dat ucenicilor Săi să le servească, iar ei au
servit mulțimii.
7 Au luat și câțiva peștișori. După ce i-a binecuvântat, a spus să
servească și pe aceștia.
8 Ei au mâncat și s-au săturat. Au luat șapte coșuri cu bucățile sparte
care rămăseseră.
9 Cei care mâncaseră erau în jur de patru mii. Apoi i-a trimis departe.
10 Și îndată a intrat în corabie cu ucenicii Săi și a ajuns în ținutul
Dalmanutha.
11 Fariseii au ieșit și au început să-L întrebe, căutând de la El un semn
din cer și punându-L la încercare.
12 El a suspinat adânc în duhul său și a zis: "De ce caută neamul acesta
un semn? Cu siguranță vă spun că nu se va da niciun semn acestei
generații".

13 I-a lăsat și, intrând din nou în corabie, a plecat în cealaltă parte.
14 Au uitat să ia pâine; și nu aveau cu ei în barcă mai mult de o pâine.
15 El i-a avertizat, zicând: “Luați seama: păziți-vă de drojdia fariseilor
și de drojdia lui Irod.”
16 Ei se certau între ei, zicând: “Pentru că nu avem pâine.”
17 Isus, văzând aceasta, le-a zis: “De ce credeți că este din pricină că nu
aveți pâine? Nu vă dați seama încă și nu înțelegeți? Inima voastră este
încă împietrită?
18 Având ochi, nu vedeți? Având urechi, nu auziți? Nu vă amintiți?
19 Când am împărțit cele cinci pâini la cele cinci mii de oameni, câte
coșuri pline de bucăți ați luat?”
I-au spus: “Douăsprezece”.
20 “Când cele șapte pâini au hrănit cele patru mii de oameni, câte coșuri
pline cu frânturi ați luat?”
I-au spus: “Șapte”.
21 Și i-a întrebat: “Nu înțelegeți încă?”
22 Și a venit la Betsaida. I-au adus un orb și l-au rugat să se atingă de el.
23 El a apucat pe orb de mână și l-a scos din sat. După ce l-a scuipat pe
ochi și și-a pus mâinile pe el, l-a întrebat dacă a văzut ceva.
24 Și s-a uitat în sus și a zis: “Văd oameni, dar îi văd ca pe niște copaci
care umblă.”
25 Apoi și-a pus iarăși mâinile pe ochi. El s-a uitat cu atenție și, după ce
s-a refăcut, a văzut clar pe toată lumea.
26 L-a trimis la casa lui, spunându-i: “Să nu intri în sat și să nu spui
nimănui din sat.”
27 Isus a ieșit cu ucenicii Săi în satele din Cezareea lui Filipi. Pe drum
i-a întrebat pe discipolii Săi: “Cine spun oamenii că sunt Eu?”.
28 Ei i-au spus: “Ioan Botezătorul; alții zic Ilie, iar alții zic Ilie, iar alții,
unul din profeți.”
29 El le-a zis: “Dar voi cine ziceți că sunt Eu?”
Petru i-a răspuns: “Tu ești Hristosul.”
30 Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre El.
31 A început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie
lepădat de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie
omorât și să învie după trei zile.
32 El le vorbea deschis. Petru l-a luat și a început să îl dojenească.
33 Dar el, întorcându-se și văzându-i pe ucenicii săi, l-a mustrat pe Petru
și i-a zis: “Treci în spatele meu, Satana! Căci tu nu te gândești la lucrurile
lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor”.
34 A chemat mulțimea la Sine împreună cu ucenicii Săi și le-a zis: “Cine
vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze
Mie.
35 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, iar oricine își va
pierde viața pentru Mine și pentru Buna Vestire o va salva.
36 Căci ce-i folosește unui om să câștige toată lumea și să-și piardă
viața?
37 Căci ce va da omul în schimbul vieții sale?
38 Căci oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele în acest neam
adulterin și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el când va veni în
slava Tatălui său cu sfinții îngeri.”

9

1 El le-a zis: “Adevărat vă spun că sunt unii care stau aici și care nu
vor gusta moartea până nu vor vedea venind cu putere Împărăția lui
Dumnezeu.”
2 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan și i-a dus singuri
pe un munte înalt, în particular, și S-a schimbat în fața lor.
3 Hainele Lui au devenit strălucitoare, extrem de albe, ca zăpada, așa
cum nici un spălător de pe pământ nu le poate albi.
4 Le-au apărut Ilie și Moise, care stăteau de vorbă cu Isus.
5 Petru a răspuns lui Isus: “Rabi, este bine să fim aici. Să facem trei
corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.”
6 Căci nu știa ce să spună, pentru că erau foarte speriați.
7 Un nor a venit și i-a acoperit cu umbră, iar din nor a ieșit un glas:
“Acesta este Fiul Meu preaiubit. Ascultați-l.”
8 Și, uitându-se deodată în jur, n-au mai văzut pe nimeni cu ei, decât
numai pe Isus.
9 Pe când se coborau de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui
cele ce văzuseră, până ce Fiul Omului nu va învia din morți.
10 Ei au păstrat pentru ei înșiși acest cuvânt, întrebându-se ce înseamnă
“învierea din morți”.
11 Și L-au întrebat: “Pentru ce zic cărturarii că Ilie trebuie să vină mai
întâi?”
12 El le-a zis: “Ilie vine mai întâi și restaurează toate lucrurile. Cum este
scris despre Fiul Omului că trebuie să sufere multe și să fie disprețuit?
13 Dar Eu vă spun că Ilie a venit și i-au făcut și lui tot ce au vrut, așa
cum este scris despre El.”
14 Când a venit la ucenici, a văzut o mulțime mare în jurul lor și cărturari
care îi întrebau.
15 Îndată toată mulțimea, văzându-l, a fost foarte uimită și, alergând la
el, l-a salutat.
16 El i-a întrebat pe cărturari: “Ce-i întrebați?”
17 Unul din mulțime a răspuns: “Învățătorule, ți-am adus pe fiul meu,
care are un duh mut,
18 și oriunde îl apucă, îl aruncă la pământ; face spume la gură,
scrâșnește din dinți și se înțeapă. I-am rugat pe discipolii tăi să-l scoată
afară, dar n-au fost în stare.”
19 El i-a răspuns: “Neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până
când voi mai suporta cu voi? Aduceți-l la Mine!”
20 L-au adus la el și, când l-a văzut, îndată l-a cuprins duhul și a căzut
la pământ, zvârcolindu-se și făcând spume la gură.
21 Și a întrebat pe tatăl său: “De când i se întâmplă asta?”
El a spus: “Din copilărie.
22 De multe ori l-a aruncat atât în foc, cât și în apă, pentru a-l distruge.
Dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.”
23 Isus i-a zis: “Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.”
24 Și îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: “Cred. Ajută-mi
necredința!”
25 Isus, văzând că o mulțime alerga laolaltă, a mustrat pe duhul necurat
și i-a zis: “Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși din el și să nu mai intri
niciodată în el!”

26 Și după ce a strigat și a fost cuprins de mari convulsii, a ieșit din el.
Băiatul s-a făcut ca un mort, atât de mult încât cei mai mulți dintre ei au
spus: “A murit”.
27 Dar Isus l-a luat de mână și l-a înviat; și s-a ridicat.
28 După ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat în particular: “De
ce n-am putut să-l scoatem afară?”
29 Și le-a zis: “Nu se poate ieși așa ceva decât prin rugăciune și prin
post.”
30 Au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. El nu voia să știe nimeni,
31 pentru că îi învăța pe ucenicii Săi și le spunea: “Fiul Omului va fi dat
în mâinile oamenilor și ei Îl vor ucide; iar după ce va fi ucis, a treia zi va
învia.”
32 Dar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și se temeau să-L întrebe.
33 Când a ajuns în Capernaum, i-a întrebat pe cei din casă: “Ce vă certați
între voi pe drum?”
34 Dar ei au tăcut, pentru că pe drum se certau între ei cine este cel mai
mare.
35 A șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: “Dacă cineva vrea
să fie cel dintâi, să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor.”
36 A luat un copilaș și l-a așezat în mijlocul lor. Luându-l în brațe, le-a
spus:
37 “Oricine primește un astfel de copilaș în numele meu, pe mine mă
primește; și oricine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe
cel care m-a trimis pe mine.”
38 Ioan I-a zis: “Învățătorule, am văzut pe cineva care nu ne urmează,
care scoate demoni în Numele Tău, și i-am interzis, pentru că nu ne
urmează.”
39 Dar Isus a zis: “Nu-i interziceți, căci nu este nimeni care să facă o
lucrare mare în Numele Meu și să poată repede să vorbească de rău despre
Mine.
40 Căci oricine nu este împotriva noastră este de partea noastră.
41 Căci oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru
că sunteți ai lui Hristos, cu siguranță vă spun că nu-și va pierde în niciun
fel răsplata.
42 Oricine va face să se poticnească pe unul din acești mici care cred în
Mine, mai bine ar fi să fie aruncat în mare, cu o piatră de moară atârnată
de gât.
43 Dacă mâna ta te face să te poticnești, taie-ți-o! Este mai bine pentru
tine să intri în viață mutilat, decât să ai cele două mâini pentru a merge
în Gheena, în focul nestins,
44 “unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge”.
45 Dacă piciorul tău te face să te poticnești, taie-l! Este mai bine pentru
tine să intri în viață șchiop, decât ca cele două picioare să fie aruncate în
Gheena, în focul care nu se va stinge niciodată —
46 'unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge'.
47 Dacă ochiul tău te face să te poticnești, aruncă-l afară. Este mai bine
pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât să
ai doi ochi pentru a fi aruncat în Gheena de foc,
48 'unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge'.

49 Căci toată lumea va fi sărată cu foc și orice jertfă va fi condimentată
cu sare.
50 Sarea este bună, dar, dacă sarea și-a pierdut savoarea, cu ce o vei
asezona? Aveți sare în voi înșivă și fiți în pace unii cu alții.”

10

1 S-a ridicat de acolo și a ajuns în ținutul Iudeii și dincolo de Iordan.
Mulțimile s-au adunat din nou la El. Așa cum făcea de obicei, îi învăța
din nou.
2 Fariseii, venind la El, L-au pus la încercare și L-au întrebat: “Este
îngăduit ca un bărbat să divorțeze de nevasta sa?”
3 El a răspuns: “Ce ți-a poruncit Moise?”
4 Ei au zis: “Moise a îngăduit să se scrie un certificat de divorț și să se
divorțeze de ea.”
5 Dar Isus le-a zis: “Pentru împietrirea inimii voastre, v-a scris porunca
aceasta.
6 Dar, de la începutul creației, Dumnezeu i-a făcut bărbat și femeie.
7 De aceea, omul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu soția
sa,
8 și cei doi se vor face un singur trup, astfel încât nu mai sunt doi, ci un
singur trup.
9 Așadar, ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni să nu despartă.”
10 În casă, ucenicii Lui L-au întrebat din nou despre același lucru.
11 El le-a spus: “Oricine divorțează de soția sa și se căsătorește cu alta
comite adulter împotriva ei.
12 Dacă o femeie însăși divorțează de soțul ei și se căsătorește cu altul,
comite adulter.”
13 Îi aduceau prunci, ca să se atingă de ei; dar ucenicii mustrau pe cei
ce-i aduceau.
14 Dar Isus, văzând aceasta, s-a indignat și le-a zis: “Lăsați copilașii să
vină la Mine! Nu le interziceți, căci Împărăția lui Dumnezeu aparține
unora ca aceștia.
15 Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca
un copilaș, nu va intra nicidecum în ea.”
16 El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.
17 Pe când ieșea El pe cale, a alergat unul la El, a îngenuncheat
înaintea Lui și L-a întrebat: “Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc
viața veșnică?”
18 Isus i-a zis: “De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, în afară de
unul singur: Dumnezeu.
19 Tu cunoști poruncile: Să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să
nu depui mărturie mincinoasă, să nu înșeli, să cinstești pe tatăl tău și pe
mama ta.”
20 El I-a zis: “Învățătorule, toate acestea le știu din tinerețe.”
21 Isus, uitându-se la el, l-a iubit și i-a zis: “Un singur lucru îți lipsește.
Du-te, vinde tot ce ai și dă săracilor și vei avea o comoară în ceruri; și
vino, urmează-Mi, luându-ți crucea.”
22 Dar, când a auzit acest cuvânt, fața lui a căzut și a plecat mâhnit,
pentru că era un om care avea multe averi.

23 Isus s-a uitat în jur și a zis ucenicilor Săi: “Cât de greu intră în
Împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!”
24 Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Dar Isus le-a răspuns din
nou: “Copii, cât de greu intră în Împărăția lui Dumnezeu cei ce se încred
în bogății!
25 Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac decât
pentru un om bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”
26 Ei au fost foarte mirați și I-au zis: “Cine poate fi mântuit?”
27 Isus, uitându-se la ei, a zis: “La oameni este cu neputință, dar nu și
la Dumnezeu, căci la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.”
28 Și Petru a început să-i spună: “Iată, noi am lăsat totul și am venit
după Tine.”
29 Isus a zis: “Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă,
frați, surori, tată, mamă, nevastă, copii sau pământ, pentru Mine și pentru
Buna Vestire,
30 ci va primi de o sută de ori mai mult acum, în veacul acesta: case,
frați, surori, mame, copii, pământ, cu prigoane, iar în veacul viitor, viața
veșnică.
31 Dar mulți dintre cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă cei
dintâi.”
32 Ei erau pe drum, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor,
și ei erau uimiți, iar cei ce-i urmau se temeau. El i-a luat din nou pe cei
doisprezece și a început să le spună lucrurile care aveau să i se întâmple.
33 “Iată, ne suim la Ierusalim. Fiul Omului va fi dat pe mâna preoților
de seamă și a cărturarilor. Aceștia îl vor condamna la moarte și îl vor da
pe mâna neamurilor.
34 Îl vor batjocori, îl vor scuipa, îl vor biciui și îl vor ucide. A treia zi va
învia.”
35 Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, s-au apropiat de El și I-au zis:
“Învățătorule, vrem să faci pentru noi tot ce-Ți vom cere.”
36 El le-a zis: “Ce vreți să fac pentru voi?”
37 Și I-au zis: “Dă-ne nouă să ședem, unul la dreapta Ta și altul la stânga
Ta, în slava Ta.”
38 Dar Isus le-a zis: “Nu știți ce cereți. Sunteți în stare să beți paharul
pe care îl beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?”
39 Ei i-au zis: “Putem.”
Isus le-a zis: “Voi veți bea paharul pe care îl beau Eu și veți fi botezați
cu botezul cu care sunt botezat Eu;
40 dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu este a Mea, ci a cui a fost
pregătită.”
41 Cei zece, când au auzit, au început să se mânie pe Iacov și pe Ioan.
42 Isus i-a chemat și le-a zis: “Știți că cei ce sunt socotiți stăpâni peste
neamuri stăpânesc peste ele și că cei mari stăpânesc peste ele.
43 Dar la voi nu va fi așa, ci oricine vrea să devină mare între voi va fi
robul vostru.
44 Oricine dintre voi va vrea să devină cel dintâi dintre voi va fi robul
tuturor.
45 Căci și Fiul Omului a venit nu ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și
dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”

46 Au ajuns la Ierihon. Pe când ieșea din Ierihon cu ucenicii Săi și cu
o mare mulțime, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea lângă
drum.
47 Când a auzit că era Isus Nazarineanul, a început să strige și să spună:
“Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”
48 Mulți îl mustrau, ca să tacă, dar el striga mult mai tare: “Fiul lui David,
ai milă de mine!”
49 Isus s-a oprit și a zis: “Cheamă-l.”

L-au chemat pe orb și i-au zis: “Înveselește-te! Ridică-te! El te
cheamă!”
50 El, aruncându-și haina, s-a ridicat și a venit la Isus.
51 Isus l-a întrebat: “Ce vrei să fac pentru tine?”

Orbul i-a zis: “Rabboni, ca să văd din nou”.
52 Isus i-a zis: “Du-te și mergi. Credința ta te-a făcut sănătos”. Imediat
și-a recăpătat vederea și l-a urmat pe Isus pe drum.

11

1 Când s-au apropiat de Ierusalim, de Betfaghe și Betania, pe Muntele
Măslinilor, a trimis doi dintre ucenicii Săi
2 și le-a zis: “Mergeți în satul care este în fața voastră. Imediat ce veți
intra în el, veți găsi legat un măgăruș tânăr, pe care nu s-a așezat nimeni.
Dezlegați-l și aduceți-l.
3 Dacă vă întreabă cineva: “De ce faceți asta?”, spuneți: “Domnul are
nevoie de el”; și îndată îl va trimite înapoi aici.”

4 S-au dus și au găsit un măgăruș legat la ușă, afară, în plină stradă, și
l-au dezlegat.
5 Unii dintre cei care stăteau acolo i-au întrebat: “Ce faceți, dezlegând
măgărușul?”
6 Ei le-au spus exact cum le spusese Isus și i-au lăsat să plece.

7 Au adus la Isus un măgăruș, și-au aruncat hainele pe el și Isus a șezut
pe el.
8 Mulți își întindeau hainele pe drum, iar alții tăiau ramuri din copaci
și le împrăștiau pe drum.
9 Cei care mergeau în față și cei care veneau după ei strigau: “Osana!
Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului!
10 Binecuvântată este împărăția tatălui nostru David, care vine în
numele Domnului! Osana în locurile prea înalte!”

11 Isus a intrat în Templul din Ierusalim. După ce a privit totul în jur,
fiind seară, a ieșit în Betania cu cei doisprezece.

12 A doua zi, după ce au ieșit din Betania, i-a fost foame.
13 Văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit să vadă dacă
nu cumva ar putea găsi ceva pe el. Când a ajuns la el, nu a găsit decât
frunze, căci nu era sezonul smochinelor.
14 Isus i-a spus: “Fie ca nimeni să nu mai mănânce vreodată fructe de
la tine!”, iar discipolii lui au auzit.

15 Au ajuns la Ierusalim, și Isus a intrat în Templu și a început să dea
afară pe cei ce vindeau și pe cei ce cumpărau în Templu, să răstoarne
mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.
16 El nu permitea nimănui să transporte un recipient prin templu.

17 El îi învăța și le spunea: “Nu este oare scris: “Casa mea va fi numită
casă de rugăciune pentru toate neamurile?”? Dar voi ați făcut din ea o
peșteră de tâlhari!”
18 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au auzit acest lucru și căutau
cum să-L nimicească. Căci se temeau de el, pentru că toată mulțimea era
uimită de învățătura lui.
19 Când s-a făcut seară, a ieșit din cetate.
20 Dimineața, când a trecut pe acolo, a văzut smochinul uscat din
rădăcini.
21 Petru, aducându-și aminte, i-a zis: “Rabi, uite! Smochinul pe care l-ai
blestemat s-a uscat”.
22 Isus le-a răspuns: “Aveți credință în Dumnezeu.
23 Căci, cu adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: “Ia-l și
aruncă-l în mare” și nu se îndoiește în inima lui, ci crede că ceea ce spune
se întâmplă, va avea tot ce spune.
24 De aceea vă spun că orice lucru pe care îl rugați și îl cereți, credeți că
l-ați primit și îl veți avea.
25 Ori de câte ori stați la rugăciune, iertați, dacă aveți ceva împotriva
cuiva, pentru ca și Tatăl vostru, care este în ceruri, să vă ierte greșelile
voastre.
26 Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta
greșelile voastre.”
27 Și, întorcându-se la Ierusalim, pe când umbla El în Templu, au venit
la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii
28 și au început să-I spună: “Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Sau
cine ți-a dat această autoritate ca să faci aceste lucruri?”
29 Isus le-a zis: “Vă voi pune o întrebare. Răspundeți-mi și vă voi spune
cu ce autoritate fac aceste lucruri.
30 Botezul lui Ioan — a fost din cer sau de la oameni? Răspundeți-mi!”
31 Ei se gândeau între ei, zicând: “Dacă vom spune: “Din cer”, el va
zice: “De ce nu l-ați crezut?”
32 Dacă vom spune: “De la oameni””, se temeau de popor, căci toți îl
considerau pe Ioan ca fiind cu adevărat un profet.
33 Ei i-au răspuns lui Isus: “Nu știm”.
Isus le-a zis: “Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.”

12

1 Și a început să le vorbească în parabole. “Un om a plantat o vie, a pus
un gard în jurul ei, a săpat o groapă pentru presa de vin, a construit un
turn, a dat-o în arendă unui fermier și a plecat în altă țară.
2 Când a venit vremea, a trimis un servitor la fermier pentru a lua de la
acesta partea lui din roadele viei.
3 L-au prins, l-au bătut și l-au trimis departe cu mâna goală.
4 El a trimis din nou un alt slujitor la ei; dar ei au aruncat cu pietre în
el, l-au rănit la cap și l-au trimis departe cu un tratament rușinos.
5 A trimis iarăși un altul, și l-au omorât pe el și pe mulți alții, bătându-i
pe unii și omorându-i pe alții.
6 De aceea, având încă unul, fiul său preaiubit, l-a trimis ultimul la ei,
zicând: “Îl vor respecta pe fiul meu”.

7 Dar țăranii aceia au zis între ei: “Acesta este moștenitorul. Haideți
să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră'.
8 L-au luat, l-au ucis și l-au aruncat afară din vie.
9 Ce va face, așadar, stăpânul viei? Va veni și îi va nimici pe fermieri și
va da via altora.
10 N-ați citit măcar Scriptura aceasta:
“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost numit șef de colț.
11 Aceasta a fost de la Domnul.
Este minunat în ochii noștri”?”?
12 Ei au încercat să-L prindă, dar se temeau de mulțime, pentru că au
înțeles că vorbea pilda împotriva lor. L-au lăsat și au plecat.
13 Au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre erodieni, ca să-l prindă
cu vorba.
14 După ce au venit, l-au întrebat: “Învățătorule, știm că ești cinstit și
că nu te înfrânezi de la nimeni, căci nu ești părtinitor față de nimeni, ci
înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu. Este sau nu este drept să plătim
impozite Cezarului?
15 Să dăm, sau să nu dăm?”
Dar El, cunoscând ipocrizia lor, le-a zis: “De ce Mă puneți la încercare?
Aduceți-mi un denar, ca să-l văd”.
16 Și au adus-o.
El le-a întrebat: “A cui este acest chip și această inscripție?”
I-au spus: “A lui Cezar”.
17 Isus le-a răspuns: “Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu
ce este al lui Dumnezeu.”
Ei s-au minunat foarte mult de el.
18 Au venit la El niște saduchei, care ziceau că nu există înviere. L-au
întrebat, zicând:
19 “Învățătorule, Moise ne-a scris: “Dacă un frate al unui om moare și
lasă în urma lui o soție și nu lasă copii, fratele său să ia pe soția lui și să
ridice urmași fratelui său”.
20 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție și, murind, nu a lăsat urmași.
21 Al doilea a luat-o și a murit, fără să lase copii în urma lui. Al treilea,
la fel;
22 iar cei șapte au luat-o și nu au lăsat copii. Ultima dintre toate, femeia
a murit și ea.
23 La înviere, când vor învia, a cui soție va fi ea dintre ei? Căci cei șapte
au avut-o ca soție.”
24 Isus le-a răspuns: “Nu cumva vă înșelați, pentru că nu cunoașteți
Scripturile și puterea lui Dumnezeu?
25 Căci, când vor învia din morți, nici nu se vor căsători, nici nu vor fi
dați în căsătorie, ci vor fi ca îngerii din ceruri.
26 Dar despre morți, despre faptul că vor învia, n-ați citit în cartea
lui Moise, despre Tufișul, cum i-a vorbit Dumnezeu, zicând: “Eu sunt
Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”?
27 El nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii. Prin urmare, vă înșelați
amarnic”.
28 Unul dintre cărturari, venind și auzindu-i pe ei întrebând împreună,
și știind că le răspunsese bine, L-a întrebat: “Care poruncă este cea mai
mare dintre toate?”

29 Isus a răspuns: “Cel mai mare este: “Ascultă, Israele, Domnul
Dumnezeul nostru, Domnul este unul.
30 Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot
sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta. Aceasta este prima
poruncă.
31 Cea de-a doua este așa: “Ce este a doua poruncă? “Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți”. Nu există altă poruncă mai mare decât
acestea”.”
32 Cărturarul i-a zis: “Cu adevărat, învățătorule, bine ai spus că El este
unul și nu este altul decât El;
33 și a-L iubi pe El cu toată inima, cu toată mintea, cu tot sufletul și cu
toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe sine însuși este mai de preț decât
toate arderile de tot și decât toate jertfele.”
34 Isus, văzând că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: “Nu ești departe
de Împărăția lui Dumnezeu.”
Nimeni nu a mai îndrăznit să-i pună întrebări după aceea.
35 Isus a răspuns, în timp ce învăța în templu: “Cum se face că scribii
spun că Hristosul este fiul lui David?
36 Căci David însuși a spus în Duhul Sfânt,
“Domnul a spus Domnului meu,
“Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor tale.”
37 De aceea însuși David îl numește Domn, și cum ar putea fi fiul său?”
Oamenii de rând l-au ascultat cu bucurie.
38 În învățătura sa, el le spunea: “Feriți-vă de cărturari, cărora le place
să umble în haine lungi, să primească salutări în piețe,
39 să obțină cele mai bune locuri în sinagogi și cele mai bune locuri la
sărbători,
40 cei care devorează casele văduvelor și care, pentru a se preface, fac
rugăciuni lungi. Aceștia vor primi o condamnare mai mare”.
41 Isus a șezut în fața vistieriei și a văzut cum mulțimea arunca bani în
vistierie. Mulți dintre cei bogați au aruncat mult.
42 O văduvă săracă a venit și a aruncat două monede mici de aramă,
care sunt cât o monedă de un pătrar.
43 El și-a chemat discipolii și le-a spus: “Adevărat vă spun că această
văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei care dau în vistierie,
44 căcitoți au dat din belșugul lor, dar ea, din sărăcia ei, a dat tot ce avea
ca să trăiască.”

13

1 Când a ieșit din templu, unul din ucenicii Săi I-a zis: “Învățătorule,
vezi ce fel de pietre și ce fel de clădiri!”
2 Isus i-a zis: “Vezi tu aceste clădiri mari? Nu va rămâne aici piatră pe
piatră care să nu fie dărâmată.”
3 Pe când ședea El pe Muntele Măslinilor, vizavi de Templu, Petru, Iacov,
Ioan și Andrei L-au întrebat în particular:
4 “Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Care este semnul că
toate aceste lucruri sunt pe cale să se împlinească?”
5 Isus, răspunzând, a început să le spună: “Luați seama ca nimeni să
nu vă ducă în rătăcire.

6 Căci mulți vor veni în numele meu, spunând: “Eu sunt!” și vor duce
pe mulți în rătăcire.
7 “Când auziți de războaie și de zvonuri de războaie, nu vă tulburați.
Căci acestea trebuie să se întâmple, dar sfârșitul nu este încă.
8 Căci se va ridica națiune împotriva națiunii și regat împotriva
regatului. Vor fi cutremure în diferite locuri. Vor fi foamete și necazuri.
Aceste lucruri sunt începutul durerilor de naștere.
9 Dar păziți-vă, căci vă vor da la consilii. Veți fi bătuți în sinagogi. Veți
sta în fața conducătorilor și a împărați din cauza Mea, ca mărturie
pentru ei.
10 Vestea cea bună trebuie mai întâi să fie propovăduită la toate
națiunile.
11 Când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijorați dinainte și nu
premeditați ce veți spune, ci spuneți tot ce vi se va da în acel ceas. Căci
nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Sfânt.
12 “Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul său. Copiii
se vor ridica împotriva părinților și îi vor face să moară.
13 Veți fi urâți de toți oamenii din pricina numelui Meu, dar cel care va
răbda până la sfârșit va fi mântuit.
14 “Dar când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care vorbește
proorocul Daniel, stând acolo unde nu trebuie” (să înțeleagă cititorul),
“atunci cei din Iudeea să fugă în munți,
15 iar cel ce este pe acoperișul casei să nu se coboare și să nu intre să ia
nimic din casa lui.
16 Cel care este pe câmp să nu se întoarcă să își ia mantaua.
17 Dar vai de cele însărcinate și de cele care alăptează copii în acele
zile!
18 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul iernii.
19 Căci în zilele acelea va fi o asuprire, cum nu a mai fost așa ceva de
la începutul creației pe care a creat-o Dumnezeu până acum și nici nu va
mai fi vreodată.
20 Dacă Domnul nu ar fi scurtat zilele, nicio făptură nu ar fi fost salvată;
dar, de dragul celor aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele.
21 Așadar, dacă vă spune cineva: “Uite, aici este Hristosul!” sau “Uite,
acolo!”, nu-l credeți.
22 Căci se vor ridica falși hristoși și falși profeți și vor face semne și
minuni, ca să ducă în rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși.
23 Dar voi vegheați.
“Iată, v-am spus toate lucrurile mai dinainte.
24 Dar în zilele acelea, după acea asuprire, soarele se va întuneca, luna
nu-și va mai da lumina,
25 stelele vor cădea din cer și puterile care sunt în ceruri vor fi zguduite.
26 Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu mare putere și
glorie.
27 Atunci va trimite pe îngerii Săi și va aduna pe cei aleși ai Săi din cele
patru vânturi, de la marginile pământului până la marginile cerului.
28 “Și acum, de la smochin, învățați pilda aceasta. Când acum ramura
s-a înmuiat și își produce frunzele, știți că vara este aproape;
29 tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, știți că este
aproape, la uși.

30 Adevărat vă spun că generația aceasta nu va trece până nu se vor
întâmpla toate aceste lucruri.
31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
32 Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela nimeni nu știe, nici
îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
33 Vegheați, fiți vigilenți și rugați-vă, căci nu știți când va fi ceasul.
34 Este ca și cum un om care pleacă în altă țară, care a plecat din casa
sa și a dat putere slugilor sale, a dat fiecăruia lucrul său și a poruncit
portarului să vegheze.
35 Vegheați, deci, căci nu știți când va veni stăpânul casei — fie seara,
fie la miezul nopții, fie când cântă cocoșul, fie dimineața;
36 ca nu cumva, venind deodată, să vă găsească dormind.
37 Ceeace vă spun, spun tuturor: Vegheați!”

14

1 Cu două zile înainte de Paști și de sărbătoarea azimilor, preoții cei
mai de seamă și cărturarii căutau cum să-L prindă cu înșelăciune și să-L
omoare.
2 Căci ziceau: “Nu în timpul sărbătorii, pentru că s-ar putea să se facă
o răscoală în popor”.
3 Pe când era în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea la
masă, a venit o femeie cu un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte
scump. Ea a spart vasul și l-a turnat pe capul lui.
4 Dar unii dintre ei erau indignați între ei și ziceau: “De ce s-a risipit
mirul acesta?
5 Pentru că ar fi putut fi vândut cu mai mult de trei sute de denari și dat
săracilor.” Așa că au cârtit împotriva ei.
6 Dar Isus a zis: “Las-o în pace. De ce o tulburați? Ea a făcut o lucrare
bună pentru Mine.
7 Pentru că voi aveți mereu săraci cu voi și, oricând vreți, le puteți face
bine, dar pe mine nu mă veți avea mereu.
8 Ea a făcut tot ce a putut. Mi-a uns trupul mai dinainte pentru
înmormântare.
9 Cu siguranță vă spun că, oriunde se va propovădui această Bună
Vestire în toată lumea, se va vorbi și despre ceea ce a făcut această femeie,
ca o amintire a ei.”
10 Iuda Iscarioteanul, care era unul din cei doisprezece, s-a dus la preoții
cei mai de seamă, ca să li-l predea.
11 Aceștia, când au auzit, s-au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. El a
căutat cum ar putea să-l livreze în mod convenabil.
12 În prima zi a azimilor, când se jertfeau Paștile, ucenicii Lui L-au
întrebat: “Unde vrei să mergem să pregătim ca să mâncați Paștile?”
13 Și a trimis doi dintre ucenicii Săi și le-a zis: “Mergeți în cetate și vă va
întâmpina un om care duce un ulcior cu apă. Urmați-l
14 și, oriunde va intra, spuneți-i stăpânului casei: “Învățătorul spune:
“Unde este camera de oaspeți, unde pot mânca Paștele cu discipolii
mei?””.
15 El însuși vă va arăta o cameră mare de sus, mobilată și pregătită.
Pregătește-ne acolo”.

16 Ucenicii Lui au ieșit, au intrat în cetate și au găsit lucrurile așa cum
le spusese El și au pregătit Paștele.
17 Când s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece.
18 Pe când ședeau și mâncau, Isus a zis: “Vă spun cu siguranță că unul
dintre voi Mă va trăda — cel care mănâncă cu Mine.”
19 Și au început să se întristeze și să-L întrebe unul câte unul: “Nu
cumva sunt eu?” Și un altul a zis: “Cu siguranță nu eu?”
20 El le-a răspuns: “Este unul din cei doisprezece, cel care se scufundă
cu Mine în mâncare.
21 Căci Fiul Omului merge așa cum este scris despre El, dar vai de omul
acela prin care este trădat Fiul Omului! Mai bine pentru acel om ar fi fost
mai bine să nu se fi născut.”
22 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat-o,
a frânt-o, le-a dat-o și le-a zis: “Luați, mâncați. Acesta este trupul Meu”.
23 A luat paharul și, după ce a mulțumit, le-a dat. Toți au băut din el.
24 Și le-a zis: “Acesta este sângele Meu, al noului legământ, care se varsă
pentru mulți.
25 Adevărat vă spun că nu voi mai bea din rodul viței de vie până în
ziua când îl voi bea din nou în Împărăția lui Dumnezeu.”
26 După ce au cântat un imn, au ieșit pe Muntele Măslinilor.
27 Isus le-a zis: “În noaptea aceasta, toți vă veți poticni din pricina Mea,
căci este scris: “Voi lovi pe păstor și oile vor fi risipite”.
28 Totuși, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.”
29 Dar Petru i-a zis: “Chiar dacă toți se vor supăra, eu nu mă voi supăra.”
30 Isus i-a zis: “Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta,
înainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.”
31 Dar el a vorbit cu atât mai mult: “Chiar dacă va trebui să mor cu voi,
nu mă voi lepăda de voi.” Și toți au spus același lucru.
32 Și au ajuns la un loc numit Ghetsimani. El a zis ucenicilor Săi: “Ședeți
aici, în timp ce Mă voi ruga.”
33 A luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan și a început să fie foarte tulburat
și necăjit.
34 El le-a zis: “Sufletul Meu este foarte întristat, până la moarte.
Rămâneți aici și vegheați”.
35 A înaintat puțin, a căzut la pământ și s-a rugat ca, dacă se putea, să
treacă de la el ceasul acela.
36 Și a zis: “Abba, Tată, toate lucrurile sunt cu putință pentru Tine. Te
rog, îndepărtează de la mine paharul acesta. Oricum, nu ceea ce doresc
eu, ci ceea ce dorești Tu”.
37 El a venit, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: “Simon, dormi? N-ați
putut să vegheați un ceas?
38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. Într-adevăr, duhul este
binevoitor, dar carnea este slabă.”
39 Și s-a dus iarăși și s-a rugat, zicând aceleași cuvinte.
40 S-a întors iarăși și i-a găsit dormind, căci aveau ochii foarte
îngreunați; și nu știau ce să-i răspundă.
41 A venit a treia oară și le-a zis: “Dormiți acum și odihniți-vă. Este de
ajuns. A sosit ceasul. Iată, Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.
42 Ridicați-vă! Haideți să mergem. Iată, cel care mă trădează este
aproape”.

43 Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei
doisprezece, și cu el o mulțime de oameni cu săbii și cu ciomege, de la
preoții cei mai de seamă, de la cărturari și de la bătrâni.
44 Cel care l-a trădat le dăduse un semn, zicând: “Pe cine voi săruta eu,
acela este. Prindeți-l și duceți-l în siguranță”.
45 După ce a venit, îndată s-a apropiat de el și i-a zis: “Rabi! Rabi!” și
l-a sărutat.
46 Ei au pus mâinile pe el și l-au prins.
47 Dar unul dintre cei care stăteau acolo a scos sabia și a lovit pe
slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea.
48 Isus le-a răspuns: “Ați ieșit voi, ca un tâlhar, cu săbii și cu ciomege,
ca să Mă prindeți?
49 Eu eram zilnic cu voi în templu, învățând, și nu m-ați arestat. Dar
aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească Scripturile”.
50 Toți l-au lăsat și au fugit.
51 Și un tânăr l-a urmat, cu o pânză de in înfășurată peste trupul lui gol.
Tinerii l-au apucat,
52 dar el a lăsat pânza de in și a fugit de ei gol.
53 L-au dus pe Isus la marele preot. Toți preoții cei mai de seamă,
bătrânii și cărturarii au venit împreună cu el.
54 Petru Îl urmase de departe, până ce a intrat în curtea marelui preot.
El stătea cu ofițerii și se încălzea la lumina focului.
55 Preoții cei mai de seamă și tot consiliul căutau martori împotriva lui
Isus, ca să-L condamne la moarte, și n-au găsit niciunul.
56 Căci mulți dădeau mărturie falsă împotriva lui și mărturiile lor nu
se potriveau între ele.
57 Unii s-au ridicat în picioare și au depus mărturie mincinoasă
împotriva lui, zicând:
58 “L-am auzit spunând: “Voi nimici templul acesta făcut de mână și în
trei zile voi zidi un altul făcut fără mâini”.”
59 Chiar și așa, mărturia lor nu era de acord.
60 Marele preot s-a ridicat în picioare la mijloc și a întrebat pe Isus: “Nu
ai răspuns? Ce este ceea ce mărturisesc aceștia împotriva ta?”.
61 Dar el a tăcut și nu a răspuns nimic. Din nou, marele preot l-a
întrebat: “Tu ești Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?”.
62 Isus a spus: “Eu sunt. Îl veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta
Puterii și venind cu norii cerului.”
63 Marele preot și-a rupt hainele și a zis: “Ce nevoie mai avem de
martori?
64 Ați auzit blasfemia! Ce părere aveți?” Cu toții l-au condamnat ca fiind
vrednic de moarte.
65 Unii au început să-l scuipe, să-i acopere fața, să-l bată cu pumnii și
să-i spună: “Profetizează!” Ofițerii l-au lovit cu palmele.
66 Pe când Petru era în curtea de jos, a venit una din slujnicele marelui
preot,
67 și, văzând pe Petru că se încălzea, s-a uitat la el și i-a zis: “Și tu ai
fost cu Nazarineanul Iisus!”.
68 Dar el a negat, zicând: “Nu știu și nu înțeleg ce spui.” A ieșit pe
verandă, iar cocoșul a cântat.

69 Și servitoarea, văzându-l, a început iarăși să spună celor ce stăteau
de față: “Acesta este unul dintre ei”.
70 Dar el a negat din nou. După puțină vreme, cei care stăteau de față
i-au spus din nou lui Petru: “Cu adevărat, tu ești unul dintre ei, căci ești
galileean și vorbirea ta o arată.”
71 Dar el a început să blesteme și să jure: “Nu-l cunosc pe omul acesta
despre care vorbiți!”
72 Cocoșul a cântat a doua oară. Petru și-a amintit cuvintele pe care i
le spusese Isus: “Înainte ca cocoșul să cânte de două ori, te vei lepăda de
Mine de trei ori”. Când s-a gândit la asta, a plâns.

15

1 Îndată de dimineață, preoții cei mai de seamă, împreună cu bătrânii,
cărturarii și tot consiliul, s-au sfătuit, au legat pe Isus, L-au dus și L-au
predat lui Pilat.
2 Pilat l-a întrebat: “Ești Tu regele iudeilor?”.
El a răspuns: “Așa spui tu”.
3 Preoții cei mai de seamă L-au acuzat de multe lucruri.
4 Pilat l-a întrebat din nou: “Nu ai răspuns? Vezi câte lucruri depun
împotriva ta!”
5 Dar Isus n-a mai răspuns nimic, așa că Pilat s-a mirat.
6 Și la sărbătoare le dădea drumul la un prizonier, pe oricine îi cereau.
7 Era unul numit Baraba, legat împreună cu tovarășii săi de insurecție,
oameni care, în timpul insurecției, săvârșiseră o crimă.
8 Mulțimea, strigând cu voce tare, a început să-i ceară să facă pentru el
ceea ce făcea întotdeauna pentru ei.
9 Pilat le-a răspuns: “Vreți să vi-l eliberez pe Regele iudeilor?”
10 Pentru că a înțeles că preoții de seamă l-au predat din invidie.
11 Dar preoții cei mai de seamă au stârnit mulțimea, ca el să le elibereze
în schimb pe Baraba.
12 Pilat i-a întrebat din nou: “Ce să fac atunci cu cel pe care voi îl numiți
Regele iudeilor?”
13 Și au strigat din nou: “Răstignește-L!”
14 Pilat le-a zis: “Ce rău a făcut?”
Dar ei au strigat foarte tare: “Răstignește-L!”
15 Pilat, vrând să mulțumească norodul, i-a dat drumul lui Baraba, iar
pe Isus, după ce l-a biciuit, l-a dat spre răstignire.
16 Soldații l-au dus în curtea care este pretoriul și au chemat toată
cohorta.
17 L-au îmbrăcat cu purpură; și i-au împletit o coroană de spini, pe care
i-au pus-o.
18 Au început să-l salute: “Slavă, rege al iudeilor!”.
19 I-au lovit capul cu o trestie, l-au scuipat și, plecându-și genunchii, i-au
adus omagiu.
20 După ce și-au bătut joc de el, i-au luat mantia de purpură și i-au pus
hainele lui. L-au dus afară ca să-l răstignească.
21 Și au silit pe unul care trecea pe acolo, venind de la țară, Simon din
Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, să meargă cu ei, ca să-și poarte
crucea.

22 L-au dus la locul numit Golgota, care înseamnă, fiind interpretat,
“Locul unui craniu”.
23 I-au oferit să bea vin amestecat cu smirnă, dar el nu l-a luat.
24 L-au răstignit, I-au împărțit hainele Lui și au tras la sorți ce să ia
fiecare.
25 Era ceasul al treilea când L-au răstignit.
26 Și peste el era scrisă supranumele acuzării: “REGELE IUDEILOR”.
27 Împreună cu El au răstignit doi tâlhari, unul la dreapta și altul la
stânga.
28 S-a împlinit Scriptura care zice: “A fost socotit împreună cu călcătorii
de lege”.
29 Cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-și capetele și zicând: “Tu,
care ai distrus templul și l-ai zidit în trei zile,
30 mântuiește-te și coboară-te de pe cruce!”
31 La fel și preoții cei mai de seamă, care își băteau joc între ei împreună
cu cărturarii, ziceau: “A mântuit pe alții. El nu se poate salva pe sine
însuși.
32 Hristosul, Împăratul lui Israel, să se coboare acum de pe cruce, ca
să-l vedem și să-l credem.” Cei care au fost răstigniți împreună cu el l-au
insultat și ei.
33 Când a venit ceasul al șaselea, a fost întuneric peste toată țara până
la ceasul al nouălea.
34 La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare, zicând: “Eloi, Eloi,
lama sabachthani?”, ceea ce înseamnă, fiind interpretat: “Dumnezeul
Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”
35 Unii din cei ce stăteau acolo, auzind, au zis: “Iată, cheamă pe Ilie.”
36 Unul a alergat și, umplând un burete plin de oțet, l-a pus pe o trestie
și i-a dat să bea, zicând: “Lasă-l în pace. Să vedem dacă vine Ilie să îl dea
jos”.
37 Isus a strigat cu glas tare și și-a dat duhul.
38 Voalul templului s-a rupt în două, de sus până jos.
39 Când centurionul, care stătea vizavi de el, a văzut că a strigat așa și
că și-a dat ultima suflare, a zis: “Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui
Dumnezeu!”
40 Erau și femei care priveau de departe, printre care Maria Magdalena,
Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose și Salomeea,
41 care, când era în Galileea, L-au urmat și Îi slujeau, și multe alte femei
care s-au suit cu El la Ierusalim.
42 Și când s-a făcut seară, fiindcă era ziua pregătirii, adică ziua dinaintea
Sabatului,
43 a venit Iosif din Arimateea, un sfetnic de seamă, care și el însuși
aștepta Împărăția lui Dumnezeu. A intrat cu îndrăzneală la Pilat și a
cerut trupul lui Isus.
44 Pilat a fost surprins să audă că era deja mort; și chemând centurionul,
l-a întrebat dacă era mort de mult timp.
45 Când a aflat de la centurion, i-a dat trupul lui Iosif.
46 Acesta a cumpărat o pânză de in și, coborându-l, l-a înfășurat în
pânză de in și l-a pus într-un mormânt care fusese tăiat într-o stâncă.
A rostogolit o piatră la ușa mormântului.
47 Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, au văzut unde fusese pus.

16

1 După ce a trecut Sabatul, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și
Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă.
2 Foarte devreme, în prima zi a săptămânii, au venit la mormânt, pe
când răsărise soarele.
3 Și ziceau între ele: “Cine va rostogoli pentru noi piatra de la ușa
mormântului?”
4 căci era foarte mare. Uitându-se în sus, au văzut că piatra era
rostogolită.
5 Intrând în mormânt, au văzut un tânăr care ședea în partea dreaptă,
îmbrăcat într-o haină albă, și au rămas înmărmuriți.
6 El le-a zis: “Nu vă mirați. Voi îl căutați pe Isus, Nazarineanul, care a
fost răstignit. El a înviat! El nu este aici. Vedeți locul unde l-au pus!
7 Dar mergeți și spuneți-le discipolilor săi și lui Petru: “El merge înaintea
voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus””.”
8 Ei au ieșit și au fugit de la mormânt, pentru că tremurau și erau
înmărmuriți. Nu au spus nimic nimănui, căci le era frică.
9 În prima zi a săptămânii, când S-a sculat dis-de-dimineață, S-a arătat
mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.
10 Ea s-a dus și a anunțat pe cei care fuseseră cu El, în timp ce se jeleau
și plângeau.
11 Când au auzit că era viu și că fusese văzut de ea, nu au crezut.
12 După aceea, El s-a arătat sub o altă formă, la doi dintre ei, pe când
mergeau pe jos, în drum spre țară.
13 Ei s-au dus și au povestit celorlalți. Nici ei nu i-au crezut.
14 După aceea s-a arătat celor unsprezece, pe când ședeau la masă, și i-a
mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră
pe cei ce-l văzuseră după ce înviase.
15 El le-a spus: “Mergeți în toată lumea și propovăduiți Vestea cea Bună
la toată creația.
16 Cine va crede și va fi botezat va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi
condamnat.
17 Aceste semne îi vor însoți pe cei care vor crede: în numele meu vor
alunga demoni, vor vorbi limbi noi,
18 vor lua în brațe șerpi și, dacă vor bea ceva mortal, nu le va face niciun
rău, își vor pune mâinile peste bolnavi și aceștia se vor însănătoși.”
19 Domnul, *după ce le-a vorbit, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta
lui Dumnezeu.
20 Ei au ieșit și propovăduiau pretutindeni, Domnul lucrând cu ei și
confirmând cuvântul prin semnele care urmau. Amin.

* **16:19** NU adaugă “Isus”

Vestea cea bună conform Luca

1 Deoarece mulți s-au încumetat să facă o relatare despre cele ce s-au
împlinit printre noi,
2 așa cum ni le-au transmis cei care au fost de la început martori oculari
și slujitori ai cuvântului,
3 mi s-a părut bine și mie, după ce am urmărit cu exactitate de la început
desfășurarea tuturor lucrurilor, să-ți scriu cu rânduială, preamăritule
Teofil,
4 ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost instruit.
5 În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot numit Zaharia, din
seminția preoțească a lui Abia. El avea o soție dintre fiicele lui Aaron, și
numele ei era Elisabeta.
6 Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, umblând fără vină
în toate poruncile și rânduielile Domnului.
7 Dar nu au avut niciun copil, pentru că Elisabeta era stearpă, iar ei
amândoi erau înaintați în vârstă.
8 În timp ce el îndeplinea slujba de preot în fața lui Dumnezeu, în
ordinea împărțiriisale,
9 după obiceiul slujbei de preot, îi revenea sarcina de a intra în templul
Domnului și de a aduce tămâie.
10 Toată mulțimea poporului se ruga afară la ora tămâierii.
11 Și i s-a arătat un înger al Domnului, care stătea în picioare la dreapta
altarului tămâiei.
12 Zaharia s-a tulburat când l-a văzut și l-a cuprins frica.
13 Dar îngerul i-a zis: “Nu te teme, Zaharia, căci cererea ta a fost
ascultată. Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și îi vei pune numele
Ioan.
14 Vei avea bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.
15 Căci el va fi mare înaintea Domnului și nu va bea nici vin, nici băutură
tare. El va fi plin de Duhul Sfânt, încă din pântecele mamei sale.
16 El va întoarce pe mulți dintre copiii lui Israel la Domnul Dumnezeul
lor.
17 El va merge înaintea lui în spiritul și cu puterea lui Ilie, “ca să întoarcă
inimile părinților la copii”* și pe cei neascultători la înțelepciunea celor
drepți, ca să pregătească un popor pregătit pentru Domnul.”
18 Zaharia a zis îngerului: “Cum pot fi sigur de aceasta? Pentru că eu
sunt bătrân, iar soția mea este foarte înaintată în vârstă.”
19 Îngerul i-a răspuns: “Eu sunt Gabriel, care stă în fața lui Dumnezeu.
Am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc această veste bună.
20 Iată că †vei tăcea și nu vei putea vorbi până în ziua în care se vor
întâmpla aceste lucruri, pentru că nu ai crezut cuvintele mele, care se vor
împlini la timpul lor.”
21 Poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie în templu.

---

* **1:17** Maleahi 4:6 † **1:20** “Iată”, de la “ἰδοὺ”, înseamnă a privi, a lua aminte, a observa, a vedea sau a privi. Este adesea folosit ca o interjecție.

22 Când a ieșit, nu a putut să le vorbească. Ei și-au dat seama că avusese
o viziune în templu. El a continuat să le facă semne și a rămas mut.
23 Când s-au împlinit zilele de slujbă, a plecat la casa lui.
24 După aceste zile, Elisabeta, soția sa, a rămas însărcinată și s-a ascuns
cinci luni, spunând:
25 "Așa a făcut Domnul cu mine în zilele în care s-a uitat la mine, ca
să-mi îndepărteze ocara printre oameni."
26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o
cetate din Galileea, numită Nazaret,
27 la o fecioară care urma să se mărite cu un bărbat numit Iosif, din
casa lui David. Numele fecioarei era Maria.
28 După ce a intrat, îngerul i-a spus: "Bucură-te, preaiubită! Domnul
este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!"
29 Dar când l-a văzut, s-a tulburat foarte tare de această vorbă și s-a
gândit ce fel de salut ar putea fi acesta.
30 Îngerul i-a zis: "Nu te teme, Maria, căci ai găsit bunăvoință la
Dumnezeu.
31 Iată că vei concepe în pântecele tău și vei da naștere unui fiu și-i vei
pune numele "Isus".
32 El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu îi
va da scaunul de domnie al tatălui său, David,
33 și va domni peste casa lui Iacov pentru totdeauna. Împărăția lui nu
va avea sfârșit".
34 Maria a zis îngerului: "Cum se poate, dacă eu sunt fecioară?"
35 Îngerul i-a răspuns: "Duhul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui
Preaînalt te va umbri. De aceea și Sfântul care se va naște din tine se va
numi Fiul lui Dumnezeu.
36 Iată că și Elisabeta, ruda ta, a conceput un fiu la bătrânețe; și aceasta
este luna a șasea cu cea care era numită stearpă.
37 Căci nimic din ceea ce spune Dumnezeu nu este imposibil." ‡
38 Și Maria a zis: "Iată roaba Domnului; să mi se facă după cuvântul
Tău."
Apoi îngerul a plecat de la ea.
39 În zilele acelea, Maria s-a sculat și s-a dus în grabă în ținutul muntos,
într-o cetate din Iuda,
40 a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta.
41 Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul a sărit în pântecele ei;
și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.
42 Ea a strigat cu glas tare și a zis: "Binecuvântată ești tu între femei și
binecuvântat este rodul pântecelui tău!
43 De ce sunt eu atât de favorizată, încât mama Domnului meu să vină
la mine?
44 Căci iată că, atunci când vocea salutului tău a ajuns la urechile mele,
copilul a sărit de bucurie în pântecele meu!
45 Binecuvântată este cea care a crezut, pentru că se va împlini ceea ce
i s-a spus de la Domnul!"
46 Maria a spus,
"Sufletul meu slăvește pe Domnul.

‡ **1:37** 2 până la 3 metreți reprezintă aproximativ 20 până la 30 de galoane americane sau 75 până la 115 litri.

47 Duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48 Căci a privit la starea umilă a robului Său.
Căci iată, de acum înainte, toate generațiile mă vor numi binecuvântat.
49 Căci Cel ce este puternic a făcut lucruri mari pentru mine.
Sfânt este numele lui.
50 Îndurarea Lui este din generație în generație pentru cei ce se tem de El.
51 A dat dovadă de forță cu brațul.
El i-a împrăștiat pe cei mândri în închipuirea inimilor lor.
52 El a dat jos căpeteniile de pe tronurile lor,
și i-a înălțat pe cei umili.
53 El a umplut de bunătăți pe cei flămânzi.
El i-a trimis pe cei bogați la plimbare cu mâna goală.
54 El a ajutat pe Israel, robul Său, ca să-și aducă aminte de îndurare,
55 așa cum a vorbit părinților noștri,
lui Avraam și urmașilor lui în veci.”
56 Maria a stat cu ea vreo trei luni și apoi s-a întors la casa ei.
57 Și s-a împlinit vremea când Elisabeta trebuia să nască și a născut un fiu.
58 Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul și-a mărit mila față de ea și s-au bucurat împreună cu ea.
59 În ziua a opta, au venit să taie împrejur copilul; și voiau să-l numească Zaharia, după numele tatălui său.
60 Mama lui a răspuns: “Nu așa, ci se va numi Ioan”.
61 Ei i-au zis: “Nu este nimeni dintre rudele tale care să se numească așa.”
62 Și i-au făcut semne tatălui său, cum voia să-l cheme.
63 A cerut o tăbliță de scris și a scris: “Numele Lui este Ioan”.
Cu toții s-au mirat.
64 Gura i s-a deschis îndată și limba i s-a eliberat și a vorbit, binecuvântând pe Dumnezeu.
65 Frica a cuprins pe toți cei care locuiau în jurul lor și toate aceste cuvinte au fost povestite în tot ținutul muntos al Iudeii.
66 Toți cei care le auzeau le strângeau în inima lor, spunând: “Ce va fi atunci copilul acesta?” Mâna Domnului era cu el.
67 Zaharia, tatăl său, s-a umplut de Duhul Sfânt și a proorocit, zicând,
68 “Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel,
pentru că a vizitat și a răscumpărat pe poporul Său;
69 și a ridicat pentru noi un corn de mântuire în casa robului Său David.
70 (așa cum a vorbit prin gura sfinților Săi prooroci care au fost din vechime),
71 mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor care ne urăsc;
72 pentru a arăta milă față de părinții noștri,
să ne aducem aminte de legământul Său sfânt,
73 jurământul pe care l-a făcut lui Avraam, tatăl nostru,
74 să ne îngăduie ca noi, izbăviți din mâna vrăjmașilor noștri,
ar trebui să-l slujească fără teamă,
75 în sfințenie și dreptate înaintea Lui în toate zilele vieții noastre.
76 Și tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt;

căci tu vei merge înaintea feței Domnului, ca să-i pregătești căile,
77 pentru a da cunoștință de mântuire poporului Său prin iertarea
păcatelor lor,
78 datorită înduratei milostiviri a Dumnezeului nostru,
prin care ne va vizita zorii de sus,
79 să lumineze pe cei ce stau în întuneric și în umbra morții;
să ne călăuzească picioarele pe calea păcii.”

80 Copilul creștea și se întărea în duh și a stat în pustie până în ziua în care a apărut în fața lui Israel.

2

1 În vremea aceea, Cezar Augustus a dat o poruncă prin care a poruncit ca toată lumea să fie înscrisă.
2 Aceasta a fost prima înscriere făcută când Quirinius era guvernator al Siriei.
3 Toți s-au dus să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
4 Și Iosif s-a urcat din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem, pentru că era din casa și din familia lui David,
5 ca să se înscrie împreună cu Maria, care, fiind însărcinată, era făgăduită ca soție, pentru a se căsători cu el.

6 Pe când erau ei acolo, a venit ziua în care trebuia să nască.
7 Ea a născut pe primul ei fiu născut. L-a înfășurat în benzi de pânză și l-a culcat într-o iesle, pentru că nu mai era loc pentru ei în han.

8 În același ținut erau niște păstori care stăteau la câmp și vegheau noaptea asupra turmei lor.
9 Iată că un înger al Domnului stătea lângă ei și slava Domnului strălucea în jurul lor, și ei s-au îngrozit.

10 Îngerul le-a zis: “Nu vă temeți, căci iată că vă aduc o veste bună de mare bucurie, care va fi pentru tot poporul.
11 Căci vi s-a născut astăzi, în cetatea lui David, un Mântuitor, care este Hristos Domnul.
12 Iată semnul care vă este dat: veți găsi un prunc înfășurat în fâșii de pânză, culcat într-o iesle de mâncare.”
13 Deodată, a fost împreună cu îngerul o mulțime de oștiri cerești care lăudau pe Dumnezeu și spuneau
14 “Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte,
pe pământ pace, bunăvoință față de oameni.”

15 Când îngerii au plecat de la ei în cer, păstorii și-au zis unul altuia: “Să mergem acum la Betleem, ca să vedem ce s-a întâmplat și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”
16 Au venit în grabă și i-au găsit pe Maria și pe Iosif, iar pruncul era culcat în iesle.
17 Când l-au văzut, au făcut să se răspândească pe larg cuvântul care le fusese spus despre acest copil.
18 Toți cei care auzeau se mirau de cele ce le spuseseră păstorii.
19 Dar Maria a păstrat toate aceste cuvinte, meditându-le în inima ei.
20 Păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră, așa cum le fusese spus.

21 După ce s-au împlinit cele opt zile pentru tăierea împrejur a copilului,
i s-a pus numele de Isus, care fusese dat de înger înainte de a fi conceput
în pântece.
22 După ce s-au împlinit zilele de curățire a lor, după legea lui Moise,
l-au adus la Ierusalim, ca să-l prezinte Domnului
23 (după cum este scris în legea Domnului: "Orice bărbat care va
deschide pântecele va fi numit sfânt pentru Domnul"),
24 și să aducă jertfă, după cum este scris în legea Domnului: "O pereche
de turturele sau doi pui de porumbel".
25 Iată, era un om în Ierusalim, al cărui nume era Simeon. Omul acesta
era neprihănit și evlavios, căutând mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt
era peste el.
26 I se descoperise prin Duhul Sfânt că nu avea să vadă moartea înainte
de a-L vedea pe Hristosul Domnului.
27 El a venit în Duhul Sfânt în templu. Când părinții au adus copilul Isus,
ca să facă cu privire la el după obiceiul legii,
28 el l-a primit în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis
29 "Acum, Stăpâne, dai drumul robului tău,
după cuvântul Tău, în pace;
30 Căci ochii mei au văzut mântuirea Ta,
31 pe care ai pregătit-o înaintea ochilor tuturor popoarelor;
32 ca o lumină de revelație pentru neamuri,
și slava poporului Tău Israel."
33 Iosif și mama sa se mirau de cele ce se spuneau despre el.
34 Simeon i-a binecuvântat și a zis mamei sale, Maria: "Iată, copilul
acesta este rânduit pentru căderea și ridicarea multora în Israel și pentru
un semn despre care se vorbește.
35 Da, o sabie va străpunge prin sufletul vostru, ca să fie descoperite
gândurile multor inimi."
36 Era o proorociță, Ana, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer (era de o
vârstă înaintată, căci trăise cu un bărbat șapte ani de la feciorie,
37 și era văduvă de vreo optzeci și patru de ani), care nu se depărta de
templu, închinându-se zi și noapte cu post și cu cereri.
38 Subind chiar în ceasul acela, ea aducea mulțumiri Domnului și vorbea
despre el tuturor celor care așteptau răscumpărarea în Ierusalim.
39 După ce au împlinit tot ce era după Legea Domnului, s-au întors în
Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40 Copilul creștea și se întărea în spirit, fiind plin de înțelepciune, și
harul lui Dumnezeu era peste el.
41 Părinții lui se duceau în fiecare an la Ierusalim, la sărbătoarea
Paștelui.
42 Când a împlinit vârsta de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după
obiceiul sărbătorii;
43 și, după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau, băiatul Isus a
rămas în Ierusalim. Iosif și mama lui nu știau acest lucru,
44 dar, presupunând că este în companie, au plecat o zi de drum; și l-au
căutat printre rudele și cunoscuții lor.
45 Cum nu l-au găsit, s-au întors la Ierusalim, în căutarea lui.
46 După trei zile, l-au găsit în templu, stând în mijlocul învățătorilor,
atât pentru a-i asculta, cât și pentru a le pune întrebări.

47 Toți cei care îl ascultau erau uimiți de înțelegerea și de răspunsurile lui.
48 Când l-au văzut, au rămas uimiți, iar mama lui i-a zis: “Fiule, de ce te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl tău și cu mine te așteptam cu nerăbdare”.
49 El le-a zis: “Pentru ce Mă căutați? Nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”
50 Ei nu au înțeles cuvântul pe care li-l spunea.
51 Și, coborând cu ei, a venit la Nazaret. El era supus lor, iar mama lui păstra în inima ei toate aceste cuvinte.
52 Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și în favoare înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

3

1 În al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar, când Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeii, Irod era tetrarh al Galileii, iar fratele său Filip era tetrarh al ținutului Ituraei și al Traconitei și Lisanias tetrarh al Abilenei,
2 în timpul marii preoții a lui Ana și Caiafa, cuvântul lui Dumnezeu a venit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3 El a venit în toată regiunea din jurul Iordanului, predicând botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.
4 După cum este scris în cartea cuvintelor profetului Isaia,
“Glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului.
Fă-i cărările drepte.
5 Orice vale va fi umplută.
Fiecare munte și deal va fi doborât.
Cele strâmbe vor deveni drepte,
și căile aspre să fie netede.
6 Toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu.”
7 De aceea a zis mulțimilor care ieșeau să fie botezate de El: “Neam de vipere, cine v-a pus în gardă să fugiți de mânia viitoare?
8 De aceea, dați roade demne de pocăință și nu începeți să spuneți între voi: “Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam copii din aceste pietre!”.
9 Chiar și acum toporul se află la rădăcina copacilor. Așadar, orice copac care nu produce fructe bune este tăiat și aruncat în foc.”
10 Și mulțimile L-au întrebat: “Ce trebuie să facem?”
11 El le-a răspuns: “Cine are două haine, să le dea celui care nu are. Cine are de mâncare, să facă la fel.”
12 Au venit și vameșii să fie botezați și I-au zis: “Învățătorule, ce trebuie să facem?”
13 El le-a zis: “Nu culegeți mai mult decât ceea ce vi se cuvine”.
14 Și soldații l-au întrebat și ei: “Și noi? Ce trebuie să facem noi?”
El le-a spus: “Nu luați de la nimeni prin violență și nu acuzați pe nimeni pe nedrept. Fiți mulțumiți cu salariile voastre”.
15 Pe când norodul era în așteptare și toți oamenii se gândeau în inimile lor dacă nu cumva Ioan este Hristosul,
16 Ioan le-a răspuns tuturor: “Eu vă botez cu apă, dar vine Cel mai puternic decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza în Duhul Sfânt și în foc.

17 În mâna Lui este vânturatorul, va curăța bine aria și va strânge grâul
în hambarul Său, dar va arde neghina cu foc nestins.”
18 Apoi, cu multe alte îndemnuri, propovăduia poporului vestea cea
bună.
19 Dar Irod tetrarhul, fiind mustrat de el pentru Irodiada, soția fratelui
său, și pentru toate relele pe care le făcuse Irod,
20 a adăugat la toate acestea și aceasta: a închis pe Ioan în temniță.
21 Și când tot poporul era botezat, Isus, botezat și el, se ruga. Cerul s-a
deschis
22 și Duhul Sfânt s-a pogorât peste el în chip trupesc, ca un porumbel,
iar din cer s-a auzit un glas care zicea: “Tu ești Fiul Meu preaiubit. În tine
sunt binevoitor”.
23 Isus însuși, când a început să învețe, era în vârstă de vreo treizeci
de ani, fiind fiul lui Iosif, fiul lui Heli,
24 fiul lui Matei, fiul lui Levi, fiul lui Melchi, fiul lui Jannai, fiul lui Iosif,
25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Naggai,
26 fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semein, fiul lui Iosif, fiul lui Iuda,
27 fiul lui Joanan, fiul lui Reșea, fiul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, fiul
lui Neri,
28 fiul lui Melchi, fiul lui Addi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmodam, fiul lui
Er,
29 fiul lui Iosif, fiul lui Eliezer, fiul lui Jorim, fiul lui Matei, fiul lui Levi,
30 fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Iona, fiul lui Eliachim,
31 fiul lui Melea, fiul lui Menan, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui
David,
32 fiul lui Isai, fiul lui Obed, fiul lui Boaz, fiul lui Salmon, fiul lui Nahșon,
33 fiul lui Aminadab, fiul lui Aram, fiul lui Hezron, fiul lui Pereț, fiul lui
Iuda,
34 fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Terah, fiul lui Nahor,
35 fiul lui Serug, fiul lui Reu, fiul lui Peleg, fiul lui Eber, fiul lui Șelah,
36 fiul lui Cainan, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
37 fiul lui Matusalem, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Mahalaleel, fiul
lui Cainan,
38 fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

4

1 Isus, plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul
în pustiu
2 timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de diavol. În acele zile nu a
mâncat nimic. După aceea, când acestea s-au încheiat, i-a fost foame.
3 Diavolul I-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca piatra
aceasta să se facă pâine.”
4 Isus i-a răspuns: “Este scris: “Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu
orice cuvânt al lui Dumnezeu.””
5 Diavolul, ducându-l pe un munte înalt, i-a arătat într-o clipă toate
împărățiile lumii.
6 Diavolul i-a zis: “Îți voi da toate aceste autorități și slava lor, căci mi-au
fost date mie și le dau oricui vreau.
7 Așadar, dacă te vei închina înaintea mea, toate acestea vor fi ale tale.”
8 Isus i-a răspuns: “Du-te de aici, Satano! Căci este scris: “Să te închini
Domnului, Dumnezeului tău, și numai lui să-i slujești!”.

9 L-a dus la Ierusalim, l-a așezat pe vârful templului și i-a zis: “Dacă ești
Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici,
10 căci este scris,
“El va pune pe îngerii Săi să vă păzească, ca să vă păzească.
11 și,
'Pe mâinile lor te vor purta,
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de o piatră.””
12 Isus, răspunzând, i-a zis: “S-a spus: “Să nu ispitești pe Domnul
Dumnezeul tău”.”
13 După ce a ispitit pe toți, diavolul a plecat de la el până la o altă dată.
14 Isus s-a întors în Galileea cu puterea Duhului Sfânt, și vestea despre
El s-a răspândit în tot ținutul din jur.
15 El învăța în sinagogile lor, fiind slăvit de toți.
16 Și a venit la Nazaret, unde fusese crescut. A intrat, după obiceiul său,
în sinagogă, în ziua de Sabat, și s-a ridicat în picioare să citească.
17 I s-a înmânat cartea profetului Isaia. A deschis cartea și a găsit locul
în care era scris,
18 “Duhul Domnului este peste mine,
pentru că El m-a uns să vestesc săracilor vestea cea bună.
El m-a trimis să-i vindec pe cei cu inimazdrobită,
pentru a vesti eliberarea celor prizonieri,
redarea vederii orbilor,
pentru a-i elibera pe cei care sunt zdrobiți,
19 și să vestească anul de grație al Domnului.”
20 A închis cartea, a dat-o înapoi slujbașului și s-a așezat. Ochii tuturor
celor din sinagogă erau ațintiți asupra lui.
21 El a început să le spună: “Astăzi s-a împlinit în auzul vostru Scriptura
aceasta.”
22 Toți mărturiseau despre el și se mirau de cuvintele pline de har care
ieșeau din gura lui și ziceau: “Nu este acesta fiul lui Iosif?”
23 El le-a zis: “Fără îndoială că îmi veți spune proverbul acesta: “Doctore,
vindecă-te! Tot ce am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici, în orașul
tău natal!””.
24 El a zis: “Adevărat vă spun că niciun profet nu este acceptat în orașul
său natal.
25 Dar, adevărat vă spun că erau multe văduve în Israel pe vremea lui
Ilie, când cerul a fost închis trei ani și șase luni, când a venit o foamete
mare în toată țara.
26 Ilie nu a fost trimis la niciuna dintre ele, decât la Sarepta, în ținutul
Sidonului, la o femeie văduvă.
27 Pe vremea profetului Elisei, în Israel, erau mulți leproși, dar niciunul
dintre ei nu a fost curățat, cu excepția lui Naaman, sirianul.”
28 Toți s-au umplut de mânie în sinagogă, când auzeau aceste lucruri.
29 S-au sculat, l-au aruncat afară din cetate și l-au dus pe vârful dealului
pe care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce de pe stâncă.
30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, și-a văzut de drum.
31 S-a coborât la Capernaum, o cetate din Galileea. Îi învăța în ziua de
Sabat;
32 și ei erau uimiți de învățătura Lui, căci cuvântul Lui era cu autoritate.
33 În sinagogă era un om care avea un duh de demon necurat; și a strigat
cu glas tare,

34 zicând: “Ah! ce avem noi de-a face cu tine, Isus din Nazaret? Ai venit
să ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!”.
35 Isus l-a mustrat, zicând: “Taci și ieși de la el!” După ce l-a aruncat jos
în mijlocul lor, demonul a ieșit din el, fără să-i facă vreun rău.
36 Toți au fost cuprinși de uimire și vorbeau între ei, zicând: “Ce este
cuvântul acesta? Pentru că el poruncește cu autoritate și putere duhurilor
necurate și ele ies!”
37 Vestea despre el s-a răspândit în toate locurile din regiunea
înconjurătoare.
38 S-a sculat din sinagogă și a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon
era bolnavă de o febră mare și l-au rugat să o ajute.
39 El a stat lângă ea și a mustrat febra, iar aceasta a lăsat-o. Imediat s-a
sculat și i-a servit.
40 Pe când apunea soarele, toți cei care aveau pe cineva bolnav de diferite
boli i-au adus la el; el și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat.
41 Din mulți ieșeau și demoni, care strigau și ziceau: “Tu ești Hristosul,
Fiul lui Dumnezeu!” Reproșându-le, nu le-a permis să vorbească, pentru
că știau că el era Hristosul.
42 Când s-a făcut ziuă, a plecat și s-a dus într-un loc pustiu; și mulțimile
Îl căutau, veneau la El și se țineau de El, ca să nu plece de lângă ele.
43 Dar el le-a spus: “Trebuie să propovăduiesc vestea bună a Împărăției
lui Dumnezeu și în celelalte cetăți. De aceea am fost trimis”.
44 El predica în sinagogile din Galileea.

5

1 Și, pe când mulțimea îl strângea și asculta cuvântul lui Dumnezeu, el
stătea lângă lacul Ghenareț.
2 A văzut două corăbii care stăteau lângă lac, dar pescarii ieșiseră din
ele și își spălau plasele.
3 A intrat într-una dintre bărci, care era a lui Simon, și l-a rugat să se
depărteze puțin de țărm. S-a așezat și a învățat mulțimile din barcă.
4 După ce a isprăvit de vorbit, a zis lui Simon: “Scoateți în larg și aruncați
mrejele ca să prindeți.”
5 Simon I-a răspuns: “Învățătorule, am lucrat toată noaptea și n-am
prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi da drumul la mreajă.”
6 După ce au făcut acest lucru, au prins o mare mulțime de pești, iar
plasa lor se rupea.
7 Ei au făcut semn partenerilor lor din cealaltă barcă să vină să-i ajute.
Aceștia au venit și au umplut ambele bărci, astfel încât acestea au început
să se scufunde.
8 Dar Simon Petru, când a văzut, a căzut la genunchii lui Isus și a zis:
“Doamne, depărtează-te de la mine, căci sunt un om păcătos!”.
9 Căci era uimit, el și toți cei care erau cu el, de capturile de pește pe
care le prinseseră;
10 la fel și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau asociați cu Simon.
Isus i-a spus lui Simon: “Nu te teme. De acum înainte vei prinde oameni
vii”.
11 După ce și-au adus corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după
El.

12 Pe când era într-una din cetăți, iată că era un om plin de lepră. Când L-a văzut pe Isus, a căzut cu fața la pământ și L-a implorat, zicând: “Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.”
13 El a întins mâna și l-a atins, zicând: “Vreau. Să fiu curățat”.
Imediat lepra l-a părăsit.
14 I-a poruncit să nu spună nimănui: “Ci du-te, arată-te preotului și adu jertfă pentru curățirea ta, după cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.”
15 Dar vestea despre El s-a răspândit mult mai mult și mulțimi mari se adunau să-L asculte și să fie vindecate de bolile lor.
16 Dar el s-a retras în pustie și se ruga.

17 Într-una din zilele acelea, El învăța pe oameni; și stăteau acolo farisei și învățători ai Legii, veniți din toate satele Galileii, din Iudeea și din Ierusalim. Puterea Domnului era cu el ca să-i vindece.
18 Iată că niște oameni au adus un paralitic pe un pat de campanie și căutau să-l aducă înăuntru ca să-l pună înaintea lui Isus.
19 Nu au găsit cum să-l aducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au urcat pe acoperișul casei și l-au coborât prin țigle cu patul lui în mijlocul ei, în fața lui Isus.
20 Văzând credința lor, Isus i-a spus: “Omule, păcatele tale îți sunt iertate.”
21 Cărturarii și fariseii au început să se certe, zicând: “Cine este acesta care vorbește de hulă? Cine poate ierta păcatele, dacă nu numai Dumnezeu?”
22 Dar Isus, înțelegând gândurile lor, le-a răspuns: “De ce gândiți așa în inimile voastre?
23 Ce este mai ușor să spui: “Păcatele tale îți sunt iertate” sau să spui: “Scoală-te și umblă”?
24 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele”, i-a spus paraliticului: “Îți spun: scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa ta”.
25 Și îndată s-a sculat în fața lor, a luat ce avea pe el și a plecat la casa lui, slăvind pe Dumnezeu.
26 Toată lumea a fost cuprinsă de uimire și a slăvit pe Dumnezeu. S-au umplut de teamă, spunând: “Am văzut astăzi lucruri ciudate.”
27 După aceea, ieșind afară, a văzut un vameș, numit Levi, care ședea la fisc, și i-a zis: “Vino după mine!”
28 A lăsat totul, s-a sculat și l-a urmat.
29 Levi i-a făcut un mare ospăț în casa lui. Era o mare mulțime de vameși și de alți oameni care se odihneau cu ei.
30 Cărturarii și fariseii cârteau împotriva ucenicilor Lui, zicând: “De ce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoșii?”
31 Isus le-a răspuns: “Cei sănătoși nu au nevoie de doctor, dar cei bolnavi au nevoie de doctor.
32 Eu n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.”

33 Ei I-au zis: “Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc și se roagă des, și ucenicii fariseilor, iar ai voștri mănâncă și beau?”
34 El le-a zis: “Puteți voi să faceți pe prietenii mirelui să postească, când mirele este cu ei?
35 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei. Atunci vor posti în acele zile.”

36 Și le-a spus și o pildă. “Nimeni nu pune o bucată dintr-o haină nouă
pe o haină veche, căci altfel va rupe haina nouă și, de asemenea, bucata
din haina nouă nu se va potrivi cu cea veche.
37 Nimeni nu pune vin nou în piei de vin vechi, căci altfel vinul nou va
sparge piei, se va vărsa și piei vor fi distruse.
38 Dar vinul nou trebuie pus în piei de vin proaspăt, și amândouă se
păstrează.
39 Nimeni, după ce a băut vin vechi, nudorește imediat vin nou, pentru
că spune: “Cel vechi este mai bun”.”

6

1 În al doilea Sabat după cel dintâi, el mergea prin lanurile de grâu.
Discipolii lui culegeau căpățânile de grâu și mâncau, frecându-le în mâini.
2 Dar unii dintre farisei le-au spus: “De ce faceți ceea ce nu este permis
să faceți în ziua de Sabat?”
3 Isus le-a răspuns: “N-ați citit ce a făcut David, când a flămânzit, el și
cei ce erau cu el,
4 cum a intrat în casa lui Dumnezeu, a luat și a mâncat pâinea de
sărbătoare și a dat și celor ce erau cu el, care nu se poate mânca decât
numai pentru preoți?”
5 El le-a răspuns: “Fiul Omului este stăpânul Sabatului”.
6 În altă zi de Sabat, a intrat în sinagogă și învăța. Era acolo un om,
căruia i se uscase mâna dreaptă.
7 Cărturarii și fariseii îl urmăreau, ca să vadă dacă nu cumva vindecă
în Sabat, ca să găsească o acuzație împotriva lui.
8 Dar El le cunoștea gândurile; și a zis omului care avea mâna uscată:
“Ridică-te și stai în mijloc”. El s-a ridicat și a stat în picioare.
9 Atunci Isus le-a zis: “Vă voi întreba ceva: “Este îngăduit în Sabat să
faci bine sau să faci rău? Să salvezi o viață, sau să ucizi?”
10 S-a uitat la toți și a zis omului: “Întinde-ți mâna”. El a făcut-o, și
mâna i-a fost redată la fel de sănătoasă ca și cealaltă.
11 Dar ei erau plini de furie și vorbeau între ei despre ce ar putea să-i
facă lui Isus.
12 În zilele acelea, s-a dus pe munte să se roage și a stat toată noaptea în
rugăciune către Dumnezeu.
13 Când s-a făcut ziuă, și-a chemat discipolii și a ales dintre ei
doisprezece, pe care i-a numit și apostoli:
14 Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei, fratele său; Iacov; Ioan;
Filip; Bartolomeu;
15 Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Simon, numit Zelota;
16 Iuda, fiul lui Iacov; și Iuda Iscarioteanul, care a devenit și el trădător.
17 S-a coborât cu ei și a stat pe un loc drept, cu o mulțime de ucenici ai
Lui și cu un mare număr de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim și de
pe țărmul mării Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se
vindece de bolile lor,
18 precum și de cei care erau tulburați de duhuri necurate; și se vindecau.
19 Toată mulțimea căuta să se atingă de El, căci ieșea din El o putere și
îi vindeca pe toți.
20 Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi și a zis:
“Ferice de voi, cei săraci!

pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a ta.
21 Ferice de voi, care sunteți flămânzi acum!
pentru că vei fi umplut.
Ferice de voi care plângeți acum,
pentru că vei râde.
22 Ferice de voi, când vă vor urî oamenii, când vă vor respinge, când vă vor
batjocori și când vor arunca numele vostru ca fiind rău, din pricina
Fiului Omului!
23 Bucurați-vă în ziua aceea și săriți de bucurie, căci iată că răsplata
voastră este mare în ceruri, pentru că părinții lor au făcut același
lucru cu profeții.

24 “Dar vai de voi, care sunteți bogați!
Căci ați primit mângâierea voastră.
25 Vai de voi, cei ce sunteți plini acum!
pentru că vă va fi foame.
Vai de voi care râdeți acum,
pentru că veți jeli și veți plânge.
26 Vai, când oamenii vorbesc de bine despre tine!
căci părinții lor au făcut același lucru cu profeții mincinoși.
27 Dar Eu vă spun vouă, celor ce auziți: iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți
bine celor ce vă urăsc,
28 binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce vă
maltratează.
29 Celui ce vă lovește peste obraz, oferiți-i și celălalt obraz; și celui ce vă
ia haina, nu-i reține și haina.
30 Dați oricui vă cere și nu cereți celui care vă ia bunurile să vi le dea
înapoi.
31 “Fă-le și tu cum vrei să facă oamenii cu tine.
32 Dacă iubești pe cei ce te iubesc, ce merite ai tu? Căci chiar și păcătoșii
îi iubesc pe cei care îi iubesc.
33 Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce merite aveți voi? Căci și
păcătoșii fac la fel.
34 Dacă dați cu împrumut celor de la care sperați să primiți, ce merite
aveți? Chiar și păcătoșii împrumută păcătoșilor, pentru a primi înapoi la
fel de mult.
35 Dar iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți binele și împrumutați, fără să
așteptați nimic în schimb; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii
Celui Preaînalt, căci El este binevoitor față de cei nerecunoscători și răi.
36 “De aceea fiți milostivi,
așa cum și Tatăl vostru este milostiv.
37 Nu judecați,
și nu vei fi judecat.
Nu condamnați,
și nu vei fi condamnat.
Eliberați,
și vei fi eliberat.
38 “Dați și vi se va da; o măsură bună, presată, zdruncinată și plină,
vi se va da. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura
înapoi.”

39 Și le-a spus o pildă. “Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea
amândoi într-o groapă?
40 Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său, dar fiecare, când va
fi pe deplin instruit, va fi ca învățătorul său.
41 De ce vedeți paiul de paie care este în ochiul fratelui vostru, dar nu
vă gândiți la bârna care este în ochiul vostru?
42 Sau cum poți să-i spui fratelui tău: “Frate, lasă-mă să scot paiul
din ochiul tău”, când tu însuți nu vezi bârna care este în ochiul tău?
Ipocritule! Îndepărtează mai întâi bârna din ochiul tău și apoi vei putea
vedea limpede ca să îndepărtezi paiul care este în ochiul fratelui tău.
43 “Căci nu este pom bun care să dea roade putrede, nici pom putred
care să dea roade bune.
44 Căci fiecare pom se cunoaște după rodul său. Căci oamenii nu culeg
smochine din spini, nici struguri din tufișuri de mărăcini.
45 Omul bun scoate din comoara bună a inimii sale ceea ce este bun, iar
omul rău scoate din comoara rea a inimii sale ceea ce este rău, căci din
belșugul inimii vorbește gura lui.
46 “Pentru ce Mă strigați: “Doamne, Doamne!” și nu faceți ce vă spun
Eu?
47 Oricine vine la Mine, care ascultă cuvintele Mele și le face, vă voi arăta
cum este el.
48 El este ca un om care construiește o casă, care a săpat, a mers adânc și
a pus temelia pe stâncă. Când s-a ridicat un potop, pârâul s-a izbit de casa
aceea și nu a putut să o zdruncine, pentru că era întemeiată pe stâncă.
49 Darcel care aude și nu face, se aseamănă cu un om care a zidit o casă
pe pământ fără temelie, împotriva căreia a izbucnit pârâul și îndată a
căzut; și ruina acelei case a fost mare.”

7

1 După ce a terminat de vorbit în auzul poporului, a intrat în Capernaum.
2 Un slujitor al unui centurion, care îi era foarte drag, era bolnav și era
la un pas de moarte.
3 Când a auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, rugându-l
să vină și să-i salveze slujitorul.
4 Când au ajuns la Isus, l-au rugat insistent, spunând: “Este vrednic ca
tu să faci asta pentru el,
5 pentru că el iubește neamul nostru și a zidit sinagoga noastră pentru
noi”.
6 Isus a mers cu ei. Când nu mai era acum departe de casă, centurionul
a trimis la el niște prieteni, spunându-i: “Doamne, nu te îngrijora, căci
nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu.
7 De aceea nici eu nu m-am considerat vrednic să vin la tine; dar spune
cuvântul și robul meu va fi vindecat.
8 Căci și eu sunt un om pus sub autoritate, având sub mine soldați. Îi
spun acestuia: “Du-te!” și el se duce; altuia: “Vino!” și vine; iar robului
meu: “Fă aceasta” și el o face”.”
9 Isus, auzind acestea, s-a mirat de el și, întorcându-se, a zis mulțimii
care-L urma: “Vă spun că n-am găsit o credință atât de mare, nici în
Israel.”
10 Cei care fuseseră trimiși, întorcându-se la casă, au constatat că
servitorul care fusese bolnav era sănătos.

11 Curând după aceea, s-a dus într-o cetate numită Nain. Mulți dintre
discipolii Săi, împreună cu o mare mulțime, au mers cu El.
12 Când s-a apropiat de poarta cetății, iată că a fost dus afară un mort,
singurul fiu născut al mamei sale, care era văduvă. Mulți oameni din
cetate erau cu ea.
13 Domnul, când a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a zis: “Nu plânge!”
14 S-a apropiat și s-a atins de sicriu, iar purtătorii s-au oprit. El a spus:
“Tinere, îți spun: ridică-te!”.
15 Cel care era mort s-a așezat și a început să vorbească. Apoi l-a dat
mamei sale.
16 Toți s-au temut și au slăvit pe Dumnezeu, zicând: “Un mare prooroc
s-a ridicat printre noi!” și: “Dumnezeu a vizitat pe poporul Său!”.
17 Această veste s-a răspândit despre el în toată Iudeea și în toată
regiunea înconjurătoare.
18 Ucenicii lui Ioan i-au povestit toate acestea.
19 Ioan, chemând la el doi dintre ucenicii săi, i-a trimis la Isus, zicând:
“Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să căutăm pe altul?”
20 După ce au venit la el, au spus: “Ioan Botezătorul ne-a trimis la tine,
spunând: “Tu ești cel care vine, sau trebuie să căutăm pe altul?””
21 În ceasul acela a vindecat pe mulți de boli, de molime și de duhuri
rele, și multora dintre cei orbi le-a dat vederea.
22 Isus le-a răspuns: “Duceți-vă și spuneți lui Ioan lucrurile pe care le-ați
văzut și le-ați auzit: că orbii își primesc vederea, șchiopii umblă, leproșii
sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se vestește o veste
bună.
23 Ferice de cel care nu găsește în mine nici un prilej de poticnire.”
24 După ce au plecat trimișii lui Ioan, a început să spună mulțimii despre
Ioan: “Ce ați ieșit în pustie ca să vedeți? O trestie scuturată de vânt?
25 Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei
care sunt îmbrăcați frumos și trăiesc delicat sunt la curțile regilor.
26 Dar tu ce ai ieșit să vezi? Un profet? Da, vă spun, și chiar mai mult
decât un profet.
27 Acesta este cel despre care este scris,
“Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței tale,
care îți va pregăti calea înaintea ta.
28 “Căci vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu este un prooroc mai
mare decât Ioan Botezătorul; dar cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu
este mai mare decât el.”
29 Când a auzit aceasta, tot poporul și vameșii au declarat că Dumnezeu
este drept, după ce a fost botezat cu botezul lui Ioan.
30 Dar fariseii și avocații au respins sfatul lui Dumnezeu, nefiind ei înșiși
botezați de el.
31 Cu ce aș putea să compar pe oamenii acestui neam? Cu ce se aseamănă
ei?
32 Sunt ca niște copii care stau în piață și se strigă unii pe alții, zicând:
“Noi v-am cântat la cimpoi, și voi n-ați dansat”. Noi am jelit, iar voi nu ați
plâns'.
33 Căci Ioan Botezătorul n-a venit nici mâncând pâine, nici bând vin,
iar voi spuneți: 'Are un demon'.

34 Fiul Omului a venit mâncând și bând și voi ziceți: 'Iată un mâncăcios
și un bețiv, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!'.
35 Înțelepciunea este îndreptățită de toți copiii ei.”
36 Unul dintre farisei l-a invitat să mănânce cu el. El a intrat în casa
fariseului și s-a așezat la masă.
37 Iată că o femeie din cetate, care era păcătoasă, când a aflat că el se
odihnește în casa fariseului, a adus un vas de alabastru cu unguent.
38 Stând în spate la picioarele lui, plângând, a început să îi ude picioarele
cu lacrimile ei, le-a șters cu părul capului, i-a sărutat picioarele și le-a uns
cu mirul.
39 Fariseul care îl invitase, văzând aceasta, și-a zis în sinea lui: “Omul
acesta, dacă ar fi fost profet, și-ar fi dat seama cine și ce fel de femeie este
cea care îl atinge, că este o păcătoasă.”
40 Isus i-a răspuns: “Simon, am să-ți spun ceva.”
El a spus: “Învățătorule, spune mai departe”.
41 “Un creditor avea doi datornici. Unul datora cinci sute de denari, iar
celălalt cincizeci.
42 Când n-au putut plăti, i-a iertat pe amândoi. Așadar, care dintre ei îl
va iubi mai mult?”
43 Simon a răspuns: “Cred că pe acela pe care l-a iertat cel mai mult.”
El i-a spus: “Ai judecat corect”.
44 Și, întorcându-se spre femeie, i-a zis lui Simon: “Vezi tu pe femeia
aceasta? Am intrat în casa ta și nu mi-ai dat apă pentru picioarele mele,
dar ea mi-a udat picioarele cu lacrimile ei și le-a șters cu părul capului
ei.
45 Tu nu mi-ai dat nici o sărutare, dar ea, de când am intrat, nu
încetează să-mi sărute picioarele.
46 Tu nu mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea mi-a uns picioarele cu
mir.
47 De aceea vă spun că păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate, pentru
că a iubit mult. Dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin.”
48 El i-a zis: “Păcatele tale sunt iertate”.
49 Și cei ce ședeau la masă cu El au început să se întrebe: “Cine este
Acesta, care chiar iartă păcatele?”
50 El a zis femeii: “Credința ta te-a mântuit. Du-te în pace.”

8

1 Curând după aceea, a străbătut cetățile și satele, propovăduind și
aducând vestea cea bună a Împărăției lui Dumnezeu. Împreună cu el
erau cei doisprezece
2 și câteva femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și de boli: Maria,
care se numea Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni,
3 Ioana, soția lui Chuzas, administratorul lui Irod, Susana și multe altele
care îi slujeau din averile lor.
4 Când s-a adunat o mare mulțime și veneau la el oameni din toate
cetățile, el a vorbit printr-o pildă:
5 “Fermierul a ieșit să-și semene sămânța. Pe când semăna, o parte a
căzut pe drum, a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o.
6 Altă sămânță a căzut pe stâncă și, de îndată ce a crescut, s-a uscat,
pentru că nu avea umiditate.

7 Altele au căzut în mijlocul spinilor, iar spinii au crescut cu ea și au
înăbușit-o.
8 Altă a căzut în pământul bun, a crescut și a produs de o sută de ori mai
mult rod." În timp ce spunea aceste lucruri, a strigat: "Cine are urechi de
auzit, să audă!"
9 Atunci ucenicii Lui L-au întrebat: "Ce înseamnă pilda aceasta?"
10 El a zis: "Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui
Dumnezeu; dar celorlalți le-a fost dat în pilde, ca să nu vadă, văzând,
și să nu înțeleagă, auzind.
11 "Și pilda este următoarea: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.
12 Cei de pe drum sunt cei care ascultă; apoi vine diavolul și le ia
cuvântul din inimă, ca să nu creadă și să nu fie mântuiți.
13 Cei de pe stâncă sunt cei care, când aud, primesc cuvântul cu bucurie;
dar aceștia nu au rădăcină. Ei cred pentru o vreme, apoi cad în timp de
ispită.
14 Ceea ce a căzut între spini, aceștia sunt cei care au auzit și, mergând
pe drumul lor, sunt sufocați de griji, de bogății și de plăcerile vieții; și nu
aduc niciun rod la maturitate.
15 Cele din pământul bun, aceștia sunt cei care, cu inimă cinstită și bună,
după ce au auzit cuvântul, îl țin strâns și produc roade cu perseverență.
16 Nimeni, când aprinde o lampă, nu o acoperă cu un vas și nu o pune
sub pat, ci o pune pe un suport, ca să vadă lumina cei ce intră înăuntru.
17 Căci nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit, nici nimic secret
care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină.
18 Fiți deci atenți cum auziți. Căci oricui are, i se va da; și oricui nu are,
i se va lua chiar și ceea ce crede că are."
19 Mama și frații lui au venit la el, dar nu puteau să se apropie de el din
cauza mulțimii.
20 Unii oameni i-au spus: "Mama ta și frații tăi stau afară și doresc să te
vadă."
21 Dar El le-a răspuns: "Mama mea și frații mei sunt aceia care au auzit
cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc."
22 Într-una din zilele acelea, S-a suit într-o barcă, El însuși și ucenicii
Săi, și le-a zis: "Să trecem de cealaltă parte a lacului." Așa că au pornit la
apă.
23 Dar, în timp ce navigau, el a adormit. O furtună de vânt s-a abătut
asupra lacului, iar ei luau cantități periculoase de apă.
24 Au venit la el și l-au trezit, spunând: "Stăpâne, stăpâne, murim!"
El s-a trezit și a mustrat vântul și furia apei; apoi au încetat și s-a făcut
liniște.
25 El i-a întrebat: "Unde este credința voastră?" Înfricoșați, ei s-au
mirat, spunându-și unul altuia: "Cine este acesta, care poruncește chiar și
vânturilor și apelor, iar acestea îl ascultă?"
26 Apoi au ajuns în ținutul Gadarenilor, care este în fața Galileii.
27 Când Isus a coborât la țărm, L-a întâmpinat un om din cetate, care
avea demoni de multă vreme. Nu purta haine și nu locuia într-o casă, ci
în morminte.
28 Când L-a văzut pe Isus, a strigat, a căzut înaintea Lui și a zis cu glas
tare: "Ce am eu de-a face cu Tine, Isus, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt?
Te implor, nu mă chinui!".

29 Căci Isus poruncea duhului necurat să iasă din omul acela. Căci duhul
necurat îl apucase de multe ori pe om. El era ținut sub pază și legat cu
lanțuri și lanțuri. Rupând legăturile, demonul l-a împins în deșert.
30 Isus l-a întrebat: "Care este numele tău?"
El a spus: "Legiune", pentru că mulți demoni intraseră în el.
31 Ei l-au implorat să nu le poruncească să se ducă în abis.
32 Pe munte era o turmă de mulți porci care pășteau pe munte, și l-au
rugat să le dea voie să intre în ei. Atunci el le-a îngăduit.
33 Demonii au ieșit din omul acela și au intrat în porci, iar turma s-a
repezit pe malul abrupt în lac și s-a înecat.
34 Când au văzut cei ce-i hrăneau ce se întâmplase, au fugit și au povestit
în cetate și în țară.
35 Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat. Au venit la Isus și l-au găsit
pe omul din care ieșiseră demonii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat
și în deplinătatea facultăților mintale; și s-au temut.
36 Cei care l-au văzut le-au povestit cum s-a vindecat cel care fusese
posedat de demoni.
37 Toți locuitorii din ținutul Gadarenilor din împrejurimi l-au rugat să
se îndepărteze de ei, pentru că se temeau foarte mult. Atunci a intrat în
barcă și s-a întors.
38 Omul din care ieșiseră demonii l-a implorat să meargă cu el, dar Isus
l-a alungat, spunându-i:
39 "Întoarce-te la casa ta și povestește ce lucruri mari a făcut Dumnezeu
pentru tine." El a plecat, proclamând în toată cetatea ce lucruri mari a
făcut Isus pentru el.
40 Când s-a întors Isus, mulțimea L-a întâmpinat, căci toți Îl așteptau.
41 Și iată că a venit un om cu numele Iair. Era un conducător al sinagogii.
A căzut la picioarele lui Isus și l-a rugat să intre în casa lui,
42 pentru că avea o fiică unică, în vârstă de vreo doisprezece ani, și era
pe moarte. Dar, pe când se ducea, mulțimea îl apăsa.
43 O femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, care
cheltuise tot ce trăia pe medici și nu putea fi vindecată de niciunul,
44 a venit în spatele lui și s-a atins de franjurii hainei lui. Imediat
curgerea sângelui ei s-a oprit.
45 Isus a zis: "Cine M-a atins?"
Când toți au negat, Petru și cei care erau cu el au zis: "Învățătorule,
mulțimile te presează și te îmbrâncesc, iar Tu spui: "Cine s-a atins de
Mine?"".
46 Dar Isus a zis: "Cineva m-a atins, căci am văzut că a ieșit din mine o
putere."
47 Când femeia a văzut că nu era ascunsă, a venit tremurând; și, căzând
înaintea lui, i-a declarat în fața întregului popor motivul pentru care se
atinsese de el și cum s-a vindecat imediat.
48 El i-a zis: "Fiică, înveselește-te! Credința ta te-a făcut sănătoasă.
Du-te în pace".
49 Pe când vorbea el încă, a venit unul din casa conducătorului sinagogii
și i-a zis: "Fiica ta a murit. Nu-l deranja pe Învățător".
50 Dar Isus, auzind, i-a răspuns: "Nu te teme. Crede numai și ea va fi
vindecată."

51 Când a ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să intre înăuntru, decât pe
Petru, pe Ioan, pe Iacov, pe tatăl fetiței și pe mama ei.
52 Toți plângeau și o jeleau, dar el a zis: “Nu plângeți. Ea nu este moartă,
ci doarme”.
53 Îl batjocoreau, știind că ea era moartă.
54 Dar el i-a scos pe toți afară și, luând-o de mână, a strigat-o și a zis:
“Copila, scoală-te!”
55 Spiritul ei s-a întors și s-a sculat îndată. El a poruncit să i se dea ceva
de mâncare.
56 Părinții ei au fost uimiți, dar el le-a poruncit să nu spună nimănui ce
s-a întâmplat.

9

1 A chemat laolaltă pe cei doisprezece și le-a dat putere și stăpânire
asupra tuturor demonilor și să vindece bolile.
2 I-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să vindece
bolnavii.
3 El le-a spus: “Nu luați nimic pentru călătoria voastră — nici toiag, nici
portofel, nici pâine, nici bani. Nu aveți câte două tunici fiecare.
4 În orice casă veți intra, rămâneți acolo și plecați de acolo.
5 Toți cei care nu vă primesc, când veți pleca din cetatea aceea, scuturați-
vă până și praful de pe picioare, ca mărturie împotriva lor.”
6 Și au plecat și au străbătut satele, propovăduind vestea cea bună și
vindecând pretutindeni.
7 Iar Irod tetrarhul a auzit tot ce făcuse el și a fost foarte tulburat, pentru
că unii spuneau că Ioan a înviat din morți,
8 alții că Ilie s-a arătat, iar alții că a înviat unul din vechii prooroci.
9 Irod a spus: “Eu l-am decapitat pe Ioan, dar cine este acesta despre
care aud astfel de lucruri?”. A căutat să îl vadă.
10 Apostolii, după ce s-au întors, I-au povestit ce făcuseră.
I-a luat și s-a retras deoparte, într-o regiune pustie, într-o cetate numită
Betsaida.
11 Dar mulțimile, dându-și seama, l-au urmat. El i-a întâmpinat, le-a
vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau
nevoie de vindecare.
12 Ziua a început să se scurgă, iar cei doisprezece au venit și i-au spus:
“Trimiteți mulțimea să se ducă în satele și fermele din jur, să se cazeze și
să facă rost de hrană, pentru că noi suntem aici într-un loc pustiu.”
13 Dar El le-a zis: “Dați-le voi să mănânce ceva.”
Ei au spus: “Nu avem mai mult de cinci pâini și doi pești, dacă nu
cumpărăm mâncare pentru toți acești oameni.”
14 Căci erau cam cinci mii de oameni.
El le-a spus ucenicilor săi: “Fă-i să se așeze în grupuri de câte cincizeci
de persoane.”
15 Ei au făcut așa și i-au pus pe toți să se așeze.
16 El a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, privind spre cer, le-a
binecuvântat, le-a frânt și le-a dat discipolilor ca să le pună înaintea
mulțimii.
17 Ei au mâncat și s-au săturat cu toții. Au adunat douăsprezece coșuri
cu bucățile sparte care rămăseseră.

18 Pe când se ruga El singur, ucenicii erau lângă El și El i-a întrebat:
"Cine zice mulțimea că sunt Eu?"
19 Ei au răspuns: "Ioan Botezătorul"; dar alții zic: "Ilie", iar alții zic că
a înviat unul din vechii prooroci".
20 El le-a zis: "Dar voi cine ziceți că sunt Eu?"
Petru a răspuns: "Hristosul lui Dumnezeu."
21 Dar El i-a avertizat și le-a poruncit să nu spună nimănui acest lucru,
22 zicând: "Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie lepădat de bătrâni,
de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât și a treia zi să
învieze."
23 Și a zis tuturor: "Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede
de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.
24 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, dar oricine își va
pierde viața pentru Mine o va salva.
25 Căci ce-i folosește cuiva să câștige toată lumea și să se piardă sau să
se piardă pe sine însuși?
26 Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, de acela se va
rușina Fiul Omului când va veni în slava Sa și în slava Tatălui și a sfinților
îngeri.
27 Dar vă spun adevărul: sunt unii dintre cei care stau aici care nu
vor gusta nicidecum moartea până când nu vor vedea Împărăția lui
Dumnezeu."
28 La vreo opt zile după aceste cuvinte, a luat cu Sine pe Petru, pe Ioan
și pe Iacov și s-a suit pe munte să se roage.
29 În timp ce se ruga, înfățișarea feței Lui s-a schimbat, iar hainele Lui
au devenit albe și orbitoare.
30 Iată că vorbeau cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,
31 care s-au arătat în slavă și i-au vorbit despre plecarea pe care urma
să o îndeplinească la Ierusalim.
32 Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiați de somn; dar, când s-au trezit,
au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu El.
33 Pe când se despărțeau de El, Petru i-a zis lui Isus: "Învățătorule, este
bine să fim aici. Să facem trei corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise
și unul pentru Ilie", fără să știe ce spune.
34 Pe când zicea El aceste lucruri, un nor a venit și i-a acoperit și ei s-au
temut, când au intrat în nor.
35 Un glas a ieșit din nor și a zis: "Acesta este Fiul Meu preaiubit.
Ascultați-l!"
36 Când a venit vocea, Isus a fost găsit singur. Ei au tăcut și nu au povestit
nimănui, în acele zile, nimic din ceea ce văzuseră.
37 A doua zi, când s-au coborât de pe munte, o mare mulțime de oameni
I-a ieșit în întâmpinare.
38 Și iată că un om din mulțime a strigat: "Învățătorule, te rog să te uiți
la fiul meu, căci este singurul meu copil născut.
39 Iată că un duh îl ia, strigă deodată și îl convulsionează până la
spumegarea lui; și abia se depărtează de el, lovindu-l grav.
40 I-am rugat pe discipolii tăi să-l alunge, dar nu au putut."
41 Isus a răspuns: "Neam necredincios și pervers, până când voi fi cu
voi și voi răbda cu voi? Aduceți aici pe fiul vostru".

42 Pe când venea el încă, demonul l-a aruncat la pământ și l-a zdrobit
cu putere. Dar Isus a mustrat duhul necurat, a vindecat băiatul și l-a dat
înapoi tatălui său.
43 Toți erau uimiți de măreția lui Dumnezeu.

Și, pe când toți se mirau de toate lucrurile pe care le făcea Isus, a zis
ucenicilor Săi:
44 “Lăsați să vă intre în urechi cuvintele acestea, căci Fiul Omului va fi
dat în mâinile oamenilor”.
45 Dar ei nu au înțeles acest cuvânt. Le era ascunsă, ca să nu o înțeleagă,
și le era teamă să îl întrebe despre acest cuvânt.

46 Și s-a iscat între ei o ceartă despre care dintre ei era cel mai mare.
47 Isus, pricepând rațiunile inimilor lor, a luat un copilaș, l-a pus lângă
El și le-a spus:
48 “Oricine primește pe acest copilaș în numele Meu, pe Mine Mă
primește. Oricine mă primește pe mine îl primește pe cel care m-a trimis.
Căci oricine este cel mai mic dintre voi toți, acesta va fi mare”.

49 Ioan a răspuns: “Învățătorule, am văzut pe cineva care scotea
demoni în Numele Tău și i-am interzis, pentru că nu este de partea
noastră.”
50 Isus i-a zis: “Nu-l opri, căci cine nu este împotriva noastră, este pentru
noi.”

51 Când se apropiau zilele în care trebuia să fie luat, el și-a pus în gând
să meargă la Ierusalim
52 și a trimis mesageri înaintea lui. Aceștia s-au dus și au intrat într-un
sat al samaritenilor, ca să se pregătească pentru el.
53 Ei nu l-au primit, pentru că el călătorea cu fața îndreptată spre
Ierusalim.
54 Când discipolii săi, Iacov și Ioan, au văzut acest lucru, au zis:
“Doamne, vrei să poruncim noi să coboare foc din cer și să-i nimicească,
așa cum a făcut Ilie?”

55 Dar El s-a întors și i-a mustrat: “Nu știți ce fel de duh sunteți.
56 Căci Fiul Omului nu a venit să distrugă viețile oamenilor, ci să le
salveze.”

S-au dus în alt sat.
57 Pe când mergeau pe drum, un om I-a zis: “Vreau să Te urmez oriunde
vei merge, Doamne.”

58 Isus i-a zis: “Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul
Omului nu are unde să-Și pună capul.”

59 Și a zis altuia: “Urmează-mă!”

Dar el a spus: “Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să-l îngrop pe
tatăl meu”.
60 Dar Isus i-a zis: “Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu du-te și
vestește Împărăția lui Dumnezeu.”

61 Un altul a mai zis: “Vreau să te urmez, Doamne, dar mai întâi
îngăduie-mi să-mi iau rămas bun de la cei care sunt la mine acasă.”

62 Dar Isus i-a zis: “Nimeni care a pus mâna la plug și se uită înapoi nu
este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

10

1 După aceste lucruri, Domnul a rânduit și pe alți șaptezeci și i-a trimis
înaintea Lui, doi câte doi, în fiecare cetate și în fiecare loc unde avea să
vină.
2 Și le-a spus: "Secerișul este într-adevăr mare, dar lucrătorii sunt
puțini. Rugați-vă, așadar, Domnului secerișului, ca să trimită lucrători
la secerișul Său.
3 Mergeți și voi pe căile voastre. Iată, vă trimit ca pe niște miei în
mijlocul lupilor.
4 Nu purtați nici pungă, nici portofel, nici sandale. Nu salutați pe nimeni
pe drum.
5 În orice casă veți intra, spuneți mai întâi: "Pacea fie cu casa aceasta!".
6 Dacă este acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni asupra lui;
dacă nu, se va întoarce la voi.
7 Rămâi în aceeași casă, mâncând și bând ce ți se dă, căci lucrătorul
este vrednic de plata sa. Nu mergeți din casă în casă.
8 În orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați ceea ce vi se pune
înainte.
9 Vindecați pe bolnavii care se află acolo și spuneți-le: "Împărăția lui
Dumnezeu s-a apropiat de voi".
10 Dar în orice cetate în care intrați și nu vă primesc, ieșiți pe străzile ei
și spuneți:
11 "Chiar și praful din cetatea voastră care se lipește de noi, îl ștergem
împotriva voastră. Cu toate acestea, să știți că Împărăția lui Dumnezeu
s-a apropiat de voi'.
12 Vă spun că, în ziua aceea, va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma
decât pentru orașul acela.
13 "Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă s-ar fi făcut
în Tir și în Sidon lucrările mărețe care s-au făcut în voi, s-ar fi pocăit de
mult, stând în sac și cenușă.
14 Dar, la judecată, Tirului și Sidonului le va fi mai ușor de suportat decât
vouă.
15 Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, vei fi coborât în Hades.
16 Cine vă ascultă pe voi mă ascultă pe mine, iar cine vă respinge pe voi
mă respinge pe mine. Cine mă respinge pe mine, îl respinge pe cel care
m-a trimis pe mine."
17 Cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, zicând: "Doamne, chiar și
demonii ne sunt supuși în Numele Tău!"
18 Și le-a zis: "Am văzut pe Satana căzând din cer ca un fulger.
19 Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată
puterea vrăjmașului. Nimic nu vă va răni în vreun fel.
20 Cu toate acestea, nu vă bucurați de faptul că duhurile vi se supun, ci
bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri."
21 În același ceas, Isus s-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: "Îți mulțumesc,
Tată, Stăpânul cerului și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei
înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor. Da, Tată, pentru că așa a
fost bineplăcut în ochii tăi".
22 Întorcându-Se către ucenici, a zis: "Toate Mi-au fost date de Tatăl
Meu. Nimeni nu știe cine este Fiul, în afară de Tatăl, și cine este Tatăl, în
afară de Fiul și de cel căruia Fiul vrea să i-l dezvăluie."

23 Și, întorcându-se către ucenici, a zis în particular: “Fericiți ochii care văd ceea ce vedeți voi,
24 căci vă spun că mulți prooroci și împărați au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi și n-au auzit.”
25 Și iată că un învățător s-a ridicat în picioare și L-a pus la încercare, zicând: “Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
26 El i-a zis: “Ce este scris în Lege? Cum o citești?”
27 El a răspuns: “Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toată puterea ta și din tot cugetul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuți.”
28 El i-a zis: “Ai răspuns corect. Fă așa și vei trăi.”
29 Dar el, vrând să se justifice, a întrebat pe Isus: “Cine este aproapele meu?”
30 Isus a răspuns: “Un om care se cobora de la Ierusalim la Ierihon, a căzut în mijlocul unor tâlhari care, după ce l-au dezbrăcat și l-au bătut, au plecat și l-au lăsat pe jumătate mort.
31 Din întâmplare, un preot cobora pe drumul acela. Când l-a văzut, a trecut pe partea cealaltă.
32 La fel și un levit, când a ajuns la locul acela și l-a văzut, a trecut pe partea cealaltă.
33 Dar un oarecare samaritean, pe când călătorea, a ajuns unde era el. Când l-a văzut, i s-a făcut milă,
34 s-a apropiat de el și i-a legat rănile, turnând untdelemn și vin. L-a așezat pe animalul său, l-a dus la un han și a avut grijă de el.
35 A doua zi, când a plecat, a scos doi denari, i-a dat gazdei și i-a spus: “Ai grijă de el. Tot ce vei cheltui în plus, îți voi da înapoi când mă voi întoarce'.
36 Acum, care dintre acești trei credeți că vi s-a părut că era vecin cu cel care a căzut între tâlhari?”
37 El a zis: “Cel care a avut milă de el.”
Atunci Isus i-a zis: “Du-te și fă și tu la fel”.
38 Pe când mergeau ei pe drum, a intrat într-un sat și o femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei.
39 Ea avea o soră, numită Maria, care ședea și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul Lui.
40 Dar Marta, care era ocupată cu multe slujbe, s-a apropiat de el și i-a zis: “Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Roag-o, așadar, să mă ajute”.
41 Isus i-a răspuns: “Marta, Marta, tu ești neliniștită și îngrijorată de multe lucruri;
42 dar un singur lucru este necesar. Maria a ales partea cea bună, care nu-i va fi luată”.

11

1 După ce a terminat de rugat într-un loc, unul din ucenicii Săi I-a zis: “Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe ucenicii Săi.”
2 El le-a zis: “Când vă rugați, spuneți,
“Tatăl nostru care ești în ceruri,
fie ca numele tău să fie păstrat sfânt.
Fie ca Împărăția Ta să vină.
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.

3 Dă-ne în fiecare zi pâinea noastră cea de toate zilele.
4 Iartă-ne nouă păcatele noastre,
pentru că și noi înșine iertăm tuturor celor care ne sunt datori.
Nu ne duce pe noi în ispită,
ci izbăvește-ne pe noi de cel rău”.”
5 El le-a zis: “Care dintre voi, dacă vă veți duce la miezul nopții la un
prieten și-i veți spune: “Prietene, împrumută-mi trei pâini,
6 căci un prieten de-al meu a venit la mine din călătorie și nu am ce să-i
pun înainte,
7 iar el, dinăuntru, va răspunde și va zice: “Nu mă deranja. Ușa este
acum închisă, iar copiii mei sunt cu mine în pat. Nu pot să mă ridic și să
ți-i dau'?”?
8 Vă spun că, deși nu se va ridica și nu i le va da, pentru că este prietenul
lui, totuși, datorită insistenței lui, se va ridica și îi va da atâtea câte îi
trebuie.
9 “Vă spun: cereți și vi se va da. Continuați să căutați și veți găsi.
Continuați să bateți la ușă și vi se va deschide.
10 Căci oricine cere primește. Cel care caută găsește. Celui care bate i
se va deschide.
11 Care dintre voi, tatilor, dacă fiul vostru va cere o pâine, îi va da o
piatră? Sau, dacă va cere un pește, nu-i va da un șarpe în loc de pește,
nu-i așa?
12 Sau, dacă va cere un ou, nu-i va da un scorpion, nu-i așa?
13 Dacă voi, deci, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât
mai mult Tatăl vostru ceresc va da Duhul Sfânt celor care i-l cer?”
14 El scotea un demon, și acesta era mut. După ce demonul a ieșit,
muticul a vorbit; și mulțimile se mirau.
15 Dar unii dintre ei ziceau: “El scoate demonii prin Beelzebul, prințul
demonilor.”
16 Alții, punându-l la încercare, căutau de la el un semn din cer.
17 Dar El, cunoscându-le gândurile, le-a zis: “Orice împărăție împărțită
împotriva ei însăși este dărâmată. O casă împărțită împotriva ei însăși
cade.
18 Dacă și Satana este dezbinat împotriva lui însuși, cum va rezista
împărăția lui? Căci voi spuneți că eu scot demoni prin Beelzebul.
19 Dar dacă Eu scot demoni prin Beelzebul, prin cine îi scot copiii voștri?
De aceea ei vor fi judecătorii voștri.
20 Dar dacă eu, prin degetul lui Dumnezeu, scot afară demoni, atunci
Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi.
21 “Când un om puternic, înarmat până-n dinți, își păzește locuința,
bunurile sale sunt în siguranță.
22 Dar când cineva mai puternic îl atacă și îl învinge, îi ia toată armura
în care se încredea și își împarte prada.
23 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea. Cine nu se adună cu mine
se risipește.
24 După ce a ieșit din om, duhul necurat trece prin locuri uscate, căutând
odihnă; și, cum nu găsește nimic, zice: “Mă voi întoarce la casa mea de
unde am ieșit.
25 Când se întoarce, o găsește măturată și pusă în ordine.

26 Atunci se duce și ia alte șapte duhuri mai rele decât el, intră și locuiesc
acolo. Ultima stare a acelui om devine mai rea decât prima.”
27 Pe când zicea El aceste lucruri, o femeie din mulțime a ridicat glasul și
I-a zis: “Binecuvântat este pântecele care Te-a născut și sânii care Te-au
alăptat!”
28 Iar el a zis: “Dimpotrivă, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu
și-l păzesc.”
29 Când s-a adunat mulțimea la El, a început să zică: “Acesta este un
neam rău. Ea caută un semn. Nu i se va da alt semn decât semnul
profetului Iona.
30 Căci, după cum Iona a fost un semn pentru niniviteni, așa va fi și Fiul
Omului pentru acest neam.
31 Împărăteasa Sudului se va ridica la judecată împreună cu oamenii
acestui neam și îi va condamna, pentru că a venit de la marginile
pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon; și iată că unul mai mare
decât Solomon este aici.
32 Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată împreună cu acest neam
și îl vor condamna, pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și
iată, unul mai mare decât Iona este aici.
33 Nimeni, când aprinde o lampă, nu o pune în pivniță sau sub un coș,
ci pe un suport, ca să vadă lumina cei ce intră.
34 Lampa trupului este ochiul. De aceea, când ochiul tău este bun, tot
corpul tău este și el plin de lumină; dar când este rău, tot corpul tău este
plin de întuneric.
35 De aceea, vedeți dacă lumina care este în voi nu este întuneric.
36 Așadar, dacă tot trupul vostru este plin de lumină, neavând nicio parte
întunecată, va fi în întregime plin de lumină, ca atunci când lampa cu
strălucirea ei strălucitoare vă luminează.”
37 Pe când vorbea el, un fariseu l-a invitat să ia masa cu el. El a intrat și
s-a așezat la masă.
38 Fariseul, când l-a văzut, s-a mirat că nu se spălase mai întâi înainte
de cină.
39 Domnul i-a zis: “Voi, fariseii, curățați partea exterioară a paharului și
a farfuriei, dar partea voastră interioară este plină de șantaj și de răutate.
40 Voi, nebunilor, nu cumva Cel care a făcut partea exterioară nu a făcut
și partea interioară?
41 Dar dați ca daruri celor nevoiași cele dinăuntru și iată că toate
lucrurile vor fi curate pentru voi.
42 Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială pentru
mentă, rudenie și orice altă plantă, dar ocoliți dreptatea și dragostea lui
Dumnezeu. Ar fi trebuit să le faceți pe acestea și să nu le lăsați pe celelalte
nefăcute.
43 Vai de voi, fariseilor! Pentru că vă plac locurile cele mai bune din
sinagogi și salutul din piețe.
44 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților! Pentru că sunteți ca niște
morminte ascunse, iar cei care umblă peste ele nu știu.”
45 Unul dintre avocați i-a răspuns: “Învățătorule, spunând aceasta, ne
insulți și pe noi.”
46 El a zis: “Vai de voi, avocaților! Pentru că îi încărcați pe oameni cu
poveri greu de purtat, iar voi înșivă nu ridicați nici măcar un deget pentru
a ajuta la purtarea acestor poveri.

47 Vai de voi! Pentru că voi construiți mormintele profeților, iar părinții
voștri i-au ucis.
48 Așa că voi mărturisiți și consimțiți la faptele părinților voștri. Căci ei
i-au ucis, iar voi le construiți mormintele.
49 De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: "Voi trimite la ei
profeți și apostoli; și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor prigoni,
50 pentru ca sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la
întemeierea lumii, să fie cerut de acest neam,
51 de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între
altar și sanctuar. Da, vă spun, va fi cerut de această generație.
52 Vai de voi, avocaților! Căci ați luat cheia cunoștinței. Voi înșivă nu
ați intrat înăuntru, iar pe cei care intrau, voi i-ați împiedicat."
53 Pe când le spunea El aceste lucruri, cărturarii și fariseii au început
să se mânie cumplit și să scoată multe lucruri de la El,
54 pândindu-L și căutând să-L prindă în ceva ce ar putea să spună, ca
să-L acuze.

12

1 Între timp, după ce s-a adunat o mulțime de multe mii de oameni, încât
se călcau în picioare unii pe alții, a început să spună mai întâi ucenicilor
Săi: "Feriți-vă de drojdia fariseilor, care este ipocrizia.
2 Dar nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit, nici ascuns care să
nu fie cunoscut.
3 De aceea, tot ce ați spus în întuneric va fi auzit la lumină. Ceea ce ați
spus la ureche în încăperile interioare va fi proclamat pe acoperișurile
caselor.
4 "Vă spun, prietenii mei, să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, și după
aceea nu mai au ce să facă.
5 Ci vă voi avertiza de cine trebuie să vă temeți. Temeți-vă de cel care,
după ce a ucis, are puterea de a arunca în Gheenă. Da, vă spun, temeți-vă
de el.
6 "Nu se vând cinci vrăbii cu două monede de assaria? Nici una dintre
ele nu este uitată de Dumnezeu.
7 Dar până și firele de păr de pe capul vostru sunt toate numărate. De
aceea nu vă temeți. Voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii.
8 "Vă spun că pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, Fiul
Omului îl va mărturisi și înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
9 iar cine Mă va tăgădui în fața oamenilor, va fi tăgăduit și în fața
îngerilor lui Dumnezeu.
10 Oricine va rosti un cuvânt împotriva Fiului Omului va fi iertat, dar
cei care blasfemiază împotriva Duhului Sfânt nu vor fi iertați.
11 Când vă vor aduce în fața sinagogilor, a conducătorilor și a
autorităților, nu vă îngrijorați cum sau ce veți răspunde sau ce veți spune;
12 pentru că Duhul Sfânt vă va învăța în același ceas ce trebuie să
spuneți."
13 Unul din mulțime I-a zis: "Învățătorule, spune fratelui meu să
împartă cu mine moștenirea."
14 Iar el i-a zis: "Omule, cine m-a pus pe mine judecător sau arbitru
peste tine?"
15 El le-a zis: "Luați seama! Păstrați-vă departe de lăcomie, căci viața
unui om nu constă în abundența lucrurilor pe care le posedă".

16 Și le-a spus o pildă, zicând: “Pământul unui om bogat producea din belșug.
17 El se gândea în sinea lui și zicea: “Ce voi face, pentru că nu am loc
să-mi depozitez recolta?”
18 El a zis: “Iată ce voi face. Îmi voi dărâma hambarele, voi construi
altele mai mari și acolo îmi voi depozita tot grâul și toate bunurile mele.
19 Voi spune sufletului meu: “Suflete, ai multe bunuri depozitate de mulți
ani. Ia-ți liniștea, mănâncă, bea și fii vesel!”””.
20 Dar Dumnezeu i-a zis: “Nebunule, în seara aceasta ți se cere sufletul
tău. Lucrurile pe care le-ai pregătit — ale cui vor fi?”
21 Așa este cel care își strânge comori pentru sine și nu este bogat față
de Dumnezeu.”
22 Și a zis ucenicilor Săi: “De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru
viața voastră, ce veți mânca, nici pentru trupul vostru, ce veți purta.
23 Viața este mai mult decât mâncarea, iar trupul este mai mult decât
îmbrăcămintea.
24 Gândiți-vă la corbi: ei nu seamănă, nu seceră, nu au depozit sau
hambar, și Dumnezeu îi hrănește. Cât de mult mai valoroși sunteți voi
decât păsările!
25 Care dintre voi, fiind neliniștit, poate adăuga un cot la înălțimea sa?
26 Dacă deci nu sunteți în stare să faceți nici măcar cele mai mici lucruri,
de ce vă îngrijorați pentru restul?
27 Gândiți-vă la crini, cum cresc ei. Ei nu se trudesc, nici nu se învârt;
totuși vă spun că nici măcar Solomon, în toată slava lui, nu era îmbrăcat
ca unul dintre aceștia.
28 Dar dacă așa îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi există,
iar mâine este aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi,
cei cu puțină credință?
29 “Nu căutați ce veți mânca și ce veți bea, și nu vă îngrijorați.
30 Căci neamurile lumii caută toate aceste lucruri, dar Tatăl vostru știe
că voi aveți nevoie de ele.
31 Ci căutați Împărăția lui Dumnezeu și toate aceste lucruri vi se vor
adăuga.
32 “Nu vă temeți, turmă mică, căci Tatăl vostru a binevoit să vă dea
Împărăția.
33 Vindeți ce aveți și dați daruri celor nevoiași. Făceți-vă poșete care nu
îmbătrânesc, o comoară în ceruri care nu se strică, de care nu se apropie
niciun hoț și pe care nu o distruge molia.
34 Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.
35 “Să vă îmbrăcați la brâu și să vă aprindeți lămpile.
36 Să fiți ca niște oameni care pândesc pe stăpânul lor când se întoarce
de la nuntă, pentru ca, atunci când vine și bate la ușă, să-i deschidă
îndată.
37 Fericiți sunt acei slujitori pe care Domnul îi va găsi veghind când va
veni. Mai mult ca sigur vă spun că se va îmbrăca, îi va face să se culce și
va veni să le slujească.
38 Ei vor fi binecuvântați dacă va veni în a doua sau a treia gardă și îi
va găsi așa.
39 Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut la ce oră va veni hoțul,
ar fi vegheat și nu ar fi permis să i se spargă casa.

40 De aceea și voi fiți gata, căci Fiul Omului vine într-un ceas în care nu
vă așteptați.”
41 Petru I-a zis: “Doamne, ne spui nouă pilda aceasta, sau tuturor?”
42 Și Domnul a zis: “Cine este administratorul credincios și înțelept, pe
care îl va pune stăpânul său peste casa lui, ca să le dea partea lor de
mâncare la vremea potrivită?
43 Ferice de acel slujitor pe care stăpânul său îl va găsi făcând așa când
va veni.
44 Adevărat vă spun că îl va pune peste tot ce are.
45 Dar dacă robul acela zice în inima lui: “Domnul meu întârzie să vină”
și începe să bată pe slujitorii și pe slujnice, să mănânce, să bea și să se
îmbete,
46 atunci stăpânul robului acela va veni într-o zi în care nu-l așteaptă și
într-un ceas pe care nu-l știe, îl va tăia în două și-i va pune partea lui cu
cei necredincioși.
47 Robul acela care știa voia stăpânului său și nu s-a pregătit și nici nu
a făcut ce voia el, va fi bătut cu multe lovituri,
48 dar cel care nu știa și a făcut lucruri vrednice de lovituri va fi bătut cu
puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat
mult, i se va cere mai mult.
49 “Am venit să arunc foc pe pământ. Aș vrea să fie deja aprins.
50 Dar eu am un botez cu care trebuie să fiu botezat și cât de mult mă
chinui până când se va împlini!
51 Credeți că am venit să dau pace pe pământ? Vă spun că nu, ci mai
degrabă dezbinare.
52 Căci, de acum înainte, într-o casă vor fi cinci dezbinați, trei împotriva
a doi și doi împotriva a trei.
53 Vor fi dezbinați: tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama
împotriva fiicei și fiica împotriva mamei sale; soacra împotriva nurorii și
nora împotriva soacrei.”
54 Și a zis mulțimilor: “Când vedeți un nor ridicându-se dinspre apus,
îndată ziceți: “Vine o ploaie”, și așa se întâmplă.
55 Când suflă un vânt de sud, voi spuneți: “Va fi o căldură toridă”, și așa
se întâmplă.
56 Voi, ipocriților! Voi știți să interpretați aspectul pământului și al
cerului, dar cum se face că nu interpretați acest timp?
57 “De ce nu judecați voi înșivă ce este drept?
58 Căci, atunci când mergi cu potrivnicul tău înaintea magistratului,
încearcă cu sârguință pe drum să te eliberezi de el, ca nu cumva să nu te
târască la judecător, iar judecătorul să te predea ofițerului și acesta să te
arunce în închisoare.
59 Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo până când nu vei plăti până
la ultimul bănuț.”

13

1 În același timp, erau de față unii care i-au spus despre galileenii al
căror sânge Pilat îl amestecase cu jertfele lor.
2 Isus le-a răspuns: “Credeți voi că acești galileeni erau mai păcătoși
decât toți ceilalți galileeni, pentru că au suferit astfel de lucruri?
3 Eu vă spun că nu, ci, dacă nu vă veți pocăi, veți pieri cu toții în același
fel.

4 Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât
— credeți că au fost niște păcătoși mai răi decât toți oamenii care locuiesc
în Ierusalim?
5 Vă spun că nu, dar, dacă nu vă veți pocăi, veți pieri cu toții în același
fel.”
6 Și a spus pilda aceasta. “Un om avea un smochin plantat în via sa; a
venit să caute rod pe el și nu a găsit niciunul.
7 El a zis viticultorului: “Iată, în acești trei ani am venit să caut rod
pe acest smochin și n-am găsit niciunul. Tăiați-l! De ce risipește el
pământul?”
8 El a răspuns: “Doamne, lasă-l și anul acesta, până ce voi săpa în jurul
lui și-l voi fertiliza.
9 Dacă va da rod, bine; dacă nu, după aceea îl poți tăia'”.”

10 Învăța în una din sinagogi, în ziua de Sabat.
11 Și iată că era o femeie care avea un duh de slăbiciune de optsprezece
ani. Era încovoiată și nu se putea în niciun fel îndrepta.
12 Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a spus: “Femeie, te-ai eliberat de
boala ta”.
13 Și-a pus mâinile peste ea, și imediat ea s-a ridicat în picioare și a slăvit
pe Dumnezeu.
14 Șeful sinagogii, indignat că Iisus vindecase în ziua Sabatului, a zis
mulțimii: “Sunt șase zile în care trebuie să se lucreze. De aceea, veniți în
acele zile și vindecați-vă, și nu în ziua de Sabat!”
15 De aceea Domnul i-a răspuns: “Fățarnicilor! Oare nu-și eliberează
fiecare dintre voi boul sau măgarul din grajd în ziua de Sabat și nu-l duce
la apă?
16 Oare nu ar trebui ca această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe care
Satana a legat-o optsprezece ani lungi, să fie eliberată din această robie în
ziua de Sabat?”
17 Pe când spunea el aceste lucruri, toți potrivnicii lui au fost dezamăgiți,
și toată mulțimea s-a bucurat de toate lucrurile glorioase pe care le făcuse
el.
18 El a zis: “Cum este Împărăția lui Dumnezeu? Cu ce să o compar?
19 Se asemănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a pus
în grădina lui. Acesta a crescut și a devenit un copac mare, iar păsările
cerului locuiesc în ramurile lui.”
20 Și a zis iarăși: “Cu ce să compar Împărăția lui Dumnezeu?
21 Ea se aseamănă cu drojdia, pe care a luat-o o femeie și a ascuns-o în
trei măsuri de făină, până ce a fost toată leșinată.”

22 Și mergea prin cetăți și sate, învățând și mergând până la Ierusalim.
23 Cineva i-a zis: “Doamne, sunt puțini cei care se mântuiesc?”
El le-a zis:
24 “Străduiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă, căci vă spun că mulți vor
căuta să intre și nu vor putea.
25 După ce se va ridica stăpânul casei și va închide ușa, iar voi veți
începe să stați afară și să bateți la ușă, zicând: “Doamne, Doamne,
deschide-ne!”, atunci el vă va răspunde și vă va spune: “Nu vă cunosc
și nu știu de unde veniți”.
26 Atunci veți începe să spuneți: “Am mâncat și am băut în prezența ta
și ai învățat pe străzile noastre.

27 El va răspunde: 'Vă spun că nu știu de unde veniți. Depărtați-vă de
la Mine, voi toți lucrătorii nelegiuirii'.
28 Va fi plâns și scrâșnire de dinți când veți vedea pe Avraam, pe Isaac,
pe Iacov și pe toți profeții în Împărăția lui Dumnezeu, iar voi înșivă veți
fi aruncați afară.
29 Ei vor veni de la răsărit, de la apus, de la nord și de la sud și se vor
așeza în Împărăția lui Dumnezeu.
30 Iată, unii dintre cei din urmă vor fi cei dintâi, iar unii dintre cei dintâi
vor fi cei din urmă."
31 În aceeași zi, au venit niște farisei și I-au zis: "Ieși de aici și pleacă,
căci Irod vrea să Te omoare."
32 El le-a zis: "Duceți-vă și spuneți vulpii aceleia: "Iată că astăzi și mâine
scot demoni și fac vindecări, iar a treia zi îmi termin misiunea.
33 Cu toate acestea, trebuie să-mi continui drumul astăzi, mâine și
poimâine și poimâine, căci nu se poate ca un profet să piară în afara
Ierusalimului'.
34 "Ierusalime, Ierusalime, Ierusalime, tu care ucizi pe prooroci și ucizi
cu pietre pe cei trimiși la ea! De câte ori am vrut să-ți adun copiii, ca o
găină care-și adună puii sub aripi, și tu ai refuzat!
35 Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine. Vă spun că nu mă veți
vedea până când nu veți spune: "Binecuvântat este cel care vine în numele
Domnului!"."

14

1 Când a intrat în casa unuia dintre fruntașii fariseilor, în ziua de Sabat,
ca să mănânce pâine, ei Îl urmăreau.
2 Iată că un om care avea hidropizie era în fața lui.
3 Isus, răspunzând, a vorbit cu juriștii și cu fariseii și le-a zis: "Este
îngăduit să vindeci în Sabat?"
4 Dar ei au tăcut.
L-a luat, l-a vindecat și l-a lăsat să plece.
5 El le-a răspuns: "Cine dintre voi, dacă fiul său sau boul său ar cădea
într-o fântână, nu l-ar scoate imediat într-o zi de Sabat?"
6 Nu puteau să-i răspundă la aceste lucruri.
7 El a spus o pildă celor invitați, când a observat că ei își aleg locurile
cele mai bune și le-a zis:
8 "Când sunteți invitați de cineva la o nuntă, nu vă așezați pe locul cel
mai bun, căci poate că va fi invitat cineva mai de seamă decât voi,
9 iar cel care v-a invitat pe amândoi va veni și vă va spune: "Faceți loc
pentru acesta". Atunci ați începe, cu rușine, să ocupați locul cel mai de
jos.
10 Dar când ești invitat, du-te și stai în locul cel mai de jos, pentru ca,
atunci când va veni cel care te-a invitat, să-ți spună: "Prietene, urcă-te
mai sus". Atunci vei fi onorat în prezența tuturor celor care stau la masă
cu tine.
11 Căci oricine se înalță va fi smerit, iar oricine se smerește va fi
înălțat."
12 Și a mai zis celui care-l invitase: "Când faci o cină sau un prânz, nu
chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici pe vecinii
tăi bogați, căci poate că și ei îți vor întoarce favoarea și-ți vor plăti.

13 Ci, când faci un ospăț, invită-i pe săraci, pe mutilați, pe șchiopi sau
pe orbi;
14 și vei fi binecuvântat, pentru că ei nu au resurse să-ți dea înapoi. Căci
veți fi răsplătiți la învierea celor drepți.”
15 Unul din cei ce ședeau la masă cu El, auzind aceste lucruri, i-a zis:
“Ferice de cel ce va petrece în Împărăția lui Dumnezeu!”
16 Dar El i-a zis: “Un om a făcut o cină mare și a invitat multă lume.
17 La ora cinei, a trimis pe slujitorul său să le spună celor invitați:
“Veniți, căci totul este gata acum.
18 Toți, ca unul singur, au început să se scuze.
“Cel dintâi i-a spus: “Am cumpărat un câmp și trebuie să mă duc să-l
văd. Te rog să mă scuzi'.
19 Altul a zis: “Am cumpărat cinci juguri de boi și trebuie să mă duc să
le încerc. Te rog să mă scuzi."
20 Altul a zis: “M-am căsătorit cu o nevastă și nu pot să vin.
21 Și a venit robul acela și a spus aceste lucruri domnului său. Atunci
stăpânul casei, mâniindu-se, a zis robului său: “Ieși repede pe străzile și
pe ulițele cetății și adu pe cei săraci, schilozi, orbi și șchiopi.
22 Robul a zis: “Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este loc.
23 Domnul a zis robului: “Ieși pe drumuri și pe uliițe și silește-i să intre,
ca să se umple casa mea.
24 Căci îți spun că niciunul dintre acei oameni care au fost invitați nu va
gusta din cina mea.””
25 O mare mulțime de oameni mergeau cu El. El s-a întors și le-a zis:
26 “Dacă vine cineva la Mine și nu face abstracție de tatăl său, de mama
sa, de soția sa, de copii, de frați și de surori, da, și chiar și de viața sa, nu
poate fi ucenicul Meu.
27 Oricine nu-și poartă propria cruce și nu vine după mine, nu poate fi
discipolul meu.
28 Căci care dintre voi, dorind să zidească un turn, nu stă mai întâi și
numără costurile, ca să vadă dacă are destul pentru a-l termina?
29 Sau poate că, după ce a pus temelia și nu poate să o termine, toți cei
care îl văd încep să râdă de el,
30 spunând: “Omul acesta a început să zidească și nu a putut să
termine”.
31 Sau ce rege, când merge să se întâlnească cu un alt rege în război,
nu se așează mai întâi și nu se gândește dacă este în stare cu zece mii de
oameni să-l înfrunte pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32 Sau altfel, pe când celălalt este încă la mare distanță, trimite un trimis
și cere condiții de pace.
33 Așadar, oricine dintre voi care nu renunță la tot ceea ce are, nu poate
fi discipolul meu.
34 “Sarea este bună, dar dacă sarea devine plată și fără gust, cu ce o
condimentezi?
35 Eanu este potrivită nici pentru pământ, nici pentru grămada de gunoi
de grajd. Ea este aruncată la gunoi. Cine are urechi de auzit, să audă.”

15

1 Și toți vameșii și păcătoșii se apropiau de El ca să-L asculte.

2 Fariseii și cărturarii murmurau și ziceau: “Omul acesta îi primește pe
păcătoși și mănâncă cu ei.”
3 Și le-a spus pilda aceasta:
4 “Cine dintre voi, dacă ar avea o sută de oi și ar pierde una dintre ele, nu
ar lăsa cele nouăzeci și nouă în pustiu și nu s-ar duce după cea pierdută,
până o va găsi?
5 După ce o găsește, o poartă pe umeri, bucurându-se.
6 Când se întoarce acasă, își cheamă prietenii și vecinii, spunându-le:
“Bucurați-vă cu mine, căci am găsit oaia mea care era pierdută!”.
7 Eu vă spun că și așa va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur
păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni drepți
care nu au nevoie de pocăință.
8 “Sau ce femeie, dacă ar avea zece drahme, dacă ar pierde o drahmă,
nu ar aprinde o lampă, nu ar mătura casa și nu ar căuta cu sârguință
până ce ar găsi-o?
9 După ce o găsește, își cheamă prietenele și vecinele, spunând:
“Bucurați-vă cu mine, căci am găsit drahma pe care o pierdusem!”.
10 Tot așa, vă spun, există bucurie în prezența îngerilor lui Dumnezeu
pentru un păcătos care se pocăiește.”
11 El a zis: “Un om avea doi fii.
12 Cel mai tânăr dintre ei a zis tatălui său: “Tată, dă-mi partea mea din
averea ta. Așa că a împărțit între ei averea lui.
13 Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a adunat toate acestea și a
călătorit într-o țară îndepărtată. Acolo și-a risipit averea cu un trai
desfrânat.
14 După ce a cheltuit totul, s-a ivit o foamete cruntă în țara aceea și a
început să fie în nevoie.
15 S-a dus și s-a unit cu unul dintre cetățenii acelei țări, care l-a trimis
pe câmpurile sale să hrănească porcii.
16 El a vrut să-și umple burta cu păstăile pe care le mâncau porcii, dar
nimeni nu i-a dat nimic.
17 Când și-a revenit, a zis: “Câți dintre angajații tatălui meu au pâine de
prisos, iar eu mor de foame!
18 Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: “Tată, am
păcătuit împotriva cerului și în fața ta.
19 Nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Fă-mă ca pe unul dintre
robii tăi angajați!”””.
20 “S-a sculat și a venit la tatăl său. Dar, pe când era încă departe, tatăl
său l-a văzut și, mișcat de milă, a alergat, s-a aruncat la gâtul lui și l-a
sărutat.
21 Fiul i-a zis: “Tată, am păcătuit împotriva cerului și în fața ta. Nu mai
sunt vrednic să mă numesc fiul tău'.
22 Dar tatăl a zis slugilor sale: “Scoateți cea mai bună haină și îmbrăcați-
l. Puneți-i un inel la mână și sandale la picioare.
23 Aduceți vițelul îngrășat, înjunghiați-l, să mâncăm și să sărbătorim;
24 căci acesta, fiul meu, a fost mort și a înviat. Era pierdut și s-a regăsit”.
Atunci au început să sărbătorească.
25 “Și fiul său cel mare era la câmp. Când s-a apropiat de casă, a auzit
muzică și dansuri.
26 A chemat la el pe unul dintre servitori și l-a întrebat ce se întâmplă.

27 Acesta i-a spus: “A venit fratele tău, iar tatăl tău a omorât viețelul îngrășat, pentru că l-a primit înapoi sănătos și nevătămat.
28 Dar el s-a mâniat și nu a vrut să intre. De aceea tatăl său a ieșit și l-a rugat.
29 Dar el a răspuns tatălui său: “Iată, în acești mulți ani te-am slujit și niciodată nu am nesocotit o poruncă de-a ta, dar niciodată nu mi-ai dat un țap, ca să sărbătoresc cu prietenii mei.
30 Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a devorat traiul cu prostituatele, ai ucis viețelul îngrășat pentru el.

31 El i-a zis: “Fiule, tu ești totdeauna cu mine și tot ce este al meu este al tău.
32 Darse cuvenea să sărbătorim și să ne bucurăm, pentru că acesta, fratele tău, era mort și a înviat. Era pierdut și s-a găsit”.”

16

1 Și a mai zis ucenicilor Săi: “Era un om bogat care avea un administrator. I s-a făcut o acuzație că acesta își risipește averile.
2 El l-a chemat și i-a zis: “Ce este aceasta pe care o aud despre tine? Dă socoteală de administrarea ta, pentru că nu mai poți fi administrator'.

3 “Directorul și-a zis în sinea lui: “Ce voi face, dacă domnul meu îmi ia funcția de director? Nu am putere să sap. Mi-e rușine să cerșesc.
4 Știu ce voi face, pentru ca, atunci când voi fi înlăturat de la conducere, să mă primească în casele lor.
5 Chemând la el pe fiecare dintre datornicii stăpânului său, l-a întrebat pe primul: “Cât îi datorezi stăpânului meu?”
6 El a răspuns: “O sută de batoane de ulei”. El i-a zis: 'Ia-ți nota de plată, așează-te repede și scrie cincizeci'.
7 Apoi l-a întrebat pe altul: “Cât datorezi?”. El a răspuns: 'O sută de cors de grâu'. El i-a zis: “Ia-ți nota de plată și scrie optzeci”.

8 “Domnul său l-a lăudat pe administratorul necinstit pentru că a procedat cu înțelepciune, căci copiii acestei lumi sunt, în neamul lor, mai înțelepți decât copiii luminii.
9 Eu vă spun: faceți-vă prieteni prin intermediul bogățiilor nedrepte, pentru ca, atunci când veți eșua, ei să vă primească în corturile veșnice.
10 Cine este credincios în foarte puțin, este credincios și în mult. Cine este necinstit în foarte puțin, este necinstit și în mult.
11 Așadar, dacă n-ați fost credincioși în bogăția nedreaptă, cine vă va încredința adevăratele bogății?
12 Dacă n-ai fost credincios în ceea ce este al altuia, cine îți va da ceea ce este al tău?
13 Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni, căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori se va ține de unul și-l va dispreţui pe celălalt. Nu ești în stare să slujești lui Dumnezeu și lui Mamona.”

14 Fariseii, care erau iubitori de bani, au auzit și ei toate acestea și au luat în derâdere pe Isus.
15 El le-a zis: “Voi sunteți cei care vă justificați în fața oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Căci ceea ce este înălțat printre oameni este o urâciune în ochii lui Dumnezeu.

16 “Legea și proorocii au fost până la Ioan. De atunci se propovăduiește
Vestea cea Bună a Împărăției lui Dumnezeu și fiecare își forțează intrarea
în ea.
17 Dar este mai ușor să treacă cerul și pământul, decât să cadă o mică
lovitură de stilou din lege.
18 “Oricine divorțează de nevastă-sa și se căsătorește cu alta, săvârșește
adulter. Cine se căsătorește cu una care a divorțat de un soț comite
adulter.
19 “Era un om bogat, îmbrăcat în purpură și în in subțire și trăind în
fiecare zi în lux.
20 Un cerșetor, numit Lazăr, a fost dus la poarta lui, plin de răni,
21 și dorind să fie hrănit cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului.
Da, chiar și câinii veneau și îi lingeau rănile.
22 Cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri la sânul lui Avraam. Și
bogatul a murit și el și a fost îngropat.
23 În Hades, și-a ridicat ochii, fiind în chinuri, și a văzut departe pe
Avraam și pe Lazăr la sânul lui.
24 El a strigat și a zis: “Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite-l pe
Lazăr, ca să înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba!
Căci sunt în chinuri în această flacără!”.
25 Dar Avraam a zis: “Fiule, adu-ți aminte că tu ai primit în viața ta cele
bune, iar Lazăr, la fel, cele rele. Dar iată că el este acum mângâiat, iar tu
ești în chinuri.
26 În afară de toate acestea, între noi și voi este fixată o prăpastie mare,
încât cei care vor să treacă de aici la voi nu pot, și nimeni nu poate trece
de acolo la noi'.
27 El a zis: “Te rog, părinte, să-l trimiți la casa tatălui meu,
28 căci am cinci frați, ca să le dea mărturie, ca să nu ajungă și ei în locul
acesta de chin.
29 Avraam i-a zis: “Ei au pe Moise și pe prooroci. Să-i asculte pe ei!”.
30 El a zis: “Nu, părinte Avraam, dar dacă se va duce la ei cineva din
morți, se vor pocăi.
31 El i-a zis: “Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nici dacă va învia
unul din morți nu se vor lăsa convinși.”

17

1 El a zis ucenicilor: “Nu se poate să nu vină prilejuri de poticnire, ci vai
de cel prin care vin!
2 Ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie
aruncat în mare, decât să facă să se poticnească unul dintre acești micuți.
3 Fiți atenți. Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-l. Dacă
se pocăiește, iartă-l.
4 Dacă va păcătui împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte ori se
va întoarce, spunând: “Mă pocăiesc”, să-l ierți.”
5 Apostolii au zis Domnului: “Mărește-ne credința!”
6 Domnul a zis: “Dacă ai avea credință ca un grăunte de muștar, ai
spune acestui sicomor: “Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare”, și el
te-ar asculta.
7 Dar cine dintre voi, având un rob care ară sau păzește oile, va spune,
când vine de la câmp: 'Vino îndată și stai la masă'?

8 Nu i-ar spune mai degrabă: 'Pregătește-mi cina, îmbracă-te cum se
cuvine și servește-mă în timp ce mănânc și beau. După aceea vei mânca
și vei bea'?”
9 Îi mulțumește oare acelui servitor pentru că a făcut ceea ce i s-a
poruncit? Cred că nu.
10 Tot așa și voi, după ce ați făcut tot ce vi s-a poruncit, spuneți: 'Suntem
niște servitori nevrednici. Ne-am făcut datoria'”.
11 Pe când se îndrepta spre Ierusalim, a trecut pe lângă hotarele
Samariei și ale Galileii.
12 Pe când intra într-un sat, l-a întâmpinat zece bărbați leproși, care
stăteau la distanță.
13 Ei și-au ridicat glasul și au zis: “Isuse, Învățătorule, ai milă de noi!”
14 Când i-a văzut, le-a zis: “Duceți-vă și arătați-vă la preoți.” Pe măsură
ce se duceau, au fost curățați.
15 Unul dintre ei, când a văzut că s-a vindecat, s-a întors înapoi, slăvind
pe Dumnezeu cu glas tare.
16 A căzut cu fața la picioarele lui Isus, mulțumindu-i; și era un
samaritean.
17 Isus a răspuns: “Nu au fost curățați cei zece? Dar unde sunt cei nouă?
18 Nu s-a găsit niciunul care să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu,
în afară de acest străin?”
19 Atunci i-a zis: “Scoală-te și du-te. Credința ta te-a vindecat”.
20 Fiind întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, El le-a
răspuns: “Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu observație;
21 nici nu vor spune: “Priviți, aici!” sau “Priviți, acolo!”, căci iată,
Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru”.
22 El a zis ucenicilor: “Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele
Fiului Omului și nu o veți vedea.
23 Ei vă vor spune: “Uite, aici!” sau “Uite, acolo!”. Nu plecați și nu
mergeți după ei, nici nu vă luați după ei,
24 pentru că, așa cum fulgerul, când strălucește dintr-o parte de sub cer,
strălucește în altă parte de sub cer, așa va fi și Fiul Omului în ziua lui.
25 Dar, mai întâi, trebuie să sufere multe și să fie respins de această
generație.
26 Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului.
27 Au mâncat, au băut, s-au căsătorit și s-au dat în căsătorie până în
ziua în care Noe a intrat în corabie și a venit potopul și i-a distrus pe toți.
28 Tot așa, așa a fost și în zilele lui Lot: au mâncat, au băut, au cumpărat,
au vândut, au plantat, au zidit;
29 dar în ziua în care Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și sulf din cer
și i-a nimicit pe toți.
30 La fel se va întâmpla și în ziua în care se va arăta Fiul Omului.
31 În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul casei și cu bunurile sale în
casă, să nu se coboare să le ia. Cel care va fi pe câmp, la fel, să nu se
întoarcă înapoi.
32 Adu-ți aminte de soția lui Lot!
33 Cine caută să-și salveze viața o pierde, dar cine își pierde viața o
păstrează.

34 Vă spun că, în noaptea aceea, vor fi doi oameni în același pat. Unul
va fi luat și celălalt va fi lăsat.
35 Vor fi doi care vor măcina grâu împreună. Unul va fi luat și celălalt
va rămâne.”
36 *
37 Ei, răspunzând, L-au întrebat: “Unde, Doamne?”
El le-a spus: “Unde este trupul, acolo se vor aduna și vulturii”.

18

1 Și le-a mai spus o pildă, ca să se roage mereu și să nu se dea bătut,
2 zicând: “Într-o cetate era un judecător care nu se temea de Dumnezeu
și nu avea respect față de oameni.
3 În acel oraș era o văduvă care venea adesea la el și îi spunea: “Apără-
mă de adversarul meu!”.
4 El nu a vrut pentru o vreme, dar după aceea și-a zis: “Deși nu mă tem
de Dumnezeu și nici nu respect pe om,
5 totuși, pentru că această văduvă mă deranjează, o voi apăra, altfel mă
va obosi prin venirea ei continuă.””
6 Domnul a zis: “Ascultă ce spune judecătorul nedrept.
7 Nu-i va răzbuna oare Dumnezeu pe aleșii Săi care strigă la El zi și
noapte și totuși are răbdare cu ei?
8 Eu vă spun că îi va răzbuna repede. Cu toate acestea, când va veni Fiul
Omului, va găsi el credință pe pământ?”
9 Și a spus pilda aceasta unor oameni care erau convinși de dreptatea
lor și care disprețuiau pe toți ceilalți:
10 “Doi oameni s-au urcat în templu să se roage: unul era fariseu, iar
celălalt vameș.
11 Fariseul stătea în picioare și se ruga de unul singur, așa: 'Doamne,
îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: șantajiști, nedrepți, adulteri,
sau chiar ca acest vameș.
12 Eu postesc de două ori pe săptămână. Dau zeciuială din tot ce
primesc'.
13 Dar vameșul, care stătea departe, nici măcar nu voia să-și ridice ochii
spre cer, ci își bătea pieptul, zicând: 'Doamne, ai milă de mine, păcătosul!
14 Vă spun că acesta s-a coborât la casa lui mai degrabă îndreptățit decât
celălalt; căci oricine se înalță va fi smerit, dar cel ce se smerește va fi
înălțat.”
15 Îi aduceau și pruncii lor, ca să se atingă de ei. Dar, văzând aceasta,
discipolii i-au mustrat.
16 Isus i-a chemat și le-a zis: “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i
împiedicați, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca aceștia.
17 Mai mult ca sigur, vă spun că oricine nu primește Împărăția lui
Dumnezeu ca un copilaș, nu va intra nicidecum în ea.”
18 Un domnitor L-a întrebat: “Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc
viața veșnică?”
19 Isus l-a întrebat: “De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, în
afară de unul singur: Dumnezeu.

* **17:36** Unele manuscrise grecești adaugă: „Doi vor fi pe câmp: unul luat, iar celălalt lăsat”.

20 Tu cunoști poruncile: Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să
nu depui mărturie mincinoasă, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”
21 El a zis: “Am observat toate aceste lucruri din tinerețea mea.”
22 Isus, auzind acestea, i-a zis: “Un singur lucru îți lipsește încă. Vinde
tot ce ai și dă-le săracilor. Atunci vei avea o comoară în ceruri; apoi vino
și urmează-mă.”
23 Dar când a auzit acestea, s-a întristat foarte tare, căci era foarte bogat.
24 Isus, văzând că se întrista foarte tare, a zis: “Cât de greu intră în
Împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!
25 Căci este mai ușor pentru o cămilă să intre prin urechea unui ac decât
pentru un om bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”
26 Și cei ce au auzit au zis: “Atunci cine poate fi mântuit?”
27 Dar El a zis: “Ceea ce este cu neputință la oameni este cu putință la
Dumnezeu.”
28 Petru a zis: “Uite, am lăsat totul și am venit după Tine.”
29 El le-a zis: “Adevărat vă spun că nu este nimeni care a lăsat casă, sau
nevastă, sau frați, sau părinți, sau copii, pentru Împărăția lui Dumnezeu,
30 care să nu primească de multe ori mai mult în acest timp și în lumea
viitoare viața veșnică.”
31 Apoi a luat pe cei doisprezece deoparte și le-a zis: “Iată, ne vom sui
la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin prooroci despre Fiul
Omului.
32 Căci El va fi predat neamurilor, va fi batjocorit, tratat cu rușine și
scuipat.
33 Îl vor biciui și îl vor ucide. A treia zi, va învia.”
34 Ei n-au înțeles nimic din toate acestea. Acest cuvânt le-a fost ascuns
și nu au înțeles ce se spunea.
35 Pe când se apropia de Ierihon, un orb stătea pe drum și cerșea.
36 Auzind o mulțime care trecea, a întrebat ce înseamnă aceasta.
37 Ei i-au spus că Isus din Nazaret trecea pe acolo.
38 El a strigat: “Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”
39 Cei care mergeau în frunte îl mustrau, ca să tacă; dar el striga și mai
tare: “Fiul lui David, ai milă de mine!”
40 Isus, stând în picioare, a poruncit să fie adus la El. După ce s-a
apropiat, l-a întrebat:
41 “Ce vrei să fac?”.
El a spus: “Doamne, ca să văd din nou”.
42 Isus i-a zis: “Primește-ți vederea. Credința ta te-a vindecat”.
43 Și îndată și-a recăpătat vederea și a mers după el, slăvind pe
Dumnezeu. Tot poporul, când a văzut, a lăudat pe Dumnezeu.

19

1 El a intrat și trecea prin Ierihon.
2 Era acolo un om cu numele Zaheu. Era un mare vameș și era bogat.
3 Încerca să vadă cine este Isus și nu putea din cauza mulțimii, pentru
că era scund.
4 A alergat mai departe și s-a urcat într-un sicomor ca să îl vadă, pentru
că urma să treacă pe acolo.
5 Când a ajuns în acel loc, Isus s-a uitat în sus, l-a văzut și i-a zis: “Zaheu,
grăbește-te și coboară-te, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.”

6 El s-a grăbit, a coborât și l-a primit cu bucurie.
7 Când l-au văzut, toți au murmurat, zicând: “A intrat să se cazeze la un om păcătos”.
8 Zacheu a stat în picioare și a zis Domnului: “Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor. Dacă am pretins ceva pe nedrept de la cineva, îi dau înapoi de patru ori mai mult.”
9 Isus i-a zis: “Astăzi a venit mântuirea în casa aceasta, pentru că și el este fiu al lui Avraam.
10 Căci Fiul Omului a venit să caute și să salveze ceea ce era pierdut.”
11 Auzind ei aceste lucruri, a continuat și a spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat.
12 El a spus deci: “Un oarecare nobil s-a dus într-o țară îndepărtată ca să primească pentru sine o împărăție și să se întoarcă.
13 El a chemat zece slujitori de-ai săi, le-a dat zece monede de mina și le-a spus: “Faceți afaceri până când voi veni eu”.
14 Dar cetățenii lui l-au urât și au trimis un trimis după el, spunând: 'Nu vrem ca acest om să domnească peste noi'.
15 După ce s-a întors, după ce a primit împărăția, a poruncit să fie chemați la el acești slujitori, cărora le dăduse banii, ca să știe ce au câștigat prin negoțul lor.
16 Cel dintâi a venit înaintea lui, spunând: “Doamne, mina ta a făcut încă zece mine.
17 El i-a zis: “Bine ai făcut, slugă bună! Pentru că ai fost găsit credincios cu foarte puțin, vei avea autoritate peste zece cetăți'.
18 Al doilea a venit și a zis: “Mina ta, Doamne, a făcut cinci mine.
19 Și i-a zis: “Și tu vei fi peste cinci cetăți.
20 Și a venit un altul, zicând: “Doamne, iată mina ta, pe care o țineam în batistă,
21 căci mă temeam de tine, pentru că ești un om exigent. Tu ridici ceea ce n-ai pus și culegi ceea ce n-ai semănat'.
22 El i-a zis: “Din gura ta te voi judeca, rob rău, din gura ta te voi judeca! Știai că sunt un om exigent, că iau ce nu am pus și culeg ce nu am semănat.
23 Atunci de ce nu mi-ai depus banii la bancă și, la venirea mea, aș fi putut câștiga dobândă?”
24 El a zis celor care stăteau de față: “Luați-i mina și dați-o celui care are zece mine.
25 “I-au zis: “Doamne, are zece mine!”.
26 “Căci Eu vă spun că oricui are, i se va da mai mult; dar celui care nu are, i se va lua chiar și ceea ce are.
27 Dar aduceți aici pe vrăjmașii mei care n-au vrut să domnesc peste ei și ucideți-i înaintea mea.””
28 După ce a spus acestea, a plecat înainte, urcând la Ierusalim.
29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, pe muntele care se numește Măslinul, a trimis pe doi dintre ucenicii Săi,
30 zicând: “Mergeți în satul de dincolo, în care, când veți intra, veți găsi legat un mânz pe care nimeni nu a șezut vreodată. Dezlegați-l și aduceți-l.
31 Dacă vă întreabă cineva: “De ce îl dezlegi?”, spuneți-i: “Domnul are nevoie de el”.”

32 Cei trimiși s-au dus și au găsit lucrurile așa cum le spusese.
33 Pe când dezlegau mânzul, stăpânii lui i-au întrebat: “De ce dezlegați mânzul?”
34 Ei au răspuns: “Domnul are nevoie de el.”
35 Apoi l-au adus la Isus. Și-au aruncat mantiile pe mânz și l-au așezat pe Isus pe ele.
36 Pe când mergea, ei și-au întins mantiile pe drum.
37 Pe când se apropia de El, la coborârea de pe Muntele Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a început să se bucure și să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră,
38 zicând: “Binecuvântat este Împăratul care vine în numele Domnului! Pace în ceruri și glorie în cele mai înalte!”.
39 Unii dintre fariseii din mulțime I-au zis: “Învățătorule, mustră pe ucenicii Tăi!”
40 El le-a răspuns: “Vă spun că, dacă acestea ar tăcea, pietrele ar striga.”
41 Când s-a apropiat, a văzut cetatea și a plâns din cauza ei,
42 zicând: “Dacă ai fi știut astăzi ce este al păcii tale! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.
43 Căci vor veni zile când vrăjmașii tăi vor ridica o baricadă împotriva ta, te vor înconjura, te vor strânge din toate părțile și
44 te vor trânti la pământ pe tine și pe copiii tăi din tine. Nu vor lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai știut timpul vizitei tale.”
45 El a intrat în Templu și a început să alunge pe cei ce cumpărau și vindeau în el,
46 zicându-le: “Este scris: “Casa Mea este o casă de rugăciune”, iar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!”.
47 El învăța în fiecare zi în Templu, dar preoții cei mai de seamă, cărturarii și cei mai de seamă din popor căutau să-L nimicească.
48 Nu găseau ce să facă, căci tot poporul se agăța de fiecare cuvânt pe care-l spunea.

20

1 Într-una din zilele acelea, pe când învăța pe norod în Templu și propovăduia vestea cea bună, au venit la El preoții și cărturarii și bătrânii.
2 Ei l-au întrebat: “Spune-ne: cu ce autoritate faci aceste lucruri? Sau cine îți dă această autoritate?”
3 El le-a răspuns: “Și eu vă voi pune o întrebare. Spuneți-mi:
4 Botezul lui Ioan a fost din cer sau de la oameni?”
5 Ei se gândeau între ei și ziceau: “Dacă vom zice: “Din cer”, va zice: “De ce nu l-ați crezut?”
6 Dar dacă vom zice: “De la oameni”, tot poporul ne va ucide cu pietre, pentru că sunt încredințați că Ioan a fost prooroc”.
7 Ei au răspuns că nu știau de unde este.
8 Isus le-a zis: “Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.”
9 Și a început să spună poporului pilda aceasta: “Un om a plantat o vie, a dat-o în arendă unor agricultori și a plecat în altă țară pentru multă vreme.
10 La vremea potrivită, a trimis un slujitor la fermieri pentru a-și lua partea lui din roadele viei. Dar fermierii l-au bătut și l-au trimis acasă cu mâna goală.

11 A mai trimis încă un servitor, dar și pe acesta l-au bătut și l-au tratat
cu rușine, și l-au trimis cu mâna goală.
12 A mai trimis încă un al treilea, dar l-au rănit și pe el și l-au aruncat
afară.
13 Stăpânul viei a zis: "Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu iubit. Poate că,
văzându-l, îl vor respecta'.
14 Iar țăranii, văzându-l, s-au gândit între ei și au zis: "Acesta este
moștenitorul. Haideți să-l omorâm, ca moștenirea să fie a noastră.'
15 Atunci l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le va face, așadar,
stăpânul viei?
16 El va veni și îi va nimici pe acești agricultori și va da via altora."
Când au auzit asta, au spus: "Să nu se întâmple asta niciodată!".
17 Dar El, uitându-se la ei, a zis: "Ce este deci ceea ce este scris?
"Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost făcută piatra de temelie?
18 Oricine va cădea pe piatra aceea va fi sfărâmat,
dar va face praf pe oricine va cădea pe el."
19 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au căutat să pună mâna pe El
chiar în ceasul acela, dar se temeau de popor, căci știau că El spusese pilda
aceasta împotriva lor.
20 L-au urmărit și au trimis spioni, care se prefăceau că sunt drepți, ca
să-l prindă în capcană cu ceva din ceea ce ar fi spus, ca să-l predea puterii
și autorității guvernatorului.
21 Ei l-au întrebat: "Învățătorule, știm că tu spui și înveți ceea ce este
drept și nu ești părtinitor față de nimeni, ci înveți cu adevărat calea lui
Dumnezeu.
22 Ne este permis să plătim sau nu impozite Cezarului?"
23 Dar El, înțelegând viclenia lor, le-a zis: "Pentru ce Mă puneți la
încercare?
24 Arătați-mi un denar. A cui sunt chipul și inscripția de pe el?"
Ei au răspuns: "A lui Cezar".
25 Și le-a zis: "Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este
al lui Dumnezeu."
26 N-au putut să-l prindă în cuvintele lui în fața poporului. Ei s-au mirat
de răspunsul lui și au tăcut.
27 Unii dintre saduchei au venit la el, cei care neagă că există o înviere.
28 L-au întrebat: "Învățătorule, Moise ne-a scris că, dacă fratele unui
om moare având o soție, iar acesta nu are copii, fratele său trebuie să ia
soția și să crească copii pentru fratele său.
29 Așadar, erau șapte frați. Primul și-a luat o soție și a murit fără copii.
30 Al doilea a luat-o de soție, și a murit fără copii.
31 Cel de-al treilea a luat-o și, la fel, toți cei șapte nu au lăsat copii și au
murit.
32 După aceea a murit și femeia.
33 Prin urmare, la înviere, a cui soție dintre ei va fi ea? Căci cei șapte
au avut-o ca soție."
34 Isus le-a zis: "Copiii veacului acestuia se căsătoresc și sunt dați în
căsătorie.
35 Dar cei care sunt considerați vrednici să ajungă la vârsta aceea și la
învierea din morți nu se căsătoresc și nici nu sunt dați în căsătorie.

36 Căci ei nu mai pot muri, pentru că sunt asemenea îngerilor și sunt
copii ai lui Dumnezeu, fiind copii ai învierii.
37 Dar că morții înviază, chiar Moise a arătat-o la tufiș, când L-a numit
pe Domnul "Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul
lui Iacov".
38 Or, El nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii, căci pentru El toți
sunt vii."
39 Unii din cărturari au răspuns: "Învățătorule, bine vorbești."
40 Nu au îndrăznit să-i mai pună întrebări.
41 El le-a zis: "Pentru ce zic că Hristosul este fiul lui David?
42 Însuși David spune în cartea Psalmilor
"Domnul a spus Domnului meu,
"Stai la dreapta mea,
43 până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor tale."
44 "David îl numește deci Domn, și cum este el fiul său?"
45 În auzul întregului norod, a zis ucenicilor Săi:
46 "Feriți-vă de cărturarii aceia cărora le place să umble în haine lungi, și
care iubesc să fie salutați în piețe, să aibă cele mai bune locuri în sinagogi
și cele mai bune locuri la ospețe;
47 care mănâncă casele văduvelor și care, pentru a se preface, fac
rugăciuni lungi. Aceștia vor primi o condamnare mai mare".

21

1 Și, ridicându-și privirea, a văzut pe cei bogați care puneau darurile lor
în vistierie.
2 A văzut o văduvă săracă care a aruncat două monede mici de aramă.
3 El a zis: "Adevărat vă spun că această văduvă săracă a pus mai mult
decât toți aceștia,
4 căci toți aceștia au pus daruri pentru Dumnezeu din belșugul lor, dar
ea, din sărăcia ei, a pus tot ce avea ca să trăiască."
5 Pe când vorbeau unii despre templu și despre cum era împodobit cu
pietre frumoase și cu daruri, a zis:
6 "Cât despre lucrurile acestea pe care le vedeți, vor veni zile în care nu
va mai rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată."
7 Ei L-au întrebat: "Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri?
Care este semnul că aceste lucruri urmează să se întâmple?"
8 Și a zis: "Luați seama să nu vă lăsați rătăciți, căci mulți vor veni în
numele Meu, zicând: "Eu sunt" și "Vremea este aproape". De aceea, nu-i
urmați.
9 Când auziți de războaie și de tulburări, nu vă înspăimântați, pentru
că aceste lucruri trebuie să se întâmple mai întâi, dar sfârșitul nu va veni
imediat."
10 Apoi le-a zis: "Neamul se va ridica împotriva neamului și împărăția
împotriva împărăției.
11 Vor fi cutremure mari, foamete și molime în diferite locuri. Vor fi
spaime și semne mari din cer.
12 Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna pe voi și vă vor persecuta,
vă vor da în sinagogi și în închisori, vă vor aduce înaintea împăraților și
a guvernatorilor, din pricina numelui Meu.
13 Se va dovedi ca o mărturie pentru voi.

14 Așadar, așezați-vă în inimile voastre să nu meditați dinainte cum să răspundeți,
15 pentru că eu vă voi da o gură și o înțelepciune pe care toți adversarii voștri nu vor putea să le înfrunte sau să le contrazică.
16 Veți fi predați chiar de părinți, de frați, de rude și de prieteni. Aceștia vor face ca unii dintre voi să fie uciși.
17 Veți fi urâți de toți oamenii din cauza numelui meu.
18 Și nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri.
19 "Prin stăruința voastră veți câștiga viața voastră.
20 Dar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oștiri, să știți că s-a apropiat pustiirea lui.
21 Atunci, cei care sunt în Iudeea să fugă în munți. Cei care sunt în mijlocul ei să plece. Cei care sunt în țară să nu intre în ea.
22 Căci acestea sunt zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris.
23 Vai de cele însărcinate și de cele care alăptează prunci în acele zile! Căci va fi mare strâmtorare în țară și mânie pentru acest popor.
24 Ei vor cădea sub ascuțișul sabiei și vor fi duși prizonieri în toate neamurile. Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până la împlinirea vremurilor neamurilor.
25 "Vor fi semne în soare, în lună și în stele, și pe pământ va fi neliniște printre popoare, în neliniște din cauza vuietului mării și al valurilor;
26 oamenii vor fi înnebuniți de frică și de așteptare pentru lucrurile care vor veni peste lume, căci puterile cerurilor vor fi zguduite.
27 Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor cu putere și cu o mare slavă.
28 Dar când vor începe să se întâmple aceste lucruri, priviți în sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră este aproape."
29 Și le-a spus o pildă. "Priviți smochinul și toți copacii.
30 Când sunt deja înmuguriți, voi vedeți și știți de la sine că vara este deja aproape.
31 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.
32 Mai mult ca sigur vă spun că generația aceasta nu va trece până când nu se vor împlini toate lucrurile.
33 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece nicidecum.
34 Deci, luați seama, căci inimile voastre se vor împovăra de desfătări, de bețiii și de grijile vieții acesteia, și ziua aceea va veni pe neașteptate asupra voastră.
35 Căci ea va veni ca un laț peste toți cei care locuiesc pe suprafața întregului pământ.
36 De aceea, vegheați tot timpul, rugându-vă ca să fiți socotiți vrednici să scăpați de toate aceste lucruri care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului Omului."
37 În fiecare zi, Isus învăța în Templu, iar noaptea ieșea să înnopteze pe muntele care se numește Măslinii.
38 Tot poporul venea dis-de-dimineață la el în templu ca să-l asculte.

22

1 Se apropia sărbătoarea azimilor, care se cheamă Paștele.
2 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să-L omoare, pentru
că se temeau de popor.
3 Satana a intrat în Iuda, numit și Iscarioteanul, care era numărat între
cei doisprezece.
4 El s-a dus și a vorbit cu preoții cei mai de seamă și cu căpeteniile
despre cum să li-l predea.
5 Ei s-au bucurat și au fost de acord să-i dea bani.
6 El a consimțit și a căutat un prilej să li-l predea în absența mulțimii.
7 A sosit ziua azimilor, în care trebuia să se jertfească Paștele.
8 Isus i-a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: “Duceți-vă și pregătiți-ne
Paștele, ca să mâncăm.”
9 Ei I-au zis: “Unde vrei să ne pregătim?”
10 El le-a zis: “Iată, când veți intra în cetate, vă va întâmpina un om care
duce un ulcior cu apă. Urmați-l în casa în care va intra el.
11 Spuneți-i stăpânului casei: “Învățătorul vă spune: “Unde este camera
de oaspeți, unde pot mânca Paștele cu discipolii mei?””.
12 Îți va arăta o cameră mare, mobilată, în partea de sus. Fă pregătirile
acolo”.
13 S-au dus, au găsit lucrurile așa cum le spusese Isus și au pregătit
Paștele.
14 Când a sosit ceasul, a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli.
15 Și le-a zis: “Am dorit foarte mult să mănânc acest Paște cu voi înainte
de a suferi,
16 căci vă spun că nu voi mai mânca în niciun fel din el până când nu
se va împlini în Împărăția lui Dumnezeu.”
17 A primit un pahar și, după ce a mulțumit, a zis: “Luați și împărțiți-l
între voi,
18 pentru că vă spun că nu voi mai bea deloc din rodul viței de vie, până
când nu va veni Împărăția lui Dumnezeu.”
19 A luat o pâine și, după ce a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o, zicând:
“Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi. Faceți aceasta în amintirea
mea”.
20 La fel, după cină, a luat paharul, zicând: “Paharul acesta este noul
legământ în sângele Meu, care se varsă pentru voi.
21 Dar iată că mâna celui care mă trădează este cu mine pe masă.
22 Într-adevăr, Fiul Omului merge așa cum a fost hotărât, dar vai de
omul prin care este trădat!”
23 Și au început să se întrebe între ei care dintre ei era cel ce voia să
facă lucrul acesta.
24 Între ei s-a iscat și o ceartă, care dintre ei era considerat cel mai mare.
25 El le-a zis: “Împărații neamurilor îi stăpânesc, iar cei care au
autoritate asupra lor sunt numiți “binefăcători”.
26 Dar nu este așa cu voi. Mai degrabă, cel care este mai mare dintre voi
să devină ca cel mai mic, iar cel care conduce, ca unul care slujește.
27 Căci cine este mai mare, cel care stă la masă sau cel care slujește? Nu
este oare cel care stă la masă? Dar eu sunt în mijlocul vostru ca unul care
slujește.
28 Dar voi sunteți aceia care ați rămas cu mine în încercările mele.

29 Eu vă dau vouă o împărăție, așa cum Tatăl Meu mi-a dat-o Mie,
30 ca să mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea. Voi veți sta pe
tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel.”
31 Domnul a zis: “Simon, Simon, iată că Satana a cerut să vă ia pe toți,
ca să vă cerne ca pe grâu;
32 dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu-ți piardă credința. Tu, după
ce te vei fi întors din nou, stabilește-i pe frații tăi”.
33 El I-a zis: “Doamne, sunt gata să merg cu Tine și la temniță și la
moarte!”
34 El a zis: “Îți spun, Petru, că astăzi nu va cânta cocoșul până nu vei
nega de trei ori că Mă cunoști.”
35 El le-a zis: “Când v-am trimis fără pungă, fără sac și fără sandale, v-a
lipsit ceva?”
Ei au spus: “Nimic”.
36 Apoi le-a zis: “Dar acum, cine are o pungă, s-o ia și un sac. Cine n-are,
să-și vândă haina și să-și cumpere o sabie.
37 Căci vă spun că trebuie să se împlinească încă în mine ceea ce este
scris: “A fost socotit împreună cu călcătorii de lege”. Căci ceea ce mă
privește pe mine se împlinește.”
38 Ei au zis: “Doamne, iată două săbii.”
El le-a spus: “Ajunge!”.
39 El a ieșit și s-a dus, după obiceiul său, pe Muntele Măslinilor. L-au
urmat și discipolii Lui.
40 Când a ajuns la locul acela, le-a zis: “Rugați-vă să nu intrați în ispită.”
41 S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat și se
ruga, zicând:
42 “Tată, dacă voiești, depărtează de la Mine paharul acesta. Cu toate
acestea, nu voia mea, ci a Ta să se facă”.”
43 Un înger din cer i s-a arătat și l-a întărit.
44 Fiind în agonie, el se ruga cu mai multă stăruință. Sudoarea lui a
devenit ca niște picături mari de sânge care cădeau pe pământ.
45 După ce S-a sculat din rugăciunea Sa, a venit la ucenici și, găsindu-i
adormiți din pricina durerii,
46 le-a zis: “De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă ca să nu intrați în
ispită”.
47 Pe când vorbea el încă, a apărut o mulțime. Cel care se numea Iuda,
unul dintre cei doisprezece, îi conducea. S-a apropiat de Isus ca să-l sărute.
48 Dar Isus i-a zis: “Iuda, tu Îl trădezi pe Fiul Omului cu o sărutare?”
49 Cei ce erau în jurul lui, văzând ce avea să se întâmple, I-au zis:
“Doamne, să batem cu sabia?”
50 Unul dintre ei a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea
dreaptă.
51 Dar Isus a răspuns: “Lasă-mă măcar să fac lucrul acesta, și,
atingându-i urechea, l-a vindecat.
52 Isus a zis preoților cei mai de seamă, căpeteniilor templului și
bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: “Ați ieșit ca împotriva unui
tâlhar, cu săbii și cu ciomege?
53 Când eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva
mea. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului”.

54 L-au prins și l-au dus și l-au adus în casa marelui preot. Dar Petru îl
urmărea de la distanță.
55 După ce au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut împreună, Petru
a șezut în mijlocul lor.
56 O slujnică l-a văzut cum ședea la lumină și, uitându-se cu atenție la
el, a zis: "Și acesta era cu el."
57 El s-a lepădat de Isus, zicând: "Femeie, nu-L cunosc."
58 După puțină vreme, l-a văzut altcineva și i-a zis: "Și tu ești unul dintre
ei!"
Dar Petru a răspuns: "Omule, eu nu sunt!"
59 După ce a trecut aproape un ceas, un altul a spus cu încredere: "Cu
adevărat și acesta era cu El, căci este galileean."
60 Dar Petru a zis: "Omule, nu știu despre ce vorbești!" Imediat, în timp
ce el încă vorbea, a cântat un cocoș.
61 Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Atunci Petru și-a adus aminte
de cuvântul Domnului, cum că i-a spus: "Înainte să cânte cocoșul, te vei
lepăda de mine de trei ori".
62 A ieșit afară și a plâns cu amar.
63 Oamenii care îl țineau pe Isus își băteau joc de el și îl băteau.
64 După ce l-au legat la ochi, l-au lovit peste față și l-au întrebat:
"Proorocește! Cine este cel care te-a lovit?".
65 Și au mai spus multe alte lucruri împotriva lui, insultându-l.
66 Când s-a făcut ziuă, s-a adunat adunarea bătrânilor poporului, preoții
cei mai de seamă și cărturarii, și L-au dus pe Isus în sfatul lor, zicând:
67 "Dacă Tu ești Hristosul, spune-ne."
Dar El le-a zis: "Dacă vă voi spune, nu veți crede;
68 și dacă vă voi întreba, nu-mi veți răspunde și nu mă veți lăsa să plec.
69 De acum încolo, Fiul Omului va ședea la dreapta puterii lui
Dumnezeu".
70 Și toți au zis: "Deci Tu ești Fiul lui Dumnezeu?"
El le-a spus: "Spuneți asta, pentru că așa sunt".
71 Ei au zis: "Pentru ce mai avem nevoie de un martor? Pentru că noi
înșine am auzit din gura Lui!"

23

1 Toată ceata lor s-a sculat și L-au dus înaintea lui Pilat.
2 Ei au început să-l acuze, zicând: "Am găsit pe omul acesta pervertindu-
și națiunea, interzicând plata impozitelor către Cezar și spunând că el
însuși este Hristos, un rege."
3 Pilat L-a întrebat: "Tu ești Împăratul Iudeilor?"
El i-a răspuns: "Așa spui tu".
4 Pilat a zis preoților de seamă și mulțimii: "Nu găsesc nici un temei de
acuzare împotriva omului acesta."
5 Dar ei insistau, zicând: "El stârnește poporul și învață în toată Iudeea,
începând din Galileea și până aici."
6 Pilat, când a auzit vorbindu-se de Galileea, a întrebat dacă omul acela
este galileean.
7 Când a aflat că se afla sub jurisdicția lui Irod, l-a trimis la Irod, care se
afla și el la Ierusalim în acele zile.

8 Când a văzut Irod pe Isus, s-a bucurat foarte mult, căci de multă vreme
voia să-L vadă, pentru că auzise multe lucruri despre El. Spera să vadă
vreo minune făcută de el.
9 L-a întrebat cu multe cuvinte, dar el nu i-a dat niciun răspuns.
10 Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau în picioare, acuzându-l
cu vehemență.
11 Irod cu soldații săi îl umileau și își băteau joc de el. Îmbrăcându-l în
haine luxoase, l-au trimis înapoi la Pilat.
12 Irod și Pilat s-au împrietenit chiar în ziua aceea, căci înainte de
aceasta erau dușmani unul cu altul.
13 Pilat a chemat pe preoții cei mai de seamă, pe dregători și pe popor,
14 și le-a zis: "Mi l-ați adus pe omul acesta ca pe unul care strică poporul
și, după ce l-am cercetat înaintea voastră, n-am găsit nici un temei de
acuzație împotriva omului acesta pentru cele de care îl acuzați.
15 Nici Irod, căci v-am trimis la el și vedeți, nu a făcut nimic vrednic de
moarte.
16 De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera."
17 Și a trebuit să le dea drumul la un prizonier la sărbătoare.
18 Dar toți au strigat împreună și au zis: "Departe de omul acesta!
Eliberați-ne pe Baraba!" —
19 unul care fusese aruncat în închisoare pentru o anumită revoltă în
cetate și pentru crimă.
20 Atunci Pilat le-a vorbit iarăși și a vrut să dea drumul lui Isus;
21 dar ei strigau și ziceau: "Răstignește! Răstignește-l!"
22 A treia oară le-a zis: "De ce? Ce rău a făcut omul acesta? Nu am găsit
în el nicio crimă capitală. De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera."
23 Dar ei insistau cu glasuri puternice, cerând să fie răstignit. Vocile lor
și ale preoților de seamă au învins.
24 Pilat a decretat să se facă ceea ce cereau ei.
25 L-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru insurecție
și crimă, pentru care cereau ei, dar pe Isus l-a predat voinței lor.
26 După ce L-au dus, au apucat pe Simon din Cirene, care venea de la
țară, și au pus crucea pe el, ca s-o ducă după Isus.
27 O mare mulțime de oameni îl urmau, inclusiv femei care și ele îl
plângeau și îl jeleau.
28 Dar Isus, întorcându-se spre ele, le-a zis: "Fiice ale Ierusalimului, nu
plângeți pentru mine, ci plângeți pentru voi și pentru copiii voștri.
29 Căci iată că vin zile în care se va spune: "Ferice de cele sterpe,
de pântecele care n-au născut niciodată și de sânii care n-au alăptat
niciodată!".
30 Atunci vor începe să spună munților: "Cădeți peste noi!" și vor spune
dealurilor: "Acoperiți-ne!".
31 Căci, dacă fac aceste lucruri în copacul verde, ce se va face în cel
uscat?"
32 Au mai fost și alți doi criminali, care au fost duși împreună cu el la
moarte.
33 Când au ajuns la locul numit "Craniul", L-au răstignit acolo împreună
cu criminalii, unul la dreapta și altul la stânga.
34 Isus a zis: "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac."

Împărțind hainele lui între ei, au tras la sorți.

35 Poporul stătea și privea. Și conducătorii care erau cu ei își băteau joc
de el, zicând: “A salvat pe alții. Să se salveze pe sine însuși, dacă acesta
este Hristosul lui Dumnezeu, alesul lui!”
36 Soldații își băteau joc de El, venind la El și oferindu-i oțet,
37 și zicând: “Dacă ești Împăratul Iudeilor, mântuiește-te!”
38 De asemenea, deasupra lui era scrisă o inscripție cu litere grecești,
latinești și ebraice: “Acesta este REGELE EVREILOR”.
39 Unul dintre cei spânzurați L-a insultat, zicând: “Dacă ești Hristosul,
mântuiește-te pe Tine și pe noi!”
40 Dar celălalt a răspuns și, mustrându-l, i-a zis: “Nu te temi tu de
Dumnezeu, când ești sub aceeași osândă?
41 Și noi, într-adevăr, suntem drepți, căci primim răsplata cuvenită
pentru faptele noastre, dar omul acesta nu a făcut nimic rău.”
42 El i-a zis lui Isus: “Doamne, adu-ți aminte de mine când vei veni în
Împărăția ta”.
43 Isus i-a zis: “Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai.”
44 Era pe la ceasul al șaselea și s-a făcut întuneric peste toată țara până
la ceasul al nouălea.
45 Soarele s-a întunecat, iar perdeaua templului s-a rupt în două.
46 Isus, strigând cu glas tare, a zis: “Tată, în mâinile Tale Îmi dau duhul
Meu!” După ce a spus aceasta, și-a dat ultima suflare.
47 Când a văzut centurionul ce se făcuse, a slăvit pe Dumnezeu, zicând:
“Cu adevărat, acesta era un om drept.”
48 Toate mulțimile care se adunaseră să vadă acest lucru, când au văzut
ce s-a făcut, s-au întors acasă bătându-se pe piept.
49 Toți cunoscuții lui și femeile care îl însoțeau din Galileea stăteau
deoparte, privind aceste lucruri.
50 Și iată că era un om numit Iosif, care făcea parte din consiliu, un om
bun și drept
51 (nu consimțise la sfatul și la fapta lor), din Arimateea, cetate a iudeilor,
care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.
52 Acest om s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
53 Acesta l-a dat jos, l-a înfășurat într-o pânză de in și l-a pus într-un
mormânt tăiat în piatră, unde nu fusese pus nimeni niciodată.
54 Era ziua Pregătirii și se apropia Sabatul.
55 Femeile care veniseră cu el din Galileea au venit după el și au văzut
mormântul și cum fusese pus trupul Lui.
56 Ele s-au întors și au pregătit miresme și miruri. În Sabat s-au odihnit
conform poruncii.

24

1 Dar în prima zi a săptămânii, în zorii zilei, au venit la mormânt,
împreună cu alții, aducând miresmele pe care le pregătiseră.
2 Au găsit piatra rostogolită de pe mormânt.
3 Au intrat înăuntru și n-au găsit trupul Domnului Isus.
4 În timp ce erau foarte nedumeriți de acest lucru, iată că au apărut
lângă ei doi bărbați îmbrăcați în haine orbitoare.
5 Îngrozindu-se, s-au plecat cu fața la pământ.
Oamenii le-au zis: “De ce căutați pe cei vii printre cei morți?

6 El nu este aici, ci a înviat. Vă amintiți ce v-a spus când era încă în
Galileea,
7 spunând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor
păcătoși, să fie răstignit și a treia zi să învieze?”
8 Ei și-au adus aminte de cuvintele Lui,
9 s-au întors de la mormânt și au spus toate acestea celor unsprezece și
tuturor celorlalți.
10 Ele erau Maria Magdalena, Ioana și Maria, mama lui Iacov. Celelalte
femei care erau cu ele au povestit aceste lucruri apostolilor.
11 Aceste cuvinte li s-au părut a fi un nonsens și nu le-au crezut.
12 Dar Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt. Aplecându-se și uitându-
se înăuntru, a văzut fâșiile de pânză așezate singure și a plecat acasă,
întrebându-se ce se întâmplase.
13 Și iată că doi dintre ei mergeau chiar în ziua aceea într-un sat numit
Emaus, care era la șaizeci de stadii de Ierusalim.
14 Și vorbeau unul cu altul despre toate aceste lucruri care se
întâmplaseră.
15 În timp ce vorbeau și se întrebau împreună, Isus însuși s-a apropiat
și a mers cu ei.
16 Dar ochii lor erau împiedicați să-L recunoască.
17 El le-a zis: “Despre ce vorbiți în timp ce mergeți și sunteți triști?”
18 Unul dintre ei, numit Cleopa, i-a răspuns: “Ești tu singurul străin din
Ierusalim care nu știe ce s-a întâmplat acolo în zilele acestea?”
19 El le-a zis: “Ce anume?”
Ei I-au zis: “Cele despre Iisus Nazarineanul, care a fost un prooroc
puternic cu fapta și cu cuvântul înaintea lui Dumnezeu și a întregului
popor,
20 și despre cum preoții cei mai de seamă și căpeteniile noastre L-au dat
spre osândă la moarte și L-au răstignit.
21 Dar noi speram că el este cel care va răscumpăra pe Israel. Da, și,
pe lângă toate acestea, este acum a treia zi de când s-au întâmplat aceste
lucruri.
22 De asemenea, ne-au uimit niște femei din anturajul nostru, care au
ajuns mai devreme la mormânt;
23 și, când nu i-au găsit trupul, au venit spunând că au văzut și ele o
viziune a unor îngeri, care spuneau că este viu.
24 Unii dintre noi s-au dus la mormânt și l-au găsit așa cum au spus
femeile, dar nu l-au văzut.”
25 El le-a zis: “Popor nebun și încet la inimă ca să creadă în tot ce au
spus proorocii!
26 Nu trebuia oare Hristosul să sufere aceste lucruri și să intre în gloria
Sa?”
27 Pornind de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate
Scripturile ceea ce se referă la el însuși.
28 Au ajuns aproape de satul în care se duceau, iar el s-a făcut că vrea
să meargă mai departe.
29 Ei l-au îndemnat, zicând: “Rămâi cu noi, căci este aproape seară și
ziua este aproape de sfârșit.”
A intrat să stea cu ei.

30 După ce s-a așezat la masă cu ei, a luat pâinea și a mulțumit. A frânt-o
și le-a dat-o.
31 Ochii lor s-au deschis și l-au recunoscut; apoi a dispărut din ochii lor.
32 Ei și-au zis unul altuia: “Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe
drum și când ne deschidea Scripturile?”
33 Ei s-au sculat chiar în acel ceas, s-au întors la Ierusalim și i-au găsit
pe cei unsprezece adunați împreună cu cei care erau cu ei,
34 spunând: “Domnul a înviat cu adevărat și i s-a arătat lui Simon!”
35 Ei au povestit cele întâmplate pe drum și cum a fost recunoscut de ei
la frângerea pâinii.
36 Pe când ziceau ei aceste lucruri, Isus însuși a stat în mijlocul lor și le-a
zis: “Pace vouă!”
37 Dar ei, îngroziți și înfricoșați, au crezut că au văzut un duh.
38 El le-a zis: “De ce vă tulburați? De ce se ridică îndoieli în inimile
voastre?
39 Vedeți mâinile și picioarele Mele, că sunt cu adevărat Eu. Atingeți-mă
și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, așa cum vedeți că am
eu.”
40 După ce a spus acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.
41 Pe când ei încă nu credeau de bucurie și se mirau, le-a zis: “Aveți ceva
de mâncare aici?”
42 I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere.
43 El le-a luat și a mâncat în fața lor.
44 El le-a zis: “Iată ce v-am spus când eram încă cu voi: trebuie să se
împlinească tot ce este scris în Legea lui Moise, în profeți și în psalmi
despre Mine.”
45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.
46 Și le-a zis: “Așa este scris și așa a fost necesar ca Hristosul să sufere
și să învieze din morți a treia zi,
47 iar în numele Lui să se propovăduiască pocăința și iertarea păcatelor
la toate neamurile, începând de la Ierusalim.
48 Voi sunteți martori ai acestor lucruri.
49 Iată, Eu trimit asupra voastră făgăduința Tatălui Meu. Dar așteptați
în cetatea Ierusalimului până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”
50 I-a condus până în Betania, și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat.
51 În timp ce-i binecuvânta, s-a retras de la ei și a fost dus la cer.
52 Ei, închinându-se lui, s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie,
53 și stăteau neîncetat în templu, lăudând și binecuvântând pe Dum-
nezeu. Amin.

Vestea cea bună conform Ioan

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul
era Dumnezeu.
2 El era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin el. Fără el, nimic din ceea ce a fost
făcut nu s-a făcut.
4 În El era viața, iar viața era lumina oamenilor.
5 Lumina strălucește în întuneric, iar întunericul nu a biruit-o.
6 Și a venit un om trimis de Dumnezeu, care se numea Ioan.
7 Acesta a venit ca martor, ca să mărturisească despre lumină, pentru
ca toți să creadă prin el.
8 El nu era lumina, ci a fost trimis ca să mărturisească despre lumină.
9 Lumina adevărată, care luminează pe toată lumea, venea în lume.
10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, și lumea nu L-a
recunoscut.
11 El a venit la ai Săi, și cei ce erau ai Săi nu L-au primit.
12 Dar tuturor celor care l-au primit, le-a dat dreptul de a deveni copii
ai lui Dumnezeu, celor ce cred în numele lui;
13 care nu s-au născut din sânge, nici din voința cărnii, nici din voința
omului, ci din Dumnezeu.
14 Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Am văzut slava Lui, o
slavă ca a Fiului unic născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.
15 Ioan a mărturisit despre el. El a strigat, spunând: “Acesta a fost cel
despre care am spus: “Cel care vine după mine m-a întrecut pe mine,
pentru că a fost înaintea mea”.”
16 Din plinătatea lui, noi toți am primit har peste har.
17 Căci Legea a fost dată prin Moise. Harul și adevărul s-au realizat prin
Isus Cristos.
18 Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment. Fiul unic
născut, care este în sânul Tatălui, l-a declarat.
19 Iată mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți de la
Ierusalim ca să-l întrebe: “Cine ești Tu?”
20 El a declarat, și nu a negat, ci a declarat: “Eu nu sunt Hristosul.”
21 Și L-au întrebat: “Și atunci, ce? Ești tu Ilie?”
El a spus: “Nu sunt.”
“Tu ești profetul?”
El a răspuns: “Nu.”
22 Și I-au zis: “Cine ești Tu? Dă-ne un răspuns pe care să-l ducem înapoi
la cei care ne-au trimis. Ce spui despre tine însuți?”
23 El a zis: “Eu sunt glasul celui care strigă în pustiu: “Îndreptați calea
Domnului”, cum a zis profetul Isaia”.
24 Cei care fuseseră trimiși erau din partea fariseilor.
25 Ei L-au întrebat: “De ce deci botezi, dacă nu ești nici Hristosul, nici
Ilie, nici proorocul?”
26 Ioan le-a răspuns: “Eu botez în apă, dar în mijlocul vostru este Unul
pe care nu-L cunoașteți.

27 El este cel care vine după mine, care este preferat înaintea mea, căruia
nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua de la sandale.”
28 Aceste lucruri se întâmplau în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza
Ioan.
29 A doua zi, a văzut pe Isus venind la el și a zis: “Iată Mielul lui
Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!
30 Acesta este Acela despre care am spus: “După mine vine un om care
este preferat înaintea mea, pentru că a fost înaintea mea”.
31 Eu nu-l cunoșteam, dar pentru aceasta am venit botezând în apă, ca
să fie descoperit lui Israel.”
32 Ioan a depus mărturie și a zis: “Am văzut Duhul Sfânt coborând din
cer ca un porumbel și a rămas peste El.
33 Eu nu l-am recunoscut, dar cel care m-a trimis să botez în apă mi-a
spus: “Pe oricine vei vedea Duhul coborând și rămânând asupra lui, acela
este cel care botează în Duhul Sfânt.
34 Eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.”
35 A doua zi, Ioan, stând în picioare cu doi din ucenicii săi,
36 s-a uitat la Isus, care mergea, și a zis: “Iată Mielul lui Dumnezeu!”
37 Cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus.
38 Isus s-a întors și, văzându-i că îi urmăreau, le-a zis: “Ce căutați?”
I-au zis: “Rabi” (adică, în traducere, Învățător), “unde stai?”.
39 Și le-a zis: “Veniți și vedeți.”
Au venit și au văzut unde stătea și au rămas cu el în acea zi. Era pe la
ora zece.
40 Unul dintre cei doi care l-au auzit pe Ioan și l-au urmat a fost Andrei,
fratele lui Simon Petru.
41 El l-a găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a spus: “L-am găsit pe
Mesia!”. (ceea ce înseamnă, fiind interpretat, Hristos).
42 L-a adus la Isus. Isus s-a uitat la el și i-a spus: “Tu ești Simon, fiul lui
Iona. Te vei numi Cefa” (ceea ce înseamnă, prin interpretare, Petru).
43 A doua zi, s-a hotărât să se ducă în Galileea și a găsit pe Filip. Isus i-a
spus: “Urmează-mă”.
44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.
45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: “L-am găsit pe Acela despre care
au scris Moise în Lege, dar și profeții: Iisus din Nazaret, fiul lui Iosif”.
46 Natanael I-a zis: “Poate ieși ceva bun din Nazaret?”
Filip i-a zis: “Vino și vezi”.
47 Isus a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: “Iată un israelit,
în care nu este nici o înșelăciune!”
48 Natanael i-a zis: “De unde Mă cunoști?”
Isus i-a răspuns: “Înainte ca Filip să te cheme, când erai sub smochin,
te-am văzut.”
49 Natanael I-a răspuns: “Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Regele
lui Israel!”
50 Isus i-a răspuns: “Pentru că ți-am spus: “Te-am văzut sub smochin”,
crezi tu? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea!”
51 El i-a zis: “Cu siguranță, vă spun tuturor că, după aceea, veți vedea
cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând asupra Fiului
Omului.”

2

1 A treia zi, a fost o nuntă în Cana Galileii. Mama lui Isus era acolo.
2 La nuntă a fost invitat și Isus, împreună cu discipolii săi.
3 Când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a spus: “Nu mai au vin”.
4 Isus i-a zis: “Femeie, ce are aceasta de-a face cu tine și cu mine? Nu a venit încă ceasul Meu”.
5 Mama lui a zis slujitorilor: “Faceți tot ce vă va spune.”
6 Și erau acolo șase vase de piatră pentru apă, așezate după obiceiul iudeilor, care conțineau câte doi sau trei metrii fiecare.
7 Isus le-a zis: “Umpleți vasele cu apă”. Și le-au umplut până la refuz.
8 El le-a zis: “Acum scoateți puțin și duceți-l la conducătorul sărbătorii.” Și au luat-o.
9 Când conducătorul ospățului a gustat apa devenită acum vin și nu știa de unde provine (dar servitorii care scoseseră apa știau), conducătorul ospățului l-a chemat pe mire
10 și i-a spus: “Toată lumea să servească mai întâi vinul bun, iar după ce oaspeții au băut din belșug, apoi pe cel mai rău. Tu ai păstrat vinul bun până acum!”.
11 Acest început al semnelor sale, Isus l-a făcut în Cana Galileii și și-a dezvăluit gloria, iar discipolii săi au crezut în el.
12 După aceea, S-a coborât în Capernaum, împreună cu mama Sa, cu frații Săi și cu ucenicii Săi, și au rămas acolo câteva zile.
13 Se apropia Paștele iudeilor, și Isus s-a suit la Ierusalim.
14 A găsit în templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând.
15 El a făcut un bici din funii și i-a alungat pe toți din templu, atât pe oi, cât și pe boi; apoi a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele.
16 Celor care vindeau porumbei le-a zis: “Scoateți aceste lucruri de aici! Nu faceți din casa Tatălui meu o piață!”
17 Ucenicii lui și-au amintit că era scris: “Zelul pentru casa voastră mă va mânca”. ✡
18 Și Iudeii I-au răspuns: “Ce semn ne arăți, dacă faci aceste lucruri?”
19 Isus le-a răspuns: “Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica.”
20 Iudeii ziceau: “A fost nevoie de patruzeci și șase de ani ca să se zidească templul acesta! Îl veți ridica voi în trei zile?”
21 Dar el a vorbit despre templul trupului său.
22 De aceea, când a înviat din morți, discipolii lui și-au adus aminte că el spusese acest lucru și au crezut în Scriptură și în cuvântul pe care îl spusese Isus.
23 Când a fost la Ierusalim, în timpul sărbătorii Paștelui, mulți au crezut în Numele Lui și au văzut semnele pe care le făcea.
24 Dar Isus nu li s-a încredințat lor, pentru că îi cunoștea pe toți
25 și pentru că nu avea nevoie ca cineva să dea mărturie despre om, pentru că El însuși știa ce este în om.

3

1 Și era un om dintre farisei, numit Nicodim, un fruntaș al iudeilor.

✡ **2:17** Psalmul 69:9

2 El a venit la Isus noaptea și I-a zis: “Rabi, știm că ești un învățător
venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face aceste semne pe care le
faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”
3 Isus i-a răspuns: “Adevărat îți spun că, dacă cineva nu se naște din
nou, nu *poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”
4 Nicodim I-a zis: “Cum se poate naște un om când este bătrân? Poate
să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?”
5 Isus a răspuns: “Adevărat vă spun că, dacă nu se naște cineva din apă
și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.
6 Ceea ce este născut din carne este carne. Ceea ce este născut din Spirit
este spirit.
7 Nu vă mirați că v-am spus: “Trebuie să vă nașteți din nou”.
8 Vântul†suflă unde vrea, iar voi îi auziți sunetul, dar nu știți de unde
vine și încotro se îndreaptă. La fel este oricine este născut din Spirit.”
9 Nicodim I-a răspuns: “Cum pot fi acestea?”
10 Isus i-a răspuns: “Ești tu învățătorul lui Israel și nu înțelegi aceste
lucruri?
11 Adevărat îți spun că noi spunem ceea ce știm și dăm mărturie despre
ceea ce am văzut, iar tu nu primești mărturia noastră.
12 Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă
vă voi spune lucruri cerești?
13 Nimeni nu s-a înălțat la cer decât Cel care S-a coborât din cer, Fiul
Omului, care este în ceruri.
14 După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie
înălțat și Fiul Omului,
15 pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul
Său Fiu născut,‡ pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață
veșnică.
17 Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea,
ci pentru ca lumea să fie mântuită prin El.
18 Cine crede în El nu este judecat. Cel care nu crede a fost deja judecat,
pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.
19 Aceasta este judecata: că lumina a venit în lume și oamenii au iubit
mai degrabă întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
20 Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i
se descopere faptele.
21 Dar cel care face adevărul vine la lumină, pentru ca faptele lui să fie
descoperite, ca să se vadă că au fost făcute în Dumnezeu.”
22 După aceste lucruri, Isus a venit cu ucenicii Săi în ținutul Iudeii. A
rămas acolo cu ei și a botezat.
23 Ioan boteza și el în Enon, lângă Salim, pentru că acolo era multă apă.
Ei au venit și au fost botezați;
24 căci Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare.
25 De aceea, s-a iscat o dispută între discipolii lui Ioan și unii iudei în
legătură cu purificarea.

---

* **3:3** Cuvântul tradus “din nou” aici și în Ioan 3:7 (ἄνωθεν) înseamnă, de asemenea, “din nou” și “de sus”. † **3:8** Același cuvânt grecesc (πνεῦμα) înseamnă vânt, suflare și duh. ‡ **3:16** Expresia “unicul născut” provine din cuvântul grecesc “μονογενη”, care este uneori tradus prin “unicul născut” sau “unicul și unicul”.

26 Aceștia au venit la Ioan și i-au zis: “Rabi, cel care era cu tine dincolo
de Iordan, despre care ai mărturisit, iată că el botează și toată lumea vine
la el.”
27 Ioan a răspuns: “Nimic nu poate primi omul, dacă nu-i este dat din
cer.
28 Voi înșivă mărturisiți că am spus: “Nu eu sunt Hristosul”, ci “Eu am
fost trimis înaintea lui”.
29 Cel care are mireasa este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în
picioare și îl aude, se bucură foarte mult din cauza glasului mirelui. De
aceea bucuria mea este deplină.
30 El trebuie să crească, dar eu trebuie să mă micșorez.
31 “Cel ce vine de sus este mai presus de toate. Cel care vine de pe
pământ aparține pământului și vorbește despre pământ. Cel care vine
din cer este mai presus de toate.
32 Ceea ce a văzut și a auzit, despre aceasta mărturisește; și nimeni nu
primește mărturia lui.
33 Cel care a primit mărturia lui și-a pus pecetea pe aceasta: Dumnezeu
este adevărat.
34 Căci cel pe care l-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu;
căci Dumnezeu dă Duhul fără măsură.
35 Tatăl îl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna lui.
36 Cine crede în Fiul are viață veșnică, dar cine nu§ ascultă de Fiul nu
va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne asupra lui.”

4

1 Când a aflat Domnul că fariseii au auzit că Isus face și botează mai
mulți ucenici decât Ioan
2 (deși nu Isus însuși boteza, ci ucenicii lui),
3 a părăsit Iudeea și s-a dus în Galileea.
4 Trebuia să treacă prin Samaria.
5 Și a ajuns la o cetate din Samaria, numită Sihar, lângă parcela de
pământ pe care Iacov o dăduse fiului său Iosif.
6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, deci, fiind obosit de drum, s-a
așezat lângă fântână. Era pe la ceasul al șaselea. *
7 O femeie din Samaria a venit să scoată apă. Isus i-a zis: “Dă-mi să
beau”.
8 Căci ucenicii Săi plecaseră în cetate să cumpere mâncare.
9 Atunci femeia samariteancă i-a zis: “Cum se face că Tu, care ești iudeu,
ceri de la mine, o samariteancă, să beau ceva?” (Căci iudeii nu au de-a
face cu samaritenii).
10 Isus i-a răspuns: “Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este
Cel ce-ți zice: “Dă-Mi să beau”, L-ai fi rugat și El ți-ar fi dat apă vie.”
11 Femeia i-a zis: “Domnule, nu ai cu ce să scoți apă, și fântâna este
adâncă. Atunci de unde iei apa aceea vie?
12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacov, care ne-a dat fântâna și a
băut el însuși din ea, la fel ca și copiii și vitele lui?”
13 Isus i-a răspuns: “Oricine va bea din apa aceasta va înseta iarăși;

---

§ **3:36** Același cuvânt poate fi tradus în acest context prin “nu ascultă” sau “nu crede”. * **4:6** prânz

14 dar oricine va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu va mai înseta
niciodată, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă care
izvorăște pentru viața veșnică.”
15 Femeia I-a zis: “Dă-mi, Doamne, apa aceasta, ca să nu-mi fie sete și să
nu vin până aici ca să beau.”
16 Isus i-a zis: “Du-te, cheamă pe bărbatul tău și vino aici.”
17 Femeia a răspuns: “Nu am bărbat.”
Isus i-a zis: “Bine ai zis: “Nu am bărbat”,
18 căci ai avut cinci soți; și cel pe care-l ai acum nu este bărbatul tău.
Aceasta ai spus-o cu adevărat”.
19 Femeia i-a zis: “Domnule, văd că ești prooroc.
20 Părinții noștri s-au închinat în muntele acesta, iar voi, iudeii, spuneți
că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”
21 Isus i-a zis: “Femeie, crede-mă, vine ceasul când nici în muntele
acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.
22 Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți. Noi ne închinăm la ceea ce
cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei.
23 Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor
închina Tatălui în duh și în adevăr, pentru că Tatăl caută astfel de
închinători pentru a fi închinătorii Lui.
24 Dumnezeu este duh, iar cei care i se închină trebuie să se închine în
duh și în adevăr.”
25 Femeia I-a zis: “Știu că vine Mesia, Cel ce se numește Hristos.† Când
va veni, ne va spune toate lucrurile.”
26 Isus i-a zis: “Eu sunt Cel ce vorbește cu tine.”
27 În clipa aceea au venit ucenicii Lui. Ei s-au mirat că vorbea cu o
femeie; dar nimeni nu i-a întrebat: “Ce cauți?” sau “De ce vorbești cu
ea?”.
28 Femeia a lăsat vasul cu apă, s-a dus în cetate și a spus oamenilor:
29 “Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Poate fi acesta
Hristosul?”
30 Ei au ieșit din cetate și veneau la el.
31 Între timp, ucenicii îl îndemnau, zicând: “Rabi, mănâncă.”
32 Dar El le-a zis: “Am de mâncat o mâncare de care voi nu știți.”
33 Și ucenicii ziceau unul către altul: “I-a adus cineva ceva de mâncare?”
34 Isus le-a zis: “Hrana Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să
împlinesc lucrarea Lui.
35 Nu spuneți voi: “Mai sunt încă patru luni până la seceriș?”? Iată, vă
spun: ridicați-vă ochii și priviți câmpurile, că ele sunt deja albe pentru
seceriș.
36 Cel care seceră primește plata și culege roade pentru viața veșnică,
pentru ca atât cel care seamănă, cât și cel care seceră să se bucure
împreună.
37 Căci în aceasta este adevărată zicala: “Unul seamănă, iar altul
culege”.
38 Eu v-am trimis să seceraţi ceea ce nu ați muncit. Alții au muncit, iar
tu ai intrat în munca lor.”
39 Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El, din pricina
cuvântului femeii care mărturisea: “El mi-a spus tot ce am făcut.”

---

† **4:25** “Mesia” (ebraică) și “Hristos” (greacă) înseamnă amândouă “Unsul”.

40 Când au venit la el, samaritenii l-au rugat să rămână cu ei. El a rămas
acolo două zile.
41 Mulți alții au crezut datorită cuvântului lui.
42 Ei i-au spus femeii: “Acum credem, nu din cauza vorbelor tale, ci
pentru că am auzit cu ochii noștri și știm că acesta este cu adevărat
Hristosul, Mântuitorul lumii.”
43 După cele două zile, a ieșit de acolo și s-a dus în Galileea.
44 Căci Isus însuși a mărturisit că un profet nu are onoare în țara sa.
45 Când a ajuns în Galileea, galileenii L-au primit, după ce au văzut tot
ce făcuse la Ierusalim la sărbătoare, căci și ei mergeau la sărbătoare.
46 Isus a venit deci din nou la Cana Galileii, unde a transformat apa în
vin. Era un nobil al cărui fiu era bolnav la Capernaum.
47 Când a auzit că Isus a ieșit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a
rugat să se coboare și să-i vindece fiul, căci era la un pas de moarte.
48 Isus i-a zis: “Dacă nu vei vedea semne și minuni, nu vei crede
nicidecum”.
49 Și nobilul i-a zis: “Domnule, coboară-te, până nu moare copilul meu.”
50 Isus i-a zis: “Du-te și mergi. Fiul tău trăiește”. Omul a crezut cuvântul
pe care i-l spusese Isus și a plecat.
51 Pe când cobora, l-au întâlnit slujitorii lui și i-au raportat: “Fiul tău
trăiește!”
52 Și i-a întrebat pe ei la ce oră a început să se facă bine. Ei i-au spus
deci: “Ieri, în ceasul al șaptelea,‡ febra l-a lăsat.”
53 Astfel, tatăl a știut că a fost în ceasul acela în care Isus i-a spus: “Fiul
tău trăiește.” El a crezut, ca și toată casa lui.
54 Acesta este iarăși al doilea semn pe care l-a făcut Isus, după ce a ieșit
din Iudeea în Galileea.

5

1 După aceste lucruri, a fost o sărbătoare a iudeilor, și Isus s-a suit la
Ierusalim.
2 În Ierusalim, lângă poarta oilor, se află un bazin care se numește în
ebraică “Betesda”, având cinci pridvoare.
3 În acestea zăcea o mare mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi sau
paralizați, care așteptau să se miște apa;
4 pentru că un înger se cobora în anumite momente în bazin și agita
apa. Cel care intra primul în bazin, după ce se agita apa, era vindecat de
orice boală pe care o avea. *
5 Era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6 Când Isus l-a văzut zăcând acolo și a știut că era bolnav de multă
vreme, l-a întrebat: “Vrei să te faci sănătos?”
7 Și bolnavul i-a răspuns: “Domnule, nu am pe nimeni care să mă bage
în bazin când se agită apa, ci, în timp ce vin, altul coboară înaintea mea.”
8 Isus i-a zis: “Scoală-te, ia-ți rogojina și umblă.”
9 Îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat roata și a mers.
În ziua aceea era Sabat.
10 Și iudeii au zis către cel vindecat: “Este Sabat. Nu-ți este îngăduit să
cari covorul”.

‡ **4:52** 1:00 p.m. * **5:4** NU omite de la “așteptând” din versetul 3 până la sfârșitul versetului 4.

11 El le-a răspuns: “Cel ce m-a făcut sănătos mi-a zis: “Ia-ți roata și
umblă!””
12 Și L-au întrebat: “Cine este omul care ți-a zis: “Ia-ți roata și umblă”?”
13 Dar cel vindecat nu știa cine era, pentru că Isus se retrăsese, fiindcă
era mulțime în locul acela.
14 După aceea, Isus l-a găsit în templu și i-a zis: “Iată că te-ai făcut
sănătos. Nu mai păcătui, ca să nu ți se întâmple nimic mai rău.”
15 Omul s-a dus și a spus iudeilor că Isus îl făcuse sănătos.
16 Din această cauză, iudeii l-au prigonit pe Isus și căutau să-L omoare,
pentru că făcea aceste lucruri în ziua de Sabat.
17 Dar Isus le-a răspuns: “Tatăl Meu lucrează încă, așa că lucrez și eu.”
18 De aceea iudeii căutau cu atât mai mult să-L omoare, cu cât nu numai
că a călcat Sabatul, dar a și numit pe Dumnezeu Tatăl său, făcându-se pe
sine egal cu Dumnezeu.
19 Isus le-a răspuns: “Adevărat, vă spun că Fiul nu poate face nimic de
la sine, ci doar ceea ce vede pe Tatăl făcând. Căci tot ceea ce face El, face
și Fiul la fel.
20 Căci Tatăl are afecțiune pentru Fiul și îi arată toate lucrurile pe care
le face el însuși. Îi va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca să vă
minunați.
21 Căci, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă
viață oricui dorește.
22 Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a dat toată judecata Fiului,
23 pentru ca toți să cinstească pe Fiul, așa cum cinstesc pe Tatăl. Cine
nu-l onorează pe Fiul, nu-l onorează pe Tatăl care l-a trimis.
24 “Adevărat vă spun că cine ascultă cuvântul Meu și crede pe Cel ce
M-a trimis pe Mine are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din
moarte la viață.
25 Adevărat vă spun că vine ceasul, și acum este, când cei morți vor auzi
glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce-l vor auzi vor trăi.
26 Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă
viața în Sine.
27 I-a dat, de asemenea, autoritatea de a face judecată, pentru că este fiu
al omului.
28 Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei care sunt în
morminte vor auzi glasul lui
29 și vor ieși: cei care au făcut binele, la învierea vieții, iar cei care au
făcut răul, la învierea judecății.
30 Eu nu pot de la mine însumi să fac nimic. Cum aud, judec; și judecata
mea este dreaptă, pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui meu care
m-a trimis.
31 Dacă mărturisesc despre mine însumi, mărturia mea nu este
valabilă.
32 Cel care depune mărturie despre mine este altul. Știu că mărturia pe
care o depune el despre mine este adevărată.
33 Tu ai trimis la Ioan și el a mărturisit adevărul.
34 Dar mărturia pe care o primesc eu nu vine de la om. Totuși, spun
aceste lucruri pentru ca voi să fiți mântuiți.
35 El era lampa aprinsă și strălucitoare și voi ați vrut să vă bucurați
pentru o vreme de lumina lui.

36 Dar mărturia pe care o am eu este mai mare decât cea a lui Ioan;
pentru că lucrările pe care Tatăl mi-a dat să le îndeplinesc, chiar lucrările
pe care le fac eu, mărturisesc despre mine că Tatăl m-a trimis.
37 Însuși Tatăl, care m-a trimis, a mărturisit despre mine. Voi nu i-ați
auzit niciodată vocea și nici nu i-ați văzut forma.
38 Nu aveți cuvântul lui care trăiește în voi, pentru că nu credeți în cel
pe care l-a trimis.
39 Voi cercetați Scripturile, pentru că credeți că în ele aveți viața veșnică;
și acestea sunt cele ce mărturisesc despre Mine.
40 Și totuși nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața.
41 Eu nu primesc slavă de la oameni.
42 Dar vă cunosc pe voi, că nu aveți în voi înșivă dragostea lui
Dumnezeu.
43 Eu am venit în numele Tatălui Meu, și voi nu Mă primiți. Dacă vine
altul în numele lui, îl veți primi.
44 Cum puteți crede voi, care primiți slavă unii de la alții, iar voi nu
căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?
45 "Să nu credeți că vă voi acuza la Tatăl. Este unul care vă acuză, chiar
Moise, în care v-ați pus nădejdea.
46 Căci, dacă l-ați crede pe Moise, m-ați crede și pe mine, căci el a scris
despre mine.
47 Dardacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?".

6

1 După acestea, Isus a plecat de cealaltă parte a Mării Galileii, care se
numește Marea Tiberiadei.
2 O mare mulțime de oameni Îl urmau, pentru că vedeau semnele pe
care le făcea asupra celor bolnavi.
3 Isus s-a urcat pe munte și a șezut acolo cu discipolii Săi.
4 Se apropia Paștele, sărbătoarea iudeilor.
5 Isus, ridicându-și ochii și văzând că o mare mulțime venea la El, a zis
lui Filip: "De unde vom cumpăra pâine, ca să mănânce aceștia?"
6 A spus aceasta ca să-l pună la încercare, căci știa el însuși ce va face.
7 Filip i-a răspuns: "Nu le ajunge pâinea de două sute de denari*, ca să
primească fiecare din ei câte puțin."
8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis:
9 "Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce sunt
aceștia între atâția?"
10 Isus a zis: "Fă să șadă poporul." Or, în locul acela era multă iarbă.
Deci oamenii au luat loc, în număr de aproximativ cinci mii.
11 Isus a luat pâinile și, după ce a mulțumit, a împărțit ucenicilor, iar
ucenicii celor ce stăteau jos, la fel și din pește, atât cât au dorit.
12 După ce s-au săturat, a zis ucenicilor Săi: "Adunați bucățile rămase,
ca să nu se piardă nimic."
13 Ei le-au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu bucățile rupte
din cele cinci pâini de orz, care rămăseseră de la cei care mâncaseră.

---

* **6:7** Un denar era o monedă de argint care valora aproximativ o zi de salariu pentru un muncitor agricol, astfel că 200 de denari ar reprezenta între 6 și 7 luni de salariu.

14 De aceea, când a văzut poporul semnul pe care-l făcea Isus, a zis:
“Acesta este cu adevărat profetul care vine în lume.”
15 Isus, deci, dându-și seama că sunt pe cale să vină și să îl ia cu forța ca
să îl facă rege, s-a retras din nou pe munte, de unul singur.
16 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui s-au coborât la mare.
17 S-au urcat în corabie și se îndreptau peste mare spre Capernaum. Era
deja întuneric și Isus nu venise la ei.
18 Marea era agitată de un vânt mare care sufla.
19 După ce au vâslit, așadar, vreo douăzeci și cinci sau treizeci de stadii,†
au văzut pe Isus mergând pe mare‡ și apropiindu-se de barcă; și s-au
temut.
20 Dar El le-a zis: “Eu sunt;§ nu vă temeți.”
21 Ei au fost deci dispuși să îl primească în barcă. Imediat, barca a ajuns
la țărmul spre care se îndreptau.
22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că
nu mai era acolo altă corabie decât cea în care se îmbarcaseră ucenicii
Lui și că Isus nu intrase cu ucenicii Lui în corabie, ci ucenicii Lui plecaseră
singuri.
23 Cu toate acestea, niște bărci venite dinspre Tiberiada s-au apropiat de
locul unde mâncaseră pâinea după ce Domnul a mulțumit.
24 Așadar, când mulțimea a văzut că Isus și discipolii lui nu erau acolo,
s-a urcat ea însăși în bărci și a venit la Capernaum, căutându-l pe Isus.
25 Când L-au găsit pe partea cealaltă a mării, L-au întrebat: “Rabi, când
ai venit aici?”
26 Isus le-a răspuns: “Adevărat vă spun că Mă căutați, nu pentru că ați
văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.
27 Nu lucrați pentru hrana care piere, ci pentru hrana care rămâne
pentru viața veșnică, pe care v-o va da Fiul Omului. Căci Dumnezeu Tatăl
l-a pecetluit.”
28 Și I-au zis: “Ce trebuie să facem ca să lucrăm lucrările lui Dumnezeu?”
29 Isus le-a răspuns: “Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în
Cel pe care L-a trimis El.”
30 Și I-au zis: “Ce faci Tu ca semn, ca să te vedem și să te credem? Ce
lucrare faci tu?
31 Părinții noștri au mâncat mană în pustiu. După cum este scris: “Le-a
dat să mănânce pâine din cer”.” *†
32 Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci
Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer.
33 Căci pâinea lui Dumnezeu este cea care se coboară din cer și dă viață
lumii.”
34 Și I-au zis: “Doamne, dă-ne totdeauna pâinea aceasta.”
35 Isus le-a zis: “Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la mine nu va flămânzi
și cine crede în mine nu va înseta niciodată.
36 Dar v-am spus că m-ați văzut și totuși nu credeți.
37 Toți cei pe care mi-i dă Tatăl vor veni la mine. Pe cel care vine la mine
nu-l voi da afară în niciun fel.

---

† **6:19** 25 și 30 de stadii înseamnă aproximativ 5 până la 6 kilometri sau aproximativ 3 până la 4 mile. ‡ **6:19** Vezi Iov 9:8 § **6:20** sau, EU SUNT * **6:31** greacă și în ebraică se folosește același cuvânt pentru “cer”, “ceruri”, “cer” și “aer”. † **6:31** Exodul 16:4; Neemia 9:15; Psalmul 78:24-25

38 Căci Eu m-am coborât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care
M-a trimis.
39 Aceasta este voia Tatălui Meu care m-a trimis: ca din toți cei pe care
Mi i-a dat să nu pierd nimic, ci să-i înviez în ziua de apoi.
40 Aceasta este voia Celui care m-a trimis: ca oricine vede pe Fiul și crede
în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi."
41 De aceea Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că zicea: "Eu sunt
pâinea care S-a pogorât din cer".
42 Ei ziceau: "Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi
știm? Cum de spune atunci: "Eu am coborât din cer?"?"
43 De aceea Isus le-a răspuns: "Nu vă certați între voi.
44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis;
și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
45 Este scris în profeți: "Toți vor fi învățați de Dumnezeu". ‡De aceea,
oricine aude de la Tatăl și a învățat, vine la mine.
46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, decât cel care vine de la Dumnezeu. El
l-a văzut pe Tatăl.
47 Adevărat, vă spun, cel ce crede în Mine are viața veșnică.
48 Eu sunt pâinea vieții.
49 Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și au murit.
50 Aceasta este pâinea care se coboară din cer, ca oricine să mănânce
din ea și să nu moară.
51 Eu sunt pâinea vie care s-a coborât din cer. Dacă cineva mănâncă din
pâinea aceasta, va trăi în veci. Da, pâinea pe care o voi da pentru viața
lumii este carnea mea."
52 Și iudeii se certau între ei, zicând: "Cum ne va da Acesta să mâncăm
carnea Lui?"
53 Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă nu mâncați carnea Fiului
Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi înșivă.
54 Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu
îl voi învia în ziua de apoi.
55 Căci carnea Mea este cu adevărat hrană și sângele Meu este cu
adevărat băutură.
56 Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele Meu trăiește în Mine și Eu
în el.
57 După cum Tatăl cel viu m-a trimis pe mine și eu trăiesc datorită
Tatălui, tot așa și cel care se hrănește din mine va trăi datorită mie.
58 Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer — nu cum au mâncat
părinții noștri mana și au murit. Cel care mănâncă această pâine va trăi
în veci."
59 El spunea aceste lucruri în sinagogă, pe când învăța în Capernaum.
60 De aceea mulți dintre ucenicii Lui, auzind aceasta, au zis: "Greu este
să spui aceasta! Cine poate să o asculte?"
61 Dar Isus, știind că ucenicii Săi murmurau din pricina aceasta, le-a zis:
"Oare vă împiedică aceasta?
62 Atunci, dacă ați vrea să vedeți pe Fiul Omului înălțându-se la locul
unde era mai înainte?
63 Spiritul este cel care dă viață. Carnea nu folosește la nimic. Cuvintele
pe care vi le spun sunt spirit și sunt viață.

‡ **6:45** Isaia 54:13

64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred.” Pentru că Isus știa de la început
cine sunt cei care nu credeau și cine sunt cei care aveau să-l trădeze.
65 El a spus: “De aceea v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, dacă
nu-i este dat de Tatăl meu.”
66 Mulți din ucenicii Lui s-au întors și nu mai umblau cu El.
67 Isus le-a zis deci celor doisprezece: “Nu cumva vreți și voi să plecați?”
68 Simon Petru I-a răspuns: “Doamne, la cine să mergem? Tu ai
cuvintele vieții veșnice.
69 Noi am ajuns să credem și să știm că Tu ești Hristosul, Fiul
Dumnezeului celui viu.”
70 Isus le-a răspuns: “Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece, și unul
dintre voi este un diavol?”
71 Și vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, căci el era cel care
avea să-L trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

7

1 După acestea, Isus umbla prin Galileea, căci nu voia să umble în Iudeea,
pentru că iudeii căutau să-L omoare.
2 Or, sărbătoarea iudeilor, sărbătoarea Bobotezei, era aproape.
3 Frații Lui i-au zis: “Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să vadă și
ucenicii Tăi lucrările pe care le faci.
4 Căci nimeni nu face nimic în secret, în timp ce caută să fie cunoscut în
mod deschis. Dacă tu faci aceste lucruri, descoperă-te lumii.”
5 Căci nici măcar frații lui nu credeau în el.
6 Atunci Isus le-a zis: “Încă nu a venit vremea Mea, dar vremea voastră
este totdeauna gata.
7 Lumea nu vă poate urî pe voi, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu
mărturisesc despre ea că faptele ei sunt rele.
8 Voi vă urcați la ospăț. Eu nu mă sui încă la acest ospăț, pentru că
timpul meu nu s-a împlinit încă.”
9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea.
10 Când frații lui s-au suit la ospăț, s-a suit și el, dar nu în public, ci ca
în secret.
11 Iudeii îl căutau deci la ospăț și întrebau: “Unde este?”
12 Și a fost multă murmurare în mulțime cu privire la el. Unii spuneau:
“Este un om bun”. Alții spuneau: “Nu-i așa, dar el duce mulțimea în
rătăcire”.
13 Totuși, nimeni nu vorbea deschis despre el, de frica iudeilor.
14 Dar, când era deja mijlocul sărbătorii, Isus s-a urcat în templu și
învăța.
15 Iudeii se mirau deci și ziceau: “Cum de știe acesta litere, fără să fi fost
educat niciodată?”
16 Isus le-a răspuns: “Nu a Mea este învățătura Mea, ci a Celui ce M-a
trimis.
17 Dacă cineva vrea să facă voia Lui, va cunoaște învățătura, dacă este
de la Dumnezeu sau dacă vorbesc de la mine însumi.
18 Cine vorbește de la sine caută propria slavă, dar cine caută slava celui
care l-a trimis pe el este adevărat și nu există nedreptate în el.
19 Nu v-a dat Moise Legea, și totuși niciunul dintre voi nu respectă Legea?
De ce căutați să mă omorâți?”
20 Mulțimea a răspuns: “Ai un demon! Cine caută să te ucidă?”

21 Isus le-a răspuns: “Eu am făcut o singură lucrare și voi toți vă mirați
de ea.
22 Moise v-a dat circumcizia (nu că ar fi de la Moise, ci de la părinți) și
în Sabat circumcideți un băiat.
23 Dacă un băiat primește circumcizia în Sabat, ca să nu se încalce Legea
lui Moise, vă supărați pe Mine pentru că am făcut un om complet sănătos
în Sabat?
24 Nu judecați după aparențe, ci judecați cu dreaptă judecată.”
25 De aceea, unii din cei din Ierusalim au zis: “Nu cumva nu este acesta
pe care caută să-L omoare?
26 Iată că el vorbește deschis, și ei nu-i spun nimic. Se poate oare ca
într-adevăr conducătorii să știe că acesta este cu adevărat Hristosul?
27 Totuși, noi știm de unde vine omul acesta, dar când va veni Hristosul,
nimeni nu va ști de unde vine.”
28 Isus a strigat în templu, învățând și zicând: “Voi Mă cunoașteți și știți
de unde sunt. Eu n-am venit de la mine însumi, ci Cel care m-a trimis este
adevărat, pe care voi nu-l cunoașteți.
29 Îl cunosc, pentru că Eu sunt de la El și El m-a trimis.”
30 Au căutat deci să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că
nu venise încă ceasul Lui.
31 Dar, din mulțime, mulți au crezut în El. Ei spuneau: “Când va veni
Hristosul, nu va face mai multe semne decât cele pe care le-a făcut acesta,
nu-i așa?”
32 Fariseii au auzit mulțimea murmurând aceste lucruri despre el și
preoții cei mai de seamă și fariseii au trimis ofițeri ca să-l aresteze.
33 Atunci Isus a zis: “Mai stau puțin cu voi, apoi Mă duc la Cel ce M-a
trimis.
34 Mă veți căuta și nu mă veți găsi. Nu puteți veni acolo unde sunt eu.”
35 Și iudeii ziceau între ei: “Unde se va duce omul acesta, ca să nu-l
găsim? Se va duce oare în Dispersia dintre greci și îi va învăța pe greci?
36 Ce este cuvântul acesta pe care l-a spus: “Mă veți căuta și nu Mă veți
găsi” și “Unde sunt Eu, nu puteți veni”?”
37 În ultima și cea mai mare zi a praznicului, Isus, stând în picioare, a
strigat: “Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea!
38 Cine crede în mine, după cum spune Scriptura, dinlăuntrul lui vor
curge râuri de apă vie.”
39 Dar a spus următoarele despre Duhul Sfânt, pe care urmau să-l
primească cei care credeau în el. Căci Duhul Sfânt nu fusese încă dat,
pentru că Isus nu fusese încă glorificat.
40 Mulți din mulțime, auzind aceste cuvinte, ziceau: “Acesta este cu
adevărat proorocul”.
41 Alții ziceau: “Acesta este Hristosul”. Dar unii ziceau: “Ce, oare
Hristosul vine din Galileea?
42 Nu a spus oare Scriptura că Hristosul vine din neamul* lui David și†
din Betleem,‡ satul în care era David?”
43 Și s-a creat o dezbinare în mulțime din cauza lui.
44 Unii dintre ei ar fi vrut să-l aresteze, dar nimeni nu a pus mâna pe el.
45 Ofițerii au venit deci la preoții cei mai de seamă și la farisei, care i-au
întrebat: “De ce nu l-ați adus?”

---

* **7:42** sau, sămânță † **7:42** 7:42 2 Samuel 7:12 ‡ **7:42** Mica 5:2

46 Ofițerii au răspuns: “Nimeni n-a vorbit vreodată ca omul acesta!”
47 Fariseii le-au răspuns: “Nu cumva și voi sunteți rătăciți?
48 A crezut oare vreunul dintre dregători sau vreunul dintre farisei în el?
49 Dar mulțimea aceasta care nu cunoaște Legea este blestemată.”
50 Nicodim, care venise noaptea la El, fiind unul dintre ei, le-a zis:
51 “Oare legea noastră judecă pe cineva dacă nu-l aude mai întâi și nu știe ce face?”
52 Ei I-au răspuns: “Și Tu ești din Galileea? Caută și vezi că din Galileea nu s-a ridicat niciun profet.” §
53 Fiecare s-a dus la casa lui,

8

1 Dar Isus s-a dus pe Muntele Măslinilor.
2 Și, dis-de-dimineață, a intrat din nou în Templu și tot poporul a venit la El. El a șezut jos și i-a învățat.
3 Cărturarii și fariseii au adus o femeie prinsă în adulter. După ce au așezat-o la mijloc,
4 i-au spus: “Învățătorule, am găsit-o pe această femeie în adulter, chiar în flagrant.
5 Or, în legea noastră, Moise ne-a poruncit să ucidem cu pietre astfel de femei.* Ce spui, așadar, despre ea?”
6 Ei au spus aceasta punându-l la încercare, ca să aibă de ce să-l acuze.
Dar Isus s-a aplecat și a scris cu degetul pe pământ.
7 Dar, când ei continuau să-L întrebe, El și-a ridicat privirea și le-a zis: “Cine dintre voi este fără de păcat, să arunce primul cu piatra în ea.”
8 Și iarăși s-a aplecat și a scris cu degetul pe pământ.
9 Când au auzit, ei, încredințați de conștiința lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cel mai bătrân până la cel din urmă. Isus a rămas singur cu femeia acolo unde era, în mijloc.
10 Isus, ridicându-se în picioare, a văzut-o și a zis: “Femeie, unde sunt acuzatorii tăi? Nu te-a condamnat nimeni?”.
11 Ea a răspuns: “Nimeni, Doamne.”
Isus a spus: “Nici Eu nu vă condamn. Mergeți pe drumul vostru. De acum încolo, să nu mai păcătuiești”. †
12 Isus le-a vorbit din nou, zicând: “Eu sunt lumina lumii.‡ Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții."
13 Fariseii I-au zis: “Tu mărturisești despre tine însuți. Mărturia ta nu este valabilă”.
14 Isus le-a răspuns: “Chiar dacă mărturisesc despre mine însumi, mărturia mea este adevărată, căci eu știu de unde am venit și unde mă duc; dar voi nu știți de unde am venit și unde mă duc.
15 Voi judecați după trup. Eu nu judec pe nimeni.
16 Chiar dacă judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci sunt cu Tatăl care m-a trimis.

---

§ **7:52** Vezi Isaia 9:1; Matei 4:13-16 * **8:5** Leviticul 20:10; Deuteronomul 22:22 † **8:11** NU include Ioan 7:53-Ioan 8:11, dar pune paranteze în jurul ei pentru a indica faptul că criticii textuali aveau mai puțină încredere în faptul că acesta era original. ‡ **8:12** Isaia 60:1

17 De asemenea, este scris în legea voastră că mărturia a doi oameni este
valabilă. §
18 Eu sunt cel care mărturisește despre mine însumi, iar Tatăl care m-a
trimis mărturisește despre mine.”
19 Și I-au zis: “Unde este Tatăl Tău?”
Isus a răspuns: “Nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă
M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”
20 Isus a rostit aceste cuvinte în vistierie, în timp ce învăța în templu.
Dar nimeni nu l-a arestat, pentru că nu venise încă ceasul lui.
21 Isus le-a spus deci din nou: “Mă duc, și voi mă veți căuta și veți muri
în păcatele voastre. Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”.
22 Iudeii ziceau: “Oare se va omorî El însuși, pentru că zice: “Unde Mă
duc Eu, voi nu puteți veni”?”
23 El le-a zis: “Voi sunteți de jos. Eu sunt de sus. Voi sunteți din lumea
aceasta. Eu nu sunt din lumea aceasta.
24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu
credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.”
25 Și I-au zis: “Cine ești Tu?”
Isus le-a spus: “Exact ceea ce v-am spus de la început.
26 Am multe lucruri de spus și de judecat cu privire la voi. Totuși, cel
care m-a trimis este adevărat; și lucrurile pe care le-am auzit de la el,
acestea le spun lumii.”
27 Ei nu înțelegeau că El le vorbea despre Tatăl.
28 Isus le-a zis deci: “Când veți ridica pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște
că Eu sunt El și nu fac nimic de la mine însumi, ci spun aceste lucruri așa
cum M-a învățat Tatăl Meu.
29 Cel care m-a trimis este cu mine. Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că
eu fac întotdeauna lucrurile care îi sunt plăcute.”
30 Pe când vorbea El aceste lucruri, mulți au crezut în El.
31 Isus a zis deci iudeilor care crezuseră în El: “Dacă rămâneți în
cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei.
32 Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.”
33 Ei i-au răspuns: “Noi suntem urmașii lui Avraam și n-am fost
niciodată robi nimănui. Cum spui tu: “Veți fi liberi”?”
34 Isus le-a răspuns: “Adevărat vă spun că oricine săvârșește un păcat
este robul păcatului.
35 O roabă nu locuiește în casă pentru totdeauna. Un fiu rămâne pentru
totdeauna.
36 Așadar, dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi.
37 Știu că sunteți urmașii lui Avraam, dar voi căutați să mă omorâți,
pentru că cuvântul meu nu-și găsește locul în voi.
38 Eu spun lucrurile pe care le-am văzut la Tatăl meu, iar voi faceți și
voi lucrurile pe care le-ați văzut la tatăl vostru.”
39 Ei i-au răspuns: “Tatăl nostru este Avraam.”
Isus le-a zis: “Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.
40 Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om care v-a spus
adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut asta.
41 Voi faceți faptele tatălui vostru.”

---

§ **8:17** Deuteronomul 17:6; 19:15

Ei i-au spus: “Noi nu ne-am născut din imoralitate sexuală. Noi avem
un singur Tată, Dumnezeu”.
42 Isus le-a zis: “Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu am
ieșit și am venit de la Dumnezeu. Căci nu am venit de la mine însumi, ci
el m-a trimis.
43 De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți auzi cuvântul
meu.
44 Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul, și vreți să împliniți dorințele
tatălui vostru. El a fost ucigaș de la început și nu stă în adevăr, pentru că
nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește de unul singur,
căci este un mincinos și tatăl minciunii.
45 Dar pentru că spun adevărul, voi nu mă credeți.
46 Care dintre voi mă convinge de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu
mă credeți?
47 Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. De aceea
voi nu auziți, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.”
48 Atunci Iudeii I-au răspuns: “Nu spunem noi bine că ești samaritean
și că ai un demon?”
49 Isus a răspuns: “Eu nu am niciun demon, dar Eu Îl cinstesc pe Tatăl
Meu, iar voi Mă necinstiți.
50 Dar eu nu caut gloria mea. Există cineva care caută și judecă.
51 Mai mult ca sigur, vă spun că, dacă o persoană respectă cuvântul meu,
nu va vedea niciodată moartea.”
52 Atunci iudeii i-au zis: “Acum știm că ai un demon. Avraam a murit,
ca și profeții, iar tu spui: “Dacă un om păzește cuvântul Meu, nu va gusta
niciodată moartea”.
53 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit? Profeții au
murit. Cine te dai tu drept cine ești?”.
54 Isus a răspuns: “Dacă mă slăvesc pe mine însumi, slava mea nu
este nimic. Cel care mă slăvește pe mine este Tatăl meu, despre care voi
spuneți că este Dumnezeul nostru.
55 Voi nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl cunosc. Dacă aș spune: “Nu-l cunosc”,
aș fi ca voi, un mincinos. Dar eu îl cunosc și îi respect cuvântul.
56 Tatăl vostru Avraam s-a bucurat să vadă ziua mea. A văzut-o și s-a
bucurat”.
57 Și Iudeii i-au zis: “Nu ești încă în vârstă de cincizeci de ani! L-ai văzut
tu pe Avraam?”
58 Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că, înainte ca Avraam să fi existat,
EU SUNT.”
59 Și au luat pietre ca să arunce în El; dar Isus S-a ascuns și a ieșit din
templu, trecând prin mijlocul lor, și a trecut pe lângă ei.

9

1 Pe când trecea pe acolo, a văzut un om orb din naștere.
2 Ucenicii Lui l-au întrebat: “Rabi, cine a păcătuit, omul acesta sau
părinții lui, de s-a născut orb?”
3 Isus a răspuns: “Omul acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se
arate în el lucrările lui Dumnezeu.
4 Eu trebuie să lucrez lucrările celui care m-a trimis, cât este ziuă. Se
apropie noaptea, când nimeni nu mai poate lucra.
5 Cât timp sunt în lume, eu sunt lumina lumii.”

6 După ce a spus acestea, a scuipat pe pământ, a făcut noroi cu saliva, a
uns cu noroi ochii orbului
7 și i-a spus: “Du-te și te spală în piscina din Siloam” (care înseamnă
“trimis”). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând.
8 De aceea, vecinii și cei ce văzuseră mai înainte că era orb, ziceau: “Nu
este acesta cel ce ședea și cerșea?”
9 Alții spuneau: “El este”. Alții încă mai spuneau: “Seamănă cu el”.
El a spus: “Eu sunt”.
10 Și ei Îl întrebau: “Cum ți s-au deschis ochii?”
11 El a răspuns: “Un om, numit Isus, a făcut noroi, mi-a uns ochii și mi-a
zis: “Du-te la iazul din Siloam și te spală. Așa că m-am dus, m-am spălat
și am primit vederea.”
12 Atunci l-au întrebat: “Unde este?”
El a spus: “Nu știu”.
13 L-au dus pe cel orb la farisei.
14 Era Sabat când Isus a făcut noroiul și i-a deschis ochii.
15 De aceea și fariseii l-au întrebat iarăși cum și-a primit vederea. El le-a
răspuns: “Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și văd”.
16 Și unii dintre farisei ziceau: “Omul acesta nu este de la Dumnezeu,
pentru că nu ține Sabatul.”
Alții spuneau: “Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?”
Astfel, a fost dezbinare între ei.
17 De aceea au întrebat iarăși pe orb: “Ce zici despre El, pentru că ți-a
deschis ochii?”
El a spus: “Este un profet”.
18 Iudeii n-au crezut despre El că fusese orb și că și-a recăpătat vederea,
până ce au chemat pe părinții celui ce-și recăpătase vederea,
19 și i-au întrebat: “Acesta este fiul vostru, despre care spuneți că s-a
născut orb? Cum deci vede acum?”
20 Părinții lui le-au răspuns: “Știm că acesta este fiul nostru și că s-a
născut orb;
21 dar nu știm cum vede acum, și nu știm cine i-a deschis ochii. El este
în vârstă. Întrebați-l pe el. Va vorbi el însuși”.
22 Părinții lui au spus aceste lucruri pentru că se temeau de iudei; căci
iudeii se înțeleseseră deja că, dacă cineva îl va recunoaște ca fiind Hristos,
va fi dat afară din sinagogă.
23 De aceea, părinții lui au spus: “El este major. Întrebați-l”.
24 Și au chemat a doua oară pe orbul acela și i-au zis: “Slăvește pe
Dumnezeu. Știm că omul acesta este un păcătos.”
25 El a răspuns: “Nu știu dacă este păcătos. Un lucru știu însă: că, deși
eram orb, acum văd.”
26 Și I-au zis iarăși: “Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”
27 El le-a răspuns: “V-am spus deja și nu m-ați ascultat. De ce vreți să
auziți din nou? Nu vreți să deveniți și voi discipoli ai lui, nu-i așa?”
28 Ei l-au insultat și au zis: “Tu ești ucenicul lui, iar noi suntem ucenicii
lui Moise.
29 Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise. Dar în ceea ce-l privește pe
acest om, nu știm de unde vine.”
30 Omul le-a răspuns: “Ce minunat! Voi nu știți de unde vine, și totuși
mi-a deschis ochii.

31 Știm că Dumnezeu nu ascultă de păcătoși, dar dacă cineva este
închinător lui Dumnezeu și face voia Lui, El îl ascultă.
32 De la începutul lumii nu s-a auzit niciodată ca cineva să fi deschis
ochii unui orb din naștere.
33 Dacă omul acesta nu era de la Dumnezeu, nu putea face nimic."
34 Ei I-au răspuns: "Tu, care te-ai născut cu totul în păcate, ne înveți
pe noi?" Atunci l-au aruncat afară.
35 Isus a auzit că l-au dat afară și, găsindu-l, a zis: "Crezi tu în Fiul lui
Dumnezeu?"
36 El a răspuns: "Cine este El, Doamne, ca să cred în El?"
37 Isus i-a zis: "L-ați văzut amândoi și El este Cel ce vorbește cu voi."
38 El a zis: "Doamne, cred!" și s-a închinat lui.
39 Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta ca să fac judecată, ca cei ce
nu văd să vadă, iar cei ce văd să devină orbi."
40 Fariseii care erau cu El, auzind aceste lucruri, I-au zis: "Suntem și noi
orbi?"
41 Isus le-a zis: "Dacă ați fi orbi, n-ați avea nici un păcat; dar acum ziceți:
"Vedem". Prin urmare, păcatul vostru rămâne.

10

1 "Adevărat vă spun că cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci se urcă
pe altă cale, este un hoț și un tâlhar.
2 Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor.
3 Portarul îi deschide poarta, și oile ascultă de glasul lui. El își cheamă
oile pe nume și le conduce afară.
4 Ori de câte ori își scoate oile, el merge înaintea lor, și oile îl urmează,
pentru că îi cunosc glasul.
5 Ele nu vor urma nicidecum pe un străin, ci vor fugi de el, pentru că
nu cunosc glasul străinilor."
6 Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles ce le spunea.
7 Isus le-a zis din nou: "Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt ușa oilor.
8 Toți cei care au venit înaintea mea sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au
ascultat.
9 Eu sunt ușa. Dacă intră cineva prin mine, va fi mântuit, va intra și va
ieși și va găsi pășune.
10 Hoțul vine numai ca să fure, să ucidă și să distrugă. Eu am venit ca
ei să aibă viață și să o aibă din belșug.
11 "Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.
12 Cel care este angajat și nu păstor, care nu este proprietarul oilor, vede
lupul venind, lasă oile și fuge. Lupul smulge oile și le împrăștie.
13 Salariatului fuge, pentru că este salariat și nu are grijă de oi.
14 Eu sunt păstorul cel bun. Eu îmi cunosc pe ale mele și sunt cunoscut
de ale mele;
15 așa cum Tatăl mă cunoaște pe mine și eu îl cunosc pe Tatăl. Eu îmi
dau viața pentru oi.
16 Am și alte oi care nu sunt din turma aceasta. Trebuie să le aduc și
pe ele, și ele vor auzi glasul meu. Ele vor deveni o singură turmă cu un
singur păstor.
17 De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața, ca să o iau din
nou.

18 Nimeni nu mi-o ia, ci eu mi-o pun singur. Eu am puterea să o dau
și am puterea să o iau din nou. Am primit această poruncă de la Tatăl
Meu.”
19 De aceea s-a făcut iarăși dezbinare între iudei din cauza acestor
cuvinte.
20 Mulți dintre ei spuneau: “Are un demon și este nebun! De ce îl
ascultați?”
21 Alții au spus: “Acestea nu sunt spusele unuia posedat de un demon.
Nu este posibil ca un demon să deschidă ochii unui orb, nu-i așa?”
22 Era Sărbătoarea Dedicării la Ierusalim.
23 Era iarnă, și Isus se plimba prin Templu, în pridvorul lui Solomon.
24 Iudeii s-au strâns în jurul lui și i-au zis: “Până când ne vei ține în
suspans? Dacă tu ești Hristosul, spune-ne clar”.
25 Isus le-a răspuns: “V-am spus, și nu credeți. Lucrările pe care le fac
în numele Tatălui meu, acestea mărturisesc despre mine.
26 Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți dintre oile Mele, așa cum
v-am spus.
27 Oile Mele aud glasul Meu, și Eu le cunosc, și ele Mă urmează.
28 Eu le dau viața veșnică. Ele nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va
smulge din mâna mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat mie, este mai mare decât toți. Nimeni nu
poate să le smulgă din mâna Tatălui meu.
30 Eu și Tatăl suntem una.”
31 De aceea iudeii au luat iarăși pietre ca să-L ucidă cu pietre.
32 Isus le-a răspuns: “Eu v-am arătat multe fapte bune de la Tatăl Meu.
Pentru care dintre aceste fapte Mă ucideți cu pietre?”
33 Iudeii I-au răspuns: “Noi nu te ucidem cu pietre pentru o faptă
bună, ci pentru blasfemie, pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuți
Dumnezeu.”
34 Isus le-a răspuns: “Nu este scris în legea voastră: “Eu am zis: “Voi
sunteți dumnezei”?”
35 Dacă El i-a numit dumnezei pe cei la care a venit cuvântul lui
Dumnezeu (și Scriptura nu poate fi călcată),
36 spuneți voi despre Cel pe care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume:
“Tu hulești”, pentru că Eu am zis: “Eu sunt Fiul lui Dumnezeu”?
37 Dacă nu fac faptele Tatălui Meu, nu Mă credeți.
38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți faptele, ca să știți și
să credeți că Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl.”
39 Ei au căutat din nou să-L prindă, dar El a scăpat din mâna lor.
40 S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la
început, și a rămas acolo.
41 Mulți veneau la el. Ei spuneau: “Într-adevăr, Ioan nu a făcut niciun
semn, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta este adevărat.”
42 Mulți au crezut în el acolo.

11

1 Un om bolnav, Lazăr, din Betania, din satul Mariei și al Martei, sora ei,
era bolnav.
2 Maria, care unsese pe Domnul cu mir și Îi ștergea picioarele cu părul
ei, era aceea al cărei frate, Lazăr, era bolnav.

3 De aceea surorile au trimis la el, spunând: “Doamne, iată că cel pentru
care ai mare afecțiune este bolnav.”
4 Dar Isus, auzind, a zis: “Boala aceasta nu este pentru moarte, ci pentru
slava lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.”
5 Isus iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr.
6 De aceea, când a auzit că acesta era bolnav, a stat două zile în locul
unde se afla.
7 După aceea, a zis ucenicilor: “Să mergem din nou în Iudeea.”
8 Ucenicii L-au întrebat: “Rabi, iudeii tocmai voiau să Te ucidă cu pietre.
Te duci din nou acolo?”
9 Isus a răspuns: “Nu sunt oare douăsprezece ore de lumină? Dacă un
om umblă ziua, nu se poticnește, pentru că vede lumina acestei lumi.
10 Dar dacă un om umblă noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu
este în el.”
11 El a spus aceste lucruri și, după aceea, le-a zis: “Prietenul nostru Lazăr
a adormit, dar eu mă duc ca să-l trezesc din somn.”
12 Și ucenicii au zis: “Doamne, dacă a adormit, își va reveni.”
13 Isus vorbise despre moartea Sa, dar ei credeau că vorbea despre
odihna în somn.
14 Atunci Isus le-a spus clar și răspicat: “Lazăr a murit.
15 Mă bucur, pentru voi, că nu am fost acolo, ca să credeți. Totuși, să
mergem la el”.
16 Toma, zis Didim, a zis tovarășilor săi ucenici: “Să mergem și noi, ca
să murim împreună cu El”.
17 Când a venit Isus, a aflat că era deja de patru zile în mormânt.
18 Betania era aproape de Ierusalim, la o distanță de vreo cincisprezece
stadii.
19 Mulți dintre iudei se alăturaseră femeilor din jurul Martei și al Mariei,
ca să le consoleze cu privire la fratele lor.
20 Când a auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-l întâmpine, dar Maria a
rămas în casă.
21 Atunci Marta i-a zis lui Isus: “Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu
nu ar fi murit.
22 Chiar și acum știu că tot ce ceri de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da”.
23 Isus i-a zis: “Fratele tău va învia.”
24 Marta i-a zis: “Știu că va învia la înviere, în ziua de apoi.”
25 Isus i-a zis: “Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine va trăi,
chiar dacă va muri.
26 Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu asta?”
27 Ea i-a zis: “Da, Doamne. Am ajuns să cred că Tu ești Hristosul, Fiul
lui Dumnezeu, Cel care vine în lume.”
28 După ce a zis acestea, s-a dus și a chemat pe ascuns pe Maria, sora ei,
zicând: “Învățătorul este aici și te cheamă.”
29 Când a auzit aceasta, s-a sculat repede și s-a dus la el.
30 Isus nu intrase încă în sat, ci era în locul unde L-a întâlnit Marta.
31 Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau, când au văzut-o pe Maria
că s-a sculat repede și a ieșit, au urmărit-o și au zis: “Se duce la mormânt
ca să plângă acolo.”
32 Maria, când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, a căzut la picioarele
Lui și I-a zis: “Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.”

33 Isus, văzând-o pe ea plângând și pe iudeii care plângeau împreună
cu ea, a gemut în duh și s-a tulburat
34 și a zis: “Unde L-ați pus?”
I-au spus: “Doamne, vino și vezi”.
35 Isus a plâns.
36 Iudeii ziceau deci: “Vedeți câtă dragoste avea pentru el!”
37 Unii dintre ei spuneau: “Nu putea oare acest om, care a deschis ochii
orbului, să împiedice și pe acesta să moară?”
38 Isus a venit la mormânt, gemând iarăși în sine. Era o peșteră, și o
piatră era așezată împotriva ei.
39 Isus a zis: “Scoateți piatra”.
Marta, sora celui mort, I-a zis: “Doamne, la ora aceasta este o putoare,
căci este mort de patru zile.”
40 Isus i-a zis: “Nu ți-am spus Eu că, dacă vei crede, vei vedea slava lui
Dumnezeu?”
41 Și au îndepărtat piatra din locul unde zăcea mortul. Isus și-a ridicat
ochii și a zis: “Tată, îți mulțumesc că m-ai ascultat.
42 Știu că întotdeauna mă asculți, dar, din cauza mulțimii care stătea în
jur, am spus aceasta, ca să creadă că tu m-ai trimis.”
43 După ce a spus aceasta, a strigat cu glas tare: “Lazăr, ieși afară!”
44 Cel mort a ieșit, legat de mâini și de picioare, și avea fața înfășurată
cu o pânză.
Isus le-a zis: “Eliberați-l și lăsați-l să plece”.
45 De aceea mulți dintre iudeii care au venit la Maria și au văzut ce făcea
Isus au crezut în El.
46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.
47 Preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat deci un consiliu și au
zis: “Ce facem? Căci omul acesta face multe semne.
48 Dacă îl lăsăm așa, toată lumea va crede în el, iar romanii vor veni și
ne vor lua atât locul nostru, cât și națiunea noastră.”
49 Dar unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis:
“Voi nu știți nimic,
50 și nici nu vă gândiți că ne este de folos ca un singur om să moară
pentru popor și să nu piară tot neamul.”
51 Or, el nu a spus acest lucru de la sine, ci, fiind mare preot în acel an,
a profețit că Isus va muri pentru națiune,
52 și nu numai pentru națiune, ci și pentru a-i aduna la un loc pe copiii
lui Dumnezeu care sunt împrăștiați.
53 Astfel, din ziua aceea s-au sfătuit ca să îl omoare.
54 De aceea, Isus nu a mai umblat în mod deschis printre iudei, ci a plecat
de acolo în ținutul de lângă pustiu, într-o cetate numită Efraim. Acolo a
rămas cu discipolii Săi.
55 Și se apropia Paștele iudeilor. Mulți se urcau din țară la Ierusalim
înainte de Paște, ca să se purifice.
56 Apoi căutau pe Isus și vorbeau între ei, în timp ce stăteau în templu:
“Ce credeți voi — că nu vine deloc la sărbătoare?”
57 Preoții cei mai de seamă și fariseii porunciseră ca, dacă cineva știa
unde se află, să anunțe, ca să îl prindă.

12

1 Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit la Betania, unde era Lazăr,
care era mort și pe care l-a înviat din morți.
2 Și I-au pregătit acolo o cină. Marta a servit, dar Lazăr era unul dintre
cei care stăteau la masă cu el.
3 Maria a luat un kilogram de mir de nard curat, foarte prețios, a uns
picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei. Casa s-a umplut de
mireasma unguentului.
4 Atunci Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, unul din ucenicii Lui, care
avea să-L trădeze, a zis:
5 "De ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de denari și nu s-a dat
săracilor?"
6 Și a spus aceasta nu pentru că-i păsa de săraci, ci pentru că era hoț și,
având cutia cu bani, obișnuia să fure ce se punea în ea.
7 Dar Isus a zis: "Las-o în pace. Ea a păstrat aceasta pentru ziua
înmormântării mele.
8 Căci voi aveți întotdeauna săraci cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți
întotdeauna."
9 O mare mulțime de iudei au aflat că El era acolo și au venit, nu numai
de dragul lui Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care El îl înviase din morți.
10 Dar preoții cei mai de seamă au uneltit ca să îl omoare și pe Lazăr,
11 pentru că, din cauza lui, mulți dintre iudei au plecat și au crezut în
Isus.
12 A doua zi, o mare mulțime a venit la ospăț. Când au auzit că Isus vine
la Ierusalim,
13 au luat ramuri de palmier, au ieșit în întâmpinarea lui și au strigat:
"Osana! Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului, Regele lui
Israel!".
14 Isus a găsit un măgăruș tânăr și a șezut pe el. După cum este scris:
15 "Nu te teme, fiică a Sionului! Iată, Regele tău vine, șezând pe un mânz
de măgăriță."
16 La început, discipolii lui nu au înțeles aceste lucruri, dar când Isus
a fost glorificat, atunci și-au adus aminte că aceste lucruri au fost scrise
despre el și că ei i-au făcut aceste lucruri.
17 Așadar, mulțimea care era cu el când l-a chemat pe Lazăr din
mormânt și l-a înviat din morți mărturisea despre aceasta.
18 Din această cauză și mulțimea a mers în întâmpinarea lui, pentru că
auzise că el făcuse acest semn.
19 De aceea fariseii ziceau între ei: "Vedeți cum nu realizați nimic. Iată
că lumea a mers după el".
20 Printre cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare erau niște greci.
21 Aceștia au venit la Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au întrebat,
zicând: "Domnule, vrem să-L vedem pe Isus."
22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei și, la rândul său, Andrei a venit cu
Filip și i-au spus lui Isus.
23 Isus le-a răspuns: "A venit vremea ca Fiul Omului să fie proslăvit.
24 Adevărat vă spun că, dacă un bob de grâu nu cade în pământ și nu
moare, el rămâne singur. Dar, dacă moare, face mult rod.
25 Cine își iubește viața o va pierde. Cel care își urăște viața în lumea
aceasta o va păstra pentru viața veșnică.

26 Dacă cineva îmi slujește, să mă urmeze. Unde sunt eu, acolo va fi și
slujitorul meu. Dacă cineva îmi slujește, Tatăl îl va cinsti.
27 “Acum sufletul meu este tulburat. Ce să spun? 'Tată, salvează-mă din
acest timp?'. Dar am venit în acest timp pentru această cauză.
28 Tată, slăvește numele Tău!”
Atunci un glas a ieșit din cer și a zis: “Am proslăvit-o și o voi proslăvi
din nou”.
29 De aceea mulțimea care stătea de față și auzea, zicea că a tunat. Alții
spuneau: “Un înger i-a vorbit”.
30 Isus a răspuns: “Glasul acesta n-a venit pentru Mine, ci pentru voi.
31 Acum este judecata lumii acesteia. Acum prințul acestei lumi va fi
alungat.
32 Iar Eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, voi atrage la Mine toate
popoarele.”
33 Dar El a spus aceasta, însemnând prin ce fel de moarte va muri.
34 Și mulțimea i-a răspuns: “Am auzit din Lege că Hristosul rămâne
pentru totdeauna. Cum spuneți voi: 'Fiul Omului trebuie să fie înălțat'?
Cine este acest Fiu al Omului?”
35 Isus le-a zis: “Încă puțină vreme lumina este cu voi. Umblați cât
timp aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul. Cel care umblă în
întuneric nu știe încotro se îndreaptă.
36 Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să deveniți copii ai
luminii.” Isus a spus aceste lucruri, apoi a plecat și s-a ascuns de ei.
37 Dar, deși făcuse atâtea semne înaintea lor, ei nu credeau în el,
38 pentru ca să se împlinească cuvântul proorocului Isaia, pe care îl
rostise:
“Doamne, cine a crezut raportul nostru?
Cui s-a arătat brațul Domnului?”
39 De aceea nu puteau să creadă, pentru că Isaia a spus din nou:
40 “El le-a orbit ochii și le-a împietrit inima,
ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
și să perceapă cu inima lor,
și s-ar întoarce,
și eu îi voi vindeca.”
41 Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El.
42 Cu toate acestea, chiar și mulți dintre dregători au crezut în El, dar,
din pricina fariseilor, n-au mărturisit-o, ca să nu fie scoși din sinagogă,
43 pentru că ei iubeau mai mult lauda oamenilor decât lauda lui
Dumnezeu.
44 Isus a strigat și a zis: “Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel
ce M-a trimis pe Mine.
45 Cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
46 Eu am venit ca o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să
nu rămână în întuneric.
47 Dacă cineva ascultă cele spuse de mine și nu crede, eu nu-l judec. Căci
nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea.
48 Cine mă respinge pe mine și nu primește spusele mele, are pe cineva
care îl judecă. Cuvântul pe care l-am rostit îl va judeca în ziua de apoi.
49 Căci nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl care m-a trimis mi-a dat
o poruncă, ce să spun și ce să vorbesc.

50 Știu că porunca Lui este viața veșnică. Așadar, lucrurile pe care le
spun, așa cum mi-a spus Tatăl, așa vorbesc și eu.”

13

1 Înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că a venit vremea să plece
din lumea aceasta la Tatăl, a iubit pe ai Săi care erau în lume și i-a iubit
până la sfârșit.
2 În timpul cinei, când diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscari-
oteanul, fiul lui Simon, ca să-l trădeze,
3 Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate lucrurile în mâinile sale și că el a
venit de la Dumnezeu și că se duce la Dumnezeu,
4 s-a ridicat de la cină și și-a dat la o parte hainele de pe el. A luat un
prosop și și-a înfășurat un prosop în jurul taliei.
5 Apoi a turnat apă în lighean și a început să spele picioarele discipolilor
și să le șteargă cu prosopul care era înfășurat în jurul său.
6 Apoi a venit la Simon Petru. Acesta i-a zis: “Doamne, îmi speli tu mie
picioarele?”.
7 Isus i-a răspuns: “Nu știi ce fac acum, dar vei înțelege mai târziu.”
8 Petru i-a zis: “Nu-mi vei spăla niciodată picioarele!”
Isus i-a răspuns: “Dacă nu te spăl, nu ai parte cu Mine”.
9 Simon Petru I-a zis: “Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile
și capul meu!”
10 Isus i-a zis: “Cineva care s-a scăldat nu are nevoie decât să-și spele
picioarele, ci este cu totul curat. Voi sunteți curați, dar nu toți”.
11 Căci îl cunoștea pe cel care avea să-l trădeze; de aceea a spus: “Nu
sunteți toți curați.”
12 După ce le-a spălat picioarele, și-a pus la loc haina de pe el și a șezut
din nou jos, le-a zis: “Știți ce v-am făcut?
13 Voi Mă numiți: “Învățătorule” și “Doamne”. Spuneți corect, căci așa
sunt.
14 Dacă deci Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele, și voi
trebuie să vă spălați picioarele unii altora.
15 Căci v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am făcut eu.
16 Adevărat vă spun că nu este un slujitor mai mare decât stăpânul său
și nici cel trimis nu este mai mare decât cel care l-a trimis.
17 Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le veți face.
18 Nu vorbesc cu privire la voi toți. Știu pe cine am ales, dar pentru ca
să se împlinească Scriptura: “Cel care mănâncă pâine cu mine și-a ridicat
călcâiul împotriva mea”.
19 De acum înainte vă spun înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci
când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.
20 Cu siguranță vă spun: cine primește pe oricine îl trimit Eu, pe Mine
Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel care M-a
trimis.”
21 După ce a zis acestea, Isus s-a tulburat în duhul său și a zis: “Adevărat
vă spun că unul din voi Mă va trăda.”
22 Ucenicii se uitau unii la alții, și nu știau despre cine vorbea.
23 Unul dintre ucenicii Săi, pe care Isus îl iubea, era la masă și se sprijinea
de pieptul lui Isus.

24 Simon Petru i-a făcut semn și i-a zis: “Spune-ne cine este acela despre
care vorbește.”
25 El, sprijinindu-se pe pieptul lui Isus, L-a întrebat: “Doamne, cine
este?”
26 Isus a răspuns: “Acela este cel căruia îi voi da această bucată de
pâine, după ce o voi înmuia.” După ce a înmuiat bucata de pâine, a dat-o
lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.
27 După bucățica de pâine, atunci Satana a intrat în el.
Atunci Isus i-a zis: “Ce faci, fă repede!”.
28 Nimeni de la masă nu știa de ce îi spunea așa.
29 Fiindcă unii credeau, pentru că Iuda avea cutia cu bani, că Isus i-a
spus: “Cumpără ce ne trebuie pentru sărbătoare”, sau că trebuie să dea
ceva săracilor.
30 De aceea, după ce a primit bucățica aceea, a ieșit îndată. Era noapte.
31 După ce a ieșit, Isus a zis: “Acum Fiul Omului a fost proslăvit și
Dumnezeu a fost proslăvit în El.
32 Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, Dumnezeu Îl va proslăvi și în
El însuși, și Îl va proslăvi îndată.
33 Copilașilor, voi mai fi cu voi încă puțin timp. Mă veți căuta și, după
cum am spus iudeilor: “Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”, tot așa vă
spun și acum.
34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții. Așa cum v-am iubit
Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.
35 Prin aceasta va cunoaște toată lumea că sunteți discipolii mei, dacă
vă veți iubi unii pe alții.”
36 Simon Petru I-a zis: “Doamne, unde Te duci?”
Isus i-a răspuns: “Unde Mă duc Eu, nu poți să mă urmezi acum, dar mă
vei urma după aceea.”
37 Petru I-a zis: “Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Îmi voi da
viața pentru Tine”.
38 Isus i-a răspuns: “Vrei să-ți dai viața pentru Mine? Adevărat îți spun
că nu va cânta cocoșul până când nu te vei lepăda de mine de trei ori.

14

1 “Să nu-ți tulburi inima. Credeți în Dumnezeu. Credeți și în mine.
2 În casa Tatălui meu sunt multe case. Dacă nu ar fi fost așa, v-aș fi spus.
Am să vă pregătesc un loc.
3 Dacă Mă duc și vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce și vă voi primi la
Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.
4 Voi știți unde mă duc și știți calea.”
5 Toma I-a zis: “Doamne, noi nu știm unde Te duci. Cum am putea
cunoaște calea?”
6 Isus i-a zis: “Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl,
decât prin mine.
7 Dacă M-ai fi cunoscut pe Mine, L-ai fi cunoscut și pe Tatăl Meu. De
acum înainte, tu îl cunoști și l-ai văzut.”
8 Filip i-a zis: “Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi de ajuns.”
9 Isus i-a zis: “De atâta vreme sunt cu tine și nu Mă cunoști, Filip? Cine
M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl. Cum spui: “Arată-ne pe Tatăl?”

10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine? Cuvintele pe care vi le
spun nu le spun de la mine însumi, ci Tatăl, care trăiește în mine, face
lucrările Lui.
11 Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine, sau credeți-Mă din
cauza faptelor înseși.
12 Adevărat vă spun că, cel ce crede în Mine, va face și el lucrările pe
care le fac Eu; și va face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă
duc la Tatăl Meu.
13 Orice veți cere în numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit
în Fiul.
14 Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face.
15 Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele.
16 Eu mă voi ruga Tatălui și el vă va da un alt Sfetnic, ca să fie cu voi în
veci:
17 Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede
și nu-l cunoaște. Voi îl cunoașteți, pentru că el trăiește cu voi și va fi în
voi.
18 Nu vă voi lăsa orfani. Eu voi veni la voi.
19 Încă puțină vreme și lumea nu mă va mai vedea, dar voi mă veți
vedea. Pentru că Eu trăiesc, veți trăi și voi.
20 În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și
Eu în voi.
21 Cine are poruncile Mele și le păzește, acela este unul care Mă iubește.
Cel care mă iubește pe mine va fi iubit de Tatăl meu, iar eu îl voi iubi și
mă voi arăta lui.”
22 Iuda (nu Iscarioteanul) I-a zis: “Doamne, ce s-a întâmplat de Te-ai
arătat nouă și nu lumii?”
23 Isus i-a răspuns: “Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu.
Tatăl Meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face casa la el.
24 Cine nu mă iubește pe mine nu păzește cuvintele mele. Cuvântul pe
care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.
25 “V-am spus aceste lucruri în timp ce trăiam cu voi.
26 Dar Consilierul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl îl va trimite în numele Meu,
vă va învăța toate lucrurile și vă va aminti tot ce v-am spus.
27 Vă las pacea. Pacea Mea v-o dau vouă; nu cum dă lumea, vă dau Eu
vouă. Să nu vă tulburați inima și să nu vă fie teamă.
28 Ați auzit cum v-am spus: “Mă duc și mă voi întoarce la voi”. Dacă
m-ați fi iubit, v-ați fi bucurat, pentru că am spus: 'Mă duc la Tatăl meu';
căci Tatăl este mai mare decât mine.
29 Acum v-am spus înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se
va întâmpla, să credeți.
30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine prințul lumii și el nu are
nimic în mine.
31 Ci pentru ca lumea să știe că Eu iubesc pe Tatăl și că așa cum Mi-a
poruncit Tatăl, așa fac și Eu. Ridicați-vă, să mergem de aici.

15

1 “Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este viticultorul.
2 Orice ramură din mine care nu face rod, El o taie. Orice ramură care
dă rod, el o curăță, ca să dea mai mult rod.
3 Voi sunteți deja tăiați curat, din cauza cuvântului pe care vi l-am spus.

4 Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum ramura nu poate da rod de
una singură dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă nu
rămâneți în mine.
5 Eu sunt vița de vie. Voi sunteți ramurile. Cel care rămâne în mine și eu
în el face multă roadă, pentru că în afară de mine nu puteți face nimic.
6 Dacă un om nu rămâne în mine, este aruncat ca o ramură și se usucă;
le adună, le aruncă în foc și sunt arse.
7 Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, veți cere tot ce
doriți și vi se va face.
8 Întru aceasta este slăvit Tatăl Meu, că voi faceți multă roadă, și astfel
veți fi ucenicii Mei.
9 Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți
în dragostea mea.
10 Dacă veți păzi poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după
cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.
11 V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria mea să rămână în voi și
bucuria voastră să fie deplină.
12 “Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit
Eu pe voi.
13 Nimeni nu are o dragoste mai mare decât aceasta: să-și dea cineva
viața pentru prietenii săi.
14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți tot ce vă poruncesc eu.
15 Nu vă mai numesc robi, căci robul nu știe ce face stăpânul său. Ci
v-am numit prieteni, pentru că tot ce am auzit de la Tatăl meu v-am făcut
cunoscut.
16 Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit ca să
mergeți și să aduceți roade, iar roadele voastre să rămână, pentru ca tot
ce veți cere de la Tatăl în numele meu, să vi se dea.
17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.
18 Dacă lumea vă urăște, să știți că și pe Mine M-a urât înainte de a vă
urî pe voi.
19 Dacă ați fi din lume, lumea și-ar iubi pe ai ei. Dar pentru că nu sunteți
din lume, întrucât v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.
20 Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: 'Un rob nu este
mai mare decât stăpânul său'. Dacă m-au persecutat pe mine, vă vor
persecuta și pe voi. Dacă ei au păzit cuvântul meu, îl vor păzi și pe al
vostru.
21 Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui meu, pentru că nu-l
cunosc pe cel care m-a trimis.
22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar acum
nu au nicio scuză pentru păcatul lor.
23 Cine mă urăște pe mine, îl urăște și pe Tatăl meu.
24 Dacă n-aș fi făcut între ei faptele pe care nimeni altcineva nu le-a
făcut, ei n-ar fi avut păcat. Dar acum au văzut și m-au urât și pe mine și
pe Tatăl meu.
25 Dar aceasta s-a întâmplat pentru ca să se împlinească cuvântul care
era scris în legea lor: “M-au urât fără motiv”.
26 “Când va veni Consilierul, pe care vi-L voi trimite de la Tatăl, Duhul
adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.
27 Și voiveți mărturisi, pentru că ați fost cu mine de la început.

16

1 “V-am spus aceste lucruri ca să nu vă poticniți.
2 Ei vă vor da afară din sinagogi. Da, vine vremea când oricine vă va
ucide va crede că îi oferă un serviciu lui Dumnezeu.
3 Ei vor face aceste lucruri pentru că nu l-au cunoscut pe Tatăl și nici pe
mine.
4 Dar v-am spus aceste lucruri pentru ca, atunci când va veni vremea,
să vă amintiți că v-am vorbit despre ele. Nu v-am spus aceste lucruri de
la început, pentru că eram cu voi.
5 Dar acum mă duc la cel care m-a trimis și niciunul dintre voi nu mă
întreabă: “Unde te duci?”
6 Ci, pentru că v-am spus aceste lucruri, durerea v-a umplut inima.
7 Cu toate acestea, vă spun adevărul: este spre folosul vostru să plec,
căci dacă nu plec, Consilierul nu va veni la voi. Dar dacă plec, vi-l voi
trimite.
8 Când va veni, el va convinge lumea despre păcat, despre dreptate și
despre judecată;
9 despre păcat, pentru că nu cred în mine;
10 despre dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă veți mai
vedea;
11 despre judecată, pentru că prințul acestei lumi a fost judecat.
12 Mai am încă multe lucruri să-ți spun, dar acum nu le poți suferi.
13 Dar când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul,
căci nu va vorbi de la sine, ci va spune tot ce va auzi. El vă va vesti
lucrurile care vor veni.
14 El mă va proslăvi, pentru că va lua din ceea ce este al meu și vă va
vesti.
15 Toate lucrurile pe care le are Tatăl sunt ale mele; de aceea am spus că
el ia din ale mele și vi le va vesti vouă.
16 “Încă puțină vreme și nu Mă veți mai vedea. Din nou puțină vreme,
și Mă veți vedea.”
17 De aceea unii dintre ucenicii Lui ziceau unii către alții: “Ce este
aceasta, că ne spune: “Peste puțină vreme nu Mă veți vedea; și iarăși
peste puțină vreme Mă veți vedea” și: “Pentru că Mă duc la Tatăl”?”
18 Ei au spus deci: “Ce este aceasta pe care o spune: “Puțin timp”? Nu
știm ce vrea să spună”.
19 Isus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis: “Vă întrebați între voi
despre aceasta, că am zis: “Peste puțină vreme nu Mă veți vedea și iarăși
peste puțină vreme Mă veți vedea?”
20 Adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va
bucura. Voi veți fi întristați, dar întristarea voastră se va transforma în
bucurie.
21 Femeia, când naște, are tristețe, pentru că i-a sosit vremea. Dar, după
ce a născut, nu-și mai amintește de chin, pentru bucuria că s-a născut o
ființă umană în lume.
22 De aceea, acum aveți întristare, dar vă voi revedea, și inima voastră
se va bucura, și nimeni nu vă va lua bucuria.
23 În ziua aceea nu-mi veți pune întrebări. Adevărat vă spun că orice
veți cere de la Tatăl în numele Meu, El vă va da.
24 Până acum, nu ați cerut nimic în numele Meu. Cereți și veți primi,
pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

25 “V-am spus aceste lucruri prin figuri de stil. Dar vine vremea când nu
vă voi mai vorbi cu figuri de stil, ci vă voi vorbi în mod clar despre Tatăl.
26 În ziua aceea, veți cere în numele meu; și nu vă spun că eu mă voi
ruga Tatălui pentru voi,
27 pentru că însuși Tatăl vă iubește, pentru că voi m-ați iubit pe mine și
ați crezut că am venit de la Dumnezeu.
28 Eu am venit de la Tatăl și am venit în lume. Din nou, las lumea și mă
duc la Tatăl.”
29 Ucenicii Lui I-au zis: “Iată că acum vorbești limpede și fără figuri de
stil.
30 Acum știm că Tu știi toate lucrurile și nu este nevoie ca cineva să Te
întrebe. Prin aceasta credem că ai venit de la Dumnezeu.”
31 Isus le-a răspuns: “Credeți voi acum?
32 Iată că vine vremea, și a venit, că veți fi împrăștiați, fiecare la locul
lui, și Mă veți lăsa singur. Totuși, Eu nu sunt singur, pentru că Tatăl este
cu Mine.
33 V-am spus aceste lucruri pentru ca în Mine să aveți pace. În lume
aveți necazuri; dar înveseliți-vă! Eu am biruit lumea”.

17

1 Isus a spus aceste lucruri, apoi, ridicându-Și ochii spre cer, a zis: “Tată,
a venit vremea. Slăvește-l pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te slăvească pe
tine;
2 așa cum i-ai dat autoritate peste toată făptura, așa va da viață veșnică
tuturor celor pe care i-ai dat-o.
3 Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu
adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, Isus Hristos.
4 Eu te-am slăvit pe pământ. Am împlinit lucrarea pe care mi-ai dat-o
să o fac.
5 Acum, Tată, proslăvește-mă pe mine însumi cu gloria pe care o aveam
cu tine înainte de a exista lumea.
6 “Eu am arătat Numele Tău poporului pe care mi l-ai dat din lume. Ei
erau ai tăi și mi i-ai dat. Ei au respectat cuvântul tău.
7 Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat vine de la Tine,
8 pentru că le-am dat cuvintele pe care mi le-ai dat; și ei le-au primit și
au știut cu siguranță că vin de la Tine. Ei au crezut că tu m-ai trimis.
9 Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi
i-ai dat, pentru că ei sunt ai tăi.
10 Toate lucrurile care sunt ale mele sunt ale tale, iar ale tale sunt ale
mele și eu sunt glorificat în ele.
11 Eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume, iar eu vin la voi.
Tată sfânt, păzește-i prin numele tău, pe care mi l-ai dat mie, pentru ca
ei să fie una, așa cum suntem și noi.
12 Cât timp am fost cu ei în lume, i-am păzit în numele Tău. Am păzit
pe cei pe care mi i-ai dat. Nici unul dintre ei nu este pierdut, cu excepția
fiului pierzării, pentru ca Scriptura să se împlinească.
13 Dar acum am venit la voi și spun aceste lucruri în lume, pentru ca ei
să aibă bucuria mea deplină în ei înșiși.
14 Le-am dat cuvântul Tău. Lumea i-a urât, pentru că nu sunt din lume,
după cum nici Eu nu sunt din lume.
15 Nu te rog să îi iei din lume, ci să îi păzești de cel rău.

16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.
17 Sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul.
18 După cum m-ai trimis pe mine în lume, tot așa i-am trimis și eu pe ei
în lume.
19 De dragul lor mă sfințesc pe mine însumi, pentru ca și ei înșiși să fie
sfințiți în adevăr.
20 "Nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine
prin cuvântul lor,
21 ca toți să fie una, după cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și
ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
22 Slava pe care Mi-ai dat-o Tu, Eu le-am dat-o lor, pentru ca ei să fie una,
așa cum și noi suntem una,
23 Eu în ei și Tu în Mine, ca ei să fie desăvârșiți într-o singură ființă,
pentru ca lumea să știe că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, așa cum M-ai
iubit pe Mine.
24 Tată, doresc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde
sunt eu, ca să vadă slava pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte
de întemeierea lumii.
25 Tată dreptcredincios, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut
pe Tine; și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.
26 Eule-am făcut cunoscut numele Tău și îl voi face cunoscut, pentru ca
dragostea cu care M-ai iubit să fie în ei și Eu în ei."

18

1 După ce a rostit aceste cuvinte, Isus a ieșit cu ucenicii Săi peste pârâul
Chedron, unde era o grădină, în care a intrat împreună cu ucenicii Săi.
2 Iuda, cel care l-a trădat, cunoștea și el locul, pentru că Isus se întâlnea
adesea acolo cu ucenicii săi.
3 Atunci Iuda, după ce a luat un detașament de soldați și de ofițeri de la
preoții cei mai de seamă și de la farisei, a venit acolo cu felinare, torțe și
arme.
4 Isus, deci, știind toate lucrurile care i se întâmplau, a ieșit și le-a zis:
"Pe cine căutați?"
5 Ei I-au răspuns: "Isus din Nazaret."
Isus le-a spus: "Eu sunt."
Și Iuda, care l-a trădat, stătea cu ei.
6 De aceea, când le-a zis: "Eu sunt Acela", ei s-au dat înapoi și au căzut
la pământ.
7 De aceea i-a întrebat din nou: "Pe cine căutați?"
Ei au spus: "Isus din Nazaret".
8 Isus a răspuns: "V-am spus că Eu sunt. De aceea, dacă Mă căutați pe
Mine, lăsați-i pe aceștia să meargă pe drumul lor"
9 ca să se împlinească cuvântul pe care l-a rostit: "Dintre cei pe care Mi
i-ai dat, nu am pierdut pe niciunul".
10 Simon Petru, având o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot și
i-a tăiat urechea dreaptă. Numele slujitorului era Malchus.
11 Isus i-a zis lui Petru: "Pune sabia în teaca ei. Paharul pe care Mi l-a
dat Tatăl, nu-l voi bea oare cu siguranță?".
12 Atunci detașamentul, comandantul și ofițerii iudeilor au prins pe Isus
și L-au legat,

13 și L-au dus mai întâi la Ana, care era socrul lui Caiafa, care era mare
preot în anul acela.
14 Caiafa fusese cel care i-a sfătuit pe iudei că este bine ca un om să piară
pentru popor.
15 Simon Petru și un alt ucenic au urmat pe Isus. Acel ucenic era cunoscut
de marele preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot;
16 dar Petru stătea afară la ușă. Deci celălalt ucenic, care era cunoscut
de marele preot, a ieșit și a vorbit cu cea care păzea ușa și l-a adus pe
Petru înăuntru.
17 Atunci servitoarea care păzea ușa i-a zis lui Petru: "Și tu ești unul
dintre discipolii acestui om?"
El a spus: "Nu sunt."
18 Și stăteau acolo slujitorii și ofițerii și făcuseră un foc de cărbuni,
pentru că era frig. Ei se încălzeau. Petru era cu ei, stând în picioare și
încălzindu-se.
19 Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Săi și despre
învățătura Lui.
20 Isus i-a răspuns: "Eu am vorbit deschis lumii. Întotdeauna am învățat
în sinagogi și în templu, unde se întâlnesc mereu evreii. Nu am spus nimic
în secret.
21 De ce mă întrebi pe mine? Întreabă-i pe cei care m-au ascultat ce
le-am spus. Iată, ei știu ce am spus."
22 După ce a zis acestea, unul din ofițerii care stăteau acolo a lovit pe
Isus cu mâna, zicând: "Așa răspunzi Tu marelui preot?"
23 Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit de rău, mărturisește răul; dar dacă
am spus bine, de ce mă bați?"
24 Și Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.
25 Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Și ei i-au zis: "Nu cumva
ești și tu unul dintre ucenicii Lui?"
El a negat și a spus: "Nu sunt".
26 Unul din slujitorii marelui preot, rudă cu cel căruia Petru îi tăiase
urechea, a zis: "Nu te-am văzut în grădină cu el?"
27 Petru a negat din nou, și îndată a cântat cocoșul.
28 Și au dus pe Isus de la Caiafa în pretoriu. Era devreme, și ei înșiși nu
au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănânce Paștele.
29 Pilat a ieșit deci la ei și i-a întrebat: "Ce acuzație aduceți împotriva
omului acesta?"
30 Ei i-au răspuns: "Dacă n-ar fi fost omul acesta un răufăcător, nu ți
l-am fi dat ție."
31 Atunci Pilat le-a zis: "Luați-l voi înșivă și judecați-l după legea
voastră."
De aceea Iudeii I-au zis: "Nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni",
32 pentru ca să se împlinească cuvântul lui Isus, pe care-l spusese și care
însemna prin ce fel de moarte avea să moară.
33 Pilat a intrat din nou în pretoriu, a chemat pe Isus și I-a zis: "Tu ești
regele iudeilor?"
34 Isus i-a răspuns: "Spui lucrul acesta de unul singur, sau ți-au spus
alții despre Mine?"
35 Pilat a răspuns: "Eu nu sunt iudeu, nu-i așa? Neamul tău și preoții
cei mai de seamă te-au predat mie. Ce ai făcut?"

36 Isus a răspuns: “Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă
Împărăția mea ar fi din lumea aceasta, atunci slujitorii mei s-ar lupta, ca
să nu fiu predat iudeilor. Dar acum Împărăția mea nu este de aici.”
37 Și Pilat I-a zis: “Deci ești tu rege?”
Isus a răspuns: “Tu spui că sunt rege. De aceea M-am născut și de aceea
am venit în lume: ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr
ascultă glasul meu”.
38 Pilat I-a zis: “Ce este adevărul?”
După ce a spus aceasta, a ieșit din nou la iudei și le-a zis: “Nu găsesc
nici un temei pentru o acuzație împotriva lui.
39 Dar voi aveți obiceiul ca eu să vă eliberez pe cineva la Paște. Prin
urmare, vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?”
40 Atunci toți au strigat iarăși: “Nu pe acesta, ci pe Baraba!” Or, Baraba
era un tâlhar.

19

1 Atunci Pilat a luat pe Isus și L-a biciuit.
2 Soldații au răsucit spini pentru a face o coroană, i-au pus-o pe cap și
l-au îmbrăcat într-o haină de purpură.
3 Ei tot ziceau: “Slavă ție, rege al iudeilor!” și îl tot pălmuiau.
4 Atunci Pilat a ieșit iarăși și le-a zis: “Iată, vi-l scot afară, ca să știți că
nu găsesc nici un temei de acuzare împotriva lui.”
5 Isus a ieșit afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. Pilat
le-a zis: “Iată-l pe Omul acesta!”.
6 Atunci preoții cei mai de seamă și arhiereii, văzându-L, au strigat și
au zis: “Răstignește-L! Răstignește!”
Pilat le-a zis: “Luați-L voi înșivă și răstigniți-L, căci nu găsesc nici un
temei de acuzare împotriva Lui.”
7 Iudeii I-au răspuns: “Noi avem o lege și, după legea noastră, trebuie
să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.”
8 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, s-a înspăimântat și mai mult.
9 A intrat din nou în pretoriu și a întrebat pe Isus: “De unde ești?” Dar
Isus nu i-a dat niciun răspuns.
10 Atunci Pilat i-a zis: “Nu vorbești cu mine? Nu știi că am puterea să te
eliberez și am puterea să te răstignesc?”
11 Isus a răspuns: “N-aveți nici o putere împotriva Mea, dacă nu v-ar fi
dată de sus. De aceea, cel care m-a predat vouă are un păcat mai mare.”
12 Atunci Pilat a vrut să-l elibereze, dar iudeii au strigat: “Dacă-l eliberezi
pe omul acesta, nu ești prietenul Cezarului! Oricine se face rege vorbește
împotriva Cezarului!”
13 Pilat, auzind aceste cuvinte, a scos pe Isus afară și a șezut pe scaunul
de judecată, într-un loc numit “Pavecerniță”, dar în ebraică “Gabbatha”.
14 Era ziua pregătirii Paștelui, cam pe la ora șase. El le-a spus iudeilor:
“Iată Regele vostru!”.
15 Și au strigat: “Departe de El! Departe de el! Răstigniți-l!”
Pilat i-a întrebat: “Să-l răstignesc pe regele vostru?”
Preoții cei mai de seamă au răspuns: “Noi nu avem alt rege decât pe
Cezar!”
16 Și L-a dat să fie răstignit. Și au luat pe Isus și L-au dus.

17 El a ieșit, purtându-și crucea, la locul numit “Locul craniului”, care
în ebraică se numește “Golgota”,
18 unde L-au răstignit și, împreună cu El, pe alți doi, de o parte și de
alta, unul de fiecare parte, și pe Isus în mijloc.
19 Pilat a scris și un titlu și l-a pus pe cruce. Acolo era scris: “IISUS DIN
NAZARETH, REGELE EVREILOR”.
20 De aceea, mulți dintre iudei citeau acest titlu, căci locul unde a fost
răstignit Isus era aproape de cetate; și era scris în ebraică, în latină și în
greacă.
21 De aceea, preoții cei mai de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat: “Nu
scrie: “Regele iudeilor”, ci: “El a spus: “Eu sunt Regele iudeilor”.””
22 Pilat a răspuns: “Ceea ce am scris, am scris.”
23 După ce au răstignit pe Isus, ostașii au luat hainele Lui și au făcut
patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș, și tunica. Tunica era fără
cusătură, țesută de sus în jos, de la un capăt la altul.
24 Și au zis unul către altul: “Să nu o rupem, ci să tragem la sorți pentru
ea, ca să hotărâm a cui va fi”, ca să se împlinească Scriptura care zice
“Au împărțit hainele mele între ei.
Au tras la sorți pentru hainele mele.”
De aceea soldații au făcut aceste lucruri.
25 Iar lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui, sora mamei Lui, Maria,
nevasta lui Clopaș, și Maria Magdalena.
26 Când a văzut Isus pe mama Sa și pe ucenicul pe care-l iubea stând
acolo, a zis mamei Sale: “Femeie, iată fiul tău!”
27 Apoi a zis ucenicului: “Iată mama ta!”. Din acel ceas, discipolul a
luat-o la el acasă.
28 După aceea, Isus, văzând că toate lucrurile se terminaseră, ca să se
împlinească Scriptura, a zis: “Mi-e sete!”
29 Și era pus acolo un vas plin cu oțet; au pus un burete plin de oțet pe
isop și l-au ținut la gura Lui.
30 După ce a primit deci oțetul, Isus a zis: “S-a sfârșit!” Apoi și-a plecat
capul și și-a dat duhul.
31 De aceea iudeii, pentru că era ziua pregătirii, ca să nu rămână
trupurile pe cruce în Sabat, căci Sabatul acela era un Sabat special, au
cerut lui Pilat să li se rupă picioarele și să fie luați.
32 Soldații au venit, așadar, și au rupt picioarele celui dintâi și ale
celuilalt care fusese răstignit împreună cu el;
33 dar, când au ajuns la Isus și au văzut că era deja mort, nu i-au rupt
picioarele.
34 Totuși, unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și imediat a
ieșit sânge și apă.
35 Cel care a văzut a depus mărturie, și mărturia lui este adevărată. El
știe că spune adevărul, ca să credeți.
36 Căci aceste lucruri s-au întâmplat pentru ca să se împlinească
Scriptura: “Nici un os din el nu va fi zdrobit”.
37 Și iarăși o altă Scriptură spune: “Se vor uita la Cel pe care L-au
străpuns.”
38 După acestea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar
care, de frica iudeilor, a cerut lui Pilat să ia trupul lui Isus. Pilat i-a dat
permisiunea. A venit, așadar, și a luat trupul Lui.

39 Nicodim, care la început venise la Isus noaptea, a venit și el aducând
un amestec de smirnă și aloe, cam o sută de lire romane.
40 Au luat deci trupul lui Isus și l-au legat în pânze de in cu mirodenii,
așa cum este obiceiul iudeilor de a-l îngropa.
41 În locul unde a fost răstignit era o grădină. În grădină era un
mormânt nou, în care nu mai fusese așezat niciun om până atunci.
42 Atunci, din pricina zilei de pregătire a iudeilor (căci mormântul era
aproape), au pus pe Isus acolo.

20

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-dimineață
la mormânt, pe când era încă întuneric, și a văzut că piatra fusese scoasă
de pe mormânt.
2 De aceea a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic pe
care-l iubea Isus și le-a zis: "L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm
unde L-au pus!"
3 Atunci Petru și celălalt ucenic au ieșit și s-au dus la mormânt.
4 Și amândoi alergau împreună. Celălalt ucenic l-a întrecut pe Petru și
a ajuns primul la mormânt.
5 S-a aplecat și a privit înăuntru, a văzut pânzele de in așezate acolo,
dar n-a intrat.
6 Atunci Simon Petru a venit după el și a intrat în mormânt. A văzut
așezate pânzele de in,
7 iar pânza care fusese pe capul Lui, nu era așezată împreună cu pânzele
de in, ci înfășurată într-un loc de sine stătător.
8 Atunci a intrat și celălalt ucenic care venise primul la mormânt; a
văzut și el și a crezut.
9 Căci încă nu cunoșteau Scriptura, că trebuie să învieze din morți.
10 Ucenicii s-au dus din nou la casele lor.
11 Dar Maria stătea afară la mormânt și plângea. Și, în timp ce plângea,
s-a aplecat și s-a uitat în mormânt,
12 și a văzut doi îngeri în alb care stăteau, unul la cap și altul la picioare,
unde fusese așezat trupul lui Isus.
13 Ei au întrebat-o: "Femeie, de ce plângi?".

Ea le-a spus: "Pentru că l-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au
pus".
14 După ce a spus aceasta, s-a întors și a văzut pe Isus în picioare, și nu
știa că este Isus.
15 Isus i-a zis: "Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?"

Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus: "Domnule, dacă l-ai dus,
spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua."
16 Isus i-a zis: "Maria."

Ea s-a întors și i-a spus: "Rabboni!", adică "Învățătorule!".

17 Isus i-a zis: "Nu Mă țineți, căci încă nu M-am înălțat la Tatăl Meu,
ci du-te la frații Mei și spune-le: Mă înalț la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la
Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru."

18 Maria Magdalena a venit și a spus ucenicilor că a văzut pe Domnul și
că El i-a spus aceste lucruri.

19 Așadar, când s-a făcut seară în ziua aceea, prima zi a săptămânii,
și când ușile erau încuiate acolo unde erau adunați discipolii, de frica
iudeilor, Isus a venit, a stat în mijloc și le-a zis: “Pace vouă!”.
20 După ce a zis acestea, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii s-au
bucurat, așadar, când L-au văzut pe Domnul.
21 Isus le-a zis din nou: “Pace vouă! Cum M-a trimis Tatăl, așa vă trimit
și Eu pe voi”.
22 După ce a spus acestea, a suflat peste ei și le-a zis: “Primiți Duhul
Sfânt!
23 Dacă iertați păcatele cuiva, i-au fost iertate. Dacă rețineți păcatele
cuiva, ele au fost reținute.”
24 Dar Toma, unul din cei doisprezece, numit Didimus, nu era cu ei când
a venit Isus.
25 De aceea, ceilalți discipoli i-au spus: “L-am văzut pe Domnul!”
Dar el le-a zis: “Dacă nu voi vedea în mâinile Lui amprenta cuielor, dacă
nu voi pune degetul meu în amprenta cuielor și dacă nu voi pune mâna
mea în coasta Lui, nu voi crede.”
26 După opt zile, ucenicii Lui au intrat din nou înăuntru și Toma era cu
ei. Isus a venit, ușile fiind încuiate, a stat în mijloc și a zis: “Pace vouă!”.
27 Apoi i-a spus lui Toma: “Întinde aici degetul tău și vezi mâinile Mele.
Întinde aici mâna ta și pune-o în coasta Mea. Nu fi necredincios, ci
credincios.”
28 Toma I-a răspuns: “Domnul meu și Dumnezeul meu!”
29 Isus i-a zis: “Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei care nu au
văzut și au crezut.”
30 Isus a mai făcut multe alte semne în fața ucenicilor Săi, care nu sunt
scrise în cartea aceasta;
31 dar acestea sunt scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul,
Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

21

1 După acestea, Isus S-a arătat din nou ucenicilor la Marea Tiberiadei.
El s-a revelat în felul următor.
2 Simon Petru, Toma zis Didim, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei
și alți doi dintre discipolii Săi erau împreună.
3 Simon Petru le-a spus: “Mă duc la pescuit”.
I-au spus: “Și noi venim cu tine”. Au ieșit imediat și au intrat în barcă.
În acea noapte, nu au prins nimic.
4 Dar când deja se făcuse ziuă, Isus stătea pe plajă; totuși, discipolii nu
știau că era Isus.
5 Isus le-a zis deci: “Copii, aveți ceva de mâncare?”
Ei i-au răspuns: “Nu”.
6 Și le-a zis: “Aruncați năvodul în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi
câteva.”
L-au aruncat, deci, și acum nu mai puteau să-l atragă pentru mulțimea
de pești.
7 De aceea, ucenicul acela pe care-l iubea Isus i-a spus lui Petru: “Este
Domnul!”
Când Simon Petru a auzit că este Domnul, și-a înfășurat haina (căci era
gol) și s-a aruncat în mare.

8 Dar ceilalți ucenici au venit cu barca mică (căci nu erau departe de
uscat, ci la vreo două sute de coți), trăgând plasa plină de pește.
9 Când au ieșit pe uscat, au văzut acolo un foc de cărbuni, pe care erau
așezate pește și pâine.
10 Isus le-a zis: “Aduceți o parte din peștele pe care tocmai l-ați prins.”
11 Simon Petru s-a suit și a tras la țărm o plasă plină cu o sută cincizeci
și trei de pești mari. Chiar dacă erau atât de mulți, plasa nu s-a rupt.
12 Isus le-a zis: “Veniți și luați micul dejun!”
Nici unul dintre ucenici nu a îndrăznit să-l întrebe: “Cine ești tu?”,
știind că era Domnul.
13 Isus a venit, a luat pâinea, le-a dat-o și peștele, și tot așa și peștele.
14 Aceasta este acum a treia oară când Iisus se arată discipolilor Săi după
ce a înviat din morți.
15 După ce au luat micul dejun, Isus i-a zis lui Simon Petru: “Simon, fiul
lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia?”
El i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că am o afecțiune pentru tine”.
El i-a spus: “Paște mieii mei”.
16 Și i-a zis a doua oară: “Simon, fiul lui Iona, mă iubești?”
El i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că am o afecțiune pentru tine”.
El i-a spus: “Păzește oile mele”.
17 A treia oară i-a zis: “Simon, fiul lui Iona, mă iubești?”
Petru a fost mâhnit pentru că l-a întrebat a treia oară: “Mă iubești?”. El
i-a răspuns: “Doamne, Tu știi totul. Tu știi că am afecțiune pentru tine”.
Isus i-a spus: “Paște oile Mele.
18 Adevărat îți spun că, atunci când erai tânăr, te îmbrăcai singur și
mergeai pe unde voiai. Dar când vei fi bătrân, vei întinde mâinile și altul
te va îmbrăca și te va duce unde nu vrei să mergi.”
19 Și a spus aceasta, ca să arate prin ce fel de moarte vrea să slăvească
pe Dumnezeu. După ce a spus aceasta, i-a zis: “Urmează-mă”.
20 Atunci Petru, întorcându-se, a văzut un ucenic care îl urmărea.
Acesta era ucenicul pe care Isus îl iubea, cel care se aplecase și el la pieptul
lui Isus la cină și care întrebase: “Doamne, cine te va trăda?”
21 Petru, văzându-l, l-a întrebat pe Isus: “Doamne, ce-i cu omul acesta?”
22 Isus i-a zis: “Dacă vreau să rămână până ce voi veni Eu, ce-ți pasă ție?
Urmează-mă tu!”
23 De aceea s-a răspândit acest cuvânt printre frați, ca acest ucenic să
nu moară. Totuși, Isus nu i-a spus că nu va muri, ci: “Dacă vreau ca el să
rămână până când voi veni eu, ce-ți pasă ție?”
24 Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceste lucruri și care a
scris aceste lucruri. Noi știm că mărturia lui este adevărată.
25 Mai sunt și multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi
scrise toate, cred că nici măcar lumea însăși nu ar avea loc pentru cărțile
care s-ar scrie.

Faptele Apostolilor

1 Prima carte pe care am scris-o, Teofilule, se referă la tot ce a început
Isus să facă și să învețe,
2 până în ziua în care a fost înălțat, după ce a dat poruncă prin Duhul
Sfânt apostolilor pe care îi alesese.
3 Acestora li s-a arătat viu și după ce a suferit, prin multe dovezi,
arătându-li-se pe parcursul a patruzeci de zile și vorbindu-le despre
Împărăția lui Dumnezeu.
4 Fiind adunat împreună cu ei, le-a poruncit: "Nu plecați din Ierusalim,
ci așteptați promisiunea Tatălui, pe care ați auzit-o de la mine.
5 Căci Ioan a botezat într-adevăr în apă, dar voi veți fi botezați în Duhul
Sfânt nu peste multe zile".
6 Când s-au adunat, L-au întrebat: "Doamne, acum dai înapoi împărăția
lui Israel?"
7 El le-a zis: "Nu este treaba voastră să cunoașteți vremurile și timpurile
pe care Tatăl le-a pus în autoritatea Sa.
8 Dar voi veți primi putere când va veni Duhul Sfânt peste voi. Îmi veți
fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea și Samaria și până la marginile
pământului."
9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei, a fost ridicat și un
nor L-a luat din fața lor.
10 În timp ce ei priveau neclintit spre cer, în timp ce El se ducea, iată că
lângă ei stăteau doi bărbați îmbrăcați în haine albe,
11 care au spus și ei: "Bărbați galileeni, de ce stați cu ochii în cer? Acest
Isus, care a fost primit de la voi în cer, se va întoarce în același mod în
care L-ați văzut mergând în cer."
12 Apoi s-au întors la Ierusalim, de pe muntele numit Muntele Măslinilor,
care este lângă Ierusalim, la o zi de drum de Sabat.
13 După ce au ajuns, s-au urcat în camera de sus unde stăteau: Petru,
Ioan, Iacov, Iacov, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui
Alfeu, Simon Zelota și Iuda, fiul lui Iacov.
14 Toți aceștia, cu un singur gând, stăruiau cu stăruință în rugăciune și
în cereri, împreună cu femeile, cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.
15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în picioare în mijlocul ucenicilor, care
erau în număr de o sută douăzeci, și a zis:
16 "Fraților, trebuia să se împlinească Scriptura aceasta, pe care Duhul
Sfânt a spus-o mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care era
călăuza celor ce luaseră pe Isus.
17 Căci el a fost socotit împreună cu noi și a primit partea lui în această
slujbă.
18 Omul acesta a obținut un câmp cu răsplata pentru răutatea lui; și,
căzând cu capul în jos, i s-a deschis trupul și i-au țâșnit toate intestinele.
19 Toți cei care locuiau în Ierusalim au aflat că în limba lor câmpul acela
se numea "Akeldama", adică "Câmpul de sânge".
20 Căci este scris în cartea Psalmilor: "Este un câmp de sânge,
"Să fie pustiită locuința lui.

Nimeni să nu locuiască în ea”.
și,
“Lasă-l pe altul să își ocupe funcția.
21 “Așadar, dintre bărbații care ne-au însoțit în tot timpul în care
Domnul Isus a intrat și a ieșit dintre noi,
22 începând de la botezul lui Ioan și până în ziua în care a fost ridicat
de la noi, unul dintre aceștia trebuie să fie martor cu noi al învierii Lui.”
23 Au propus două: Iosif, zis Barsabas, care se mai numea și Iustus, și
Matia.
24 Ei s-au rugat și au zis: “Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor
oamenilor, arată pe care dintre acești doi l-ai ales
25 pentru a lua parte la această slujbă și apostolat, de la care a căzut
Iuda, ca să se ducă la locul lui.”
26 Au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia; și a fost numărat
împreună cu cei unsprezece apostoli.

2

1 Când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți la un loc, deodată, în același
loc.
2 Deodată s-a auzit din cer un zgomot ca un vuiet de vânt puternic, care
a umplut toată casa în care stăteau.
3 Au apărut limbi ca de foc și li s-au împărțit, și câte una s-a așezat pe
fiecare dintre ei.
4 Cu toții au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în
alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.
5 În Ierusalim locuiau iudei evrei, oameni evlavioși, din toate neamurile
de sub cer.
6 Când s-a auzit acest sunet, mulțimea s-a adunat și a rămas nedumerită,
pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.
7 Toți erau uimiți și se mirau, spunându-și unii altora: “Iată, oare nu
sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?
8 Cum îi auzim, fiecare în limba sa maternă?
9 Parțieni, medi, elamiți și oameni din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia,
Pont, Asia,
10 Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei din jurul Cirenei, vizitatori din
Roma, atât evrei cât și prozeliți,
11 cretani și arabi — noi îi auzim vorbind în limbile noastre despre
lucrările mărețe ale lui Dumnezeu!”
12 Toți au rămas uimiți și perplecși, spunându-și unii altora: “Ce
înseamnă aceasta?”
13 Alții, batjocorind, spuneau: “Sunt plini de vin nou”.
14 Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-
a zis: “Bărbați din Iudeea și voi toți cei ce locuiți la Ierusalim, să vă fie
cunoscut lucrul acesta și ascultați cuvintele mele.
15 Căci aceștia nu sunt beți, așa cum credeți voi, întrucât este abia al
treilea ceas al zilei.
16 Ci iată ce s-a spus prin profetul Ioel:
17 “Așa va fi în zilele de pe urmă, zice Dumnezeu,
că Îmi voi revărsa Duhul Meu peste toată făptura.
Fiii și fiicele voastre vor profeți.
Tinerii tăi vor avea viziuni.

Bătrânii tăi vor visa vise.
18 Și pe robii mei și pe roabele mele în zilele acelea,
Voi revărsa Duhul Meu și ei vor profeți.
19 Voi face minuni pe cerul de sus,
și semne pe pământul de dedesubt:
sânge, foc și valuri de fum.
20 Soarele se va preface în întuneric,
și luna în sânge,
înainte ca ziua cea mare și glorioasă a Domnului să vină.
21 Oricine va invoca Numele Domnului va fi mântuit.
22 "Bărbați ai lui Israel, ascultați aceste cuvinte! Pe Isus din Nazaret, un om aprobat de Dumnezeu pentru voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care Dumnezeu le-a făcut prin el printre voi, după cum știți voi înșivă,
23 pe El, care a fost predat prin sfatul hotărât și prin știința mai dinainte a lui Dumnezeu, L-ați prins prin mâna unor oameni fără de lege, L-ați răstignit și L-ați ucis;
24 pe care Dumnezeu L-a înviat, eliberându-L de agonia morții, pentru că nu era cu putință ca El să fie ținut de ea.
25 Căci David spune despre El: "Nu este posibil să fi fost învins de Dumnezeu, pentru că nu era cu putință să fie învins,

'Îl vedeam pe Domnul mereu înaintea feței mele,
Căci El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.
26 De aceea inima mea s-a bucurat și limba mea s-a veselit.
Mai mult, și carnea mea va locui în speranță,
27 pentru că nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților,
nici nu vei permite ca Sfântul tău să vadă putreziciunea.
28 Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții.
Mă vei umple de bucurie cu prezența ta.
29 "Fraților, pot să vă spun, în mod liber, despre patriarhul David, că a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este la noi până în ziua de azi.
30 De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu îi jurase cu jurământ că din rodul trupului său, după trup, va ridica pe Hristos ca să șadă pe tronul său,
31 el, prevăzând acest lucru, a vorbit despre învierea lui Hristos, că sufletul lui nu a rămas în Hades și că trupul lui nu a văzut putrezirea.
32 Acest Isus pe care Dumnezeu l-a înviat, despre care noi toți suntem martori.
33 De aceea, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a revărsat ceea ce vedeți și auziți acum.
34 Căci David nu s-a înălțat la ceruri, ci el însuși spune,

'Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea.
35 până când voi face din vrăjmașii tăi un tăpșan pentru picioarele tale."
36 "Să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care voi L-ați răstignit."
37 Auzind acestea, s-au cutremurat și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: "Fraților, ce să facem?"

38 Petru le-a zis: “Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele
lui Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului
Sfânt.
39 Căci făgăduința este pentru voi și pentru copiii voștri și pentru toți cei
de departe, pentru toți cei pe care îi va chema la sine Domnul Dumnezeul
nostru.”
40 Cu multe alte cuvinte a dat mărturie și i-a îndemnat, zicând: “Salvați-
vă de acest neam strâmb!”.
41 Și cei ce au primit cu bucurie cuvântul Lui au fost botezați. În ziua
aceea s-au adăugat în jur de trei mii de suflete.
42 Ei stăruiau cu stăruință în învățătura apostolilor și în părtășia cu ei,
în frângerea pâinii și în rugăciune.
43 Înfricoșarea a cuprins fiecare suflet, și multe minuni și semne se
făceau prin apostoli.
44 Toți cei care credeau erau împreună și aveau toate lucrurile în comun.
45 Își vindeau averile și bunurile și le împărțeau la toți, după cum avea
cineva nevoie.
46 Zi de zi, stăruind cu stăruință și de comun acord în templu și frângând
pâinea acasă, își luau hrana cu bucurie și cu inimă curată,
47 lăudând pe Dumnezeu și având parte de bunăvoința întregului popor.
Domnul adăuga zi de zi la adunare pe cei care erau salvați.

3

1 Petru și Ioan se urcau în templu la ora de rugăciune, la ceasul al
nouălea.
2 Se ducea un om șchiop din pântecele mamei sale, pe care îl puneau
zilnic la ușa templului numit Frumos, ca să ceară daruri pentru cei
nevoiași dintre cei care intrau în templu.
3 Văzându-i pe Petru și pe Ioan pe cale să intre în templu, a cerut să
primească daruri pentru cei nevoiași.
4 Petru, fixându-și ochii asupra lui, împreună cu Ioan, a zis: “Uită-te la
noi”.
5 El i-a ascultat, așteptând să primească ceva de la ei.
6 Dar Petru a spus: “Nu am nici argint, nici aur, ci ceea ce am, asta vă
dau. În numele lui Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă!”.
7 El l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat. Imediat picioarele și oasele
gleznelor lui au primit putere.
8 Sărind, s-a ridicat în picioare și a început să meargă. A intrat cu ei în
templu, mergând, sărind și lăudându-l pe Dumnezeu.
9 Tot poporul l-a văzut mergând și lăudându-l pe Dumnezeu.
10 L-au recunoscut, că era cel care obișnuia să stea să cerșească daruri
pentru nevoiași la Poarta Frumoasă a templului. Erau plini de uimire și
de mirare pentru ceea ce i se întâmplase.
11 În timp ce șchiopul vindecat se ținea de Petru și de Ioan, tot poporul
a alergat împreună la ei în pridvorul care se numește al lui Solomon,
minunându-se foarte mult.
12 Petru, văzând aceasta, a zis norodului: “Bărbați israeliți, de ce vă
minunați de omul acesta? De ce vă holbați ochii la noi, ca și cum prin
puterea sau evlavia noastră l-am fi făcut să meargă?

13 Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi L-ați predat
și L-ați renegat în fața lui Pilat, când acesta hotărâse să-L elibereze.
14 Dar voi L-ați renegat pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut să vi se acorde
un ucigaș,
15 și ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți,
lucru despre care noi suntem martori.
16 Prin credința în numele lui, numele lui l-a făcut puternic pe acest
om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți. Da, credința care este prin el i-a dat
această desăvârșită sănătate în prezența voastră a tuturor.
17 "Fraților,* știu că voi, ca și căpeteniile voastre, ați făcut aceasta din
neștiință.
18 Dar lucrurile pe care le-a anunțat Dumnezeu prin gura tuturor
profeților Săi, că Hristos va suferi, le-a împlinit astfel.
19 "Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-vă, ca să vi se șteargă păcatele, ca să
vină vremuri de răcorire de la fața Domnului,
20 ca să trimită pe Hristos Isus, care a fost rânduit pentru voi mai înainte,
21 pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile de refacere a
tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus demult prin gura sfinților
Săi prooroci.
22 Căci Moise a spus într-adevăr părinților: "Domnul Dumnezeu vă
va ridica un profet dintre frații voștri, ca mine. Îl veți asculta în toate
lucrurile pe care vi le va spune.
23 Orice suflet care nu va asculta de acel profet va fi nimicit cu
desăvârșire din mijlocul poporului'. †
24 Da, și toți profeții, de la Samuel și cei care au urmat după el, toți cei
care au vorbit, au vorbit și ei despre aceste zile.
25 Voi sunteți copiii profeților și ai legământului pe care l-a făcut
Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: 'Toate familiile
pământului vor fi binecuvântate prin urmașii tăi'. ‡§
26 Dumnezeu, după ce l-a ridicat pe robul său Isus, l-a trimis mai întâi
la voi ca să vă binecuvânteze, întorcându-vă pe fiecare dintre voi de la
răutatea voastră."

4

1 Pe când vorbeau ei poporului, au venit la ei preoții, căpetenia
templului și saducheii,
2 care erau supărați că ei învățau poporul și propovăduiau în Iisus
învierea din morți.
3 Au pus mâna pe ei și i-au pus în arest până a doua zi, căci era deja
seară.
4 Dar mulți dintre cei care au auzit cuvântul au crezut și numărul lor a
ajuns să fie cam cinci mii.
5 Dimineața, s-au adunat la Ierusalim conducătorii, bătrânii și cărturarii
lor.
6 Marele preot Ana era acolo, împreună cu Caiafa, cu Ioan, cu Alexandru
și cu toți cei care erau rude cu marele preot.

---

* **3:17** Cuvântul "frați" poate fi tradus corect și prin "frați și surori" sau "frați și surori". † **3:23** Deuteronom 18:15,18-19 ‡ **3:25** sau, semințe § **3:25** Geneza 22:18; 26:4

7 După ce au așezat pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor, i-au întrebat: “Cu
ce putere sau în ce nume ați făcut aceasta?”
8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: “Căpeteniile poporului și
bătrânii lui Israel,
9 dacă suntem cercetați astăzi pentru o faptă bună făcută unui om olog,
și pentru că omul acesta a fost vindecat,
10 să știți voi toți și tot poporul lui Israel că, în numele lui Isus Hristos
din Nazaret, pe care L-ați răstignit și pe care Dumnezeu L-a înviat din
morți, omul acesta stă aici înaintea voastră, întreg în el.
11 El este “piatra care a fost considerată de voi, zidarii, ca fiind fără
valoare, și care a devenit capul unghiului”. *
12 În nimeni altcineva nu este mântuire, pentru că nu există sub cer un
alt nume sub cer, dat între oameni, prin care să fim mântuiți!”
13 Când au văzut îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, și au înțeles că erau
oameni neînvățați și neștiutori, s-au mirat. Ei au recunoscut că fuseseră
cu Isus.
14 Văzând că omul care fusese vindecat stătea cu ei, nu au putut spune
nimic împotrivă.
15 Dar, după ce le-au poruncit să iasă deoparte din consiliu, s-au sfătuit
între ei,
16 spunând: “Ce să le facem acestor oameni? Pentru că, într-adevăr, s-a
făcut prin ei o minune remarcabilă, după cum pot vedea cu ochiul liber
toți cei care locuiesc în Ierusalim, și nu putem nega acest lucru.
17 Dar, pentru ca acest lucru să nu se răspândească mai departe în popor,
să-i amenințăm, ca de acum înainte să nu mai vorbească nimănui în acest
nume.”
18 Ei i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc și să nu învețe
în numele lui Isus.
19 Dar Petru și Ioan le-au răspuns: “Judecați voi înșivă dacă este drept
înaintea lui Dumnezeu să vă ascultăm pe voi și nu pe Dumnezeu,
20 căci noi nu putem să nu spunem ce am văzut și ce am auzit.”
21 După ce i-au amenințat și mai mult, i-au lăsat să plece, fără să
găsească o cale de a-i pedepsi, din cauza poporului, căci toți slăveau pe
Dumnezeu pentru ceea ce se făcuse.
22 Căci omul asupra căruia s-a făcut această minune de vindecare avea
mai mult de patruzeci de ani.
23 După ce li s-a dat drumul, au venit în ceata lor și au povestit tot ce le
spuseseră preoții cei mai de seamă și bătrânii.
24 După ce au auzit, și-au înălțat glasul către Dumnezeu într-un glas și
au zis: “Doamne, Tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul, pământul, marea
și tot ce este în ele;
25 care, prin gura robului Tău David, ai zis: “Doamne, Tu ești Dumnezeu,
care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele; care, prin gura
robului Tău David, ai spus
'De ce se înfurie națiunile,
Și popoarele uneltesc un lucru deșert?
26 Împărații pământului iau atitudine,
și conducătorii complotează împreună,

* **4:11** Psalmul 118:22

împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său”. †‡

27 Căci, în adevăr, §atât Irod, cât și Ponțiu Pilat, cu neamurile și cu
poporul lui Israel, s-au adunat împotriva robului Tău cel sfânt, Isus, pe
care L-ai uns,
28 ca să facă tot ce a hotărât mâna Ta și sfatul Tău să se întâmple.
29 Acum, Doamne, privește la amenințările lor și dă-le slujitorilor tăi să
rostească cuvântul tău cu toată îndrăzneala,
30 în timp ce tu îți întinzi mâna pentru a vindeca și pentru ca semnele
și minunile să se facă prin numele sfântului tău slujitor Isus.”
31 După ce s-au rugat, s-a cutremurat locul unde erau adunați. Toți
au fost umpluți de Duhul Sfânt și au rostit cu îndrăzneală cuvântul lui
Dumnezeu.
32 Mulțimea celor ce au crezut era de o inimă și de un suflet. Nici unul
dintre ei nu pretindea că ceva din lucrurile pe care le poseda îi aparținea,
ci aveau toate lucrurile în comun.
33 Cu mare putere, apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului
Isus. Mare har era peste ei toți.
34 Nu era printre ei nici unul care să ducă lipsă, căci toți cei care erau
proprietari de terenuri sau de case le vindeau și aduceau veniturile din
lucrurile vândute
35 și le puneau la picioarele apostolilor; și se făcea împărțirea la fiecare,
după cum avea nevoie.
36 Iosif, care era numit de apostoli și Barnaba (care înseamnă, în
traducere: Fiul încurajării), levit, om din Cipru,
37 care aveaun câmp, l-a vândut, a adus banii și i-a pus la picioarele
apostolilor.

5

1 Dar un om, numit Anania, împreună cu soția sa Safira, au vândut un
bun
2 și au păstrat o parte din preț, iar soția sa, care știa de aceasta, a adus
o parte și a pus-o la picioarele apostolilor.
3 Dar Petru a zis: “Anania, de ce ți-a umplut Satana inima ca să minți
pe Duhul Sfânt și să rții o parte din prețul pământului?
4 Cât timp l-ai păstrat, nu a rămas oare al tău? După ce a fost vândut,
nu a fost în puterea ta? Cum se face că ai conceput acest lucru în inima
ta? Nu i-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”
5 Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și a murit. O mare frică a
cuprins pe toți cei care au auzit aceste lucruri.
6 Tinerii s-au sculat, l-au înfășurat, l-au dus afară și l-au îngropat.
7 După vreo trei ore, soția lui, care nu știa ce se întâmplase, a intrat.
8 Petru i-a răspuns: “Spune-mi dacă ai vândut pământul cu atât de
mult.”
Ea a spus: “Da, pentru atât de mult”.
9 Dar Petru a întrebat-o: “Cum de v-ați învoit împreună să ispitiți Duhul
Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău sunt la
ușă și te vor scoate afară”.

---

† **4:26** Hristos (greacă) și Mesia (ebraică) înseamnă amândouă “Unsul”. ‡ **4:26** Psalmul 2:1-2

§ **4:27** TR și NU omit “Isus” și inversează ordinea versetelor 28 și 29.

10 Ea a căzut îndată la picioarele lui și a murit. Tinerii au intrat și au
găsit-o moartă; au dus-o afară și au îngropat-o lângă soțul ei.
11 O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei care au auzit aceste
lucruri.
12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în popor.
Toți erau de acord în pridvorul lui Solomon.
13 Nici unul dintre ceilalți nu îndrăznea să li se alăture; totuși, poporul
îi cinstea.
14 Tot mai mulți credincioși s-au adăugat la Domnul, mulțimi de bărbați
și de femei.
15 Chiar și pe bolnavi îi scoteau în stradă și îi așezau pe paturi și
pe saltele, pentru ca, atunci când Petru trecea, măcar umbra lui să-i
umbrească pe unii dintre ei.
16 De asemenea, s-a adunat o mulțime din cetățile din jurul Ierusalimu-
lui, aducând bolnavi și pe cei chinuiți de duhuri necurate; și toți au fost
vindecați.
17 Dar marele preot și toți cei ce erau cu el, adică secta saducheilor, s-au
sculat în picioare și s-au umplut de gelozie
18 și au pus mâna pe apostoli, apoi i-au pus în temniță publică.
19 Dar un înger al Domnului a deschis noaptea ușile închisorii, i-a scos
afară și le-a spus:
20 “Mergeți și stați în picioare și vorbiți poporului în templu toate
cuvintele acestei vieți”.
21 După ce au auzit acestea, au intrat în Templu în zori de ziuă și învățau.
Dar marele preot și cei care erau cu el au venit și au convocat consiliul,
împreună cu tot senatul copiilor lui Israel, și au trimis la închisoare ca să
fie aduși.
22 Dar ofițerii care au venit nu i-au găsit în închisoare. S-au întors și
au raportat:
23 “Am găsit închisoarea închisă și încuiată, iar gardienii stăteau în
fața ușilor, dar când le-am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru!”
24 Când au auzit cuvintele acestea, marele preot, căpetenia templului
și preoții cei mai de seamă au fost foarte nedumeriți de ele și de ceea ce
putea să se întâmple.
25 Cineva a venit și le-a spus: “Iată că oamenii pe care i-ați pus în
închisoare sunt în templu, stând în picioare și învățând poporul.”
26 Atunci căpitanul s-a dus cu ofițerii și i-a adus fără violență, căci se
temeau că poporul îi va ucide cu pietre.
27 După ce i-au adus, i-au pus în fața consiliului. Marele preot i-a
interpelat și le-a zis:
28 “Nu v-am poruncit noi cu strictețe să nu învățați în acest nume? Iată
că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și intenționați să aduceți
asupra noastră sângele acestui om.”
29 Dar Petru și apostolii au răspuns: “Trebuie să ascultăm de Dumnezeu
mai mult decât de oameni.
30 Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât,
spânzurându-L pe un lemn.
31 Dumnezeu L-a înălțat cu dreapta Sa ca să fie Prinț și Mântuitor, ca să
dea pocăință lui Israel și iertare de păcate.

32 Noi suntem martorii Lui despre aceste lucruri; la fel și Duhul Sfânt,
pe care Dumnezeu l-a dat celor care Îl ascultă.”
33 Dar ei, auzind aceasta, au fost înduioșați și au hotărât să-i omoare.
34 Dar unul dintre ei s-a ridicat în consiliu, un fariseu numit Gamaliel,
învățător al legii, cinstit de tot poporul, și a poruncit să-i scoată pe apostoli
pentru puțină vreme.
35 El le-a zis: “Bărbați israeliți, fiți atenți la acești oameni, la ceea ce
aveți de gând să faceți.
36 Pentru că înainte de aceste zile s-a ridicat Theudas, dându-se drept
cineva, căruia i s-au alăturat un număr de oameni, cam patru sute. El a
fost ucis; și toți, câți l-au ascultat, s-au risipit și au rămas fără nimic.
37 După acesta, Iuda din Galileea s-a ridicat în zilele înrobirii și a atras
după el niște oameni. Și el a pierit și el, și toți, câți îl ascultau, au fost
împrăștiați.
38 Acum vă spun să vă îndepărtați de acești oameni și să-i lăsați în pace.
Căci, dacă acest sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi răsturnată.
39 Dar dacă este de la Dumnezeu, nu veți putea să o răsturnați și veți fi
găsiți chiar că luptați împotriva lui Dumnezeu!”
40 Ei au fost de acord cu el. Chemându-i pe apostoli, i-au bătut, le-au
poruncit să nu mai vorbească în numele lui Isus și i-au lăsat să plece.
41 Au plecat deci din fața consiliului, bucurându-se că au fost socotiți
vrednici să sufere dezonoare pentru numele lui Isus.
42 În fiecare zi, în templu și în casele lor, nu încetau să învețe și să
propovăduiască pe Iisus Hristosul.

6

1 În zilele acelea, când numărul ucenicilor se înmulțea, s-a ridicat o
plângere din partea elinilor împotriva evreilor, pentru că văduvele lor
erau neglijate în slujba zilnică.
2 Cei doisprezece au convocat mulțimea discipolilor și au spus: “Nu se
cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese.
3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați de bună reputație,
plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pe care să îi numim în fruntea
acestei afaceri.
4 Dar noi vom continua cu stăruință în rugăciune și în slujirea
cuvântului.”
5 Aceste cuvinte au plăcut întregii mulțimi. Ei au ales pe Ștefan, un
om plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, Prohor, Nicanor, Timon,
Parmenas și Nicolae, un prozelit din Antiohia,
6 pe care i-au pus înaintea apostolilor. După ce s-au rugat, aceștia și-au
pus mâinile peste ei.
7 Cuvântul lui Dumnezeu creștea și numărul ucenicilor se înmulțea
foarte mult în Ierusalim. O mare mulțime de preoți se supuneau credinței.
8 Ștefan, plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari în
popor.
9 Dar unii dintre cei din sinagoga numită “Libertinii”, dintre cireni,
dintre alexandrini și dintre cei din Cilicia și din Asia s-au sculat, certându-
se cu Ștefan.
10 Ei nu au putut să reziste înțelepciunii și Duhului prin care vorbea el.

11 Atunci au determinat pe ascuns pe oameni să spună: “L-am auzit
spunând cuvinte blasfemiatoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu”.
12 Au stârnit poporul, bătrânii și cărturarii, au venit împotriva lui și l-au
prins, apoi l-au adus în consiliu,
13 și au pus martori falși care spuneau: “Omul acesta nu încetează să
rostească cuvinte blasfemiatoare împotriva acestui loc sfânt și a Legii.
14 Căci l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va distruge acest
loc și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.”
15 Toți cei care stăteau în consiliu, fixându-și ochii asupra lui, i-au văzut
fața ca pe cea a unui înger.

7

1 Marele preot a zis: “Așa stau lucrurile?”
2 El a zis: “Frați și părinți, ascultați. Dumnezeul slavei s-a arătat tatălui
nostru Avraam, pe când era în Mesopotamia, înainte de a locui în Haran,
3 și i-a spus: “Ieși din țara ta și de lângă rudele tale și vino într-o țară
pe care ți-o voi arăta.
4 Atunci a ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Haran. De acolo, după
ce tatăl său a murit, Dumnezeu l-a mutat în acest pământ în care locuiți
acum.
5 Nu i-a dat nicio moștenire în ea, nu, nici măcar ca să pună piciorul pe
ea. I-a promis că i-o va da ca moștenire și urmașilor lui după el, când el
nu avea încă niciun copil.
6 Dumnezeu a vorbit astfel: că urmașii lui vor trăi ca niște străini într-o
țară străină și că vor fi înrobiți și maltratați timp de patru sute de ani.
7 “Voi judeca națiunea la care vor fi în robie”, a spus Dumnezeu, “și
după aceea vor ieși și îmi vor sluji în acest loc.
8 Și i-a dat legământul circumciziei. Astfel, Avraam a devenit tatăl lui
Isaac și l-a circumcis în ziua a opta. Isaac a devenit tatăl lui Iacob, iar
Iacob a devenit tatăl celor doisprezece patriarhi.
9 “Patriarhii au fost geloși pe Iosif și l-au vândut în Egipt. Dumnezeu a
fost cu el
10 și l-a izbăvit din toate necazurile sale și i-a dat favoare și înțelepciune
înaintea lui Faraon, regele Egiptului. L-a pus guvernator peste Egipt și
peste toată casa lui.
11 Și a venit o foamete peste toată țara Egiptului și Canaanului și o mare
nenorocire. Părinții noștri nu au găsit hrană.
12 Dar când a auzit Iacov că în Egipt era grâu, a trimis prima dată pe
părinții noștri.
13 A doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, iar familia lui Iosif a
fost descoperită lui Faraon.
14 Iosif a trimis și a chemat pe tatăl său Iacov și pe toate rudele lui,
șaptezeci și cinci de suflete.
15 Iacov a coborât în Egipt și a murit, el însuși și părinții noștri;
16 au fost aduși înapoi la Sihem și au fost puși în mormântul pe care
Avraam îl cumpărase pe un preț în argint de la fiii lui Hamor din Sihem.
17 Dar, când s-a apropiat vremea făgăduinței pe care Dumnezeu o
făgăduise lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18 până când s-a ridicat un alt rege, care nu-l cunoștea pe Iosif.

19 Acesta a profitat de neamul nostru și i-a maltratat pe părinții noștri,
obligându-i să își abandoneze copiii, ca să nu rămână în viață.
20 În acel timp s-a născut Moise, care era extrem de frumos pentru
Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.
21 După ce a fost abandonat, fiica lui Faraon l-a luat în brațe și l-a crescut
ca pe propriul ei fiu.
22 Moise a fost instruit în toată înțelepciunea egiptenilor. A fost puternic
în cuvintele și în faptele sale.
23 Dar când a împlinit patruzeci de ani, i-a venit în inimă să viziteze pe
frații săi, copiii lui Israel.
24 Văzând că unul dintre ei suferă nedreptate, l-a apărat și l-a răzbunat
pe cel asuprit, lovindu-l pe egiptean.
25 El presupunea că frații săi au înțeles că Dumnezeu, prin mâna lui, le
dădea izbăvirea; dar ei nu au înțeles.

26 A doua zi, când se luptau, li s-a arătat și i-a îndemnat să se împace din
nou, zicând: “Domnilor, voi sunteți frați. De ce vă faceți rău unul altuia?”
27 Dar cel care îi făcea rău aproapelui său îl respingea, spunând: “Cine
te-a pus conducător și judecător peste noi?
28 Vrei să mă omori pe mine, cum ai omorât ieri pe egiptean?”
29 La acest cuvânt, Moise a fugit și a devenit străin în țara lui Madian,
unde a devenit tatăl a doi fii.

30 “După ce s-au împlinit patruzeci de ani, un înger al Domnului i s-a
arătat în pustiul muntelui Sinai, într-o flacără de foc, într-un tufiș.
31 Când a văzut-o, Moise s-a mirat de această priveliște. Pe când se
apropia să vadă, vocea Domnului i s-a adresat:
32 “Eu sunt Dumnezeul părinților tăi: Dumnezeul lui Avraam, Dum-
nezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Moise a tremurat și nu a îndrăznit
să privească.
33 Domnul i-a zis: “Scoate-ți sandalele, căci locul unde stai este pământ
sfânt.
34 Am văzut cu adevărat necazul poporului Meu care este în Egipt și
i-am auzit gemetele. M-am coborât să-i eliberez. Acum vino, te voi trimite
în Egipt”.

35 Acest Moise, pe care ei l-au refuzat, zicând: “Cine te-a făcut pe tine
conducător și judecător?” Dumnezeu l-a trimis ca conducător și eliberator
prin mâna îngerului care i s-a arătat în tufiș.
36 Acest om i-a condus, după ce a făcut minuni și semne în Egipt, în
Marea Roșie și în pustiu timp de patruzeci de ani.
37 Acesta este acel Moise care le-a spus copiilor lui Israel: “Domnul
Dumnezeul nostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, ca mine”.
38 Acesta este cel care a fost în adunare în pustiu cu îngerul care i-a
vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, care a primit revelații vii pe
care să ni le dea nouă,
39 căruia părinții noștri nu au vrut să fie ascultători, ci l-au respins și
s-au întors cu inima în Egipt,
40 spunând lui Aaron: 'Fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră,
căci în ceea ce-l privește pe acest Moise care ne-a scos din țara Egiptului,
nu știm ce s-a întâmplat cu el'.

41 În zilele acelea au făcut un vițel, au adus jertfe idolului și s-au bucurat
de lucrările mâinilor lor.
42 Dar Dumnezeu s-a întors de la ei și i-a predat să slujească armatei
cerului, după cum este scris în cartea profeților,

“Mi-ai oferit animale ucise și sacrificii?
Patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?

43 Tu ai ridicat cortul lui Moloh,
steaua zeului tău, Rephan,

figurile pe care le-ai făcut să se închine,
așa că te voi duce dincolo de Babilon.

44 “Părinții noștri au avut cortul mărturiei în pustie, așa cum îi
poruncise Cel ce a vorbit lui Moise să îl facă după modelul pe care îl
văzuse;
45 și pe care, la rândul lor, părinții noștri l-au adus cu Iosua, când au
intrat în stăpânirea neamurilor pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea
părinților noștri până în zilele lui David,
46 care au găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și au cerut să găsească
o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.
47 Dar Solomon i-a zidit o casă.
48 Totuși, Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini, cum
spune profetul,

49 “Cerul este tronul meu,
și pământul un scăunel pentru picioarele mele.

Ce fel de casă îmi vei construi?”, zice Domnul.
“Sau care este locul meu de odihnă?

50 Nu cumva mâna mea a făcut toate aceste lucruri?

51 “Voi, cei cu gâtul împietrit și netăiați împrejur la inimă și la urechi,
vă împotriviți mereu Duhului Sfânt! Cum au făcut părinții voștri, așa
faceți și voi.
52 Pe care dintre profeți nu i-au prigonit părinții voștri? Ei i-au ucis pe
cei care au prezis venirea Celui Drept, dintre care voi ați devenit acum
trădători și ucigași.
53 Ați primit Legea așa cum a fost rânduită de îngeri și nu ați respectat-
o!”

54 Când au auzit acestea, li s-a tăiat inima și au scrâșnit din dinți
împotriva Lui.
55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, a privit cu stăruință spre cer și a
văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu,
56 și a zis: “Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând la dreapta
lui Dumnezeu!”

57 Dar ei au strigat cu glas tare și și-au astupat urechile, apoi s-au
năpustit la unison asupra lui.
58 L-au aruncat afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au
așezat hainele la picioarele unui tânăr pe nume Saul.
59 L-au ucis cu pietre pe Ștefan, pe când striga: “Doamne Iisuse,
primește duhul meu!”
60 El a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: “Doamne, nu le reține
acest păcat!” După ce a spus aceasta, a adormit.

8

1 Saul consimțea la moartea sa. O mare persecuție s-a ridicat împotriva
adunării care era în Ierusalim în acea zi. Toți erau împrăștiați prin
regiunile Iudeii și Samariei, cu excepția apostolilor.
2 Oameni evlavioși l-au îngropat pe Ștefan și l-au plâns mult.
3 Dar Saul a devastat Adunarea, a intrat în fiecare casă și a târât în
închisoare atât bărbați cât și femei.
4 De aceea, cei care erau împrăștiați prin împrejurimi mergeau de colo-
colo, propovăduind cuvântul.
5 Filip s-a coborât în cetatea Samaria și le-a vestit pe Hristos.
6 Mulțimile ascultau cu un singur glas cele spuse de Filip, când auzeau
și vedeau semnele pe care le făcea.
7 Căci duhuri necurate ieșeau din mulți dintre cei care le aveau. Ieșeau,
strigând cu glas tare. Mulți dintre cei care fuseseră paralizați și șchiopi
au fost vindecați.
8 A fost o mare bucurie în cetatea aceea.
9 Dar era un om, pe nume Simon, care făcea vrăjitorii în cetate și care
uimea pe locuitorii Samariei, dându-se drept un mare om.
10 Toți ascultau, de la cel mai mic până la cel mai mare, și ziceau: “Acesta
este o mare putere a lui Dumnezeu.”
11 Îl ascultau pentru că de mult timp îi uimise cu vrăjitoriile sale.
12 Dar, când au crezut că Filip propovăduia vestea bună despre
Împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Isus Hristos, s-au botezat,
atât bărbații, cât și femeile.
13 Și Simon însuși a crezut. Fiind botezat, a continuat să meargă cu Filip.
Văzând că se întâmplă semne și minuni mari, a rămas uimit.
14 Apostolii care erau la Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul
lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan,
15 care, după ce s-au coborât, s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul
Sfânt,
16 pentru că încă nu se pogorâse peste niciunul dintre ei. Ei fuseseră
doar botezați în numele lui Isus Cristos.
17 Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.
18 Simon, văzând că Duhul Sfânt se dădea prin punerea mâinilor
apostolilor, le-a oferit bani,
19 zicând: “Dați-mi și mie această putere, ca oricine îmi voi pune mâinile
să primească Duhul Sfânt”.
20 Dar Petru i-a spus: “Să piară argintul tău împreună cu tine, pentru că
ai crezut că poți obține darul lui Dumnezeu cu bani!
21 Tu nu ai nici parte, nici sorți de izbândă în această chestiune, pentru
că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22 Pocăiește-te, așadar, de aceasta, de răutatea ta, și întreabă-l pe
Dumnezeu dacă nu cumva gândul inimii tale poate să-ți fie iertat.
23 Căci văd că ești în otrava amărăciunii și în robia nelegiuirii.”
24 Simon a răspuns: “Roagă-te pentru mine Domnului, ca să nu mi se
întâmple nimic din cele ce ai spus.”
25 După ce au mărturisit și au rostit cuvântul Domnului, s-au întors
la Ierusalim și au propovăduit vestea cea bună în multe sate ale
samaritenilor.

26 Atunci un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis: “Scoală-te și
mergi spre sud, pe drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza. Acesta
este un deșert”.
27 S-a sculat și s-a dus; și iată că era un bărbat din Etiopia, un eunuc cu
mare putere sub Candace, regina etiopienilor, care era stăpână pe toată
comoara ei, și care venise la Ierusalim să se închine.
28 El se întorcea, ședea în carul său și citea proorocul Isaia.
29 Duhul Sfânt a zis lui Filip: “Apropie-te și ia-te de carul acesta.”
30 Filip a alergat la el, l-a auzit citind pe Isaia proorocul și i-a zis:
“Înțelegi tu ce citești?”
31 El a zis: “Cum aș putea, dacă nu-mi explică cineva?” L-a rugat pe Filip
să urce și să stea cu el.
32 Și pasajul din Scriptură pe care îl citea el era acesta,
“A fost dus ca o oaie la abator.
Ca un miel în fața celui ce-l tunde tace,
ca să nu deschidă gura.
33 În umilirea Lui, a fost luată judecata Lui.
Cine va declara generația Lui?
Căci viața lui este luată de pe pământ.”
34 Eunucul a răspuns lui Filip: “Despre cine vorbește proorocul acesta?
Despre el însuși sau despre altcineva?”
35 Filip a deschis gura și, pornind de la Scriptura aceasta, i-a propovăduit
despre Isus.
36 Pe când mergeau pe drum, au ajuns la o apă; și eunucul a zis: “Iată,
aici este apă. Ce mă împiedică să fiu botezat?”
37 *
38 Și a poruncit să se oprească carul și s-au coborât amândoi în apă, atât
Filip cât și eunucul, și l-a botezat.
39 După ce au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și eunucul
nu l-a mai văzut, căci a plecat bucuros.
40 Dar Filip a fost găsit la Azotus. Trecând pe acolo, a propovăduit Vestea
cea Bună în toate orașele, până când a ajuns la Cezareea.

9

1 Dar Saul, care continua să arunce amenințări și să ucidă pe ucenicii
Domnului, s-a dus la marele preot
2 și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi
pe vreunul din cei de pe Cale, fie bărbați, fie femei, să îl aducă legat la
Ierusalim.
3 În timp ce călătorea, s-a apropiat de Damasc și, deodată, o lumină din
cer a strălucit în jurul lui.
4 A căzut la pământ și a auzit un glas care îi spunea: “Saul, Saul, de ce
mă prigonești?”.
5 El a zis: “Cine ești Tu, Doamne?”
Domnul a spus: “Eu sunt Isus, pe care voi Îl prigoniți.
6 Dar, sculându-te, intră în cetate și atunci ți se va spune ce trebuie să
faci.”

---

* **8:37** TR adaugă Filip a spus: „Dacă crezi din toată inima, poți.” El a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu”.

7 Oamenii care călătoreau cu el au rămas muți, auzind zgomotul, dar
nu vedeau pe nimeni.
8 Saul s-a ridicat de la pământ și, când și-a deschis ochii, n-a văzut pe
nimeni. L-au luat de mână și l-au dus în Damasc.
9 A stat fără vedere timp de trei zile și nu a mâncat și nu a băut.
10 Și era în Damasc un ucenic, numit Anania. Domnul i-a spus într-o
viziune: "Anania!"
El a spus: "Iată, sunt eu, Doamne".
11 Domnul i-a zis: "Scoală-te și du-te pe strada care se cheamă Drept și
caută în casa lui Iuda pe unul numit Saul, un om din Tars. Căci iată că el
se roagă
12 și a văzut în viziune pe un om numit Anania intrând și punându-și
mâinile peste el, ca să-și recapete vederea."
13 Și Anania a răspuns: "Doamne, am auzit de la mulți despre omul
acesta, cât rău a făcut sfinților Tăi din Ierusalim.
14 Aici are putere de la preoții cei mai de seamă să lege pe toți cei ce
cheamă Numele Tău."
15 Dar Domnul i-a zis: "Du-te, căci el este vasul Meu ales ca să poarte
numele Meu înaintea neamurilor, a împăraților și a copiilor lui Israel.
16 Căci îi voi arăta câte va trebui să sufere pentru Numele Meu."
17 Anania a plecat și a intrat în casă. Și, punându-și mâinile peste el, i-a
zis: "Frate Saul, Domnul, care ți s-a arătat pe drumul pe care ai venit, m-a
trimis ca să-ți recapeți vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt."
18 Imediat, ceva ca niște solzi au căzut de pe ochii lui și și-a recăpătat
vederea. S-a sculat și a fost botezat.
19 A luat mâncare și s-a întărit.
Saul a stat câteva zile cu ucenicii care se aflau la Damasc.
20 Îndată, în sinagogi, a propovăduit pe Hristos, că El este Fiul lui
Dumnezeu.
21 Toți cei care îl auzeau erau uimiți și ziceau: "Nu cumva acesta este cel
care, la Ierusalim, a făcut ravagii printre cei care invocau acest nume? Și
venise aici cu intenția de a-i aduce legați în fața preoților de seamă!".
22 Dar Saul, care se întărea și mai mult, a zăpăcit pe iudeii care locuiau
în Damasc și a dovedit că acesta este Hristosul.
23 După ce s-au împlinit multe zile, iudeii au uneltit împreună ca să-l
ucidă,
24 dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Ei pândeau porțile zi și
noapte ca să-l ucidă,
25 dar discipolii lui l-au luat noaptea și l-au coborât prin zid, coborându-l
într-un coș.
26 După ce a ajuns la Ierusalim, Saul a încercat să se alăture ucenicilor,
dar toți se temeau de el, nevenindu-le să creadă că este ucenic.
27 Dar Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli și le-a povestit cum Îl
văzuse pe Domnul pe drum, cum îi vorbise și cum la Damasc predicase
cu îndrăzneală în numele lui Isus.
28 A intrat cu ei în Ierusalim,
29 și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului Isus. El vorbea
și se certa cu elenii, *dar aceștia căutau să-l ucidă.
30 Când au aflat frații, l-au coborât în Cezareea și l-au trimis la Tars.

---

* **9:29** Eleniștii erau evrei care foloseau limba și cultura greacă.

31 Și adunările din toată Iudeea, din Galileea și din Samaria au avut
pace și s-au întărit. Ele s-au înmulțit, umblând în frica Domnului și în
mângâierea Duhului Sfânt.
32 Petru a străbătut toate părțile acelea, și s-a pogorât și la sfinții care
locuiau în Lida.
33 Acolo a găsit un om numit Enea, care era țintuit la pat de opt ani,
pentru că era paralizat.
34 Petru i-a zis: "Enea, Isus Hristos te vindecă. Ridică-te și fă-ți patul!"
Imediat, el s-a sculat.
35 Toți cei care locuiau la Lida și în Saron l-au văzut și s-au întors la
Domnul.
36 În Iope era la Iope o ucenică cu numele Tabita, care în traducere
înseamnă Dorcas.† Această femeie era plină de fapte bune și de acte de
milostenie pe care le făcea.
37 În zilele acelea, ea s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au
așezat-o într-o cameră de sus.
38 Cum Lida era aproape de Iope, ucenicii, auzind că Petru era acolo, au
trimis doi bărbați‡ la el, rugându-l să nu întârzie să vină la ei.
39 Petru s-a ridicat și a plecat cu ei. După ce a venit, l-au dus în camera
de sus. Toate văduvele stăteau lângă el, plângând și arătând tunicile și
celelalte haine pe care Dorcas le făcuse cât timp fusese cu ele.
40 Petru le-a trimis pe toate afară, a îngenuncheat și s-a rugat.
Întorcându-se spre trup, a zis: "Tabita, ridică-te!". Ea a deschis ochii
și, când l-a văzut pe Petru, s-a așezat în picioare.
41 El i-a dat mâna și a ridicat-o în picioare. Chemând sfinții și văduvele,
a prezentat-o în viață.
42 Acest lucru s-a aflat în toată Ioppa și mulți au crezut în Domnul.
43 A stat multe zile în Iope la un tăbăcar cu numele Simon.

10

1 În Cezareea era un om, Corneliu, centurion în ceea ce se numea
regimentul italian,
2 un om evlavios și temător de Dumnezeu în toată casa lui, care dădea
cu generozitate poporului daruri pentru cei nevoiași și se ruga mereu lui
Dumnezeu.
3 Pe la ora nouă a zilei, *a văzut clar într-o viziune un înger al lui
Dumnezeu care a venit la el și i-a spus: "Corneliu!".
4 El, care, fixându-și ochii asupra Lui și înfricoșându-se, a zis: "Ce este,
Doamne?"
El i-a spus: "Rugăciunile tale și darurile tale pentru cei nevoiași s-au
înălțat ca o amintire înaintea lui Dumnezeu.
5 Trimite acum oameni la Iope și adu-l pe Simon, care se mai numește
și Petru.
6 El locuiește la un tăbăcar pe nume Simon, a cărui casă se află pe malul
mării. †
7 După ce a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu a chemat doi dintre
slujitorii săi de casă și un ostaș credincios dintre cei care-l îngrijeau în
permanență.

---

† **9:36** "Dorcas" în greacă înseamnă "gazelă". ‡ **9:38** Citire din NU, TR; MT omite "doi bărbați"
* **10:3** 3:00 p.m. † **10:6** TR adaugă: "Acesta vă va spune ce trebuie să faceți".

8 După ce le-a explicat totul, i-a trimis la Iope.

9 A doua zi, când au pornit în călătorie și s-au apropiat de cetate, Petru
s-a suit pe acoperișul casei să se roage, pe la amiază.
10 I s-a făcut foame și a vrut să mănânce, dar, în timp ce ei se pregăteau,
a căzut în transă.
11 A văzut cerul deschis și un anumit recipient care se cobora la el, ca
un cearșaf mare lăsat de patru colțuri pe pământ,
12 în care se aflau tot felul de animale cu patru picioare de pe pământ,
animale sălbatice, reptile și păsări ale cerului.
13 Un glas a venit la el: "Scoală-te, Petru, ucide și mănâncă!"

14 Dar Petru a zis: "Nu, Doamne, căci eu n-am mâncat niciodată nimic
din ce este de rând sau necurat."
15 Și a doua oară, un glas a venit din nou la el: "Ceea ce a curățat
Dumnezeu, să nu numești necurat."
16 A făcut aceasta de trei ori și îndată lucrul acesta a fost primit în cer.

17 Și pe când Petru era foarte nedumerit în sinea lui cu privire la
semnificația viziunii pe care o avusese, iată că oamenii trimiși de Corneliu,
după ce au întrebat de casa lui Simon, au stat în fața porții
18 și au strigat și au întrebat dacă Simon, care se mai numea și Petru,
era găzduit acolo.
19 În timp ce Petru reflecta asupra viziunii, Duhul i-a spus: "Iată, trei‡
bărbați te caută.
20 Dar ridică-te, coboară-te și mergi cu ei, fără să te îndoiești de nimic,
pentru că Eu i-am trimis".

21 Petru s-a coborât la oamenii aceia și le-a zis: "Iată, eu sunt cel pe
care-l căutați. De ce ați venit?"

22 Ei au zis: "Corneliu, centurionul, un om drept și temător de
Dumnezeu, bine pomenit de tot neamul iudeilor, a fost îndemnat de un
înger sfânt să vă cheme în casa lui și să asculte ce veți spune."
23 Așa că i-a chemat și le-a pus la dispoziție un loc de cazare.

A doua zi, Petru s-a sculat și a ieșit cu ei; și câțiva dintre frații din Iope
l-au însoțit.
24 A doua zi, au intrat în Cezareea. Corneliu îi aștepta, după ce-și
adunase rudele și apropiații.
25 Când a intrat Petru, Corneliu l-a întâmpinat, a căzut la picioarele lui
și i s-a închinat.
26 Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: "Ridică-te! Și eu însumi sunt un om".

27 În timp ce vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți adunați.

28 El le-a zis: "Voi înșivă știți cum este un lucru nelegiuit ca un iudeu să
se unească sau să vină la unul de alt neam, dar Dumnezeu mi-a arătat că
nu trebuie să numesc pe nimeni profan sau necurat.
29 De aceea am venit și eu fără să mă plâng când am fost chemat. De
aceea întreb: "De ce ați trimis după mine?".

30 Corneliu a zis: "Acum patru zile am postit până la ceasul acesta; și la
ceasul al nouălea, §m-am rugat în casa mea și iată că un om îmbrăcat în
haine strălucitoare

‡ **10:19** Citirea din TR și NU. MT omite "trei" § **10:30** 15:00 p.m.

31 a stat înaintea mea și a zis: “Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată
și darurile tale pentru cei nevoiași au fost luate în seamă înaintea lui
Dumnezeu.
32 Trimite deci la Iope și cheamă-l pe Simon, care se mai numește și
Petru. El locuiește în casa unui tăbăcar numit Simon, pe malul mării.
Când va veni, va vorbi cu voi”.
33 De aceea am trimis îndată la tine și a fost bine că ai venit. De aceea,
acum suntem cu toții prezenți aici, în fața lui Dumnezeu, ca să auzim tot
ce ți-a poruncit Dumnezeu.”
34 Petru a deschis gura și a zis: “Cu adevărat, am văzut că Dumnezeu
nu face favoruri,
35 ci, în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate este plăcut Lui.
36 Cuvântul pe care l-a trimis copiilor lui Israel, propovăduind vestea
bună a păcii prin Isus Cristos — el este Domnul tuturor—
37 voi înșivă știți ce s-a întâmplat, care a fost vestit în toată Iudeea,
începând din Galileea, după botezul pe care l-a predicat Ioan;
38 cum Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret,
care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavol, pentru
că Dumnezeu era cu el.
39 Noi suntem martori la tot ce a făcut El, atât în țara iudeilor, cât și în
Ierusalim, pe care l-au și* ucis, spânzurându-l pe un lemn.
40 Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se arate,
41 nu întregului popor, ci martorilor care au fost aleși mai dinainte de
Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din
morți.
42 Ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că Acesta
este Cel desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor morți.
43 Toți profeții mărturisesc despre el că, prin numele lui, oricine crede
în el va primi iertarea păcatelor.”
44 Pe când Petru rostea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste
toți cei ce auzeau cuvântul.
45 Cei din circumcizie care au crezut erau uimiți, toți cei care veniseră
cu Petru, pentru că darul Duhului Sfânt se revărsase și peste neamuri.
46 Căci îi auzeau vorbind în alte limbi și lăudând pe Dumnezeu.
Atunci Petru a răspuns:
47 “Poate cineva să interzică acestor oameni să fie botezați cu apă? Ei
au primit Duhul Sfânt la fel ca și noi”.
48 Și le-a poruncit să fie botezați în numele lui Isus Hristos. Apoi l-au
rugat să rămână câteva zile.

11

1 Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și neamurile au primit
cuvântul lui Dumnezeu.
2 După ce Petru s-a suit la Ierusalim, cei care erau din circumcizie s-au
certat cu el,
3 spunând: “Ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei!”.
4 Dar Petru a început și le-a explicat în ordine, zicând:
5 “Eram în cetatea Iope, rugându-mă, și am avut o vedenie: un vas care
se cobora ca un cearșaf mare, care se lăsa din cer prin patru colțuri. A
ajuns până la mine.

* **10:39** TR omite “de asemenea”

6 După ce m-am uitat cu atenție la el, m-am gândit și am văzut animalele
cu patru picioare de pe pământ, animalele sălbatice, târâtoarele și
păsările cerului.
7 Am auzit de asemenea un glas care îmi spunea: “Scoală-te, Petru, ucide
și mănâncă!”
8 Dar eu am zis: “Nu așa, Doamne, căci în gura mea nu a intrat niciodată
nimic nesfânt sau necurat.
9 Dar un glas mi-a răspuns a doua oară din cer: “Ceea ce Dumnezeu a
curățat, tu să nu numești necurat”.
10 Aceasta s-a făcut de trei ori și toți au fost trași din nou în cer.
11 Iată că imediat au stat în fața casei în care mă aflam trei bărbați,
trimiși de la Cezareea la mine.
12 Duhul mi-a spus să merg cu ei fără să fac deosebire. M-au însoțit și
acești șase frați și am intrat în casa acelui om.
13 El ne-a povestit cum îl văzuse pe înger stând în casa lui și spunându-i:
“Trimite la Iope și adu-l pe Simon, care se numește Petru,
14 care îți va spune cuvintele prin care vei fi mântuit, tu și toată casa ta.
15 Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste ei, ca și peste
noi la început.
16 Mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a spus: 'Ioan a botezat
într-adevăr în apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt'.
17 Dacă deci Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, când am crezut în
Domnul Isus Hristos, cine eram eu, ca să mă împotrivesc lui Dumnezeu?”
18 Când au auzit acestea, au tăcut și au slăvit pe Dumnezeu, zicând:
“Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru viață!”
19 De aceea, cei ce se împrăștiaseră din pricina asupririi lui Ștefan au
călătorit până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și nu au vorbit nimănui
decât numai iudeilor.
20 Dar au fost unii dintre ei, bărbați din Cipru și din Cirene, care, după
ce au ajuns în Antiohia, au vorbit elinilor, *propovăduind pe Domnul Isus.
21 Mâna Domnului a fost cu ei și un mare număr a crezut și s-a întors
la Domnul.
22 Vestea despre ei a ajuns la urechile adunării care era la Ierusalim. Ei
l-au trimis pe Barnaba să meargă până la Antiohia,
23 care, după ce a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat. El
i-a îndemnat pe toți, ca, cu hotărâre de inimă, să rămână aproape de
Domnul.
24 Căci era un om bun, plin de Duhul Sfânt și de credință, și mulți oameni
s-au adăugat la Domnul.
25 Barnaba a plecat la Tars, ca să caute pe Saul.
26 După ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Timp de un an întreg au fost
adunați împreună cu adunarea și au învățat mult popor. Discipolii au fost
numiți pentru prima dată creștini în Antiohia.
27 În zilele acestea, au coborât prooroci din Ierusalim în Antiohia.
28 Unul dintre ei, pe nume Agabus, s-a ridicat în picioare și a arătat prin
Duhul Sfânt că va fi o mare foamete în toată lumea, ceea ce s-a întâmplat
și în zilele lui Claudius.

---

* **11:20** Un elenist este o persoană care păstrează obiceiurile și cultura greacă.

29 Cum vreunul dintre discipoli avea belșug, fiecare a hotărât să trimită
ajutoare fraților care locuiau în Iudeea;
30 ceea ce au și făcut, trimițându-le bătrânilor prin mâna lui Barnaba
și a lui Saul.

12

1 În vremea aceea, regele Irod și-a întins mâinile ca să asuprească pe
unii din adunare.
2 Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3 Când a văzut că aceasta a fost pe placul iudeilor, s-a apucat să prindă
și pe Petru. Acest lucru se întâmpla în zilele azimilor.
4 După ce l-a arestat, l-a băgat în închisoare și l-a predat la patru
escadroane de câte patru soldați fiecare, ca să-l păzească, cu intenția de
a-l scoate în fața poporului după Paști.
5 Petru era deci ținut în închisoare, dar adunarea se ruga neîncetat lui
Dumnezeu pentru el.
6 În noaptea în care Irod era pe cale să-l scoată afară, Petru dormea între
doi soldați, legat cu două lanțuri. Gărzile din fața ușii păzeau închisoarea.
7 Și iată că un înger al Domnului stătea lângă el, și o lumină strălucea în
chilie. L-a lovit pe Petru peste o parte și l-a trezit, spunându-i: “Ridică-te
repede!”. Lanțurile i-au căzut de pe mâini.
8 Îngerul i-a spus: “Îmbracă-te și pune-ți sandalele”. Așa a făcut el. El
i-a spus: “Pune-ți mantia și urmează-mă”.
9 Și el a ieșit și l-a urmat. El nu știa că ceea ce făcea îngerul era real, ci
credea că a văzut o viziune.
10 După ce au trecut de prima și de a doua gardă, au ajuns la poarta de
fier care duce în cetate, care li s-a deschis singură. Au ieșit și au coborât
pe o stradă, și imediat îngerul s-a îndepărtat de el.
11 După ce și-a revenit, Petru a zis: “Acum știu cu adevărat că Domnul a
trimis pe îngerul Său și m-a izbăvit din mâna lui Irod și de tot ce aștepta
poporul iudeu.”
12 Gândindu-se la aceasta, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, zis
Marcu, unde erau mulți adunați și se rugau.
13 Când Petru a bătut la ușa porții, o slujnică pe nume Rodica a venit să
răspundă.
14 Când a recunoscut vocea lui Petru, nu a deschis poarta de bucurie, ci
a alergat înăuntru și a anunțat că Petru stătea în fața porții.
15 Ei i-au zis: “Ești nebună!” Dar ea insista că așa este. Ei au spus: “Este
îngerul lui.”
16 Dar Petru a continuat să bată la ușă. După ce au deschis, l-au văzut
și au rămas uimiți.
17 Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit cum l-a scos
Domnul din închisoare. Și a zis: “Spuneți aceste lucruri lui Iacov și
fraților”. Apoi a plecat și s-a dus în alt loc.
18 Și cum s-a făcut ziuă, nu mică era agitația printre ostași despre ce se
întâmplase cu Petru.
19 După ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat gărzile, apoi a
poruncit să fie omorât. S-a coborât din Iudeea în Cezareea și a rămas
acolo.

20 Irod era foarte mânios pe poporul din Tir și din Sidon. Aceștia au venit
de comun acord la el și, făcându-l prieten pe Blastus, ajutorul personal al
regelui, i-au cerut pace, pentru că țara lor depindea de țara regelui pentru
hrană.
21 În ziua stabilită, Irod s-a îmbrăcat în haine regale, s-a așezat pe tron
și le-a ținut un discurs.
22 Poporul a strigat: "Vocea unui zeu, și nu a unui om!"
23 Imediat, un înger al Domnului l-a lovit, pentru că nu i-a dat slavă lui
Dumnezeu. Apoi a fost mâncat de viermi și a murit.
24 Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.
25 Barnaba și Saul s-au întors la *Ierusalim, după ce și-au împlinit slujba,
luând cu ei și pe Ioan, numit Marcu.

13

1 În adunarea care era în Antiohia erau niște prooroci și învățători:
Barnaba, Simeon, care se numea Niger, Lucius din Cirene, Manaen, fratele
adoptiv al tetrarhului Irod, și Saul.
2 În timp ce slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: "Separă-i
pe Barnaba și pe Saul pentru mine, pentru lucrarea la care i-am chemat".
3 Apoi, după ce au postit și s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei, i-au
trimis.
4 Astfel, fiind trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborât la Seleucia. De acolo
au navigat spre Cipru.
5 Când au ajuns la Salamina, au vestit cuvântul lui Dumnezeu în
sinagogile evreiești. L-au avut și pe Ioan ca însoțitor.
6 După ce au străbătut insula până la Pafos, au găsit un vrăjitor, un fals
profet, un iudeu care se numea Bar Isus,
7 care se afla cu proconsulul Sergius Paulus, un om înțelegător. Acesta i-
a chemat pe Barnaba și pe Saul și a căutat să audă cuvântul lui Dumnezeu.
8 Dar vrăjitorul Elymas (căci așa se numește el după interpretare) s-a
împotrivit lor, căutând să-l întoarcă pe proconsul de la credință.
9 Dar Saul, care se mai numește și Pavel, plin de Duhul Sfânt, și-a fixat
ochii asupra lui
10 și a zis: "Fiu al diavolului, plin de toată înșelăciunea și de toată
viclenia, vrăjmaș al oricărei dreptăți, nu vei înceta să pervertești căile
drepte ale Domnului?
11 Acum, iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, fără să vezi
soarele pentru o vreme!"
Imediat, o ceață și întunericul au căzut peste el. A umblat de colo-colo
căutând pe cineva care să-l ducă de mână.
12 Atunci proconsulul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut, fiind
uimit de învățătura Domnului.
13 Pavel și ceata lui au pornit din Pafos și au ajuns la Perga, în Pamfilia.
Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim.
14 Dar ei, trecând de la Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei. Au intrat în
sinagogă în ziua de Sabat și au șezut jos.
15 După citirea Legii și a profeților, conducătorii sinagogii au trimis la ei,
spunându-le: "Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de îndemn pentru popor,
vorbiți."

---

* **12:25** TR citește "de la" în loc de "la"

16 Pavel s-a ridicat în picioare și, făcând semn cu mâna, a zis: “Bărbați
israeliți și voi, cei ce vă temeți de Dumnezeu, ascultați.
17 Dumnezeul acestui popor i-a *ales pe părinții noștri și a înălțat
poporul când a rămas ca străin în țara Egiptului și, cu brațul ridicat, l-
a scos din ea.
18 Pe o perioadă de aproximativ patruzeci de ani i-a suportat în pustiu.
19 După ce a distrus șapte națiuni în țara Canaanului, le-a dat țara lor
ca moștenire timp de aproximativ patru sute cincizeci de ani.
20 După aceste lucruri, le-a dat judecători până la profetul Samuel.
21 După aceea au cerut un rege, și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui
Chiș, un bărbat din tribul lui Beniamin, timp de patruzeci de ani.
22 După ce l-a înlăturat, l-a ridicat ca rege al lor pe David, căruia i-a și
mărturisit: “Am găsit pe David, fiul lui Isai, un om după inima mea, care
va face toată voia mea.
23 Din urmașul acestui om, Dumnezeu a adus mântuirea† lui Israel,
conform promisiunii sale,
24 înainte de venirea sa, când Ioan a predicat pentru prima dată lui
Israel botezul pocăinței. ‡
25 Pe când Ioan își împlinea cursul, a zis: “Ce credeți că sunt eu? Eu
nu sunt el. Dar iată că vine după mine unul, ale cărui sandale nu sunt
vrednic să le dezleg'.
26 “Fraților, copii din neamul lui Avraam, și cei din voi care vă temeți de
Dumnezeu, cuvântul acestei mântuiri a fost trimis la voi.
27 Căci cei care locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor, pentru că nu
l-au cunoscut, nici glasurile profeților care se citesc în fiecare Sabat, le-au
împlinit condamnându-l.
28 Deși nu au găsit nici un motiv de moarte, i-au cerut totuși lui Pilat
să-L omoare.
29 După ce au împlinit tot ce era scris despre el, l-au dat jos de pe lemn
și l-au pus într-un mormânt.
30 Dar Dumnezeu l-a înviat din morți,
31 și a fost văzut timp de multe zile de cei care au urcat cu el din Galileea
la Ierusalim, care sunt martorii lui în fața poporului.
32 Noi vă aducem vestea cea bună a promisiunii făcute părinților,
33 că Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, prin faptul că l-a înviat
pe Isus. După cum este scris și în al doilea psalm,
“Tu ești Fiul meu.
Astăzi am devenit tatăl tău”. ✡
34 “Despre faptul că l-a înviat din morți, ca să nu se mai întoarcă la
stricăciune, așa a vorbit: 'Vă voi da binecuvântările sfinte și sigure ale lui
David'. ✡
35 De aceea spune și într-un alt psalm: “Nu vei îngădui ca Sfântul Tău
să vadă putrezirea”. ✡
36 Căci David, după ce a slujit în neamul său sfatul lui Dumnezeu, a
adormit, a fost culcat cu părinții săi și a văzut putrezirea.
37 Dar cel pe care l-a înviat Dumnezeu nu a văzut putrezirea.

---

* **13:17** TR, NU adaugă “Israel” † **13:23** TR, NU citiți “un Mântuitor, Isus” în loc de “mântuire”
‡ **13:24** TR, NU citiți “la tot poporul lui Israel” în loc de “la Israel” ✡ **13:33** Psalmul 2:7 ✡ **13:34**
Isaia 55:3 ✡ **13:35** Psalmul 16:10

38 Să știți, deci, fraților, că prin acest om vi se vestește iertarea
păcatelor;
39 și prin el oricine crede este îndreptățit de toate lucrurile de care nu
ați putut fi îndreptățiți prin Legea lui Moise.
40 Feriți-vă, deci, ca să nu vină peste voi ceea ce s-a spus în profeți:
41 “Iată, batjocoritorilor!
Minunează-te și pieri,
Căci Eu fac o lucrare în zilele voastre,
o lucrare pe care nu o veți crede în nici un fel, dacă cineva v-o
declară.”” §
42 Iudeii au ieșit din sinagogă, și neamurile au cerut să li se vestească
aceste cuvinte în Sabatul următor.
43 După ce s-a despărțit sinagoga, mulți dintre iudei și dintre prozeliții
evlavioși au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, îi îndemnau
să continue în harul lui Dumnezeu.
44 În sâmbăta următoare, aproape toată cetatea s-a adunat să asculte
cuvântul lui Dumnezeu.
45 Dar iudeii, văzând mulțimea, s-au umplut de gelozie, au contrazis cele
spuse de Pavel și au hulit.
46 Pavel și Barnaba au luat cuvântul cu îndrăzneală și au zis: “Trebuia
să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Întrucât, într-adevăr, îl
respingeți de la voi înșivă și vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată
că ne întoarcem la neamuri.
47 Căci așa ne-a poruncit Domnul, zicând:,
“Te-am pus ca lumină pentru neamuri,
ca să aduci mântuirea până la marginile pământului.” *
48 Neamurile, auzind acestea, s-au bucurat și au slăvit cuvântul lui
Dumnezeu. Toți cei care erau rânduiți pentru viața veșnică au crezut.
49 Cuvântul Domnului s-a răspândit în toată regiunea.
50 Dar iudeii au stârnit pe femeile evlavioase și de seamă și pe
căpeteniile cetății și au stârnit o persecuție împotriva lui Pavel și a lui
Barnaba și i-au aruncat afară din hotarele lor.
51 Dar ei și-au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și au venit la
Iconia.
52 Ucenicii au fost plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

14

1 În Iconiu, au intrat împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit astfel
încât o mare mulțime de iudei și de greci au crezut.
2 Dar iudeii necredincioși* au stârnit și au învrăjbit sufletele neamurilor
împotriva fraților.
3 De aceea au rămas acolo multă vreme, vorbind cu îndrăzneală în
Domnul, care dădea mărturie despre cuvântul harului său, îngăduind
să se facă semne și minuni prin mâinile lor.
4 Dar mulțimea din cetate era împărțită. O parte era de partea iudeilor
și o parte de partea apostolilor.
5 Când o parte dintre neamuri și iudei, împreună cu conducătorii lor, au
încercat cu violență să-i maltrateze și să-i ucidă cu pietre,

§ **13:41** Habacuc 1:5 * **13:47** Isaia 49:6 * **14:2** sau, neascultător

6 ei au luat cunoștință de aceasta și au fugit în orașele Licaonia, Listra,
Derbe și în regiunea înconjurătoare.
7 Acolo au propovăduit Vestea cea Bună.
8 La Listra ședea un om neputincios la picioare, olog din pântecele
mamei sale, care nu umblase niciodată.
9 El asculta vorbind pe Pavel, care, fixând ochii asupra lui și văzând că
are credința de a fi vindecat,
10 a zis cu glas tare: "Ridică-te în picioare!" El a sărit în picioare și a
mers.
11 Când mulțimea a văzut ce făcuse Pavel, a ridicat glasul și a zis în
limba Licaoniei: "Zeii s-au coborât la noi în chip de oameni!"
12 Ei îl numeau pe Barnaba "Jupiter", iar pe Pavel "Mercur", pentru că
el era cel care vorbea cel mai mult.
13 Preotul lui Jupiter, al cărui templu se afla în fața cetății lor, a adus
boi și ghirlande la porți și ar fi vrut să facă un sacrificiu împreună cu
mulțimea.
14 Apostolii Barnaba și Pavel, auzind, și-au rupt hainele și au sărit în
mulțime, strigând:
15 "Bărbaților, pentru ce faceți aceste lucruri? Și noi suntem oameni de
aceeași natură ca și voi și vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la
aceste lucruri deșarte la Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, pământul,
marea și tot ce este în ele;
16 care, în generațiile trecute, a lăsat toate neamurile să umble pe căile
lor.
17 Și totuși nu s-a lăsat fără mărturie, căci a făcut binele și v-a† dat
ploi din cer și anotimpuri roditoare, umplându-ne inimile de hrană și de
bucurie."
18 Și chiar dacă spuneau aceste lucruri, cu greu au împiedicat mulțimile
să le aducă jertfe.
19 Dar au venit acolo niște iudei din Antiohia și din Iconiu și, după ce
au convins mulțimile, l-au ucis cu pietre pe Pavel și l-au târât afară din
cetate, crezând că este mort.
20 Dar, pe când stăteau ucenicii în jurul Lui, S-a sculat și a intrat în cetate.
A doua zi, a ieșit cu Barnaba la Derbe.
21 După ce au propovăduit vestea cea bună în cetatea aceea și au făcut
mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconiu și la Antiohia,
22 și au întărit sufletele ucenicilor, îndemnându-i să rămână în credință
și să le spună că prin multe necazuri trebuie să intrăm în Împărăția lui
Dumnezeu.
23 După ce au numit pentru ei prezbiteri în fiecare adunare și s-au rugat
cu post, i-au încredințat Domnului în care crezuseră.
24 Au trecut prin Pisidia și au ajuns în Pamfilia.
25 După ce au rostit cuvântul în Perga, s-au coborât în Attalia.
26 De acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați
harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care o îndepliniseră.
27 După ce au ajuns și au adunat adunarea, au relatat toate lucrurile pe
care Dumnezeu le făcuse cu ei și faptul că deschisese o ușă a credinței
pentru națiuni.
28 Au rămas acolo cu discipolii pentru o lungă perioadă de timp.

† **14:17** TR citește "noi" în loc de "voi"

15

1 Niște oameni coborâți din Iudeea au învățat pe frați “Dacă nu vă tăiați
împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.”
2 De aceea, după ce Pavel și Barnaba au avut cu ei nu puține neînțelegeri
și discuții, au însărcinat pe Pavel, pe Barnaba și pe alții dintre ei să se suie
la Ierusalim la apostoli și la bătrâni în legătură cu această chestiune.
3 Ei, fiind trimiși pe drum de adunare, au trecut prin Fenicia și Samaria,
vestind convertirea neamurilor. Ei au provocat o mare bucurie tuturor
fraților.
4 După ce au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Adunare, de apostoli
și de bătrâni și au relatat tot ce făcuse Dumnezeu cu ei.
5 Dar unii din secta fariseilor credincioși s-au sculat și au zis: “Trebuie
să-i tăiem împrejur și să le poruncim să păzească Legea lui Moise.”
6 Și apostolii și bătrânii s-au adunat ca să vadă despre aceasta.
7 După ce s-a discutat mult, Petru s-a ridicat și le-a zis: “Fraților, știți că,
cu mult timp în urmă, Dumnezeu a făcut o alegere între voi, pentru ca,
prin gura mea, neamurile să audă cuvântul Bunei Vestiri și să creadă.
8 Dumnezeu, care cunoaște inima, a mărturisit despre ei, dându-le
Duhul Sfânt, așa cum ne-a făcut și nouă.
9 El nu a făcut nicio deosebire între noi și ei, curățându-le inimile prin
credință.
10 Așadar, acum, de ce îl ispitiți pe Dumnezeu, ca să puneți pe gâtul
discipolilor un jug pe care nici părinții noștri și nici noi nu am putut să-l
purtăm?
11 Noi, însă,* credem că suntem mântuiți prin harul Domnului Isus, ca
și ei.”
12 Toată mulțimea tăcea și asculta pe Barnaba și pe Pavel, care vorbeau
despre semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu printre neamuri
prin ei.
13 După ce au tăcut, Iacov a răspuns: “Fraților, ascultați-mă.
14 Simeon a relatat cum Dumnezeu a vizitat mai întâi națiunile pentru
a lua din ele un popor pentru numele său.
15 Acest lucru este în acord cu cuvintele profeților. După cum este scris,
16 “După acestea mă voi întoarce.
Voi zidi din nou cortul lui David, care a căzut.
Voi construi din nou ruinele sale.
Îl voi ridica
17 pentru ca ceilalți oameni să caute pe Domnul:
toate neamurile care sunt chemate după numele Meu,
zice Domnul, care face toate aceste lucruri. †
18 “Toate lucrările lui Dumnezeu sunt cunoscute de El din veșnicie.
19 De aceea, judecata mea este să nu-i tulburăm pe cei din rândul
neamurilor care se întorc la Dumnezeu,
20 ci să le scriem să se abțină de la spurcarea idolilor, de la imoralitatea
sexuală, de la ceea ce este sugrumat și de la sânge.
21 Căci Moise, din generații de demult, are în fiecare cetate pe cei care îl
propovăduiesc, fiind citit în sinagogi în fiecare Sabat.”

---

* **15:11** TR adaugă “Hristos” † **15:17** Amos 9:11-12

22 Atunci apostolii și bătrânii, împreună cu toată adunarea, au găsit de
cuviință să aleagă bărbați din ceata lor și să-i trimită la Antiohia cu Pavel
și Barnaba: Iuda, numit Barsaba, și Sila, bărbați de seamă între frați.
23 Ei au scris aceste lucruri de mâna lor:
"Apostolii, bătrânii și frații, către frații care sunt dintre neamuri în
Antiohia, Siria și Cilicia: salutări.
24 Pentru că am auzit că unii care au plecat de la noi v-au tulburat cu
vorbe, neliniștindu-vă sufletele, spunând: "Trebuie să vă tăiați împrejur
și să țineți Legea", cărora noi nu le-am dat nicio poruncă;
25 ni s-a părut bine, după ce am ajuns la un acord, să alegem niște
oameni și să vi-i trimitem împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,
26 oameni care și-au riscat viața pentru numele Domnului nostru Isus
Hristos.
27 Am trimis, așadar, pe Iuda și pe Sila, care și ei înșiși vă vor spune
aceleași lucruri prin cuvânt.
28 Fiindcă Duhul Sfânt și nouă ni s-a părut bine să nu punem asupra
voastră o povară mai mare decât aceste lucruri necesare:
29 să vă abțineți de la lucrurile jertfite idolilor, de la sânge, de la lucrurile
sugrumate și de la imoralitatea sexuală, de care, dacă vă veți păzi, vă va
fi bine. Adio!"
30 După ce au fost trimiși, au ajuns la Antiohia. După ce au adunat
mulțimea, au înmânat scrisoarea.
31 După ce au citit-o, s-au bucurat de încurajare.
32 Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, i-au încurajat pe frați cu multe cuvinte
și i-au întărit.
33 După ce au petrecut ceva timp acolo, frații i-au concediat în pace de
la frați la apostoli.
34 ‡
35 Dar Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și propovăduind
cuvântul Domnului, împreună cu mulți alții.
36 După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: "Să ne întoarcem acum
și să vizităm pe frații noștri în fiecare cetate în care am vestit cuvântul
Domnului, ca să vedem ce mai fac."
37 Barnaba plănuia să ia cu ei și pe Ioan, căruia i se spunea Marcu.
38 Dar lui Pavel nu i s-a părut o idee bună să ia cu ei pe cineva care se
retrăsese de la ei în Pamfilia și care nu a mers cu ei să facă lucrarea.
39 Atunci cearta a devenit atât de aprinsă, încât s-au despărțit unul de
altul. Barnaba l-a luat pe Marcu cu el și a plecat în Cipru,
40 dar Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, fiind încredințat de frați harului
lui Dumnezeu.
41 A străbătut Siria și Cilicia, întărind adunările.

16

1 A venit la Derbe și la Listra; și iată că era acolo un ucenic, numit
Timotei, fiul unei iudeice credincioase, dar tatăl său era grec.
2 Frații care erau la Listra și la Iconiu au dat o mărturie bună despre el.
3 Pavel a vrut ca el să meargă cu el; l-a luat și l-a circumcis din cauza
iudeilor care erau în acele părți, căci toți știau că tatăl lui era grec.

‡ **15:34** Unele manuscrise adaugă: Dar lui Sila i s-a părut bine să rămână acolo.

4 Pe când mergeau prin cetăți, le transmiteau decretele pe care trebuiau
să le respecte și care fuseseră rânduite de apostolii și de bătrânii care erau
la Ierusalim.
5 Astfel, adunările se întăreau în credință și se înmulțeau în fiecare zi.

6 După ce au străbătut ținutul Frigiei și al Galatiei, Duhul Sfânt le-a
interzis să vorbească în Asia.
7 După ce au ajuns vizavi de Mysia, au încercat să intre în Bitinia, dar
Duhul Sfânt nu le-a permis.
8 Trecând de Mysia, au coborât la Troa.
9 O viziune i-a apărut lui Pavel în timpul nopții. Era un om din
Macedonia care stătea în picioare, îl implora și îi spunea: "Treci în
Macedonia și ajută-ne".
10 După ce a văzut viziunea, imediat am căutat să mergem în Macedonia,
ajungând la concluzia că Domnul ne-a chemat să le vestim Vestea cea
Bună.
11 Așadar, pornind din Troa, am pornit din Troa, am făcut drum drept
spre Samotracia, iar a doua zi spre Neapolis;
12 și de acolo spre Filipi, care este un oraș din Macedonia, cel mai
important din district, o colonie romană. Am stat câteva zile în acest
oraș.

13 În ziua de Sabat, ne-am dus în afara cetății, la marginea unui râu,
unde am crezut că este un loc de rugăciune, și am luat loc și am vorbit cu
femeile care se adunaseră.
14 Ne-a ascultat o femeie numită Lidia, vânzătoare de purpură, din
cetatea Tiatira, o femeie care se închina lui Dumnezeu. Domnul i-a deschis
inima ca să asculte cele spuse de Pavel.
15 După ce ea și familia ei au fost botezate, ne-a rugat, zicând: "Dacă ați
judecat că sunt credincioasă Domnului, intrați în casa mea și rămâneți."
Așa ne-a convins ea.

16 Pe când ne duceam la rugăciune, ne-a întâlnit o fată cu duh de
ghicitoare, care aducea stăpânilor ei mult câștig prin ghicire.
17 Urmărindu-ne pe Pavel și pe noi, ea a strigat: "Acești oameni
sunt slujitori ai Dumnezeului Celui Preaînalt, care ne vestesc o cale de
mântuire!"
18 Ea a făcut acest lucru timp de mai multe zile.

Dar Pavel, foarte supărat, s-a întors și i-a spus duhului: "Îți poruncesc
în numele lui Isus Hristos să ieși din ea!". A ieșit chiar în acea oră.
19 Dar când stăpânii ei au văzut că speranța câștigului lor a dispărut,
i-au prins pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață în fața conducătorilor.
20 După ce i-au adus în fața magistraților, aceștia au spus: "Acești
oameni, fiind iudei, ne agită cetatea
21 și susțin obiceiuri pe care nouă, fiind romani, nu ne este îngăduit să
le acceptăm sau să le respectăm."

22 Mulțimea s-a ridicat împotriva lor, iar magistrații le-au rupt hainele
și au poruncit să fie bătuți cu toiege.
23 După ce le-au aplicat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare,
însărcinând pe temnicer să-i păzească în siguranță.
24 După ce a primit o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea
interioară și le-a asigurat picioarele în lanțuri.

25 Dar, pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări lui
Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau.
26 Deodată s-a produs un cutremur mare, încât s-au zguduit temeliile
închisorii; și îndată s-au deschis toate ușile, și toate legăturile tuturor au
fost desfăcute.
27 Temnicerul, fiind trezit din somn și văzând ușile închisorii deschise,
și-a scos sabia și era pe punctul de a se sinucide, crezând că prizonierii au
scăpat.
28 Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Nu-ți face rău, căci suntem cu toții
aici!"
29 A chemat lumină, a intrat, a sărit înăuntru, a căzut tremurând
înaintea lui Pavel și a lui Sila,
30 i-a scos afară și a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă
mântuiesc?"
31 Ei au zis: "Credeți în Domnul Isus Hristos și veți fi mântuiți, tu și casa
ta."
32 Ei i-au spus cuvântul Domnului lui și tuturor celor care erau în casa
lui.
33 La aceeași oră din noapte, i-a luat și le-a spălat rănile, și îndată s-a
botezat el și toată casa lui.
34 I-a urcat în casa lui, le-a pus mâncare înaintea lor și s-a bucurat foarte
mult împreună cu toată casa lui, pentru că a crezut în Dumnezeu.
35 Dar, când s-a făcut ziuă, magistrații au trimis pe sergenți, zicând:
"Lasă-i să plece pe oamenii aceia."
36 Temnicerul a raportat aceste cuvinte lui Pavel, zicând: "Magistrații au
trimis să te lase să pleci; ieși acum și du-te în pace."
37 Dar Pavel le-a zis: "Ne-au bătut în public, fără judecată, niște romani,
și ne-au aruncat în temniță! Ne eliberează ei acum în secret? Nu, cu
siguranță, ci să vină ei înșiși și să ne scoată afară!"
38 Și sergenții au raportat aceste cuvinte magistraților, care s-au temut
când au auzit că erau romani,
39 și au venit și i-au rugat. După ce i-au scos afară, i-au rugat să plece
din oraș.
40 Au ieșit din închisoare și au intrat în casa Lidiei. După ce i-au văzut
pe frați, i-au încurajat, apoi au plecat.

17

1 După ce au trecut prin Amfipoli și Apolonia, au ajuns la Tesalonic, unde
era o sinagogă iudaică.
2 Pavel, după obiceiul său, a intrat la ei și, timp de trei zile de Sabat, a
discutat cu ei din Scripturi,
3 explicând și demonstrând că Hristos trebuia să sufere și să învieze din
morți și spunând: "Acest Isus, pe care vi-L vestesc, este Hristosul".
4 Unii dintre ei au fost convinși și s-au alăturat lui Pavel și Sila; dintre
greci, o mare mulțime de credincioși și nu puține femei de seamă.
5 Dar iudeii neînduplecați au luat cu* ei câțiva oameni răi din piață și,
adunând o mulțime, au pus cetatea în tumult. Asaltând casa lui Iason, au
căutat să-i scoată în fața poporului.

---

* **17:5** TR citește "Și iudeii care nu erau convinși, devenind invidioși și luându-i cu ei" în loc de "Dar iudeii care nu erau convinși i-au luat cu ei".

6 Cum nu i-au găsit, i-au târât pe Iason și pe unii frați în fața
conducătorilor cetății, strigând: “Au venit aici și aceștia care au răsturnat
lumea,
7 pe care i-a primit Iason. Toți aceștia acționează împotriva hotărârilor
Cezarului, spunând că există un alt rege, Isus!”.
8 Mulțimea și conducătorii cetății s-au tulburat când au auzit aceste
lucruri.
9 După ce au luat garanții de la Iason și de la ceilalți, i-au lăsat să plece.

10 Frații au trimis îndată pe Pavel și pe Sila noaptea la Beroe. Când au
ajuns, au intrat în sinagoga iudaică.

11 Aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, pentru că primeau
Cuvântul cu toată disponibilitatea minții, cercetând zilnic Scripturile, ca
să vadă dacă aceste lucruri sunt adevărate.
12 De aceea, mulți dintre ei au crezut; de asemenea, dintre femeile
grecești de seamă și nu puțini bărbați.
13 Dar, când iudeii din Tesalonic au aflat că cuvântul lui Dumnezeu a
fost vestit de Pavel și în Beroea, au venit și ei acolo, agitând mulțimile.
14 Atunci frații au trimis îndată pe Pavel să meargă până la mare, iar
Sila și Timotei au rămas încă acolo.
15 Dar cei care îl însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena. Primind
poruncă de la Sila și Timotei să vină foarte repede la el, au plecat.

16 Pavel îi aștepta la Atena și, când a văzut cetatea plină de idoli, i s-a
aprins duhul în el.
17 Așa că discuta în sinagogă cu iudeii și cu persoanele evlavioase și în
piață, în fiecare zi, cu cei care îl întâlneau.
18 Unii dintre filosofii epicurieni și stoici stăteau de asemenea† de vorbă
cu el. Unii ziceau: “Ce vrea să spună acest bălăcar?”.

Alții au spus: “Se pare că susține zeități străine”, pentru că l-a predicat
pe Isus și învierea.

19 L-au prins și l-au dus în Areopag, zicând: “Să știm ce este această
învățătură nouă, despre care vorbești?
20 Căci ne aduci la urechi niște lucruri ciudate. Vrem deci să știm ce
înseamnă aceste lucruri”.
21 Or, toți atenienii și străinii care locuiau acolo nu-și petreceau timpul
decât pentru a spune sau a auzi vreun lucru nou.

22 Pavel, stând în mijlocul Areopagului, a zis: “Oameni din Atena, văd
că sunteți foarte credincioși în toate.
23 Căci, trecând și observând obiectele cultului vostru, am găsit și un
altar cu această inscripție: “PENTRU UN DUMNEZEU NECUNOSCUT.” De
aceea, ceea ce voi adorați în necunoștință de cauză, vă anunț.
24 Dumnezeul care a făcut lumea și toate lucrurile din ea, el, care este
Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini.
25 El nu este slujit de mâini omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva,
întrucât el însuși dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile.
26 El a făcut ca dintr-un singur sânge să locuiască orice neam de
oameni pe toată suprafața pământului, stabilind anotimpurile și limitele
locuințelor lor,

† **17:18** TR omite “de asemenea”

27 pentru ca ei să îl caute pe Domnul, dacă poate ar putea să întindă
mâna spre el și să îl găsească, deși el nu este departe de fiecare dintre
noi.
28 “Căci în El trăim, ne mișcăm și suntem”. Așa cum au spus unii dintre
poeții voștri: 'Căci și noi suntem urmașii lui'.
29 Fiind, așadar, urmașii lui Dumnezeu, nu trebuie să credem că natura
divină este ca aurul, argintul sau piatra, gravată prin arta și designul
omului.
30 De aceea, Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile de ignoranță. Dar
acum poruncește ca toți oamenii de pretutindeni să se pocăiască,
31 pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea în dreptate, prin
omul pe care l-a rânduit; despre care a dat asigurări tuturor oamenilor,
prin faptul că l-a înviat din morți.”
32 Iar când auzeau despre învierea morților, unii râdeau, iar alții ziceau:
“Vrem să te mai auzim încă o dată despre aceasta.”
33 Astfel a ieșit Pavel din mijlocul lor.
34 Dar unii oameni s-au alăturat lui și au crezut, printre care Dionisie
Areopagitul, o femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

18

1 După aceste lucruri, Pavel a plecat din Atena și a venit la Corint.
2 A găsit un iudeu numit Aquila, de neam din Pont, care venise de curând
din Italia cu Priscila, soția sa, pentru că Claudius poruncise ca toți iudeii
să plece din Roma. El a venit la ei
3 și, pentru că practica aceeași meserie, a locuit cu ei și lucra, căci de
meserie erau constructori de corturi.
4 În fiecare sâmbătă, el discuta în sinagogă și convingea iudei și greci.
5 Când Sila și Timotei s-au coborât din Macedonia, Pavel a fost împins
de Duhul Sfânt să mărturisească iudeilor că Isus este Hristosul.
6 Când aceștia i s-au împotrivit și au blasfemiat, el și-a scuturat hainele
și le-a zis: “Sângele vostru să fie pe capetele voastre! Eu sunt curat! De
acum înainte, voi merge la neamuri!”.
7 A plecat de acolo și a intrat în casa unui om numit Iustus, care se
închina lui Dumnezeu și a cărui casă era lângă sinagogă.
8 Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul cu toată casa lui.
Mulți dintre corinteni, când au auzit, au crezut și au fost botezați.
9 Domnul i-a spus lui Pavel noaptea, printr-o viziune: “Nu te teme, ci
vorbește și nu tăcea;
10 căci Eu sunt cu tine și nimeni nu te va ataca ca să-ți facă rău, căci am
mulți oameni în această cetate.”
11 Și a locuit acolo un an și șase luni, învățând cuvântul lui Dumnezeu
printre ei.
12 Dar, când Gallio era proconsul al Ahaiei, iudeii s-au ridicat de comun
acord împotriva lui Pavel și l-au adus înaintea scaunului de judecată,
13 spunând: “Omul acesta convinge pe oameni să se închine lui
Dumnezeu contrar Legii”.
14 Dar când Pavel era pe punctul de a deschide gura, Gallio a zis iudeilor:
“Dacă ar fi vorba de o greșeală sau de o crimă rea, iudeilor, ar fi cuviincios
să vă îngădui;
15 dar dacă este vorba de cuvinte și de nume și de legea voastră, căutați
voi înșivă. Căci eu nu vreau să fiu judecător în aceste chestiuni”.

16 Și i-a alungat de pe scaunul de judecată.
17 Atunci toți grecii au prins pe Sostene, căpetenia sinagogii, și l-au bătut
înaintea scaunului de judecată. Lui Gallio nu i-a păsat de niciunul dintre
aceste lucruri.
18 Pavel, după ce a mai stat încă multe zile, a luat rămas bun de la frați
*și a plecat de acolo în Siria, împreună cu Priscila și Aquila. La Cencreea
și-a ras capul, căci avea un jurământ.
19 A ajuns la Efes și i-a lăsat acolo; dar el însuși a intrat în sinagogă și a
discutat cu iudeii.
20 Când aceștia l-au rugat să rămână mai mult timp cu ei, el a refuzat;
21 dar, luându-și rămas bun de la ei, a spus: "Trebuie să țin cu orice preț
sărbătoarea care urmează la Ierusalim, dar mă voi întoarce la voi dacă
Dumnezeu va vrea". Apoi a pornit din Efes.
22 După ce a debarcat la Cezareea, s-a suit, a salutat adunarea și s-a
coborât la Antiohia.
23 După ce a petrecut ceva timp acolo, a plecat și a străbătut în ordine
regiunea Galatiei și Frigiei, stabilind pe toți discipolii.
24 Un iudeu pe nume Apolo, de neam alexandrin, om elocvent, a venit
la Efes. El era puternic în Scripturi.
25 Acest om fusese instruit în calea Domnului; și, fiind plin de ardoare în
duh, vorbea și învăța cu exactitate lucrurile despre Isus, deși nu cunoștea
decât botezul lui Ioan.
26 A început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă. Dar Priscila și
Aquila, când l-au auzit, l-au luat deoparte și i-au explicat mai exact calea
lui Dumnezeu.
27 După ce s-a hotărât să treacă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris
ucenicilor să îl primească. După ce a venit, i-a ajutat foarte mult pe cei
care crezuseră prin har;
28 pentru că i-a combătut cu putere pe iudei, arătând public, prin
Scripturi, că Isus este Hristosul.

19

1 Pe când Apolo era la Corint, Pavel, trecând prin ținutul de sus, a venit
la Efes și a găsit niște ucenici.
2 El i-a întrebat: "Ați primit Duhul Sfânt atunci când ați crezut?"
Ei i-au spus: "Nu, noi nici măcar nu am auzit că există un Duh Sfânt".
3 El a zis: "În ce ați fost botezați?"
Ei au spus: "În botezul lui Ioan".
4 Pavel a spus: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului
că trebuie să creadă în cel ce va veni după el, adică în Hristos Isus." *
5 Când au auzit acestea, s-au botezat în Numele Domnului Isus.
6 După ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt s-a pogorât peste
ei și au vorbit în alte limbi și au proorocit.
7 Erau în total vreo doisprezece bărbați.
8 Și, intrând în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni de zile,
și a vorbit și a convins despre lucrurile legate de Împărăția lui Dumnezeu.

---

* **18:18** Cuvântul "frați" aici și acolo unde contextul permite poate fi tradus corect și prin "frați și surori" sau "frați". * **19:4** NU îl omite pe Hristos.

9 Dar, când unii s-au împietrit și au rămas neascultători, vorbind de rău
de Calea Domnului înaintea mulțimii, s-a depărtat de ei și a despărțit pe
ucenici, învățând în fiecare zi în școala lui Tiranus.
10 Acest lucru a continuat timp de doi ani, astfel încât toți cei care locuiau
în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus, atât iudeii, cât și grecii.
11 Dumnezeu făcea minuni deosebite prin mâinile lui Pavel,
12 astfel că până și batiste sau șorțuri erau duse de pe trupul lui la cei
bolnavi, și bolile se depărtau de ei, iar duhurile rele ieșeau.
13 Dar unii dintre iudeii ambulanți, exorciști, se apucau să invoce
asupra celor care aveau duhuri rele numele Domnului Isus, spunând: "Vă
conjurăm pe Isus pe care îl predică Pavel".
14 Erau șapte fii ai unui anume Sceva, un preot-șef iudeu, care făceau
acest lucru.
15 Duhul cel rău a răspuns: "Pe Isus îl cunosc, pe Pavel îl cunosc, dar tu
cine ești?"
16 Bărbatul în care era duhul rău a sărit asupra lor, i-a copleșit și i-a
biruit, așa că au fugit din casa aceea goi și răniți.
17 Acest lucru a ajuns la cunoștința tuturor, atât iudei cât și greci, care
locuiau în Efes. Frica a căzut peste toți și numele Domnului Isus a fost
mărit.
18 Și mulți dintre cei care crezuseră au venit, mărturisind și mărturisind
faptele lor.
19 Mulți dintre cei care practicau artele magice și-au adunat cărțile și
le-au ars în văzul tuturor. Au numărat prețul lor și au găsit că era de
cincizeci de mii de arginți. †
20 Astfel, cuvântul Domnului creștea și devenea puternic.
21 După ce au trecut aceste lucruri, Pavel a hotărât în Duhul Sfânt, după
ce a trecut prin Macedonia și Ahaia, să se ducă la Ierusalim, zicând: "După
ce am fost acolo, trebuie să văd și Roma."
22 După ce a trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce-i slujeau, Timotei
și Erast, a rămas el însuși în Asia pentru o vreme.
23 În vremea aceea, s-a iscat o tulburare nu mică în legătură cu Calea.
24 Căci un om pe nume Demetrius, un argintar care făcea sanctuare de
argint pentru Artemis, a adus o afacere nu mică meșterilor
25 pe care i-a adunat împreună cu lucrătorii cu aceeași ocupație și le-a
spus: "Domnilor, știți că din această afacere ne avem averea.
26 Vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest
Pavel a convins și a îndepărtat pe mulți oameni, spunând că nu sunt
dumnezei făcuți de mâini.
27 Nu numai că există pericolul ca acest comerț al nostru să ajungă în
dizgrație, ci și ca templul marii zeițe Artemis să fie socotit ca nimic și să
fie distrusă măreția ei, căreia i se închină toată Asia și toată lumea."
28 Când au auzit acestea, s-au umplut de mânie și au strigat: "Mare este
Artemis a efesenilor!".
29 Toată cetatea s-a umplut de confuzie și s-au năpustit deodată în teatru,
după ce i-au prins pe Gaius și Aristarh, bărbați din Macedonia, tovarășii
de drum ai lui Pavel.

---

† **19:19** Cei 50.000 de arginți de aici se refereau probabil la 50.000 de drahme. Dacă este așa, valoarea cărților arse era echivalentă cu aproximativ 160 de ani-om de salariu pentru muncitorii agricoli

30 Când Pavel a vrut să intre în mijlocul poporului, ucenicii nu i-au dat voie.
31 De asemenea, unii dintre asiarhi, care îi erau prieteni, au trimis la el și l-au rugat să nu se aventureze în teatru.
32 Unii, așadar, strigau una și alții alta, căci adunarea era în confuzie. Cei mai mulți dintre ei nu știau de ce se adunaseră.
33 Au adus pe Alexandru din mulțime, Iudeii punându-l în față. Alexandru făcea semn cu mâna și ar fi vrut să ia apărarea poporului.
34 Dar, când și-au dat seama că era iudeu, toți, cu un singur glas, timp de vreo două ore, au strigat: "Mare este Artemis din Efes!".
35 După ce a liniștit mulțimea, secretarul orașului a zis: "Bărbați din Efes, cine este acela care nu știe că cetatea efesenilor este templu al marii zeițe Artemis și al icoanei căzute de la Zeus?
36 Văzând deci că aceste lucruri nu pot fi negate, ar trebui să vă liniștiți și să nu faceți nimic nechibzuit.
37 Căci voi i-ați adus aici pe acești oameni, care nu sunt nici hoți de temple, nici blasfemiatori ai zeiței voastre.
38 Așadar, dacă Demetrius și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva, tribunalele sunt deschise și sunt proconsuli. Să depună plângere unii împotriva altora.
39 Dar dacă căutați ceva despre alte chestiuni, se va rezolva în adunarea obișnuită.
40 Căci, într-adevăr, riscăm să fim acuzați cu privire la revolta de astăzi, fără să existe niciun motiv. Cu privire la aceasta, nu am fi în stare să dăm socoteală de această agitație."
41 După ce a vorbit astfel, a concediat adunarea.

20

1 După ce a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, a luat rămas bun de la ei și a plecat să se ducă în Macedonia.
2 După ce a străbătut acele părți și i-a încurajat cu multe cuvinte, a ajuns în Grecia.
3 După ce a petrecut acolo trei luni și după ce iudeii au pus la cale un complot împotriva lui, pe când era pe punctul de a pleca în Siria, a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.
4 Aceștia l-au însoțit până în Asia: Sopater din Beroea, Aristarchus și Secundus din Tesalonic, Gaius din Derbe, Timotei, precum și Tychicus și Trofimus din Asia.
5 Dar aceștia plecaseră înainte și ne așteptau la Troa.
6 Am plecat din Filipi după zilele Azimilor și am ajuns la ei la Troa în cinci zile, unde am stat șapte zile.
7 În prima zi a săptămânii, când ucenicii s-au adunat să frângă pâinea, Pavel a vorbit cu ei, cu gândul de a pleca a doua zi, și a continuat să vorbească până la miezul nopții.
8 Erau multe lumini în camera de sus unde *eram adunați.
9 Un tânăr pe nume Eutihie ședea la fereastră, împovărat de un somn adânc. Pe când Pavel vorbea încă și mai mult, fiind îngreunat de somn, a căzut de la etajul al treilea și a fost luat mort.

---

* **20:8** TR citește "ei" în loc de "noi"

10 Pavel s-a coborât, a căzut peste el și, îmbrățișându-l, i-a zis: “Nu te
tulbura, căci viața lui este în el.”
11 După ce S-a suit, a frânt pâinea și a mâncat, și a stat de vorbă cu ei
multă vreme, până la ziuă, a plecat.
12 Ei au adus băiatul viu și au fost foarte mângâiați.
13 Dar noi, mergând înainte la corabie, am pornit spre Assos, ca să
îmbarcăm acolo pe Pavel, căci el însuși voia să meargă pe uscat.
14 Când ne-a întâlnit la Assos, l-am luat la bord și am ajuns la Mitilene.
15 Navigând de acolo, am ajuns a doua zi în fața Chiosului. A doua zi am
atins Samos și am rămas la Trogyllium, iar a doua zi am ajuns la Milet.
16 Căci Pavel hotărâse să treacă pe lângă Efes, ca să nu fie nevoit să
petreacă timp în Asia, pentru că se grăbea, dacă îi era posibil, să fie la
Ierusalim în ziua Cincizecimii.
17 Din Milet a trimis la Efes și a chemat la el pe bătrânii adunării.
18 După ce au venit la el, le-a zis: “Voi înșivă știți, din prima zi în care
am pus piciorul în Asia, cum am fost tot timpul cu voi,
19 slujindu-l pe Domnul cu toată smerenia, cu multe lacrimi și cu
încercările care mi se întâmplau din cauza uneltirilor iudeilor;
20 cum nu m-am sfiit să vă spun tot ce era de folos, învățându-vă în
public și din casă în casă,
21 mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor, pocăința față de Dumnezeu
și credința în Domnul nostru Isus. †
22 Acum, iată, mă duc legat de Duhul Sfânt la Ierusalim, fără să știu ce
mi se va întâmpla acolo;
23 doar că Duhul Sfânt mărturisește în fiecare cetate, spunând că mă
așteaptă legături și necazuri.
24 Dar aceste lucruri nu contează, și nici nu țin la viața mea, ca să îmi
termin cu bucurie cursa și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus,
ca să mărturisesc pe deplin Vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.
25 “Acum, iată, știu că voi toți, printre care am umblat propovăduind
Împărăția lui Dumnezeu, nu-mi veți mai vedea fața.
26 De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor
oamenilor,
27 căci nu m-am sfiit să vă vestesc tot sfatul lui Dumnezeu.
28 Luați seama, așadar, la voi înșivă și la toată turma, în care Duhul
Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți adunarea Domnului și‡
Dumnezeului, pe care a cumpărat-o cu propriul sânge.
29 Căci știu că, după plecarea mea, vor intra în mijlocul vostru lupi
vicioși, care nu vor cruța turma.
30 Se vor ridica oameni din mijlocul vostru, care vor vorbi lucruri
perverse, ca să atragă pe ucenici după ei.
31 De aceea, vegheați, aducându-vă aminte că, timp de trei ani, nu am
încetat să avertizez pe toată lumea zi și noapte cu lacrimi.
32 Acum, fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului
său, care este în măsură să vă zidească și să vă dea moștenirea între toți
cei sfințiți.
33 Nu am râvnit la argintul, aurul sau îmbrăcămintea nimănui.
34 Voi înșivă știți că aceste mâini au slujit nevoilor mele și ale celor care
erau cu mine.

† **20:21** TR adaugă “Hristos” ‡ **20:28** TR, NU omit “Domnul și”

35 În toate v-am dat ca exemplu că, lucrând astfel, trebuie să-i ajutați pe
cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care a spus
el însuși: “Este mai ferice să dai decât să primești”.”
36 După ce a spus aceste lucruri, a îngenuncheat și s-a rugat împreună
cu toți.
37 Toți plângeau în hohote de plâns, se aruncau la gâtul lui Pavel și-l
sărutau,
38 maimult decât orice altceva, întristați de cuvântul pe care-l spusese,
că nu-i vor mai vedea fața. Apoi l-au însoțit până la corabie.

21

1 După ce ne-am despărțit de ei și am pornit, am ajuns în linie dreaptă
la Cos, iar a doua zi la Rodos și de acolo la Patara.
2 După ce am găsit o corabie care traversa spre Fenicia, ne-am urcat la
bord și am pornit.
3 După ce am ajuns în dreptul Ciprului, lăsându-l la stânga, am navigat
spre Siria și am debarcat la Tir, căci nava se afla acolo pentru a-și descărca
încărcătura.
4 După ce am găsit discipoli, am rămas acolo șapte zile. Aceștia i-au
spus lui Pavel, prin Duhul Sfânt, că nu trebuie să se urce la Ierusalim.
5 După ce au trecut acele zile, am plecat și ne-am continuat călătoria.
Toți, cu soțiile și copiii, ne-au însoțit pe drum până când am ieșit din oraș.
Îngenunchind pe plajă, ne-am rugat.
6 După ce ne-am luat rămas bun, ne-am urcat pe corabie, iar ei s-au
întors din nou acasă.
7 După ce am plecat din Tir, am ajuns la Ptolemaida. I-am întâmpinat
pe frați și am rămas cu ei o zi.
8 A doua zi, noi, care eram tovarășii lui Pavel, am plecat și am ajuns la
Cezareea.
Am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era unul dintre cei șapte,
și am rămas cu el.
9 Omul acesta avea patru fiice fecioare care profețeau.
10 Pe când stăteam acolo câteva zile, a coborât din Iudeea un profet
numit Agabus.
11 Venind la noi și luând centura lui Pavel, și-a legat singur picioarele și
mâinile și a zis: “Duhul Sfânt spune: “Astfel, iudeii din Ierusalim vor lega
pe omul care are această centură și îl vor da în mâinile neamurilor.””
12 Când am auzit aceste lucruri, noi și oamenii din locul acela l-am rugat
să nu se suie la Ierusalim.
13 Atunci Pavel a răspuns: “Ce faceți, plângeți și îmi frângeți inima?
Căci sunt gata nu numai să fiu legat, ci și să mor la Ierusalim pentru
Numele Domnului Isus.”
14 Și cum nu se lăsa convins, am încetat, zicând: “Facă-se voia
Domnului!”
15 După aceste zile, ne-am luat bagajele și ne-am suit la Ierusalim.
16 Unii dintre ucenicii din Cezareea au mers și ei cu noi, aducând și pe
un anume Mnason din Cipru, un ucenic dintâi, la care urma să rămânem.
17 Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.
18 A doua zi, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți bătrânii erau de față.
19 După ce i-a salutat, a relatat unul câte unul lucrurile pe care le făcuse
Dumnezeu printre neamuri prin slujba lui.

20 Aceștia, când au auzit, au slăvit pe Dumnezeu. I-au zis: “Vezi, frate,
câte mii sunt printre iudei dintre cei care au crezut și toți sunt zeloși
pentru Lege.
21 Ei au fost informați despre tine, că îi înveți pe toți iudeii care sunt
printre neamuri să se lepede de Moise, spunându-le să nu-și taie împrejur
copiii și să nu umble după obiceiuri.
22 Și atunci, ce este? Adunarea trebuie să se întrunească cu siguranță,
căci vor auzi că ai venit.
23 Faceți deci ceea ce vă spunem. Avem patru bărbați care au făcut un
jurământ.
24 Ia-i și purifică-te împreună cu ei și plătește-le cheltuielile pentru ei,
ca să-și radă capul. Atunci vor ști cu toții că nu este niciun adevăr în
lucrurile despre care au fost informați despre tine, ci că și tu însuți umbli
respectând Legea.
25 Dar în ceea ce privește neamurile care cred, am scris hotărârea
noastră că nu trebuie să respecte nimic de acest fel, decât să se ferească
de mâncarea oferită idolilor, de sânge, de lucrurile sugrumate și de
imoralitatea sexuală.”
26 Pavel a luat pe bărbați, s-a curățit a doua zi și a mers cu ei în Templu,
și a vestit împlinirea zilelor de curățire, până când s-a adus jertfă pentru
fiecare dintre ei.
27 Când cele șapte zile erau aproape împlinite, iudeii din Asia, văzându-l
în templu, au stârnit toată mulțimea și au pus mâinile pe el,
28 strigând: “Bărbați ai lui Israel, ajutor! Acesta este omul care îi învață
pe toți oamenii de pretutindeni împotriva poporului, a legii și a acestui
loc. Mai mult, el a adus și greci în templu și a pângărit acest loc sfânt!”
29 Căci îl văzuseră pe Trofim, efescianul, împreună cu el în cetate, și au
presupus că Pavel l-a adus în templu.
30 Toată cetatea s-a mișcat și poporul a alergat. L-au prins pe Pavel și
l-au târât afară din templu. Imediat ușile au fost închise.
31 În timp ce încercau să-l ucidă, a sosit la comandantul regimentului
vestea că tot Ierusalimul era în zarvă.
32 Imediat a luat soldați și centurioni și a alergat la ei. Aceștia, când
i-au văzut pe căpitanul principal și pe soldați, au încetat să-l mai bată pe
Pavel.
33 Atunci comandantul s-a apropiat, l-a arestat, a poruncit să fie legat cu
două lanțuri și a întrebat cine este și ce a făcut.
34 Unii strigau un lucru și alții altul, în mulțime. Când nu a putut afla
adevărul din cauza gălăgiei, a poruncit să fie dus în cazarmă.
35 Când a ajuns pe scări, a fost dus de ostași, din pricina mulțimii care
se înghesuia;
36 căci mulțimea poporului îl urmărea, strigând: “Luați-l!”.
37 Pe când Pavel era pe punctul de a fi dus în cazarmă, l-a întrebat pe
comandant: “Pot să-ți vorbesc?”
El a spus: “Știi greacă?
38 Nu ești tu, deci, egipteanul care, mai înainte de aceste zile, a stârnit
răzvrătirea și a condus în pustiu pe cei patru mii de oameni ai asasinilor?”
39 Dar Pavel a zis: “Eu sunt un iudeu din Tars, din Cilicia, un cetățean al
unei cetăți deloc neînsemnate. Vă rog, dați-mi voie să vorbesc poporului.”

40 După ce i-a dat voie, Pavel, stând pe scări, a făcut semn cu mâna către
popor. Când s-a făcut o mare tăcere, el le-a vorbit în limba ebraică, zicând

22

1 “Frați și părinți, ascultați apărarea pe care v-o fac acum.”
2 Când au auzit că le vorbea în limba ebraică, s-au liniștit și mai mult.
El a zis:
3 “Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în această cetate,
la picioarele lui Gamaliel, învățat după tradiția strictă a legii părinților
noștri, și zelos pentru Dumnezeu, așa cum sunteți și voi toți astăzi.
4 Am prigonit această Cale până la moarte, legând și dând în închisori
bărbați și femei,
5 așa cum mărturisesc și marele preot și tot consiliul bătrânilor, de la
care am primit și scrisori către frați, și am călătorit la Damasc pentru a-i
aduce în legături la Ierusalim și pe cei care erau acolo, ca să fie pedepsiți.
6 “Pe când mergeam și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, deodată,
din cer, o lumină mare a strălucit în jurul meu.
7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care îmi spunea: “Saul, Saul,
de ce mă prigonești?”
8 I-am răspuns: “Cine ești Tu, Doamne?” El mi-a zis: “Eu sunt Isus din
Nazaret, pe care Îl prigonești tu.
9 Cei ce erau cu mine au văzut lumina și s-au temut, dar n-au înțeles
vocea Celui ce vorbea cu mine.
10 Am întrebat: “Ce să fac, Doamne?”. Domnul mi-a zis: 'Ridică-te și du-
te în Damasc. Acolo ți se vor spune toate lucrurile care ți-au fost rânduite
să le faci”.
11 Când nu mai vedeam nimic din cauza slavei acelei lumini, fiind condus
de mâna celor care erau cu mine, am intrat în Damasc.
12 “Un oarecare Anania, un om evlavios după Lege, vestit de toți iudeii
care locuiau în Damasc,
13 a venit la mine și, stând lângă mine, mi-a zis: “Frate Saul, primește-ți
vederea! Chiar în acel ceas m-am uitat la el.
14 El a zis: “Dumnezeul părinților noștri te-a rânduit să cunoști voia Lui,
să-L vezi pe Cel Drept și să auzi un glas din gura Lui.
15 Căci tu vei fi martor pentru el, în fața tuturor oamenilor, pentru ceea
ce ai văzut și ai auzit.
16 Și acum, de ce așteptați? Ridică-te, botează-te și spală-ți păcatele,
invocând numele Domnului”.
17 După ce m-am întors la Ierusalim și în timp ce mă rugam în Templu,
am căzut în transă
18 și l-am văzut pe El zicându-mi: “Grăbește-te și ieși repede din
Ierusalim, pentru că nu vor primi de la tine mărturie despre Mine”.
19 Eu am zis: “Doamne, ei înșiși știu că am întemnițat și am bătut în
toate sinagogile pe cei care credeau în Tine.
20 Când s-a vărsat sângele lui Ștefan, martorul Tău, am stat și eu de
față, consimțind la moartea lui și păzind mantiile celor care l-au ucis'.
21 El mi-a zis: “Pleacă, căci te voi trimite departe de aici, la neamuri.”
22 L-au ascultat până ce a spus aceasta; apoi au ridicat glasul și au zis:
“Scapă pământul de omul acesta, căci nu este vrednic să trăiască!”
23 Pe când strigau, își aruncau mantiile și aruncau praf în aer,

24 comandantul a poruncit să fie dus în cazarmă și a ordonat să fie
cercetat prin biciuire, ca să știe pentru ce crimă strigau așa împotriva
lui.
25 După ce l-au legat cu chingi, Pavel l-a întrebat pe centurionul care se
afla de față: “Îți este permis să biciuiești un om care este roman și nu a
fost găsit vinovat?”
26 Când a auzit centurionul, s-a dus la comandant și i-a zis: “Ai grijă ce
ai de gând să faci, căci omul acesta este roman!”
27 Comandantul a venit și l-a întrebat: “Spune-mi, ești roman?”
El a spus: “Da”.
28 Și comandantul a răspuns: “Mi-am cumpărat cetățenia cu un preț
mare.”
Pavel a spus: “Dar eu m-am născut roman”.
29 Și îndată s-au depărtat de el cei ce voiau să-l cerceteze, iar
comandantul s-a temut și el, când a văzut că este roman, pentru că îl
legase.
30 Dar a doua zi, dorind să afle adevărul despre motivul pentru care era
acuzat de iudei, l-a eliberat din legături și a poruncit preoților de seamă
și întregului consiliu să se adune, a coborât pe Pavel și l-a pus în fața lor.

23

1 Pavel, uitându-se cu stăruință la consiliu, a zis: “Fraților, până astăzi
am trăit înaintea lui Dumnezeu cu toată conștiința împăcată”.
2 Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să îl lovească
peste gură.
3 Atunci Pavel i-a zis: “Dumnezeu te va lovi, zid albit! Stai tu să mă
judeci după lege și poruncești să fiu lovit contrar legii?”
4 Cei ce stăteau de față ziceau: “Voi defăimați pe marele preot al lui
Dumnezeu?”
5 Pavel a zis: “Nu știam, fraților, că este mare preot. Căci este scris: “Să
nu vorbești de rău despre un conducător al poporului tău”.” *
6 Dar Pavel, văzând că o parte erau saduchei, iar cealaltă farisei, a strigat
în consiliu: “Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiu de farisei. Cu privire la
speranța și la învierea morților sunt judecat!”
7 După ce a spus acestea, s-a iscat o ceartă între farisei și saduchei, și
mulțimea s-a dezbinat.
8 Căci saducheii spuneau că nu există nici înviere, nici înger, nici duh;
dar fariseii mărturisesc toate acestea.
9 S-a stârnit o mare zarvă și unii dintre cărturarii din partea fariseilor
s-au ridicat în picioare și se certau, zicând: “Noi nu găsim nimic rău în
omul acesta. Dar dacă un duh sau un înger i-a vorbit, să nu ne luptăm
împotriva lui Dumnezeu!”
10 Când s-a iscat o mare ceartă, comandantul, temându-se ca Pavel să nu
fie sfâșiat de ei, a poruncit ostașilor să se coboare, să-l ia cu forța dintre
ei și să-l ducă în cazarmă.
11 În noaptea următoare, Domnul a stat lângă el și i-a zis: “Înveselește-
te, Pavel, căci, după cum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, tot așa
trebuie să mărturisești și la Roma.”

* **23:5** Exodul 22:28

12 Când s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au unit și s-au legat cu un
blestem, zicând că nu vor mânca și nu vor bea nimic până ce nu vor
omorî pe Pavel.
13 Erau mai mult de patruzeci de persoane care făcuseră această
conspirație.
14 Ei au venit la preoții cei mai de seamă și la bătrâni și au zis: "Ne-am
legat sub un mare blestem să nu gustăm nimic până nu-l vom ucide pe
Pavel.
15 Acum, deci, voi, împreună cu consiliul, informați comandantul că
mâine trebuie să vi-l aducă la voi, ca și cum ați avea de gând să judecați
mai exact cazul lui. Noi suntem gata să-l omorâm înainte de a se apropia."
16 Dar fiul surorii lui Pavel a auzit că stau la pândă, a venit și a intrat în
cazarmă și a anunțat pe Pavel.
17 Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și a zis: "Duceți-l pe acest
tânăr la comandant, căci are ceva să-i spună."
18 L-a luat, l-a dus la comandant și i-a zis: "Pavel, prizonierul, m-a chemat
și m-a rugat să-ți aduc pe acest tânăr. El are ceva să-ți spună".
19 Comandantul l-a luat de mână și, ducându-se la o parte, l-a întrebat
în particular: "Ce ai să-mi spui?"
20 Și a zis: "Iudeii au căzut de acord să te roage să aduci mâine pe Pavel
la sfat, ca și cum ar fi vrut să se intereseze mai bine de el.
21 De aceea, nu le ceda, pentru că îl pândesc mai mult de patruzeci de
oameni care s-au legat cu un blestem să nu mănânce și să nu bea nimic
până nu-l vor ucide. Acum sunt gata, așteptând promisiunea din partea
ta."
22 Și comandantul a lăsat pe tânăr să plece, și i-a zis: "Să nu spui nimănui
că mi-ai descoperit aceste lucruri."
23 A chemat la el doi dintre centurioni și le-a zis: "Pregătiți două sute
de ostași, ca să meargă până la Cezareea, cu șaptezeci de călăreți și două
sute de oameni înarmați cu sulițe, la ceasul al treilea din noapte". †
24 Le-a cerut să pună la dispoziție niște călăreți, ca să-l urce pe Pavel pe
unul dintre ei și să-l ducă în siguranță la Felix, guvernatorul.
25 Și a scris o scrisoare astfel: "Și a scris o scrisoare ca aceasta:
26 "Claudius Lysias către cel mai bun guvernator Felix: "Salutări.
27 "Omul acesta a fost prins de iudei și era pe cale să fie omorât de ei,
când am venit cu ostașii și l-am salvat, aflând că este roman.
28 Dorind să aflu cauza pentru care îl acuzau, l-am adus jos la consiliul
lor.
29 Am găsit că era acuzat în legătură cu chestiuni legate de legea lor, dar
nu era acuzat de nimic vrednic de moarte sau de închisoare.
30 Când mi s-a spus că iudeii îl pândesc, l-am trimis imediat la voi,
însărcinându-i și pe acuzatorii lui să aducă înaintea voastră acuzațiile
lor împotriva lui. Rămas bun!"
31 Soldații au luat pe Pavel și, după porunca lor, l-au dus noaptea la
Antipatris.
32 Dar a doua zi au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au întors la
cazarmă.
33 Când au ajuns la Cezareea și au predat scrisoarea guvernatorului, i-au
prezentat și lui Pavel.

† **23:23** în jurul orei 21:00.

34 După ce a citit-o, guvernatorul a întrebat din ce provincie este. Când
a înțeles că era din Cilicia, a spus:
35 “Te voi asculta pe deplin când vor sosi și acuzatorii tăi”. El a poruncit
să fie ținut în palatul lui Irod.

24

1 După cinci zile, marele preot Anania s-a coborât cu niște bătrâni și cu
un orator, Tertul. Aceștia l-au informat pe guvernator împotriva lui Pavel.
2 Când a fost chemat, Tertullus a început să-l acuze, spunând: “Văzând
că prin tine ne bucurăm de multă pace și că prosperitatea vine în acest
popor prin previziunea ta,
3 o acceptăm în toate felurile și în toate locurile, preasfințite Felix, cu
toată recunoștința.
4 Dar, ca să nu te întârzii, te rog să ai răbdare cu noi și să asculți câteva
cuvinte.
5 Pentru că am descoperit că acest om este o plagă, un instigator
de insurecții printre toți evreii din întreaga lume și un lider al sectei
nazarienilor.
6 A încercat chiar să profaneze templul și l-am arestat. *
7 †
8 ‡ Examinându-l tu însuți, poți constata toate aceste lucruri de care îl
acuzăm.”
9 Și iudeii s-au alăturat și ei atacului, afirmând că așa stau lucrurile.
10 După ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, Pavel a răspuns:
“Fiindcă știu că tu ești de mulți ani judecător al acestui neam, îmi iau cu
plăcere apărarea,
11 fiindcă poți să constați că nu au trecut mai mult de douăsprezece zile
de când m-am suit să mă închin la Ierusalim.
12 În templu nu m-au găsit certându-mă cu nimeni sau stârnind
mulțimea, nici în sinagogi, nici în oraș.
13 Și nici nu vă pot dovedi lucrurile de care mă acuză acum.
14 Dar vă mărturisesc acest lucru: că, potrivit Căii, pe care ei o numesc
sectă, așa slujesc eu Dumnezeului părinților noștri, crezând toate lucrurile
care sunt conform Legii și care sunt scrise în profeți;
15 având speranța față de Dumnezeu, pe care și aceștia o așteaptă, că
va fi o înviere a morților, atât a celor drepți, cât și a celor nedrepți.
16 În acest sens, practic și eu, având întotdeauna o conștiință lipsită de
supărare față de Dumnezeu și față de oameni.
17 După câțiva ani, am venit să aduc națiunii mele daruri pentru cei
nevoiași și ofrande;
18 în mijlocul cărora niște iudei din Asia m-au găsit purificat în templu,
nu cu o mulțime și nici cu agitație.
19 Ei ar fi trebuit să fie aici, înaintea voastră, și să mă acuze, dacă aveau
ceva împotriva mea.
20 Sau, altfel, să spună ei înșiși ce nedreptate au găsit în mine când am
stat în fața consiliului,

---

* **24:6** TR adaugă: “Am vrut să-l judecăm după legea noastră,” † **24:7** TR adaugă “dar comandantul, Lisias, a venit și cu mare violență l-a luat din mâinile noastre,” ‡ **24:8** TR adaugă “poruncind acuzatorilor săi să vină la tine”.

21 dacă nu cumva pentru acest singur lucru am strigat stând în picioare
în mijlocul lor: “Cu privire la învierea morților sunt judecat astăzi în fața
voastră!””.
22 Dar Felix, care cunoștea mai bine Calea, i-a amânat, zicând: “Când
va coborî Lisias, comandantul, voi lua o hotărâre în privința voastră.”
23 El a poruncit centurionului ca Pavel să fie ținut în custodie și să
aibă unele privilegii și să nu interzică niciunui dintre prietenii săi să îl
servească sau să îl viziteze.
24 După câteva zile, Felix a venit cu Drusila, soția sa, care era iudeică, și
a trimis să cheme pe Pavel și l-a ascultat cu privire la credința în Hristos
Isus.
25 În timp ce el vorbea despre neprihănire, despre stăpânirea de sine
și despre judecata viitoare, Felix s-a îngrozit și i-a răspuns: “Du-te
deocamdată și, când îmi va fi de folos, te voi chema.”
26 Între timp, el mai spera că Pavel îi va da bani, ca să-l elibereze. De
aceea, de asemenea, trimitea mai des după el și vorbea cu el.
27 După ce s-au împlinit doi ani, Felix a fost înlocuit de Porcius Festus;
și Felix, vrând să se facă plăcut iudeilor, a lăsat pe Pavel în temniță.

25

1 Festus, deci, a venit în provincie și, după trei zile, s-a suit din Cezareea
la Ierusalim.
2 Marele preot și cei mai de seamă dintre iudei l-au informat împotriva
lui Pavel și l-au rugat,
3 cerându-i o favoare împotriva lui, să-l cheme la Ierusalim, complotând
să-l ucidă pe drum.
4 Festus însă a răspuns că Pavel trebuie să fie ținut în custodie la
Cezareea și că el însuși urma să plece în curând.
5 “Lăsați deci”, a spus el, “pe cei care sunt în putere printre voi să
coboare cu mine și, dacă este ceva rău în acest om, să îl acuze.”
6 După ce a stat printre ei mai mult de zece zile, s-a pogorât la Cezareea
și a doua zi a stat pe scaunul de judecată și a poruncit să fie adus Pavel.
7 După ce a venit, iudeii care se coborâseră de la Ierusalim au stat în
jurul lui, aducând împotriva lui multe și grave acuzații pe care nu le
puteau dovedi,
8 în timp ce el spunea în apărarea sa: “Nu am păcătuit deloc nici
împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva lui
Cezar”.
9 Dar Festus, vrând să-și câștige favoarea iudeilor, a luat cuvântul și a
zis lui Pavel: “Vrei să te duci la Ierusalim și să fii judecat de mine acolo
despre aceste lucruri?”
10 Dar Pavel a zis: “Eu stau în fața scaunului de judecată al Cezarului,
unde trebuie să fiu judecat. Nu am făcut niciun rău iudeilor, după cum
bine știți și voi.
11 Căci, dacă am greșit și am săvârșit ceva vrednic de moarte, nu refuz
să mor; dar dacă nu este adevărat niciunul din lucrurile de care mă acuză
ei, nimeni nu mă poate preda lor. Eu apelez la Cezar!”
12 Atunci Festus, după ce a vorbit cu consiliul, a răspuns: “Ați apelat la
Cezar. La Cezar vă veți duce”.
13 După ce au trecut câteva zile, regele Agripa și Berenice au sosit la
Cezareea și au salutat pe Festus.

14 Cum a stat acolo multe zile, Festus a prezentat împăratului cazul lui
Pavel, zicând: "Există un om lăsat prizonier de Felix;
15 despre care, când eram la Ierusalim, m-au informat preoții cei mai de
seamă și bătrânii iudeilor, cerând o sentință împotriva lui.
16 Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să predea pe cineva la
pieire înainte ca acuzatul să se întâlnească față în față cu acuzatorii și să
aibă ocazia să se apere în legătură cu acuzațiile care i se aduc.
17 Prin urmare, când s-au adunat aici, nu am întârziat, ci a doua zi am
stat pe scaunul de judecată și am poruncit ca omul să fie adus.
18 Când acuzatorii s-au ridicat în picioare, nu i-au adus nicio acuzație de
lucruri pe care le presupuneam eu,
19 ci au avut anumite întrebări împotriva lui cu privire la propria lor
religie și la un Isus mort, despre care Pavel a afirmat că este viu.
20 Fiind nedumerit cum să întreb despre aceste lucruri, l-am întrebat
dacă este dispus să meargă la Ierusalim și acolo să fie judecat cu privire
la aceste lucruri.
21 Dar, când Pavel a cerut să fie reținut în vederea deciziei împăratului,
am poruncit să fie reținut până când îl voi putea trimite la Cezar."
22 Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea și eu să aud pe acest om."
"Mâine", a spus el, "îl veți auzi".
23 A doua zi, după ce Agripa și Berenice au venit cu mare pompă și au
intrat în sala de audieri, împreună cu comandanții și cu cei mai de seamă
din cetate, din porunca lui Festus, a fost adus Pavel.
24 Festus a zis: "Împărate Agripa, și toți bărbații care sunt aici de față cu
noi, vedeți pe acest om despre care toată mulțimea iudeilor mi-a făcut o
petiție, atât la Ierusalim, cât și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.
25 Dar când am constatat că nu a săvârșit nimic vrednic de moarte și
cum el însuși a apelat la împărat, am hotărât să îl trimit pe el,
26 despre care nu am nimic sigur de scris domnului meu. De aceea l-am
adus în fața voastră și mai ales în fața ta, rege Agripa, pentru ca, după
examinare, să am ce să scriu.
27 Căci mi se pare nerezonabil ca, trimițând un prizonier, să nu precizez
și acuzațiile care i se aduc."

26

1 Agripa a zis lui Pavel: "Poți să vorbești în numele tău."
Atunci Pavel a întins mâna și a luat apărarea.
2 "Mă consider fericit, rege Agripa, că astăzi îmi voi lua apărarea în fața
ta cu privire la toate lucrurile de care sunt acuzat de iudei,
3 mai ales că tu ești expert în toate obiceiurile și în toate chestiunile care
există printre iudei. De aceea te rog să mă asculți cu răbdare.
4 "Toți iudeii știu cum am trăit din tinerețe, de la început în neamul
meu și la Ierusalim,
5 și m-au cunoscut de la început, dacă vor să mărturisească, că am trăit
ca fariseu după cea mai strictă sectă a religiei noastre.
6 Acum stau aici pentru a fi judecat pentru speranța promisiunii făcute
de Dumnezeu părinților noștri,
7 pe care cele douăsprezece triburi ale noastre, slujind cu sârguință zi
și noapte, speră să o obțină. Cu privire la această speranță sunt acuzat de
iudei, rege Agripa!

8 De ce este judecat incredibil la tine dacă Dumnezeu învie morții?

9 “Eu însumi am crezut cu adevărat că trebuie să fac multe lucruri
potrivnice numelui lui Isus din Nazaret.
10 Am făcut și eu așa ceva la Ierusalim. Am închis deopotrivă pe mulți
dintre sfinți în închisori, primind autoritate de la preoții cei mai de seamă,
iar când au fost condamnați la moarte, mi-am dat votul împotriva lor.
11 Pedepsindu-i adesea în toate sinagogile, am încercat să-i fac să
hulească. Fiind extrem de înfuriat împotriva lor, i-am persecutat până
în cetăți străine.

12 “Pe când călătoream spre Damasc, cu împuternicirea și însărcinarea
preoților cei mai de seamă,
13 la amiază, împărate, am văzut pe drum o lumină din cer, mai
strălucitoare decât soarele, care strălucea în jurul meu și al celor ce
călătoreau cu mine.
14 După ce am căzut cu toții la pământ, am auzit o voce care îmi spunea
în limba ebraică: “Saul, Saul, de ce mă prigonești? Îți este greu să lovești
cu piciorul în ghiare'.

15 Și am zis: “Cine ești Tu, Doamne?

“El a spus: “Eu sunt Isus, pe care voi Îl persecutați.
16 Dar ridică-te și stai în picioare, căci pentru aceasta m-am arătat ție:
ca să te numesc slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât
și al celor pe care ți le voi descoperi;
17 să te eliberez de la popor și de la neamuri, la care te trimit,
18 să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de
la puterea lui Satana la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și
moștenirea între cei sfințiți prin credința în mine'.

19 “De aceea, împărate Agripa, n-am fost neascultător de viziunea
cerească,
20 ci am vestit mai întâi celor din Damasc, la Ierusalim și în toată țara
Iudeii, precum și neamurilor, că trebuie să se pocăiască și să se întoarcă
la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de pocăință.
21 Din acest motiv, iudeii m-au prins în templu și au încercat să mă
ucidă.
22 De aceea, după ce am obținut ajutorul care vine de la Dumnezeu,
stau până în ziua de azi mărturisind atât celor mici, cât și celor mari,
fără să spun nimic altceva decât ceea ce profeții și Moise au spus că se va
întâmpla,
23 cum trebuie să sufere Cristos și cum, prin învierea morților, el va fi
cel dintâi care va vesti lumina atât acestui popor, cât și neamurilor.”

24 Pe când se apăra el astfel, Festus a zis cu glas tare: “Pavel, ești nebun!
Marea ta învățătură te face să înnebunești!”

25 Dar el a răspuns: “Nu sunt nebun, preafericite Festus, ci spun cu
îndrăzneală cuvinte adevărate și rezonabile.
26 Căci împăratul știe aceste lucruri, căruia îi vorbesc și eu liber. Căci
sunt convins că nici unul dintre aceste lucruri nu-i este ascuns, căci acest
lucru nu s-a făcut într-un colț.
27 Împărate Agripa, crezi tu oare în profeți? Știu că tu crezi.”

28 Agripa a zis lui Pavel: “Cu puțină convingere vrei să mă faci creștin?”

29 Pavel a zis: “Rog pe Dumnezeu ca, fie cu puțin, fie cu mult, nu numai
voi, ci și toți cei ce mă ascultă astăzi, să ajungeți la fel ca mine, afară de
aceste legături.”
30 Împăratul s-a sculat, împreună cu guvernatorul, cu Bernice și cu cei
ce stăteau cu ei.
31 După ce s-au retras, au vorbit unul cu altul, zicând: “Omul acesta nu
face nimic vrednic de moarte sau de legături.”
32 Agrippa i-a spus lui Festus: “Omul acesta ar fi putut fi eliberat dacă
nu ar fi apelat la Cezar.”

27

1 După ce s-a hotărât să ne îmbarcăm spre Italia, au predat pe Pavel și
pe alți prizonieri unui centurion numit Iulius, din trupa lui Augustan.
2 Îmbarcându-ne pe o corabie din Adramyttium, care urma să plece spre
locuri de pe coasta Asiei, am pornit pe mare, cu noi fiind Aristarchus, un
macedonean din Tesalonic.
3 A doua zi, am atins Sidonul. Iulius s-a purtat cu Pavel cu bunăvoință
și i-a dat voie să se ducă la prietenii săi și să se răcorească.
4 Plecând de acolo, am navigat sub vântul din Cipru, pentru că vânturile
erau contrare.
5 După ce am traversat marea care se află în largul Ciliciei și al Pamfiliei,
am ajuns la Myra, un oraș din Licia.
6 Acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care naviga spre
Italia, și ne-a îmbarcat.
7 După ce am navigat încet multe zile și am ajuns cu greu în fața
Cnidului, vântul nepermițându-ne să mergem mai departe, am navigat
sub vântul dinspre Creta, în fața Salmonei.
8 Navigând cu greu de-a lungul ei, am ajuns la un loc numit Fair Havens,
lângă orașul Lasea.
9 După ce trecuse mult timp și călătoria era deja periculoasă, pentru că
trecuse deja Postul Mare, Pavel i-a sfătuit
10 și le-a zis: “Domnilor, văd că această călătorie va fi cu pagube și cu
multe pierderi, nu numai a încărcăturii și a corăbiei, ci și a vieții noastre.”
11 Dar centurionul a dat mai multă atenție stăpânului și proprietarului
corabiei decât la cele spuse de Pavel.
12 Pentru că raiul nu era potrivit pentru a ierna, cei mai mulți au sfătuit
să plece pe mare de acolo, dacă prin orice mijloace puteau să ajungă la
Phoenix și să ierneze acolo, care este un port din Creta, privind spre sud-
vest și nord-vest.
13 Când vântul de sud a suflat ușor, crezând că și-au atins scopul, au
ridicat ancora și au navigat de-a lungul Cretei, aproape de țărm.
14 Dar, nu după mult timp, un vânt furtunos a bătut dinspre țărm, care
se numește Euroclydon. *
15 Când corabia a fost prinsă și nu a putut face față vântului, am cedat
în fața lui și am fost împinși de-a lungul.
16 Alergând sub vântul unei mici insule numite Clauda, am reușit, cu
greu, să asigurăm barca.

* **27:14** Sau “o furtună de nord-est”.

17 După ce au ridicat-o, au folosit cabluri pentru a ajuta la consolidarea
navei. Temându-se că vor eșua pe bancurile de nisip din Syrtis, au coborât
ancora de mare și astfel au fost împinși de-a lungul.
18 În timp ce ne chinuiam foarte mult cu furtuna, a doua zi au început
să arunce lucruri peste bord.
19 În a treia zi, au aruncat cu propriile mâini scufundările corăbiei.
20 Când nici soarele și nici stelele nu ne-au mai luminat timp de multe
zile și nici o furtună mică nu ne apăsa, orice speranță că vom fi salvați
era acum înlăturată.
21 După ce au stat multă vreme fără mâncare, Pavel s-a ridicat în
mijlocul lor și le-a zis: “Domnilor, trebuia să mă ascultați și să nu plecați
din Creta, ca să nu vă alegeți cu această pagubă și cu această pierdere.
22 Acum vă îndemn să vă înveseliți, căci nu va fi nicio pierdere de vieți
omenești printre voi, ci numai a corabiei.
23 Căci în această noapte a stat lângă mine un înger, care aparținea
Dumnezeului al cărui sunt și căruia îi slujesc,
24 și care mi-a spus: “Nu te teme, Paul. Trebuie să te prezinți în fața
Cezarului. Iată, Dumnezeu ți-a acordat pe toți cei care navighează cu tine.”
25 Așadar, domnilor, înveseliți-vă! Căci eu cred în Dumnezeu, că va fi
așa cum mi s-a spus.
26 Dar trebuie să eșuăm pe o anumită insulă.”

27 Dar, când a venit a paisprezecea noapte, pe când eram împinși de
colo-colo în Marea Adriatică, pe la miezul nopții, marinarii au bănuit că
se apropiau de un țărm.
28 Au făcut sondaje și au găsit douăzeci de brațe.† După puțin timp, au
făcut din nou sondaje și au găsit cincisprezece brazde. ‡
29 Temându-se că vom eșua pe un teren stâncos, au aruncat patru
ancore de la pupa și au dorit să se lumineze de ziuă.
30 În timp ce marinarii încercau să fugă din corabie și coborâseră barca
în mare, prefăcându-se că vor arunca ancorele de la prova,
31 Pavel le-a spus centurionului și soldaților: “Dacă aceștia nu rămân în
corabie, nu puteți fi salvați.”
32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă.

33 Pe când se făcea ziuă, Pavel i-a rugat pe toți să ia ceva de mâncare,
zicând: “Astăzi este a paisprezecea zi în care așteptați și postiți, fără să
luați nimic.
34 De aceea vă rog să luați ceva de mâncare, căci aceasta este pentru
siguranța voastră, căci nu va pieri niciun fir de păr de pe capul niciunuia
dintre voi.”
35 După ce a spus acestea și a luat pâinea, a mulțumit lui Dumnezeu în
fața tuturor; apoi a frânt-o și a început să mănânce.
36 Atunci toți s-au înveselit și au luat și ei mâncare.

37 În total, eram două sute șaptezeci și șase de suflete pe corabie.
38 După ce au mâncat destul, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.
39 Când s-a făcut ziuă, nu au recunoscut pământul, dar au observat un
anumit golf cu o plajă și au decis să încerce să conducă corabia pe ea.

---

† **27:28** 20 brazde = 120 picioare = 36,6 metri ‡ **27:28** 15 brazde = 90 picioare = 27,4 metri

40 Aruncând ancorele, le-au lăsat în mare, dezlegând în același timp
frânghiile cârmei. Ridicând trincheta în direcția vântului, s-au îndreptat
spre plajă.
41 Dar, ajungând într-un loc unde se întâlneau două mări, au eșuat nava.
Prora a lovit și a rămas nemișcată, dar pupa a început să se rupă din cauza
violenței valurilor.
42 Sfatul ostașilor era să ucidă pe cei prizonieri, ca să nu mai înoate
niciunul dintre ei și să scape.
43 Dar centurionul, vrând să-l salveze pe Pavel, i-a oprit din planul lor
și a poruncit ca cei care știau să înoate să se arunce primii peste bord, ca
să se îndrepte spre uscat;
44 iar ceilalți să îi urmeze, unii pe scânduri și alții pe alte lucruri din
corabie. Astfel au scăpat cu toții teferi spre uscat.

28

1 După ce am scăpat, au *aflat că insula se numea Malta.
2 Băștinașii ne-au arătat o bunătate ieșită din comun, căci au aprins un
foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii de acum și din cauza frigului.
3 Dar când Pavel a strâns un mănunchi de bețe și le-a pus pe foc, o
viperă a ieșit din cauza căldurii și s-a prins de mâna lui.
4 Când băștinașii au văzut creatura atârnând de mâna lui, și-au spus
unii altora: “Fără îndoială că acest om este un ucigaș, pe care, deși a
scăpat din mare, Justiția nu l-a lăsat să trăiască.”
5 Cu toate acestea, el a scuturat creatura în foc și nu a pățit nimic.
6 Ei se așteptau însă ca el să se fi umflat sau să fi căzut mort deodată,
dar când au privit mult timp și au văzut că nu i s-a întâmplat nimic rău,
s-au răzgândit și au spus că este un zeu.
7 În împrejurimile acelui loc se aflau niște pământuri ale căpeteniei
insulei, numită Publius, care ne-a primit și ne-a găzduit cu amabilitate
timp de trei zile.
8 Tatăl lui Publius zăcea bolnav de febră și de dizenterie. Pavel a intrat
la el, s-a rugat și, punându-și mâinile peste el, l-a vindecat.
9 După ce s-a făcut acest lucru, au venit și ceilalți care aveau boli în
insulă și s-au vindecat.
10 De asemenea, ne-au onorat cu multe onoruri și, când am plecat, au
pus la bord lucrurile de care aveam nevoie.
11 După trei luni, am plecat cu o corabie din Alexandria care iernase pe
insulă și care avea ca emblemă “Frații gemeni”.
12 Aterizând la Siracuza, am rămas acolo trei zile.
13 De acolo am făcut un ocol și am ajuns la Rhegium. După o zi, a apărut
un vânt dinspre sud și, a doua zi, am ajuns la Puteoli,
14 unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei timp de șapte
zile. Astfel am ajuns la Roma.
15 De acolo, frații, când au auzit de noi, au venit în întâmpinarea noastră
până la Piața lui Appius și la Cele Trei Taverne. Când i-a văzut, Pavel a
mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.
16 Când am intrat în Roma, centurionul i-a predat pe prizonieri
căpitanului gărzii, dar lui Pavel i s-a permis să rămână singur cu soldatul
care îl păzea.

---

* **28:1** NU citește “noi”

17 După trei zile, Pavel a chemat laolaltă pe cei care erau conducătorii
iudeilor. După ce s-au adunat, le-a zis: “Eu, fraților, deși nu făcusem nimic
împotriva poporului și a obiceiurilor părinților noștri, am fost totuși dat
prizonier din Ierusalim în mâinile romanilor,
18 care, după ce m-au cercetat, au vrut să mă elibereze, pentru că nu era
în mine nici o cauză de moarte.
19 Dar, când iudeii s-au opus, am fost nevoit să apelez la Cezar, nu că aș
fi avut ceva de care să acuz națiunea mea.
20 De aceea am cerut să te văd și să vorbesc cu tine. Căci, din cauza
speranței lui Israel, sunt legat cu acest lanț.”
21 Ei I-au zis: “Nu am primit scrisori din Iudeea despre tine, și nici unul
din frați n-a venit aici să ne spună sau să ne vorbească de rău despre tine.
22 Dar noi dorim să auzim de la tine ce crezi tu. Căci, în ceea ce privește
această sectă, ne este cunoscut faptul că peste tot se vorbește împotriva
ei.”
23 După ce I-au dat o zi, a venit multă lume la El, la locuința lui.
El le dădea explicații, mărturisind despre Împărăția lui Dumnezeu și
convingându-i despre Isus, atât din Legea lui Moise, cât și din profeți,
de dimineața până seara.
24 Unii credeau cele spuse, iar alții nu credeau.
25 Când nu s-au înțeles între ei, au plecat după ce Pavel a rostit un singur
mesaj: “Duhul Sfânt a vorbit cu dreptate părinților noștri, prin profetul
Isaia,
26 spunând:
“Du-te la acest popor și spune-i,
în auz, veți auzi,
dar nu va înțelege în nici un fel.
Văzând, veți vedea,
dar nu va percepe în nici un fel.
27 Căci inima acestui popor a devenit insensibilă.
Urechile lor sunt surde de auz.
Și-au închis ochii.
Ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
aud cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor,
și s-ar întoarce din nou,
atunci îi voi vindeca. †
28 “Să știți deci că mântuirea lui Dumnezeu este trimisă la neamuri și
ele vor asculta.”
29 După ce a spus aceste cuvinte, iudeii au plecat, având între ei o mare
ceartă. ‡
30 Pavel a stat doi ani întregi în casa lui închiriată, și primea pe toți cei
ce veneau la el,
31 propovăduind cu toată îndrăzneala, fără nici o oprelește, Împărăția
lui Dumnezeu și învățând cele despre Domnul Isus Hristos.

† **28:27** Isaia 6:9-10 ‡ **28:29** NU omite versetul 29.

Scrisoarea lui Pavel către Romani

1 Pavel, slujitor al lui Isus Hristos, *chemat ca apostol, pus deoparte
pentru vestea cea bună a lui Dumnezeu,
2 pe care a făgăduit-o mai înainte prin proorocii Săi în Sfintele Scripturi,
3 despre Fiul Său, născut din neamul† lui David, după trup,
4 care a fost declarat Fiul lui Dumnezeu cu putere, după Duhul sfințeniei,
prin învierea din morți, Isus Hristos, Domnul nostru,
5 prin care am primit harul și apostolatul pentru ascultarea credinței
printre toate neamurile, pentru Numele Lui;
6 printre care și voi sunteți chemați să aparțineți lui Isus Cristos;
7 tuturor celor care sunt în Roma, iubiți de Dumnezeu, chemați să fie
sfinți: Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la
Domnul Isus Hristos.
8 Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi
toți, pentru că credința voastră este vestită în toată lumea.
9 Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia îi slujesc în duhul meu în Buna
Vestire a Fiului său, cât de neîncetat fac mereu pomenirea voastră în
rugăciunile mele,
10 cerând, dacă acum, în sfârșit, prin voia lui Dumnezeu, să fiu
învrednicit să ajung la voi.
11 Căci doresc mult să vă văd, ca să vă pot împărtăși vreun dar spiritual,
pentru ca voi să fiți întăriți;
12 adică, ca eu împreună cu voi să fiu încurajat în voi, fiecare dintre noi
prin credința celuilalt, atât a voastră, cât și a mea.
13 Și nu vreau să nu știți, fraților, că de multe ori am plănuit să vin la
voi, dar am fost împiedicat până acum, ca să aduc rod și printre voi, ca și
printre celelalte neamuri.
14 Sunt dator atât grecilor, cât și străinilor, atât celor înțelepți, cât și
celor nebuni.
15 Așadar, atât cât este în mine, sunt nerăbdător să propovăduiesc
vestea cea bună și vouă, care sunteți în Roma.
16 Căci nu mi-e rușine de vestea cea bună a lui Hristos, pentru că ea este
puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede, mai întâi a
iudeilor și apoi a grecilor.
17 Căci în ea se descoperă dreptatea lui Dumnezeu, din credință în
credință. După cum este scris: “Dar cel neprihănit va trăi prin credință”.
‡
18 Căci mânia lui Dumnezeu se arată din ceruri împotriva oricărei
nelegiuiri și nedreptăți a oamenilor care înăbușă adevărul în nedreptate,
19 pentru că ceea ce este cunoscut de Dumnezeu se arată în ei, căci
Dumnezeu le-a descoperit.
20 Căci lucrurile invizibile ale Lui, de la crearea lumii, se văd în mod clar,
fiind percepute prin lucrurile care sunt făcute, adică puterea Lui veșnică
și divinitatea Lui, pentru ca ei să fie fără scuză.

---

* **1:1** “Hristos” înseamnă “Unsul”. † **1:3** sau, semințe ‡ **1:17** Habacuc 2:4

21 Pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca Dumnezeu și nu
I-au adus mulțumiri, ci au devenit deșerți în raționamentul lor și inima
lor fără minte s-a întunecat.
22 Și, făcându-se înțelepți, s-au făcut nebuni,
23 și au schimbat slava Dumnezeului cel neînsuflețit cu asemănarea
unui chip de om coruptibil, de păsări, de patrupede și de târâtoare.
24 De aceea, Dumnezeu i-a și predat, în poftele inimilor lor, la necurăție,
pentru ca trupurile lor să fie dezonorate între ei;
25 care au schimbat adevărul lui Dumnezeu cu minciuna și s-au închinat
și au slujit mai degrabă creaturii decât Creatorului, care este binecuvântat
în veci. Amin.
26 De aceea Dumnezeu i-a lăsat să se lase pradă patimilor josnice. Căci
femeile lor au schimbat funcția naturală în ceea ce este împotriva naturii.
27 La fel și bărbații, părăsind funcția naturală a femeii, s-au aprins în
poftele lor unii față de alții, bărbații făcând ceea ce este nepotrivit cu
bărbații și primind în ei înșiși pedeapsa cuvenită pentru greșeala lor.
28 Chiar dacă au refuzat să-L aibă pe Dumnezeu în cunoștința lor,
Dumnezeu i-a predat unei minți reprobabile, ca să facă ceea ce nu se
cuvine;
29 fiind plini de toată nedreptatea, de imoralitate sexuală, de răutate, de
lăcomie, de răutate; plini de invidie, de crimă, de ceartă, de înșelăciune,
de obiceiuri rele, calomniatori în secret,
30 hulitori, urâcioși față de Dumnezeu, obraznici, aroganți, lăudăroși,
inventatori de lucruri rele, neascultători față de părinți,
31 lipsiți de înțelegere, călcători de legământ, fără afecțiune firească,
neiertători, nemiloși;
32 care, cunoscând rânduiala lui Dumnezeu, că cei care practică astfel
de lucruri sunt vrednici de moarte, nu numai că fac același lucru, dar și
aprobă pe cei care le practică.

2

1 De aceea, omule, oricine ai fi tu, care judeci, ești fără prihană. Căci
în ceea ce judeci pe altul, te osândești pe tine însuți. Căci tu, care judeci,
practici aceleași lucruri.
2 Noi știm că judecata lui Dumnezeu este conformă cu adevărul
împotriva celor care practică astfel de lucruri.
3 Crezi tu, omule, care judeci pe cei care practică astfel de lucruri și faci
la fel, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?
4 Sau disprețuiești tu bogăția bunătății, a îngăduinței și a răbdării Lui,
fără să știi că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?
5 Ci, după împietrirea voastră și inima voastră neîmpăcată, vă strângeți
pentru voi înșivă mânie în ziua mâniei, a revelației și a dreptei judecăți a
lui Dumnezeu,
6 care “va răsplăti fiecăruia după faptele sale”. *
7 celor care, prin perseverența în binele făcut, caută gloria, onoarea și
incoruptibilitatea, viața veșnică;
8 dar celor care sunt egoiști și nu ascultă de adevăr, ci ascultă de
nedreptate, le va fi mânia, indignarea,

* **2:6** Psalmul 62:12; Proverbe 24:12

9 asuprirea și chinul asupra oricărui suflet de om care face răul, mai
întâi iudeilor și apoi grecilor.
10 Dar slava, cinstea și pacea sunt pentru orice om care face binele, mai
întâi pentru iudeu și apoi pentru grec.
11 Căci la Dumnezeu nu este părtinire.
12 Căci toți cei ce au păcătuit fără lege vor pieri și fără lege. Toți cei care
au păcătuit sub Lege vor fi judecați prin Lege.
13 Căci nu ascultătorii legii sunt cei care sunt drepți înaintea lui
Dumnezeu, ci cei care împlinesc legea vor fi îndreptățiți
14 (pentru că atunci când neamurile care nu au legea fac prin natură
lucrurile legii, aceștia, neavând legea, sunt o lege pentru ei înșiși,
15 prin faptul că arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor
mărturisind cu ei, iar gândurile lor între ei acuzându-i sau dimpotrivă
scuzându-i)
16 în ziua în care Dumnezeu va judeca tainele oamenilor, potrivit cu
Buna Vestire a mea, prin Isus Hristos.
17 Tu porți numele de iudeu, te sprijini pe Lege, te lauzi în Dumnezeu,
18 cunoști voia Lui și aprobi lucrurile bune, fiind învățat din Lege,
19 și ești încredințat că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină pentru cei
ce sunt în întuneric,
20 îndrumător al celor nebuni, învățător al copiilor, având în Lege forma
cunoștinței și a adevărului.
21 Așadar, tu, care înveți pe altul, nu te înveți și pe tine însuți? Tu, care
propovăduiești că omul nu trebuie să fure, tu furi?
22 Tu, care spui că un om nu trebuie să comită adulter, comiți tu adulter?
Voi, care aveți în ură idolii, jefuiți templele?
23 Voi, care vă lăudați cu legea, îl dezonorați pe Dumnezeu prin
nerespectarea legii?
24 Căci "numele lui Dumnezeu este hulit printre neamuri din cauza
voastră"†, așa cum este scris.
25 Căci, într-adevăr, circumcizia este de folos, dacă ești împlinitor al
legii, dar dacă ești călcător al legii, circumcizia ta a devenit necircumcizie.
26 Așadar, dacă cel netăiat împrejur ține rânduielile Legii, nu cumva
netăierea lui împrejur nu va fi socotită ca fiind circumcizie?
27 Nu te vor judeca oare pe tine, care cu litera și cu circumcizia ești un
călcător de lege, cei care sunt fizic netăiați împrejur, dar care împlinesc
legea?
28 Căci nu este iudeu cel care este unul în afară, nici circumcizia care
este exterioară în carne;
29 ci este iudeu cel care este unul înăuntru, iar circumcizia este cea a
inimii, în duh, nu în literă; a cărui laudă nu vine de la oameni, ci de la
Dumnezeu.

3

1 Atunci ce avantaj are evreul? Sau care este folosul circumciziei?
2 Mult în toate privințele! Pentru că, mai întâi de toate, li s-au
încredințat revelațiile lui Dumnezeu.
3 Căci ce s-ar întâmpla dacă unii ar fi fără credință? Oare lipsa lor de
credință va anula credincioșia lui Dumnezeu?

† **2:24** Isaia 52:5; Ezechiel 36:22

4 Să nu se întâmple niciodată! Da, să fie găsit Dumnezeu adevărat, dar
orice om mincinos. După cum este scris,
“pentru ca să fiți îndreptățiți în cuvintele voastre,
și ar putea să prevaleze atunci când veți veni la judecată.” *
5 Dar dacă neprihănirea noastră face să se recunoască neprihănirea lui
Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept Dumnezeu care provoacă mânie?
Vorbesc așa cum vorbesc oamenii.
6 Să nu se întâmple niciodată! Căci atunci cum va judeca Dumnezeu
lumea?
7 Căci dacă adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna mea, a abundat spre
gloria lui, de ce sunt și eu judecat tot ca păcătos?
8 De ce nu (așa cum se spune în mod calomnios și cum afirmă unii că
spunem): “Să facem răul, ca să vină binele?”? Cei care spun așa sunt
condamnați pe bună dreptate.
9 Și atunci, ce se întâmplă? Suntem noi mai buni decât ei? Nu, în niciun
caz. Căci noi i-am avertizat anterior atât pe iudei, cât și pe greci, că toți
sunt sub păcat.
10 După cum este scris,
“Nu este nimeni neprihănit;
nu, nici unul.
11 Nu este nimeni care să înțeleagă.
Nu există nimeni care să-L caute pe Dumnezeu.
12 Toți s-au îndepărtat.
Împreună au devenit neprofitabile.
Nu există nimeni care să facă binele,
nu, nici măcar unul.” †
13 “Gâtul lor este un mormânt deschis.
Cu limbile lor au folosit înșelăciunea.” ‡
“Otrava viperelor este sub buzele lor.” §
14 “Gura lor este plină de blestem și de amărăciune.” *
15 Picioarele lor sunt iuți la vărsarea sângelui.
16 Distrugerea și nenorocirea sunt în căile lor.
17 Calea păcii, ei nu au cunoscut-o.” †
18 “Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.” ‡
19 Și știm că tot ce spune Legea vorbește celor ce sunt sub Lege, pentru
ca orice gură să fie închisă și toată lumea să fie supusă judecății lui
Dumnezeu.
20 Fiindcă prin faptele Legii, nicio făptură nu va fi îndreptățită înaintea
Lui; căci prin Lege vine cunoașterea păcatului.
21 Dar acum, afară de Lege, s-a descoperit o neprihănire a lui Dumnezeu,
mărturisită prin Lege și prin prooroci,
22 neprihănirea lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos, pentru toți
și pentru toți cei ce cred. Căci nu este nicio deosebire,
23 căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu;
24 fiind îndreptățiți gratuit prin harul său, prin răscumpărarea care este
în Isus Cristos,

---

* **3:4** Psalmul 51:4 † **3:12** Psalmul 14:1-3; 53:1-3; Eclesiastul 7:20 ‡ **3:13** Psalmul 5:9 § **3:13** Psalmul 140:3 * **3:14** Psalmul 10:7 † **3:17** Isaia 59:7-8 ‡ **3:18** Psalmul 36:1

25 pe care Dumnezeu l-a trimis ca jertfă§ de ispășire prin credința în
sângele său, pentru o demonstrație a dreptății sale prin trecerea peste
păcatele anterioare, în îngăduința lui Dumnezeu;
26 pentru a demonstra dreptatea sa în timpul prezent, pentru ca el însuși
să fie drept și justițiarul celui care are credință în Isus.
27 Atunci unde este lăudăroșenia? Ea este exclusă. Prin ce fel de lege?
A faptelor? Nu, ci printr-o lege a credinței.
28 Susținem deci că omul este justificat prin credință, fără faptele legii.
29 Sau Dumnezeu este oare numai Dumnezeul iudeilor? Nu este el
Dumnezeul și al neamurilor? Ba da, și al neamurilor,
30 de vreme ce, într-adevăr, există un singur Dumnezeu care va justifica
pe cei tăiați împrejur prin credință și pe cei netăiați împrejur prin
credință.
31 În acest caz, anulăm noi Legea prin credință? Să nu se întâmple
niciodată! Nu, noi stabilim legea.

4

1 Atunci ce vom spune că Avraam, strămoșul nostru, a găsit după trup?
2 Căci, dacă Avraam a fost îndreptățit prin fapte, are cu ce să se laude,
dar nu față de Dumnezeu.
3 Căci ce spune Scriptura? “Avraam a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit
ca neprihănire.” *
4 Or, pentru cel care lucrează, răsplata nu este socotită ca un har, ci ca
ceva datorat.
5 Dar celui care nu lucrează, ci crede în Cel care justifică pe cei
neevlavioși, credința lui este socotită drept dreptate.
6 Așa cum și David pronunță binecuvântarea asupra omului căruia
Dumnezeu îi socotește dreptate în afară de fapte:
7 “Ferice de cei cărora li se iartă fărădelegile,
ale căror păcate sunt acoperite.
8 Binecuvântat este omul pe care Domnul nu-l va acuza de păcat.” †
9 Este deci binecuvântarea aceasta numai pentru cei tăiați împrejur,
sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci noi spunem că credința i-a fost
socotită lui Avraam ca neprihănire.
10 Cum a fost deci socotită? Când era în circumcizie, sau în necircum-
cizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.
11 El a primit semnul circumciziei, ca pecete a neprihănirii credinței
pe care o avea când era în necircumcizie, ca să fie tatăl tuturor celor ce
cred, chiar dacă sunt în necircumcizie, pentru ca și lor să li se socotească
neprihănirea.
12 El este tatăl circumciziei pentru cei care nu numai că sunt din
circumcizie, dar care și umblă pe urmele acelei credințe a tatălui nostru
Avraam, pe care el a avut-o în necircumcizie.
13 Căci făgăduința făcută lui Avraam și urmașilor lui, că el va fi
moștenitorul lumii, nu a fost făcută prin lege, ci prin neprihănirea
credinței.
14 Căci, dacă moștenitorii sunt cei ce țin de Lege, credința se anulează
și făgăduința rămâne fără efect.

§ **3:25** sau, o ispășire * **4:3** Geneza 15:6 † **4:8** Psalmul 32:1-2

15 Căci legea produce mânie; căci unde nu este lege, nu este nici
neascultare.
16 De aceea este din credință, ca să fie după har, pentru ca făgăduința
să fie sigură pentru toți urmașii, nu numai pentru cei din lege, ci și pentru
cei din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor.
17 După cum este scris: “Te-am făcut tatăl multor neamuri”.‡ Aceasta
în prezența celui în care a crezut: Dumnezeu, care dă viață celor morți și
numește lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.
18 Împotriva nădejdii, Avraam a crezut în nădejde, ca să devină tatăl
multor neamuri, potrivit cu ceea ce fusese spus: “Așa va fi urmașul tău”.
§
19 Fără să slăbească în credință, el nu s-a gândit la propriul său trup,
care era deja uzat (el fiind în vârstă de aproape o sută de ani), și la moartea
pântecelui Sarei.
20 Cu toate acestea, privind la promisiunea lui Dumnezeu, el nu s-
a clătinat din necredință, ci s-a întărit prin credință, dând slavă lui
Dumnezeu
21 și fiind pe deplin încredințat că ceea ce promisese, era și în stare să
împlinească.
22 De aceea și acest lucru i-a fost “creditat ca neprihănire”. *
23 Or, nu a fost scris că i s-a socotit numai pentru el,
24 ci și pentru noi, cărora li se va socoti, care credem în cel care l-a înviat
din morți pe Isus, Domnul nostru,
25 care a fost dat pentru greșelile noastre și a înviat pentru îndreptățirea
noastră.

5

1 Deci, fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin
Domnul nostru Isus Hristos,
2 prin care, de asemenea, avem acces prin credință la acest har în care
stăm. Ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.
3 Și nu numai atât, ci ne bucurăm și în suferințele noastre, știind că
suferința produce perseverență;
4 iar perseverența, caracter dovedit; iar caracterul dovedit, speranță;
5 iar speranța nu ne dezamăgește, pentru că dragostea lui Dumnezeu a
fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.
6 Căci, pe când eram noi încă slabi, Hristos a murit la vremea potrivită
pentru cei nelegiuiți.
7 Căci cu greu va muri cineva pentru un om neprihănit. Totuși, poate
că pentru un om bun cineva chiar va îndrăzni să moară.
8 Dar Dumnezeu Își recomandă dragostea față de noi, prin faptul că, pe
când eram încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.
9 Cu atât mai mult, fiind acum îndreptățiți prin sângele Lui, vom fi
mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.
10 Căci dacă, pe când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu
prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi mântuiți
prin viața lui.

‡ **4:17** Geneza 17:5 § **4:18** Geneza 15:5 * **4:22** Geneza 15:6

11 Și nu numai atât, ci ne și bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru
Isus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.
12 Așadar, după cum păcatul a intrat în lume printr-un singur om și
moartea prin păcat, tot așa și moartea a trecut la toți oamenii, pentru că
toți au păcătuit.
13 Căci, până la apariția Legii, păcatul era în lume; dar păcatul nu este
acuzat când nu există Legea.
14 Cu toate acestea, moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și
peste cei ale căror păcate nu au fost ca neascultarea lui Adam, care este
o prefigurare a celui ce avea să vină.
15 Dar darul gratuit nu este ca și fărădelegea. Căci, dacă prin greșeala
unuia singur au murit cei mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și
darul prin harul unui singur om, Isus Hristos, a abundat pentru cei mulți.
16 Darul nu este ca prin unul singur care a păcătuit; căci judecata a venit
prin unul singur spre osândă, dar darul gratuit a urmat multor fărădelegi
spre îndreptățire.
17 Căci, dacă prin fărădelegea unuia singur a domnit moartea prin unul
singur, cu atât mai mult cei care primesc abundența harului și a darului
neprihănirii vor domni în viață prin unul singur, Isus Hristos.
18 Astfel, după cum, printr-o singură fărădelege, toți oamenii au fost
condamnați, tot așa, printr-o singură faptă de dreptate, toți oamenii au
fost îndreptățiți pentru viață.
19 Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, mulți au fost
făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia singur, mulți vor fi făcuți
neprihăniți.
20 Legea a venit pentru ca fărădelegea să abunde; dar acolo unde a
abundat păcatul, harul a abundat și mai mult,
21 pentru ca, după cum păcatul a domnit în moarte, tot așa harul să
domnească prin dreptate pentru viața veșnică, prin Isus Hristos, Domnul
nostru.

6

1 Ce să spunem atunci? Să continuăm în păcat, pentru ca harul să
abunde?
2 Să nu se întâmple niciodată! Noi, care am murit față de păcat, cum
am mai putea trăi în el?
3 Sau nu știți că noi toți cei care am fost botezați în Hristos Isus am fost
botezați în moartea lui?
4 Am fost deci îngropați împreună cu el prin botez în moarte, pentru
ca, după cum Hristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, tot așa și noi
să umblăm într-o viață nouă.
5 Căci, dacă ne-am unit cu El în asemănarea morții Lui, vom fi și noi
părtași la învierea Lui,
6 știind că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru
ca trupul păcatului să fie desființat, ca să nu mai fim robi ai păcatului.
7 Căci cel care a murit a fost eliberat de păcat.
8 Dar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că și noi vom trăi
împreună cu el,
9 știind că Hristos, înviind din morți, nu mai moare. Moartea nu mai
are stăpânire asupra lui!

10 Căci moartea în care a murit, a murit o singură dată pentru păcat;
dar viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.
11 Astfel, considerați-vă și voi înșivă ca fiind morți față de păcat, dar vii
pentru Dumnezeu în Hristos Isus, Domnul nostru.

12 De aceea, nu lăsați păcatul să domnească în trupul vostru muritor, ca
să-l ascultați în poftele lui.
13 De asemenea, nu vă prezentați membrele voastre păcatului ca instru-
mente ale nedreptății, ci prezentați-vă lui Dumnezeu ca vii din morți, iar
membrele voastre ca instrumente ale dreptății pentru Dumnezeu.
14 Căci păcatul nu va avea stăpânire asupra voastră, pentru că nu sunteți
sub lege, ci sub har.

15 Și atunci, ce se întâmplă? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege,
ci sub har? Să nu se întâmple niciodată!
16 Nu știți că, atunci când vă prezentați ca niște robi și ascultați de
cineva, sunteți robii celui de care ascultați, fie de păcat spre moarte, fie
de ascultare spre dreptate?
17 Dar mulțumim lui Dumnezeu că, în timp ce erați robi ai păcatului,
ați devenit ascultători din inimă față de acea formă de învățătură la care
ați fost predați.
18 Fiind eliberați de păcat, ați devenit robi ai neprihănirii.

19 Vorbesc în termeni omenești, din pricina slăbiciunii cărnii voastre;
căci, după cum v-ați prezentat mădularele ca robi ai necurăției și ai
răutății peste răutăți, tot așa acum prezentați mădularele voastre ca robi
ai neprihănirii pentru sfințire.
20 Căci atunci când erați robi ai păcatului, erați liberi de neprihănire.
21 Ce roade aveați deci atunci în lucrurile de care vă rușinați acum? Căci
sfârșitul acelor lucruri este moartea.
22 Dar acum, fiind eliberați de păcat și deveniți robi ai lui Dumnezeu,
aveți rodul sfințirii și rezultatul vieții veșnice.
23 Căci plata păcatului este moartea, dar darul gratuit al lui Dumnezeu
este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru.

7

1 Sau nu știți voi, fraților, căci vorbesc cu oameni care cunosc Legea, că
Legea stăpânește asupra omului cât trăiește el?
2 Căci femeia care are un soț este legată prin lege de soț cât trăiește el,
dar dacă soțul moare, ea este eliberată de legea soțului.
3 Deci, dacă, cât timp trăiește soțul, ea se unește cu un alt bărbat, ar fi
numită adulteră. Dar dacă soțul moare, ea este eliberată de legea soțului,
astfel că nu este adulteră, deși este unită cu un alt bărbat.
4 Așadar, frații mei, și voi ați fost făcuți morți față de Lege prin trupul
lui Hristos, ca să vă uniți cu altul, cu Cel înviat din morți, ca să producem
roade pentru Dumnezeu.
5 Căci, atunci când eram în carne, patimile păcătoase care erau prin
lege lucrau în membrele noastre pentru a produce roade spre moarte.
6 Dar acum am fost eliberați de Lege, după ce am murit față de cea în
care eram ținuți, astfel încât slujim în noutatea duhului, și nu în vechimea
literei.

7 Ce vom spune atunci? Este legea păcat? Să nu fie niciodată! Cu toate
acestea, nu aș fi cunoscut păcatul decât prin lege. Căci nu aș fi cunoscut
pofta dacă legea nu ar fi spus: “Să nu poftești”. *
8 Dar păcatul, găsind prilej prin poruncă, a produs în mine tot felul de
pofte. Căci, în afara legii, păcatul este mort.
9 În afară de Lege, am fost odată viu, dar când a venit porunca, păcatul
a reînviat și am murit.
10 Porunca, care era pentru viață, am aflat că este pentru moarte;
11 căci păcatul, găsind prilej prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a
omorât.
12 De aceea, Legea este cu adevărat sfântă și porunca sfântă, dreaptă și
bună.
13 Deci ceea ce este bun a devenit pentru mine moarte? Să nu fie
niciodată! Dar păcatul, ca să se arate că este păcat, producea moarte
în mine prin ceea ce este bun, pentru ca prin poruncă păcatul să devină
peste măsură de păcătos.
14 Căci știm că Legea este spirituală, dar eu sunt trupesc, vândut sub
păcat.
15 Căci nu înțeleg ce fac. Căci nu practic ceea ce doresc să fac, ci ceea
ce urăsc, aceea fac.
16 Dar dacă ceea ce nu doresc, aceea fac, consimt Legii că este bună.
17 Deci acum nu mai sunt eu cel care o face, ci păcatul care locuiește în
mine.
18 Căci știu că în mine, adică în carnea mea, nu locuiește nimic bun.
Căci dorința este prezentă la mine, dar nu o găsesc făcând ceea ce este
bun.
19 Căci binele pe care-l doresc, nu-l fac; dar răul pe care nu-l doresc, pe
acela îl practic.
20 Dar dacă ceea ce nu doresc, fac, nu mai sunt eu cel care face, ci păcatul
care locuiește în mine.
21 Găsesc deci legea că, în timp ce eu doresc să fac binele, răul este
prezent.
22 Căci eu mă bucur de legea lui Dumnezeu după cele lăuntrice,
23 dar văd în mădularele mele o lege diferită, care se luptă împotriva
legii minții mele și mă aduce în captivitate sub legea păcatului care este
în mădularele mele.
24 Ce om nenorocit sunt eu! Cine mă va izbăvi din trupul acestei morți?
25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru! Așadar,
cu mintea, eu însumi slujesc legii lui Dumnezeu, dar cu carnea, legii
păcatului.

8

1 Așadar, acum nu este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Hristos
Isus, care nu umblă după trup, ci după Duhul. *
2 Căci legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a făcut liber de legea
păcatului și a morții.
3 Căci ceea ce nu putea face legea, fiindcă era slabă prin carne,
Dumnezeu a făcut, trimițându-și propriul Fiu în chip de carne păcătoasă
și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne,

* **7:7** Exodul 20:17; Deuteronomul 5:21 * **8:1** TR omite “Dumnezeu”

4 pentru ca rânduiala legii să fie împlinită în noi, care nu umblăm după
carne, ci după Duhul.
5 Căci cei care trăiesc după trup își pun mintea la lucrurile trupului, dar
cei care trăiesc după Duhul, la lucrurile Duhului.
6 Căci mintea cărnii este moarte, dar mintea Duhului este viață și pace;
7 pentru că mintea cărnii este ostilă lui Dumnezeu, deoarece nu se
supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.
8 Cei care sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu.

9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duh, dacă Duhul lui Dumnezeu
locuiește în voi. Dar dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, nu este al
lui.
10 Dacă Hristos este în voi, trupul este mort din pricina păcatului, dar
spiritul este viu din pricina neprihănirii.
11 Dar dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi,
cel care l-a înviat pe Isus Hristos din morți va da viață și trupurilor voastre
muritoare, prin Duhul Său care locuiește în voi.

12 Deci, fraților, nu suntem datori să trăim după trup, ca să trăim după
trup.
13 Căci, dacă trăiți după trup, trebuie să muriți; dar dacă, prin Duhul,
faceți să moară faptele trupului, veți trăi.
14 Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt
copiii lui Dumnezeu.
15 Căci nu ați primit din nou duhul robiei pentru frică, ci ați primit Duhul
adopției, prin care strigăm: “Abba! Tată!”

16 Însuși Duhul mărturisește cu duhul nostru că suntem copii ai lui
Dumnezeu;
17 și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui
Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă suferim împreună
cu El, ca să fim și noi proslăviți împreună cu El.

18 Căci consider că suferințele de acum nu sunt vrednice de comparație
cu slava care se va arăta față de noi.
19 Căci creația așteaptă cu nerăbdare arătarea copiilor lui Dumnezeu.
20 Căci creația a fost supusă deșertăciunii, nu din voia ei, ci din cauza
celui care a supus-o, în speranța
21 că și creația însăși va fi eliberată din robia stricăciunii în libertatea
gloriei copiilor lui Dumnezeu.
22 Căci știm că întreaga creație geme și se chinuiește în dureri împreună
până acum.
23 Nu numai noi înșine, ci și noi înșine, care avem primele roade ale
Duhului, chiar și noi înșine gemem în noi înșine, așteptând adopția,
răscumpărarea trupului nostru.
24 Căci am fost mântuiți în speranță, dar speranța care se vede nu este
speranță. Căci cine speră în ceea ce vede?
25 Dar dacă sperăm în ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26 Tot așa și Duhul Sfânt ne ajută în slăbiciunile noastre, pentru că nu
știm să ne rugăm cum trebuie. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu
gemete care nu pot fi rostite.
27 Cel care cercetează inimile știe ce este în mintea Duhului, pentru că
el mijlocește pentru sfinți, potrivit lui Dumnezeu.

28 Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc
pe Dumnezeu, al celor ce sunt chemați după planul Lui.
29 Căci pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și predestinat să fie
conformați cu chipul Fiului Său, pentru ca El să fie cel dintâi născut între
mulți frați.
30 Pe cei pe care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat. Pe cei pe care i-a
chemat, pe aceia i-a și îndreptățit. Pe cei pe care i-a justificat, pe aceia i-a
și glorificat.
31 Ce să spunem despre aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi,
cine poate fi împotriva noastră?
32 El, care nu și-a cruțat propriul Fiu, ci L-a predat pentru noi toți, cum
nu ne-ar da și El, împreună cu El, toate lucrurile?
33 Cine ar putea aduce o acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu?
Dumnezeu este cel care justifică.
34 Cine este cel care condamnă? Este Hristos, care a murit, ba mai
mult, care a înviat din morți, care este la dreapta lui Dumnezeu, care
și el mijlocește pentru noi.
35 Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Ar putea oare
opresiunea, sau chinul, sau persecuția, sau foametea, sau goliciunea, sau
primejdia, sau sabia?
36 Așa cum este scris,
“De dragul tău suntem uciși toată ziua.
Am fost socotiți ca niște oi pentru măcelărie.”
37 Nu, în toate aceste lucruri suntem mai mult decât biruitori prin Cel ce
ne-a iubit.
38 Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici
stăpânirile, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici puterile,
39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici vreun alt lucru creat nu va putea să
ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus, Domnul
nostru.

9

1 Eu spun adevărul în Hristos. Nu mint, conștiința mea mărturisește cu
mine în Duhul Sfânt
2 că am o mare întristare și o durere neîncetată în inima mea.
3 Căci aș putea să doresc să fiu eu însumi blestemat de Cristos, din cauza
fraților mei, rudele mele după trup
4 care sunt israeliți; a căror adopție, glorie, legăminte, dăruire a legii,
slujire și promisiuni
5 din care sunt părinții și din care provine Cristos în ceea ce privește
trupul, care este peste toate, Dumnezeu, binecuvântat în veci. Amin.
6 Dar nu este ca și cum Cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost zădărnicit. Căci
nu toți cei din Israel sunt din Israel.
7 și nici, pentru că sunt urmașii lui Avraam, nu sunt toți copii. Ci,
“urmașii voștri vor fi socotiți ca de la Isaac”.
8 Adică, nu copiii cărnii sunt copiii lui Dumnezeu, ci copiii promisiunii
sunt socotiți moștenitori.
9 Căci acesta este un cuvânt al promisiunii: “La timpul hotărât voi veni
și Sara va avea un fiu”.
10 Și nu numai atât, ci și Rebeca a conceput un fiu, pe tatăl nostru Isaac.

11 Căci, nefiind încă născută, și neavând nimic bun sau rău, pentru ca
scopul lui Dumnezeu, potrivit alegerii, să rămână în picioare, nu din fapte,
ci de la Cel care cheamă,
12 i s-a spus: “Cel mai mare va sluji celui mai mic”.
13 Așa cum este scris: “Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât”.
14 Ce vom spune atunci? Există nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie
niciodată!
15 Căci El a zis lui Moise: “Voi avea milă de cine am milă și voi avea milă
de cine am milă”.
16 Deci, nu este a celui care vrea, nici a celui care aleargă, ci a lui
Dumnezeu care are milă.
17 Căci Scriptura îi spune lui Faraon: “Tocmai pentru aceasta am făcut
să te înalț, ca să-mi arăt în tine puterea Mea și ca numele Meu să fie vestit
pe tot pământul.”
18 Așadar, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea.
19 Atunci îmi veți zice: “De ce mai găsește el greșeală? Căci cine se
împotrivește voinței lui?”
20 Dar, într-adevăr, omule, cine ești tu ca să răspunzi împotriva lui
Dumnezeu? Oare lucrul format îl va întreba pe cel care l-a format: “De
ce m-ai făcut așa?”
21 Sau nu are olarul un drept asupra lutului, din aceeași bucată să facă
dintr-o parte un vas pentru cinste și din alta pentru dezonoare?
22 Și dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia și să-și facă cunoscută
puterea, a îndurat cu multă răbdare vasele mâniei pregătite pentru
distrugere,
23 și ca să facă cunoscută bogăția gloriei sale pe vasele milei, pe care le-a
pregătit mai dinainte pentru glorie—
24 pe noi, pe care ne-a chemat și pe noi, nu numai dintre iudei, ci și
dintre neamuri?
25 După cum spune și în Osea,
“Îi voi numi “poporul meu”, pe cei care nu erau poporul meu;
și “iubitul” ei, care nu era iubit.”
26 În locul în care li s-a spus: “Voi nu sunteți poporul Meu”.
acolo vor fi numiți “copiii Dumnezeului celui viu”.”
27 Isaia strigă cu privire la Israel,
“Dacă numărul copiilor lui Israel este ca nisipul mării,
rămășița este cea care va fi salvată;
28 Căci El va isprăvi lucrarea și o va curma cu dreptate,
pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.”
29 După cum a spus Isaia mai înainte,
“Dacă Domnul oștirilor nu ne-ar fi lăsat o sămânță,
am fi devenit ca Sodoma,
și ar fi fost făcut ca Gomora.”
30 Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau neprihănirea,
au ajuns la neprihănire, la neprihănirea care vine din credință;
31 dar Israel, care urmărea o lege a neprihănirii, nu a ajuns la legea
neprihănirii.
32 De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca și cum ar fi fost
prin faptele legii. S-au împiedicat de piatra de poticnire,
33 așa cum este scris,
“Iată, pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de jignire;

și nimeni care crede în El nu va fi dezamăgit.”

10

1 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu este
pentru Israel, ca să fie mântuit.
2 Căci mărturisesc despre ei că au un zel pentru Dumnezeu, dar nu
potrivit cu cunoștința.
3 Pentru că, ignorând dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își
stabilească propria dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.
4 Căci Hristos este împlinirea Legii, ca neprihănire pentru oricine crede.
5 Căci Moise scrie despre dreptatea Legii: “Cel ce le împlinește va trăi
prin ele.”
6 Dar neprihănirea care vine din credință spune următoarele: “Nu
spuneți în inima voastră: “Cine se va sui în cer?”. (adică să-l coboare
pe Cristos);
7 sau: “Cine se va coborî în abis?” (adică să-l coboare pe Cristos); sau:
“Cine se va coborî în abis?”. (adică să-l aducă pe Hristos din morți).”
8 Dar ce spune? “Cuvântul este aproape de tine, în gura ta și în inima
ta”, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm:
9 că, dacă vei mărturisi cu gura ta că Isus este Domnul și dacă vei crede
în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit.
10 Căci cu inima se crede, ceea ce duce la neprihănire, iar cu gura se
face mărturisirea, ceea ce duce la mântuire.
11 Căci Scriptura spune: “Oricine crede în el nu va fi dezamăgit”.
12 Căci nu este nici o deosebire între iudei și greci, căci același Domn
este Domnul tuturor și este bogat pentru toți cei ce-L cheamă.
13 Căci: “Oricine va invoca numele Domnului va fi mântuit”.
14 Cum îl vor invoca, așadar, pe cel în care nu au crezut? Cum vor crede
în cel pe care nu l-au auzit? Cum vor auzi fără un predicator?
15 Și cum vor propovădui ei dacă nu vor fi trimiși? După cum este scris:

“Cât de frumoase sunt picioarele celor care propovăduiesc vestea bună a
păcii,
care aduceți vești bune!”

16 Dar nu toți au ascultat vestea cea bună. Căci Isaia spune: “Doamne,
cine a crezut în vestea noastră?”.
17 Așadar, credința vine prin auz, iar auzul prin cuvântul lui Dumnezeu.
18 Dar eu zic: nu au auzit ei? Ba da, cu siguranță că da,

“Sunetul lor s-a răspândit pe tot pământul,
cuvintele lor până la marginile lumii.”

19 Dar eu întreb: nu știa Israel? Mai întâi Moise spune,
“Vă voi provoca la gelozie cu ceea ce nu este neam.
Te voi înfuria cu un neam lipsit de înțelegere.”

20 Isaia este foarte îndrăzneț și spune,

“Am fost găsit de cei care nu m-au căutat.
Am fost dezvăluit celor care nu m-au cerut.”

21 Dar despre Israel spune: “Toată ziua mi-am întins mâinile spre un
popor neascultător și răzvrătit.”

11

1 Întreb atunci: A respins Dumnezeu pe poporul Său? Fie ca niciodată să
nu fie așa! Căci și eu sunt israelit, descendent al lui Avraam, din seminția
lui Beniamin.
2 Dumnezeu nu și-a respins poporul său, pe care l-a cunoscut dinainte.
Sau nu știți ce spune Scriptura despre Ilie? Cum îl imploră el pe Dumnezeu
împotriva lui Israel:
3 "Doamne, ei au ucis pe profeții Tăi. Au dărâmat altarele Tale. Eu am
rămas singur, iar ei îmi caută viața".
4 Dar cum îi răspunde Dumnezeu? "Mi-am rezervat șapte mii de oameni
care nu și-au plecat genunchiul în fața lui Baal."
5 Tot așa, și în acest timp prezent există o rămășiță, potrivit alegerii
harului.
6 Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altfel, harul nu mai
este har. Dar dacă este din fapte, nu mai este har; altfel fapta nu mai este
faptă.
7 Și atunci, ce se întâmplă? Ceea ce caută Israel, nu a obținut, ci au
obținut-o cei aleși, iar ceilalți s-au împietrit.
8 După cum este scris: "Dumnezeu le-a dat un duh de stupoare, ochi ca
să nu vadă și urechi ca să nu audă, până în ziua de azi".
9 David spune,

"Masa lor să se facă o cursă, o capcană,
o piatră de poticnire și o pedeapsă pentru ei.
10 Să li se întunece ochii, ca să nu vadă.
Întotdeauna țineți-le spatele îndoit."

11 Întreb, deci, dacă s-au împiedicat ca să cadă? Să nu se întâmple
niciodată! Dar, prin căderea lor, mântuirea a ajuns la neamuri, ca să le
provoace gelozia.
12 Or, dacă căderea lor este bogăția lumii și pierderea lor este bogăția
neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor!
13 Căci Eu vă vorbesc vouă, care sunteți neamuri. De vreme ce, fiind
apostol al neamurilor, îmi slăvesc slujba,
14 dacă, prin orice mijloc, pot să provoc la gelozie pe cei din carnea mea
și să salvez pe unii dintre ei.
15 Căci, dacă respingerea lor este împăcarea lumii, ce ar fi acceptarea
lor, dacă nu viața din morți?
16 Dacă cel dintâi fruct este sfânt, la fel este și masa. Dacă rădăcina este
sfântă, și ramurile sunt sfinte.
17 Dar dacă unele dintre ramuri au fost rupte, iar tu, fiind un măslin
sălbatic, ai fost altoit printre ele și ai devenit părtaș cu ele la rădăcina și
la bogăția măslinului,
18 nu te lăuda cu ramurile. Dar dacă te lauzi, adu-ți aminte că nu tu
susții rădăcina, ci rădăcina te susține pe tine.
19 Veți spune atunci: "Ramurile au fost rupte, ca să fiu altoit eu".
20 Adevărat; prin necredința lor au fost rupte, iar voi stați în picioare
prin credința voastră. Nu fiți îngâmfați, ci temători;
21 căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, nici pe voi nu vă
va cruța.

22 Vedeți, așadar, bunătatea și severitatea lui Dumnezeu. Față de cei
care au căzut, severitate; dar față de voi, bunătate, dacă rămâneți în
bunătatea lui; altfel, și voi veți fi stârpiți.
23 Și ei, dacă nu vor continua în necredința lor, vor fi altoiți, căci
Dumnezeu este în stare să-i altoiască din nou.
24 Căci dacă voi ați fost tăiați din ceea ce este prin natură un măslin
sălbatic și ați fost altoiți, contrar naturii, într-un măslin bun, cu cât mai
mult aceștia, care sunt ramurile naturale, vor fi altoiți în propriul lor
măslin?
25 Căci nu voiesc, fraților, să nu cunoașteți taina aceasta, ca să nu fiți
înțelepți în închipuirile voastre: că Israel a suferit o împietrire parțială,
până ce va veni plinătatea neamurilor,
26 și tot Israelul va fi mântuit. Așa cum este scris,
“Din Sion va ieși Eliberatorul,
și va îndepărta nelegiuirea din Iacov.
27 Acesta este legământul Meu cu ei,
când le voi șterge păcatele.”
28 În ceea ce privește Buna Vestire, ei sunt vrăjmași din pricina voastră.
Dar în ceea ce privește alegerea, ei sunt iubiți din cauza părinților.
29 Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile.
30 Căci, după cum voi, în trecut, ați fost neascultători față de Dumnezeu,
dar acum ați obținut îndurare prin neascultarea lor,
31 tot așa și aceștia au fost neascultători, pentru ca, prin îndurarea
arătată vouă, să obțină și ei îndurare.
32 Căci Dumnezeu i-a legat pe toți de neascultare, ca să aibă milă de toți.
33 O, adâncul bogăției înțelepciunii și a cunoștinței lui Dumnezeu! Cât
de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neîntrecute sunt căile Lui,
care nu pot fi trasate!
34 Căci cine a cunoscut gândul Domnului?
Sau cine a fost consilierul lui?”
35 “Sau cine i-a dat mai întâi,
și i se va restitui din nou?”
36 Căci din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A lui să fie gloria
în veci! Amin.

12

1 De aceea, fraților, vă îndemn, prin mila lui Dumnezeu, să vă aduceți
trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, care este
slujba voastră spirituală.
2 Nu vă potriviți cu lumea aceasta, ci transformați-vă prin înnoirea
minții voastre, ca să puteți dovedi care este voia lui Dumnezeu, bună,
plăcută și desăvârșită.
3 Pentru că, prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să
nu se socoată mai mult decât trebuie să se socoată, ci să se socoată drept,
după cum Dumnezeu a dat fiecăruia o măsură de credință.
4 Căci, după cum într-un singur trup avem mai multe mădulare și nu
toate mădularele au aceeași funcție,
5 tot așa și noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Hristos și,
în mod individual, mădulare unul altuia,
6 având daruri diferite, potrivit cu harul care ne-a fost dat: dacă
profețește, să profețească după măsura credinței noastre;

7 sau dacă slujește, să ne dăruim slujirii; sau cine învață, să se dăruiască
învățăturii;
8 sau cine îndeamnă, să se dăruiască îndemnului; cine dăruiește, să o
facă cu generozitate; cine conduce, cu sârguință; cine face milostenie, cu
veselie.
9 Dragostea să fie fără ipocrizie. Detestați ceea ce este rău. Să se agațe
de ceea ce este bun.
10 În dragostea fraților, fiți tandri unii cu alții; în cinste, preferați-vă unii
pe alții,
11 nu rămâneți în urmă cu sârguința, fiți fervenți în duh, slujiți
Domnului,
12 bucurați-vă în speranță, rezistați în necazuri, continuați cu stăruință
în rugăciune,
13 contribuiți la nevoile sfinților și fiți darnici în ospitalitate.
14 Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc; binecuvântați și nu blestemați.
15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură. Plângeți cu cei ce plâng.
16 Fiți de aceeași părere unii față de alții. Nu vă gândiți la lucruri înalte,
ci asociați-vă cu cei umili. Nu fiți înțelepți în închipuirile voastre.
17 Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Respectați ceea ce este onorabil
în ochii tuturor oamenilor.
18 Dacă este posibil, atât cât depinde de tine, fii în pace cu toți oamenii.
19 Nu căutați voi înșivă să vă răzbunați, iubiților, ci lăsați loc mâniei lui
Dumnezeu. Căci este scris: “Mie îmi aparține răzbunarea; Eu voi răsplăti,
zice Domnul.”
20 De aceea

“Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de mâncare.
Dacă îi este sete, dați-i să bea;
pentru că, făcând așa, îi vei arunca cărbuni de foc pe cap.”

21 Nu vă lăsați biruiți de rău, ci biruiți răul cu binele.

13

1 Fiecare suflet să se supună autorităților superioare, căci nu există
autoritate decât de la Dumnezeu, iar cele ce există sunt rânduite de
Dumnezeu.
2 De aceea, cel care se împotrivește autorității se împotrivește rânduielii
lui Dumnezeu; iar cei care se împotrivesc vor primi pentru ei înșiși
judecata.
3 Căci conducătorii nu sunt o teroare pentru fapta bună, ci pentru cea
rea. Doriți să nu vă temeți de autoritate? Fă ceea ce este bun, și vei avea
parte de laudă din partea autorității,
4 căci ea este un slujitor al lui Dumnezeu pentru tine, spre bine. Dar
dacă faci ceea ce este rău, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia, căci este
un slujitor al lui Dumnezeu, răzbunător pentru mânia celui care face răul.
5 De aceea trebuie să vă supuneți, nu numai din cauza mâniei, ci și din
cauza conștiinței.
6 De aceea și voi plătiți impozite, pentru că sunt slujitori ai lui Dumnezeu,
care fac în permanență tocmai acest lucru.
7 De aceea, dați fiecăruia ceea ce îi este dator: dacă datorați impozite,
plătiți impozitele; dacă aveți vameși, atunci vameși; dacă aveți respect,
atunci respect; dacă aveți onoare, atunci onoare.

8 Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții; căci cine
iubește pe aproapele său a împlinit Legea.
9 Căci poruncile: “Să nu comiți adulter”, “Să nu ucizi”, “Să nu furi”, “Să
nu poftești” și orice alte porunci ar mai fi, toate se rezumă la acest cuvânt,
și anume: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”.
10 Dragostea nu face rău aproapelui. Prin urmare, iubirea este
împlinirea legii.
11 Fă aceasta, știind că a sosit deja vremea să te trezești din somn, căci
mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.
12 Noaptea este departe, și ziua este aproape. Să ne lepădăm deci de
faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armura luminii.
13 Să umblăm cum se cuvine, ca în timpul zilei; nu în desfrâu și beție,
nu în promiscuitate sexuală și acte de desfrânare, nu în certuri și gelozie.
14 Ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu faceți niciun fel de
provizii pentru carne, pentru poftele ei.

14

1 Acceptați acum pe cel slab în credință, dar nu pentru certuri de păreri.
2 Un om are credință să mănânce de toate, dar cel care este slab
mănâncă numai legume.
3 Să nu-l disprețuiască cel care mănâncă pe cel care nu mănâncă. Cel
care nu mănâncă să nu-l judece pe cel care mănâncă, pentru că Dumnezeu
l-a acceptat.
4 Cine sunteți voi care judecați pe robul altuia? În fața propriului său
stăpân stă sau cade. Da, el va fi făcut să stea în picioare, căci Dumnezeu
are puterea de a-l face să stea în picioare.
5 Un om consideră că o zi este mai importantă. Altul apreciază fiecare
zi la fel. Fiecare să fie pe deplin sigur în mintea sa.
6 Cine prăznuiește ziua, o prăznuiește pentru Domnul, iar cine nu
prăznuiește ziua, nu o prăznuiește pentru Domnul. Cel care mănâncă,
mănâncă pentru Domnul, căci mulțumește lui Dumnezeu. Cel care nu
mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și îi mulțumește lui Dumnezeu.
7 Căci niciunul dintre noi nu trăiește pentru sine și niciunul nu moare
pentru sine.
8 Căci dacă trăim, trăim pentru Domnul. Sau dacă murim, murim pentru
Domnul. Așadar, dacă trăim sau murim, suntem ai Domnului.
9 Căci pentru aceasta Hristos a murit, a înviat și a trăit din nou, ca să fie
Domnul celor morți și al celor vii.
10 Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de ce îl disprețuiești pe
fratele tău? Căci toți vom sta în fața scaunului de judecată al lui Hristos.
11 Căci este scris:,
“Pe viața Mea, zice Domnul, orice genunchi se va pleca înaintea Mea.
Orice limbă va mărturisi lui Dumnezeu”.”
12 Astfel, fiecare dintre noi va da socoteală de sine lui Dumnezeu.
13 De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci să judecăm mai degrabă
aceasta: să nu pună nimeni piedică fratelui său și nici prilej de cădere.
14 Știu și sunt încredințat în Domnul Isus că nimic nu este necurat de la
sine; numai că pentru cel ce consideră ceva necurat, pentru el este necurat.

15 Totuși, dacă din pricina mâncării fratele tău este mâhnit, nu mai
umblați în dragoste. Nu distruge cu mâncarea ta pe cel pentru care a
murit Hristos.
16 Atunci nu lăsați ca binele vostru să fie defăimat,
17 căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate,
pace și bucurie în Duhul Sfânt.
18 Căci cel ce slujește lui Hristos în aceste lucruri este plăcut lui
Dumnezeu și aprobat de oameni.
19 Așadar, să urmăm lucrurile care duc la pace și lucrurile prin care ne
putem edifica unii pe alții.
20 Nu răsturnați lucrarea lui Dumnezeu de dragul mâncării. Într-
adevăr, toate lucrurile sunt curate, însă este rău pentru acel om care
creează o piedică prin mâncare.
21 Este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci nimic prin
care fratele tău să se poticnească, să fie jignit sau să slăbească.
22 Aveți credință? Ai credință în fața lui Dumnezeu. Fericit este cel care
nu se judecă pe sine însuși în ceea ce aprobă.
23 Dar cel care se îndoiește este condamnat dacă mănâncă, pentru că
nu este din credință; și tot ce nu este din credință este păcat.
24 Și acum, Celui ce poate să vă întărească, după Buna Vestire a mea și
după propovăduirea lui Isus Hristos, după descoperirea tainei, care a fost
ținută ascunsă în veacuri îndelungate,
25 dar care acum s-a descoperit și, prin Scripturile profeților, după
porunca Dumnezeului veșnic, a fost făcută cunoscută tuturor neamurilor,
pentru ascultarea credinței,
26 pentru singurul și înțeleptul Dumnezeu, prin Isus Hristos, căruia I se
cuvine slava în veci! Amin.

15

1 Iar noi, care suntem puternici, trebuie să suportăm slăbiciunile celor
slabi și să nu ne mulțumim pe noi înșine.
2 Fiecare dintre noi să mulțumească aproapelui său, pentru ceea ce este
bine, ca să-l zidim.
3 Căci nici măcar Hristos nu s-a mulțumit pe sine însuși. Ci, după cum
este scris: “Reproșurile celor care vă ocărau pe voi au căzut asupra mea”.
4 Căci tot ceea ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura
noastră, pentru ca, prin perseverență și prin încurajarea Scripturilor, să
avem nădejde.
5 Or, Dumnezeul perseverenței și al încurajării să vă dea să fiți de aceeași
părere unii cu alții, potrivit cu Hristos Isus,
6 pentru ca, cu o singură gură, să slăviți cu un singur gând pe Dumnezeul
și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.
7 De aceea, acceptați-vă unii pe alții, cum și Hristos v-a acceptat pe voi,
spre slava lui Dumnezeu.
8 Acum spun că Hristos a fost făcut rob al circumciziei pentru adevărul
lui Dumnezeu, ca să confirme promisiunile făcute părinților,
9 și ca neamurile să slăvească pe Dumnezeu pentru îndurarea Sa. După
cum este scris,
“De aceea te voi lăuda printre neamuri.
și voi cânta în numele Tău.”

10 El spune din nou,
“Bucurați-vă, neamuri, împreună cu poporul Său”.
11 Din nou,
“Lăudați pe Domnul, voi toate neamurile!
Toate popoarele să îl laude.”
12 Isaia spune din nou,
“Acolo va fi rădăcina lui Iesei,
cel care se ridică să stăpânească peste neamuri;
în El vor nădăjdui neamurile.”
13 Și Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, ca să sporiți în nădejde prin puterea Duhului Sfânt.
14 Și eu însumi sunt încredințat de voi, frații mei, că voi înșivă sunteți plini de bunătate, plini de toată știința, în stare să îndemnați și pe alții.
15 Dar vă scriu cu mai multă îndrăzneală în parte ca să vă reamintesc, datorită harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,
16 ca să fiu slujitor al lui Isus Hristos pentru neamuri, slujind ca preot al Bunei Vestiri a lui Dumnezeu, pentru ca jertfa neamurilor să fie acceptabilă, sfințită prin Duhul Sfânt.
17 Prin urmare, mă laud în Hristos Isus în ceea ce privește lucrurile care țin de Dumnezeu.
18 Căci nu îndrăznesc să vorbesc despre alte lucruri decât despre cele pe care Hristos le-a lucrat prin mine pentru ascultarea neamurilor, prin cuvânt și prin faptă,
19 în puterea semnelor și a minunilor, în puterea Duhului lui Dumnezeu; astfel încât, din Ierusalim și de jur împrejur până în Iliricum, am propovăduit pe deplin Vestea cea Bună a lui Hristos;
20 da, făcându-mi scopul de a propovădui Vestea cea Bună, nu acolo unde Hristos a fost deja numit, ca să nu construiesc pe temelia altuia.
21 Ci, după cum este scris,
“Ei vor vedea, la care nu a venit nicio veste despre el.
Cei care nu au auzit vor înțelege.”
22 De aceea și eu am fost împiedicat de atâtea ori să vin la voi,
23 dar acum, neavând loc în aceste ținuturi și având de atâția ani dorința de a veni la voi,
24 voi veni la voi ori de câte ori voi merge în Spania. Căci sper să te văd în călătoria mea și să fiu ajutat de tine în drumul meu acolo, dacă mai întâi mă voi putea bucura de compania ta pentru o vreme.
25 Dar acum, zic, mă duc la Ierusalim, pentru a sluji sfinților.
26 Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anumită contribuție pentru săracii dintre sfinții care sunt la Ierusalim.
27 Da, a fost pe placul lor, și ei sunt datori. Căci, dacă neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, le sunt datoare să le slujească și în cele materiale.
28 Așadar, după ce voi fi împlinit aceasta și le voi fi pecetluit acest rod, voi pleca pe drumul vostru spre Spania.
29 Știu că, atunci când voi veni la voi, voi veni în plinătatea binecuvântării Binecuvântării Bunei Vestiri a lui Hristos.
30 Vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos și pentru dragostea Duhului Sfânt, să vă rugați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine,

31 ca să fiu izbăvit de cei neascultători din Iudeea și ca slujba pe care o
am pentru Ierusalim să fie plăcută sfinților,
32 ca să vin la voi cu bucurie, prin voia lui Dumnezeu, și împreună cu
voi să găsesc odihnă.
33 Acum, Dumnezeul păcii să fie cu voi toți. Amin.

16

1 Vă încredințez pe Febe, sora noastră, care este slujitoare a adunării
din Cencreea,
2 ca să o primiți în Domnul, în chip vrednic de sfinți, și să o ajutați în
tot ceea ce va avea nevoie de la voi, căci ea însăși a ajutat pe mulți și pe
mine însumi.
3 Salutați pe Prisca și pe Acuila, tovarășii mei de muncă în Hristos Isus,
4 care și-au riscat gâtul pentru viața mea și cărora nu numai eu le
mulțumesc, ci și toate adunările neamurilor.
5 Salutați adunarea care se află în casa lor. Salutați-l pe Epaeneț,
preaiubitul meu, care este cel dintâi rod al Ahaiei pentru Hristos.
6 Salutați-o pe Maria, care a muncit mult pentru noi.
7 Salutați-i pe Andronic și pe Junia, rudele mele și tovarășii mei de
închisoare, care sunt remarcabili printre apostoli, care au fost și ei în
Hristos înaintea mea.
8 Salutați-l pe Amplias, iubitul meu în Domnul.
9 Salutați pe Urbanus, tovarășul nostru de muncă în Hristos, și pe
Stachys, iubitul meu.
10 Salutați pe Apelles, cel aprobat în Hristos. Salutați-i pe cei din casa lui
Aristobulus.
11 Salutați pe Irodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa lui Narcis, care
sunt în Domnul.
12 Salutați pe Tryphaena și Tryphosa, care lucrează în Domnul. Salutați-
o pe Persis, cea iubită, care a lucrat mult în Domnul.
13 Salutați pe Rufus, cel ales în Domnul, pe mama lui și pe ai mei.
14 Salutați pe Asincritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas și pe frații
care sunt cu ei.
15 Salutați pe Filologus și pe Iulia, pe Nereus și pe sora lui, pe Olimpa și
pe toți sfinții care sunt cu ei.
16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Vă salută adunările lui
Hristos.
17 Acum, fraților, vă rog să vă uitați la cei ce fac dezbinări și prilejuri de
poticnire, împotriva învățăturii pe care ați învățat-o, și să vă depărtați de
ei.
18 Căci cei ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Isus Hristos, ci propriei
lor pântece; și prin vorbirea lor netedă și lingușitoare înșală inimile celor
nevinovați.
19 Căci ascultarea voastră a devenit cunoscută de toți. De aceea mă
bucur pentru voi. Dar doresc ca voi să fiți înțelepți în ceea ce este bun,
dar nevinovați în ceea ce este rău.
20 Și Dumnezeul păcii îl va zdrobi repede pe Satana sub picioarele
voastre.
Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi.
21 Timotei, tovarășul meu de muncă, vă salută, precum și Lucius, Iason
și Sosipater, rudele mele.

22 Eu, Tertius, care scriu scrisoarea, vă salut în Domnul.
23 Gaius, gazda mea și gazda întregii adunări, vă salută. Erastus, trezorierul orașului, vă salută, la fel ca și fratele Quartus.
24 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi toți! Amin.
25 *

* **16:25** TR plasează Romani 14:24-26 la sfârșitul lui Romani în loc de la sfârșitul capitolului 14 și numără aceste versete 16:25-27.

Prima scrisoare a lui Pavel către Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos prin voia lui Dumnezeu,
și fratele nostru Sostene,
2 către adunarea lui Dumnezeu care este în Corint, către cei sfințiți în
Hristos Isus, numiți sfinți, și către toți cei ce cheamă numele Domnului
nostru Isus Hristos în orice loc, atât al lor, cât și al nostru:
3 Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la
Domnul Isus Hristos.
4 Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru harul lui Dumnezeu
care v-a fost dat în Hristos Isus,
5 pentru că în toate v-ați îmbogățit în El, în toată vorbirea și în toată
cunoștința,
6 după cum a fost întărită în voimărturia lui Hristos,
7 ca să nu rămâneți în urmă cu nici un dar, așteptând descoperirea
Domnului nostru Isus Hristos,
8 care vă va întări și el până la sfârșit, nevinovați în ziua Domnului
nostru Isus Hristos.
9 Dumnezeu este credincios, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului
său, Isus Hristos, Domnul nostru.
10 Vă rog, fraților, în Numele Domnului nostru Isus Hristos, ca toți
să vorbiți același lucru și să nu fie între voi nici o deosebire, ci să vă
desăvârșiți împreună în același gând și în aceeași judecată.
11 Căci mi s-a raportat despre voi, frații mei, de către cei care sunt din
casa lui Chloe, că sunt certuri între voi.
12 Vreau să spun că fiecare dintre voi spune: “Eu îl urmez pe Pavel”,
“Eu îl urmez pe Apolo”, “Eu îl urmez pe Cefa” și “Eu îl urmez pe Hristos”.
13 Este Hristos împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau ați fost
botezați în numele lui Pavel?
14 Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul dintre voi, în
afară de Crispus și de Gaius,
15 pentru ca nimeni să nu spună că v-am botezat în numele meu.
16 (Am botezat și casa lui Ștefanas; în afară de ei, nu știu dacă am mai
botezat pe altcineva).
17 Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să propovăduiesc Vestea
cea Bună — nu cu înțelepciune de cuvinte, pentru ca crucea lui Hristos
să nu fie anulată.
18 Căci cuvântul crucii este o nebunie pentru cei care mor, dar pentru
noi, cei care suntem mântuiți, este puterea lui Dumnezeu.
19 Căci este scris,
“Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți.
Voi nimici discernământul celor pricepuți.”
20 Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este cel care discută
în acest veac? Oare nu a făcut Dumnezeu nebună înțelepciunea acestei
lumi?
21 Căci, văzând că, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea, prin
înțelepciunea ei, nu a cunoscut pe Dumnezeu, a fost plăcerea lui
Dumnezeu ca, prin nebunia propovăduirii, să mântuiască pe cei ce cred.
22 Căci iudeii cer semne, grecii caută înțelepciunea,

23 dar noi Îl predicăm pe Hristos răstignit, care este o piatră de poticnire
pentru iudei și o nebunie pentru greci,
24 dar pentru cei chemați, atât iudei cât și greci, Hristos este puterea lui
Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu;
25 pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii,
iar slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.
26 Căci vedeți, fraților, chemarea voastră: nu mulți sunt înțelepți după
trup, nu mulți viteji și nu mulți nobili;
27 ci Dumnezeu a ales lucrurile nebunești ale lumii, ca să facă de rușine
pe cei înțelepți. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de
rușine pe cele puternice.
28 Dumnezeu a ales lucrurile smerite ale lumii, lucrurile disprețuite și
lucrurile care nu există, ca să nimicească lucrurile care există,
29 pentru ca nicio făptură să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.
30 Datorită lui, voi sunteți în Hristos Isus, care ne-a fost făcut
înțelepciune de la Dumnezeu, și dreptate, și sfințire, și răscumpărare,
31 pentru ca, așa cum este scris: “Cine se laudă, să se laude în Domnul”.

2

1 Când am venit la voi, fraților, n-am venit cu o vorbire sau cu
înțelepciune, ca să vă vestesc mărturia lui Dumnezeu.
2 Căci am hotărât să nu cunosc nimic între voi decât pe Isus Hristos și
pe cel răstignit.
3 Am fost cu voi în slăbiciune, în frică și în mult tremur.
4 Discursul meu și propovăduirea mea nu erau în cuvinte convingătoare
ale înțelepciunii omenești, ci în demonstrația Duhului și a puterii,
5 pentru ca credința voastră să nu stea în înțelepciunea oamenilor, ci în
puterea lui Dumnezeu.
6 Noi însă vorbim cu înțelepciune printre cei maturi, dar nu cu
înțelepciunea lumii acesteia și nici cu cea a conducătorilor lumii acesteia,
care sunt pe cale de dispariție.
7 Ci noi vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu în taină, înțelepciunea care
a fost ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai dinainte de lumi, pentru
gloria noastră,
8 și pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre conducătorii acestei lumi.
Căci, dacă ar fi știut-o, nu L-ar fi răstignit pe Domnul slavei.
9 Dar, după cum este scris,
“Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit,
care nu a intrat în inima omului,
pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei care îl iubesc.”
10 Dar nouă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Sfânt. Căci Duhul
cercetează toate lucrurile, da, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.
11 Căci cine dintre oameni cunoaște lucrurile unui om, dacă nu spiritul
omului care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui
Dumnezeu, în afară de Duhul lui Dumnezeu.
12 Dar noi nu am primit spiritul lumii, ci Duhul care vine de la
Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost date de Dumnezeu
în mod gratuit.
13 Și noi vorbim aceste lucruri, nu în cuvintele pe care le învață
înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le învață Duhul Sfânt,
comparând lucrurile spirituale cu cele spirituale.

14 Or, omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, pentru
că sunt o nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște, pentru că ele sunt
percepute spiritual.
15 Dar cel spiritual discerne toate lucrurile, și el însuși nu trebuie să fie
judecat de nimeni.
16 "Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să îl instruiască?" Dar noi
avem mintea lui Hristos.

3

1 Fraților, n-aș putea să vă vorbesc ca unui duhovnicesc, ci ca unui
trupesc, ca unor prunci în Hristos.
2 V-am hrănit cu lapte, nu cu hrană solidă, pentru că nu erați încă
pregătiți. Într-adevăr, nici acum nu sunteți pregătiți,
3 căci sunteți încă trupești. Căci, în măsura în care între voi există
gelozie, certuri și facțiuni, nu sunteți voi carnali și nu umblați voi pe căile
oamenilor?
4 Căci atunci când unul spune: "Eu îl urmez pe Pavel", iar altul: "Eu îl
urmez pe Apolo", nu sunteți voi carnali?
5 Cine este deci Apolo și cine este Pavel, dacă nu niște slujitori prin care
ați crezut, și fiecare după cum i-a dat Domnul?
6 Eu am sădit. Apolo a udat. Dar Dumnezeu a dat creșterea.
7 Așadar, nici cel care plantează nu este nimic, nici cel care udă, ci
Dumnezeu, care dă creșterea.
8 Or, cel care plantează și cel care udă sunt la fel, dar fiecare își va primi
răsplata după munca sa.
9 Căci noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu. Voi sunteți agricultorii
lui Dumnezeu, constructorii lui Dumnezeu.
10 După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, ca un meșter înțelept
am pus o temelie, și altul zidește pe ea. Dar fiecare să fie atent cum zidește
pe ea.
11 Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă,
care este Isus Hristos.
12 Dar dacă cineva construiește pe temelie cu aur, argint, pietre scumpe,
lemn, fân, paie sau fân,
13 lucrarea fiecăruia va fi descoperită. Căci Ziua o va vesti, pentru că
se descoperă în foc; și focul însuși va testa ce fel de lucrare este lucrarea
fiecăruia.
14 Dacă va rămâne lucrarea cuiva, pe care a construit-o, va primi o
răsplată.
15 Dacă lucrarea cuiva este arsă, va suferi pierderi, dar el însuși va fi
salvat, dar ca prin foc.
16 Nu știți voi că sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu
locuiește în voi?
17 Dacă cineva va distruge templul lui Dumnezeu, Dumnezeu îl va
distruge, căci templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.
18 Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă cineva crede că este
înțelept între voi în lumea aceasta, să se facă nebun, ca să devină înțelept.
19 Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dum-
nezeu. Căci este scris: "El a prins pe cei înțelepți în viclenia lor".
20 Și iarăși: "Domnul cunoaște raționamentele înțelepților, care sunt
fără valoare."

21 De aceea, nimeni să nu se laude în oameni. Căci toate lucrurile sunt
ale voastre,
22 fie că este vorba de Pavel, de Apolo sau de Cefa, de lume, de viață sau
de moarte, de cele prezente sau de cele viitoare. Toate sunt ale voastre,
23 și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.

4

1 Deci, să ne considere omul ca slujitori ai lui Hristos și administratori
ai tainelor lui Dumnezeu.
2 Aici, de altfel, se cere de la administratori să fie găsiți credincioși.
3 Dar în ceea ce mă privește pe mine, este un lucru foarte neînsemnat
să fiu judecat de voi sau de un tribunal omenesc. Da, nici măcar nu mă
judec pe mine însumi.
4 Căci nu știu nimic împotriva mea însumi. Cu toate acestea, nu prin
aceasta sunt îndreptățit, ci cel care mă judecă este Domnul.
5 Așadar, nu judecați nimic înainte de vreme, până când va veni
Domnul, care va scoate la lumină atât lucrurile ascunse ale întunericului,
cât și va descoperi sfaturile inimilor. Atunci fiecare își va primi lauda de
la Dumnezeu.
6 Și aceste lucruri, fraților, le-am transferat, în chip figurat, mie însumi
și lui Apolo, din pricina voastră, ca să învățați în noi să nu gândiți mai
mult decât este scris, ca să nu vă îngâmfați unii împotriva altora.
7 Căci cine vă deosebește? Și ce aveți voi, pe care nu l-ați primit? Dar
dacă l-ați primit, de ce vă lăudați ca și cum nu l-ați fi primit?
8 Sunteți deja plini. Ați devenit deja bogați. Ai venit să domnești fără
noi. Da, și aș vrea să domnești, pentru ca și noi să domnească împreună
cu tine!
9 Căci mă gândesc că Dumnezeu ne-a arătat pe noi, apostolii, cei din
urmă, ca pe niște condamnați la moarte. Căci suntem dați în spectacol
lumii, atât îngerilor, cât și oamenilor.
10 Noi suntem nebuni din cauza lui Hristos, dar voi sunteți înțelepți în
Hristos. Noi suntem slabi, dar voi sunteți puternici. Voi aveți onoare, dar
noi avem dezonoare.
11 Chiar și în ceasul acesta flămânzim, ne este sete, suntem goi, suntem
bătuți și nu avem o locuință sigură.
12 Ne chinuim, muncind cu mâinile noastre. Când oamenii ne blestemă,
noi binecuvântăm. Fiind persecutați, noi îndurăm.
13 Fiind defăimați, noi implorăm. Suntem făcuți ca mizeria lumii,
murdăria ștearsă de toți, chiar și până acum.
14 Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă rușinez, ci ca să vă îndemn ca pe
niște copii iubiți ai Mei.
15 Căci, deși aveți zece mii de îndrumători în Hristos, nu aveți mulți
părinți. Căci, în Cristos Isus, eu am devenit tatăl vostru prin Buna Vestire.
16 Vă rog, așadar, să fiți imitatori ai mei.
17 Din această cauză, v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu iubit
și credincios în Domnul, care vă va reaminti căile mele care sunt în Cristos,
așa cum învăț eu pretutindeni, în orice adunare.
18 Acum, unii sunt îngâmfați, ca și cum n-aș veni la voi.
19 Dar voi veni la voi în curând, dacă Domnul vrea. Și voi cunoaște, nu
cuvântul celor ce se umflă în pene, ci puterea.
20 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere.

21 Ce vreți voi? Să vin la voi cu un toiag, sau cu dragoste și cu un duh
de blândețe?

5

1 Se spune că între voi este o imoralitate sexuală, și o imoralitate sexuală
cum nu se numește nici măcar printre neamuri: că unul are pe nevasta
tatălui său.
2 Voi sunteți aroganți și nu v-ați jelit, în schimb, ca cel care a făcut această
faptă să fie îndepărtat din mijlocul vostru.
3 Căci eu, cu siguranță, ca absent în trup, dar prezent în duh, am judecat
deja, ca și cum aș fi fost de față, pe cel care a făcut acest lucru.
4 În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă veți aduna împreună
cu spiritul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos,
5 trebuie să predați pe unul ca acesta Satanei pentru distrugerea cărnii,
pentru ca spiritul să fie salvat în ziua Domnului Isus.
6 Lăudăroșenia ta nu este bună. Nu știi că puțină drojdie leagă toată
făina?
7 Curățați drojdia veche, ca să fiți un aluat nou, ca și voi, care sunteți
azime. Căci, într-adevăr, Cristos, Paștele nostru, a fost sacrificat în locul
nostru.
8 De aceea, să ținem sărbătoarea, nu cu drojdie veche, nici cu drojdia
răutății și a răutății, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.
9 V-am scris în scrisoarea mea să nu vă însoțiți cu păcătoșii sexuali;
10 dar nicidecum cu păcătoșii sexuali ai lumii acesteia, cu cei lacomi și
cu cei ce fac jafuri, cu cei ce fac jafuri și cu cei ce se închină la idoli, pentru
că atunci ar trebui să părăsiți lumea.
11 Dar, așa cum este, v-am scris să nu vă asociați cu nimeni care se
numește frate și care este păcătos sexual, sau lacom, sau idolatru, sau
calomniator, sau bețiv, sau extorcator. Nici măcar să nu mâncați cu o
astfel de persoană.
12 Căci ce am eu de-a face cu faptul că trebuie să judec și pe cei de afară?
Nu-i judecați voi pe cei care sunt înăuntru?
13 Dar pe cei din afară, Dumnezeu îi judecă. “Îndepărtați-l pe cel rău
din mijlocul vostru”.

6

1 Îndrăznește vreunul din voi, având ceva împotriva aproapelui său, să
se ducă la judecată înaintea celor nedrepți și nu înaintea sfinților?
2 Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de
voi, sunteți voi nevrednici să judecați cele mai mici chestiuni?
3 Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu atât mai mult, lucrurile care
țin de această viață?
4 Dacă deci trebuie să judecați lucruri care țin de viața aceasta, îi puneți
să judece pe cei care nu au nici o importanță în adunare?
5 Spun aceasta ca să vă fac să vă rușinați. Nu există printre voi nici
măcar un singur înțelept care să fie în stare să decidă între frații săi?
6 Dar fratele se judecă cu fratele, și asta în fața unor necredincioși!
7 Prin urmare, este deja cu totul un defect la voi faptul că aveți procese
unii cu alții. De ce să nu fiți mai degrabă nedreptățiți? De ce să nu fiți mai
degrabă înșelați?

8 Nu, ci voi înșivă înșivă faceți nedreptăți și înșelați, și aceasta împotriva fraților voștri.
9 Sau nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă lăsați înșelați. Nici cei imorali din punct de vedere sexual, nici idolatrii, nici adulterii, nici prostituatele, nici homosexualii,
10 nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici calomniatorii, nici șantajiștii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
11 Unii dintre voi ați fost astfel, dar ați fost spălați. Ați fost sfințiți. Ați fost îndreptățiți în numele Domnului Isus și în Duhul Dumnezeului nostru.
12 "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite", dar nu toate sunt potrivite. "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite", dar nu vreau să fiu adus sub puterea a ceva.
13 "Mâncăruri pentru pântece, și pântecul pentru mâncăruri", dar Dumnezeu îi va nimici atât pe ea, cât și pe ei. Dar trupul nu este pentru imoralitate sexuală, ci pentru Domnul, și Domnul pentru trup.
14 Dumnezeu a înviat pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea Lui.
15 Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Să iau deci mădularele lui Hristos și să le fac mădulare ale unei prostituate? Să nu se întâmple niciodată așa ceva!
16 Sau nu știți că cel care este unit cu o prostituată este un singur trup? Căci "Cei doi", spune el, "vor deveni un singur trup".
17 Dar cel care este unit cu Domnul este un singur duh.
18 Fugiți de imoralitatea sexuală! "Orice păcat pe care îl face un om este în afara trupului", dar cel care comite imoralitate sexuală păcătuiește împotriva propriului său trup.
19 Sau nu știți că trupul vostru este un templu al Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu? Voi nu sunteți ai voștri,
20 căci ați fost cumpărați cu un preț. De aceea slăviți pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7

1 În ce privește cele despre care mi-ai scris, este bine ca un bărbat să nu se atingă de o femeie.
2 Dar, din cauza imoralităților sexuale, fiecare bărbat să aibă propria lui soție și fiecare femeie să aibă propriul ei soț.
3 Bărbatul să dea soției sale afecțiunea care i se cuvine, și tot așa și soția pe soțul ei.
4 Soția nu are autoritate asupra propriului ei trup, ci soțul. La fel și soțul nu are autoritate asupra propriului său trup, ci soția.
5 Nu vă lipsiți unul de altul, decât cu consimțământ, pentru o vreme, ca să vă dedicați postului și rugăciunii și să fiți din nou împreună, pentru ca Satana să nu vă ispitească din cauza lipsei voastre de stăpânire de sine.
6 Dar aceasta o spun ca o concesie, nu ca o poruncă.
7 Totuși, aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine. Totuși, fiecare om are propriul său dar de la Dumnezeu, unul de acest fel și altul de acel fel.
8 Dar celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei dacă rămân așa cum sunt eu.
9 Dar, dacă nu au stăpânire de sine, să se căsătorească. Căci este mai bine să se căsătorească decât să ardă de pasiune.

10 Celor căsătoriți însă le poruncesc — nu eu, ci Domnul — ca soția să
nu-și părăsească soțul
11 (dar dacă se desparte, să rămână nemăritată sau să se împace cu soțul
ei), iar soțul să nu-și părăsească soția.
12 Iar celorlalți, nu eu, ci Domnul, le spun: Dacă vreun frate are o nevastă
necredincioasă și ea este mulțumită să trăiască cu el, să nu o părăsească.
13 Femeia care are un soț necredincios, și el este mulțumit să trăiască
cu ea, să nu-și părăsească soțul.
14 Căci soțul necredincios este sfințit în soție, și soția necredincioasă este
sfințită în soț. Altfel, copiii voștri ar fi necurați, dar acum sunt sfințiți.
15 Totuși, dacă cel necredincios se desparte, să fie despărțire. Fratele
sau sora nu se află sub robie în astfel de cazuri, ci Dumnezeu ne-a chemat
în pace.
16 Căci de unde știi tu, soție, dacă îți vei salva soțul? Sau de unde știi
tu, soț, dacă îți vei salva soția?
17 Numai că, după cum a împărțit Domnul fiecăruia, după cum l-a
chemat Dumnezeu, așa să umble fiecare. Așa poruncesc eu în toate
adunările.
18 A fost chemat cineva care a fost tăiat împrejur? Să nu se facă
necircumcis. A fost cineva chemat în necircumcizie? Să nu fie circumcis.
19 Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia nu este nimic, dar ceea ce
contează este păzirea poruncilor lui Dumnezeu.
20 Fiecare să rămână în chemarea în care a fost chemat.
21 Ați fost chemați fiind robi? Nu lăsa ca acest lucru să te deranjeze, dar
dacă ai ocazia să devii liber, folosește-o.
22 Căci cel care a fost chemat în Domnul fiind rob, este omul liber al
Domnului. La fel, cel care a fost chemat fiind liber este robul lui Hristos.
23 Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți robi ai oamenilor.
24 Fraților, fiecare om, în orice condiție a fost chemat, să rămână în acea
condiție cu Dumnezeu.
25 În ceea ce privește fecioarele, nu am poruncă de la Domnul, ci judec
ca unul care a primit îndurare de la Domnul, ca să fie de încredere.
26 De aceea cred că, din cauza strâmtorării care ne apasă, este bine ca
un om să rămână așa cum este.
27 Ești legat de o soție? Nu căuta să fii eliberat. Ești liber de o soție? Nu
căuta o soție.
28 Dar dacă te căsătorești, nu ai păcătuit. Dacă o fecioară se căsătorește,
nu a păcătuit. Cu toate acestea, cei ca ei vor avea opresiune în carne și
vreau să vă cruț.
29 Dar vă spun următorul lucru, fraților: timpul este scurt. De acum
încolo, atât cei care au soții pot fi ca și cum nu ar avea niciuna;
30 și cei care plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei care se bucură, ca și
cum nu s-ar bucura; și cei care cumpără, ca și cum nu ar avea;
31 și cei care se folosesc de lume, ca și cum nu s-ar folosi de ea din plin.
Căci modul acestei lumi trece.
32 Dar eu vreau ca voi să fiți liberi de griji. Cel necăsătorit se îngrijește
de lucrurile Domnului, cum să placă Domnului;
33 dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soției
sale.
34 Există, de asemenea, o diferență între o soție și o fecioară. Femeia
necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă atât în

trup, cât și în spirit. Dar cea care este căsătorită se îngrijește de lucrurile
lumii — cum ar putea să-i placă soțului ei.
35 Spun aceasta spre folosul vostru, nu ca să vă prind în capcană, ci
pentru ceea ce se cuvine și pentru ca voi să vă ocupați de Domnul fără să
vă distrageți atenția.

36 Dar dacă cineva crede că se poartă necuviincios cu fecioara lui, dacă
ea a trecut de vârsta cea mai înaintată, și dacă este nevoie, să facă ce
vrea. El nu păcătuiește. Lasă-i să se căsătorească.
37 Dar cel care stă neclintit în inima sa, fără să aibă nicio urgență, dar
care are putere asupra voinței sale și a hotărât în inima sa să-și păstreze
fecioara, face bine.
38 Așadar, atât cel care își dă în căsătorie propria fecioară face bine, cât
și cel care nu o dă în căsătorie face mai bine.

39 Soția este obligată prin lege atâta timp cât trăiește bărbatul ei; dar
dacă soțul a murit, ea este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în
Domnul.
40 Dar ea este mai fericită dacă rămâne așa cum este, după părerea mea,
și cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

8

1 În ceea ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că noi toți avem
cunoștință. Cunoașterea umflă, dar dragostea zidește.
2 Dar dacă cineva crede că știe ceva, nu știe încă așa cum ar trebui să
știe.
3 Dar oricine iubește pe Dumnezeu este cunoscut de el.

4 De aceea, cu privire la mâncarea de lucruri jertfite idolilor, știm că nu
este niciun idol în lume și că nu este alt Dumnezeu decât unul singur.
5 Căci, deși există lucruri care se numesc “dumnezei”, fie în ceruri, fie
pe pământ — căci sunt mulți “dumnezei” și mulți “domni” —
6 totuși, pentru noi există un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate
lucrurile și noi pentru el; și un singur Domn, Isus Hristos, prin care sunt
toate lucrurile și noi trăim prin el.

7 Dar această cunoaștere nu este în toți oamenii. Ci unii, având până
acum conștiința unui idol, mănâncă ca dintr-un lucru sacrificat unui idol,
iar conștiința lor, fiind slabă, este pângărită.
8 Dar nu mâncarea ne va recomanda lui Dumnezeu. Căci nici dacă nu
mâncăm nu suntem mai răi, nici dacă mâncăm nu suntem mai buni.
9 Dar aveți grijă ca această libertate a voastră să nu devină în niciun caz
o piatră de poticnire pentru cei slabi.
10 Căci, dacă un om vă vede pe voi, care aveți cunoștință, stând în
templul unui idol, oare conștiința lui, dacă este slabă, nu va fi încurajată
să mănânce lucruri sacrificate idolilor?
11 Și, prin știința voastră, cel slab piere, fratele pentru care a murit
Hristos.
12 Astfel, păcătuind împotriva fraților și rănindu-le conștiința când este
slabă, voi păcătuiți împotriva lui Hristos.
13 De aceea, dacă mâncarea îl face pe fratele meu să se poticnească, nu
voi mai mânca carne în veci, ca să nu-l fac pe fratele meu să se poticnească.

9

1 Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu l-am văzut pe Isus Hristos,
Domnul nostru? Nu ești tu lucrarea mea în Domnul?
2 Dacă pentru alții nu sunt apostol, cel puțin pentru voi sunt, căci voi
sunteți pecetea apostolatului meu în Domnul.
3 Iată apărarea mea în fața celor ce mă cercetează:
4 Nu avem noi dreptul să mâncăm și să bem?
5 Nu avem dreptul să luăm cu noi o soție credincioasă, ca ceilalți apostoli,
ca frații Domnului și ca Cefa?
6 Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?
7 Ce soldat a servit vreodată pe cheltuiala sa? Cine plantează o vie și
nu mănâncă din roadele ei? Sau cine paște o turmă și nu bea din laptele
turmei?
8 Spun eu oare aceste lucruri după obiceiurile oamenilor? Sau nu spune
și Legea același lucru?
9 Căci este scris în legea lui Moise: “Să nu pui botniță boului în timp ce
bate grâul”. Oare pentru boi îi pasă lui Dumnezeu,
10 sau o spune cu siguranță de dragul nostru? Da, a fost scris de dragul
nostru, pentru că cel care ară trebuie să ară în speranță, iar cel care ară
în speranță trebuie să aibă parte de speranța lui.
11 Dacă noi v-am semănat lucruri spirituale, este mare lucru dacă vă
secerăm lucruri trupești?
12 Dacă alții se împărtășesc de acest drept asupra voastră, nu avem noi
încă și mai mult?
Cu toate acestea, nu ne-am folosit de acest drept, ci suportăm totul, ca
să nu punem piedici bunei vestiri a lui Hristos.
13 Nu știți că cei care slujesc în jurul lucrurilor sacre mănâncă din
lucrurile templului, iar cei care servesc la altar au partea lor cu altarul?
14 Tot așa, Domnul a rânduit ca cei care vestesc Buna Vestire să trăiască
din Buna Vestire.
15 Dar eu n-am folosit nimic din toate acestea și nu scriu aceste lucruri
ca să se facă așa în cazul meu, căci mai degrabă aș vrea să mor, decât ca
cineva să-mi strice mândria.
16 Căci, dacă propovăduiesc Vestea cea bună, nu am cu ce să mă
laud, pentru că necesitatea îmi este impusă; dar vai de mine dacă nu
propovăduiesc Vestea cea bună.
17 Căci, dacă fac aceasta de bunăvoie, am o răsplată. Dar dacă nu de
bunăvoie, am o administrare care mi-a fost încredințată.
18 Care este, așadar, răsplata mea? Ca, atunci când predic Buna Vestire,
să prezint Buna Vestire a lui Cristos fără nicio taxă, pentru a nu abuza de
autoritatea mea în Buna Vestire.
19 Căci, deși eram liber de toate, m-am supus tuturor, ca să câștig mai
mult.
20 La iudei m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; la cei ce sunt
sub Lege, ca sub Lege, ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;
21 la cei fără Lege, ca fără Lege (nefiind fără Lege față de Dumnezeu, ci
sub Lege față de Hristos), ca să câștig pe cei fără Lege.
22 celor slabi m-am făcut ca un slab, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut
totul pentru toți, ca să salvez pe unii prin toate mijloacele.
23 Acum fac aceasta pentru Buna Vestire, ca să fiu părtaș la ea.

24 Nu știți că cei care aleargă într-o cursă aleargă toți, dar unul singur
primește premiul? Aleargă așa, ca să câștigi.
25 Orice om care se străduiește în jocuri își exercită stăpânirea de sine
în toate lucrurile. Or, ei o fac pentru a primi o coroană coruptibilă, dar
noi una incoruptibilă.
26 De aceea, alerg așa, nu fără țintă. Mă lupt așa, nu bătând aerul,
27 ci îmi bat trupul și îl supun, ca nu cumva, după ce am propovăduit
altora, să fiu eu însumi descalificat.

10

1 Și nu vreau să nu știți, fraților, că părinții noștri au fost cu toții sub
nor și au trecut cu toții prin mare,
2 și că toți au fost botezați în Moise în nor și în mare,
3 și că toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,
4 și că toți au băut aceeași băutură duhovnicească. Căci ei au băut dintr-
o stâncă spirituală care i-a urmat, iar stânca era Hristos.
5 Totuși, cu cei mai mulți dintre ei, Dumnezeu nu a fost mulțumit, pentru
că au fost doborâți în pustiu.
6 Și aceste lucruri au fost exemplele noastre, ca să nu poftim la lucruri
rele, cum au poftit și ei.
7 Să nu fiți idolatri, cum erau unii dintre ei. După cum este scris:
“Poporul ședea să mănânce și să bea și se ridica să se joace”.
8 Să nu săvârșim imoralități sexuale, cum făceau unii dintre ei, și într-o
singură zi au căzut douăzeci și trei de mii de oameni.
9 Să nu-l punem la încercare pe Hristos, cum au făcut unii dintre ei și
au pierit prin șerpi.
10 Să nu ne cârtiți, cum au cârtit și unii dintre ei și au pierit de
distrugător.
11 Toate aceste lucruri li s-au întâmplat lor ca exemplu și au fost scrise
pentru învățătura noastră, asupra cărora au venit sfârșiturile veacurilor.
12 De aceea, cel care crede că stă în picioare să aibă grijă să nu cadă.
13 Nici o ispită nu v-a prins, decât cea obișnuită pentru oameni.
Credincios este Dumnezeu, care nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile
voastre, ci, odată cu ispita, vă va da și calea de scăpare, ca s-o puteți
îndura.
14 De aceea, iubiții mei, fugiți de idolatrie.
15 Vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați ceea ce spun.
16 Paharul de binecuvântare pe care îl binecuvântăm, nu este el oare o
împărtășire din sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este
ea o împărtășire din trupul lui Hristos?
17 Fiindcă există o singură pâine, noi, care suntem mulți, suntem un
singur trup, căci toți ne împărtășim din aceeași pâine.
18 Gândiți-vă la Israel după trup. Cei care mănâncă sacrificiile nu
participă oare la altar?
19 Atunci ce spun eu? Că un lucru jertfit idolilor este ceva sau că un idol
este ceva?
20 Dar eu spun că lucrurile pe care le sacrifică neamurile le sacrifică
demonilor și nu lui Dumnezeu, și nu doresc ca voi să aveți părtășie cu
demonii.

21 Nu puteți bea și paharul Domnului și paharul demonilor. Nu puteți
lua parte deopotrivă la masa Domnului și la masa demonilor.
22 Sau Îl provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai puternici
decât el?
23 “Toate lucrurile îmi sunt permise, dar nu toate sunt de folos.” “Toate
lucrurile îmi sunt permise”, dar nu toate zidesc.
24 Nimeni să nu-și caute binele propriu, ci fiecare să caute binele
aproapelui său.
25 Tot ce se vinde în măcelărie, să mănânce, fără să pună întrebări din
cauza conștiinței,
26 căci “al Domnului este pământul și plinătatea lui”.
27 Dar dacă unul dintre cei necredincioși te invită la masă și tu ești
înclinat să mergi, mănâncă tot ce ți se pune în față, fără să pui întrebări,
din motive de conștiință.
28 Dar dacă cineva vă spune: “Acest lucru a fost oferit idolilor”, nu-
l mâncați, de dragul celui care v-a spus și de dragul conștiinței. Căci
“pământul este al Domnului, cu toată plinătatea lui”.
29 Conștiința, zic, nu a ta, ci a celuilalt. Căci de ce libertatea mea este
judecată de o altă conștiință?
30 Dacă iau parte cu recunoștință, de ce sunt denunțat pentru ceva
pentru care mulțumesc?
31 De aceea, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, să faceți
totul spre slava lui Dumnezeu.
32 Să nu dați prilej de poticnire, nici iudeilor, nici grecilor, nici adunării
lui Dumnezeu;
33 după cum și eu mulțumesc tuturor în toate, nu caut folosul meu, ci
folosul celor mulți, ca să fie mântuiți.

11

1 Fiți imitatori ai mei, cum și eu sunt al lui Hristos.
2 Și acum vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de mine în toate lucrurile
și că țineți cu tărie tradițiile, așa cum vi le-am dat eu.
3 Dar vreau să știți că capul oricărui bărbat este Hristos, iar capul femeii
este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu.
4 Orice om care se roagă sau profețește, având capul acoperit, își
necinstește capul.
5 Dar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul descoperit își
dezonorează capul. Căci este unul și același lucru ca și cum ar fi rasă.
6 Căci, dacă o femeie nu este acoperită, să i se taie și părul. Dar dacă este
rușinos pentru o femeie să aibă părul tăiat sau să fie rasă, să fie acoperită.
7 Căci într-adevăr, bărbatul nu trebuie să aibă capul acoperit, pentru că
el este chipul și slava lui Dumnezeu, dar femeia este slava bărbatului.
8 Căci nu bărbatul vine din femeie, ci femeia vine din bărbat;
9 căci nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.
10 De aceea, femeia trebuie să aibă autoritate asupra capului ei, din cauza
îngerilor.
11 Totuși, în Domnul, nici femeia nu este independentă de bărbat, nici
bărbatul nu este independent de femeie.
12 Căci, după cum femeia a ieșit din bărbat, tot așa și bărbatul iese prin
femeie; dar toate lucrurile sunt de la Dumnezeu.

13 Judecați voi înșivă. Se cuvine ca o femeie să se roage lui Dumnezeu
fără să fie descoperită?
14 Oare nu vă învață chiar natura însăși că, dacă un bărbat are părul
lung, este o dezonoare pentru el?
15 Dar dacă o femeie are părul lung, este o glorie pentru ea, căci părul
îi este dat ca acoperământ.
16 Dar dacă vreun bărbat pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de
obicei și nici adunările lui Dumnezeu.
17 Dar, dându-vă această poruncă, nu vă laud, pentru că vă adunați nu
spre bine, ci spre rău.
18 Pentru că, mai întâi de toate, când vă adunați în adunare, aud că între
voi există diviziuni, și în parte cred aceasta.
19 Căci trebuie să existe și între voi facțiuni, pentru ca cei care sunt
aprobați să fie descoperiți printre voi.
20 De aceea, când vă adunați laolaltă, nu este cina Domnului ceea ce
mâncați.
21 Căci, în timpul mesei voastre, fiecare își ia mai întâi cina lui. Unul
este flămând, iar altul este beat.
22 Ce, n-aveți voi case în care să mâncați și să beți? Sau disprețuiți
adunarea lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei care nu au destul? Ce
să vă spun? Să vă laud? În aceasta nu vă laud.
23 Căci am primit de la Domnul ceea ce v-am spus și vouă: că Domnul
Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine.
24 După ce a mulțumit, a frânt-o și a zis: “Luați, mâncați. Acesta este
trupul Meu, care este frânt pentru voi. Faceți aceasta în memoria mea”.
25 În același fel a luat și paharul după cină, zicând: “Acest pahar este
noul legământ în sângele Meu. Faceți aceasta, de câte ori veți bea, în
amintirea mea”.
26 Căci de câte ori mâncați pâinea aceasta și beți paharul acesta, vestiți
moartea Domnului până când va veni el.
27 De aceea, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul
Domnului fără să fie vrednic de Domnul, se va face vinovat de trupul
și de sângele Domnului.
28 Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce din pâine
și să bea din pahar.
29 Căci cel care mănâncă și bea într-un mod nedemn mănâncă și bea
judecata lui însuși, dacă nu discerne trupul Domnului.
30 Din această cauză mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi și nu puțini
dorm.
31 Căci, dacă ne-am discerne pe noi înșine, nu am fi judecați.
32 Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu
fim condamnați împreună cu lumea.
33 De aceea, frații mei, când vă adunați la masă, așteptați-vă unii pe
alții.
34 Dar dacă cuiva îi este foame, să mănânce acasă, ca nu cumva venirea
voastră împreună să fie pentru judecată. Restul, voi pune ordine când voi
veni.

12

1 În ce privește lucrurile spirituale, fraților, nu vreau să fiți neștiutori.

2 Știți că, atunci când erați păgâni, v-ați lăsat duși de acei idoli muți,
oricum ați fi fost conduși.
3 De aceea vă fac cunoscut că niciun om care vorbește prin Duhul lui
Dumnezeu nu spune: “Isus este blestemat”. Nimeni nu poate spune: “Isus
este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.

4 Și sunt felurite daruri, dar este același Duh.
5 Există diferite feluri de slujire, și același Domn.
6 Există diferite feluri de lucrări, dar același Dumnezeu care lucrează
totul în toate.
7 Dar fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului, spre folosul tuturor.
8 Căci unuia i se dă prin Duhul cuvântul înțelepciunii, iar altuia
cuvântul cunoștinței, potrivit aceluiași Duh,
9 altuia credința, prin același Duh, și altuia darurile de vindecare, prin
același Duh,
10 și altuia lucrarea minunilor, și altuia profeția, și altuia discernământul
spiritelor, altuia diferite feluri de limbi, și altuia interpretarea limbilor.
11 Dar unul și același Duh produce toate acestea, împărțind fiecăruia în
parte, după cum dorește.

12 Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și toate
mădularele trupului, fiind multe, sunt un singur trup, tot așa și Hristos.
13 Căci într-un singur Duh am fost botezați toți într-un singur trup, fie
iudei, fie greci, fie robi, fie liberi, și toți am fost dați să bem într-un singur
Duh.
14 Căci trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.
15 Dacă piciorul ar zice: “Pentru că nu sunt mâna, nu fac parte din trup”,
nu este deci parte din trup.
16 Dacă urechea ar spune: “Pentru că nu sunt ochiul, nu fac parte din
corp”, nu este deci nu face parte din corp.
17 Dacă tot corpul ar fi un ochi, unde ar fi auzul? Dacă întregul ar fi auz,
unde ar fi mirosul?
18 Dar acum Dumnezeu a așezat membrele, fiecare dintre ele, în trup,
așa cum a dorit.
19 Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?
20 Dar acum sunt multe mădulare, dar un singur trup.
21 Ochiul nu poate spune mâinii: “Nu am nevoie de tine”, sau iarăși
capul către picioare: “Nu am nevoie de tine”.
22 Nu, mult mai degrabă, acele membre ale trupului care par mai slabe
sunt necesare.
23 Acele părți ale trupului pe care le considerăm mai puțin onorabile,
pe acelea le acordăm o onoare mai abundentă; și părțile noastre
neprezentabile au o modestie mai abundentă,
24 în timp ce părțile noastre prezentabile nu au o asemenea nevoie. Dar
Dumnezeu a alcătuit trupul laolaltă, dând o cinste mai abundentă părții
inferioare,
25 pentru ca în trup să nu existe dezbinare, ci ca membrele să aibă
aceeași grijă unele de altele.
26 Când un membru suferă, toate membrele suferă împreună cu el. Când
un membru este onorat, toate membrele se bucură împreună cu el.

27 Voi sunteți trupul lui Hristos și sunteți mădularele lui Hristos.

28 Dumnezeu a așezat pe unii în adunare: întâi apostoli, al doilea profeți,
al treilea învățători, apoi făcători de minuni, apoi daruri de vindecare, de
ajutor, de guvernare și de diferite feluri de limbi.
29 Oare toți sunt apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți învățători? Sunt
toți făcători de minuni?
30 Au toți daruri de vindecare? Vorbesc toți în diferite limbi? Sunt toți
interpreți?
31 Dar doriți cu ardoare cele mai bune daruri. Mai mult, vă arăt o cale
foarte bună.

13

1 Dacă vorbesc limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu am dragoste,
am ajuns ca o aramă care sună și ca un țambal care sună.
2 Dacă am darul profeției și cunosc toate tainele și toată știința și dacă
am toată credința, încât să mut munții, dar nu am dragoste, nu sunt nimic.
3 Dacă dau toate bunurile mele pentru a hrăni pe cei săraci și dacă îmi
dau trupul pentru a fi ars, dar nu am dragoste, nu-mi folosește la nimic.
4 Dragostea este răbdătoare și bună. Dragostea nu invidiază. Iubirea
nu se laudă, nu este mândră,
5 nu se comportă necorespunzător, nu-și caută propria cale, nu se lasă
provocată, nu ține cont de rău;
6 nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;
7 suportă totul, crede totul, speră totul și rabdă totul.
8 Dragostea nu dă greș niciodată. Dar acolo unde există profeții, ele vor
fi desființate. Acolo unde există diverse limbi, ele vor înceta. Acolo unde
există cunoaștere, ea va dispărea.
9 Căci noi cunoaștem în parte și profețim în parte;
10 dar când va veni ceea ce este complet, atunci ceea ce este parțial va
fi desființat.
11 Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam
ca un copil. Acum, când am devenit om, am lăsat deoparte lucrurile
copilărești.
12 Căci acum vedem într-o oglindă, slab, dar apoi față în față. Acum
cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum și eu am fost
cunoscut pe deplin.
13 Dar acum rămân credința, nădejdea și dragostea — acestea trei. Cea
mai mare dintre acestea este dragostea.

14

1 Urmăriți dragostea și căutați cu râvnă darurile duhovnicești, dar mai
ales să prorociți.
2 Căci cel care vorbește în altă limbă nu vorbește cu oamenii, ci cu
Dumnezeu, căci nimeni nu înțelege, ci în Duhul vorbește taine.
3 Dar cel care profețește vorbește oamenilor pentru zidirea, îndemnul
și mângâierea lor.
4 Cel care vorbește în altă limbă se edifică pe sine însuși, dar cel care
profețește edifică adunarea.
5 Or, eu doresc ca voi toți să vorbiți cu alte limbi, dar și mai mult ca voi
să profețiți. Căci mai mare este cel care profețește decât cel care vorbește
în alte limbi, dacă nu interpretează, pentru ca adunarea să fie zidită.

6 Dar acum, fraților, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi, ce v-aș
folosi, dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin
profeție, fie prin învățătură?
7 Chiar și lucrurile lipsite de viață care produc un sunet, fie că este vorba
de o cimpoiță sau de o harpă, dacă nu ar da o distincție în sunete, cum
s-ar cunoaște ce este cimpoi sau harpă?
8 Căci, dacă trâmbița ar da un sunet nesigur, cine s-ar pregăti pentru
război?
9 La fel și voi, dacă n-ați rosti prin limbă cuvinte ușor de înțeles, cum
s-ar ști ce se vorbește? Căci ați vorbi în aer.
10 Sunt, poate, atâtea feluri de limbi în lume, și nici una dintre ele nu
este lipsită de sens.
11 Dacă, așadar, n-aș cunoaște sensul limbii, aș fi pentru cel care
vorbește un străin, iar cel care vorbește ar fi un străin pentru mine.
12 Așa și voi, de vreme ce sunteți zeloși pentru darurile spirituale, căutați
să abundați pentru zidirea adunării.
13 De aceea, cel ce vorbește în altă limbă să se roage ca să poată
interpreta.
14 Căci, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar priceperea
mea este nefolositoare.
15 Ce ar trebui să fac? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga și cu mintea.
Voi cânta cu duhul și voi cânta și cu mintea.
16 Altfel, dacă binecuvântezi cu duhul, cum va spune “Amin” la
mulțumirea ta cel care ocupă locul celor neînvățați, întrucât nu știe ce
spui?
17 Căci, cu siguranță, tu mulțumești bine, dar celălalt nu este zidit.
18 Mulțumesc Dumnezeului meu că vorbesc cu alte limbi mai mult decât
voi toți.
19 Totuși, în adunare, prefer să spun cinci cuvinte cu înțelegerea mea,
ca să pot instrui și pe alții, decât zece mii de cuvinte în altă limbă.
20 Fraților, nu fiți copii în gânduri, dar în răutate fiți copii, ci în gânduri
fiți maturi.
21 În Lege este scris: “Prin oameni de limbi străine și prin buze de străini
voi vorbi acestui popor. Nici așa nu mă vor asculta, zice Domnul”.”
22 De aceea, alte limbi sunt ca un semn, nu pentru cei care cred, ci pentru
cei necredincioși; dar profeția este un semn, nu pentru cei necredincioși,
ci pentru cei care cred.
23 Așadar, dacă se adună toată adunarea și toți vorbesc cu alte limbi
și intră oameni neînvățați sau necredincioși, nu vor spune ei că sunteți
nebuni?
24 Dar dacă toți propovăduiesc și intră cineva necredincios sau
neînvățat, este mustrat de toți și este judecat de toți.
25 Și astfel se descoperă tainele inimii lui. Astfel, el va cădea cu fața
la pământ și se va închina lui Dumnezeu, declarând că Dumnezeu este
într-adevăr în mijlocul vostru.
26 Atunci, fraților, ce este? Când vă adunați, fiecare dintre voi are
un psalm, are o învățătură, are o revelație, are o altă limbă sau are o
interpretare. Să faceți totul pentru a vă edifica unii pe alții.
27 Dacă cineva vorbește într-o altă limbă, să fie doi sau cel mult trei, pe
rând, și pe rând, și unul să interpreteze.

28 Dar, dacă nu este niciun interpret, să tacă în adunare și să vorbească
pentru sine și pentru Dumnezeu.
29 Să vorbească doi sau trei dintre profeți, iar ceilalți să discearnă.
30 Dar dacă se face o descoperire unui alt om care stă de față, cel dintâi
să tacă.
31 Căci voi toți puteți profeți unul câte unul, ca toți să învețe și toți să
fie îndemnați.
32 Duhurile profeților sunt supuse profeților,
33 căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al confuziei, ci al păcii, ca în
toate adunările sfinților.
34 Soțiile să facă liniște în adunări, căci nu le-a fost permis să vorbească
decât cu supunere, așa cum spune și legea,
35 dacă doresc să învețe ceva. "Să-și întrebe acasă soții lor, căci este
rușinos ca o soție să vorbească în adunare."
36 Ce!? Oare de la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau a venit numai
de la voi?
37 Dacă cineva se crede profet sau duhovnic, să recunoască cele ce vă
scriu, că sunt porunca Domnului.
38 Dar dacă cineva este ignorant, să fie ignorant.
39 De aceea, fraților, doriți cu tot dinadinsul să prorociți și nu interziceți
să vorbiți în alte limbi.
40 Toate lucrurile să se facă cu decență și în ordine.

15

1 Și acum, fraților, vă vestesc, fraților, vestea cea bună pe care v-am
propovăduit-o, pe care și voi ați primit-o, în care și voi stați în picioare,
2 prin care și voi sunteți mântuiți, dacă țineți cu tărie cuvântul pe care
vi l-am propovăduit, dacă n-ați crezut în zadar.
3 Căci v-am dat mai întâi ceea ce am primit și eu: că Hristos a murit
pentru păcatele noastre, după Scripturi,
4 că a fost îngropat, că a înviat a treia zi, după Scripturi,
5 și că S-a arătat lui Cefa, apoi celor doisprezece.
6 Apoi s-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai
mulți au rămas până acum, dar și unii au adormit.
7 Apoi s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor,
8 și, în cele din urmă, ca unui copil născut la timpul nepotrivit, mi s-a
arătat și mie.
9 Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă
numesc apostol, pentru că am prigonit Adunarea lui Dumnezeu.
10 Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt. Harul care mi-a fost
dat nu a fost zadarnic, ci am lucrat mai mult decât toți aceștia; dar nu eu,
ci harul lui Dumnezeu care era cu mine.
11 Așadar, fie că sunt eu, fie că sunt ei, așa propovăduim noi și așa ați
crezut și voi.
12 Și dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii
dintre voi că nu este înviere a morților?
13 Dar dacă nu există înviere a morților, nici Hristos nu a înviat.
14 Dacă Hristos nu a înviat, atunci propovăduirea noastră este zadarnică
și credința voastră este și ea zadarnică.

15 Da, și noi am fost găsiți martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că am
mărturisit despre Dumnezeu că L-a înviat pe Hristos, pe care nu L-a înviat,
dacă este adevărat că morții nu învie.
16 Căci dacă morții nu au înviat, nici Hristos nu a înviat.
17 Dacă Hristos nu a înviat, credința voastră este zadarnică; sunteți încă
în păcatele voastre.
18 Atunci și cei care au adormit în Hristos au pierit.
19 Dacă am nădăjduit în Hristos numai în această viață, suntem dintre
toți oamenii cei mai jalnici.
20 Dar acum Hristos a înviat din morți. El a devenit cel dintâi rod al
celor adormiți.
21 Căci, de vreme ce moartea a venit prin om, tot prin om a venit și
învierea morților.
22 Căci, după cum în Adam toți mor în Adam, tot așa și în Hristos toți
vor fi înviați.
23 Dar fiecare în ordinea sa: Hristos cel dintâi rod, apoi cei ce sunt ai lui
Hristos la venirea Lui.
24 Apoi vine sfârșitul, când va preda Împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când
va desființa orice stăpânire și orice autoritate și putere.
25 Căci trebuie să domnească până când va pune pe toți vrăjmașii Săi
sub picioarele Sale.
26 Ultimul dușman care va fi desființat este moartea.
27 Căci “El a supus toate lucrurile sub picioarele Sale”. Dar când spune:
“Toate lucrurile sunt supuse”, este evident că este exceptat cel care i-a
supus toate lucrurile.
28 După ce toate lucrurile i-au fost supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus
celui care i-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.
29 Altfel, ce vor face cei ce sunt botezați pentru cei morți? Dacă morții
nu înviază deloc, atunci de ce sunt botezați pentru cei morți?
30 De ce stăm și noi în primejdie în fiecare oră?
31 Afirm că, prin lăudăroșia pe care o am în voi, pe care o am în Hristos
Isus, Domnul nostru, mor în fiecare zi.
32 Dacă m-am luptat cu animalele la Efes pentru scopuri omenești, ce-mi
folosește mie? Dacă morții nu învie, atunci “să mâncăm și să bem, căci
mâine murim”.
33 Nu vă lăsați înșelați! “Tovărășiile rele corup bunele moravuri”.
34 Treziți-vă cu dreptate și nu păcătuiți, căci unii nu au cunoștință de
Dumnezeu. Vă spun acest lucru spre rușinea voastră.
35 Dar cineva va zice: “Cum înviază morții?” și: “Cu ce fel de trup vin
ei?”
36 Nebunule, ceea ce tu însuți semeni nu se face viu decât dacă moare.
37 Ceea ce semeni tu însuți, nu semeni trupul care va fi, ci un bob gol,
poate de grâu sau de alt fel.
38 Dar Dumnezeu îi dă un trup, așa cum i-a plăcut lui, și fiecărei semințe
un trup propriu.
39 Nu toate trupurile nu sunt același trup, ci există un trup al oamenilor,
un alt trup al animalelor, altul al peștilor și altul al păsărilor.
40 Există, de asemenea, corpuri cerești și corpuri terestre; dar slava celor
cerești diferă de cea a celor terestre.

41 Există o glorie a soarelui, o altă glorie a lunii și o altă glorie a stelelor;
căci o stea diferă de o altă stea în ceea ce privește gloria.
42 Tot așa și învierea morților. Trupul este semănat stricăcios, dar
înviază nepieritor.
43 Este semănat în dezonoare; este înviat în glorie. Este semănat în
slăbiciune; este înviat în putere.
44 Este semănat un trup natural; este înviat un trup spiritual. Există un
trup natural și există și un trup spiritual.
45 Tot așa este scris: "Cel dintâi om, Adam, a devenit un suflet viu."
Ultimul Adam a devenit un duh dătător de viață.
46 Totuși, nu ceea ce este spiritual este primul, ci ceea ce este natural,
apoi ceea ce este spiritual.
47 Primul om este de pe pământ, făcut din țărână. Al doilea om este
Domnul din ceruri.
48 Cum este cel făcut din țărână, așa sunt și cei care sunt făcuți din
țărână; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei care sunt cerești.
49 După cum am purtat chipul celor făcuți din țărână, să purtăm și noi
chipul celor cerești.
50 Acum, fraților, vă spun următoarele: carnea și sângele nu pot
moșteni Împărăția lui Dumnezeu; nici ceea ce este pieritor nu moștenește
ceea ce este nepieritor.
51 Iată, vă spun o taină. Nu toți vom dormi, ci toți vom fi schimbați,
52 într-o clipă, într-o clipită, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță.
Căci trâmbița va suna și morții vor fi înviați incoruptibili, iar noi vom fi
schimbați.
53 Căci acest trup pieritor trebuie să devină nepieritor și acest muritor
trebuie să se îmbrace în nemurire.
54 Dar când acest trup perisabil va deveni nepieritor și acest muritor se
va îmbrăca în nemurire, atunci se va întâmpla ceea ce este scris: "Moartea
este înghițită de biruință".
55 "Moarte, unde este înțepătura ta?
Hades, unde este victoria ta?"
56 Înțepătura morții este păcatul, și puterea păcatului este legea.
57 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin
Domnul nostru Isus Hristos.
58 De aceea, iubiții mei frați, fiți statornici, neclintiți, sporind mereu în
lucrarea Domnului, pentru că știți că munca voastră nu este în zadar în
Domnul.

16

1 În ce privește colecta pentru sfinți, așa cum am poruncit adunărilor
din Galatia, faceți și voi la fel.
2 În prima zi a fiecărei săptămâni, fiecare dintre voi să economisească
după cum poate prospera, ca să nu se facă colecte când voi veni eu.
3 Când voi sosi, voi trimite pe oricine veți aproba cu scrisori pentru a
duce darul vostru binevoitor la Ierusalim.
4 Dacă se cuvine să merg și eu, vor merge și ei cu mine.
5 Când voi trece prin Macedonia, voi veni la voi, căci trec prin
Macedonia.
6 Dar la voi s-ar putea să rămân la voi, sau chiar să iernez la voi, ca să
mă trimiteți la drum, oriunde m-aș duce.

7 Căci nu vreau să vă văd acum în trecere, ci sper să rămân o vreme cu
voi, dacă Domnul va îngădui.
8 Dar voi rămâne la Efes până la Cincizecime,
9 pentru că mi s-a deschis o ușă mare și eficientă și sunt mulți adversari.
10 Iar dacă vine Timotei, vezi să fie cu voi fără teamă, căci el face lucrarea
Domnului, cum fac și eu.
11 De aceea, nimeni să nu-l disprețuiască. Ci puneți-l înainte, în pace,
în călătoria lui, ca să vină la mine, căci îl aștept cu frații.
12 În ce privește pe fratele Apolo, l-am îndemnat să vină la voi împreună
cu frații, dar nu a dorit deloc să vină acum; dar va veni când va avea
ocazia.
13 Privește! Rămâneți tari în credință! Fiți curajoși! Fiți tari!
14 Tot ceea ce faceți să fie făcut cu dragoste.
15 Și vă rog, fraților, că știți că casa lui Ștefanas este cea dintâi roadă
din Ahaia, și că s-a pus în slujba sfinților,
16 și voi să vă supuneți lor și tuturor celor ce ajută la lucrare și lucrează.
17 Mă bucur de venirea lui Ștefanas, a lui Fortunatus și a lui Achaicus;
căci ceea ce lipsea din partea voastră, ei au suplinit.
18 Căci ei au împrospătat spiritul meu și al vostru. De aceea,
recunoașteți-i pe cei care sunt astfel.
19 Adunările din Asia vă salută. Acuila și Priscila vă salută călduros în
Domnul, împreună cu adunarea care este în casa lor.
20 Toți frații vă salută. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
21 Această salutare este făcută de mine, Pavel, cu mâna mea.
22 Dacă cineva nu iubește pe Domnul Isus Hristos, să fie blestemat. Vino,
Doamne!
23 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.
24 Dragostea mea pentru voi toți în Hristos Isus. Amin.

A doua scrisoare a lui Pavel către Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei,
fratele nostru, către adunarea lui Dumnezeu care este în Corint, împreună
cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia:
2 Har și pace vouă, de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus
Hristos!
3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,
Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri,
4 care ne mângâie în toate necazurile noastre, ca să putem mângâia și
noi pe cei ce se află în vreun necaz, prin mângâierea cu care noi înșine
suntem mângâiați de Dumnezeu.
5 Căci, după cum suferințele lui Hristos abundă pentru noi, tot așa și
mângâierea noastră abundă prin Hristos.
6 Dar dacă suntem în suferință, este pentru mângâierea și mântuirea
voastră. Dacă noi suntem mângâiați, este pentru mângâierea voastră,
care produce în voi răbdarea răbdării aceloraşi suferințe pe care le
suferim și noi.
7 Nădejdea noastră pentru voi este statornică, știind că, întrucât sunteți
părtași la suferințe, sunteți și la mângâiere.
8 Căci nu vrem, fraților, să nu fiți informați despre nenorocirea noastră,
care ni s-a întâmplat în Asia, că am fost împovărați peste măsură de mult,
mai presus de puterile noastre, încât am ajuns la disperare de viață.
9 Da, noi înșine am avut în noi înșine condamnarea la moarte, ca să nu
ne încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu, care învie morții,
10 care ne-a izbăvit dintr-o moarte atât de mare și care ne izbăvește și
ne izbăvește, în care ne-am pus nădejdea că ne va izbăvi și pe noi în
continuare,
11 ajutând și voi împreună în favoarea noastră prin rugămințile voastre,
pentru ca, pentru darul care ne-a fost dat prin intermediul multora, să se
aducă mulțumiri de către mulți în numele vostru.
12 Căci lauda noastră este aceasta: mărturia conștiinței noastre că în
sfințenie și în sinceritate față de Dumnezeu, nu în înțelepciune trupească,
ci în harul lui Dumnezeu, ne-am purtat în lume și mai mult decât atât față
de voi.
13 Căci nu vă scriem altceva decât ceea ce citiți sau chiar recunoașteți,
și sper că veți recunoaște până la capăt —
14 așa cum și voi ne-ați recunoscut în parte — că noi suntem lauda
voastră, așa cum și voi sunteți lauda noastră, în ziua Domnului nostru
Isus.
15 În această încredere, am hotărât să vin mai întâi la voi, ca să vă dau
un al doilea folos,
16 să trec prin voi în Macedonia, iar din Macedonia să vin la voi și să fiu
trimis de voi în Iudeea.
17 Așadar, când am plănuit aceasta, am dat oare dovadă de nestatorni-
cie? Sau lucrurile pe care le plănuiesc, le plănuiesc eu după trup, ca la
mine să fie “Da, da” și “Nu, nu”?”
18 Dar, cum Dumnezeu este credincios, cuvântul nostru față de voi nu a
fost “Da și nu”.

19 Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit printre
voi de noi — de mine, de Silvanus și de Timotei — nu a fost “Da și nu”, ci
în El este “Da”.
20 Căci oricât de multe ar fi promisiunile lui Dumnezeu, în el este “Da”.
De aceea și prin el este “Amin”, pentru slava lui Dumnezeu prin noi.
21 Și Cel ce ne-a întemeiat împreună cu voi în Hristos și ne-a uns, este
Dumnezeu,
22 care ne-a pecetluit și ne-a dat în inimile noastre plata Duhului.
23 Dar chem pe Dumnezeu ca martor al sufletului meu, că, pentru a vă
cruța, n-am venit la Corint.
24 Noi nu stăpânim credința voastră, ci suntem împreună-lucrători cu
voi pentru bucuria voastră. Căci voi rămâneți tari în credință.

2

1 Dar am hotărât să nu mai vin la voi cu durere.
2 Căci, dacă vă întristez, cine mă va bucura pe mine, dacă nu cel care
va fi întristat de mine?
3 Și v-am scris chiar acest lucru, pentru ca, atunci când voi veni, să nu
am parte de întristare din partea celor de care ar trebui să mă bucur;
având încredere în voi toți că bucuria mea va fi împărtășită de voi toți.
4 Pentru că din multă suferință și din angoasă sufletească v-am scris cu
multe lacrimi, nu ca să vă întristez, ci ca să cunoașteți dragostea pe care
o am din belșug pentru voi.
5 Dar, dacă cineva a provocat întristare, nu mie mi-a provocat întristare,
ci în parte, ca să nu vă presez prea mult, vouă tuturor.
6 Această pedeapsă care a fost aplicată de cei mulți este suficientă pentru
unul ca acesta;
7 așa că, dimpotrivă, mai degrabă trebuie să-l iertați și să-l mângâiați,
ca nu cumva unul ca acesta să fie înghițit de durerea lui excesivă.
8 De aceea vă rog să vă confirmați dragostea față de el.
9 Căci în acest scop am scris și eu, ca să cunosc dovada despre voi, dacă
sunteți ascultători în toate lucrurile.
10 Acum și eu iert oricui iertați ceva. Căci, dacă într-adevăr am iertat
ceva, am iertat aceluia pentru voi, în prezența lui Hristos,
11 pentru ca Satana să nu obțină niciun avantaj asupra noastră, căci nu
suntem neștiutori de uneltirile lui.
12 Când am venit la Troa pentru vestea lui Hristos și mi s-a deschis o ușă
în Domnul,
13 nu am avut nici o ușurare pentru duhul meu, pentru că nu l-am
găsit pe Tit, fratele meu; dar, luându-mi rămas bun de la ei, am plecat
în Macedonia.
14 Mulțumiri lui Dumnezeu, care ne conduce totdeauna în Hristos, și
care, prin noi, descoperă în orice loc mireasma dulce a cunoștinței Lui.
15 Căci noi suntem o aromă dulce a lui Hristos pentru Dumnezeu, atât
în cei ce se mântuiesc, cât și în cei ce pier:
16 pentru unii o duhoare din moarte în moarte, pentru ceilalți o aromă
dulce din viață în viață. Cine este suficient pentru aceste lucruri?.
17 Căci noi nu suntem ca mulți, care colportăm cuvântul lui Dumnezeu.
Ci ca din sinceritate, ci ca de la Dumnezeu, în fața lui Dumnezeu, noi
vorbim în Hristos.

3

1 Începem oare să ne lăudăm din nou? Sau avem nevoie, ca unii, de
scrisori de laudă către voi sau de la voi?
2 Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și
citită de toți oamenii,
3 fiind descoperit că sunteți o scrisoare a lui Hristos, slujită de noi, scrisă
nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe table de piatră,
ci pe table care sunt inimi de carne.
4 O astfel de încredere avem în Hristos față de Dumnezeu, prin Hristos,
5 nu că ne-ar ajunge ceva de la noi înșine, ca să dăm socoteală de la noi
înșine, ci că ne este de la Dumnezeu,
6 care ne-a făcut și pe noi destoinici, ca slujitori ai unui legământ nou,
nu al literei, ci al Duhului. Căci litera ucide, dar Duhul dă viață.
7 Dar dacă slujba morții, scrisă și gravată pe pietre, a venit cu slavă,
încât copiii lui Israel nu puteau să privească cu stăruință la fața lui Moise,
din pricina slavei feței lui, care era trecătoare,
8 nu va fi oare slujba Duhului cu mult mai multă slavă?
9 Căci dacă slujba condamnării are glorie, slujba dreptății depășește cu
mult mai mult în glorie.
10 Căci, cu siguranță, ceea ce a fost făcut glorios nu a fost făcut glorios
în această privință, din cauza gloriei care întrece.
11 Căci dacă ceea ce trece a fost cu glorie, cu atât mai mult ceea ce
rămâne este în glorie.
12 De aceea, având o astfel de nădejde, ne folosim de o mare îndrăzneală
în vorbire,
13 și nu ca Moise, care și-a pus un văl pe față, ca să nu privească cu
stăruință copiii lui Israel la sfârșitul a ceea ce era pe cale să treacă.
14 Dar mintea lor a fost împietrită, căci până în ziua de azi, la citirea
vechiului legământ, același văl rămâne, pentru că în Cristos el trece.
15 Dar până în ziua de azi, când se citește Moise, un văl stă pe inima lor.
16 Dar de câte ori cineva se întoarce la Domnul, vălul este îndepărtat.
17 Or, Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este
libertate.
18 Dar noi toți, văzând cu fața descoperită slava Domnului ca într-
o oglindă, ne transformăm în același chip, din slavă în slavă, ca de la
Domnul, Duhul.

4

1 De aceea, având această slujbă, nu slăbim, pentru că am primit
îndurare.
2 ci am renunțat la lucrurile ascunse ale rușinii, nu umblând cu
viclenie și nici nu mânuind cu viclenie cuvântul lui Dumnezeu, ci
prin manifestarea adevărului, recomandându-ne conștiinței oricărui om
înaintea lui Dumnezeu.
3 Chiar dacă Buna Vestire a noastră este voalată, ea este voalată în cei
muribunzi,
4 în care dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor necredincioși,
pentru ca lumina Bunei Vestiri a slavei lui Cristos, care este chipul lui
Dumnezeu, să nu răsară asupra lor.
5 Căci noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus ca Domn, și
pe noi înșine ca slujitori ai voștri pentru Isus,

6 întrucât Dumnezeu, care a spus: “Lumina va străluci din întuneric”,
este cel care a strălucit în inimile noastre pentru a da lumina cunoașterii
gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.
7 Dar noi avem această comoară în vase de lut, pentru ca puterea să fie
de la Dumnezeu și nu de la noi înșine.
8 Suntem apăsați din toate părțile, dar nu zdrobiți; suntem în
încurcătură, dar nu la disperare;
9 urmăriți, dar nu părăsiți; loviți, dar nu distruși;
10 purtând mereu în trup punerea la moarte a Domnului Isus, pentru ca
viața lui Isus să se arate și în trupul nostru.
11 Căci noi, care trăim, suntem întotdeauna dați la moarte din pricina
lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.
12 Astfel, deci, moartea lucrează în noi, dar viața în voi.
13 Dar având același duh de credință, după cum este scris: “Am crezut
și de aceea am vorbit”. Și noi credem, și de aceea și vorbim,
14 știind că Cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi cu
Isus și ne va prezenta împreună cu voi.
15 Căci toate sunt pentru voi, pentru ca harul, înmulțindu-se prin cei
mulți, să facă ca mulțumirile să abunde, spre slava lui Dumnezeu.
16 De aceea, nu leșinăm, ci, deși exteriorul nostru se strică, lăuntrul
nostru se înnoiește în fiecare zi.
17 Căci necazul nostru ușor, care este de moment, ne lucrează din ce în
ce mai mult o greutate veșnică de glorie,
18 în timp ce noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care nu
se văd. Căci lucrurile care se văd sunt vremelnice, dar lucrurile care nu
se văd sunt veșnice.

5

1 Căci știm că, dacă se va desființa cortul nostru pământesc, avem o
clădire de la Dumnezeu, o casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.
2 Căci, cu siguranță, în aceasta gemem, dorind să fim îmbrăcați cu
locuința noastră care este din ceruri,
3 dacă, într-adevăr, fiind îmbrăcați, nu vom fi găsiți goi.
4 Căci, într-adevăr, noi, care suntem în acest cort, gemem, fiind
împovărați, nu că am dori să fim dezbrăcați, ci că dorim să fim îmbrăcați,
pentru ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață.
5 Or, cel care ne-a făcut tocmai pentru acest lucru este Dumnezeu, care
ne-a dat și avansul Duhului.
6 De aceea suntem totdeauna încrezători și știm că, dacă suntem acasă
în trup, suntem departe de Domnul,
7 căci umblăm prin credință, nu prin vedere.
8 Suntem curajoși, zic, și suntem dispuși mai degrabă să fim absenți din
trup și să fim acasă la Domnul.
9 De aceea și noi ne propunem, fie că suntem acasă, fie că suntem
absenți, să îi fim binevoitori.
10 Căci toți trebuie să fim descoperiți înaintea scaunului de judecată al
lui Hristos, pentru ca fiecare să primească cele din trup, după cum a făcut,
fie că este bun, fie că este rău.

11 Cunoscând deci frica de Domnul, noi convingem pe oameni, dar
suntem descoperiți lui Dumnezeu, și sper că suntem descoperiți și în
conștiințele voastre.
12 Căci nu ne recomandăm din nou vouă, ci vorbim ca să vă dăm prilej
de laudă în numele nostru, ca să aveți ce răspunde celor care se laudă în
aparență și nu în inimă.
13 Căci, dacă suntem în afară de noi înșine, este pentru Dumnezeu. Sau
dacă suntem cu mintea trează, este pentru voi.
14 Căci dragostea lui Hristos ne constrânge, pentru că noi judecăm astfel:
că unul a murit pentru toți, deci toți au murit.
15 El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască
pentru ei înșiși, ci pentru cel care a murit și a înviat pentru ei.
16 De aceea nu mai cunoaștem pe nimeni după trup de acum înainte.
Chiar dacă am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem
astfel.
17 Prin urmare, dacă cineva este în Hristos, este o făptură nouă.
Lucrurile vechi au trecut. Iată, toate lucrurile au devenit noi.
18 Dar toate lucrurile sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El
însuși prin Isus Hristos și ne-a dat slujba împăcării;
19 și anume, că Dumnezeu a fost în Hristos împăcând lumea cu Sine, fără
să le socotească greșelile lor, și ne-a încredințat nouă cuvântul împăcării.
20 Noi suntem deci ambasadori în numele lui Hristos, ca și cum
Dumnezeu ar ruga prin noi; vă rugăm în numele lui Hristos, împăcați-
vă cu Dumnezeu.
21 Căci pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut să fie păcat în
locul nostru, pentru ca noi să devenim în El neprihănirea lui Dumnezeu.

6

1 Lucrând împreună, vă rugăm, de asemenea, să nu primiți în zadar
harul lui Dumnezeu.
2 Căci el spune,
“La un moment acceptabil te-am ascultat.
În ziua mântuirii te-am ajutat.”
Iată, acum este timpul potrivit. Iată, acum este ziua mântuirii.
3 Nu dăm prilej de poticnire în nimic, pentru ca slujba noastră să nu fie
învinuită,
4 ci în orice lucru ne lăudăm ca slujitori ai lui Dumnezeu: în mare
răbdare, în necazuri, în greutăți, în strâmtorări,
5 în bătăi, în închisori, în răscoale, în munci, în privegheri, în posturi,
6 în puritate, în cunoaștere, în perseverență, în bunătate, în Duhul
Sfânt, în dragoste sinceră,
7 în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armura
dreptății la dreapta și la stânga,
8 prin glorie și dezonoare, prin raport rău și raport bun, ca înșelători și
totuși adevărați,
9 ca necunoscuți și totuși bine cunoscuți, ca muribunzi și iată-ne vii, ca
pedepsiți și nu uciși,
10 ca întristați și totuși mereu bucuroși, ca săraci și totuși îmbogățind
pe mulți, ca neavând nimic și totuși posedând toate lucrurile.
11 Gura noastră este deschisă pentru voi, Corinteni. Inima noastră este
lărgită.

12 Voi nu sunteți limitați de noi, ci sunteți limitați de propriile voastre
afecțiuni.
13 Acum, în schimb — vorbesc ca și copiilor mei — deschideți-vă și voi
inimile.
14 Nu vă legați cu necredincioșii printr-un jug nepotrivit, căci ce părtășie
au dreptatea și nelegiuirea? Sau ce părtășie are lumina cu întunericul?
15 Ce înțelegere are Hristos cu Belial? Sau ce părtășie are un credincios
cu un necredincios?
16 Ce înțelegere are un templu al lui Dumnezeu cu idolii? Căci
voi sunteți un templu al Dumnezeului cel viu. Chiar așa cum a spus
Dumnezeu: “Voi locui în ei și voi umbla în ei. Eu voi fi Dumnezeul lor
și ei vor fi poporul meu”.
17 De aceea
“'Ieși din mijlocul lor,
și fiți despărțiți”, zice Domnul.
'Nu te atinge de nimic necurat.
Te voi primi.
18 Eu vă voi fi ca un Tată.
Veți fi pentru mine fii și fiice”.
spune Domnul Atotputernic.”

7

1 Deci, iubiților, având aceste făgăduințe, să ne curățim de orice
spurcăciune a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui
Dumnezeu.
2 Deschideți-ne inimile voastre. Nu am greșit față de nimeni. Nu am
corupt pe nimeni. Nu am profitat de nimeni.
3 Nu spun aceasta ca să vă condamn, căci am mai spus că sunteți în
inimile noastre pentru a muri împreună și a trăi împreună.
4 Mare este îndrăzneala mea de a vorbi față de voi. Mare este
lăudăroșenia mea în numele vostru. Sunt plin de mângâiere. Debordez
de bucurie în tot necazul nostru.
5 Căci, când am ajuns în Macedonia, carnea noastră nu a avut nici o
ușurare, ci am fost chinuiți din toate părțile. Luptele erau afară. Frica
era înăuntru.
6 Cu toate acestea, Cel care îi mângâie pe cei umili, Dumnezeu, ne-a
mângâiat prin venirea lui Titus,
7 și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost
mângâiat în voi, în timp ce ne povestea despre dorul vostru, despre jalea
voastră și despre zelul vostru pentru mine, așa că m-am bucurat și mai
mult.
8 Căci, deși v-am mâhnit cu scrisoarea mea, nu regret, deși am regretat-o.
Căci văd că scrisoarea mea v-a întristat, deși numai pentru o vreme.
9 Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat
până la pocăință. Căci v-ați mâhnit în mod dumnezeiesc, ca să suferiți o
pierdere din partea noastră în nimic.
10 Căci întristarea evlavioasă produce pocăința care duce la mântuire,
care nu aduce niciun regret. Dar întristarea lumii produce moarte.
11 Căci iată, același lucru, că ați fost întristați în mod dumnezeiesc, ce
grijă serioasă a lucrat în voi. Da, ce apărare, indignare, teamă, dorință, zel
și răzbunare! În toate v-ați demonstrat că erați curați în această chestiune.

12 Așadar, deși v-am scris, nu am scris pentru cauza celui care a greșit,
nici pentru cauza celui care a suferit greșeala, ci pentru ca grija voastră
sinceră față de noi să se arate în voi în fața lui Dumnezeu.
13 De aceea am fost mângâiați. În mângâierea noastră, ne-am bucurat și
mai mult pentru bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost împrospătat
de voi toți.
14 Căci, dacă în ceva m-am lăudat cu el în numele vostru, nu am fost
dezamăgit. Ci, după cum v-am spus toate lucrurile în adevăr, tot așa și
slava noastră, pe care am făcut-o înaintea lui Titus, s-a dovedit a fi adevăr.
15 Afecțiunea lui este și mai mare față de voi, în timp ce își amintește
de toată ascultarea voastră, de modul în care l-ați primit cu frică și cu
cutremur.
16 Mă bucur că în toate sunt încredințat cu privire la voi.

8

1 Mai mult, fraților, vă facem cunoscut harul lui Dumnezeu, care a fost
dat în adunările din Macedonia,
2 cum, într-o grea încercare de suferință, abundența bucuriei lor și
sărăcia lor adâncă au sporit până la bogăția generozității lor.
3 Căci, după puterile lor, mărturisesc, da și dincolo de puterile lor, au
dat de bunăvoie,
4 rugându-ne cu multă rugăminte să primim acest har și părtășia în
slujirea sfinților.
5 Acest lucru nu a fost așa cum ne așteptam, ci mai întâi s-au dăruit pe
ei înșiși Domnului și nouă prin voia lui Dumnezeu.
6 Așa că l-am îndemnat pe Titus, ca, după cum mai înainte făcuse un
început, să desăvârșească și el în voi acest har.
7 Dar, așa cum voi abundați în toate — în credință, în exprimare, în
cunoștință, în toată seriozitatea și în dragostea voastră față de noi —,
vedeți să abundați și voi în acest har.
8 Nu vorbesc ca o poruncă, ci ca să dovedesc, prin sinceritatea altora,
sinceritatea dragostei voastre.
9 Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos, care, deși era
bogat, s-a făcut sărac de dragul vostru, pentru ca voi, prin sărăcia lui,
să vă îmbogățiți.
10 Eu vă dau un sfat în acest sens: se cuvine ca voi, care ați fost primii
care ați început acum un an, nu numai să faceți, ci și să fiți binevoitori.
11 Dar acum săvârșiți și facerea, pentru ca, după cum a fost disponibili-
tatea de a fi dispuși, să fie și desăvârșirea din capacitatea voastră.
12 Căci, dacă disponibilitatea există, este acceptabil după ceea ce aveți,
nu după ceea ce nu aveți.
13 Căci aceasta nu este pentru ca altora să le fie ușurat și vouă să vă
chinuiți,
14 ci pentru egalitate. Abundența voastră în acest moment suplinește
lipsa lor, pentru ca și abundența lor să devină o suplinire a lipsei voastre,
pentru ca să fie egalitate.
15 După cum este scris: “Cel care a strâns mult nu a avut nimic de prisos,
iar cel care a strâns puțin nu a avut lipsă”.
16 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Titus
aceeași grijă pentru voi.

17 Căci, într-adevăr, el a acceptat îndemnul nostru, dar, fiind el însuși
foarte serios, a plecat de bunăvoie la voi.
18 Am trimis împreună cu el pe fratele a cărui laudă în Buna Vestire este
cunoscută în toate adunările.
19 Și nu numai atât, ci și el a fost desemnat de adunări să călătorească
împreună cu noi în acest har, pe care îl slujim pentru gloria Domnului
însuși și pentru a ne arăta disponibilitatea noastră.
20 Noi evităm acest lucru, ca nimeni să ne învinuiască în legătură cu
această abundență care este administrată de noi.
21 având în vedere lucruri onorabile, nu numai în ochii Domnului, ci și
în ochii oamenilor.
22 Am trimis împreună cu ei pe fratele nostru, pe care l-am dovedit de
multe ori harnic în multe lucruri, dar acum cu mult mai harnic, din cauza
marii încredere pe care o are în voi.
23 Cât despre Titus, el este partenerul și colaboratorul meu pentru voi.
Cât despre frații noștri, ei sunt apostolii adunărilor, slava lui Hristos.
24 De aceea, arătați-le înaintea adunărilor dovada iubirii voastre față
de ei și a lăudării noastre în numele vostru.

9

1 Într-adevăr, este de prisos să vă scriu cu privire la slujba sfinților,
2 pentru că știu că sunteți pregătiți, și mă laud cu aceasta în numele
vostru în fața celor din Macedonia, că și Ahaia a fost pregătită în anul
trecut. Zelul vostru a stârnit foarte mulți dintre ei.
3 Dar am trimis pe frații aceștia pentru ca lăudarea noastră în numele
vostru să nu fie în zadar în această privință, pentru ca, așa cum am spus,
să fiți pregătiți,
4 ca nu cumva, dacă cineva din Macedonia vine acolo cu mine și vă
găsește nepregătiți, noi (ca să nu mai vorbim de voi) să fim dezamăgiți în
această lăudăroșenie încrezătoare.
5 De aceea, am considerat necesar să rog pe frați să meargă înainte la
tine și să aranjeze din timp darul generos pe care l-ai promis mai înainte,
pentru ca acesta să fie pregătit ca o chestiune de generozitate și nu de
lăcomie.
6 Amintește-ți că cine seamănă cu zgârcenie va secera și el cu zgârcenie.
Cine seamănă din belșug va secera și el din belșug.
7 Fiecare să dea după cum a hotărât în inima sa, nu cu părere de rău
sau cu silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu bucurie.
8 Și Dumnezeu poate să vă facă să vă prisosească tot harul, pentru
ca, având totdeauna în toate cele de trebuință, să abundați pentru orice
lucrare bună.
9 După cum este scris,

“S-a împrăștiat în străinătate. El a dat săracilor.
Neprihănirea Lui rămâne pentru totdeauna.”

10 Iar Acela care dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană, să
vă dea și El sămânța voastră pentru semănat și să înmulțească roadele
dreptății voastre,
11 fiind voi îmbogățiți în toate pentru toată generozitatea, care aduce
mulțumiri lui Dumnezeu prin noi.

12 Căci această slujbă de dăruire pe care o îndepliniți nu numai că
suplinește lipsurile printre sfinți, ci abundă și prin multă mulțumire lui
Dumnezeu,
13 având în vedere că, prin dovada dată de această slujbă, ei îl slăvesc
pe Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirii voastre față de Buna Vestire
a lui Cristos și pentru generozitatea contribuției voastre față de ei și față
de toți,
14 în timp ce ei înșiși, de asemenea, cu rugăminți în favoarea voastră,
tânjesc după voi, datorită harului extraordinar al lui Dumnezeu în voi.
15 Acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul său inefabil!

10

1 Eu, Pavel, vă rog cu smerenia și blândețea lui Hristos, eu, care, în
prezența voastră, sunt smerit între voi, dar, lipsind, sunt îndrăzneț față
de voi.
2 Da, vă rog ca, atunci când sunt prezent, să nu-mi arăt curajul cu
încrederea cu care intenționez să fiu îndrăzneț împotriva unora, care
ne consideră că umblăm după trup.
3 Căci, deși umblăm în carne, nu ne luptăm după carne;
4 căci armele luptei noastre nu sunt din carne, ci puternice înaintea lui
Dumnezeu pentru dărâmarea întăriturilor,
5 dărâmând închipuirile și orice înălțime care se ridică împotriva
cunoașterii lui Dumnezeu și aducând orice gând în captivitate pentru
supunerea lui Hristos,
6 și fiind gata să răzbune orice neascultare, când supunerea voastră va
fi deplină.
7 Privești lucrurile doar așa cum apar în fața ta? Dacă cineva se încrede
în sine însuși că este al lui Hristos, să se gândească iarăși cu sine însuși
că, după cum el este al lui Hristos, tot așa și noi suntem ai lui Hristos.
8 Căci chiar dacă mă laud oarecum din belșug cu privire la autoritatea
noastră, pe care Domnul a dat-o pentru a vă zidi și nu pentru a vă doborî,
nu mă voi ruși na,
9 ca să nu pară că vreau să vă îngrozesc prin scrisorile mele.
10 Căci “scrisorile lui”, spun ei, “sunt grele și puternice, dar prezența lui
trupească este slabă, iar vorbirea lui este disprețuită”.
11 O astfel de persoană să se gândească la acest lucru: ceea ce suntem
prin scrisori în cuvânt când suntem absenți, așa suntem și în fapte când
suntem prezenți.
12 Căci nu îndrăznim să ne numărăm sau să ne comparăm cu unii
dintre cei ce se recomandă. Dar ei înșiși, măsurându-se pe ei înșiși și
comparându-se cu ei înșiși, sunt fără pricepere.
13 Noi însă nu ne vom lăuda dincolo de limitele cuvenite, ci în limitele
cu care ne-a rânduit Dumnezeu, care ajung până la voi.
14 Căci nu ne întindem prea mult, ca și cum nu am ajunge până la voi.
Căci am ajuns până la voi cu Vestea cea Bună a lui Hristos,
15 fără să ne lăudăm dincolo de limitele cuvenite, în lucrarea altora, ci
având nădejdea că, pe măsură ce crește credința voastră, vom fi măriți
din belșug de voi în sfera noastră de influență,
16 astfel încât să propovăduim Vestea cea Bună chiar și în părțile de
dincolo de voi, nu să ne lăudăm cu ceea ce a făcut deja altcineva.

17 ci “cel care se laudă, să se laude în Domnul”.
18 Căci nu cel care se laudă pe sine este aprobat, ci cel pe care îl laudă Domnul.

11

1 Aș vrea să mă îndurați cu puțină nebunie, dar, într-adevăr, mă îndurați.
2 Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască. Căci te-am făgăduit în căsătorie unui singur soț, ca să te prezint lui Hristos ca o fecioară curată.
3 Dar mă tem că, cumva, după cum șarpele a înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, tot așa și mințile voastre ar putea fi corupte de la simplitatea care este în Hristos.
4 Căci, dacă cel care vine predică un alt Isus pe care noi nu l-am predicat, sau dacă primiți un alt spirit pe care nu l-ați primit, sau o altă “veste bună” pe care nu ați acceptat-o, ați suportat destul de bine acest lucru.
5 Căci socotesc că nu sunt deloc în urma celor mai buni apostoli.
6 Dar, chiar dacă sunt nepriceput în vorbire, nu sunt nepriceput în cunoaștere. Nu, în toate felurile vi s-a descoperit totul.
7 Sau am păcătuit eu, umilindu-mă pe mine însumi, ca să vă înalț pe voi, pentru că v-am propovăduit gratuit vestea cea bună a lui Dumnezeu?
8 Am jefuit alte adunări, luând de la ele salariu pentru a vă sluji vouă.
9 Când eram prezent la voi și aveam nevoie, nu am fost o povară pentru nimeni, pentru că frații, când au venit din Macedonia, au suplinit măsura nevoilor mele. În toate m-am ferit să fiu o povară pentru voi și voi continua să fac acest lucru.
10 Cum adevărul lui Hristos este în mine, nimeni nu mă va opri din această laudă în regiunile din Ahaia.
11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe.
12 Dar ceea ce fac eu, voi continua să fac, ca să tai prilejul celor ce doresc un prilej, ca să se laude, ca să fie recunoscuți ca și noi.
13 Căci astfel de oameni sunt falși apostoli, lucrători înșelători, care se dau drept apostoli ai lui Hristos.
14 Și nu este de mirare, căci chiar și Satana se deghizează în înger de lumină.
15 Prin urmare, nu este mare lucru dacă și slujitorii lui se dau drept slujitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi potrivit cu faptele lor.
16 Și iarăși zic: să nu mă creadă nimeni nebun. Ci, dacă este așa, primiți-mă totuși ca pe un nebun, ca să mă laud și eu puțin.
17 Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci ca o nebunie, în această încredere de laudă.
18 Văzând că mulți se laudă după trup, mă voi lăuda și eu.
19 Căci voi suportați cu plăcere pe cei nebuni, fiind înțelepți.
20 Căci voi suportați pe un om dacă vă duce în robie, dacă vă devorează, dacă vă ia în captivitate, dacă se înalță sau dacă vă lovește peste față.
21 Spre rușinea mea, vorbesc ca și cum am fi fost slabi. Totuși, în orice fel în care cineva este îndrăzneț (vorbesc în neștire), sunt și eu îndrăzneț.
22 Sunt ei evrei? La fel și eu, sunt ei israeliți? La fel sunt și eu. Sunt ei urmașii lui Avraam? La fel sunt și eu.

23 Sunt ei slujitori ai lui Hristos? (Vorbesc ca unul de lângă el însuși.)
Eu sunt mai mult: în munci mai mult, în închisori mai mult, în bătăi peste
măsură și în morți des.
24 De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri minus una.
25 De trei ori am fost bătut cu toiege. O dată am fost ucis cu pietre. De
trei ori am suferit un naufragiu. Am stat o noapte și o zi în adânc.
26 Am fost deseori în călătorii, primejdii de râuri, primejdii de tâlhari,
primejdii de la compatrioții mei, primejdii de la neamuri, primejdii în
cetate, primejdii în pustiu, primejdii pe mare, primejdii printre frații
mincinoși;
27 în munci și osteneli, în privegheri dese, în foame și sete, în posturi
dese, în frig și goliciune.

28 În afară de cele de afară, mai este ceva care mă apasă în fiecare zi:
îngrijorarea pentru toate adunările.
29 Cine este slab, și eu nu sunt slab? Cine este făcut să se poticnească, și
eu nu ard de indignare?

30 Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu ceea ce ține de slăbiciunea
mea.
31 Dumnezeul și Tatăl Domnului Isus Hristos, cel binecuvântat în veci
de veci, știe că nu mint.
32 În Damasc, guvernatorul subordonat regelui Aretas a păzit cetatea
Damascului, dorind să mă aresteze.
33 Am fost coborât într-un coș pe o fereastră lângă zid și am scăpat din
mâinile lui.

12

1 Fără îndoială că nu este de folos să mă laud, dar voi ajunge la viziuni
și revelații ale Domnului.
2 Cunosc un om în Hristos care a fost răpit în al treilea cer acum
paisprezece ani — dacă în trup, nu știu, sau dacă în afara trupului, nu
știu; Dumnezeu știe.
3 Cunosc un astfel de om (fie că era în trup, fie că era în afara trupului,
nu știu; Dumnezeu știe),
4 cum a fost răpit în Paradis și a auzit cuvinte de nedescris, pe care nu-i
este permis unui om să le rostească.

5 În numele unui astfel de om mă voi lăuda, dar în numele meu nu mă
voi lăuda, decât în slăbiciunile mele.
6 Căci, dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun, căci voi spune adevărul.
Dar mă abțin, pentru ca nimeni să nu creadă despre mine mai mult decât
ceea ce vede în mine sau aude de la mine.
7 Din cauza mărimii prea mari a revelațiilor, ca să nu mă înalț prea mult,
mi s-a dat un spin în carne: un mesager al lui Satana care să mă chinuie,
ca să nu mă înalț prea mult.

8 În legătură cu acest lucru, l-am rugat de trei ori pe Domnul ca să se
îndepărteze de la mine.
9 El mi-a spus: "Harul meu îți este de ajuns, căci puterea mea se
desăvârșește în slăbiciune". De aceea, cu cea mai mare plăcere mă voi
lăuda mai degrabă în slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să
se odihnească peste mine.

10 De aceea îmi plac slăbiciunile, vătămările, necazurile, nevoile,
persecuțiile și strâmtorările, pentru Hristos. Căci atunci când sunt slab,
atunci sunt puternic.
11 Am devenit nebun în a mă lăuda. M-ați constrâns, pentru că ar fi
trebuit să fiu lăudat de voi, căci nu sunt cu nimic mai prejos decât cei mai
buni apostoli, deși nu sunt nimic.
12 Cu adevărat, semnele unui apostol s-au făcut printre voi cu toată
perseverența, prin semne, minuni și lucrări puternice.
13 Căci în ce anume ați fost făcuți inferiori celorlalte adunări, dacă nu
în faptul că eu însumi nu am fost o povară pentru voi? Iertați-mi această
greșeală!
14 Iată, este a treia oară când sunt gata să vin la voi și nu vreau să fiu o
povară pentru voi, căci nu pe voi vă caut averile voastre, ci pe voi. Căci
nu copiii trebuie să economisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.
15 Cu mare plăcere voi cheltui și voi fi cheltuit pentru sufletele voastre.
Dacă vă iubesc mai mult și mai mult, sunt eu oare mai puțin iubit?
16 Chiar și așa, eu însumi nu v-am împovărat. Dar ați putea spune că,
fiind viclean, v-am prins cu înșelăciune.
17 Oare am profitat de voi prin vreunul dintre cei pe care vi i-am trimis?
18 L-am îndemnat pe Titus și am trimis împreună cu el pe fratele său. A
profitat oare Titus de voi? Nu cumva am umblat în același spirit? Nu am
mers pe aceiași pași?
19 Iarăși, credeți că ne scuzăm în fața voastră? În fața lui Dumnezeu,
noi vorbim în Hristos. Dar toate lucrurile, iubiților, sunt pentru zidirea
voastră.
20 Căci mă tem că poate, atunci când voi veni, nu vă voi găsi așa cum
vreau eu și că aș putea fi găsit de voi așa cum nu doriți voi, că poate vor
fi certuri, gelozii, izbucniri de mânie, facțiuni, calomnii, șoapte, gânduri
de mândrie sau revolte,
21 că, din nou, când voi veni, Dumnezeul meu mă va umili înaintea
voastră și voi plânge pentru mulți dintre cei care au păcătuit până acum
și nu s-au pocăit de necurăția, imoralitatea sexuală și poftele pe care le-au
săvârșit.

13

1 Este a treia oară când vin la voi. “În gura a doi sau trei martori se va
adeveri orice cuvânt.”
2 Am avertizat mai înainte și avertizez din nou, așa cum am fost prezent
a doua oară, tot așa și acum, fiind absent, scriu celor care au păcătuit mai
înainte acum și tuturor celorlalți că, dacă voi veni din nou, nu voi cruța,
3 având în vedere că voi căutați o dovadă a lui Cristos care vorbește în
mine, care nu este slab, ci este puternic în voi.
4 Căci el a fost răstignit prin slăbiciune, dar trăiește prin puterea lui
Dumnezeu. Căci și noi suntem slabi în el, dar vom trăi împreună cu el
prin puterea lui Dumnezeu față de voi.
5 Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință. Testați-vă pe voi
înșivă. Sau nu știți despre voi înșivă că Isus Hristos este în voi?” — dacă
nu cumva sunteți într-adevăr descalificați.
6 Dar sper că veți ști că nu suntem descalificați.

7 Și mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău, nu ca noi să fim
învredniciți, ci ca voi să faceți ceea ce este onorabil, chiar dacă pare că
am dat greș.
8 Căci nu putem face nimic împotriva adevărului, ci pentru adevăr.
9 Căci ne bucurăm când noi suntem slabi și voi sunteți puternici. Ne
rugăm și pentru aceasta: pentru ca voi să deveniți desăvârșiți.
10 De aceea, scriu aceste lucruri în absență, ca să nu mă port cu asprime
când sunt prezent, conform autorității pe care mi-a dat-o Domnul pentru
zidire și nu pentru dărâmare.
11 În sfârșit, fraților, bucurați-vă! Fiți desăvârșiți. Fiți mângâiați. Fiți
de aceeași părere. Trăiți în pace, și Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu
voi.
12 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
13 Toți sfinții vă salută.
14 Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu și părtășia
Duhului Sfânt să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Galateni

1 Pavel, apostol — nu de la oameni, nici prin oameni, ci prin Isus Hristos
și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți—
2 și toți frații care sunt cu mine, către adunările din Galatia:
3 Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos,
4 care S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne izbăvească
din veacul acesta rău, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru,
5 căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.
6 Mă mir că părăsiți atât de repede pe Cel care v-a chemat în harul lui
Hristos pentru o altă "veste bună",
7 dar nu există o altă "veste bună". Doar că sunt unii care vă tulbură și
vor să pervertească Buna Vestire a lui Cristos.
8 Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar propovădui o altă "veste
bună" decât cea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat.
9 Așa cum am spus mai înainte, așa spun și eu acum din nou: dacă
cineva vă predică o altă "veste bună" decât cea pe care ați primit-o, să fie
blestemat.
10 Căci caut eu acum favoarea oamenilor, sau pe cea a lui Dumnezeu?
Sau mă străduiesc eu să fiu pe placul oamenilor? Căci, dacă aș mai plăcea
oamenilor, n-aș mai fi un slujitor al lui Hristos.
11 Dar, fraților, vă spun, cu privire la vestea cea bună, care a fost
propovăduită de mine, că nu este după om.
12 Căci nu am primit-o de la om și nici nu am fost învățat, ci mi-a fost
descoperită prin revelația lui Isus Hristos.
13 Căci ați auzit despre felul în care am trăit în trecut în religia iudaică,
cum că, dincolo de orice măsură, am persecutat Adunarea lui Dumnezeu
și am devastat-o.
14 Am înaintat în religia iudaică mai mult decât mulți dintre compatrioții
mei de vârsta mea, fiind mai mult decât alții de vârsta mea, fiind mai mult
decât zelos pentru tradițiile părinților mei.
15 Dar când a fost pe placul lui Dumnezeu, care m-a despărțit din
pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul său,
16 să-L descopere pe Fiul său în mine, ca să-L propovăduiesc printre
neamuri, nu m-am sfătuit imediat cu carnea și sângele,
17 și nici nu m-am urcat la Ierusalim la cei care erau apostoli înaintea
mea, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors la Damasc.
18 După trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să vizitez pe Petru, și am stat
cu el cincisprezece zile.
19 Dar dintre ceilalți apostoli nu am văzut pe nimeni, în afară de Iacov,
fratele Domnului.
20 Acum, în legătură cu lucrurile pe care vi le scriu, iată, înaintea lui
Dumnezeu, nu mint.
21 Apoi am ajuns în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.
22 Eram încă necunoscut la față pentru adunările din Iudeea care erau
în Hristos,
23 dar ei auzeau doar: "Cel care ne persecuta odinioară propovăduiește
acum credința pe care a încercat să o distrugă".
24 Astfel, ei slăveau pe Dumnezeu în mine.

2

1 Apoi, după paisprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim cu Barnaba
și cu Tit, luând cu mine.
2 M-am urcat prin revelație și le-am prezentat Vestea cea Bună pe care o
propovăduiesc printre neamuri, dar în particular, în fața celor respectați,
de teamă să nu alerg, sau să nu fi alergat, în zadar.
3 Dar nici măcar Titus, care era cu mine, fiind grec, nu a fost obligat să
se circumcidă.
4 Acest lucru s-a întâmplat din cauza falșilor frați aduși pe ascuns, care
se furișau pentru a ne spiona libertatea pe care o avem în Cristos Isus, ca
să ne aducă în robie,
5 cărora nu le-am dat loc în calea supunerii, nici măcar pentru o oră,
pentru ca adevărul Bunei Vestiri să continue cu voi.
6 Dar din partea celor care aveau reputația de a fi importanți — oricare
ar fi fost ei, pentru mine nu are nicio importanță; Dumnezeu nu arată
părtinire față de om — cei care, zic eu, erau respectați nu mi-au împărtășit
nimic,
7 ci dimpotrivă, când au văzut că mi s-a încredințat Vestea cea Bună
pentru cei netăiați împrejur, la fel ca Petru cu Buna Vestire pentru cei
tăiați împrejur —
8 căci cel care a lucrat prin Petru în apostolatul cu cei tăiați împrejur a
lucrat prin mine și cu neamurile —
9 și, când au înțeles harul care mi-a fost dat, Iacov, Cefa și Ioan, cei care
aveau reputația de stâlpi, ne-au dat lui Barnaba și mie mâna dreaptă a
părtășiei, ca noi să mergem la neamuri, iar ei la tăierea împrejur.
10 Ne-au cerut doar să ne aducem aminte de cei săraci — lucru pe care
și eu eram foarte zelos să îl fac.
11 Dar când a venit Petru la Antiohia, m-am împotrivit în fața lui, pentru
că era condamnat.
12 Căci, înainte de a veni niște oameni de la Iacov, el mânca cu
neamurile. Dar când au venit ei, el s-a retras și s-a separat, temându-se
de cei care erau din circumcizie.
13 Și ceilalți iudei i s-au alăturat în ipocrizia lui, așa că și Barnaba s-a
lăsat dus de nas de ipocrizia lor.
14 Când am văzut că nu umblau drept, potrivit adevărului Bunei Vestiri,
i-am spus lui Petru, în fața tuturor: “Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca
neamurile și nu ca iudeii, de ce îi obligi pe neamuri să trăiască ca iudeii?
15 “Noi, iudei din fire și nu păcătoși din neamuri,
16 dar știind că omul nu este îndreptățit prin faptele Legii, ci prin
credința în Isus Hristos, am crezut în Isus Hristos, ca să fim îndreptățiți
prin credința în Hristos și nu prin faptele Legii, pentru că nici o făptură
nu va fi îndreptățită prin faptele Legii.
17 Dar dacă, în timp ce căutam să fim îndreptățiți în Hristos, am fost și
noi înșine găsiți păcătoși, este Hristos un rob al păcatului? Cu siguranță
că nu!
18 Căci dacă zidesc din nou lucrurile pe care le-am distrus, mă dovedesc
pe mine însumi un călcător de lege.
19 Căci eu, prin lege, am murit pentru lege, ca să trăiesc pentru
Dumnezeu.
20 Am fost răstignit împreună cu Hristos și nu mai trăiesc eu, ci Hristos
trăiește în mine. Viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin

credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși
pentru mine.
21 Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci dacă neprihănirea este prin
lege, atunci Hristos a murit degeaba!”

3

1 Galateni nebuni, cine v-a vrăjit să nu ascultați de adevăr, în fața ochilor
cărora Iisus Hristos a fost înfățișat în văzul vostru ca fiind răstignit?
2 Vreau doar să aflu de la voi următorul lucru: Ați primit Duhul Sfânt
prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?
3 Sunteți oare atât de nebuni? După ce ați început în Duhul, acum ați
terminat în carne?
4 Ați suferit atâtea lucruri în zadar, dacă într-adevăr este în zadar?
5 Așadar, cel care vă dă Duhul și face minuni printre voi, o face prin
faptele legii sau prin auzirea credinței?
6 Tot așa, Avraam “a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca neprihănire.”
7 Să știți, așadar, că cei care sunt din credință sunt copii ai lui Avraam.
8 Scriptura, prevăzând că Dumnezeu va justifica neamurile prin cred-
ință, i-a vestit mai dinainte lui Avraam Buna Vestire, spunând: “În tine
vor fi binecuvântate toate neamurile”.
9 Așadar, cei care sunt de credință sunt binecuvântați cu credinciosul
Avraam.
10 Căci toți cei ce sunt din faptele Legii sunt sub blestem. Căci este scris:
“Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile care sunt scrise în
cartea Legii, ca să le facă.”
11 Or, este evident că nimeni nu este îndreptățit prin Lege înaintea lui
Dumnezeu, căci: “Cel neprihănit va trăi prin credință”.
12 Legea nu este din credință, ci: “Omul care le face va trăi prin ele”.
13 Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se blestem
pentru noi. Căci este scris: “Blestemat este oricine este atârnat pe un
lemn”,
14 pentru ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste neamuri prin
Hristos Isus, pentru ca noi să primim prin credință făgăduința Duhului
Sfânt.
15 Fraților, dacă este vorba de un legământ omenesc, chiar dacă este doar
un legământ omenesc, atunci când este confirmat, nimeni nu-l anulează
și nimeni nu-i adaugă nimic.
16 Or, promisiunile au fost făcute lui Avraam și urmașilor lui. El nu
spune: “Pentru urmași”, ca pentru mulți, ci ca pentru unul singur: “Pentru
urmașii tăi”, care este Cristos.
17 Și acum spun următoarele: Un legământ confirmat dinainte de
Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute treizeci de ani mai
târziu, nu anulează, astfel încât să facă promisiunea fără efect.
18 Căci, dacă moștenirea vine din lege, nu mai este o promisiune, ci
Dumnezeu a acordat-o lui Avraam prin promisiune.
19 Atunci de ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza fărădelegilor,
până la venirea urmașului căruia i-a fost făcută făgăduința. Ea a fost
rânduită prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.
20 Or, un mijlocitor nu este între unul și altul, ci Dumnezeu este unul.

21 Este deci Legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Cu siguranță
că nu! Căci, dacă ar fi fost dată o lege care să dea viață, mai mult ca sigur
că neprihănirea ar fi fost din lege.
22 Dar Scriptura a întemnițat toate lucrurile sub păcat, pentru ca
făgăduința, prin credința în Isus Hristos, să fie dată celor care cred.
23 Dar, înainte de a veni credința, noi eram ținuți în temniță sub Lege,
închiși pentru credința care avea să fie descoperită mai târziu.
24 astfel încât Legea a devenit tutorele nostru pentru a ne aduce la
Hristos, ca să fim îndreptățiți prin credință.
25 Dar acum, că a venit credința, nu mai suntem sub tutore.
26 Căci voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos
Isus.
27 Căci toți cei care ați fost botezați în Hristos v-ați îmbrăcat în Hristos.
28 Nu mai este nici iudeu, nici grec, nu mai este nici sclav, nici om liber,
nu mai este nici bărbat, nici femeie, căci toți sunteți una în Hristos Isus.
29 Dacă sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți urmașii lui Avraam și
moștenitori după făgăduință.

4

1 Dar eu zic că, atâta timp cât moștenitorul este copil, el nu se deosebește
de un rob, deși este stăpânul tuturor,
2 ci este sub păzitori și administratori până în ziua hotărâtă de tată.
3 Așa și noi, când eram copii, eram ținuți în robie sub principiile
elementare ale lumii.
4 Dar, când a venit plinirea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său,
născut din femeie, născut sub lege,
5 ca să răscumpere pe cei care erau sub lege, pentru ca noi să primim
adopția ca copii.
6 Și pentru că sunteți copii, Dumnezeu a trimis în inimile voastre Duhul
Fiului său, care strigă: “Abba, Tată!”
7 Deci nu mai sunteți robi, ci fii; și dacă sunteți fii, sunteți moștenitori
ai lui Dumnezeu prin Hristos.
8 În vremea aceea însă, neștiind pe Dumnezeu, erați robi celor ce nu
sunt dumnezei din fire.
9 Dar acum, când ați ajuns să-L cunoașteți pe Dumnezeu, sau mai
degrabă să fiți cunoscuți de Dumnezeu, de ce vă întoarceți din nou la
principiile elementare slabe și mizerabile, cărora doriți să fiți din nou
robiți?
10 Voi observați zilele, lunile, anotimpurile și anii.
11 Mi-e teamă pentru voi, că mi-aș fi irosit munca pentru voi.
12 Vă rog, fraților, să deveniți ca mine, căci și eu am devenit ca voi. Nu
mi-ați făcut niciun rău,
13 dar știți că, din cauza slăbiciunii cărnii, v-am propovăduit prima dată
Vestea cea Bună.
14 Ceea ce a fost o ispită pentru voi în carnea mea, voi nu ați disprețuit
și nici nu ați respins-o, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca
pe Cristos Isus.
15 Care a fost binecuvântarea de care v-ați bucurat? Căci vă mărturisesc
că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos ochii și mi i-ați fi dat mie.
16 Așadar, v-am devenit dușman spunându-vă adevărul?

17 Ei te caută cu zel, fără nici o bună intenție. Nu, ei doresc să vă înstrăineze, pentru ca voi să îi căutați pe ei.
18 Dar este întotdeauna bine să fii zelos pentru o cauză bună, și nu numai atunci când sunt de față cu voi.
19 Copilașii mei, pentru care sunt iarăși în chinuri până ce Hristos se va forma în voi,
20 dar aș vrea să fiu de față cu voi acum și să-mi schimb tonul, pentru că sunt tulburat de voi.
21 Spuneți-mi, voi, care vreți să fiți sub Lege, nu ascultați voi de Lege?
22 Căci este scris că Avraam a avut doi fii, unul de la slugă și unul de la o femeie liberă.
23 Totuși, fiul din slugă s-a născut după trup, dar fiul din femeia liberă s-a născut prin făgăduință.
24 Aceste lucruri conțin o alegorie, căci este vorba de două legăminte. Unul este cel de pe muntele Sinai, care naște copii în robie, care este Agar.
25 Căci această Agar este Muntele Sinai din Arabia și răspunde Ierusalimului care există acum, căci ea este în robie cu copiii ei.
26 Dar Ierusalimul de sus este liber, care este mama noastră a tuturor.
27 Căci este scris:,
“Bucurați-vă, sterpe care nu nașteți.
Izbucniți și strigați, voi care nu vă chinuiți.
Căci femeile pustii au mai mulți copii decât cea care are un soț.”
28 Și noi, fraților, ca și Isaac, suntem copii ai făgăduinței.
29 Dar, după cum atunci, cel născut după trup a prigonit pe cel născut după Duh, tot așa este și acum.
30 Totuși, ce spune Scriptura? “Aruncă afară pe slugă și pe fiul ei, căci fiul slugii nu va moșteni împreună cu fiul femeii libere.”
31 Așadar, fraților, noi nu suntem copiii unei roabe, ci ai femeii libere.

5

1 Rămâneți deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă lăsați din nou prinși în jugul robiei.
2 Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți primi tăierea împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.
3 Da, mărturisesc din nou oricărui om care primește circumcizia că este dator să împlinească toată Legea.
4 Voi sunteți înstrăinați de Hristos, voi care vreți să fiți îndreptățiți prin lege. V-ați îndepărtat de har.
5 Căci noi, prin Duhul, prin credință, așteptăm speranța dreptății.
6 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia nu valorează nimic, ci credința care lucrează prin iubire.
7 Ai alergat bine! Cine te-a împiedicat să nu asculți de adevăr?
8 Această convingere nu vine de la cel care vă cheamă.
9 Un pic de drojdie crește prin toată făina.
10 Am încredere față de voi în Domnul că nu veți gândi altfel. Dar cel care vă tulbură va suporta judecata lui, oricine ar fi el.
11 Dar eu, fraților, dacă mai propovăduiesc circumcizia, de ce sunt încă prigonit? Atunci piatra de poticnire a crucii a fost înlăturată.
12 Aș vrea ca cei care vă tulbură să se taie pe ei înșiși.

13 Căci voi, fraților, ați fost chemați pentru libertate. Numai să nu vă
folosiți libertatea ca pe un prilej pentru carne, ci, prin iubire, fiți slujitori
unii altora.
14 Căci toată Legea se împlinește într-un singur cuvânt: acesta: “Să
iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”.
15 Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, aveți grijă să nu vă
mâncați unii pe alții.
16 Dar eu vă spun: umblați după Duhul, și nu veți împlini poftele cărnii.
17 Căci carnea poftește împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și
acestea se împotrivesc una alteia, ca să nu faceți ceea ce doriți.
18 Dar dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub lege.
19 Or, faptele cărnii sunt evidente, și anume: adulterul, imoralitatea
sexuală, necurăția, pofta,
20 idolatria, vrăjitoria, ura, certurile, geloziile, accesele de mânie,
rivalitățile, diviziunile, ereziile,
21 invidia, crimele, bețiile, orgoliile și alte lucruri de acest fel; despre
care vă previn, după cum v-am prevenit și eu, că cei care practică astfel
de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
22 Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea,
bunătatea, bunătatea, credința,
23 blândețea și stăpânirea de sine. Împotriva acestor lucruri nu există
lege.
24 Cei care sunt ai lui Hristos au răstignit carnea cu patimile și poftele
ei.
25 Dacă trăim prin Duhul, să umblăm și noi prin Duhul.
26 Să nu ne îngâmfăm, să nu ne provocăm unii pe alții și să nu ne
invidiem unii pe alții.

6

1 Fraților, chiar dacă un om este prins în vreo greșeală, voi, care sunteți
duhovnicești, trebuie să-l restaurați pe acesta în duhul blândeții, privind
la voi înșivă, ca să nu fiți și voi ispitiți.
2 Purtați-vă sarcinile unii altora și împliniți astfel legea lui Hristos.
3 Căci, dacă cineva se crede ceva, când nu este nimic, se înșală pe sine
însuși.
4 Ci fiecare să-și examineze propria lucrare și atunci va avea motiv să
se laude în sine însuși, și nu în altcineva.
5 Căci fiecare își va purta propria povară.
6 Dar cel care este învățat în Cuvânt să aibă parte de toate bunătățile cu
cel care învață.
7 Nu vă lăsați înșelați. Dumnezeu nu se lasă batjocorit, căci tot ce
seamănă un om, aceea va și secera.
8 Căci cine seamănă pentru carnea sa, din carne va secera corupție. Dar
cel care seamănă pentru Duhul va secera din Duhul viața veșnică.
9 Să nu ne obosim în a face binele, căci vom secera la timpul potrivit
dacă nu ne dăm bătuți.
10 Așadar, după cum avem ocazia, să facem ce este bine față de toți
oamenii, și mai ales față de cei din familia credinței.
11 Vedeți cu ce litere mari vă scriu cu mâna mea.

12 Toți cei care vor să facă o impresie bună în trup vă silesc să vă tăiați
împrejur, ca să nu fie persecutați pentru crucea lui Hristos.
13 Căci nici măcar cei care primesc circumcizia nu respectă ei înșiși
Legea, ci doresc să vă facă pe voi să fiți circumciși, ca să se poată lăuda în
carnea voastră.
14 Dar departe de mine gândul de a mă lăuda decât în crucea Domnului
nostru Isus Hristos, prin care lumea a fost răstignită față de mine, iar eu
față de lume.
15 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia nu mai sunt
nimic, ci o creație nouă.
16 Toți cei care umblă după această regulă, pacea și îndurarea să fie cu
ei și cu Israelul lui Dumnezeu.
17 De acum înainte, nimeni să nu-mi facă nici un fel de necaz, pentru că
port pe trup semnele Domnului Isus.
18 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților.
Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții
care sunt în Efes și către cei credincioși în Isus Hristos:
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus
Hristos.
3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,
care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare duhovnicească în locurile
cerești, în Hristos,
4 după cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți
și fără cusur înaintea Lui, în dragoste,
5 predestinându-ne pentru adopție, ca copii, prin Isus Hristos, pentru El
însuși, după buna plăcere a dorinței Sale,
6 spre lauda gloriei harului Său, prin care ne-a dat de bunăvoie favoarea
în Cel iubit.
7 În El avem răscumpărarea noastră prin sângele Său, iertarea
greșelilor noastre, potrivit cu bogăția haruluiSău
8 pe care l-a făcut să abunde față de noi în toată înțelepciunea și
prudența,
9 făcându-ne cunoscut misterul voinței Sale, potrivit bunei Sale plăceri
pe care a hotărât-o în El
10 pentru o administrare a plinătății vremurilor, pentru a rezuma toate
lucrurile în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ, în El.
11 Ni s-a atribuit și nouă o moștenire în El, fiind rânduiți mai dinainte,
potrivit cu planul Celui care face toate lucrurile după planul voii Sale,
12 pentru ca noi, care mai înainte am sperat în Hristos, să fim spre lauda
gloriei Lui.
13 În el și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Vestea cea bună
a mântuirii voastre — în care, crezând și voi, ați fost pecetluiți cu Duhul
Sfânt făgăduit,
14 care este un gaj al moștenirii noastre, pentru răscumpărarea
proprietății lui Dumnezeu, spre lauda gloriei sale.
15 De aceea și eu, care am auzit despre credința în Domnul Isus, care
este printre voi, și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții,
16 nu încetez să mulțumesc pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile
mele,
17 pentru ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să
vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea Lui,
18 ca să vă lumineze ochii inimii voastre, ca să știți care este nădejdea
chemării Lui, și care sunt bogățiile gloriei moștenirii Sale în sfinți,
19 și care este nespus de mare puterea Sa față de noi, cei care credem,
potrivit cu lucrarea tăriei puterii Sale
20 pe care a lucrat-o în Hristos când L-a înviat din morți și L-a făcut să
șadă la dreapta Sa în locurile cerești,
21 cu mult mai presus de orice stăpânire, autoritate, putere, domnie și
orice nume care se numește, nu numai în acest veac, ci și în cel ce va să
vină.
22 I-a supus toate lucrurile sub picioarele Lui și L-a dat să fie cap peste
toate lucrurile pentru Adunare,

23 care este trupul Lui, plinătatea Celui care umple totul în toți.

2

1 Voi ați fost înviați, când erați morți în fărădelegi și păcate,
2 în care umblați odinioară, după cursul acestei lumi, după prințul puterii aerului, duhul care lucrează acum în copiii neascultătorilor.
3 Și noi toți am trăit odinioară printre ei în poftele cărnii noastre, împlinind poftele cărnii și ale minții, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.
4 Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea Sa dragoste cu care ne-a iubit,
5 chiar și atunci când eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — prin har ați fost mântuiți —
6 și ne-a înviat împreună cu El și ne-a făcut să ședem cu El în locurile cerești în Hristos Isus,
7 pentru ca în veacurile viitoare să arate bogăția nespus de mare a harului Său în bunătatea Sa față de noi în Hristos Isus;
8 căci prin har ați fost mântuiți prin credință, și aceasta nu de la voi înșivă; este un dar al lui Dumnezeu,
9 nu prin fapte, ca nimeni să nu se laude.
10 Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Hristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte ca noi să umblăm în ele.

11 Aduceți-vă aminte că odinioară, voi, neamurile în trup, care sunteți numiți "netăiați împrejur" prin ceea ce se numește "tăierea împrejur" (în trup, făcută de mâini),
12 erați în vremea aceea despărțiți de Hristos, înstrăinați de comunitatea lui Israel și străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.
13 Dar acum, în Hristos Isus, voi, care altădată erați departe, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.
14 Căci el este pacea noastră, care i-a făcut pe amândoi una și a dărâmat zidul de mijloc al despărțirii,
15 după ce a desființat în trupul său ostilitatea, legea poruncilor cuprinse în rânduieli, ca să creeze în sine un singur om nou din cei doi, făcând pace,
16 și să-i împace pe amândoi într-un singur trup cu Dumnezeu prin cruce, după ce a ucis prin ea ostilitatea.
17 El a venit și a propovăduit pacea atât vouă, care erați departe, cât și celor apropiați.
18 Căci prin el amândoi avem acces la Tatăl într-un singur Duh.
19 Așadar, voi nu mai sunteți străini și străini, ci sunteți concetățeni ai sfinților și ai casei lui Dumnezeu,
20 fiind zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară principală fiind Cristos Isus însuși;
21 în care toată clădirea, bine închegată, se dezvoltă într-un templu sfânt în Domnul;
22 în care și voi sunteți zidiți împreună pentru a fi locuința lui Dumnezeu în Duhul Sfânt.

3

1 De aceea, eu, Pavel, sunt prizonierul lui Hristos Isus pentru voi, neamurilor,
2 dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat față de voi,
3 și despre faptul că, prin revelație, mi s-a făcut cunoscut misterul, așa cum am scris mai înainte în puține cuvinte,
4 și prin care, când citiți, puteți pricepe înțelegerea mea în misterul lui Hristos,
5 care în alte generații nu a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum a fost descoperit acum sfinților Săi apostoli și profeți în Duhul Sfânt,
6 că neamurile sunt părtașe la moștenire și la trup și părtașe la făgăduința Lui în Hristos Isus prin Buna Vestire,
7 de care am fost făcut slujitor, potrivit darului harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat, după lucrarea puterii Lui.
8 Mie, cel mai mic dintre toți sfinții, mi-a fost dat acest har, ca să propovăduiesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos
9 și să fac pe toți oamenii să vadă care este administrarea misterului care de veacuri a fost ascuns în Dumnezeu, care a creat toate lucrurile prin Isus Hristos,
10 pentru ca acum, prin adunare, înțelepciunea multiplă a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscută principatelor și puterilor din locurile cerești,
11 conform scopului veșnic pe care l-a împlinit în Hristos Isus, Domnul nostru.
12 În El avem îndrăzneală și acces cu încredere, prin credința noastră în El.
13 De aceea vă rog să nu vă pierdeți inima din cauza necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră.
14 De aceea, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,
15 de la care se numește orice familie în ceruri și pe pământ,
16 ca să vă dea, după bogăția slavei Lui, să fiți întăriți cu putere, prin Duhul Său, în lăuntrul vostru,
17 pentru ca Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință, pentru ca voi, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste,
18 să fiți întăriți ca să înțelegeți împreună cu toți sfinții care este lățimea, lungimea, înălțimea și adâncimea,
19 și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să fiți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.
20 Iar Celui ce poate să facă mai mult decât cerem și decât gândim noi, după puterea care lucrează în noi,
21 Lui să fie slava în adunare și în Hristos Isus, în toate generațiile, în vecii vecilor. Amin.

4

1 De aceea, eu, prizonierul în Domnul, vă rog să vă purtați în mod demn de chemarea cu care ați fost chemați,
2 cu toată smerenia și umilința, cu răbdare, suportându-vă unii pe alții în dragoste,
3 urmărind să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii.

4 Există un singur trup și un singur Duh, așa cum și voi ați fost chemați
într-o singură nădejde a chemării voastre,
5 un singur Domn, o singură credință, un singur botez,
6 un singur Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate
și în noi toți.
7 Dar fiecăruia dintre noi i-a fost dat harul, după măsura darului lui
Hristos.
8 De aceea spune el,

“Când s-a înălțat la înălțime,
a dus captivi pe cei din captivitate,
și dădea daruri oamenilor.”

9 Și când zice: “S-a înălțat”, ce înseamnă aceasta, dacă nu că mai întâi S-a
coborât în părțile de jos ale pământului?
10 Cel care a coborât este cel care s-a înălțat și el mult deasupra tuturor
cerurilor, ca să umple toate lucrurile.

11 Pe unii i-a dat ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evanghelişti,
pe alții ca păstori și învățători;
12 pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slujire, pentru
zidirea trupului lui Hristos,
13 până când vom ajunge cu toții la unitatea credinței și a cunoașterii
Fiului lui Dumnezeu, la un om matur, la măsura statura plinătății lui
Hristos,
14 ca să nu mai fim copii, aruncați încoace și încolo și purtați de
orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor, cu viclenie, după
vicleșugurile rătăcirii;
15 ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în toate lucrurile în cel
care este capul, Hristos,
16 din care tot trupul, fiind potrivit și împletit prin ceea ce furnizează
fiecare încheietură, potrivit cu lucrarea pe măsură a fiecărei părți în
parte, face ca trupul să crească spre zidirea lui însuși în dragoste.

17 De aceea spun aceasta și mărturisesc în Domnul, ca să nu mai umblați
cum umblă și celelalte neamuri, în deșertăciunea minții lor,
18 fiind întunecați în înțelegerea lor, înstrăinați de viața lui Dumnezeu,
din pricina ignoranței care este în ei, din pricina împietririi inimilor lor.
19 Ei, devenind insensibili, s-au dat pe ei înșiși poftei, pentru a lucra cu
lăcomie orice necurăție.
20 Dar voi nu așa l-ați învățat pe Cristos,
21 dacă, într-adevăr, l-ați auzit și ați fost învățați în el, așa cum este
adevărul în Isus:
22 să vă lepădați, în ceea ce privește modul vostru de viață de mai
înainte, de omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii,
23 și să vă înnoiți în duhul minții voastre,
24 și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care, după asemănarea lui
Dumnezeu, a fost creat în neprihănire și în sfințenia adevărului.

25 De aceea, lăsând deoparte minciuna, să vorbească fiecare cu adevărul
cu aproapele său, pentru că suntem mădulare unul altuia.
26 “Mâniați-vă și nu păcătuiți.” Nu lăsa să apună soarele peste mânia
ta,
27 și nu da loc diavolului.

28 Cel care a furat să nu mai fure, ci mai degrabă să muncească,
producând cu mâinile sale ceva bun, ca să aibă ce să dea celui care are
nevoie.
29 Să nu iasă din gura voastră nici un cuvânt corupt, ci numai ceea ce
este bun pentru zidirea altora, după nevoie, ca să dea har celor ce ascultă.
30 Nu întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, în care ați fost pecetluiți
pentru ziua răscumpărării.
31 Să se îndepărteze de la voi orice amărăciune, mânie, furie, mânie,
scandal și calomnie, împreună cu orice răutate.
32 Și fiți buni unii cu alții, blânzi la inimă, iertându-vă unii pe alții, după
cum și Dumnezeu v-a iertat pe voi în Hristos.

5

1 Fiți deci imitatori ai lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți.
2 Umblați în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit pe noi și S-a dat
pe Sine însuși pentru noi, ca jertfă și ca sacrificiu pentru Dumnezeu, ca o
mireasmă de bun miros.
3 Dar nici măcar să nu se pomenească între voi, cum se cuvine sfinților,
de desfrânare sexuală și de orice necurăție sau lăcomie,
4 nici de spurcăciune, nici de vorbărie prostească, nici de glume, care
nu se cuvin, ci de mulțumiri.
5 Să știi că nici un desfrânat, nici un necurat, nici un lacom, nici un
idolatru nu are moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.
6 Nimeni să nu vă amăgească cu vorbe deșarte, căci din pricina acestor
lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste copiii neascultătorilor.
7 De aceea, nu fiți părtași la ei.
8 Căci odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul.
Umblați ca niște copii ai luminii,
9 căci roada Duhului este în toată bunătatea, dreptatea și adevărul,
10 dovedind ceea ce este plăcut Domnului.
11 Nu aveți nici o părtășie cu faptele fără roade ale întunericului, ci mai
degrabă chiar le mustrați.
12 Căci este o rușine chiar să vorbești despre lucrurile pe care le fac ei
în ascuns.
13 Dar toate lucrurile, când sunt mustrate, sunt descoperite de lumină,
căci tot ce descoperă este lumină.
14 De aceea zice: “Deșteaptă-te, tu, care dormi, și scoală-te din morți, și
Hristos va străluci peste tine.”
15 De aceea, păziți-vă bine cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca
niște înțelepți,
16 răscumpărând timpul, căci zilele sunt rele.
17 De aceea, nu fiți nebuni, ci înțelegeți care este voia Domnului.
18 Nu vă îmbătați cu vin, în care este risipire, ci umpleți-vă de Duhul
Sfânt,
19 vorbindu-vă unul altuia în psalmi, imnuri și cântări spirituale,
cântând și făcând în inima voastră cântece de mulțumire Domnului,
20 mulțumind întotdeauna lui Dumnezeu, Tatăl, în numele Domnului
nostru Isus Hristos, cu privire la toate lucrurile,
21 supunându-vă unul altuia în frica lui Hristos.
22 Neveste, supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

23 Căci soțul este capul soției, după cum și Hristos este capul adunării,
fiind El însuși mântuitorul trupului.
24 Dar, după cum Adunarea este supusă lui Hristos, tot așa și soțiile să
fie supuse în totul propriilor lor soți.
25 Bărbaților, iubiți-vă nevestele, după cum și Hristos a iubit Adunarea
și S-a dat pe Sine însuși pentru ea,
26 ca să o sfințească, după ce a curățat-o prin spălarea cu apă și cu
cuvântul,
27 ca să Se înfățișeze pe Sine însuși în chip glorios, fără pată, fără riduri
sau altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără cusur.
28 Tot așa și soții trebuie să iubească pe soțiile lor ca pe propriile lor
trupuri. Cel care își iubește propria soție se iubește pe sine însuși.
29 Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup, ci îl hrănește și îl
îngrijește, așa cum face și Domnul cu adunarea,
30 pentru că suntem mădulare ale trupului său, din carnea și oasele sale.
31 “Pentru aceasta, omul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va uni
cu soția sa. Atunci cei doi vor deveni un singur trup.”
32 Acest mister este mare, dar eu vorbesc despre Cristos și despre
Adunare.
33 Cu toate acestea, fiecare dintre voi trebuie să-și iubească și el soția ca
pe sine însuși; iar soția să vadă că își respectă soțul.

6

1 Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, căci așa este drept.
2 “Cinstiți pe tatăl vostru și pe mama voastră”, care este prima poruncă
cu o promisiune:
3 “ca să vă fie bine și să trăiți mult pe pământ”.
4 Voi, taților, nu vă mâniați copiii, ci creșteți-i în disciplina și învățătura
Domnului.
5 Slujitori, fiți supuși celor care, după trup, sunt stăpânii voștri, cu frică
și cu cutremur, în curăția inimii voastre, ca față de Hristos,
6 nu în felul de a sluji numai când ochii sunt ațintiți asupra voastră,
ca niște plăceri de oameni, ci ca niște slujitori ai lui Hristos, făcând din
inimă voia lui Dumnezeu,
7 cu bunăvoință, slujind ca Domnului și nu ca oamenilor,
8 știind că orice lucru bun pe care îl face fiecare, va primi din nou același
bine de la Domnul, fie că este legat, fie că este liber.
9 Voi, stăpânilor, faceți-le și voi la fel și lăsați-vă amenințați, știind că
Cel ce este și stăpânul lor și al vostru este în ceruri și că la El nu este nici
un fel de părtinire.
10 În sfârșit, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Lui.
11 Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva
vicleniei diavolului.
12 Căci lupta noastră nu este împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva
principatelor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor lumii, a
întunericului acestui veac și împotriva forțelor spirituale ale răutății din
locurile cerești.
13 De aceea, îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți
rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut totul, să rămâneți în picioare.

14 Rămâneți deci în picioare, având centura utilă a adevărului încheiată
la brâu, îmbrăcând platoșa neprihănirii,
15 și încălțându-vă picioarele cu pregătirea Bunei Vestiri a păcii,
16 și, mai presus de toate, luând scutul credinței, cu care veți putea stinge
toate săgețile aprinse ale celui rău.
17 și luați coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui
Dumnezeu;
18 cu toată rugăciunea și cererile, rugându-vă în orice moment în Duhul
și veghind în acest scop cu toată stăruința și cererile pentru toți sfinții.
19 Rugați-vă pentru mine, ca să mi se dea posibilitatea de a-mi deschide
gura, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală misterul Bunei Vestiri,
20 pentru care sunt ambasador în lanțuri; ca în el să vorbesc cu
îndrăzneală, așa cum trebuie să vorbesc.
21 Dar, ca să știți și voi cum stau lucrurile cu mine și cum mă descurc,
Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios în Domnul, vă va face
cunoscute toate lucrurile.
22 Tocmai de aceea vi l-am trimis la voi, ca să cunoașteți starea noastră
și ca să vă mângâie inimile.
23 Pace fraților și dragoste cu credință, de la Dumnezeu Tatăl și de la
Domnul Isus Hristos.
24 Harul să fie cu toți cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos cu
dragoste incoruptibilă. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Filipeni

1 Pavel și Timotei, slujitori ai lui Isus Hristos, către toți sfinții în Hristos
Isus, care sunt în Filipi, împreună cu supraveghetorii și slujitorii:
2 Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!
3 Mulțumesc Dumnezeului meu ori de câte ori îmi amintesc de voi,
4 în orice cerere a mea, în numele vostru toți, și îmi fac cererile cu
bucurie,
5 pentru că, din prima zi și până acum, ați fost părtași la propovăduirea
Evangheliei,
6 fiind încredințați de aceasta: că Cel ce a început în voi o lucrare bună
o va duce la bun sfârșit până în ziua lui Isus Hristos.
7 Este chiar corect ca eu să gândesc astfel în numele tuturor, pentru că
vă am în inima mea, deoarece, atât în legăturile mele, cât și în apărarea
și confirmarea Bunei Vestiri, voi toți sunteți părtași cu mine la har.
8 Căci Dumnezeu îmi este martor, căci Dumnezeu îmi este martor, cât
de mult vă doresc pe voi toți în îndurarea lui Isus Cristos.
9 Mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și în
toată priceperea,
10 pentru ca să puteți să vă dați seama de lucrurile bune, ca să fiți sinceri
și fără prihană până în ziua lui Hristos,
11 fiind plini de roadele neprihănirii care sunt prin Isus Hristos, spre
slava și lauda lui Dumnezeu.
12 Vreau să știți, fraților, că ceea ce mi s-a întâmplat a fost mai degrabă
spre binele Evangheliei,
13 astfel încât toată paza palatului și toți ceilalți au văzut că sunt legat
în Hristos,
14 și că cei mai mulți frați în Domnul, încredințați de legăturile mele, au
mai multă îndrăzneală să spună fără teamă cuvântul lui Dumnezeu.
15 Unii, într-adevăr, propovăduiesc pe Hristos chiar din invidie și din
ceartă, iar alții și din bunăvoință.
16 Primii îl predică pe Cristos cu nesimțire, din ambiție egoistă,
gândindu-se că adaugă suferință la lanțurile mele;
17 iar cei din urmă din iubire, știind că sunt desemnat pentru apărarea
Bunei Vestiri.
18 Ce contează? Numai că în orice mod, fie că este vorba de prefăcătorie
sau de adevăr, Hristos este vestit. Mă bucur de acest lucru, da, și mă voi
bucura.
19 Căci știu că acest lucru se va dovedi spre mântuirea mea, prin
rugăciunile voastre și prin suplinirea Duhului lui Isus Hristos,
20 conform așteptării și nădejdii mele cele mai sincere, că nu voi fi
dezamăgit în niciun fel, ci cu toată îndrăzneala, ca întotdeauna, acum
și Hristos va fi mărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.
21 Căci pentru mine a trăi este Hristos, iar a muri este un câștig.
22 Dar dacă voi continua să trăiesc în trup, aceasta va aduce roade din
lucrarea mea; totuși, nu știu ce voi alege.
23 Dar eu sunt greu de ales între cele două, având dorința de a pleca și
de a fi cu Hristos, care este mult mai bun.
24 Totuși, a rămâne în trup este mai necesar pentru voi.

25 Având această încredințare, știu că voi rămâne, da, și voi rămâne cu
voi toți pentru progresul și bucuria voastră în credință,
26 pentru ca lăudăroșia voastră în Hristos Isus să fie din belșug în mine,
prin prezența mea din nou la voi.
27 Numai să aveți o viață demnă de Buna Vestire a lui Hristos, pentru ca,
fie că vin să vă văd, fie că lipsesc, să aflu despre starea voastră, că rămâneți
tari într-un singur duh, cu un singur suflet, luptând pentru credința în
Buna Vestire;
28 și să nu vă speriați de nimic din partea potrivnicilor, care pentru ei este
o dovadă de pieire, iar pentru voi de mântuire, și aceasta de la Dumnezeu.
29 pentru că vi s-a acordat în numele lui Cristos, nu numai să credeți în
el, ci și să suferiți în numele lui,
30 având același conflict pe care l-ați văzut în mine și pe care acum auziți
că este în mine.

2

1 Deci, dacă este vreun îndemn în Hristos, dacă este vreo mângâiere
a iubirii, dacă este vreo părtășie a Duhului, dacă este vreo îndurare și
compasiune,
2 faceți-mi deplină bucuria, fiind de aceeași părere, având aceeași
iubire, fiind de acord, de un singur gând;
3 nu faceți nimic din rivalitate sau din îngâmfare, ci în smerenie, fiecare
dintre voi socotind pe alții mai buni decât el însuși;
4 fiecare dintre voi să nu se uite numai la lucrurile sale, ci fiecare dintre
voi să se uite și la lucrurile altora.
5 Să aveți în minte lucrul acesta, care a fost și în Hristos Isus,
6 care, fiind în formă de Dumnezeu, n-a considerat că egalitatea cu
Dumnezeu este un lucru de care să se agațe,
7 ci s-a deșertat pe Sine însuși, luând chip de rob, făcându-se asemenea
oamenilor.
8 Și, fiind găsit în formă umană, s-a smerit pe sine însuși, făcându-se
ascultător până la moarte, da, moartea de pe cruce.
9 De aceea și Dumnezeu l-a și înălțat foarte mult și i-a dat numele care
este mai presus de orice nume,
10 pentru ca la numele lui Isus să se plece orice genunchi, al celor din
ceruri, al celor de pe pământ și al celor de sub pământ,
11 și orice limbă să mărturisească faptul că Isus Hristos este Domnul,
spre slava lui Dumnezeu Tatăl.
12 Deci, iubiții mei, așa cum ați ascultat întotdeauna, nu numai în
prezența mea, ci și acum cu mult mai mult în absența mea, lucrați cu
frică și cu cutremur la mântuirea voastră.
13 Căci Dumnezeu este cel care lucrează în voi, atât ca să vrea, cât și ca
să lucreze, pentru buna Lui plăcere.
14 Faceți totul fără să vă plângeți și fără să vă certați,
15 ca să fiți fără vină și fără prihană, copii ai lui Dumnezeu, fără cusur,
în mijlocul unui neam strâmb și pervers, în mijlocul căruia să fiți văzuți
ca niște lumini în lume,
16 ținând sus cuvântul vieții, ca să am cu ce mă lăuda în ziua lui Hristos,
că n-am alergat în zadar și n-am muncit în zadar.
17 Da, și dacă sunt revărsat pe jertfa și slujba credinței voastre, mă bucur
și mă bucur cu voi toți.

18 În același fel, și voi ar trebui să vă bucurați și să vă veseliți împreună
cu mine.
19 Dar sper în Domnul Isus să vă trimită curând pe Timotei, ca să mă
bucur și eu când voi ști ce faceți.
20 Căci nu mai am pe nimeni altcineva la fel, care să se îngrijească cu
adevărat de tine.
21 Pentru că toți își caută ale lor, nu lucrurile lui Isus Hristos.
22 Dar voi știți că el s-a dovedit pe sine însuși. Așa cum un copil își
slujește tatăl, așa a slujit și el alături de mine pentru promovarea Veștii
Bune.
23 De aceea, sper să-l trimit imediat, imediat ce voi vedea cum va merge
cu mine.
24 Dar am încredere în Domnul că și eu însumi voi veni în curând.
25 Dar am crezut că este necesar să trimit la voi pe Epafrodit, fratele
meu, tovarășul meu de muncă, tovarășul meu de luptă, apostolul vostru
și slujitorul meu de nevoie,
26 căci el vă dorea mult pe toți și era foarte tulburat, pentru că ați auzit
că este bolnav.
27 Căci, într-adevăr, a fost bolnav aproape de moarte, dar Dumnezeu a
avut milă de el, și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am parte de
întristare peste întristare.
28 L-am trimis deci cu mai multă sârguință, ca, atunci când îl veți vedea
din nou, să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin întristat.
29 Primiți-l, așadar, în Domnul cu toată bucuria și țineți cu cinste pe
astfel de oameni,
30 pentru că, pentru lucrarea lui Hristos, a fost aproape de moarte,
riscându-și viața pentru a suplini ceea ce lipsea în slujirea voastră față
de mine.

3

1 În sfârșit, frații mei, bucurați-vă în Domnul! Ca să vă scriu aceleași
lucruri, pentru mine, într-adevăr, nu este obositor, dar pentru voi este
sigur.
2 Ferește-te de câini, ferește-te de lucrătorii răi, ferește-te de falsa
tăiere împrejur.
3 Căci noi suntem circumcizia, care ne închinăm lui Dumnezeu în Duhul
și ne bucurăm în Hristos Isus, și nu ne încredem în carne;
4 deși eu însumi aș putea să mă încredințez chiar în carne. Dacă
altcineva crede că are încredere în carne, eu încă și mai mult:
5 tăiat împrejur în ziua a opta, din neamul lui Israel, din seminția lui
Beniamin, evreu din Evrei; în privința legii, fariseu;
6 în privința zelului, persecutând adunarea; în privința dreptății care
este în lege, găsit fără vină.
7 Dar ceea ce era pentru mine un câștig, consider că este o pierdere
pentru Hristos.
8 Da, cu siguranță, și consider că toate lucrurile sunt o pierdere pentru
excelența cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu, pentru care am suferit
pierderea tuturor lucrurilor și nu le socotesc decât gunoi, ca să-L câștig
pe Hristos
9 și să fiu găsit în El, neavând o neprihănire a mea, cea care vine din
Lege, ci cea care este prin credința în Hristos, neprihănirea care vine de
la Dumnezeu prin credință,

10 pentru ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Sale și părtășia
suferințelor Sale, devenind conform cu moartea Sa,
11 dacă prin orice mijloc pot ajunge la învierea din morți.
12 Nu că aș fi obținut deja sau că sunt deja desăvârșit, ci mă silesc să mă
apuc de ceea ce am fost și eu apucat prin Hristos Isus.
13 Fraților, nu mă consider încă stăpân pe mine însumi, dar un lucru
știu: uitând cele de pe urmă și tinzând spre cele de dinainte,
14 urmăresc să ajung la țintă, pentru premiul chemării înalte a lui
Dumnezeu în Hristos Isus.
15 Să gândim, așadar, ca toți cei care suntem desăvârșiți, să gândim
astfel. Dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu vă va descoperi și acest lucru.
16 Cu toate acestea, în măsura în care am ajuns deja, să umblăm după
aceeași regulă. Să avem același gând.
17 Fraților, fiți împreună imitatori ai mei și luați aminte la cei ce umblă
pe calea aceasta, după cum ne aveți pe noi ca pildă.
18 Căci mulți umblă, despre care v-am spus de multe ori, și acum vă spun
chiar plângând, ca vrăjmașii crucii lui Hristos,
19 al căror scop este pieirea, al căror dumnezeu este pântecele și a căror
slavă este în rușinea lor, care se gândesc la lucruri pământești.
20 Căci cetățenia noastră este în ceruri, de unde așteptăm și noi un
Mântuitor, pe Domnul Isus Hristos,
21 care va schimba trupul umilinței noastre, ca să se conformeze trupului
slavei Sale, după lucrarea prin care poate chiar să supună toate lucrurile
lui însuși.

4

1 De aceea, frații mei, iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, stați tari în
Domnul în felul acesta, iubiții mei.
2 Îndemn pe Euodia și pe Sinteea să gândească la fel în Domnul.
3 Da, te rog și pe tine, partener adevărat, ajută-le pe aceste femei, căci
ele au lucrat împreună cu mine la Buna Vestire, împreună cu Clement și
cu ceilalți colaboratori ai mei, ale căror nume sunt în cartea vieții.
4 Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou voi spune: “Bucurați-vă!”.
5 Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este la
îndemână.
6 În nimic să nu vă îngrijorați, ci în toate, prin rugăciune și cereri cu
mulțumiri, cererile voastre să fie făcute cunoscute lui Dumnezeu.
7 Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, va păzi inimile și
gândurile voastre în Hristos Isus.
8 În sfârșit, fraților, tot ce este adevărat, tot ce este onorabil, tot ce este
drept, tot ce este curat, tot ce este frumos, tot ce este de bună reputație,
dacă este vreo virtute și dacă este ceva vrednic de laudă, gândiți-vă la
acestea.
9 Faceți ceea ce ați învățat, ați primit, ați auzit și ați văzut la mine, și
Dumnezeul păcii va fi cu voi.
10 Dar mă bucur foarte mult în Domnul că acum, în sfârșit, ți-ai înviat
gândul la mine, la care te-ai gândit, dar nu ai avut prilej.
11 Nu că vorbesc din cauza lipsei, căci am învățat, în orice stare aș fi, să
mă mulțumesc cu ea.

12 Știu să mă smeresc și știu și să mă îmbogățesc. În orice și în orice
împrejurare am învățat secretul atât de a fi sătul, cât și de a fi flămând,
atât de a abunda, cât și de a fi în nevoie.
13 Pot face totul prin Hristos, care mă întărește.
14 Oricum, ați făcut bine că ați luat parte la necazul meu.
15 Știți și voi înșivă, filipenilor, că la începutul Bunei Vestiri, când am
plecat din Macedonia, nicio adunare nu a avut parte cu mine în ceea ce
privește dăruirea și primirea, ci numai voi.
16 Căci chiar și în Tesalonic ați trimis o dată și încă o dată la nevoia mea.
17 Nu că eu caut darul, ci caut rodul care crește în contul vostru.
18 Dar eu am totul și abundă. Sunt sătul, după ce am primit de la
Epafrodit ceea ce a venit de la tine, o mireasmă plăcută, o jertfă plăcută
și bineplăcută lui Dumnezeu.
19 Dumnezeul meu va împlini orice nevoie a voastră, după bogăția Lui
în slavă, în Hristos Isus.
20 Acum, a Dumnezeului și Tatălui nostru să fie gloria în vecii vecilor!
Amin.
21 Salutați pe fiecare sfânt în Hristos Isus. Frații care sunt cu mine vă
salută.
22 Vă salută toți sfinții, mai ales cei din casa lui Cezar.
23 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei,
fratele nostru,
2 către sfinții și frații credincioși în Hristos din Colose: Harul și pacea să
vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

3 Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,
rugându-ne totdeauna pentru voi,
4 după ce am auzit de credința voastră în Hristos Isus și de dragostea pe
care o aveți față de toți sfinții,
5 din pricina nădejdii care vă este păstrată în ceruri, despre care ați
auzit mai înainte în cuvântul adevărului bunei vestiri
6 care a ajuns la voi, așa cum este în toată lumea și care dă roade și
crește, așa cum este și în voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut
harul lui Dumnezeu în adevăr,
7 așa cum ați aflat de la Epafras, iubitul nostru tovarăș de slujbă, care
este un slujitor credincios al lui Hristos în numele vostru,
8 care ne-a și vestit dragostea voastră în Duhul Sfânt.

9 De aceea și noi, din ziua când am auzit aceasta, nu încetăm să ne
rugăm și să facem cereri pentru voi, ca să fiți plini de cunoștința voii Lui
în toată înțelepciunea și priceperea spirituală,
10 ca să umblați în chip vrednic de Domnul, ca să-I plăce în toate
privințele, aducând roade în orice lucrare bună și sporind în cunoștința
lui Dumnezeu,
11 întăriți cu toată puterea, după puterea slavei sale, pentru toată
stăruința și perseverența cu bucurie,
12 mulțumind Tatălui, care ne-a făcut apți să fim părtași la moștenirea
sfinților în lumină,
13 care ne-a izbăvit din puterea întunericului și ne-a transferat în
Împărăția Fiului iubirii sale,
14 în care avem răscumpărarea noastră, iertarea păcatelor noastre.

15 El este chipul lui Dumnezeu cel nevăzut, întâiul născut al întregii
creații.
16 Căci prin el au fost create toate lucrurile în ceruri și pe pământ, cele
văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie stăpâniri, fie principate, fie puteri.
Toate lucrurile au fost create prin el și pentru el.
17 El este înaintea tuturor lucrurilor și în El toate lucrurile sunt ținute
împreună.
18 El este capul trupului, al adunării, El este începutul, Cel întâi născut
din morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.
19 Căci toată plinătatea a binevoit să locuiască în el,
20 și prin el să împace toate lucrurile cu sine prin el, fie cele de pe
pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin sângele crucii sale.

21 Pe voi, care în trecut erați înstrăinați și vrăjmași în mintea voastră
prin faptele voastre rele,
22 dar acum v-a împăcat în trupul trupului Său, prin moarte, ca să vă
înfățișeze înaintea Lui sfinți, fără cusur și fără prihană,

23 dacă rămâneți în credință, întemeiați și neclintiți, fără să vă abateți
de la nădejdea Bunei Vestiri, pe care ați auzit-o, și care este vestită în toată
făptura de sub ceruri, și de care eu, Pavel, am fost făcut slujitor.
24 Și eu mă bucur de suferințele mele pentru voi, și împlinesc ceea ce-mi
lipsește din suferințele lui Hristos în trupul meu, pentru trupul Lui, care
este Adunarea,
25 a cărei slujbă am fost făcut slujitor, potrivit cu slujba lui Dumnezeu,
care mi-a fost dată față de voi, ca să împlinesc cuvântul lui Dumnezeu,
26 taina care a fost ascunsă de veacuri și de generații. Dar acum a fost
descoperit sfinților Săi,
27 cărora Dumnezeu a binevoit să le facă cunoscut care sunt bogățiile
slavei acestui mister printre neamuri, care este Hristos în voi, nădejdea
slavei.
28 Noi îl vestim, sfătuind pe fiecare om și învățând pe fiecare în toată
înțelepciunea, ca să prezentăm pe fiecare om desăvârșit în Hristos Isus;
29 pentru care și eu mă străduiesc, străduindu-mă după lucrarea Lui,
care lucrează în mine cu putere.

2

1 Căci vreau să știți cât de mult mă lupt pentru voi și pentru cei din
Laodiceea, și pentru toți cei care nu Mi-au văzut fața în trup,
2 ca să fie mângâiate inimile lor, fiind uniți în dragoste și dobândind
toate bogățiile unei înțelegeri depline, ca să cunoască taina lui Dumnezeu,
atât a Tatălui, cât și a lui Hristos,
3 în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoștinței.
4 Spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă amăgească cu persuasiunea
discursului.
5 Căci, chiar dacă sunt absent în trup, sunt cu voi în duh, bucurându-mă
și văzând ordinea voastră și statornicia credinței voastre în Hristos.
6 Deci, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, umblați în El,
7 înrădăcinați și zidiți în El și întăriți în credință, așa cum ați fost
învățați, sporind în ea cu mulțumiri.
8 Fiți atenți să nu vă lăsați jefuiți de cineva prin filozofia lui și prin
înșelăciune deșartă, după tradiția oamenilor, după duhurile elementare
ale lumii, și nu după Hristos.
9 Căci în el locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii,
10 și în el sunteți desăvârșiți, el care este capul tuturor principatelor și
puterilor.
11 În El ați fost și voi tăiați împrejur cu o circumcizie care nu se face
cu mâinile, prin lepădarea trupului de păcatele cărnii, în circumcizia lui
Hristos,
12 fiind îngropați împreună cu El în botez, în care ați și înviat împreună
cu El, prin credința în lucrarea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți.
13 Voi erați morți prin greșelile voastre și prin necircumcizia cărnii
voastre. El v-a făcut vii împreună cu el, după ce ne-a iertat toate greșelile
noastre,
14 ștergând scrisul de mână din rânduieli care era împotriva noastră.
El l-a scos din calea noastră, bătându-l în cuie pe cruce.
15 După ce a dezbrăcat principatele și puterile, le-a dat în vileag,
triumfând asupra lor în ea.

16 Nimeni, deci, să nu vă judece în privința mâncării sau a băuturii, sau
în privința sărbătorilor, a lunii noi sau a Sabatului,
17 care sunt o umbră a lucrurilor viitoare; dar trupul este al lui Hristos.
18 Nimeni să nu vă răpească premiul vostru prin înjosirea de sine și
închinarea la îngeri, stăruind în lucrurile pe care nu le-a văzut, îngâmfat
în zadar de mintea lui trupească,
19 și neținându-se ferm de Cap, de la care tot trupul, fiind alimentat și
unit prin încheieturi și ligamente, crește cu creșterea lui Dumnezeu.
20 Dacă ați murit împreună cu Hristos de duhurile elementare ale lumii,
de ce, ca și cum ați trăi în lume, vă supuneți la rânduieli,
21 "Nu mânuiți, nu gustați, nu atingeți"
22 (care toate pier cu folosul), după poruncile și învățăturile oamenilor?
23 Aceste lucruri, într-adevăr, par a fi înțelepciune în ceea ce privește
cultul autoimpus, umilința și severitatea față de trup, dar nu au nicio
valoare împotriva desfătării cărnii.

3

1 Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați lucrurile de sus,
unde este Hristos, așezat la dreapta lui Dumnezeu.
2 Puneți-vă mintea la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.
3 Căci ați murit, iar viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.
4 Când Hristos, viața noastră, se va arăta, atunci și voi veți fi arătați
împreună cu el în glorie.
5 Omorâți, așadar, membrele voastre care sunt pe pământ: imoralitatea
sexuală, necurăția, pasiunea depravată, dorința rea și lăcomia, care este
idolatrie.
6 Din pricina acestor lucruri, mânia lui Dumnezeu vine peste copiii
neascultării.
7 Și voi ați umblat odinioară în ele, când trăiați în ele,
8 dar acum trebuie să le îndepărtați pe toate: mânia, furia, răutatea,
calomnia și vorbirea rușinoasă din gura voastră.
9 Nu vă mințiți unii pe alții, văzând că v-ați dezbrăcat de omul cel vechi
cu faptele lui,
10 și v-ați îmbrăcat în omul cel nou, care se înnoiește în cunoaștere,
după chipul Creatorului său,
11 unde nu poate fi vorba de greci și iudei, de circumcizie și necircum-
cizie, de barbari, de sciți, de robi sau de oameni liberi, ci Hristos este totul
și în toți.
12 Îmbrăcați-vă deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, o
inimă plină de compasiune, de bunătate, de smerenie, de umilință și de
stăruință;
13 purtați-vă unii pe alții și iertați-vă unii pe alții, dacă are cineva vreo
plângere împotriva cuiva; după cum v-a iertat Hristos, așa să faceți și voi.
14 Mai presus de toate aceste lucruri, umblați în dragoste, care este
legătura desăvârșirii.
15 Și să domnească în inimile voastre pacea lui Dumnezeu, la care ați și
fost chemați într-un singur trup, și fiți recunoscători.
16 Cuvântul lui Hristos să locuiască bogat în voi; cu toată înțelepciunea,
învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții cu psalmi, imnuri și cântări
duhovnicești, cântând cu har în inima voastră Domnului.

17 Orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, faceți totul în Numele Domnului
Isus, mulțumind prin El lui Dumnezeu Tatăl.
18 Neveste, supuneți-vă bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.
19 Bărbați, iubiți-vă nevestele și nu vă înverșunați împotriva lor.
20 Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci aceasta place
Domnului.
21 Părinți, nu vă provocați copiii, ca să nu se descurajeze.
22 Robilor, ascultați în toate lucrurile de cei ce vă sunt stăpâni după trup,
nu numai când vă privesc, ca niște plăceri, ci cu inimă curată, temându-vă
de Dumnezeu.
23 Și orice faceți, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul și nu pentru
oameni,
24 știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, căci voi slujiți
Domnului Hristos.
25 Dar cine greșește, va primi înapoi pentru greșeala pe care a făcut-o,
și nu este nici o părtinire.

4

1 Stăpâni, dați robilor voștri ceea ce este drept și egal, știind că și voi
aveți un Stăpân în ceruri.
2 Continuați cu stăruință în rugăciune, veghind în ea cu mulțumire,
3 rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o
ușă pentru cuvânt, ca să spunem taina lui Hristos, pentru care și eu sunt
în legături,
4 ca să o pot descoperi așa cum trebuie să vorbesc.
5 Umblați cu înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând timpul.
6 Vorbirea voastră să fie întotdeauna cu har, condimentată cu sare, ca
să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.
7 Toate treburile mele vă vor fi aduse la cunoștință prin Ticus, fratele
preaiubit, slujitorul credincios și tovarășul de robie în Domnul.
8 Tocmai de aceea vi-l trimit la voi, ca să vă cunoască situația și să vă
mângâie inimile,
9 împreună cu Onesimus, fratele credincios și iubit, care este unul dintre
voi. Ei vă vor face cunoscut tot ceea ce se întâmplă aici.
10 Vă salută Aristarh, tovarășul meu de închisoare, și Marcu, vărul lui
Barnaba, despre care ați primit porunca: “Dacă vine la voi, primiți-l”,
11 și Isus, numit Iustus. Aceștia sunt singurii mei tovarăși de muncă
pentru Împărăția lui Dumnezeu care sunt din circumcizie, oameni care
mi-au fost o mângâiere.
12 Epafras, care este unul dintre voi, slujitor al lui Hristos, vă salută și
se străduiește mereu în rugăciunile sale pentru voi, ca să fiți desăvârșiți
și să fiți desăvârșiți în toată voia lui Dumnezeu.
13 Căci mărturisesc despre el că are un mare zel pentru voi, pentru cei
din Laodiceea și pentru cei din Ierapole.
14 Luca, medicul iubit, și Demas vă salută.
15 Salutați-i pe frații care sunt în Laodiceea, împreună cu Nimfa și cu
adunarea care este în casa lui.
16 După ce se va citi această scrisoare între voi, faceți să fie citită și în
adunarea laodiceenilor și să citiți și voi scrisoarea de la Laodiceea.
17 Spune-i lui Arhipus: “Ai grijă de slujba pe care ai primit-o în Domnul,
ca să o împlinești.”

18 Eu, Pavel, scriu cu mâna mea această salutare. Amintiți-vă de
lanțurile mele. Harul să fie cu voi. Amin.

Prima scrisoare a lui Pavel către Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către adunarea Tesalonicenilor, în Dumnezeu
Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl
nostru și de la Domnul Isus Hristos.
2 Mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi toți, pomenindu-vă în
rugăciunile noastre,
3 amintindu-ne neîncetat de lucrarea voastră de credință, de osteneala
dragostei și de perseverența speranței în Domnul nostru Isus Hristos,
înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru.
4 Știm, fraților iubiți de Dumnezeu, că sunteți aleși,
5 și că Buna Vestire a noastră a ajuns la voi nu numai prin cuvânt, ci și
prin putere, prin Duhul Sfânt și cu multă siguranță. Știți ce fel de oameni
ne-am arătat a fi printre voi pentru voi.
6 Voi v-ați făcut imitatori ai noștri și ai Domnului, primind Cuvântul în
multă suferință, cu bucuria Duhului Sfânt,
7 astfel încât ați devenit un exemplu pentru toți cei care cred în
Macedonia și în Ahaia.
8 Căci de la voi a fost vestit cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia
și în Ahaia, ci și în orice loc s-a răspândit credința voastră față de
Dumnezeu, astfel încât nu mai este nevoie să spunem nimic.
9 Căci ei înșiși raportează despre noi ce fel de primire am avut din
partea voastră și cum v-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să slujiți
unui Dumnezeu viu și adevărat,
10 și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți:
Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare.

2

1 Căci voi înșivă știți, fraților, că vizita noastră la voi nu a fost în zadar,
2 ci, după cum știți, după ce am suferit mai înainte și am fost tratați cu
rușine la Filipi, am căpătat îndrăzneală în Dumnezeul nostru, ca să vă
vestim vestea cea bună a lui Dumnezeu, în multe conflicte.
3 Căci îndemnul nostru nu este din eroare, nici din necurăție, nici în
înșelăciune.
4 Ci, așa cum am fost aprobați de Dumnezeu să ni se încredințeze
Vestea cea Bună, așa vorbim — nu ca să fim pe placul oamenilor, ci al
lui Dumnezeu, care ne încearcă inimile.
5 Căci nu am fost găsiți niciodată folosind cuvinte de lingușire, după
cum știți, nici o mantie de lăudăroșenie (Dumnezeu este martor),
6 nici căutând slava oamenilor (nici de la voi, nici de la alții), atunci
când am fi putut pretinde autoritate ca apostoli ai lui Hristos.
7 Ci am fost blânzi printre voi, așa cum o mamă care alăptează își
îngrijește proprii copii.
8 Și chiar așa, dorind cu drag de voi, am binevoit să vă împărtășim nu
numai vestea cea bună a lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, pentru că
ne-ați devenit foarte dragi.

9 Căci vă amintiți, fraților, de munca și de osteneala noastră; căci,
lucrând zi și noapte, ca să nu împovărăm pe niciunul dintre voi, v-am
propovăduit Buna Vestire a lui Dumnezeu.
10 Voi sunteți martori înaintea lui Dumnezeu cât de sfânt, drept și fără
vină ne-am purtat față de voi, cei care credeți.
11 După cum știți, am îndemnat, am mângâiat și am implorat pe fiecare
dintre voi, ca un tată pe copiii săi,
12 pentru ca voi să umblați în mod demn de Dumnezeu, care vă cheamă
în Împărăția și gloria sa.
13 De aceea și noi mulțumim neîncetat lui Dumnezeu că, atunci când
ați primit de la noi cuvântul mesajului lui Dumnezeu, nu l-ați primit ca pe
un cuvânt omenesc, ci ca pe un cuvânt adevărat, cuvântul lui Dumnezeu,
care lucrează și în voi, cei ce credeți.
14 Căci voi, fraților, v-ați făcut imitatori ai adunărilor lui Dumnezeu care
sunt în Iudeea, în Hristos Isus; pentru că și voi ați suferit de la compatrioții
voștri aceleași lucruri ca și ei de la iudeii
15 care l-au ucis atât pe Domnul Isus, cât și pe proprii lor profeți, și
ne-au alungat pe noi, și nu-i plac lui Dumnezeu și sunt potrivnici tuturor
oamenilor,
16 interzicându-ne să vorbim neamurilor ca să se mântuiască, ca să le
umplem mereu păcatele. Dar mânia a venit peste ei până la capăt.
17 Dar noi, fraților, care am fost lipsiți de voi pentru puțin timp, nu în
inimă, ci în prezență, am încercat și mai mult să vă vedem fața cu mare
dorință,
18 pentru că am vrut să venim la voi, și eu, Pavel, o dată și încă o dată,
dar Satana ne-a împiedicat.
19 Căci care este speranța noastră, sau bucuria, sau cununa bucuriei?
Nu ești chiar tu, înaintea Domnului nostru Isus, la venirea sa?
20 Căci tu ești gloria și bucuria noastră.

3

1 De aceea, când n-am mai putut suporta, am crezut că este bine să
rămânem singuri la Atena,
2 și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în
vestea cea bună a lui Hristos, ca să vă întărească și să vă mângâie în
credința voastră,
3 ca nimeni să nu fie tulburat de aceste necazuri. Căci știi că am fost
desemnați pentru această sarcină.
4 Căci, cu siguranță, atunci când eram cu voi, v-am spus dinainte că vom
suferi necazuri, așa cum s-a întâmplat, și voi știți.
5 De aceea și eu, când nu mai puteam suporta, am trimis ca să vă cunosc
credința, de teamă ca nu cumva ispititorul să vă fi ispitit în vreun fel și
munca noastră să fi fost în zadar.
6 Dar Timotei tocmai a venit la noi de la tine și ne-a adus vestea
bucuroasă a credinței și a dragostei tale, că ai mereu amintiri bune despre
noi și că dorești să ne vezi, așa cum și noi dorim să te vedem.
7 Din această cauză, fraților, am fost mângâiați de voi în toată
strâmtorarea și necazul nostru, prin credința voastră.
8 Căci acum trăim, dacă voi rămâneți tari în Domnul.

9 Căci ce mulțumire putem noi să aducem din nou lui Dumnezeu
pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi înaintea
Dumnezeului nostru,
10 rugându-ne foarte mult zi și noapte ca să vedem fața voastră și să
desăvârșim ceea ce lipsește credinței voastre?
11 Și acum, Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Isus Hristos să
ne îndrepte calea spre voi.
12 Fie ca Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în dragoste unii
față de alții și față de toți oamenii, așa cum facem și noi față de voi,
13 ca să vă întărească inimile în sfințenie înaintea Dumnezeului și
Tatălui nostru, la venirea Domnului nostru Isus cu toți sfinții lui.

4

1 În cele din urmă, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus,
ca, după cum ați primit de la noi cum trebuie să umblați și să plăceți lui
Dumnezeu, să sporiți din ce în ce mai mult.
2 Căci știți ce instrucțiuni v-am dat prin Domnul Isus.
3 Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: sfințirea voastră, să vă abțineți
de la imoralitatea sexuală,
4 ca fiecare dintre voi să știe să-și stăpânească trupul în sfințenie și
onoare,
5 nu în patima poftei, ca neamurile care nu-l cunosc pe Dumnezeu,
6 ca nimeni să nu profite și să nu nedreptățească un frate sau o soră în
această privință, pentru că Domnul este răzbunător în toate aceste lucruri,
așa cum v-am avertizat și am mărturisit și noi mai înainte.
7 Căci Dumnezeu nu ne-a chemat pentru necurăție, ci pentru sfințire.
8 De aceea, cel care respinge acest lucru nu respinge pe om, ci pe
Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel Sfânt.
9 Dar în ce privește dragostea frățească, nu este nevoie să vă scrie
cineva. Căci voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe
alții,
10 căci, într-adevăr, așa faceți cu toți frații care sunt în toată Macedonia.
Dar vă îndemnăm, fraților, ca să sporiți din ce în ce mai mult,
11 și să vă ambiționați să duceți o viață liniștită, să vă ocupați de
treburile voastre și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum v-am învățat
noi,
12 pentru ca să umblați cum se cuvine față de cei de afară și să nu aveți
nevoie de nimic.
13 Dar nu vrem, fraților, să nu știți nimic despre cei ce au adormit, ca să
nu vă întristați ca ceilalți, care nu au nici o nădejde.
14 Căci, dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, tot așa și Dumnezeu
va aduce cu el pe cei care au adormit în Isus.
15 Căci vă spunem acest lucru prin cuvântul Domnului: noi, cei vii, care
am rămas până la venirea Domnului, nu vom precede în niciun fel pe cei
adormiți.
16 Căci Domnul însuși se va coborî din cer cu un strigăt, cu glasul
arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu. Cei morți în Hristos vor învia
mai întâi,
17 apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți împreună cu ei în
nori, pentru a-L întâmpina pe Domnul în aer. Astfel, vom fi cu Domnul
pentru totdeauna.

18 De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5

1 Dar, fraților, în ce privește vremurile și anotimpurile, nu aveți nevoie
să vi se scrie nimic.
2 Căci voi înșivă știți bine că ziua Domnului vine ca un hoț în noapte.
3 Căci atunci când ei vor spune: “Pace și siguranță”, atunci va veni peste
ei o distrugere bruscă, ca durerile nașterii la o femeie însărcinată. Atunci
nu vor scăpa în niciun fel.
4 Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, ca ziua să vă prindă ca un
hoț.
5 Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai zilei. Noi nu aparținem nici
nopții, nici întunericului,
6 așa că, atunci, să nu dormim, cum fac ceilalți, ci să veghem și să fim
treji.
7 Căci cei care dorm, dorm în noapte, iar cei care se îmbată, se îmbată
în noapte.
8 Dar, întrucât noi aparținem zilei, să fim treji, îmbrăcându-ne cu
platoșa credinței și a iubirii, iar drept coif, cu speranța mântuirii.
9 Căci Dumnezeu nu ne-a rânduit pentru mânie, ci pentru dobândirea
mântuirii prin Domnul nostru Isus Hristos,
10 care a murit pentru noi, pentru ca, fie că ne trezim, fie că dormim, să
trăim împreună cu el.
11 De aceea, îndemnați-vă unii pe alții și zidiți-vă unii pe alții, așa cum
faceți și voi.
12 Dar vă rugăm, fraților, să cunoașteți pe cei ce lucrează între voi, care
sunt peste voi în Domnul și vă îndrumă,
13 și să-i respectați și să-i cinstiți cu dragoste, pentru lucrarea lor.
Fiți în pace între voi.
14 Vă îndemnăm, fraților: Admonestați pe cei fără de minte; încurajați
pe cei slabi de inimă; sprijiniți pe cei slabi; aveți răbdare față de toți.
15 Aveți grijă ca nimeni să nu întoarcă nimănui rău pentru rău, ci
urmăriți întotdeauna ceea ce este bun pentru voi și pentru toți.
16 Bucurați-vă întotdeauna.
17 Rugați-vă fără încetare.
18 Mulțumiți în orice lucru, căci aceasta este voia lui Dumnezeu în
Hristos Isus față de voi.
19 Nu stingeți Duhul Sfânt.
20 Nu disprețuiți profețiile.
21 Testați toate lucrurile și țineți ferm ceea ce este bun.
22 Abțineți-vă de la orice formă de rău.
23 Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească pe deplin. Fie ca tot spiritul,
sufletul și trupul vostru să fie păstrate fără vină la venirea Domnului
nostru Isus Hristos.
24 Cel ce vă cheamă este credincios și va și face.
25 Fraților, rugați-vă pentru noi.
26 Salutați pe toți frații cu o sărutare sfântă.
27 Îți poruncesc solemn prin Domnul ca această scrisoare să fie citită
tuturor fraților sfinți.

28 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi. Amin.

A doua scrisoare a lui Pavel către Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către adunarea Tesalonicenilor, în Dumnezeu,
Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos:
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus
Hristos.
3 Suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi,
fraților, așa cum se cuvine, pentru că credința voastră crește nespus de
mult și dragostea fiecăruia dintre voi unul față de altul este din ce în ce
mai mare,
4 astfel încât noi înșine ne lăudăm cu voi în adunările lui Dumnezeu
pentru perseverența și credința voastră în toate prigoanele și necazurile
pe care le înduraţi.
5 Acesta este un semn evident al dreptei judecăți a lui Dumnezeu, pentru
ca voi să fiți socotiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și
voi suferiți.
6 Căci este un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească suferința celor
care vă chinuiesc pe voi,
7 și să vă ușureze pe voi, cei care sunteți chinuiți împreună cu noi, când
Domnul Isus se va arăta din cer cu îngerii săi puternici în flăcări de foc,
8 pedepsindu-i pe cei care nu-l cunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu
ascultă de Buna Vestire a Domnului nostru Isus,
9 care va plăti pedeapsa: distrugerea veșnică de la fața Domnului și de
la gloria puterii sale,
10 când va veni în ziua aceea ca să fie glorificat în sfinții săi și să fie
admirat printre toți cei care au crezut, pentru că mărturia noastră către
voi a fost crezută.
11 Pentru aceasta ne rugăm și noi totdeauna pentru voi, ca Dumnezeul
nostru să vă socotească vrednici de chemarea voastră și să împlinească
cu putere orice dorință de bunătate și orice lucrare de credință,
12 pentru ca Numele Domnului nostru Isus să fie proslăvit în voi și voi
în El, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.

2

1 Acum, fraților, cu privire la venirea Domnului nostru Isus Hristos și la
adunarea noastră la El, vă rugăm
2 să nu vă cutremurați repede în mintea voastră și să nu vă tulburați,
nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin scrisoare, ca și cum ar veni de la
noi, spunând că ziua lui Hristos a venit deja.
3 Nimeni să nu vă înșele în vreun fel. Căci aceasta nu va fi decât dacă
va veni mai întâi răzvrătirea și dacă se va arăta omul păcatului, fiul
pierzării.
4 El se opune și se înalță împotriva a tot ceea ce se numește Dumnezeu
sau la care se închină, astfel încât se așează ca Dumnezeu în templul lui
Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.
5 Nu vă amintiți că, atunci când eram încă cu voi, v-am spus aceste
lucruri?
6 Acum știți ce-l oprește, ca să se arate la vremea lui.

7 Căci misterul nelegiuirii deja lucrează. Numai că este unul care îl reține acum, până când va fi scos din cale.
8 Atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul îl va ucide cu suflarea gurii Sale și îl va nimici prin manifestarea venirii Sale;
9 cel a cărui venire este conform lucrării lui Satana, cu toată puterea, cu semne și minuni mincinoase,
10 și cu toată înșelăciunea răutății pentru cei care se pierd, pentru că nu au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți.
11 Din această cauză, Dumnezeu le trimite o amăgire puternică, ca să creadă o minciună,
12 pentru ca să fie judecați toți cei care nu au crezut adevărul, ci au avut plăcere în nedreptate.
13 Dar noi suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru mântuirea prin sfințirea Duhului și prin credința în adevăr,
14 la care v-a chemat prin Buna Vestire, în vederea obținerii slavei Domnului nostru Isus Hristos.
15 Așadar, fraților, rămâneți deci tari și păstrați tradițiile pe care ați fost învățați de noi, fie prin cuvânt, fie prin scrisoare.
16 Iar Domnul nostru Iisus Hristos însuși și Dumnezeu Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin har mângâierea veșnică și buna nădejde,
17 să mângâie inimile voastre și să vă întărească în orice faptă bună și în orice cuvânt.

3

1 În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, ca să se răspândească repede Cuvântul Domnului și să fie proslăvit, ca și la voi,
2 și să fim izbăviți de oamenii nechibzuiți și răi, căci nu toți au credință.
3 Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de cel rău.
4 Noi avem încredere în Domnul în ceea ce vă privește, că voi faceți și veți face ceea ce vă poruncim.
5 Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre perseverența lui Hristos.
6 Și acum, fraților, vă poruncim, în numele Domnului nostru Isus Hristos, să vă îndepărtați de orice frate care umblă în răzvrătire și nu după tradiția pe care au primit-o de la noi.
7 Căci voi știți cum trebuie să ne imitați. Căci noi nu ne-am purtat cu răzvrătire între voi,
8 și nici nu am mâncat pâine din mâna cuiva fără să o plătim, ci, în muncă și osteneală, am lucrat zi și noapte, ca să nu împovărăm pe niciunul dintre voi.
9 Aceasta nu pentru că nu avem dreptul, ci pentru a ne face noi înșine un exemplu pentru voi, ca să ne imitați.
10 Căci și când eram cu voi, v-am poruncit acest lucru: “Dacă cineva nu vrea să muncească, să nu-l lăsați să mănânce”.
11 Căci am auzit că unii dintre voi umblă cu răzvrătire, care nu muncesc deloc, ci sunt niște oameni ocupați.
12 Or, celor care sunt așa, le poruncim și îi îndemnăm în Domnul Isus Hristos să lucreze cu liniște și să-și mănânce propria pâine.
13 Dar voi, fraților, nu vă obosiți în a face ce este drept.

14 Dacă cineva nu se supune cuvântului nostru din această scrisoare,
observați-l pe acel om și nu vă apropiați de el, ca să fie rușinat.
15 Nu-l socotiți ca pe un dușman, ci admonestați-l ca pe un frate.
16 Și Domnul păcii să vă dea pace în toate zilele și în toate felurile.
Domnul să fie cu voi toți.
17 Eu, Pavel, scriu cu mâna mea această salutare, care este semnul din
fiecare scrisoare. Iată cum scriu eu.
18 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi toți. Amin.

Prima scrisoare a lui Pavel către Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră,
2 către Timotei, adevăratul meu copil în credință: Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Hristos Isus, Domnul nostru.
3 După cum v-am îndemnat când mergeam în Macedonia, rămâneți la Efes, ca să porunciți unor oameni să nu învețe o altă învățătură,
4 și să nu dați atenție la mituri și la genealogii nesfârșite, care provoacă certuri, în loc să dea atenție la administrarea lui Dumnezeu, care este în credință.
5 Dar scopul acestei porunci este dragostea dintr-o inimă curată, o conștiință bună și o credință sinceră,
6 de la care unii, ratând ținta, s-au abătut spre vorbărie deșartă,
7 dorind să fie învățători ai legii, deși nu înțeleg nici ceea ce spun, nici despre ceea ce afirmă cu tărie.
8 Dar noi știm că Legea este bună, dacă o folosește cineva în mod legal,
9 știind că Legea nu a fost făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fără de lege și nesupuși, pentru cei nelegiuiți și păcătoși, pentru cei necredincioși și profanatori, pentru ucigașii de tați și ucigașii de mame, pentru ucigașii de oameni,
10 pentru cei imorali din punct de vedere sexual, pentru homosexuali, pentru traficanții de sclavi, pentru mincinoși, pentru sperjurori și pentru orice alt lucru contrar bunei învățături,
11 potrivit cu Buna Vestire a slavei binecuvântatului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată.
12 Mulțumesc Celui ce m-a făcut în stare, Hristos Isus, Domnul nostru, pentru că m-a socotit credincios, punându-mă în slujbă,
13 deși eram hulitor, prigonitor și obraznic. Cu toate acestea, am obținut îndurare, pentru că am făcut-o din necredință, în necunoștință de cauză.
14 Harul Domnului nostru a abundat nespus de mult cu credința și cu dragostea care este în Cristos Isus.
15 Este credincioasă și vrednică de toată acceptarea afirmația că Isus Hristos a venit în lume ca să mântuiască pe păcătoși, dintre care eu sunt cel dintâi.
16 Totuși, din această cauză am obținut îndurare, pentru ca, în mine mai întâi, Isus Hristos să-și arate toată răbdarea ca exemplu pentru cei care urmau să creadă în el pentru viața veșnică.
17 Acum, Regelui veșnic, nemuritor și invizibil, lui Dumnezeu, care este singurul înțelept, să fie cinstea și gloria în vecii vecilor. Amin.

18 Îți încredințez această învățătură, copilul meu Timotei, conform profețiilor care ți-au fost date mai înainte, pentru ca prin ele să duci lupta cea bună,
19 păstrând credința și o conștiință bună, pe care unii, după ce au îndepărtat-o, au naufragiat în ceea ce privește credința,
20 printre care se numără Himeneu și Alexandru, pe care i-am dat pe mâna Satanei, ca să fie învățați să nu hulească.

2

1 Îndemn, așadar, mai întâi de toate, să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii,
2 pentru împărați și pentru toți cei care sunt în poziții înalte, ca să ducem o viață liniștită și pașnică în toată evlavia și respectul.
3 Căci acest lucru este bun și plăcut înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,
4 care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă la deplina cunoaștere a adevărului.
5 Căci există un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Isus Cristos,
6 care s-a dat pe sine însuși ca răscumpărare pentru toți, mărturie la timpul potrivit,
7 pentru care am fost numit predicator și apostol — spun adevărul în Cristos, nu mint —, învățător al neamurilor în credință și adevăr.
8 Așadar, doresc ca oamenii să se roage în fiecare loc, ridicând mâini sfinte, fără mânie și fără îndoială.
9 La fel, ca și femeile să se împodobească în haine decente, cu modestie și cuviinciozitate, nu cu păr împletit, cu aur, cu perle sau cu haine scumpe,
10 ci cu fapte bune, ceea ce se cuvine femeilor care mărturisesc evlavia.
11 Femeia să învețe în liniște, cu deplină supunere.
12 Dar eu nu permit ca o femeie să învețe și nici să exercite autoritate asupra unui bărbat, ci să fie în liniște.
13 Căci mai întâi a fost format Adam, apoi Eva.
14 Adam nu a fost înșelat, dar femeia, fiind înșelată, a căzut în neascultare;
15 dar ea va fi salvată prin nașterea copiilor, dacă vor continua în credință, în iubire și în sfințenie cu sobrietate.

3

1 Iată o vorbă credincioasă: cine vrea să fie supraveghetor, dorește o lucrare bună.
2 Așadar, supraveghetorul trebuie să fie fără prihană, soț al unei singure soții, cumpătat, cumpătat, cumpătat, modest, ospitalier, bun la învățătură;
3 să nu fie băutor, să nu fie violent, să nu fie lacom de bani, ci blând, să nu fie certăreț, să nu fie lacom;
4 să fie unul care își conduce bine propria casă, având copiii în supunere cu toată reverența;
5 (căci cum ar putea cineva care nu știe să-și conducă propria casă să aibă grijă de adunarea lui Dumnezeu?)
6 nu un nou convertit, ca nu cumva, îngâmfat, să nu cadă în aceeași osândă ca și diavolul.
7 Mai mult, trebuie să aibă o mărturie bună din partea celor de afară, ca să nu cadă în ocară și în capcana diavolului.
8 La fel și slujitorii trebuie să fie cuviincioși, să nu aibă o limbă cu două tăișuri, să nu fie dependenți de mult vin, să nu fie lacomi de bani,
9 și să aibă o conștiință curată în ceea ce privește taina credinței.
10 Să fie și ei mai întâi puși la încercare; apoi să slujească, dacă sunt ireproșabili.

11 Soțiile lor, la fel, trebuie să fie respectuoase, să nu fie defăimătoare,
cumpătate și credincioase în toate lucrurile.
12 Slujitorii să fie soți ai unei singure soții, să își conducă bine copiii și
casele lor.
13 Căci cei care au slujit bine își dobândesc o poziție bună și o mare
îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.
14 Vă scriu aceste lucruri, nădăjduind să vin curând la voi,
15 dar dacă voi aștepta mult, ca să știți cum trebuie să vă purtați în
casa lui Dumnezeu, care este Adunarea Dumnezeului celui viu, stâlpul și
temelia adevărului.
16 Fără îndoială, taina evlaviei este mare:
Dumnezeu a fost revelat în carne și oase,
îndreptățit în spirit,
văzut de îngeri,
propovăduit printre națiuni,
crezut în lume,
și primit în slavă.

4

1 Dar Duhul spune în mod expres că, în vremurile de pe urmă, unii se vor
depărta de la credință, ascultând de duhuri seducătoare și de învățături
ale demonilor,
2 prin ipocrizia unor oameni care spun minciuni, care-și lovesc
conștiința ca un fier încins,
3 care interzic căsătoria și poruncesc să se abțină de la mâncărurile pe
care Dumnezeu le-a creat pentru a fi primite cu mulțumire de cei ce cred
și cunosc adevărul.
4 Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de
lepădat, dacă este primit cu mulțumire.
5 Căci este sfințită prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.
6 Dacă vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos
Isus, hrănit cu cuvintele credinței și cu buna învățătură pe care ai urmat-o.
7 Dar refuzați fabulele profane și cele ale babelor. Exersează-te spre
evlavie.
8 Căci exercițiul trupesc are o anumită valoare, dar evlavia are valoare
în toate lucrurile, având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.
9 Acest cuvânt este credincios și vrednic de toată acceptarea.
10 Căci în acest scop ne străduim și suferim ocara, pentru că ne-am
pus încrederea în Dumnezeul cel viu, care este Mântuitorul tuturor
oamenilor, mai ales al celor care cred.
11 Poruncește și învață aceste lucruri.
12 Nimeni să nu disprețuiască tinerețea voastră, ci să fiți o pildă pentru
cei credincioși, prin cuvânt, prin felul vostru de viață, prin dragoste, prin
duh, prin credință și prin curăție.
13 Până voi veni eu, fiți atenți la citire, la îndemn și la învățătură.
14 Nu neglijați darul care este în voi, care v-a fost dat prin profeție, prin
punerea mâinilor bătrânilor.
15 Fiți sârguincioși în aceste lucruri. Dăruiește-te cu totul lor, pentru ca
progresul tău să fie descoperit tuturor.

16 Fiți atenți la voi înșivă și la învățătura voastră. Continuați în aceste
lucruri, căci, făcând aceasta, vă veți salva atât pe voi înșivă, cât și pe cei
care vă ascultă.

5

1 Nu mustrați pe cel mai în vârstă, ci îndemnați-l ca pe un tată; pe cei
mai tineri, ca pe niște frați;
2 pe cele mai în vârstă, ca pe niște mame; pe cele mai tinere, ca pe niște
surori, în toată curăția.
3 Cinstiți văduvele care sunt văduve cu adevărat.
4 Dar, dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, să învețe mai întâi să dea
dovadă de evlavie față de familia lor și să-și răsplătească părinții, căci
aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.
5 Or, cea care este văduvă cu adevărat și pustie, își pune nădejdea în
Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni noapte și zi.
6 Dar cea care se dăruiește plăcerilor este moartă cât trăiește.
7 De asemenea, poruncește aceste lucruri, ca să fie fără prihană.
8 Dar dacă cineva nu are grijă de ai săi și mai ales de casa sa, a tăgăduit
credința și este mai rău decât un necredincios.
9 Nimeni să nu fie înscrisă ca văduvă în vârstă de mai puțin de șaizeci
de ani, după ce a fost soția unui singur bărbat,
10 și a fost aprobată prin fapte bune, dacă a crescut copii, dacă a fost
ospitalieră cu străinii, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ușurat pe
cei necăjiți și dacă a urmat cu sârguință orice lucrare bună.
11 Dar refuză pe văduvele mai tinere, pentru că, după ce au devenit
desfrânate împotriva lui Hristos, vor să se căsătorească,
12 fiind osândite, pentru că au respins primul lor angajament.
13 În plus, ele învață și să fie leneșe, umblând din casă în casă. Nu
numai leneși, ci și bârfitori și băgători de seamă, spunând lucruri pe care
nu trebuie să le spună.
14 Așadar, doresc ca văduvele mai tinere să se căsătorească, să aibă
copii, să conducă gospodăria și să nu dea prilej adversarului să insulte.
15 Căci deja unii s-au abătut după Satana.
16 Dacă vreun bărbat sau vreo femeie credincioasă are văduve, să le
ușureze, și să nu lase adunarea să fie împovărată, ca să ușureze pe cele
care sunt într-adevăr văduve.
17 Să fie socotiți vrednici de o cinste dublă bătrânii care conduc bine,
mai ales cei ce lucrează în cuvânt și în învățătură.
18 Căci Scriptura zice: “Să nu pui botniță boului când calcă grâul”. Și:
“Lucrătorul este vrednic de plata sa”.
19 Să nu primești o acuzație împotriva unui bătrân decât pe baza a doi
sau trei martori.
20 Pe cei ce păcătuiesc, mustrați-i în fața tuturor, pentru ca și ceilalți să
se teamă.
21 Vă poruncesc, în fața lui Dumnezeu, a Domnului Isus Hristos și a
îngerilor aleși, să respectați aceste lucruri fără prejudecăți, fără să faceți
nimic cu părtinire.
22 Să nu puneți mâinile în grabă asupra nimănui. Nu fiți părtași la
păcatele altora. Păstrați-vă puritatea.

23 Nu mai bea numai apă, ci bea și puțin vin, pentru sănătatea
stomacului tău și pentru bolile tale frecvente.
24 Păcatele unora sunt evidente, care îi preced la judecată, iar altele vin
mai târziu.
25 La fel și faptele bune sunt evidente, iar cele care sunt altfel nu pot fi
ascunse.

6

1 Toți cei ce sunt robi sub jug să socotească pe stăpânii lor vrednici de
toată cinstea, ca să nu fie hulit numele lui Dumnezeu și învățătura.
2 Cei care au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască, pentru că sunt
frați, ci mai degrabă să le slujească, pentru că cei care au parte de
binefacere sunt credincioși și iubiți. Învățați și îndemnați aceste lucruri.
3 Dacă cineva învață o altă învățătură și nu se supune cuvintelor
sănătoase, cuvintelor Domnului nostru Isus Hristos și învățăturii care este
potrivit cu evlavia,
4 este un îngâmfat, care nu știe nimic, ci este obsedat de certuri,
de dispute și de lupte de cuvinte, de unde vin invidii, certuri, insulte,
suspiciuni rele,
5 fricțiuni constante ale oamenilor cu minți corupte și lipsiți de adevăr,
care cred că evlavia este un mijloc de câștig. Îndepărtează-te de astfel de
oameni.
6 Dar evlavia cu mulțumire este un mare câștig.
7 Căci noi nu am adus nimic în lume și cu siguranță nu putem duce nimic
la îndeplinire.
8 Dar având hrană și îmbrăcăminte, ne vom mulțumi cu asta.
9 Dar cei care sunt hotărâți să se îmbogățească cad în ispită, în capcană
și în multe pofte nebunești și dăunătoare, de natură să înece pe oameni
în ruină și distrugere.
10 Căci iubirea de bani este o rădăcină a tot felul de rele. Unii au fost
rătăciți de la credință din cauza lăcomiei lor și s-au străpuns singuri cu
multe necazuri.
11 Dar tu, om al lui Dumnezeu, să fugi de aceste lucruri și să urmezi
dreptatea, evlavia, credința, dragostea, perseverența și blândețea.
12 Luptă lupta cea bună a credinței. Apucă-te de viața veșnică la care
ai fost chemat și ai mărturisit buna mărturisire în fața multor martori.
13 Vă poruncesc, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor,
și înaintea lui Isus Cristos, care în fața lui Ponțiu Pilat a mărturisit buna
mărturisire,
14 să respectați porunca fără pată, fără vină, până la arătarea Domnului
nostru Isus Cristos,
15 pe care, la timpul potrivit, o va arăta el, care este binecuvântatul și
singurul Conducător, Regele regilor și Domnul domnilor.
16 El singur are nemurirea, care locuiește într-o lumină de neatins, pe
care nimeni nu l-a văzut și nici nu poate să-l vadă, căruia i se cuvine
cinstea și puterea veșnică. Amin.
17 Îndemnați-i pe cei ce sunt bogați în veacul acesta să nu se îngâmfe și
să nu-și pună nădejdea în bogăția nesigură, ci în Dumnezeul cel viu, care
ne dăruiește din belșug toate cele de care ne putem bucura;
18 să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să fie gata să împartă, gata
să împartă;

19 să-și facă rezerve pentru ei înșiși o temelie bună pentru vremurile
viitoare, ca să poată dobândi viața veșnică.
20 Timotei, păzește ceea ce ți s-a încredințat, ferindu-te de vorbăria
deșartă și de opozițiile celor ce se numesc în mod greșit știință,
21 pe care le fac unii, și care s-au abătut de la credință.
Harul să fie cu voi. Amin.

A doua scrisoare a lui Pavel către Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, după
făgăduința vieții care este în Hristos Isus,
2 către Timotei, copilul meu preaiubit: Har, îndurare și pace, de la
Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Isus, Domnul nostru.
3 Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc cu conștiință curată, ca și
strămoșii mei. Cât de neîncetat îmi amintesc de voi în cererile mele, zi și
noapte
4 tânjind să vă văd, amintindu-mi de lacrimile voastre, ca să mă umplu
de bucurie;
5 după ce mi-am adus aminte de credința sinceră care este în voi, care
a trăit mai întâi în bunica voastră Lois și în mama voastră Eunice și, sunt
convins, și în voi.
6 De aceea vă reamintesc să treziți darul lui Dumnezeu, care este în voi,
prin punerea mâinilor mele.
7 Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste
și de stăpânire de sine.
8 De aceea, să nu vă fie rușine de mărturia Domnului nostru, nici de
mine, prizonierul lui, ci să înduraţi greutățile pentru Buna Vestire, potrivit
cu puterea lui Dumnezeu,
9 care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu după faptele
noastre, ci după propriul său scop și har, care ne-a fost dat în Isus Hristos
înainte de veșnicie,
10 dar care a fost descoperit acum prin apariția Mântuitorului nostru,
Isus Hristos, care a desființat moartea și a adus la lumină viața și
nemurirea prin Buna Vestire.
11 Pentru aceasta am fost desemnat ca predicator, apostol și învățător al
neamurilor.
12 De aceea și eu sufăr aceste lucruri.
Dar nu mă rușinez, pentru că știu pe Cel în care am crezut și sunt
încredințat că El poate păzi ceea ce i-am încredințat pentru ziua aceea.
13 Țineți modelul cuvintelor sănătoase pe care le-ați auzit de la mine, în
credința și dragostea care este în Hristos Isus.
14 Acel lucru bun care v-a fost încredințat, păziți-l prin Duhul Sfânt care
locuiește în noi.
15 Știți că toți cei din Asia s-au depărtat de mine, printre care Fgel și
Hermogene.
16 Domnul să dea îndurare casei lui Onisifor, pentru că de multe ori m-a
răcorit și nu i-a fost rușine de lanțul meu,
17 ci, când era la Roma, m-a căutat cu sârguință și m-a găsit
18 (Domnul să-i dea să găsească îndurarea Domnului în ziua aceea); și
în câte lucruri a slujit la Efes, știți foarte bine.

2

1 Tu, deci, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus.
2 Lucrurile pe care le-ai auzit de la mine printre mulți martori,
încredințează-le unor oameni credincioși, care vor putea să învețe și pe
alții.

3 De aceea, trebuie să înduri greutăți ca un bun soldat al lui Hristos Isus.
4 Nici un soldat aflat la datorie nu se încurcă în treburile vieții, pentru
a fi pe placul celui care l-a înrolat ca soldat.
5 De asemenea, dacă cineva concurează în atletism, nu este încoronat
decât dacă a concurat conform regulilor.
6 Fermierul care muncește trebuie să fie primul care primește o parte
din recoltă.
7 Luați în considerare ceea ce vă spun și Domnul să vă dea pricepere în
toate lucrurile.
8 Adu-ți aminte de Iisus Hristos, înviat din morți, din neamul lui David,
după Buna Vestire a mea,
9 în care am suferit până la lanțuri ca un criminal. Dar cuvântul lui
Dumnezeu nu este înlănțuit.
10 De aceea îndur toate lucrurile de dragul celor aleși, pentru ca și ei să
dobândească mântuirea care este în Cristos Isus cu glorie veșnică.
11 Acest cuvânt este demn de încredere:
“Căci dacă am murit împreună cu el,
vom trăi și noi cu el.
12 Dacă rezistăm,
vom domni și noi împreună cu el.
Dacă îl negăm,
ne va refuza și el.
13 Dacă suntem necredincioși,
el rămâne credincios;
pentru că nu se poate nega pe sine.”
14 Amintește-le aceste lucruri, cerându-le, înaintea Domnului, să nu se
certe în zadar, ca să nu se certe în zadar, ca să strice pe cei ce ascultă.
15 Străduiește-te să te prezinți pe tine însuți aprobat de Dumnezeu, ca
un lucrător care nu are de ce să se rușineze, care să mânuiască bine
Cuvântul adevărului.
16 Dar ferește-te de vorbăria goală, pentru că aceasta va merge mai
departe în impietate,
17 iar cuvintele acelea vor mistui ca o cangrenă, dintre care se numără
Himeneu și Filet:
18 oameni care au greșit în privința adevărului, spunând că învierea a
trecut deja și răsturnând credința unora.
19 Cu toate acestea, temelia fermă a lui Dumnezeu rămâne în picioare,
având această pecete: “Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai lui” și: “Oricine
numește numele Domnului să se depărteze de nedreptate”.
20 Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn
și de lut. Unele sunt pentru cinste și altele pentru dezonoare.
21 Așadar, dacă cineva se curăță de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit
și potrivit pentru uzul stăpânului, pregătit pentru orice lucrare bună.
22 Fugiți de poftele tinereții, și căutați dreptatea, credința, dragostea și
pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.
23 Dar refuzați întrebările nebunești și ignorante, știind că ele generează
certuri.
24 Slujitorul Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând cu toți,
capabil să învețe, răbdător,
25 corectând cu blândețe pe cei care i se opun. Poate că Dumnezeu le va
da pocăința care să ducă la deplina cunoaștere a adevărului

26 și se vor putea recupera din capcana diavolului, după ce au fost luați
prizonieri de el pentru a-i face voia.

3

1 Dar să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri grele.
2 Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, aro-
ganți, hulitori, neascultători de părinți, nerecunoscători, necredincioși,
nesfânți,
3 lipsiți de afecțiune firească, neiertători, calomniatori, fără stăpânire
de sine, înverșunați, nu iubitori de bine,
4 trădători, încăpățânați, îngâmfați, încrezuți, iubitori de plăceri mai
degrabă decât iubitori de Dumnezeu,
5 având o formă de evlavie, dar negând puterea ei. Îndepărtați-vă și de
aceștia.
6 Căci unii dintre aceștia sunt oameni care se strecoară în case și iau
prizoniere femei credule, încărcate de păcate, duse de felurite pofte,
7 învățând mereu și neputând niciodată să ajungă la cunoașterea
adevărului.
8 Așa cum Jannes și Jambres s-au împotrivit lui Moise, tot așa și aceștia
se împotrivesc adevărului, oameni corupți la minte, care în privința
credinței sunt respinși.
9 Dar ei nu vor merge mai departe. Căci nebunia lor va fi evidentă
pentru toți oamenii, așa cum a ajuns să fie și a lor.
10 Dar voi ați urmărit învățătura, purtarea, hotărârea, credința,
răbdarea, dragostea, statornicia,
11 persecuțiile și suferințele mele, care mi s-au întâmplat în Antiohia, în
Iconiu și în Listra. Am îndurat acele persecuții. Domnul m-a izbăvit din
toate acestea.
12 Da, și toți cei care doresc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor
suferi persecuții.
13 Dar oamenii răi și impostorii se vor înrăutăți din ce în ce mai mult,
înșelând și fiind înșelați.
14 Dar voi rămâneți în lucrurile pe care le-ați învățat și de care ați fost
încredințați, știind de la cine le-ați învățat.
15 Încă din copilărie ați cunoscut Sfintele Scripturi, care pot să vă facă
înțelepți pentru mântuire, prin credința care este în Hristos Isus.
16 Orice Scriptură este insuflată de Dumnezeu și folositoare pentru
învățătură, pentru mustrare, pentru îndreptare și pentru instruire în
neprihănire,
17 pentru ca fiecare persoană care aparține lui Dumnezeu să fie
completă, echipată temeinic pentru orice lucrare bună.

4

1 Vă poruncesc, așadar, înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Isus
Hristos, care va judeca pe cei vii și pe cei morți, la arătarea Lui și în
Împărăția Lui:
2 propovăduiți Cuvântul; fiți grabnici la vreme și la nesfârșit; mustrați,
mustrați și îndemnați cu toată răbdarea și cu toată învățătura.

3 Căci va veni vremea când nu vor asculta învățătura sănătoasă, ci,
având mâncărimi de urechi, își vor îngrămădi învățători după poftele
lor,
4 își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre fabule.
5 Dar tu să fii cumpătat în toate, să suporți greutăți, să faci lucrarea de
evanghelist și să-ți împlinești slujba.
6 Căci deja sunt oferit și a venit vremea plecării mele.
7 Am luptat lupta cea bună. Am terminat cursul. Am păstrat credința.
8 De acum încolo, mi s-a strâns cununa dreptății, pe care Domnul,
judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea; și nu numai mie, ci și
tuturor celor care au iubit arătarea Lui.
9 Să vă sârguiți să veniți curând la mine,
10 căci Demas m-a părăsit, iubind lumea de acum, și s-a dus la Tesalonic,
Crescens în Galatia și Tit în Dalmația.
11 Numai Luca este cu mine. Luați-l pe Marcu și aduceți-l cu voi, căci
îmi este de folos pentru slujbă.
12 Am trimis însă pe Tihicus la Efes.
13 Adu mantia pe care am lăsat-o la Troa la Carpus când vii — și cărțile,
mai ales pergamentele.
14 Alexandru, coptarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va răsplăti după
faptele lui.
15 Ferește-te de el, pentru că s-a opus mult cuvintelor noastre.
16 La prima mea apărare, nimeni nu a venit să mă ajute, ci toți m-au
părăsit. Să nu li se reproșeze acest lucru.
17 Dar Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca prin mine să
se proclame pe deplin mesajul și să audă toate neamurile. Astfel am fost
izbăvit din gura leului.
18 Și Domnul mă va izbăvi de orice lucrare rea și mă va păstra pentru
Împărăția Sa cerească. A lui să fie gloria în vecii vecilor. Amin.
19 Salutați pe Prisca și pe Acuila și casa lui Onisifor.
20 Erast a rămas la Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav la Milet.
21 Fiți sârguincioși să veniți înainte de iarnă. Eubulus vă salută, ca și
Pudens, Linus, Claudia și toți frații.
22 Domnul Isus Hristos să fie cu duhul tău. Harul să fie cu tine. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Titus

1 Pavel, slujitor al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, după
credința celor aleși de Dumnezeu și după cunoștința adevărului, care este
potrivit cu evlavia,
2 în speranța vieții veșnice, pe care Dumnezeu, care nu poate minți, a
făgăduit-o înainte de începutul veacurilor,
3 dar care, la vremea Sa, a descoperit cuvântul Său în mesajul care mi-a
fost încredințat, potrivit poruncii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,
4 lui Tit, adevăratul meu copil, potrivit unei credințe comune: Har, milă
și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Hristos, Mântuitorul
nostru.
5 De aceea v-am lăsat în Creta, ca să puneți în ordine ce lipsește și să
rânduiți bătrâni în fiecare cetate, cum v-am poruncit eu,
6 dacă este cineva fără vină, soț al unei singure femei, cu copii
credincioși, care nu sunt acuzați de desfrânare sau de neorânduială.
7 Pentru că supraveghetorul trebuie să fie fără vină, ca un administrator
al lui Dumnezeu, să nu se mulțumească cu sine, să nu se mânie ușor, să
nu fie dat la vin, să nu fie violent, să nu fie lacom la câștiguri necinstite;
8 ci să fie dat la ospitalitate, iubitor de bine, cumpătat, corect, cinstit,
sfânt, stăpân pe sine,
9 să se țină de cuvântul credincios, care este conform învățăturii, ca
să poată îndemna în doctrina sănătoasă și să convingă pe cei care îl
contrazic.
10 Căci sunt și mulți oameni nechibzuiți, vorbitori și înșelători, mai ales
cei din circumcizie,
11 cărora trebuie să li se astupe gura, oameni care răstălmăcesc case
întregi, învățând lucruri pe care nu trebuie să le facă, pentru un câștig
necinstit.
12 Unul dintre ei, un profet de-al lor, a spus: “Creștinele sunt
întotdeauna mincinoase, fiare rele și lăcomi leneși”.
13 Această mărturie este adevărată. De aceea, mustrați-i aspru, ca să fie
sănătoși în credință,
14 fără să fie atenți la fabulațiile iudaice și la poruncile oamenilor care
se îndepărtează de adevăr.
15 Pentru cei curați, toate lucrurile sunt pure, dar pentru cei necurați și
necredincioși, nimic nu este curat, ci atât mintea lor, cât și conștiința lor
sunt spurcate.
16 Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar prin faptele lor îl neagă,
fiind abominabili, neascultători și nepotriviți pentru orice lucrare bună.

2

1 Ci spuneți ceea ce se potrivește cu învățătura sănătoasă,
2 ca bărbații mai în vârstă să fie cumpătați, cumpătați, cumpătați,
cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste și în perseverență,
3 și ca femeile mai în vârstă să fie, de asemenea, cuviincioase în purtare,
să nu fie calomniatoare și să nu fie roabe de mult vin, învățătoare a ceea
ce este bun,

4 pentru ca ele să învețe pe tinerele neveste să-și iubească soții, să-și
iubească copiii,
5 să fie cumpătate, caste, lucrătoare în casă, amabile, supuse propriilor
soți, pentru ca cuvântul lui Dumnezeu să nu fie hulit.
6 De asemenea, îndemnați și pe cei mai tineri să fie cumpătați.
7 În toate lucrurile, arată-te pe tine însuți un exemplu de fapte bune. În
învățătura voastră, arătați integritate, seriozitate, incoruptibilitate
8 și o vorbire sănătoasă, care nu poate fi condamnată, pentru ca cel care
vi se opune să fie rușinat, neavând nimic rău de spus despre noi.
9 Îndeamnă-i pe slujitori să se supună stăpânilor lor și să fie binevoitori
în toate lucrurile, fără să se contrazică,
10 fără să fure, ci să dea dovadă de toată buna credincioșie, ca să
împodobească în toate lucrurile învățătura lui Dumnezeu, Mântuitorul
nostru.
11 Căci harul lui Dumnezeu s-a arătat, aducând mântuirea tuturor
oamenilor,
12 instruindu-ne pentru ca, lepădându-ne de impietate și de poftele
lumești, să trăim sobru, drept și evlavios în veacul acesta;
13 așteptând speranța binecuvântată și arătarea gloriei marelui nostru
Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos,
14 care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere de orice
nelegiuire și să își purifice un popor ca să fie proprietatea sa, zelos pentru
fapte bune.
15 Spuneți aceste lucruri, îndemnați și mustrați cu toată autoritatea.
Nimeni să nu vă disprețuiască.

3

1 Amintește-le să se supună stăpânilor și autorităților, să fie ascultători,
să fie gata pentru orice lucrare bună,
2 să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie certăreți, să fie blânzi, cu
toată smerenia față de toți oamenii.
3 Fiindcă și noi am fost odinioară nebuni, neascultători, înșelați, slujind
diferitelor pofte și plăceri, trăind în răutate și invidie, urâcioși și urându-
ne unii pe alții.
4 Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și
dragostea lui față de oameni,
5 nu prin fapte de dreptate pe care le-am făcut noi înșine, ci, potrivit
milei sale, ne-a mântuit prin spălarea regenerării și înnoirea prin Duhul
Sfânt,
6 pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Hristos,
Mântuitorul nostru,
7 pentru ca, fiind îndreptățiți prin harul său, să fim făcuți moștenitori,
potrivit cu speranța vieții veșnice.
8 Această afirmație este credincioasă și, cu privire la aceste lucruri,
doresc să insistați cu încredere, pentru ca cei care au crezut în Dumnezeu
să fie atenți să păstreze faptele bune. Aceste lucruri sunt bune și
folositoare pentru oameni;
9 dar evitați întrebările nebunești, genealogiile, certurile și disputele
despre lege, pentru că sunt nefolositoare și zadarnice.
10 Evitați un om fățiș, după o primă și o a doua avertizare,

11 știind că unul ca acesta este pervertit și păcătos, fiind condamnat de
sine.
12 Când voi trimite la voi pe Artemas sau pe Tihicus, să vă sârguiți să
veniți la mine la Nicopolis, căci am hotărât să iernez acolo.
13 Trimite repede pe Zenas, avocatul, și pe Apolo la drum, ca să nu le
lipsească nimic.
14 De asemenea, poporul nostru să învețe să întrețină fapte bune pentru
a satisface nevoile necesare, ca să nu rămână fără rodnicie.
15 Toți cei ce sunt cu mine vă salută. Salutați-i pe cei care ne iubesc cu
credință.
Harul să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Filimon

1 Pavel, prizonier al lui Hristos Isus, și Timotei, fratele nostru, lui Filimon, iubitul nostru colaborator,
2 iubitei Apfia, lui Archifos, tovarășul nostru de luptă, și adunării din casa voastră:
3 Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.
4 Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu, pomenindu-vă în rugăciunile mele,
5 auzind de dragostea voastră și de credința pe care o aveți față de Domnul Isus și față de toți sfinții,
6 pentru ca părtășia credinței voastre să se întărească în cunoașterea oricărui lucru bun care este în noi în Hristos Isus.
7 Căci avem multă bucurie și mângâiere în dragostea ta, pentru că inimile sfinților au fost înviorate prin tine, frate.
8 De aceea, deși am toată îndrăzneala în Hristos să vă poruncesc ceea ce se cuvine,
9 totuși, din pricina dragostei, mă adresez mai degrabă vouă, fiind unul ca Pavel, bătrân, dar și prizonier al lui Isus Hristos.
10 Mă adresez vouă pentru copilul meu Onesimus, căruia i-am devenit tată în lanțurile mele,
11 care odinioară vă era inutil, dar acum vă este de folos vouă și mie.
12 Îl trimit înapoi. Primiți-l, așadar, pe el, adică pe inima mea,
13 pe care am vrut să-l păstrez cu mine, pentru ca, în numele vostru, să-mi slujească în lanțurile mele pentru Buna Vestire.
14 Dar nu am vrut să fac nimic fără acordul vostru, pentru ca bunătatea voastră să nu fie ca de nevoie, ci de bunăvoie.
15 De aceea, poate că a fost despărțit de voi pentru o vreme, pentru ca voi să-l aveți pentru totdeauna,
16 nu mai ca sclav, ci mai mult decât un sclav, un frate iubit — mai ales pentru mine, dar cu atât mai mult pentru voi, atât în trup cât și în Domnul.
17 Deci, dacă mă socotiți părtaș, primiți-l pe el cum m-ați primi pe mine.
18 Dar dacă v-a făcut vreun rău sau dacă vă datorează ceva, puneți-l în contul meu.
19 Eu, Pavel, scriu aceasta cu mâna mea: Îl voi răsplăti (ca să nu vă mai spun că îmi sunteți dator chiar și dumneavoastră înșivă, pe lângă asta).
20 Da, frate, lasă-mă să mă bucur de tine în Domnul. Împrospătează-mi inima în Domnul.
21 Având încredere în ascultarea voastră, vă scriu, știind că veți face chiar mai mult decât vă spun eu.
22 Pregătiți-mi și o cameră de oaspeți, căci sper că prin rugăciunile voastre voi fi înapoiat la voi.
23 Vă salută Epafras, tovarășul meu de închisoare în Hristos Isus,
24 și Marcu, Aristarh, Demas și Luca, tovarășii mei de muncă.
25 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru. Amin.

Scrisoarea către Evrei

1 Dumnezeu, care în trecut a vorbit părinților, prin prooroci, în multe
vremuri și în felurite moduri,
2 la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care L-a pus
moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și lumile.
3 Fiul său este strălucirea gloriei sale, chipul însuși al substanței sale și
care susține toate lucrurile prin cuvântul puterii sale, care, după ce ne-a
purificat prin el însuși de păcatele noastre, a șezut la dreapta Majestății
de sus,
4 devenind cu atât mai bun decât îngerii, cu cât numele mai presus de
îngerii pe care l-a moștenit este mai presus decât al lor.
5 Căci cui dintre îngeri i-a spus el vreodată
“Tu ești Fiul meu.
Azi am devenit tatăl tău?”
și din nou,
“Îi voi fi un Tată,
Și el îmi va fi pentru mine un fiu?”
6 Când va aduce din nou pe lume pe întâiul născut, zice: “Toți îngerii
lui Dumnezeu să i se închine”.
7 Despre îngeri spune,
“El își face îngerii vânturi,
și robii lui o flacără de foc.”
8 Dar despre Fiul spune,
“Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor.
Sceptrul dreptății este sceptrul Împărăției Tale.
9 Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea;
De aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul
bucuriei mai presus de semenii tăi.”
10 Și,
“Tu, Doamne, la început ai pus temelia pământului.
Cerurile sunt opera mâinilor Tale.
11 Ei vor pieri, dar tu vei rămâne.
Toate vor îmbătrâni ca o haină.
12 Le vei înfășura ca pe o mantie,
și vor fi schimbate;
dar tu ești la fel.
Anii tăi nu vor da greș.”
13 Dar care dintre îngeri a spus vreodată,
“Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor tale?”
14 Nu sunt oare toți duhuri slujitoare, trimise să slujească în folosul celor
ce vor moșteni mântuirea?

2

1 De aceea trebuie să fim mai atenți la cele auzite, ca nu cumva să ne
îndepărtăm.
2 Căci, dacă cuvântul rostit prin îngeri s-a dovedit statornic, iar orice
fărădelege și neascultare a primit o pedeapsă dreaptă,

3 cum vom scăpa dacă vom neglija o mântuire atât de mare — care, la
început, după ce a fost rostită prin Domnul, ne-a fost confirmată de cei
care au auzit-o,
4 Dumnezeu mărturisind și el împreună cu ei, atât prin semne și minuni,
cât și prin diferite lucrări de putere și prin daruri ale Duhului Sfânt, după
voia lui?
5 Căci El nu a supus lumii viitoare, despre care vorbim, îngerilor.
6 Ci cineva a mărturisit undeva, zicând:,
“Ce este omul, de te gândești la el?
Sau pe fiul omului, ca să vă pese de el?
7 L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii.
L-ai încoronat cu glorie și onoare.
8 Tu ai supus toate lucrurile sub picioarele Lui.”
Pentru că, supunându-i toate lucrurile, nu a lăsat nimic din ceea ce nu-i
este supus lui. Dar acum nu vedem încă toate lucrurile supuse lui.
9 Ci îl vedem pe cel care a fost făcut cu puțin mai prejos decât îngerii,
pe Isus, din cauza suferinței morții, încoronat cu glorie și onoare, pentru
ca, prin harul lui Dumnezeu, să guste din moarte pentru toți.
10 Fiindcă Lui, pentru care sunt toate lucrurile și prin care sunt toate
lucrurile, i s-a cuvenit, aducând mulți copii la slavă, să desăvârșească
prin suferințe pe autorul mântuirii lor.
11 Căci atât cel ce sfințește, cât și cei ce sunt sfințiți sunt toți de la unul
singur, motiv pentru care nu se rușinează să-i numească frați,
12 spunând:
“Voi vesti numele tău fraților mei.
În mijlocul adunării voi cânta lauda ta.”
13 Și iarăși: “În El îmi voi pune încrederea mea.” Din nou: “Iată-mă
aici cu copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.”
14 De vreme ce copiii s-au împărtășit din carne și sânge, și el însuși s-a
împărtășit în același fel, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel care
avea puterea morții, adică pe diavolul,
15 și să elibereze pe toți cei care, de frica morții, au fost toată viața lor
supuși robiei.
16 Pentru că, foarte sigur, nu dă ajutor îngerilor, ci dă ajutor urmașilor
lui Avraam.
17 De aceea a fost obligat în toate lucrurile să se facă asemenea fraților
săi, ca să devină un mare preot milostiv și credincios în ceea ce privește
lucrurile care țin de Dumnezeu, pentru a face ispășire pentru păcatele
poporului.
18 Căci, întrucât el însuși a suferit fiind ispitit, poate ajuta pe cei ce sunt
ispitiți.

3

1 Așadar, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la Apostolul
și Marele Preot al mărturisirii noastre: Isus,
2 care a fost credincios celui care l-a rânduit, cum a fost și Moise în toată
casa lui.
3 Căci el a fost socotit vrednic de mai multă glorie decât Moise, pentru
că cel care a zidit casa are mai multă cinste decât casa.
4 Căci orice casă este construită de cineva, dar cel care a construit totul
este Dumnezeu.

5 Într-adevăr, Moise a fost credincios în toată casa sa ca un slujitor, ca
mărturie a lucrurilor care urmau să fie spuse mai târziu,
6 dar Cristos este credincios ca un Fiu peste casa sa. Noi suntem casa
lui, dacă ne păstrăm până la sfârșit încrederea și slava speranței noastre
fermă.
7 De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt,
“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
8 Nu vă împietriți inimile ca la răzvrătire,
în ziua încercării în pustie,
9 unde m-au încercat și m-au pus la încercare părinții voștri,
și a văzut faptele mele timp de patruzeci de ani.
10 De aceea am fost nemulțumit de neamul acela,
ș i a spus: “Ei greș esc întotdeauna în inima lor,
dar ei nu-mi cunoșteau căile.
11 Așa cum am jurat în mânia Mea,
“Nu vor intra în odihna Mea.”
12 Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul din voi o inimă
rea, necredincioasă, care să se depărteze de Dumnezeul cel viu;
13 ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, atâta timp cât se
numește “astăzi”, ca nu cumva vreunul din voi să se împietrească prin
înșelăciunea păcatului.
14 Căci am devenit părtași ai lui Hristos, dacă ne păstrăm până la sfârșit
începutul încrederii noastre,
15 în timp ce se spune
“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
nu vă împietriți inimile, ca în timpul răzvrătirii.”
16 Căci cine s-a răzvrătit când a auzit? Nu au fost oare toți cei care au
ieșit din Egipt conduși de Moise?
17 Cu cine a fost nemulțumit patruzeci de ani? Nu a fost oare cu cei care
au păcătuit, ale căror trupuri au căzut în pustiu?
18 Cui a jurat că nu vor intra în odihna lui, ci celor neascultători?
19 Vedem că ei nu au putut intra din cauza necredinței.

4

1 Să ne temem, așadar, ca nu cumva vreunul dintre voi să pară că a lipsit
de promisiunea de a intra în odihna Lui.
2 Căci, într-adevăr, ni s-a vestit o veste bună, așa cum au făcut și ei,
dar cuvântul pe care l-au auzit nu le-a fost de folos, pentru că nu a fost
amestecat cu credință de către cei care l-au auzit.
3 Căci noi, cei care am crezut, intrăm în acea odihnă, așa cum a spus
el: “Așa cum am jurat în mânia Mea, nu vor intra în odihna Mea”, deși
lucrările au fost terminate de la întemeierea lumii.
4 Căci el a spus undeva despre ziua a șaptea: “În ziua a șaptea,
Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Sale”;
5 iar în acest loc din nou: “Ei nu vor intra în odihna Mea”.
6 Văzând, așadar, că rămâne ca unii să intre în ea, iar cei cărora le-a
fost vestită mai înainte vestea cea bună nu au reușit să intre din cauza
neascultării,
7 el definește din nou o zi anume, “astăzi”, spunând prin David, la o
distanță atât de mare de timp după aceea (așa cum s-a spus),
“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,

nu vă împietriți inimile.”

8 Căci dacă Iosua le-ar fi dat odihnă, n-ar fi vorbit după aceea de o altă zi.

9 Rămâne așadar o odihnă de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

10 Căci cel care a intrat în odihna lui s-a odihnit și el însuși de lucrările sale, cum s-a odihnit și Dumnezeu de ale lui.

11 Să ne sârguim deci să intrăm în această odihnă, ca nu cumva cineva să cadă după același exemplu de neascultare.

12 Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până la despărțirea sufletului și a duhului, a încheieturilor și a măduvei, și poate să discearnă gândurile și intențiile inimii.

13 Nicio făptură nu este ascunsă de ochii Lui, ci toate lucrurile sunt goale și expuse înaintea ochilor Celui căruia trebuie să dăm socoteală.

14 Deci, având un mare preot care a trecut prin ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem cu tărie mărturisirea noastră.

15 Căci noi nu avem un mare preot care nu poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor noastre, ci unul care a fost în toate privințele ispitit ca și noi, dar fără păcat.

16 Să ne apropiem, așadar, cu îndrăzneală de tronul harului, ca să primim îndurare și să găsim har pentru ajutor la vreme de nevoie.

5

1 Fiindcă orice mare preot, luat dintre oameni, este rânduit pentru oameni în ceea ce privește lucrurile care țin de Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate.

2 Marele preot poate să se poarte cu blândețe cu cei care sunt neștiutori și se rătăcesc, pentru că și el însuși este înconjurat de slăbiciune.

3 Din această cauză, el trebuie să ofere jertfe pentru păcate atât pentru popor, cât și pentru el însuși.

4 Nimeni nu-și asumă singur această onoare, ci este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron.

5 Tot astfel, nici Hristos nu s-a proslăvit pe sine însuși pentru a fi făcut mare preot, ci el a fost cel care i-a spus

“Tu ești Fiul meu.
Astăzi am devenit tatăl tău.”

6 După cum spune și în alt loc,

“Ești preot pentru totdeauna,
după ordinul lui Melchisedec.”

7 El, în zilele trupului său, după ce a făcut rugăciuni și cereri cu strigăte și lacrimi puternice către Cel ce putea să-l scape de la moarte, și după ce a fost ascultat pentru frica lui evlavioasă,

8 deși era un Fiu, a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit.

9 Fiind desăvârșit, el a devenit pentru toți cei care îl ascultă autorul mântuirii veșnice,

10 fiind numit de Dumnezeu mare preot după ordinul lui Melchisedec.

11 Despre El avem multe cuvinte de spus și greu de înțeles, pentru că v-ați pierdut auzul.

12 Căci, deși până acum ar trebui să fiți învățători, aveți din nou nevoie
ca cineva să vă învețe rudimentele primelor principii ale revelațiilor lui
Dumnezeu. Ați ajuns să aveți nevoie de lapte, și nu de hrană solidă.
13 Căci oricine trăiește cu lapte nu are experiență în cuvântul dreptății,
pentru că este un copil.
14 Dar hrana solidă este pentru cei maturi, care, prin folosire, și-au
exersat simțurile pentru a discerne binele și răul.

6

1 Așadar, lăsând învățătura primelor principii ale lui Hristos, să mergem
mai departe spre desăvârșire — să nu punem din nou temelia pocăinței
de faptele moarte, a credinței în Dumnezeu,
2 a învățăturii despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre
învierea morților și despre judecata veșnică.
3 Asta vom face, dacă Dumnezeu ne va îngădui.
4 Căci în ceea ce privește pe cei care au fost odată luminați și au gustat
din darul ceresc și au fost făcuți părtași la Duhul Sfânt,
5 și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,
6 și apoi au căzut, este imposibil să-i reînnoim din nou la pocăință,
întrucât ei îl răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu pentru ei înșiși
și îl fac de rușine.
7 Căci pământul care a băut ploaia care vine des peste el și produce
o recoltă potrivită pentru cei pentru care este și lucrat, primește
binecuvântare de la Dumnezeu;
8 dar dacă poartă spini și ciulini, este respins și aproape de a fi blestemat,
al cărui sfârșit este să fie ars.
9 Dar, preaiubiților, noi suntem încredințați de lucruri mai bune pentru
voi și de lucruri care însoțesc mântuirea, chiar dacă vorbim astfel.
10 Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrarea voastră și
osteneala dragostei pe care ați arătat-o față de numele Lui, prin faptul
că ați slujit sfinților și încă le mai slujiți.
11 Dorim ca fiecare dintre voi să dea dovadă de aceeași sârguință în
vederea împlinirii speranței până la sfârșit,
12 ca să nu fiți leneși, ci imitatori ai celor care, prin credință și
perseverență, au moștenit promisiunile.
13 Căci, când Dumnezeu a făcut făgăduința lui Avraam, n-a putut să jure
pe nimeni mai mare, ci a jurat pe sine însuși,
14 zicând: “Te voi binecuvânta și te voi binecuvânta și te voi înmulți”.
15 Astfel, după ce a răbdat, a obținut promisiunea.
16 Căci, într-adevăr, oamenii jură pe unul mai mare și, în orice dispută
a lor, jurământul este definitiv pentru confirmare.
17 În felul acesta, Dumnezeu, hotărât să arate mai mult moștenitorilor
promisiunii imuabilitatea sfatului său, a intervenit cu un jurământ,
18 pentru ca, prin două lucruri imuabile, în care este imposibil ca
Dumnezeu să mintă, să avem o puternică încurajare, noi, care am fugit
să ne refugiem pentru a ne agăța de speranța pusă înaintea noastră.
19 Această nădejde o avem ca o ancoră a sufletului, o nădejde deopotrivă
sigură și neclintită și care intră în ceea ce este înăuntrul perdelei,

20 unde, ca un precursor, Isus a intrat pentru noi, devenind Mare Preot
pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.

7

1 Căci acest Melchisedec, regele Salemului, preot al lui Dumnezeu Cel
Preaînalt, care a întâlnit pe Avraam la întoarcerea de la măcelul regilor
și l-a binecuvântat,
2 căruia Avraam i-a împărțit și a zecea parte din toate (fiind mai întâi,
prin interpretare, “rege al dreptății”, apoi și “rege al Salemului”, adică
“rege al păcii”,
3 fără tată, fără mamă, fără genealogie, fără început de zile și fără
sfârșit de viață, ci făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu), rămâne preot
în permanență.
4 Și gândește-te cât de mare era acest om, căruia chiar și patriarhul
Avraam i-a dat o zecime din prada cea mai bună.
5 Într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi care primesc slujba de preot au
poruncă să ia zeciuiala de la popor, conform legii, adică de la frații lor,
deși aceștia au ieșit din trupul lui Avraam,
6 dar cel a cărui genealogie nu se numără de la ei a acceptat zeciuiala
de la Avraam și a binecuvântat pe cel care are făgăduințele.
7 Dar, fără nicio contestație, cel mai mic este binecuvântat de cel mai
mare.
8 Aici primesc zeciuială oamenii care mor, dar acolo primește zeciuială
unul despre care s-a mărturisit că trăiește.
9 Putem spune că, prin Avraam, chiar și Levi, care primește zeciuiala, a
plătit zeciuiala,
10 căci el era încă în trupul tatălui său când Melchisedec l-a întâlnit.
11 Și dacă desăvârșirea a fost prin preoția levitică, căci sub ea a primit
poporul Legea, ce nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după
rânduiala lui Melchisedec, și să nu fie chemat după rânduiala lui Aaron?
12 Căci, fiind schimbată preoția, este necesar să se facă o schimbare și
în lege.
13 Căci cel despre care se spun aceste lucruri aparține unei alte seminții,
din care nimeni nu a oficiat la altar.
14 Căci este evident că Domnul nostru a ieșit din Iuda, trib despre care
Moise nu a vorbit nimic cu privire la preoție.
15 Acest lucru este încă și mai evident dacă, după asemănarea lui
Melchisedec, se ridică un alt preot,
16 care a fost făcut nu după legea unei porunci trupești, ci după puterea
unei vieți fără sfârșit;
17 căci este mărturisit,
“Ești preot pentru totdeauna,
conform ordinului lui Melchisedec.”
18 Căci este o anulare a unei porunci anterioare, din cauza slăbiciunii și
a lipsei ei de folos
19 (căci Legea nu a făcut nimic desăvârșit), și o introducere a unei
speranțe mai bune, prin care ne apropiem de Dumnezeu.
20 Întrucât nu a fost făcut preot fără jurământ
21 (căci, într-adevăr, au fost făcuți preoți fără jurământ), ci el cu
jurământ, prin cel care spune despre el,

“Domnul a jurat și nu se va răzgândi,
'Ești preot pentru totdeauna,
conform ordinului lui Melchisedec.””
22 Prin aceasta, Isus a devenit garanția unui legământ mai bun.
23 Mulți au fost făcuți preoți, pentru că moartea i-a împiedicat să continue.
24 Dar el, pentru că trăiește veșnic, are o preoție neschimbată.
25 De aceea și el este în măsură să salveze până la capăt pe cei care se apropie de Dumnezeu prin el, întrucât el trăiește în veac ca să mijlocească pentru ei.
26 Căci un astfel de mare preot se cuvenea pentru noi: sfânt, fără vină, fără pată, despărțit de păcătoși și mai înalt decât cerurile;
27 care nu are nevoie, ca acei mari preoți, să aducă zilnic jertfe, mai întâi pentru păcatele sale și apoi pentru păcatele poporului. Căci el a făcut acest lucru o dată pentru totdeauna, când s-a jertfit pe sine însuși.
28 Căci legea numește ca mari preoți pe oameni care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care a venit după lege, numește pentru totdeauna un Fiu care a fost desăvârșit.

8

1 Or, în cele ce spunem, principalul este următorul lucru: avem un astfel de mare preot, care a șezut la dreapta tronului Maiestății în ceruri,
2 un slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat, pe care l-a ridicat Domnul, nu omul.
3 Căci orice mare preot este desemnat să ofere atât daruri, cât și sacrificii. Prin urmare, este necesar ca și acest mare preot să aibă ceva de oferit.
4 Căci, dacă ar fi pe pământ, nu ar fi deloc preot, întrucât există preoți care oferă daruri conform Legii,
5 care slujesc ca o copie și o umbră a lucrurilor cerești, așa cum a fost avertizat Moise de către Dumnezeu când era pe cale să facă cortul, căci i-a spus: “Vezi, să faci totul după modelul care ți-a fost arătat pe munte”.
6 Dar acum a obținut o slujbă mai excelentă, prin faptul că este și mijlocitor al unui legământ mai bun, care, pe baza unor promisiuni mai bune, a fost dat ca lege.
7 Căci dacă primul legământ ar fi fost fără cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea.
8 Căci, găsind greșeli la ei, a spus,
“Iată, zilele vin”, zice Domnul,
“că voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;
9 nu după legământul pe care l-am făcut cu părinții lor.
în ziua în care i-am luat de mână ca să-i scot din țara Egiptului;
pentru că nu au continuat în legământul Meu,
și nu le-am luat în seamă”, zice Domnul.
10 “Căci acesta este legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel.
după acele zile”, zice Domnul:
“Voi pune legile mele în mintea lor;
Le voi scrie și pe inima lor.
Eu voi fi Dumnezeul lor,
și ei vor fi poporul Meu.

11 Nu vor învăța pe fiecare dintre ei să-și învețe concetățeanul.
și fiecare pe fratele său, zicând: “Cunoaște pe Domnul”.
căci toți mă vor cunoaște,
de la cel mai mic la cel mai mare.
12 Căci voi fi milostiv cu nedreptatea lor.
Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de faptele lor nelegiuite.”
13 Când zice: “Un legământ nou”, îl face caduc pe cel dintâi. Dar ceea ce devine învechit și îmbătrânește este aproape de dispariție.

9

1 Dar chiar și primul legământ avea rânduieli de serviciu divin și un sanctuar pământesc.
2 Căci era pregătit un cort. În prima parte se aflau sfeșnicul, masa și pâinile de arătat, care se numește Locul Sfânt.
3 După cel de-al doilea văl era Cortul care se numește Sfânta Sfintelor,
4 având un altar de aur pentru tămâie și chivotul legământului acoperit de aur pe toate părțile, în care se afla un vas de aur care ținea mana, toiagul lui Aaron care înmugurește și tablele legământului;
5 iar deasupra lui heruvimi de glorie care umbreau capacul milei, lucruri despre care nu putem vorbi acum în detaliu.
6 Și, după ce aceste lucruri au fost astfel pregătite, preoții intră neîncetat în primul cort, îndeplinind slujbele,
7 dar în al doilea intră numai marele preot, o dată pe an, nu fără sânge, pe care îl aduce pentru el însuși și pentru greșelile poporului.
8 Duhul Sfânt indică acest lucru: că drumul spre Locul Sfânt nu fusese încă dezvăluit cât timp primul cortul era încă în picioare.
9 Acesta este un simbol al epocii actuale, în care se oferă daruri și sacrificii care, în ceea ce privește conștiința, nu sunt capabile să îl facă pe cel care se închină perfect,
10 fiind doar (cu mâncăruri și băuturi și diverse spălări) rânduieli trupești, impuse până la o vreme de reformă.
11 Dar Hristos, venind ca Mare Preot al bunurilor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mână, adică nu este din creația aceasta,
12 și nici prin sângele țapilor și viteilor, ci prin propriul sânge, a intrat o dată pentru totdeauna în Locul Sfânt, obținând răscumpărarea veșnică.
13 Căci, dacă sângele țapilor și al taurilor și cenușa unei vițele care stropește pe cei care au fost spurcați sfințesc pentru curățirea cărnii,
14 cu cât mai mult sângele lui Cristos, care, prin Duhul etern, s-a oferit pe sine însuși fără cusur lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de fapte moarte pentru a sluji Dumnezeului viu?
15 De aceea, el este mijlocitorul unui nou legământ, întrucât a avut loc o moarte pentru răscumpărarea fărădelegilor care au fost sub primul legământ, pentru ca cei care au fost chemați să primească promisiunea moștenirii veșnice.
16 Căci acolo unde este un testament, trebuie neapărat să fie și moartea celui care l-a făcut.

17 Căci testamentul este în vigoare acolo unde a avut loc moartea, căci
el nu este niciodată în vigoare cât timp trăiește cel care l-a făcut.
18 De aceea, nici măcar primul legământ nu a fost consacrat fără sânge.
19 Căci, după ce Moise a rostit fiecare poruncă, conform Legii, către tot
poporul, a luat sângele viteilor și al țapilor, cu apă, lână stacojie și isop,
și a stropit atât cartea însăși, cât și tot poporul,
20 spunând: "Acesta este sângele legământului pe care vi l-a poruncit
Dumnezeu".
21 Și a stropit cu sânge și cortul și toate uneltele slujbei.
22 Potrivit legii, aproape totul se curăță cu sânge și, în afară de vărsarea
de sânge, nu există iertare.
23 De aceea era necesar ca prin acestea să fie curățate copiile lucrurilor
din ceruri, iar lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât
acestea.
24 Căci Hristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, care sunt
reprezentări ale celor adevărate, ci în cerul însuși, ca să se înfățișeze
acum în fața lui Dumnezeu pentru noi;
25 și nici că ar trebui să se aducă pe Sine însuși adeseori, așa cum intră
marele preot în locul sfânt an de an, cu sânge care nu este al Lui,
26 altfel trebuie să fi suferit adeseori de la întemeierea lumii. Dar acum,
o singură dată, la sfârșitul veacurilor, el s-a arătat pentru a înlătura
păcatul prin jertfa lui însuși.
27 În măsura în care oamenilor le este rânduit să moară o singură dată,
iar după aceasta, judecata,
28 tot așa și Hristos, după ce a fost oferit o singură dată pentru a purta
păcatele multora, se va arăta a doua oară, nu pentru a se ocupa de păcat,
ci pentru a-i salva pe cei care îl așteaptă cu nerăbdare.

10

1 Fiindcă Legea, care este o umbră a bunurilor viitoare, și nu chipul
însuși al lucrurilor, nu poate niciodată, cu aceleași jertfe pe care le aduce
an de an, pe care le aduce neîncetat, să desăvârșească pe cei ce se apropie.
2 Altfel, nu ar fi încetat ele să mai fie oferite, pentru că închinătorii,
după ce ar fi fost curățați o dată, nu ar mai fi avut conștiința păcatelor?
3 Dar în aceste sacrificii există o reamintire anuală a păcatelor.
4 Căci este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să înlăture păcatele.
5 De aceea, atunci când vine în lume, spune: "Nu, nu, nu!
"Tu nu ai dorit sacrificii și jertfe,
dar tu mi-ai pregătit un trup.
6 Nu-ți plăceau arderile de tot și jertfele pentru păcat.
7 Atunci am zis: "Iată, am venit (în sulul cărții este scris despre mine).
ca să fac voia Ta, Dumnezeule.""
8 Mai înainte, zicând: "Jertfe și daruri și arderi de tot și jertfe pentru
păcat nu ai dorit, nici nu ți-a plăcut" (cele ce se aduc după lege),
9 apoi a zis: "Iată, am venit să fac voia Ta." El le înlătură pe cele dintâi,
ca să le stabilească pe cele de a doua,
10 prin a căror voință am fost sfințiți prin jertfa trupului lui Isus Cristos
o dată pentru totdeauna.
11 Orice preot stă zi de zi, slujind și aducând mereu aceleași jertfe, care
nu pot niciodată să ridice păcatele,

12 dar El, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate pentru totdeauna,
a șezut la dreapta lui Dumnezeu,
13 și de atunci așteaptă până când vrăjmașii Lui vor fi așezate sub
picioarele Lui.
14 Căci printr-o singură jertfă a desăvârșit pentru totdeauna pe cei care
sunt sfințiți.
15 Și Duhul Sfânt ne mărturisește, de asemenea, că, după ce a spus
16 “Acesta este legământul pe care-l voi face cu ei.
după acele zile”, zice Domnul,
“Voi pune legile Mele în inima lor,
Le voi scrie și în mintea lor;”
apoi spune,
17 “Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de nelegiuirile lor.”
18 Și unde este iertarea acestora, nu mai este nici o jertfă pentru păcat.
19 Așadar, fraților, având îndrăzneala de a intra în locul sfânt prin
sângele lui Isus,
20 pe calea pe care El a deschis-o pentru noi, o cale nouă și vie, prin văl,
adică prin trupul Său,
21 și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22 să ne apropiem cu inimă sinceră, în plinătatea credinței, având
inimile stropite de conștiința rea și trupul spălat cu apă curată,
23 să ținem neclintit mărturisirea speranței noastre, căci Cel ce a
făgăduit este credincios.
24 Să ne gândim cum să ne îndemnăm unii pe alții la iubire și la fapte
bune,
25 fără a renunța la adunarea noastră, cum obișnuiesc unii, ci
îndemnându-ne unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că se apropie
Ziua.
26 Căci, dacă păcătuim cu bună știință după ce am primit cunoștința
adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,
27 ci o așteptare înfricoșătoare a judecății și o înflăcărare de foc care
va mistui pe cei potrivnici.
28 Un om care nu respectă legea lui Moise moare fără milă, pe cuvântul
a doi sau trei martori.
29 Cu cât mai rea pedeapsă credeți că va fi judecat vrednic cel care a
călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, care a socotit ca fiind un lucru
profanat sângele legământului cu care a fost sfințit și care a insultat Duhul
harului?
30 Căci noi îl cunoaștem pe cel care a spus: “Răzbunarea îmi aparține.
Eu voi răsplăti”, zice Domnul. Din nou: “Domnul va judeca poporul său”.
31 Este un lucru înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeului cel viu.
32 Dar adu-ți aminte de zilele de mai înainte, când, după ce ai fost
luminat, ai dus o mare luptă cu suferințe:
33 pe de o parte, fiind expuși atât la ocară, cât și la asuprireri, iar pe de
altă parte, devenind părtași cu cei care erau tratați astfel.
34 Căci amândoi ați avut milă de mine în lanțurile mele și ați acceptat cu
bucurie jefuirea averilor voastre, știind că aveți pentru voi înșivă o avere
mai bună și durabilă în ceruri.
35 De aceea, nu aruncați la gunoi îndrăzneala voastră, care are o mare
răsplată.

36 Căci aveți nevoie de rezistență pentru ca, după ce ați făcut voia lui
Dumnezeu, să primiți făgăduința.
37 “Peste foarte puțin timp,
cel ce vine va veni și nu va aștepta.
38 Dar cel neprihănit va trăi prin credință.
Dacă se retrage, sufletul meu nu are nici o plăcere în el.”
39 Dar noi nu suntem dintre cei ce se retrag spre pieire, ci dintre cei ce
au credință pentru mântuirea sufletului.

11

1 Or, credința este o asigurare a lucrurilor nădăjduite, o dovadă a
lucrurilor care nu se văd.
2 Căci, prin aceasta, bătrânii au obținut aprobarea.
3 Prin credință înțelegem că universul a fost alcătuit prin Cuvântul lui
Dumnezeu, astfel încât ceea ce se vede nu a fost făcut din lucruri vizibile.
4 Prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain,
prin care i s-a dat mărturie că era neprihănit, Dumnezeu mărturisind
despre darurile sale; și prin ea, el, mort fiind, vorbește încă.
5 Prin credință, Enoh a fost luat, ca să nu vadă moartea, și nu a fost
găsit, pentru că Dumnezeu l-a mutat. Căci i s-a dat mărturie că înainte
de translarea lui a fost bineplăcut lui Dumnezeu.
6 Fără credință este imposibil să-i fii bineplăcut, căci cine se apropie de
Dumnezeu trebuie să creadă că el există și că este răsplătitorul celor care
îl caută.
7 Prin credință, Noe, fiind avertizat despre lucruri care nu se vedeau
încă, a pregătit, cu frică evlavioasă, o corabie pentru salvarea casei sale,
prin care a condamnat lumea și a devenit moștenitor al dreptății care este
după credință.
8 Prin credință, Avraam, când a fost chemat, a ascultat și a ieșit la locul
pe care avea să-l primească de moștenire. A ieșit, fără să știe unde se
duce.
9 Prin credință a trăit ca un străin în țara făgăduinței, ca într-o țară care
nu era a lui, locuind în corturi cu Isaac și Iacov, moștenitorii împreună
cu el ai aceleiași făgăduințe.
10 Căci el aștepta cetatea care are temelii, al cărei ziditor și făcător este
Dumnezeu.
11 Prin credință, chiar și Sara a primit puterea de a rămâne însărcinată
și a născut un copil la o vârstă înaintată, pentru că a socotit credincios
pe Cel ce făgăduise.
12 De aceea, câte stele sunt în mulțime ca stelele cerului și nenumărate
ca nisipul care este pe malul mării, au fost generate de un singur om, și el
ca și mort.
13 Toți aceștia au murit cu credință, nu după ce au primit făgăduințele,
ci după ce le-au văzut și le-au îmbrățișat de departe, și după ce au
mărturisit că sunt străini și pelerini pe pământ.
14 Căci cei care spun astfel de lucruri arată clar că își caută o țară a lor.
15 Dacă într-adevăr s-ar fi gândit la țara din care au plecat, ar fi avut
destul timp să se întoarcă.
16 Dar acum ei doresc o țară mai bună, adică una cerească. De aceea
Dumnezeu nu se rușinează de ei, ca să fie numit Dumnezeul lor, căci le-a
pregătit o cetate.

17 Avraam, fiind pus la încercare, a jertfit pe Isaac prin credință. Da, cel
care primise cu bucurie făgăduințele își oferea singurul său fiu născut,
18 căruia i s-a spus: “Descendența ta va fi socotită ca din Isaac”,
19 concluzionând că Dumnezeu este în stare să învie chiar și din morți.
La figurat vorbind, l-a și primit înapoi din morți.
20 Prin credință, Isaac a binecuvântat pe Iacov și pe Esau cu privire la
cele viitoare.
21 Prin credință, Iacov, pe când era pe moarte, a binecuvântat pe fiecare
dintre fiii lui Iosif și s-a închinat, sprijinindu-se în vârful toiagului său.
22 Prin credință, Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, a anunțat plecarea
copiilor lui Israel și a dat instrucțiuni cu privire la oasele lui.
23 Prin credință, Moise, când s-a născut, a fost ascuns trei luni de părinții
săi, pentru că au văzut că era un copil frumos, și nu s-au temut de porunca
împăratului.
24 Prin credință, Moise, după ce a crescut, a refuzat să fie numit fiul fiicei
lui Faraon,
25 alegând mai degrabă să se împartă cu poporul lui Dumnezeu decât
să se bucure pentru o vreme de plăcerile păcatului,
26 considerând că ocara lui Hristos este o bogăție mai mare decât
comorile Egiptului, pentru că se aștepta la răsplată.
27 Prin credință a părăsit Egiptul, fără să se teamă de mânia regelui, căci
a îndurat, ca și cum ar fi văzut pe Cel care este invizibil.
28 Prin credință a păzit Paștele și stropirea sângelui, pentru ca
nimicitorul primilor născuți să nu se atingă de ei.
29 Prin credință au trecut prin Marea Roșie ca pe uscat. Când egiptenii
au încercat să facă acest lucru, au fost înghițiți.
30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost
înconjurate timp de șapte zile.
31 Prin credință, prostituata Rahab nu a pierit împreună cu cei
neascultători, ci a primit pe spioni în pace.
32 Ce să mai spun? Căci nu aș mai avea timp dacă aș povesti despre
Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și proorocii,
33 care, prin credință, au supus împărății, au făcut dreptate, au obținut
făgăduințe, au astupat gurile leilor,
34 au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, din slăbiciune
s-au întărit, au devenit puternici în război și au făcut să fugă oștirile
străine.
35 Femeile și-au primit morții prin înviere. Alții au fost torturați,
neacceptând eliberarea, pentru a obține o înviere mai bună.
36 Alții au fost încercați prin batjocură și biciuire, da, mai mult, prin
legături și închisoare.
37 Au fost uciși cu pietre. Au fost tăiați cu ferăstrăul. Au fost ispitiți.
Au fost uciși cu sabia. Au umblat în piei de oaie și în piei de capră; fiind
lipsiți, chinuiți, maltratați —
38 de care lumea nu era demnă — rătăcind prin deșerturi, munți, peșteri
și grote și prin găurile pământului.
39 Toți aceștia, după ce au fost lăudați pentru credința lor, n-au primit
făgăduința,
40 Dumnezeu a pregătit ceva mai bun în privința noastră, astfel încât,
în afară de noi, ei n-ar fi fost desăvârșiți.

12

1 De aceea și noi, fiindcă suntem înconjurați de un nor atât de mare de
martori, să ne lepădăm de orice greutate și de păcatul care ne încolțește
atât de ușor, și să alergăm cu stăruință la cursa care ne este pusă înainte,
2 privind la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței, care, pentru bucuria
care i-a fost pusă înainte, a îndurat crucea, disprețuind rușinea ei, și a
șezut la dreapta tronului lui Dumnezeu.
3 Căci gândiți-vă la El, care a îndurat atâtea împotriviri ale păcătoșilor
împotriva lui însuși, ca să nu vă obosiți, să nu vă pierdeți curajul sufletelor
voastre.
4 Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva
păcatului.
5 Ați uitat îndemnul care raționează cu voi ca și cu copiii,
“Fiule, nu lua în seamă pedeapsa Domnului,
nici să nu leșinați când sunteți mustrați de el;
6 Căci pe cine iubește Domnul, El îl pedepsește,
și pedepsește orice fiu pe care îl primește.”
7 Pentru că pentru disciplinarea voastră sunteți înduplecați. Dumnezeu
se poartă cu voi ca și cu copiii, căci ce fiu este acela pe care tatăl său nu-l
pedepsește?
8 Dar dacă sunteți lipsiți de disciplină, de care toți au fost făcuți părtași,
atunci sunteți nelegitimi și nu copii.
9 Mai mult, noi am avut părinți din carnea noastră care să ne
pedepsească, și le-am dat respect. Nu ar trebui mult mai degrabă să ne
supunem Tatălui spiritelor și să trăim?
10 Căci ei, într-adevăr, pentru câteva zile ne-au disciplinat cum li s-a
părut lor bine, dar el pentru folosul nostru, ca să fim părtași la sfințenia
lui.
11 Orice pedeapsă pare pentru moment nu veselă, ci dureroasă; dar,
după aceea, ea dă roadele pașnice ale neprihănirii celor care au fost
instruiți prin ea.
12 De aceea, ridicați mâinile care atârnă și genunchii slabi,
13 și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca ceea ce este șchiop
să nu fie dislocat, ci mai degrabă să fie vindecat.
14 Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințirea, fără de care nimeni nu va
vedea pe Domnul,
15 privind cu atenție ca nu cumva să fie cineva care să fie lipsit de harul
lui Dumnezeu, ca nu cumva să vă tulbure vreo rădăcină de amărăciune
care să răsară și mulți să fie spurcați de ea,
16 ca nu cumva să fie vreun desfrânat sau vreun profanator, ca Esau,
care și-a vândut dreptul de întâi-născut pentru o masă.
17 Căci știți că și atunci când a dorit ulterior să moștenească
binecuvântarea, a fost respins, pentru că nu a găsit loc de răzgândire,
deși a căutat-o cu sârguință și cu lacrimi.
18 Căci nu ați venit la un munte care putea fi atins și care ardea cu foc,
la negură, întuneric, furtună,
19 la sunetul de trâmbiță și la glasul cuvintelor, pe care cei care le-au
auzit rugau să nu li se mai spună nici un cuvânt,
20 căci nu puteau să suporte ceea ce era poruncit: “Dacă un animal se
atinge de munte, să fie ucis cu pietre”.

21 Atât de înfricoșătoare era înfățișarea, încât Moise a spus: “Sunt îngrozit și tremur”.
22 Dar voi ați venit la muntele Sionului și la cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, la mulțimile nenumărate de îngeri,
23 la adunarea de sărbătoare și la adunarea întâilor născuți care sunt înscriși în ceruri, la Dumnezeu, Judecătorul tuturor, la duhurile drepților desăvârșiți,
24 la Isus, mijlocitorul unui legământ nou, și la sângele stropirii, care este mai bun decât cel al lui Abel.
25 Vezi să nu refuzi pe cel ce vorbește. Căci dacă ei nu au scăpat când l-au refuzat pe cel care avertiza pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, care ne întoarcem de la cel care avertizează din ceruri,
26 al cărui glas a zguduit atunci pământul, dar acum a promis: “Încă o dată voi mai zgudui nu numai pământul, ci și cerurile”.
27 Această expresie: “Încă o dată” semnifică îndepărtarea lucrurilor care sunt zguduite, ca și a lucrurilor care au fost făcute, pentru ca cele care nu sunt zguduite să rămână.
28 Prin urmare, primind o Împărăție care nu poate fi zdruncinată, să avem har, prin care să Îi slujim lui Dumnezeu în mod acceptabil, cu reverență și respect,
29 căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13

1 Să continue dragostea frățească.
2 Nu uitați să fiți ospitalieri cu străinii, pentru că, făcând astfel, unii au găzduit îngeri fără să știe.
3 Aduceți-vă aminte de cei care sunt în legături, ca și cum ați fi legați cu ei, și de cei maltratați, întrucât și voi sunteți în trup.
4 Căsătoria să fie ținută în cinste între toți și patul să fie neîntinat; dar Dumnezeu îi va judeca pe cei imorali și pe adulteri.
5 Nu vă lăsați de iubirea de bani, mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El a zis: “Nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi nicidecum”.
6 astfel încât, cu mult curaj, să spunem
“Domnul este ajutorul meu. Nu mă voi teme.
Ce-mi poate face omul?”
7 Aduceți-vă aminte de conducătorii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu, și, ținând seama de rezultatele faptelor lor, imitați-le credința.
8 Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci.
9 Nu vă lăsați purtați de învățături diferite și ciudate, căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mâncăruri, de care nu au beneficiat cei care s-au ocupat astfel.
10 Avem un altar din care nu au voie să mănânce cei ce slujesc la sfântul cort.
11 Căci trupurile acelor animale, al căror sânge este adus în sfântul locaș de către marele preot ca jertfă pentru păcat, sunt arse în afara taberei.
12 De aceea și Isus, ca să sfințească poporul prin sângele Său, a suferit în afara porții.
13 Să mergem deci la el în afara taberei, purtându-i ocara.
14 Căci noi nu avem aici o cetate durabilă, ci căutăm pe cea care va veni.

15 Prin el, așadar, să aducem permanent prin el o jertfă de laudă lui
Dumnezeu, adică rodul buzelor care proclamă credință numelui său.
16 Dar nu uitați să faceți binele și să împărțiți, căci cu astfel de sacrificii
Dumnezeu este binevoitor.
17 Ascultați de căpeteniile voastre și supuneți-vă lor, căci ei veghează
pentru sufletele voastre, ca cei ce vor da socoteală, ca să facă acest lucru
cu bucurie, nu cu gemete, căci aceasta ar fi nefolositor pentru voi.
18 Rugați-vă pentru noi, pentru că suntem încredințați că avem o
conștiință bună, dorind să trăim cu cinste în toate lucrurile.
19 Vă îndemn cu tărie să faceți acest lucru, pentru ca eu să vă fiu redat
mai repede.
20 Și Dumnezeul păcii, care a înviat din morți pe marele păstor al oilor
cu sângele unui legământ veșnic, pe Domnul nostru Isus,
21 să vă facă desăvârșiți în orice lucrare bună, ca să faceți voia Lui,
lucrând în voi ceea ce este plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, căruia I
se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.
22 Dar eu vă îndemn, fraților, să îndurați cuvântul de îndemn, căci v-am
scris în puține cuvinte.
23 Să știți că a fost eliberat fratele nostru Timotei, cu care, dacă va veni
curând, vă voi vedea.
24 Salutați pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții. Italienii vă salută.
25 Harul să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea de la Iacov

1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, către cele douăsprezece seminții care sunt în Dispersie: Salutări.
2 Frații mei, socotiți că este o bucurie, când cădeți în diferite ispite,
3 știind că încercarea credinței voastre produce răbdare.
4 Lăsați ca răbdarea să-și facă lucrarea sa desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și compleți, fără să vă lipsească nimic.
5 Iar dacă vreunul din voi are lipsă de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și fără prihană, și i se va da.
6 Dar să ceară cu credință, fără să se îndoiască, căci cel ce se îndoiește este ca un val al mării, împins de vânt și zvârlit.
7 Căci acel om nu trebuie să creadă că va primi ceva de la Domnul.
8 El este un om cu minte dublă, instabil în toate căile sale.
9 Fratele care se află într-o situație umilă să se laude cu poziția lui înaltă;
10 iar cel bogat, să se smerească, pentru că va trece ca floarea din iarbă.
11 Căci soarele răsare cu vânt arzător și usucă iarba; floarea din ea cade și frumusețea înfățișării ei piere. Așa va dispărea și bogatul în activitățile sale.
12 Ferice de cel ce rabdă ispita, căci, după ce va fi fost învrednicit, va primi cununa vieții, pe care Domnul a făgăduit-o celor ce-L iubesc.
13 Nimeni să nu zică, când este ispitit: “Sunt ispitit de Dumnezeu”, căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău și El însuși nu ispitește pe nimeni.
14 Ci fiecare este ispitit atunci când este atras de poftele sale și ispitit.
15 Atunci pofta, după ce a conceput, naște păcatul. Păcatul, când a ajuns la maturitate, produce moartea.
16 Nu vă lăsați înșelați, iubiții mei frați.
17 Orice dar bun și orice dar desăvârșit vine de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la care nu poate fi nici variație, nici umbră de întoarcere.
18 De bunăvoie ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim un fel de primii roade ai făpturilor sale.
19 Așadar, iubiții mei frați, fiecare să fie iute la auz, încet la vorbă și încet la mânie;
20 căci mânia omului nu produce dreptatea lui Dumnezeu.
21 De aceea, lepădând orice murdărie și revărsare de răutate, primiți cu smerenie cuvântul implantat, care poate să vă mântuiască sufletele.
22 Ci fiți făcători ai cuvântului, și nu numai ascultători, amăgindu-vă pe voi înșivă.
23 Căci, dacă cineva ascultă cuvântul și nu este făptuitor, se aseamănă cu un om care se uită în oglindă la chipul său natural;
24 căci se vede pe sine însuși, pleacă și îndată uită ce fel de om era.
25 Dar cel care privește în legea desăvârșită a libertății și continuă, nefiind un ascultător care uită, ci un făptuitor al lucrării, acesta va fi binecuvântat în ceea ce face.
26 Dacă cineva dintre voi se crede credincios, dar nu-și înfrânează limba, ci își amăgește inima, atunci religia acestui om este fără valoare.
27 Religia curată și nepătată înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru este aceasta: să vizitezi pe orfan și pe văduve în necazurile lor și să te păstrezi nepătat de lume.

2

1 Frații mei, nu țineți cu părtinire credința Domnului nostru glorios Isus
Hristos.
2 Căci, dacă în sinagoga voastră intră un om cu inel de aur, îmbrăcat în
haine frumoase, și intră și un sărac îmbrăcat în haine murdare,
3 și voi îi acordați o atenție deosebită celui îmbrăcat în haine frumoase
și îi spuneți: "Șezi aici, într-un loc bun", iar celui sărac îi spuneți: "Stai
acolo" sau "Șezi lângă scăunelul meu",
4 nu cumva ați dat dovadă de părtinire între voi și nu cumva v-ați făcut
judecători cu gânduri rele?
5 Ascultați, iubiții mei frați. Oare nu i-a ales Dumnezeu pe cei săraci în
această lume pentru a fi bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe
care a promis-o celor care îl iubesc?
6 Dar voi l-ați dezonorat pe cel sărac. Nu cumva cei bogați vă asupresc
și nu vă târăsc personal în fața tribunalelor?
7 Nu blasfemiază ei numele onorabil cu care sunteți chemați?
8 Dar dacă împlinești legea împărătească, după Scriptura: "Să iubești
pe aproapele tău ca pe tine însuți", bine faci.
9 Dar dacă dați dovadă de părtinire, săvârșiți un păcat, fiind condamnați
de lege ca niște călcători de lege.
10 Căci oricine păzește întreaga Lege, dar se împiedică într-un singur
punct, s-a făcut vinovat de toate.
11 Căci cel care a zis: "Să nu comiți adulter", a zis și: "Să nu comiți
crimă". Or, dacă nu comiți adulter, dar săvârșești o crimă, ai devenit un
călcător al legii.
12 Vorbește și acționează astfel ca niște oameni care vor fi judecați după
legea libertății.
13 Căci judecata este fără milă pentru cel care nu a arătat milă. Mila
triumfă asupra judecății.
14 La ce bun, frații mei, dacă un om zice că are credință, dar nu are
fapte? Oare credința îl poate mântui?
15 Și dacă un frate sau o soră este gol și nu are hrana zilnică,
16 iar unul dintre voi îi spune: "Du-te în pace! Încălziți-vă și săturați-
vă!", dar nu le-ați dat cele de care are nevoie trupul, la ce bun?
17 Tot așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă în sine.
18 Da, un om va spune: "Tu ai credință, iar eu am fapte". Arată-mi
credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele.
19 Voi credeți că Dumnezeu este unul singur. Faceți bine. Demonii cred
și ei — și tremură.
20 Dar vrei tu să știi, om deșert, că credința fără fapte este moartă?
21 Nu cumva Avraam, tatăl nostru, nu a fost justificat prin fapte, prin
faptul că a adus pe Isaac, fiul său, pe altar?
22 Vedeți că credința a lucrat cu faptele lui și prin fapte s-a desăvârșit
credința.
23 Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: "Avraam a crezut pe Dumnezeu
și i s-a socotit ca o dreptate" și a fost numit prietenul lui Dumnezeu.
24 Vedeți deci că prin fapte omul este îndreptățit, și nu numai prin
credință.

25 În același fel, nu a fost oare și Rahab, prostituata, justificată prin fapte,
atunci când a primit mesagerii și i-a trimis pe o altă cale?
26 Căci, după cum trupul separat de duh este mort, tot așa și credința
separată de fapte este moartă.

3

1 Fraților, să nu fiți mulți dintre voi învățători, știind că vom primi o
judecată mai grea.
2 Căci toți ne poticnim în multe lucruri. Oricine nu se poticnește în
cuvânt este o persoană desăvârșită, capabilă să țină în frâu și tot trupul.
3 Într-adevăr, noi punem mânere în gura cailor pentru ca ei să ne asculte
și le îndrumăm tot corpul.
4 Iată că și corăbiile, deși sunt atât de mari și sunt conduse de vânturi
năprasnice, sunt totuși ghidate de o cârmă foarte mică, oriunde dorește
pilotul.
5 Tot așa și limba este un membru mic și se laudă cu lucruri mari. Vedeți
cum un foc mic se poate extinde până la o pădure mare!
6 Și limba este un foc. Lumea nelegiuirii dintre mădularele noastre este
limba, care spurcă tot trupul și dă foc cursului firii, și este incendiată de
Gheenă.
7 Căci orice fel de animal, pasăre, târâtoare și creatură marină este
îmblânzită și a fost îmblânzită de oameni;
8 dar nimeni nu poate îmblânzi limba. Ea este un rău neliniștit, plin de
otravă mortală.
9 Cu ea îl binecuvântăm pe Dumnezeul și Tatăl nostru, iar cu ea îi
blestemăm pe oamenii care sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu.
10 Din aceeași gură iese binecuvântarea și blestemul. Frații mei, aceste
lucruri nu ar trebui să fie așa.
11 Un izvor trimite oare din aceeași deschizătură apă dulce și apă amară?
12 Poate un smochin, frații mei, să dea măsline, sau o viță de vie
smochine? Așadar, niciun izvor nu produce în același timp apă sărată
și apă dulce.
13 Cine este înțelept și priceput între voi? Să arate prin buna lui purtare
că faptele lui sunt făcute cu blândețea înțelepciunii.
14 Dar dacă ai în inima ta gelozie amară și ambiție egoistă, nu te lăuda
și nu minți împotriva adevărului.
15 Această înțelepciune nu este cea care coboară de sus, ci este
pământească, senzuală și demonică.
16 Căci unde sunt gelozia și ambiția egoistă, acolo este confuzie și orice
faptă rea.
17 Dar înțelepciunea care vine de sus este mai întâi curată, apoi pașnică,
blândă, rezonabilă, plină de milă și de roade bune, fără părtinire și fără
ipocrizie.
18 Or, rodul dreptății este semănat în pace de către cei care fac pace.

4

1 De unde vin războaiele și luptele dintre voi? Nu vin ele din plăcerile
voastre care se războiesc în mădularele voastre?
2 Voi poftiți, și nu aveți. Ucideți și poftiți, și nu puteți obține. Vă luptați
și faceți război. Nu aveți, pentru că nu cereți.

3 Cereți, și nu primiți, pentru că cereți cu motive greșite, ca să cheltuiți
pe plăcerile voastre.
4 Voi, adulterinilor și adulterinelor, nu știți că prietenia cu lumea este
ostilitate față de Dumnezeu? De aceea, oricine vrea să fie prieten cu lumea
se face dușman al lui Dumnezeu.
5 Sau credeți că Scriptura spune în zadar: “Duhul care trăiește în noi
tânjește cu gelozie”?
6 Dar el dă mai mult har. De aceea se spune: “Dumnezeu se împotrivește
celor mândri, dar dă har celor smeriți”.
7 Fiți deci supuși lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și el va fugi
de voi.
8 Apropiați-vă de Dumnezeu, și el se va apropia de voi. Curățați-vă
mâinile, păcătoșilor. Curățați-vă inimile, voi, cei cu minte dublă.
9 Plângeți, jeliți și plângeți. Râsul vostru să se transforme în jale și
bucuria voastră în tristețe.
10 Umiliți-vă în fața Domnului, și el vă va înălța.
11 Fraților, nu vorbiți unul împotriva altuia. Cine vorbește împotriva
unui frate și judecă pe fratele său, vorbește împotriva legii și judecă legea.
Dar dacă judeci legea, nu ești un împlinitor al legii, ci un judecător.
12 Numai unul singur este făcătorul legii, care poate să mântuiască și
să distrugă. Dar cine ești tu să judeci pe altul?
13 Veniți acum, voi, care ziceți: “Astăzi sau mâine să mergem în cetatea
aceasta, să petrecem acolo un an, să facem negoț și să câștigăm.”
14 Dar voi nu știți cum va fi viața voastră mâine. Căci ce este viața
voastră? Căci voi sunteți un abur care apare pentru puțin timp și apoi
dispare.
15 Căci ar trebui să spuneți: “Dacă Domnul vrea, vom trăi amândoi și
vom face una sau alta.”
16 Dar acum vă lăudați cu mândria voastră. Orice astfel de laudă este
rea.
17 Așadar, pentru cel care știe să facă binele și nu-l face, pentru el este
păcat.

5

1 Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza nenorocirilor care
se abat asupra voastră.
2 Bogățiile voastre sunt corupte și hainele voastre sunt mâncate de molii.
3 Aurul și argintul vostru sunt corodate, iar coroziunea lor va fi ca o
mărturie împotriva voastră și vă va mânca carnea ca focul. Voi v-ați pus
comoara în zilele din urmă.
4 Iată că salariile muncitorilor care au secerat câmpurile voastre, pe
care le-ați reținut prin fraudă, strigă; și strigătele celor care au secerat au
intrat în urechile Domnului oștirilor.
5 Ați trăit în lux pe pământ și v-ați făcut plăcere. V-ați hrănit inimile ca
într-o zi de măcel.
6 Ați condamnat și ați ucis pe cel neprihănit. El nu vă rezistă.
7 Fiți răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că agricultorul
așteaptă rodul prețios al pământului, răbdând asupra lui, până când
primește ploaia timpurie și târzie.

8 Aveți și voi răbdare. Stabiliți-vă inimile, căci venirea Domnului este
aproape.
9 Fraților, nu vă certați unii pe alții, ca să nu fiți judecați. Iată că
judecătorul stă la ușă.
10 Luați, fraților, ca exemplu de suferință și de perseverență, pe profeții
care au vorbit în numele Domnului.
11 Iată, noi îi numim fericiți pe cei care au răbdat. Ați auzit despre
perseverența lui Iov și ați văzut cum Domnul a ajuns la rezultat și cum
Domnul este plin de compasiune și de îndurare.
12 Dar mai presus de toate, frații mei, să nu jurați, nici pe cer, nici pe
pământ, nici pe vreun alt jurământ, ci să fie “da” și “nu”, “nu”, ca să nu
cădeți în ipocrizie.
13 Suferă cineva dintre voi? Să se roage. Este vreunul dintre ei vesel?
Să cânte laude.
14 Este cineva dintre voi bolnav? Să cheme pe bătrânii adunării și să se
roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în Numele Domnului;
15 și rugăciunea credinței îl va vindeca pe cel bolnav și Domnul îl va
învia. Dacă a săvârșit păcate, va fi iertat.
16 Mărturisiți-vă păcatele unul altuia și rugați-vă unul pentru altul, ca
să fiți vindecați. Rugăciunea insistentă a unei persoane neprihănite este
puternic eficientă.
17 Ilie era un om cu o fire asemănătoare cu a noastră și s-a rugat cu
insistență ca să nu plouă, iar pe pământ nu a plouat timp de trei ani și
șase luni.
18 El s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie, iar pământul și-a produs
roadele.
19 Fraților, dacă vreunul dintre voi se abate de la adevăr și cineva îl
întoarce înapoi,
20 să știe că cel ce întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui va
mântui un suflet de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

Prima scrisoare a lui Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Hristos, către cei aleși, care locuiesc ca străini
în Dispersia, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia,
2 după știința dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, în sfințirea Duhului, ca să
vă supuneți lui Isus Hristos și să fiți stropiți cu sângele Lui: Harul să vă
fie vouă și pacea să se înmulțească.
3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,
care, după marea Sa îndurare, ne-a făcut să ne renaștem la o nădejde
vie, prin învierea lui Isus Hristos din morți,
4 la o moștenire incoruptibilă și nestricăcioasă, care nu se pierde,
rezervată în ceruri pentru voi,
5 care, prin puterea lui Dumnezeu, sunteți păziți prin credință pentru o
mântuire care se va arăta în vremea de apoi.
6 În aceasta vă bucurați foarte mult, deși acum, pentru puțină vreme,
dacă este nevoie, ați fost îndureraţi în diferite încercări,
7 pentru ca dovada credinței voastre, care este mai prețioasă decât aurul
care piere, chiar dacă este încercat prin foc, să se dovedească a avea ca
rezultat lauda, gloria și onoarea la arătarea lui Isus Hristos —
8 pe care, fără să-L cunoașteți, Îl iubiți. În el, deși acum nu-l vedeți,
crezând, vă bucurați foarte mult, cu o bucurie de nedescris și plină de
glorie,
9 primind rezultatul credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.
10 Proorocii au căutat și au cercetat cu sârguință această mântuire. Ei
au profețit despre harul care va veni la voi,
11 căutând la cine sau la ce fel de timp arăta Duhul lui Hristos care era
în ei când a prezis suferințele lui Hristos și gloria care le va urma.
12 Lor li s-a arătat că nu ei își slujeau lor înșiși, ci vouă, în aceste lucruri
care v-au fost anunțate acum prin cei care v-au vestit Buna Vestire, prin
Duhul Sfânt trimis din ceruri; lucruri pe care îngerii doresc să le cerceteze.
13 De aceea, pregătiți-vă mințile pentru acțiune. Fiți cumpătați și puneți-
vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la descoperirea lui Isus
Hristos—
14 ca niște copii ai ascultării, fără să vă conformați după poftele voastre
de odinioară, ca în ignoranța voastră,
15 ci, după cum cel care v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată
purtarea voastră,
16 pentru că este scris: “Să fiți sfinți, căci eu sunt sfânt”.
17 Dacă Îl chemați ca Tată pe El, care, fără deosebire de persoane, judecă
după fapta fiecăruia, petreceți aici, ca străini, timpul vieții voastre, cu frică
și respect,
18 știind că ați fost răscumpărați, nu cu lucruri coruptibile, ca argintul
sau aurul, de la modul de viață nefolositor, moștenit de la părinții voștri,
19 ci cu sânge prețios, ca al unui miel fără cusur și fără pată, sângele
lui Hristos,
20 care a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii, dar care a
fost descoperit în acest ultim veac pentru voi,

21 care, prin el, sunteți credincioși în Dumnezeu, care l-a înviat din morți
și i-a dat slavă, pentru ca credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.
22 După ce v-ați curățit sufletele în ascultarea adevărului prin Duhul
Sfânt, într-o sinceră afecțiune frățească, iubiți-vă cu ardoare unii pe alții
din inimă,
23 fiind născuți din nou, nu din sămânță coruptibilă, ci din incoruptibilă,
prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne în veci.
24 Căci,
“Toată carnea este ca iarba,
și toată slava omului ca floarea din iarbă.
Iarba se usucă, iar floarea ei cade;
25 dar cuvântul Domnului este veșnic.”
Acesta este cuvântul de Buna Vestire care v-a fost propovăduit.

2

1 Deci, lepădând orice răutate, orice înșelăciune, fățărnicie, invidie și
orice vorbire de rău,
2 ca niște prunci nou-născuți, tânjiți după laptele curat duhovnicesc, ca
să creșteți cu el,
3 dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este milostiv.
4 Veniți la el, piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni, dar aleasă de
Dumnezeu, prețioasă.
5 Și voi, ca pietre vii, sunteți zidiți ca o casă spirituală, pentru a fi o
preoție sfântă, care să aducă jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu prin
Isus Cristos.
6 Pentru că așa este cuprins în Scriptură,
“Iată, pun în Sion o piatră de temelie, aleasă și prețioasă.
Cel care crede în El nu va fi dezamăgit.”
7 Pentru voi, cei ce credeți, este deci cinstea, dar pentru cei neascultători,
“Piatra pe care au respins-o zidarii
a devenit piatra de temelie,”
8 și,
“o piatră de poticnire și o stâncă de jignire”.
Căci ei se poticnesc de cuvânt, fiind neascultători, la care au și fost
rânduiți.
9 Dar voi sunteți un neam ales, o preoție regală, o națiune sfântă, un
popor care este proprietatea lui Dumnezeu, ca să vestiți măreția celui care
v-a chemat din întuneric la lumina Lui minunată.
10 În trecut, voi nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui
Dumnezeu, care nu avuseseră milă, dar acum ați obținut milă.
11 Preaiubiților, vă rog, ca străini și pelerini, să vă feriți de poftele
trupești, care luptă împotriva sufletului,
12 și să vă purtați bine printre neamuri, pentru ca, atunci când vă vor
vorbi de rău, ca de niște răufăcători, să vadă faptele voastre bune și să
slăvească pe Dumnezeu în ziua vizitei.
13 Supuneți-vă deci, pentru Domnul, oricărei legi omenești, fie
împăratului, ca stăpânitor,
14 fie guvernatorilor, ca trimiși de El pentru a se răzbuna pe cei răi și
pentru a lăuda pe cei ce fac bine.
15 Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: ca, prin fapte bune, să puneți
capăt ignoranței oamenilor nebuni.

16 Trăiți ca niște oameni liberi, dar fără să vă folosiți libertatea ca pe o
mantie a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.
17 Cinstiți pe toți oamenii. Iubiți frăția. Temeți-vă de Dumnezeu.
Onorați-l pe rege.
18 Robilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu toată stima, nu numai celor
buni și blânzi, ci și celor răi.
19 Căci este lăudabil dacă cineva suportă durerea, suferind pe nedrept,
din cauza conștiinței față de Dumnezeu.
20 Căci ce glorie este aceasta dacă, atunci când păcătuiești, înduri cu
răbdare bătăile? Dar dacă, atunci când faci bine, înduri cu răbdare
suferința, acest lucru este lăudabil înaintea lui Dumnezeu.
21 Căci la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru
noi, lăsându-vă o pildă, ca să urmați pașii lui,
22 care nu a păcătuit, “și nu s-a găsit înșelăciune în gura lui”.
23 Când a fost blestemat, nu a răspuns la blestem. Când a suferit, nu a
amenințat, ci s-a încredințat celui care judecă cu dreptate.
24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca
noi, după ce am murit față de păcate, să trăim pentru dreptate. Voi ați
fost vindecați prin rănile Lui.
25 Căci voi vă rătăceați ca niște oi, dar acum v-ați întors la Păstorul și
Supraveghetorul sufletelor voastre.

3

1 De asemenea, soțiilor, supuneți-vă soților voștri, pentru ca, chiar dacă
unii nu ascultă de Cuvânt, să fie câștigați prin purtarea soțiilor lor, fără
să le spună nimic,
2 văzând purtarea voastră curată și cu frică.
3 Frumusețea voastră să nu vină din podoaba exterioară, din împletirea
părului, din purtarea de podoabe de aur sau din îmbrăcarea cu haine
frumoase,
4 ci din persoana ascunsă a inimii, în podoaba incoruptibilă a unui spirit
blând și liniștit, care este foarte prețioasă în ochii lui Dumnezeu.
5 Căci așa se împodobeau în trecut și femeile sfinte care sperau în
Dumnezeu, supunându-se soților lor.
6 Astfel, Sara a ascultat de Avraam, numindu-l stăpân, ai cărui copii
sunteți acum, dacă faceți bine și nu vă înspăimântați de nicio spaimă.
7 Voi, soților, trăiți la fel cu soțiile voastre, în cunoștință de cauză, dând
cinste femeii ca unui vas mai slab, ca și cum ați fi împreună-moștenitori
ai harului vieții, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.
8 În sfârșit, fiți cu toții la fel, milostivi, iubitori ca niște frați, blânzi la
suflet, politicoși,
9 fără să dați rău pentru rău și fără să dați insultă pentru insultă,
ci binecuvântând, știind că ați fost chemați la aceasta, ca să moșteniți
binecuvântarea.
10 Căci,
“Cel care vrea să iubească viața
și să vezi zile bune,
să-și țină limba departe de rău
și buzele lui să nu mai spună minciuni.
11 Să se abată de la rău și să facă binele.

Să caute pacea și să o urmărească.
12 Căci ochii Domnului sunt asupra celor drepți,
și urechile sale deschise la rugăciunile lor;
dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.”
13 Și cine vă va face rău, dacă veți fi imitatori ai binelui?
14 Dar chiar dacă veți suferi din pricina dreptății, sunteți binecuvântați.
“Nu vă temeți de ceea ce se tem ei și nu vă tulburați.”
15 Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre. Fiți întotdeauna
gata să dați un răspuns oricui vă întreabă un motiv cu privire la speranța
care este în voi, cu umilință și teamă,
16 având o conștiință bună. Astfel, în timp ce se vorbește despre voi
ca despre niște răufăcători, pot fi dezamăgiți cei care vă blestemă modul
vostru bun de viață în Cristos.
17 Căci este mai bine, dacă este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că
faceți ceea ce este drept decât pentru că faceți răul.
18 Fiindcă și Hristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei
nedrepți, ca să vă aducă la Dumnezeu, fiind omorât în trup, dar înviat în
Duhul,
19 în care a mers și el și a predicat duhurilor din închisoare,
20 care mai înainte au fost neascultători, când Dumnezeu a așteptat cu
răbdare, în zilele lui Noe, în timp ce se construia corabia. În ea, puțini,
adică opt suflete, au fost salvați prin apă.
21 Acesta este un simbol al botezului, care acum vă mântuiește — nu
îndepărtarea murdăriei cărnii, ci răspunsul unei conștiințe bune față de
Dumnezeu — prin învierea lui Isus Cristos,
22 care se află la dreapta lui Dumnezeu, după ce a urcat în ceruri, îngerii,
autoritățile și puterile fiindu-i supuse.

4

1 Deci, de vreme ce Hristos a suferit pentru noi în trup, înarmați-vă și
voi cu același gând; căci cel ce a suferit în trup a încetat de la păcat,
2 ca să nu mai trăiți în trup pentru poftele oamenilor, ci pentru voia lui
Dumnezeu.
3 Căci am petrecut destul din timpul trecut făcând poftele neamurilor și
umblând în desfrâu, în pofte, în beții, în orgii, în desfrâuri și în idolatrii
abominabile.
4 Lor li se pare ciudat că voi nu alergați cu ei în același exces de dezmăț,
vorbind de rău despre voi.
5 Ei vor da socoteală celui care este gata să judece pe cei vii și pe cei
morți.
6 Căci în acest scop a fost propovăduită Buna Vestire chiar și morților,
pentru ca ei să fie judecați într-adevăr ca oameni în carne și oase, dar să
trăiască ca pentru Dumnezeu în duh.
7 Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. De aceea, fiți sănătoși la
minte, stăpâni pe voi înșivă și sobri în rugăciune.
8 Și, mai presus de toate, fiți sârguincioși în dragostea voastră între voi,
căci dragostea acoperă o mulțime de păcate.
9 Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să vă certați.
10 După cum fiecare a primit un dar, folosiți-l în slujirea reciprocă, ca
buni administratori ai harului lui Dumnezeu în diferitele sale forme.

11 Dacă cineva vorbește, să fie ca și cum ar fi chiar cuvintele lui
Dumnezeu. Dacă cineva slujește, să fie ca din puterea pe care o dă
Dumnezeu, pentru ca în toate lucrurile să fie glorificat Dumnezeu prin
Isus Hristos, căruia îi aparțin gloria și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12 Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc care a venit peste voi
ca să vă încerce, ca și cum vi s-ar fi întâmplat ceva ciudat.
13 Ci, pentru că sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă,
pentru ca, la arătarea gloriei Lui, să vă bucurați și voi cu bucurie nespus
de mare.
14 Dacă sunteți insultați pentru numele lui Hristos, sunteți binecuvântați,
pentru că Duhul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi. Din
partea lor, el este hulit, dar din partea voastră este glorificat.
15 Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaș, sau ca un hoț, sau
ca un făcător de rele, sau ca un băgător de seamă în treburile altora.
16 Dar dacă unul dintre voi suferă pentru că este creștin, să nu se
rușineze, ci să slăvească pe Dumnezeu în această privință.
17 Căci a venit vremea ca judecata să înceapă cu casa lui Dumnezeu.
Dacă începe mai întâi cu noi, ce se va întâmpla cu cei care nu ascultă de
Vestea Bună a lui Dumnezeu?
18 "Dacă este greu pentru cel neprihănit să fie salvat, ce se va întâmpla
cu cel nelegiuit și cu păcătosul?"
19 De aceea, și cei care suferă după voia lui Dumnezeu, făcând binele,
să îi încredințeze sufletele lor, ca unui Creator credincios.

5

1 De aceea îndemn pe bătrânii din mijlocul vostru, ca un bătrân și ca
martor al suferințelor lui Hristos, care va avea parte și el de slava care se
va arăta:
2 Păstoriți turma lui Dumnezeu care este în mijlocul vostru, exercitând
supravegherea, nu de bunăvoie, ci de bunăvoie; nu pentru un câștig
necinstit, ci de bunăvoie;
3 nu ca un stăpân peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă voi
înșivă exemple pentru turmă.
4 Când se va arăta Păstorul cel mare, voi veți primi cununa gloriei care
nu se ofilește.
5 Și voi, cei mai tineri, fiți supuși celui mai mare. Da, îmbrăcați-vă cu toții
cu smerenie și supuneți-vă unii altora; căci "Dumnezeu se împotrivește
celor mândri, dar dă har celor smeriți".
6 Umiliți-vă, așadar, sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el
să vă înalțe la timpul potrivit,
7 aruncând asupra lui toate grijile voastre, pentru că el are grijă de voi.
8 Fii treaz și stăpân pe tine însuți. Fiți vigilenți. Adversarul vostru,
diavolul, umblă ca un leu care răcnește, căutând pe cine să devoreze.
9 Rezistați-i cu tărie în credința voastră, știind că frații voștri care sunt
în lume trec prin aceleași suferințe.
10 Dar fie ca Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria Sa eternă
prin Hristos Isus, după ce ați suferit puțin, să vă desăvârșească, să vă
întărească, să vă întărească și să vă așeze.
11 A lui să fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin.

12 Prin Silvanus, fratele nostru credincios, așa cum îl consider, v-am scris
pe scurt, îndemnându-vă și mărturisind că acesta este adevăratul har al
lui Dumnezeu în care vă aflați.
13 Cea care este în Babilon, aleasă împreună cu voi, vă salută. La fel și
Marcu, fiul meu.
14 Salutați-vă unii pe alții cu un sărut de dragoste.
Pacea fie cu toți cei care sunteți în Hristos Isus. Amin.

A doua scrisoare a lui Petru

1 Simon Petru, slujitor și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au
dobândit o credință la fel de prețioasă ca și noi în dreptatea Dumnezeului
și Mântuitorului nostru Isus Hristos:
2 Harul să vă fie vouă și pacea să se înmulțească în cunoașterea lui
Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru,
3 având în vedere că puterea sa divină ne-a acordat toate lucrurile care
țin de viață și de evlavie, prin cunoașterea celui care ne-a chemat prin
propria sa glorie și virtute,
4 prin care ne-a acordat prețioasele și nespus de mari făgăduințe,
pentru ca, prin acestea, să deveniți părtași ai naturii divine, după ce ați
scăpat de corupția care este în lume prin pofte.
5 Da, și tocmai de aceea, adăugând din partea voastră toată sârguința,
în credința voastră supliniți excelența morală; și în excelența morală,
cunoașterea;
6 și în cunoaștere, stăpânirea de sine; și în stăpânirea de sine,
perseverența; și în perseverență, evlavia;
7 și în evlavie, afecțiunea frățească; și în afecțiunea frățească,
dragostea.
8 Căci, dacă aceste lucruri sunt ale voastre și abundă, ele vă fac să nu
fiți leneși și să nu rămâneți fără rod în cunoașterea Domnului nostru Isus
Hristos.
9 Căci cel căruia îi lipsesc aceste lucruri este orb, văzând doar ceea ce
este aproape, uitând curățirea de vechile sale păcate.
10 De aceea, fraților, fiți mai sârguincioși să vă asigurați chemarea
și alegerea voastră. Căci, dacă faceți aceste lucruri, nu vă veți poticni
niciodată.
11 Căci astfel veți avea din belșug intrarea în Împărăția veșnică a
Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos.
12 De aceea nu voi neglija să vă aduc aminte de aceste lucruri, deși le
cunoașteți și sunteți întăriți în adevărul prezent.
13 Mi se pare drept, atâta timp cât sunt în cortul acesta, să vă stârnesc,
aducându-vă aminte,
14 știind că desființarea cortului meu vine repede, așa cum mi-a arătat
Domnul nostru Isus Hristos.
15 Da, mă voi strădui ca voi să vă puteți aminti mereu aceste lucruri,
chiar și după plecarea mea.
16 Fiindcă nu am urmărit minciuni bine gândite, când v-am făcut
cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, ci am fost
martori oculari ai măreției Lui.
17 Căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie, atunci când
i-a venit glasul din slava maiestuoasă: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, în
care Îmi găsesc plăcerea.”
18 Noi am auzit acest glas venind din cer, când eram cu el pe muntele
sfânt.
19 Noi avem cuvântul profeției, care este mai sigur; și bine faceți că-l
luați în seamă ca pe o lampă care strălucește într-un loc întunecos, până
ce se va face ziuă și va răsări steaua dimineții în inimile voastre,

20 știind mai întâi că nici o profeție a Scripturii nu este de neînțeles.
21 Căci nicio profeție nu a venit vreodată prin voința omului, ci au vorbit bărbați sfinți ai lui Dumnezeu, mișcați de Duhul Sfânt.

2

1 Dar în popor au apărut și prooroci mincinoși, cum vor fi și printre voi învățători mincinoși, care vor aduce în ascuns erezii nimicitoare, care vor nega chiar pe Stăpânul care i-a cumpărat și care vor atrage asupra lor o grabnică pieire.
2 Mulți vor urma căile lor imorale și, ca urmare, calea adevărului va fi defăimată.
3 În lăcomie vă vor exploata cu vorbe înșelătoare, a căror sentință, acum din vechime, nu zăbovește, și distrugerea lor nu va adormi.
4 Căci, dacă Dumnezeu nu a cruțat pe îngeri când au păcătuit, ci i-a aruncat în Tartar și i-a trimis în gropile întunericului, ca să fie rezervați pentru judecată;
5 și nu a cruțat lumea antică, ci l-a păstrat pe Noe împreună cu alți șapte, un propovăduitor al dreptății, atunci când a adus un potop peste lumea celor nelegiuiți,
6 și, transformând în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, le-a condamnat la pieire, după ce le-a dat ca exemplu celor care vor trăi în mod nelegiuit,
7 și l-a eliberat pe neprihănitul Lot, care era foarte chinuit de viața plină de pofte a celor nelegiuiți
8 (căci acel om drept care locuia în mijlocul lor era chinuit în sufletul său drept din zi în zi văzând și auzind fapte nelegiuite),
9 atunci Domnul știe cum să-i scape pe cei evlavioși din ispită și cum să-i țină pe cei nelegiuiți sub pedeapsă pentru ziua judecății,
10 dar mai ales pe cei care umblă după trup în pofta desfrânării și disprețuiesc autoritatea. Îndrăzneți, plini de voință proprie, ei nu se tem să vorbească de rău demnitarii,
11 în timp ce îngerii, deși sunt mai mari în putere și în tărie, nu aduc o judecată calomnioasă împotriva lor înaintea Domnului.
12 Dar aceștia, ca niște creaturi fără rațiune, născuți ca animale naturale pentru a fi luate și distruse, vorbind de rău în chestiuni despre care nu știu nimic, vor fi cu siguranță distruși în distrugerea lor,
13 primind plata nedreptății; oameni care socotesc că este o plăcere să se distreze în timpul zilei, cu pete și defecte, bucurându-se de înșelăciunea lor în timp ce petrec cu voi;
14 având ochii plini de adulter și care nu pot înceta să păcătuiască, ademenind suflete neliniștite, având o inimă antrenată în lăcomie, copii blestemați!
15 Abandonând calea cea dreaptă, s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam, fiul lui Beor, care iubea plata nedreptății;
16 dar el a fost mustrat pentru neascultarea sa. Un măgar fără glas a vorbit cu voce de om și a oprit nebunia profetului.
17 Aceștia sunt fântâni fără apă, nori împinși de furtună, cărora li s-a rezervat pentru totdeauna întunericul întunericului.
18 Căci, rostind vorbe mari și umflate de goliciune, ei ademenesc în poftele cărnii, prin desfrânare, pe cei care, într-adevăr, scapă de cei care trăiesc în rătăcire;

19 promițându-le libertate, în timp ce ei înșiși sunt robi ai corupției; căci
omul este adus în robie de cel care îl biruiește.
20 Căci dacă, după ce au scăpat de spurcăciunea lumii prin cunoașterea
Domnului și Mântuitorului Isus Hristos, se vor încurca iarăși în ea și vor
fi biruiți, atunci starea de pe urmă va fi mai rea pentru ei decât cea dintâi.
21 Căci ar fi mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât
ca, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le-a
fost dată.
22 Dar li s-a întâmplat ceea ce se spune în proverbul adevărat: "Câinele
se întoarce la propria vomă" și "scroafa care s-a spălat se tăvălește în
noroi".

3

1 Aceasta este acum, iubiților, a doua scrisoare pe care v-am adresat-o.
Și în amândouă vă trezesc mintea voastră sinceră, amintindu-vă
2 să vă aduceți aminte de cuvintele care au fost rostite mai înainte
de sfinții prooroci și de porunca noastră, a apostolilor Domnului și
Mântuitorului,
3 știind mai întâi că în zilele din urmă vor veni batjocoritori, umblând
după poftelelor
4 și zicând: "Unde este făgăduința venirii Lui?". Căci, din ziua în
care părinții au adormit, toate lucrurile continuă așa cum au fost de la
începutul creației".
5 Căci ei uită cu bună știință că au existat ceruri din vechime și un
pământ format din apă și în mijlocul apei prin cuvântul lui Dumnezeu,
6 prin care lumea care exista atunci, fiind inundată de apă, a pierit.
7 Dar cerurile care există acum și pământul, prin același cuvânt, au fost
depozitate pentru foc, fiind rezervate pentru ziua judecății și a distrugerii
oamenilor nelegiuiți.
8 Dar nu uitați, iubiților, că o zi este pentru Domnul ca o mie de ani, și
o mie de ani ca o zi.
9 Domnul nu este încet în ceea ce privește făgăduința Sa, cum socotesc
unii că este încetineala, ci este răbdător cu noi, nevrând ca nimeni să
piară, ci ca toți să vină la pocăință.
10 Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte, în care cerurile
vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor dizolva cu ardoare, iar
pământul și lucrările care sunt în el vor fi arse.
11 Prin urmare, de vreme ce toate aceste lucruri vor fi distruse astfel, ce
fel de oameni ar trebui să fiți voi în viață sfântă și evlavie,
12 așteptând și dorind cu ardoare venirea zilei lui Dumnezeu, care va
face să se dizolve cerurile arzând, iar elementele se vor topi cu căldură
arzătoare?
13 Ci, potrivit promisiunii Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în
care sălășluiește dreptatea.
14 De aceea, preaiubiților, întrucât așteptați aceste lucruri, sârguiți-vă
să fiți găsiți în pace, fără cusur și fără vină înaintea Lui.
15 Priviți răbdarea Domnului nostru ca pe o mântuire; așa cum v-a scris
și iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea care i-a fost dată,
16 ca și în toate scrisorile sale, vorbind în ele despre aceste lucruri.
În acestea, sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și

nestatornici le răstălmăcesc, așa cum fac și cu celelalte Scripturi, spre
propria lor pieire.
17 Așadar, voi, iubiților, cunoscând mai dinainte aceste lucruri, păziți-
vă, ca nu cumva, fiind duși de rătăcirea celor răi, să cădeți din propria
voastră statornicie.
18 Ci creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și Mântuitorului
nostru Isus Hristos. A lui să fie gloria acum și în veci. Amin.

Prima scrisoare a lui Ioan

1 Ceea ce a fost de la început, ceea ce am auzit, ceea ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am văzut și am atins cu mâinile noastre, despre Cuvântul vieții
2 (și viața a fost descoperită, și noi am văzut, și mărturisim și vă vestim viața, viața veșnică, care era la Tatăl și care ne-a fost descoperită);
3 ceea ce am văzut și am auzit, vă vestim vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Da, iar părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos.
4 Și vă scriem aceste lucruri, pentru ca bucuria noastră să fie împlinită.
5 Iată mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi-l vestim: Dumnezeu este lumină și în El nu este întuneric deloc.
6 Dacă spunem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu spunem adevărul.
7 Dar dacă umblăm în lumină, așa cum și el este în lumină, avem părtășie unii cu alții, iar sângele lui Isus Hristos, Fiul său, ne curăță de orice păcat.
8 Dacă spunem că nu avem niciun păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi.
9 Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.
10 Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul Lui nu este în noi.

2

1 Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dacă cineva păcătuiește, avem un sfătuitor la Tatăl, pe Isus Hristos, cel neprihănit.
2 El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru cele ale întregii lumi.
3 Iată cum știm că îl cunoaștem: dacă păzim poruncile Lui.
4 Cine spune: “Îl cunosc” și nu-i păzește poruncile este un mincinos și adevărul nu este în el.
5 Dar dragostea lui Dumnezeu a fost cu siguranță desăvârșită în oricine îi păzește cuvântul. Iată cum cunoaștem că suntem în el:
6 cine spune că rămâne în el trebuie să umble și el însuși așa cum a umblat el.
7 Fraților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început. Vechea poruncă este cuvântul pe care l-ați auzit de la început.
8 Vă scriu din nou o poruncă nouă, care este adevărată în el și în voi, pentru că întunericul trece și lumina cea adevărată strălucește deja.
9 Cel care spune că este în lumină și urăște pe fratele său este în întuneric până acum.
10 Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și nu există în el niciun prilej de poticnire.
11 Dar cel care își urăște fratele este în întuneric, umblă în întuneric și nu știe încotro se îndreaptă, pentru că întunericul i-a orbit ochii.
12 Copilașilor, vă scriu vouă, pentru că păcatele v-au fost iertate pentru Numele Lui.

13 Vă scriu vouă, părinților, pentru că voi cunoașteți pe Cel ce este de la
început.
Vă scriu vouă, tinerilor, pentru că ați biruit pe cel rău.
Vă scriu vouă, copilașilor, pentru că voi îl cunoașteți pe Tatăl.
14 V-am scris vouă, părinților, pentru că voi cunoașteți pe Cel ce este de
la început.
V-am scris vouă, tineri, pentru că sunteți tari, pentru că cuvântul lui
Dumnezeu rămâne în voi și l-ați biruit pe cel rău.
15 Să nu iubiți lumea și lucrurile din lume. Dacă cineva iubește lumea,
dragostea Tatălui nu este în el.
16 Căci tot ce este în lume — pofta cărnii, pofta ochilor și mândria vieții
— nu este al Tatălui, ci al lumii.
17 Lumea trece cu poftele ei, dar cel care face voia lui Dumnezeu rămâne
pentru totdeauna.
18 Copilașilor, acestea sunt vremurile de pe urmă și, după cum ați auzit
că va veni Antihristul, chiar acum s-au ridicat mulți antihriști. Prin aceasta
știm că este ceasul de pe urmă.
19 Ei au ieșit de la noi, dar nu ne aparțineau; căci, dacă ne-ar fi aparținut,
ar fi continuat cu noi. Dar au plecat, ca să se arate că niciunul dintre ei
nu ne aparține.
20 Voi aveți o ungere de la Cel Sfânt și toți aveți cunoștință.
21 Nu v-am scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci pentru că îl
cunoașteți și pentru că nicio minciună nu este din adevăr.
22 Cine este mincinosul, dacă nu cel care neagă că Isus este Hristosul?
Acesta este Antihristul, cel care îi neagă pe Tatăl și pe Fiul.
23 Cine îl neagă pe Fiul nu îl are pe Tatăl. Cel care Îl mărturisește pe
Fiul Îl are și pe Tatăl.
24 De aceea, să rămână în voi ceea ce ați auzit de la început. Dacă ceea
ce ați auzit de la început rămâne în voi, și voi veți rămâne în Fiul și în
Tatăl.
25 Aceasta este făgăduința pe care ne-a promis-o: viața veșnică.
26 V-am scris aceste lucruri despre cei ce vor să vă ducă în rătăcire.
27 Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la el rămâne în voi și
nu aveți nevoie ca cineva să vă învețe. Ci, așa cum ungerea lui vă învață
despre toate lucrurile, și este adevărată și nu este minciună, și chiar așa
cum v-a învățat el, veți rămâne în el.
28 Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta,
să avem îndrăzneală și să nu fim rușinați înaintea Lui, la venirea Lui.
29 Dacă știți că El este drept, știți că oricine practică dreptatea s-a născut
din El.

3

1 Vedeți cât de mare este dragostea pe care ne-a dat-o Tatăl, ca să ne
numim copii ai lui Dumnezeu! De aceea, lumea nu ne cunoaște, pentru
că nu l-a cunoscut pe el.
2 Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Încă nu ni s-a descoperit
ce vom fi; dar știm că, atunci când se va descoperi, vom fi asemenea lui,
pentru că îl vom vedea așa cum este el.
3 Oricine are această nădejde pusă în el se purifică pe sine, așa cum și
el este curat.
4 Oricine păcătuiește comite și fărădelege. Păcatul este fărădelege.

5 Știți că El S-a arătat ca să ia păcatele noastre, și niciun păcat nu este
în El.
6 Oricine rămâne în El nu păcătuiește. Cine păcătuiește nu l-a văzut și
nu-l cunoaște.
7 Copilașilor, nimeni să nu vă abată din drum. Cel ce face dreptate este
drept, așa cum este el drept.
8 Cel ce păcătuiește este de la diavol, căci diavolul păcătuiește de la
început. În acest scop a fost revelat Fiul lui Dumnezeu: ca să distrugă
lucrările diavolului.
9 Oricine este născut din Dumnezeu nu comite păcat, pentru că sămânța
lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu.
10 În aceasta s-au arătat copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine
nu face dreptate nu este de la Dumnezeu, și nici cel care nu-și iubește
fratele.
11 Căci acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început, că trebuie să
ne iubim unii pe alții —
12 spre deosebire de Cain, care a fost de la cel rău și și-a ucis fratele. De
ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său drepte.
13 Nu vă mirați, frații mei, dacă lumea vă urăște.
14 Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frații
noștri. Cel care nu-și iubește fratele rămâne în moarte.
15 Oricine își urăște fratele este un ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu are
viață veșnică rămasă în el.
16 Întru aceasta cunoaștem dragostea, pentru că El Și-a dat viața pentru
noi. Și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați.
17 Dar oricine are bunurile lumii și vede pe fratele său în nevoie, apoi își
închide inima de compasiune împotriva lui, cum rămâne în el dragostea
lui Dumnezeu?
18 Copilașii mei, să nu iubim numai cu vorba și numai cu limba, ci cu
fapta și cu adevărul.
19 Și prin aceasta cunoaștem că suntem din adevăr și ne convingem
inimile înaintea lui,
20 pentru că, dacă inima noastră ne osândește, Dumnezeu este mai mare
decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.
21 Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă, avem îndrăzneală
față de Dumnezeu;
22 așa că orice cerem, primim de la el, pentru că păzim poruncile lui și
facem ceea ce este plăcut înaintea lui.
23 Aceasta este porunca lui: să credem în numele Fiului său, Isus Hristos,
și să ne iubim unii pe alții, așa cum a poruncit el.
24 Cine păzește poruncile Lui rămâne în El și El în El. Prin aceasta
cunoaștem că el rămâne în noi, prin Duhul pe care ni l-a dat.

4

1 Preaiubiților, nu credeți orice duh, ci încercați duhurile, ca să vedeți
dacă sunt de la Dumnezeu, pentru că mulți proorociminciinoși au ieșit în
lume.
2 Întru aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care
mărturisește că Isus Cristos a venit în trup este de la Dumnezeu,

3 iar orice duh care nu mărturisește că Isus Cristos a venit în trup nu
este de la Dumnezeu; și acesta este duhul lui Antihrist, despre care ați
auzit că vine. Acum este deja în lume.
4 Voi, copilașilor, sunteți de la Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că mai
mare este Cel care este în voi decât cel care este în lume.
5 Ei sunt din lume. De aceea ei vorbesc din lume și lumea îi ascultă.
6 Noi suntem de la Dumnezeu. Cine îl cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă.
Cel care nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem
duhul adevărului și duhul rătăcirii.
7 Iubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de la Dumnezeu;
și oricine iubește s-a născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.
8 Cine nu iubește nu-L cunoaște pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este
iubire.
9 Prin aceasta s-a arătat în noi dragostea lui Dumnezeu: Dumnezeu l-a
trimis pe singurul său Fiu născut în lume, pentru ca noi să trăim prin el.
10 În aceasta constă dragostea: nu că noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci că
el ne-a iubit pe noi și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru
păcatele noastre.
11 Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit în felul acesta, și noi trebuie să
ne iubim unii pe alții.
12 Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment. Dacă ne iubim
unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, iar dragostea Lui a fost desăvârșită
în noi.
13 Întru aceasta cunoaștem că noi rămânem în El și El în noi, pentru că
ne-a dat din Duhul Său.
14 Noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca Mântuitor al
lumii.
15 Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu
rămâne în el și el în Dumnezeu.
16 Noi cunoaștem și am crezut în dragostea pe care Dumnezeu o are
pentru noi. Dumnezeu este iubire, iar cel care rămâne în iubire rămâne
în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.
17 În aceasta, dragostea a fost desăvârșită între noi, ca să avem
îndrăzneală în ziua judecății, pentru că, așa cum este el, așa suntem și
noi în această lume.
18 În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica,
pentru că frica are pedeapsă. Cel care se teme nu este desăvârșit în
dragoste.
19 Noi îl iubim, pentru că el ne-a iubit primul.
20 Dacă un om spune: "Îl iubesc pe Dumnezeu" și îl urăște pe fratele
său, este un mincinos; căci cine nu-l iubește pe fratele său, pe care l-a
văzut, cum poate să-L iubească pe Dumnezeu, pe care nu L-a văzut?
21 Această poruncă o avem de la el: cine iubește pe Dumnezeu să
iubească și pe fratele său.

5

1 Oricine crede că Isus este Hristosul s-a născut din Dumnezeu. Cine
iubește pe Tatăl iubește și pe copilul născut din el.
2 Prin aceasta cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu, când îl iubim
pe Dumnezeu și păzim poruncile lui.

3 Căci aceasta este iubirea față de Dumnezeu: să păzim poruncile lui.
Poruncile Lui nu sunt grele.
4 Căci tot ce este născut din Dumnezeu biruiește lumea. Aceasta este
victoria care a biruit lumea: credința voastră.
5 Cine este cel care biruiește lumea, dacă nu cel care crede că Isus este
Fiul lui Dumnezeu?
6 Acesta este Cel ce a venit prin apă și sânge, Isus Hristos, nu numai cu
apă, ci cu apă și cu sânge. Duhul este cel care mărturisește, pentru că
Duhul este adevărul.
7 Căci trei sunt cei care mărturisesc:
8 Duhul, apa și sângele; și cei trei sunt de acord ca unul singur.
9 Dacă noi primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai
mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care a mărturisit-o
despre Fiul său.
10 Cel care crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși. Cel
care nu crede în Dumnezeu s-a făcut mincinos, pentru că nu a crezut în
mărturia pe care Dumnezeu a dat-o despre Fiul său.
11 Mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, iar această
viață este în Fiul său.
12 Cine Îl are pe Fiul are viața. Cel care nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu
nu are viața.
13 Am scris aceste lucruri pentru voi, care credeți în Numele Fiului lui
Dumnezeu, ca să știți că aveți viața veșnică și să credeți în continuare în
Numele Fiului lui Dumnezeu.
14 Îndrăzneala pe care o avem față de El este că, dacă cerem ceva după
voia Lui, El ne ascultă.
15 Și dacă știm că ne ascultă, orice am cere, știm că avem cererile pe
care i le-am adresat.
16 Dacă cineva vede pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la
moarte, să ceară și Dumnezeu îi va da viață pentru cei ce nu fac păcate
care duc la moarte. Există păcat care duce la moarte. Nu spun că ar trebui
să facă o cerere cu privire la aceasta.
17 Orice nelegiuire este păcat și există păcat care nu duce la moarte.
18 Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dar cel
născut din Dumnezeu se păzește pe sine însuși, și cel rău nu se atinge de
el.
19 Știm că noi suntem de la Dumnezeu, iar întreaga lume se află în
puterea celui rău.
20 Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere, ca să
cunoaștem pe cel adevărat; și noi suntem în cel adevărat, în Fiul său
Isus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața veșnică.
21 Copilașilor, feriți-vă de idoli.

A doua scrisoare a lui Ioan

1 Bătrânului, doamnei alese și copiilor ei, pe care îi iubesc în adevăr, și
nu numai eu, ci și toți cei ce cunosc adevărul,
2 pentru adevărul care rămâne în noi și care va fi cu noi în veci:
3 Har, milă și pace să fie cu noi, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul
Isus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste.
4 Mă bucur foarte mult că am găsit pe unii dintre copiii voștri umblând
în adevăr, așa cum ne-a poruncit Tatăl.
5 Acum te rog, dragă doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă,
ci pe cea pe care o aveam de la început: să ne iubim unii pe alții.
6 Aceasta este dragostea: să umblăm după poruncile Lui. Aceasta este
porunca, așa cum ați auzit de la început, ca să umblați în ea.
7 Căci mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu mărturisesc că Isus
Hristos a venit în trup. Acesta este înșelătorul și Antihristul.
8 Vegheați, ca să nu pierdem lucrurile pe care le-am realizat, ci să primim
o răsplată deplină.
9 Oricine calcă strâmb și nu rămâne în învățătura lui Cristos nu îl are
pe Dumnezeu. Cel care rămâne în învățătură are atât pe Tatăl, cât și pe
Fiul.
10 Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, nu-l primiți în
casa voastră și nu-l primiți,
11 pentru că cel care îl primește participă la faptele lui rele.
12 Am multe de scris, dar nu vreau să o fac cu hârtie și cerneală, ci sper
să vin la voi și să vă vorbesc față în față, ca să ne umplem bucuria.
13 Copiii surorii tale alese te salută. Amin.

A treia scrisoare a lui Ioan

1 Bătrânul către Gaius cel iubit, pe care îl iubesc cu adevărat.
2 Preaiubiților, mă rog ca să vă fie bine în toate și să fiți sănătoși, așa
cum vă este bine și sufletul vostru.
3 Căci m-am bucurat foarte mult când au venit frați și au mărturisit
despre adevărul vostru, așa cum și voi umblați în adevăr.
4 Nu am o bucurie mai mare decât aceasta: să aud despre copiii mei că
umblă în adevăr.
5 Preaiubiților, voi faceți o lucrare credincioasă în tot ceea ce faceți
pentru cei ce sunt frați și străini.
6 Ei au mărturisit despre dragostea ta înaintea adunării. Vei face bine
să-i trimiți mai departe în călătoria lor, într-un mod demn de Dumnezeu,
7 pentru că, din cauza Numelui, au plecat, fără să ia nimic de la neamuri.
8 Noi, așadar, ar trebui să primim astfel de oameni, ca să fim colaboratori
ai adevărului.
9 Am scris Adunării, dar Diotref, căruia îi place să fie cel dintâi între ei,
nu acceptă ce spunem.
10 De aceea, dacă voi veni, voi atrage atenția asupra faptelor sale pe care
le face, acuzându-ne pe nedrept cu vorbe rele. Nemulțumit de aceasta, el
însuși nu-i primește pe frați, iar pe cei care vor, îi interzice și îi dă afară
din adunare.
11 Iubiților, nu imitați ce este rău, ci ce este bun. Cel ce face binele este
de la Dumnezeu. Cel care face răul nu L-a văzut pe Dumnezeu.
12 Demetrius are mărturia tuturor și a adevărului însuși; da, și noi
mărturisim, și voi știți că mărturia noastră este adevărată.
13 Aș avea multe să-ți scriu, dar nu vreau să-ți scriu cu cerneală și cu
peniță;
14 dar sper să te văd curând. Atunci vom vorbi față în față.
Pacea fie cu voi. Prietenii vă salută. Salutați-i pe prieteni pe nume.

Scrisoarea lui Iuda

1 Iuda, rob al lui Isus Hristos și frate al lui Iacov, către cei chemați,
sfințițiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Isus Hristos:
2 Fie ca mila, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.

3 Preaiubiților, deși eram foarte nerăbdător să vă scriu despre
mântuirea noastră comună, am fost silit să vă scriu pentru a vă îndemna
să vă luptați cu tărie pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru
totdeauna.
4 Pentru că sunt unii oameni care s-au strecurat pe ascuns, chiar
cei despre care s-a scris demult pentru această condamnare: oameni
nelegiuiți, care transformă harul Dumnezeului nostru în indecență și
neagă pe singurul nostru Stăpân, Dumnezeu și Domn, Isus Hristos.

5 Vreau să vă amintesc, deși știți deja, că Domnul, după ce a izbăvit un
popor din țara Egiptului, a nimicit pe cei ce nu au crezut.
6 Pe îngerii care nu și-au păstrat primul domeniu, ci și-au părăsit
propria locuință, i-a ținut în legături veșnice, sub întuneric, pentru
judecata din ziua cea mare.
7 La fel ca Sodoma și Gomora și orașele din jurul lor, care, la fel
ca acestea, s-au dedat la imoralitate sexuală și au umblat după trupuri
străine, sunt arătate ca exemplu, suferind pedeapsa focului veșnic.
8 Și totuși, în același mod, și aceștia, în visteria lor, spurcă carnea,
disprețuiesc autoritatea și calomniază ființele cerești.
9 Dar Mihail, arhanghelul Mihail, când se certa cu diavolul și discuta
despre trupul lui Moise, nu a îndrăznit să aducă împotriva lui o
condamnare abuzivă, ci a spus: “Domnul să te certe!”.
10 Aceștia însă vorbesc de rău despre orice lucru pe care nu-l cunosc. Ei
sunt distruși în aceste lucruri pe care le înțeleg în mod natural, asemenea
creaturilor fără rațiune.
11 Vai de ei! Pentru că au mers pe calea lui Cain, au alergat cu
destrăbălare în rătăcirea lui Balaam, pentru a fi plătiți, și au pierit în
răzvrătirea lui Core.
12 Aceștia sunt recife stâncoase ascunse în ospețele voastre de dragoste,
când se ospătează cu voi, păstori care fără teamă se hrănesc singuri; nori
fără apă, purtați de vânturi; pomi de toamnă fără rod, morți de două ori,
smulși din rădăcini;
13 valuri sălbatice ale mării, care își scot spuma rușinii lor;
stele rătăcitoare, cărora le-a fost rezervată pentru totdeauna negura
întunericului.
14 Despre acestea a profețit și Enoh, al șaptelea de la Adam, care a spus:
“Iată, Domnul a venit cu zece mii de sfinți ai săi,
15 pentru a judeca pe toți și pentru a-i condamna pe toți cei nelegiuiți
de toate faptele lor de impietate pe care le-au făcut în mod nelegiuit și de
toate lucrurile grele pe care păcătoșii nelegiuiți le-au spus împotriva lui”.
16 Aceștia sunt murmurători și plângăcioși, umblând după poftele lor
— și gura lor vorbește lucruri mândre — arătând respect de persoane
pentru a obține avantaje.

17 Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele care au fost
rostite mai înainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos.
18 Ei v-au spus: “În vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor
umbla după poftele lor nelegiuite.”
19 Aceștia sunt cei care provoacă dezbinare și sunt senzuali, neavând
Duhul Sfânt.
20 Iar voi, iubiților, zidiți-vă pe credința voastră cea sfântă, rugându-vă
în Duhul Sfânt.
21 Păstrați-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând îndurarea Domnu-
lui nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.
22 Pe unii îi compătimește, făcând distincție,
23 iar pe alții îi mântuiește, smulgându-i cu frică din foc, urând chiar și
hainele pătate de carne.
24 Iar Celui ce poate să-i păzească de poticnire și să vă înfățișeze fără
greșeală în fața slavei Lui, cu mare bucurie,
25 lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, singurul înțelept, fie slava și
maiestatea, stăpânirea și puterea, acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Apocalipsa lui Ioan

1 Aceasta este Revelația lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu ca
să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple curând, pe care
a trimis-o și a făcut-o cunoscută prin îngerul Său robului Său, Ioan,
2 care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos,
despre tot ce a văzut.
3 Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele proorociei și păzesc
cele scrise în ea, căci timpul este aproape.
4 Ioan, către cele șapte adunări care sunt în Asia: Har vouă și pace de
la Dumnezeu, care este, care era și care va veni, și de la cele șapte duhuri
care sunt înaintea tronului Lui,
5 și de la Isus Hristos, martorul credincios, întâiul născut dintre cei morți
și conducătorul regilor pământului. Celui care ne iubește și ne-a spălat
de păcatele noastre cu sângele său —
6 și ne-a făcut să fim un regat, preoți ai Dumnezeului și Tatălui său —
lui să fie gloria și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.
7 Iată, El vine cu norii și orice ochi Îl va vedea, chiar și cei ce L-au
străpuns. Toate semințiile pământului îl vor plânge. Chiar și așa, Amin.
8 "Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este și Cel ce
era și Cel ce va veni, Cel Atotputernic."
9 Eu, Ioan, fratele vostru și partenerul vostru în asuprire, în Împărăție
și în perseverența în Hristos Isus, am fost pe insula numită Patmos, din
cauza Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus Hristos.
10 Eram în Duhul Sfânt în ziua Domnului și am auzit în spatele meu un
glas puternic, ca o trâmbiță
11 care spunea: *"Ce vezi, scrie într-o carte și trimite la cele
șapte adunări: †la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și
Laodiceea".
12 M-am întors să văd vocea care vorbea cu mine. După ce m-am întors,
am văzut șapte sfeșnice de aur.
13 Și printre sfeșnice era unul ca un fiu de om, ‡îmbrăcat cu o haină
care-i ajungea până la picioare și cu o cingătoare de aur în jurul pieptului.
14 Capul și părul lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada. Ochii lui erau ca
o flacără de foc.
15 Picioarele lui erau ca arama lustruită, ca și cum ar fi fost rafinată
într-un cuptor. Glasul lui era ca un glas de ape multe.
16 Avea șapte stele în mâna dreaptă. Din gura lui ieșea o sabie ascuțită
cu două tăișuri. Fața lui era ca soarele care strălucește la maxim.
17 Când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort.
Și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a zis: "Nu te teme. Eu sunt Cel
dintâi și Cel de pe urmă,
18 și Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Amin. Eu
am cheile Morții și ale Hadesului. §

---

* **1:11** TR adaugă: "Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă". † **1:11** TR adaugă "care sunt în Asia" ‡ **1:13** Daniel 7:13 § **1:18** sau, iad

19 Scrieți, așadar, lucrurile pe care le-ați văzut, lucrurile care sunt și
lucrurile care se vor întâmpla în viitor.
20 Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și a
celor șapte sfeșnice de aur este aceasta: Cele șapte stele sunt îngerii*celor
șapte adunări. Cele șapte sfeșnice sunt cele șapte adunări.

2

1 "Scrieți îngerului adunării din Efes:
"Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, cel ce umblă printre cele
șapte steluțe de aur spune aceste lucruri:
2 "Știu faptele voastre, și osteneala și stăruința voastră, și că nu puteți
îngădui pe cei răi, și că ați pus la încercare pe cei ce se numesc apostoli
și nu sunt apostoli, și i-ați găsit mincinoși.
3 Voi aveți perseverență și ați îndurat pentru Numele Meu și nu*ați
obosit.
4 Dar am împotriva voastră acest lucru: că v-ați părăsit dragostea
dintâi.
5 Amintește-ți, așadar, de unde ai căzut, pocăiește-te și fă cele dintâi
fapte, altfel vin repede la tine și îți voi muta suportul de lampă de la locul
lui, dacă nu te pocăiești.
6 Dar aveți acest lucru: că urâți faptele nicolaeților, pe care le urăsc și
eu.
7 Cine are ureche, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor. Celui
care va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în Paradisul
Dumnezeului meu.
8 "Scrieți îngerului adunării din Smirna:
"Cel dintâi și cel de pe urmă, care a fost mort și a înviat, spune aceste
lucruri:
9 "Cunosc faptele voastre, asuprirea și sărăcia voastră (dar voi sunteți
bogați) și hulele celor ce se zic iudei, dar nu sunt iudei, ci sunt o sinagogă
a Satanei.
10 Nu vă temeți de lucrurile pe care urmează să le suferiți. Iată, diavolul
este pe cale să arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți puși la
încercare, și veți avea parte de opresiune timp de zece zile. Fiți credincioși
până la moarte și vă voi da cununa vieții.
11 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor. Cel care
va birui nu va fi vătămat de moartea a doua.
12 "Scrieți îngerului adunării din Pergam:
"Cel care are sabia ascuțită cu două tăișuri spune aceste lucruri:
13 Știu faptele tale și locul unde locuiești, unde este tronul lui Satana.
Voi țineți cu tărie la numele meu și nu ați negat credința mea în zilele
lui Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis în mijlocul
vostru, unde locuiește Satana.
14 Dar am câteva lucruri împotriva voastră, pentru că aveți acolo unii
care țin învățătura lui Balaam, care l-a învățat pe Balac să arunce o piatră
de poticnire înaintea copiilor lui Israel, să mănânce lucruri sacrificate
idolilor și să comită imoralitate sexuală.
15 Tot așa și voi, de asemenea, aveți unii care țin învățătura nicolahilor.
†

---

* **1:20** sau, mesageri (aici și oriunde sunt menționați îngerii)
* **2:3** TR adaugă "au muncit și"
† **2:15** TR citește "pe care îl urăsc" în loc de "de asemenea"

16 Pocăiți-vă, deci, căci altfel vin repede la voi și voi face război
împotriva lor cu sabia gurii mele.
17 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt în adunări. Celui
care va învinge, îi voi da din mana ascunsă și‡îi voi da o piatră albă, iar
pe piatră va fi scris un nume nou, pe care nimeni nu-l cunoaște decât cel
care îl primește.
18 "Scrieți îngerului adunării din Tiatira:
"Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca o flacără de foc și picioarele ca
arama lustruită, spune următoarele:
19 Cunosc faptele voastre, dragostea voastră, credința, slujirea, răbdarea
și răbdarea, și știu că ultimele voastre fapte sunt mai mari decât cele
dintâi.
20 Dar am un lucru împotriva voastră: că o tolerați pe §femeia voastră
Izabela, care se numește proorociță. Ea îi învață și îi seduce pe slujitorii
mei să comită imoralitate sexuală și să mănânce lucruri sacrificate
idolilor.
21 I-am dat timp să se pocăiască, dar ea refuză să se pocăiască de
imoralitatea ei sexuală.
22 Iată că o voi arunca pe ea și pe cei care comit adulter cu ea într-un
pat de mare asuprire, dacă nu se pocăiesc de faptele ei.
23 Îi voi ucide copiii cu moartea și toate adunările vor ști că Eu sunt Cel
care cercetează mințile și inimile. Voi da fiecăruia dintre voi după faptele
sale.
24 Dar vouă vă spun: celorlalți care sunt în Thyatira — celor care nu
au această învățătură, care nu cunosc ceea ce unii numesc "lucrurile
profunde ale Satanei" — vouă vă spun: nu pun nicio altă povară asupra
voastră.
25 Totuși, țineți cu tărie ceea ce aveți până când voi veni.
26 Cel care va birui și cel care va păstra lucrările Mele până la sfârșit,
aceluia îi voi da autoritate asupra națiunilor.
27 El le va stăpâni cu un toiag de fier, sfărâmându-le ca pe niște vase de
lut, *cum am primit și eu de la Tatăl Meu;
28 și-i voi da steaua dimineții.
29 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor.

3

1 "Și scrie îngerului adunării din Sardes:
"Cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele
spune aceste lucruri:
"Îți cunosc faptele, că ai reputația de a fi viu, dar ești mort.
2 Trezește-te și întărește ceea ce ți-a rămas, pe care erai pe punctul de
a lepăda, *căci nu am găsit nici o lucrare de-a ta desăvârșită înaintea
Dumnezeului meu.
3 Amintiți-vă, așadar, cum ați primit și cum ați auzit. Păstrați-o și
pocăiți-vă. De aceea, dacă nu veți veghea, voi veni ca un hoț și nu veți
ști la ce oră voi veni peste voi.

---

‡ **2:17** Manna este o hrană supranaturală, numită astfel după cuvântul ebraic pentru "Ce este?". A se vedea Exodul 11:7-9. § **2:20** TR, NU citiți "că" în loc de "dumneavoastră" * **2:27** Psalmul 2:9
* **3:2** NU & TR citesc "care erau pe cale să moară" în loc de "pe care erați pe cale să le aruncați".

4 Cu toate acestea, aveți câteva nume în Sardes care nu și-au pângărit
hainele. Ei vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt vrednici.
5 Cel care va învinge va fi îmbrăcat în haine albe și nu-i voi șterge
nicidecum numele din cartea vieții și-i voi mărturisi numele înaintea
Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.
6 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor.
7 "Scrieți îngerului adunării din Filadelfia:
"Cel ce este sfânt, cel adevărat, cel ce are cheia lui David, cel ce deschide
și nimeni nu poate închide, cel ce închide și nimeni nu deschide, spune
aceste lucruri:
8 "Știu faptele tale (iată, ți-am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care
nimeni nu o poate închide), că ai puțină putere, că ai păzit cuvântul Meu
și că nu te-ai lepădat de Numele Meu.
9 Iată, voi face ca unii din sinagoga Satanei, dintre cei care spun că sunt
iudei, și nu sunt, ci mint — iată, îi voi face să vină și să se închine înaintea
picioarelor tale și să știe că te-am iubit.
10 Pentru că ați păzit porunca mea de a răbda, vă voi păzi și eu de ceasul
încercării care va veni peste întreaga lume, pentru a pune la încercare
pe cei care locuiesc pe pământ.
11 Eu vin repede! Țineți cu tărie ceea ce aveți, ca nimeni să nu vă ia
coroana.
12 Pe cel care va birui, îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu și nu
va mai ieși de acolo. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele
cetății Dumnezeului meu, noul Ierusalim, care se coboară din cer de la
Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.
13 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor.
14 "Scrieți îngerului adunării din Laodiceea:
"Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul†creației lui Dum-
nezeu, spune următoarele:
15 Eu cunosc faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte. Aș vrea să
fiți reci sau fierbinți.
16 Deci, pentru că sunteți călduți, și nu sunteți nici calzi, nici reci, nici
fierbinți, vă voi vomita din gura mea.
17 Pentru că zici: "Sunt bogat, am dobândit bogății și nu am nevoie de
nimic", și nu știi cătu ești un nenorocit, mizerabil, sărac, orb și gol;
18 te sfătuiesc să cumperi de la mine aur rafinat prin foc, ca să te
îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu se vadă rușinea
goliciunii tale, și unguent pentru ochii tăi, ca să poți vedea.
19 Pe toți cei pe care îi iubesc, îi mustru și îi pedepsesc. Fiți deci zeloși
și pocăiți-vă.
20 Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide
ușa, atunci voi intra la el și voi lua masa cu el, și el cu Mine.
21 Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum
și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul Lui.
22 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor."

4

1 După acestea, m-am uitat și am văzut o ușă deschisă în cer; și primul
glas pe care l-am auzit, ca o trâmbiță care vorbea cu mine, a fost un glas

† **3:14** sau, Sursa, sau Capul

care zicea: “Urcă-te aici și-ți voi arăta cele ce trebuie să se întâmple după aceasta.”
2 Îndată am fost în Duhul Sfânt. Și iată că era un tron așezat în cer și
pe tron ședea cineva
3 care semăna cu o piatră de jasp și cu un sardiu. În jurul tronului era
un curcubeu, ca un smarald la care se putea privi.
4 În jurul tronului erau douăzeci și patru de scaune de domnie. Pe aceste
tronuri ședeau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe, cu
coroane de aur pe cap.
5 Din tron ies fulgere, sunete și tunete. Înaintea tronului său ardeau
șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu.
6 Înaintea tronului era ceva asemănător cu o mare de sticlă,
asemănătoare cristalului. În mijlocul tronului și în jurul tronului erau
patru ființe vii pline de ochi în față și în spate.
7 Prima făptură era ca un leu, a doua făptură ca un vițel, a treia făptură
avea o față de om, iar a patra era ca un vultur zburător.
8 Cele patru făpturi vii, fiecare dintre ele având șase aripi, sunt pline de
ochi în jur și înăuntru. Ele nu au odihnă nici ziua, nici noaptea, spunând:
“Sfânt, sfânt, sfânt* este Domnul Dumnezeu, Atotputernicul, cel care a
fost, cel care este și cel care va veni!”
9 Când făpturile vii vor da slavă, cinste și mulțumire Celui ce șade pe
tron, Celui ce trăiește în vecii vecilor,
10 cei douăzeci și patru de bătrâni se vor arunca înaintea Celui ce șade
pe tron și se vor închina Celui ce trăiește în vecii vecilor și își vor arunca
coroanele înaintea tronului, zicând:
11 “Vrednic ești Tu, Domnul și Dumnezeul nostru, Cel Sfânt, †să primești
slava, cinstea și puterea, căci Tu ai creat toate lucrurile și, din voia Ta, ele
au existat și au fost create!”.

5

1 Am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o
carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, închisă cu șapte peceți.
2 Am văzut un înger puternic care striga cu glas tare: “Cine este vrednic
să deschidă cartea și să-i rupă pecețile?”
3 Nimeni din cerurile de sus, de pe pământ sau de sub pământ nu era
în stare să deschidă cartea sau să se uite în ea.
4 Atunci am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit vrednic să
deschidă cartea sau să se uite în ea.
5 Unul dintre bătrâni mi-a spus: “Nu plânge. Iată că a biruit Leul care
este din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David: cel care deschide cartea și
cele șapte peceți ale ei.”
6 Și am văzut în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii și în mijlocul
bătrânilor, un Miel în picioare, ca și cum ar fi fost înjunghiat, având șapte
coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise
pe tot pământul.
7 Apoi a venit și a luat-o din mâna dreaptă a Celui care ședea pe tron.

---

* **4:8** Hodges/Farstad MT citește “sfânt” de 9 ori în loc de 3. † **4:11** TR omite “și Dumnezeu, Cel Sfânt,”

8 După ce a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de
bătrâni au căzut înaintea Mielului, fiecare având o harpă și cupe de aur
pline de tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.
9 Și au cântat o cântare nouă, zicând: "Nu, nu!
"Ești vrednic să iei cartea
și să-i deschidă pecețile,
pentru că ai fost ucis,
și ne-ai cumpărat pentru Dumnezeu cu sângele tău
din orice seminție, limbă, popor și națiune,
10 și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeul nostru;
și vom domni pe pământ."
11 M-am uitat și am auzit un glas ca un glas de mulți îngeri în jurul
scaunului de domnie, al făpturilor vii și al bătrânilor. Numărul lor era de
zece mii de zeci de mii și de mii de mii,
12 care spuneau cu glas tare: "Vrednic este Mielul care a fost ucis
să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, onoarea, gloria și
binecuvântarea!"
13 Și am auzit toate făpturile care sunt în ceruri, pe pământ, sub pământ,
pe mare și tot ce este în ele, zicând: "Binecuvântarea, cinstea, slava și
stăpânirea să fie pentru Cel ce șade pe scaunul de domnie și pentru Miel,
în vecii vecilor! Amin!" *
14 Cele patru făpturi vii au zis: "Amin!" Apoi †bătrânii au căzut la
pământ și s-au închinat. ‡

6

1 Am văzut că Mielul a deschis una din cele șapte peceți și am auzit pe
una din cele patru făpturi vii zicând, ca un glas de tunet: "Vino și vezi!".
2 Apoi a apărut un cal alb, iar cel care ședea pe el avea un arc. I s-a dat
o coroană și a ieșit învingător și să cucerească.
3 Când a deschis pecetea a doua, am auzit a doua făptură vie care zicea:
"Vino!"
4 A ieșit un alt cal roșu. Celui care ședea pe el i s-a dat puterea de a lua
pacea de pe pământ și de a se ucide unii pe alții. I s-a dat o sabie mare.
5 Când a deschis pecetea a treia, am auzit a treia făptură vie care zicea:
"Vino și vezi!" Și iată un cal negru, iar cel care ședea pe el avea o balanță
în mână.
6 Am auzit o voce în mijlocul celor patru făpturi vii care spunea: "Un
choenix *de grâu pentru un denar și trei choenix de orz pentru un denar!
Nu stricați uleiul și vinul!"
7 Când a deschis pecetea a patra, am auzit a patra făptură vie care zicea:
"Vino și vezi!"
8 Și iată un cal palid, iar numele celui care ședea pe el era Moartea.
Hades† îl urma cu el. I s-a dat autoritate asupra unui sfert din pământ, ca
să ucidă cu sabia, cu foametea, cu moartea și cu animalele sălbatice de pe
pământ.

---

* **5:13** TR omite "Amin!" † **5:14** TR adaugă "douăzeci și patru" ‡ **5:14** TR adaugă "Cel ce trăiește în vecii vecilor" * **6:6** Un choenix este o măsură de volum uscat care este puțin mai mare decât un litru (puțin mai mare decât un sfert de litru). † **6:8** sau, iad

9 Când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce
fuseseră uciși pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia Mielului,
pe care o aveau.
10 Ei strigau cu glas tare, zicând: “Până când, Stăpâne, Cel sfânt și
adevărat, până când vei judeca și vei răzbuna sângele nostru pe cei care
locuiesc pe pământ?”
11 O haină albă și lungă a fost dată fiecăruia dintre ei. Li s-a spus că ar
trebui să se odihnească încă o vreme, până când tovarășii lor de slujbă și
frații lor, care vor fi și ei uciși la fel ca și ei, își vor încheia cursul.
12 Am văzut când a deschis pecetea a șasea și a fost un mare cutremur
de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr și toată luna s-a făcut
ca sângele.
13 Stelele cerului au căzut pe pământ, ca un smochin care-și lasă
smochinele necoapte când este scuturat de un vânt mare.
14 Cerul a fost îndepărtat ca un sul de hârtie când este rulat. Fiecare
munte și fiecare insulă au fost mutate de la locul lor.
15 Împărații pământului, prinții, comandanții, cei bogați, cei puternici
și toți sclavii și oamenii liberi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.
16 Ei au spus munților și stâncilor: “Cădeți peste noi și ascundeți-ne de
fața Celui care șade pe tron și de mânia Mielului,
17 pentru că a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în
picioare?”

7

1 După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare la cele patru
colțuri ale pământului și care țineau cele patru vânturi ale pământului,
ca să nu mai sufle nici un vânt pe pământ, nici pe mare, nici pe vreun
copac.
2 Am văzut un alt înger care se înălța de la răsăritul soarelui, având
pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare către cei patru
îngeri cărora le fusese dat să facă rău pământului și mării,
3 spunând: “Nu faceți rău nici pământului, nici mării, nici copacilor,
până când nu le vom pune pe frunțile lor sigiliul robilor Dumnezeului
nostru!”
4 Am auzit numărul celor care au fost pecetluiți: o sută patruzeci și patru
de mii, pecetluiți din fiecare seminție a copiilor lui Israel:
5 Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii au fost pecetluiți,
din seminția lui Ruben, douăsprezece mii,
din seminția lui Gad, douăsprezece mii,
6 din seminția lui Așer douăsprezece mii,
din seminția lui Neftali, douăsprezece mii,
din seminția lui Manase, douăsprezece mii,
7 din seminția lui Simeon, douăsprezece mii,
din seminția lui Levi, douăsprezece mii,
din seminția lui Isahar, douăsprezece mii,
8 din seminția lui Zabulon douăsprezece mii,
din seminția lui Iosif, douăsprezece mii, și
din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii au fost pecetluiți.
9 După acestea, m-am uitat și iată o mulțime mare, pe care nimeni nu
o putea număra, din toate neamurile și din toate semințiile, popoarele și

limbile, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea
Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de palmier în mâini.
10 Ei strigau cu glas tare, zicând: “Mântuirea fie a Dumnezeului nostru,
care șade pe tron, și a Mielului!”
11 Toți îngerii stăteau în picioare în jurul scaunului de domnie, bătrânii
și cele patru făpturi vii; și, căzând cu fața la pământ înaintea scaunului
de domnie, s-au închinat lui Dumnezeu,
12 zicând: “Amin! Binecuvântare, glorie, înțelepciune, mulțumire,
onoare, putere și tărie să fie pentru Dumnezeul nostru în vecii vecilor!
Amin.”
13 Unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: “Aceștia care sunt
îmbrăcați în haine albe, cine sunt și de unde au venit?”
14 I-am spus: “Stăpâne, tu știi.”

El mi-a spus: “Aceștia sunt cei care au ieșit din marea suferință.* Ei
și-au spălat veșmintele și le-au albit în sângele Mielului.
15 De aceea, ei sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și îi slujesc zi și
noapte în templul lui. Cel care șade pe tron își va întinde cortul peste ei.
16 Ei nu vor mai fi niciodată flămânzi sau însetați. Soarele nu va bate
peste ei, nici căldura,
17 căci Mielul care este în mijlocul tronului îi paște și îi conduce la
izvoare de ape dătătoare de viață. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă
din ochii lor.”

8

1 Când a deschis pecetea a șaptea, a fost liniște în cer timp de o jumătate
de oră.
2 Am văzut cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au
dat șapte trâmbițe.
3 Un alt înger a venit și a stat deasupra altarului, având un cădelniță de
aur. I s-a dat multă tămâie, ca să o adauge la rugăciunile tuturor sfinților
pe altarul de aur care era înaintea tronului.
4 Fumul tămâiei, împreună cu rugăciunile sfinților, se ridica înaintea
lui Dumnezeu din mâna îngerului.
5 Îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu focul altarului, apoi a aruncat-o
pe pământ. Au urmat tunete, sunete, fulgere și un cutremur.
6 Cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe s-au pregătit să sune.
7 A sunat primul sunet și a urmat grindină și foc amestecat cu sânge,
și au fost aruncați la pământ. O treime din pământ a ars,* o treime din
copaci au ars și toată iarba verde a ars.
8 Al doilea înger a sunat din glas, și ceva ca un munte mare și arzător a
fost aruncat în mare. O treime din mare s-a transformat în sânge,
9 și o treime din viețuitoarele care erau în mare au murit. O treime din
corăbii au fost distruse.
10 Îngerul al treilea a sunat și a căzut din cer o stea mare, care ardea ca
o torță, și a căzut pe o treime din râuri și pe izvoarele de apă.
11 Numele stelei este “Viermele”. O treime din ape au devenit pelin de
vierme. Mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru că acestea au
devenit amare.

---

* **7:14** sau, asuprire * **8:7** TR omite “O treime din pământ a fost arsă”

12 Îngerul al patrulea a sunat și a lovit o treime din soare, o treime din
lună și o treime din stele, astfel încât o treime din ele să se întunece, iar
ziua să nu mai strălucească o treime din ea și noaptea la fel.
13 Am văzut și am auzit un vultur care †zbura prin mijlocul cerului și
care spunea cu glas tare: “Vai! Vai! Vai de cei care locuiesc pe pământ,
din cauza celorlalte sunete ale trâmbițelor celor trei îngeri, care urmează
să sune!”

9

1 Îngerul al cincilea a sunat din glas și am văzut din cer o stea care a
căzut pe pământ. Cheia de la groapa abisului i-a fost dată.
2 El a deschis groapa abisului și din groapă a ieșit fum ca fumul unui
cuptor *aprins. Soarele și aerul s-au întunecat din cauza fumului care
ieșea din groapă.
3 Din fum au ieșit lăcuste pe pământ și li s-a dat putere, cum au puterea
scorpionilor de pe pământ.
4 Li s-a spus că nu trebuie să facă rău nici ierbii pământului, nici unei
plante verzi, nici unui copac, ci numai acelor oameni care nu au pecetea
lui Dumnezeu pe frunte.
5 Li s-a dat putere, nu pentru a-i ucide, ci pentru a-i chinui timp de
cinci luni. Chinul lor a fost ca chinul unui scorpion atunci când lovește o
persoană.
6 În zilele acelea, oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi în niciun
fel. Ei vor dori să moară, iar moartea va fugi de ei.
7 Lăcustele erau ca niște cai pregătiți pentru război. Pe capetele lor
erau ceva ca niște coroane de aur, iar fețele lor erau ca fețele oamenilor.
8 Aveau părul ca părul femeilor, iar dinții lor erau ca cei ai leilor.
9 Aveau platoșe ca niște platoșe de fier. Zgomotul aripilor lor era ca
zgomotul multor care și cai care se grăbeau la război.
10 Aveau cozi ca cele ale scorpionilor, cu înțepături. În cozile lor au
puterea de a face rău oamenilor timp de cinci luni.
11 Ei au peste ei ca rege pe îngerul abisului. Numele lui în ebraică este
“Abaddon”, †dar în greacă are numele “Apollyon”. ‡
12 Primul necaz a trecut. Iată, mai sunt încă două nenorociri care
urmează după aceasta.
13 Îngerul al șaselea a sunat. Am auzit un glas din coarnele altarului de
aur care este înaintea lui Dumnezeu,
14 care spunea celui de-al șaselea înger care avea trâmbița: “Eliberați
pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare Eufrat!”
15 Au fost eliberați cei patru îngeri care fuseseră pregătiți pentru ceasul,
ziua, luna și anul acela, ca să ucidă o treime din omenire.
16 Numărul armatelor călăreților era de două sute de milioane.§ Am
auzit numărul lor.
17 Astfel am văzut în viziune caii și pe cei care ședeau pe ei, având
platoșe de un roșu aprins, de un albastru de iacint și de un galben de sulf;

---

† **8:13** TR citește “înger” în loc de “vultur” * **9:2** TR adaugă “mare” † **9:11** “Abaddon” este un cuvânt ebraic care înseamnă “ruină”, “distrugere” sau “locul distrugerii”. ‡ **9:11** “Apollyon” înseamnă “Distrugător”. § **9:16** literal, “zece mii de zece mii”

iar capetele cailor semănau cu capetele leilor. Din gurile lor ieșea foc, fum și sulf.
18 Prin aceste trei plăgi, o treime din omenire a fost ucisă: de focul, de
fumul și de sulf, care ieșeau din gurile lor.
19 Căci puterea cailor este în gurile și în cozile lor. Căci cozile lor sunt
ca niște șerpi și au capete, și cu ele fac rău.
20 Ceilalți oameni, care nu au fost uciși de aceste plăgi, nu s-au pocăit
de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine demonilor și idolilor de aur, de
argint, de aramă, de piatră și de lemn, care nu văd, nu aud și nu umblă.
21 Nu s-au pocăit de uciderile lor, de vrăjitoriile lor,* de imoralitatea lor
sexuală și de furturile lor.

10

1 Am văzut un înger puternic coborând din cer, îmbrăcat într-un nor.
Un curcubeu era pe capul lui. Fața lui era ca soarele și picioarele lui erau
ca niște stâlpi de foc.
2 El avea în mână o carte mică și deschisă. Și-a pus piciorul drept pe
mare și piciorul stâng pe pământ.
3 A strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat, cele șapte
tunete și-au scos glasurile.
4 Când au răsunat cele șapte tunete, eram pe punctul de a scrie, dar am
auzit un glas din cer care spunea: “Sigilează lucrurile pe care le-au spus
cele șapte tunete și nu le scrie.”
5 Îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe uscat și-a
ridicat mâna dreaptă spre cer
6 și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și lucrurile
care sunt în el, pământul și lucrurile care sunt în el, marea și lucrurile care
sunt în ea, că nu va mai fi nici o întârziere,
7 ci în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va suna, atunci se
va sfârși taina lui Dumnezeu, după cum a spus robilor Săi, proorocii.
8 Glasul pe care l-am auzit din cer, care vorbea din nou cu mine, a zis:
“Du-te și ia cartea deschisă în mâna îngerului care stă pe mare și pe uscat.”
9 M-am dus la înger și i-am spus să-mi dea cărticica.

Mi-a spus: “Ia-l și mănâncă. Îți va amărî stomacul, dar în gură va fi
dulce ca mierea”.
10 Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o. A fost dulce ca
mierea în gura mea. După ce am mâncat-o, stomacul mi s-a făcut amar.
11 Ei* mi-au spus: “Trebuie să profețești din nou peste multe popoare,
națiuni, limbi și împărați.”

11

1 Mi-a fost dată o trestie ca o vergea. Cineva a zis: “Ridică-te și măsoară
templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei care se închină în el.
2 Lasă deoparte curtea care este în afara templului și nu o măsura,
pentru că ea a fost dată națiunilor. Ele vor călca în picioare cetatea sfântă
timp de patruzeci și două de luni.

---

* **9:21** Cuvântul pentru “vrăjitorii” (pharmakeia) implică, de asemenea, folosirea de poțiuni, otrăvuri și medicamente. * **10:11** TR citește “El” în loc de “Ei”

3 Voi da putere celor doi martori ai Mei și ei vor profeți o mie două sute
șaizeci de zile, îmbrăcați în sac.”
4 Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea
Domnului pământului.
5 Dacă cineva vrea să le facă rău, focul iese din gura lor și-i mistuie pe
vrăjmașii lor. Dacă cineva vrea să le facă rău, trebuie să fie ucis în felul
acesta.
6 Aceștia au puterea să închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției
lor. Ei au putere asupra apelor, ca să le transforme în sânge și să lovească
pământul cu orice fel de molimă, de câte ori vor ei.
7 După ce-și vor fi isprăvit mărturia lor, fiara care se va ridica din
prăpastie va face război cu ei, îi va birui și-i va ucide.
8 Trupurile lor moarte vor fi pe strada marii cetăți, care, din punct
de vedere spiritual, se numește Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit
și Domnul lor.
9 Dintre popoare, triburi, limbi și națiuni, oamenii se vor uita la
cadavrele lor timp de trei zile și jumătate și nu vor îngădui să li se pună
cadavrele într-un mormânt.
10 Cei care locuiesc pe pământ se vor bucura pentru ei și se vor veseli.
Își vor face daruri unii altora, pentru că acești doi profeți i-au chinuit pe
cei care locuiesc pe pământ.
11 După cele trei zile și jumătate, a intrat în ei suflare de viață de la
Dumnezeu și s-au ridicat în picioare. O mare frică a cuprins pe cei care
i-au văzut.
12 Am auzit un glas puternic din cer care le spunea: “Veniți aici sus!” Ei
s-au suit la cer într-un nor și dușmanii lor i-au văzut.
13 În ziua aceea a fost un mare cutremur și o zecime din cetate a căzut.
Șapte mii de oameni au fost uciși în cutremur, iar restul s-au îngrozit și
au dat slavă Dumnezeului cerului.
14 A doua nenorocire a trecut. Iată, al treilea vai vine repede.
15 Îngerul al șaptelea a sunat și au urmat glasuri mari în ceruri,
care ziceau: “Împărăția lumii a devenit Împărăția Domnului nostru și
a Hristosului Său. El va domni în vecii vecilor!”
16 Cei douăzeci și patru de bătrâni, care stau pe tronurile lor înaintea
scaunului de domnie al lui Dumnezeu, s-au aruncat cu fața la pământ și
s-au închinat lui Dumnezeu,
17 zicând: “Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule, Cel Atotputernic, Cel
care este și care era, *pentru că ți-ai luat marea ta putere și ai domnit.
18 Neamurile s-au mâniat, iar mânia ta a venit, ca și timpul ca morții să
fie judecați și să le dai robilor tăi, profeții, răsplata lor, precum și sfinților
și celor care se tem de numele tău, celor mici și celor mari, și să nimicești
pe cei care distrug pământul.”
19 Templul lui Dumnezeu, care este în ceruri, s-a deschis și chivotul
legământului Domnului s-a văzut în templul lui. Au urmat fulgere,
zgomote, tunete, cutremur și grindină mare.

12

1 Un semn mare s-a văzut în cer: o femeie îmbrăcată cu soarele și cu
luna sub picioarele ei, iar pe cap o cunună de douăsprezece stele.

---

* **11:17** TR adaugă “și care vine”

2 Ea era însărcinată. Ea a strigat de durere, chinuindu-se să nască.
3 Un alt semn s-a văzut în cer. Iată un balaur mare și roșu, care avea
șapte capete și zece coarne, și pe capetele lui șapte coroane.
4 Coada lui a tras o treime din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ.
Balaurul stătea în fața femeii care urma să nască, pentru ca, atunci când
aceasta va naște, să-i devoreze copilul.
5 Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească, care va conduce
toate națiunile cu un toiag de fier. Copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și
la tronul Lui.
6 Femeia a fugit în pustiu, unde are un loc pregătit de Dumnezeu, pentru
ca acolo să o hrănească o mie două sute șaizeci de zile.
7 Pe cer era război. Mihail și îngerii săi au făcut război cu balaurul.
Balaurul și îngerii lui au făcut război.
8 Ei nu au biruit. Nu s-a mai găsit loc pentru ei în cer.
9 A fost doborât balaurul cel mare, șarpele cel vechi, cel care se numește
diavolul și Satana, înșelătorul întregii lumi. El a fost aruncat pe pământ,
iar îngerii lui au fost aruncați împreună cu el.
10 Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: “Acum a venit mântuirea,
puterea și Împărăția Dumnezeului nostru și autoritatea Hristosului Său,
căci a fost doborât acuzatorul fraților noștri, care-i acuza zi și noapte
înaintea Dumnezeului nostru.
11 Ei l-au biruit datorită sângelui Mielului și datorită cuvântului
mărturiei lor. Ei nu și-au iubit viața, până la moarte.
12 De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi, care locuiți în ele! Vai de pământ
și de mare, pentru că diavolul s-a coborât la voi, având o mare mânie,
știind că nu are decât puțin timp.”
13 Când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe
femeia care a născut copilul de parte bărbătească.
14 Femeii i-au fost date două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustiu,
la locul ei, ca să se hrănească o vreme, vremuri și jumătate de vreme,
departe de fața șarpelui.
15 Șarpele a scuipat apă din gură după femeie, ca un râu, ca să o facă
să fie luată de curent.
16 Pământul a ajutat-o pe femeie, iar pământul și-a deschis gura și a
înghițit râul pe care balaurul îl arunca din gura lui.
17 Balaurul s-a mâniat pe femeie și a plecat să se războiască cu restul
urmașilor ei, *care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus.

13

1 Atunci am stat pe nisipul mării. Am văzut o fiară care se ridica din
mare, având zece coarne și șapte capete. Pe coarnele sale erau zece
coroane, iar pe capetele sale, nume blasfemiatoare.
2 Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard, picioarele îi erau ca
ale unui urs, iar gura îi era ca gura unui leu. Balaurul i-a dat puterea,
tronul și o mare autoritate.
3 Unul dintre capetele sale părea că fusese rănit mortal. Rana lui fatală
a fost vindecată și tot pământul s-a mirat de fiară.

* **12:17** sau, sămânță

4 Ei se închinau balaurului, pentru că el își dăduse autoritatea fiarei; și
se închinau fiarei, spunând: "Cine este ca fiara? Cine este în stare să facă
război cu ea?"
5 I-a fost dată o gură care vorbește lucruri mari și blasfemii. I s-a dat
puterea de a face război timp de patruzeci și două de luni.
6 Și-a deschis gura pentru a blasfemia împotriva lui Dumnezeu, pentru
a huli numele Lui, locuința Lui și pe cei ce locuiesc în ceruri.
7 I-a fost dat să facă război cu sfinții și să îi învingă. I s-a dat autoritate
asupra oricărui trib, popor, limbă și națiune.
8 Toți cei care locuiesc pe pământ i se vor închina, toți cei al căror nume
nu a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului care a fost
ucis.
9 Dacă are cineva urechi, să audă.
10 Dacă cineva trebuie să meargă în captivitate, acela va merge în
captivitate. Dacă cineva trebuie să fie ucis cu sabia, trebuie să fie ucis.*
Iată rezistența și credința sfinților.
11 Am văzut o altă fiară care se ridica de pe pământ. Avea două coarne
ca un miel și vorbea ca un balaur.
12 Ea exercita toată autoritatea primei fiare în prezența ei. Ea face ca
pământul și cei care locuiesc pe el să se închine primei fiare, a cărei rană
mortală a fost vindecată.
13 El face semne mari, făcând chiar să coboare foc din cer pe pământ în
văzul oamenilor.
14 El înșală pe †poporul meu care locuiește pe pământ, din cauza
semnelor pe care i s-a îngăduit să le facă în fața fiarei, spunând celor
care locuiesc pe pământ să facă un chip fiarei care avea rana de sabie și
care a trăit.
15 I-a fost dat să dea suflare chipului fiarei, ca chipul fiarei să vorbească
și să facă să fie uciși toți cei care nu se vor închina chipului fiarei.
16 El face ca tuturor, celor mici și celor mari, celor bogați și celor săraci,
celor liberi și celor sclavi, să li se dea semne pe mâna dreaptă sau pe
frunte;
17 și nimeni nu va putea să cumpere sau să vândă dacă nu are acel semn,
care este numele fiarei sau numărul numelui ei.
18 Iată înțelepciunea. Cine are pricepere, să calculeze numărul fiarei,
căci este numărul unui om. Numărul ei este șase sute șaizeci și șase.

14

1 Am văzut și iată Mielul stând în picioare pe muntele Sionului, și
împreună cu El un număr de o sută patruzeci și patru de mii, care aveau
numele Lui și numele Tatălui Său scris pe frunțile lor.
2 Am auzit din cer un sunet ca un zgomot de ape multe și ca un tunet
mare. Sunetul pe care l-am auzit era ca al harpiștilor care cântă la harpele
lor.
3 Ei cântă o cântare nouă înaintea tronului, înaintea celor patru ființe
vii și a bătrânilor. Nimeni nu putea să învețe cântecul, în afară de cei

* **13:10** TR citește: "Dacă cineva duce în captivitate, în captivitate se duce. Dacă cineva va ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabia." în loc de "Dacă cineva va merge în captivitate, va merge în captivitate. Dacă cineva va fi ucis cu sabia, trebuie să fie ucis". † **13:14** NU omite "propria mea"

o sută patruzeci și patru de mii, cei care fuseseră răscumpărați de pe
pământ.
4 Aceștia sunt cei care nu au fost spurcați cu femei, căci sunt fecioare.
Aceștia sunt cei care îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia au fost
răscumpărați de Isus dintre oameni, cele dintâi roade pentru Dumnezeu
și pentru Miel.
5 În gura lor nu s-a găsit nici o minciună, căci sunt ireproșabili. *
6 Și am văzut un înger care zbura din mijlocul cerului și care avea o
veste veșnică, pe care trebuia să o vestească celor ce locuiesc pe pământ,
oricărui neam, semințe, limbă și popor.
7 El a spus cu glas tare: "Temeți-vă de Domnul și dați-i slavă, căci a venit
ceasul judecății Lui. Adorați-l pe cel care a făcut cerul, pământul, marea
și izvoarele de apă!".
8 Și a urmat un al doilea înger, care a zis: "A căzut Babilonul cel mare,
care a făcut toate neamurile să bea din vinul mâniei desfrânării lui."
9 Un alt înger, al treilea, i-a urmat și a zis cu glas mare: "Dacă cineva se
închină fiarei și chipului ei și primește un semn pe frunte sau pe mână,
10 va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, care este pregătit
neamestecat în paharul mâniei Lui. El va fi chinuit cu foc și sulf în
prezența sfinților îngeri și în prezența Mielului.
11 Fumul chinului lor se va ridica în vecii vecilor. Nu au odihnă zi și
noapte, cei care se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul
numelui ei.
12 Aici este perseverența sfinților, a celor ce păzesc poruncile lui
Dumnezeu și credința lui Isus."
13 Și am auzit o voce din ceruri care zicea: "Scrie: "Fericiți cei ce mor în
Domnul de acum înainte!"".
"Da", spune Duhul Sfânt, "ca să se odihnească de munca lor, căci
lucrările lor îi însoțesc".
14 M-am uitat și am văzut un nor alb și, pe nor, un om șezând ca un fiu
de om,† având pe cap o cunună de aur și în mână o seceră ascuțită.
15 Un alt înger a ieșit din templu și a strigat cu glas tare către cel care
ședea pe nor: "Trimite secera și seceră, căci a venit ceasul secerișului,
căci secerișul pământului este copt!"
16 Cel care ședea pe nor a împins secera în pământ, și pământul a fost
secerat.
17 Un alt înger a ieșit din templul care este în cer. Avea și el o seceră
ascuțită.
18 Un alt înger a ieșit din altar, cel care are putere asupra focului, și a
strigat cu glas mare către cel care avea secera ascuțită, zicând: "Trimite
secera ta ascuțită și culege ciorchinii viței de vie de pe pământ, căci
strugurii pământului sunt pe deplin coapte!"
19 Îngerul și-a înfipt secera în pământ, a cules strugurii de pe pământ
și i-a aruncat în marea presă de vin a mâniei lui Dumnezeu.
20 Presa de vin a fost călcată în afara cetății, și sângele a ieșit din ea
până la frâiele cailor, până la o mie șase sute de stadii. ‡

---

* **14:5** TR adaugă "înaintea tronului lui Dumnezeu" † **14:14** Daniel 7:13 ‡ **14:20** 1600 de stadii = 296 kilometri sau 184 mile

15

1 Am văzut pe cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau
cele șapte plăgi de pe urmă, căci în ei s-a sfârșit mânia lui Dumnezeu.
2 Am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pe cei ce au
biruit fiara, chipul ei *și numărul numelui ei, care stăteau pe marea de
sticlă, având harpele lui Dumnezeu.
3 Ei cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului,
zicând
“Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Cel Atotput-
ernic!
Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor.
4 Cine nu s-ar teme de Tine, Doamne?
și să-ți glorificăm numele?
Căci numai Tu ești sfânt.
Căci toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea ta.
Căci faptele Tale drepte au fost descoperite.”
5 După acestea, m-am uitat, și templul cortului mărturiei din ceruri s-a
deschis.
6 Cei șapte îngeri care aveau cele șapte plăgi au ieșit, îmbrăcați în in
pur și strălucitor și purtând fâșii de aur în jurul pieptului.
7 Una din cele patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri șapte cupe de
aur pline cu mânia lui Dumnezeu, care trăiește în vecii vecilor.
8 Templul s-a umplut de fum de la gloria lui Dumnezeu și de la puterea
Lui. Nimeni nu a putut intra în templu până când cele șapte plăgi ale
celor șapte îngeri nu se vor fi terminat.

16

1 Am auzit un glas puternic din templu, care zicea celor șapte
îngeri: “Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mâniei lui
Dumnezeu!”.
2 Cel dintâi s-a dus și a vărsat cupa lui pe pământ, care a devenit o rană
dureroasă și neplăcută pentru oamenii care aveau semnul fiarei și care
se închinau chipului ei.
3 Al doilea înger a vărsat cupa sa în mare, și s-a făcut sânge ca de mort.
Orice ființă vie din mare a murit.
4 Al treilea a vărsat cupa sa în râuri și în izvoare de apă, și acestea s-au
făcut sânge.
5 Am auzit pe îngerul apelor spunând: “Drept ești Tu, care ești și care
erai, Sfinte, pentru că ai judecat aceste lucruri.
6 Căci ei au vărsat sângele sfinților și al profeților, iar tu le-ai dat să bea
sânge. Ei merită acest lucru”.
7 Am auzit altarul zicând: “Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernicul,
adevărate și drepte sunt judecățile Tale!”.
8 Al patrulea și-a vărsat cupa pe soare și i s-a dat să ardă pe oameni cu
foc.
9 Oamenii au fost arși de o căldură mare, iar oamenii au hulit numele
lui Dumnezeu, care are putere asupra acestor plăgi. Ei nu s-au pocăit și
nu i-au dat slavă.

---

* **15:2** TR adaugă “semnul său”.

10 Al cincilea și-a vărsat cupa pe scaunul de domnie al fiarei, și împărăția
ei s-a întunecat. Și-au ros limbile din cauza durerilor,
11 și au hulit pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor și a rănilor lor.
Și totuși nu s-au pocăit de faptele lor.
12 Al șaselea și-a vărsat cupa pe râul cel mare, Eufrat. A secat apele
lui, ca să fie pregătită calea pentru împărații care vor veni de la răsăritul
soarelui. *
13 Am văzut ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura falsului
profet, trei duhuri necurate, ceva asemănător cu broaștele;
14 pentru că sunt duhuri de demoni, care fac semne și care merg la regii
întregului pământ locuit, ca să-i adune pentru războiul din ziua aceea
mare a lui Dumnezeu cel Atotputernic.
15 "Iată, vin ca un hoț. Ferice de cel care veghează și își păstrează
hainele, ca să nu umble gol și să nu i se vadă rușinea."
16 El i-a adunat în locul care se numește în ebraică "Harmaghedon".
17 Al șaptelea și-a vărsat cupa în aer. Un glas puternic a ieșit din templul
cerului, de pe tron, spunând: "S-a făcut!".
18 Au fost fulgere, sunete și tunete; și a fost un cutremur mare, cum nu
s-a mai întâmplat de când există oameni pe pământ — un cutremur atât
de mare și atât de puternic.
19 Marele oraș a fost împărțit în trei părți și cetățile națiunilor au căzut.
Babilonul cel mare a fost amintit în ochii lui Dumnezeu, ca să-i dea paharul
cu vinul de foc al mâniei Lui.
20 Toate insulele au fugit, și munții nu au mai fost găsiți.
21 Grindină mare, de greutatea unui talant,† a căzut din cer peste oameni.
Oamenii l-au hulit pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinei, căci această
plagă a fost extrem de gravă.

17

1 Unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe a venit și a vorbit
cu mine, zicând: "Vino aici. Îți voi arăta judecata marii prostituate care
șade pe ape multe,
2 cu care regii pământului au făcut desfrâu sexual. Cei care locuiesc pe
pământ s-au îmbătat cu vinul imoralității ei sexuale."
3 El m-a dus în Duhul Sfânt într-un pustiu. Am văzut o femeie șezând
pe o fiară de culoare stacojie, plină de nume blasfemiatoare, având șapte
capete și zece coarne.
4 Femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu și împodobită cu aur,
pietre prețioase și perle, având în mână un pahar de aur plin de urâciuni
și de impuritățile imoralității sexuale de pe pământ.
5 Și pe fruntea ei era scris un nume: "MISTERUL, BABILONUL CEL MARE,
MAMA PROSTITUATEI ȘI A ABOMINAȚIILOR PĂMÂNTULUI."
6 Am văzut-o pe femeie îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele
martirilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat cu mare uimire.
7 Îngerul mi-a zis: "De ce te miri? Îți voi spune taina femeii și a fiarei
care o poartă, care are șapte capete și zece coarne.

* **16:12** sau, est † **16:21** Un talent reprezintă aproximativ 30 de kilograme sau 66 de lire sterline.

8 Fiara pe care ai văzut-o a fost și nu mai este; și este pe cale să iasă din
abis și să meargă la pieire. Cei care locuiesc pe pământ și ale căror nume
nu au fost scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii se vor minuna
când vor vedea că fiara a fost și nu este, și va fi prezentă. *
9 Aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte
munți pe care stă femeia.
10 Ele sunt șapte împărați. Cinci au căzut, unul este, iar celălalt nu a
venit încă. Când va veni, trebuie să mai dureze puțin.
11 Fiara care era și nu mai este, este și ea însăși a opta, și este dintre cei
șapte; și merge la pieire.
12 Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care nu au
primit încă o împărăție, dar primesc autoritate ca împărați împreună cu
fiara pentru o oră.
13 Aceștia au o singură minte și își dau puterea și autoritatea fiarei.
14 Aceștia se vor lupta împotriva Mielului, iar Mielul îi va birui, pentru
că el este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; iar cei care sunt cu
el sunt chemați, aleși și credincioși.”
15 El mi-a zis: “Apele pe care le-ai văzut, unde șade prostituata, sunt
popoare, mulțimi, națiuni și limbi.
16 Cele zece coarne pe care le-ai văzut, ele și fiara vor urî prostituata, o
vor pustii, o vor dezbrăca, îi vor mânca carnea și o vor arde cu totul în
foc.
17 Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să facă ceea ce are în minte, să fie
de aceeași părere și să dea împărăția lor fiarei, până când se vor împlini
cuvintele lui Dumnezeu.
18 Femeia pe care ai văzut-o este marea cetate care domnește peste regii
pământului.”

18

1 După acestea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea
o mare putere. Pământul a fost luminat de slava lui.
2 El a strigat cu un glas puternic, zicând: “A căzut, a căzut Babilonul cel
mare, și a devenit o locuință a demonilor, o închisoare pentru orice duh
necurat și o închisoare pentru orice pasăre necurată și urâtă!
3 Căci toate națiunile au băut din vinul mâniei desfrânării ei, împărații
pământului au făcut desfrânare cu ea, iar negustorii pământului s-au
îmbogățit din belșugul luxului ei.”
4 Și am auzit un alt glas din cer, care zicea: “Ieșiți din ea, poporul Meu,
ca să nu luați parte la păcatele ei și să nu vă împărtășiți din plăgile ei,
5 căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de
nelegiuirile ei.
6 Întoarceți-vă la ea așa cum s-a întors și răsplătiți-i dublu față de cum
a făcut ea și după faptele ei. În paharul pe care l-a amestecat, amestecă-i
dublu.
7 Oricât de mult s-a proslăvit și s-a desfrânat, pe cât de mult dă-i de chin
și de jale. Căci ea zice în inima ei: “Șed ca o regină, nu sunt văduvă, și
nu voi vedea nicidecum doliu”.

* **17:8** TR citește “încă este” în loc de “va fi prezent”

8 De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei: moarte, jale și foamete;
și va fi arsă cu totul în foc, căci Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este
puternic.
9 Împărații pământului, care au făcut desfrânare și au trăit în
desfrânare cu ea, vor plânge și se vor tângui pe ea, când vor vedea fumul
arderii ei,
10 stând departe de frica chinului ei, și vor zice: "Vai, vai, cetatea cea
mare, Babilon, cetatea cea tare! Căci judecata ta a venit într-un ceas!".
11 Negustorii pământului plâng și se jelesc din cauza ei, căci nimeni nu
le mai cumpără mărfurile:
12 mărfurile de aur, argint, pietre prețioase, perle, in subțire, purpură,
mătase, stacojiu, tot lemnul scump, orice vas de fildeș, orice vas de lemn
foarte prețios, de aramă, de fier și de marmură;
13 și scorțișoară, tămâie, parfum, tămâie, vin, ulei de măsline, făină
fină, grâu, oi, cai, care, trupuri și suflete de oameni.
14 roadele după care a poftit sufletul tău au fost pierdute pentru tine.
Toate lucrurile care erau delicate și somptuoase au pierit de la tine și nu
le vei mai găsi deloc.
15 Negustorii acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea, vor sta departe,
de frica chinului ei, plângând și jelind,
16 spunând: "Vai, vai, cetatea cea mare, cea care era îmbrăcată în in
subțire, purpură și stacojiu și împodobită cu aur, pietre prețioase și perle!
17 Căci într-un ceas, bogății atât de mari sunt pustiite!". Toți căpitanii
de corăbii, toți cei care navighează oriunde, marinarii și toți cei care își
câștigă existența pe mare, stăteau departe,
18 și strigau, când se uitau la fumul arderii ei, zicând: 'Ce este ca cetatea
cea mare?
19 Și-au aruncat țărână pe cap și au strigat, plângând și jelind, zicând:
"Vai, vai, cetatea cea mare, în care toți cei care își aveau corăbiile pe mare
s-au îmbogățit din cauza marii ei bogății!". Căci ea a fost pustiită într-un
ceas.
20 "Bucurați-vă pentru ea, cerule, sfinților, apostolilor și profeților, căci
Dumnezeu a judecat-o cu judecata voastră."
21 Un înger puternic a ridicat o piatră ca o piatră mare de moară și a
aruncat-o în mare, zicând: "Așa va fi dărâmat Babilonul, cetatea cea mare,
și nu va mai fi găsit deloc.
22 Glasul harpiștilor, al menestreliștilor, al flautiștilor și al trâmbițașilor
nu se va mai auzi deloc în voi. Nici un meșter de orice meserie nu va mai
fi găsit deloc în voi. Sunetul unei mori nu se va mai auzi deloc în voi.
23 Lumina unei lămpi nu va mai străluci deloc în voi. Glasul mirelui
și al miresei nu se va mai auzi deloc în voi, căci negustorii voștri au fost
căpeteniile pământului, căci cu vrăjitoria voastră au fost înșelate toate
neamurile.
24 În ea s-a găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor uciși
pe pământ."

19

1 După acestea, am auzit în ceruri un glas ca un glas tare, ca de
mulțime mare, care zicea: "Aleluia! Mântuirea, puterea și gloria aparțin
Dumnezeului nostru;

2 pentru că judecățile lui sunt adevărate și drepte. Căci el a judecat-o
pe marea prostituată care a corupt pământul cu imoralitatea ei sexuală și
a răzbunat din mâna ei sângele slujitorilor săi.”
3 Al doilea a zis: “Aleluia! Fumul ei se ridică în vecii vecilor”.
4 Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi vii au căzut
la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care șade pe tron, spunând:
“Amin! Aleluia!”
5 Un glas a venit din scaunul de domnie și a zis: “Lăudați pe Dumnezeul
nostru, voi toți robii Lui, cei ce vă temeți de El, cei mici și cei mari!”
6 Și am auzit ca un glas de mulțime mare, ca un glas de ape multe și ca
un glas de tunete puternice, care zicea: “Aleluia! Căci Domnul Dumnezeul
nostru, Atotputernicul, domnește!
7 Să ne bucurăm și să ne veselim nespus de mult și să-i dăm slava. Căci
a venit nunta Mielului, iar soția lui s-a pregătit.”
8 I s-a dat să se îmbrace în in strălucitor, curat și fin, căci inul fin
reprezintă faptele drepte ale sfinților.
9 El mi-a zis: “Scrie: “Fericiți cei invitați la cina de nuntă a Mielului”.”
El mi-a zis: “Acestea sunt cuvinte adevărate ale lui Dumnezeu”.
10 M-am aruncat la picioarele Lui, ca să mă închin înaintea Lui. El mi-a
zis: “Privește! Nu o face! Eu sunt tovarăș de robie cu tine și cu frații tăi
care țin mărturia lui Isus. Adorați-l pe Dumnezeu, căci mărturia lui Isus
este Spiritul Profeției”.
11 Am văzut cerul deschis și iată un cal alb, și Cel ce ședea pe el se numea
Credincios și Adevărat. Cu dreptate el judecă și face război.
12 Ochii lui sunt o flacără de foc, iar pe capul lui sunt multe coroane. El
are nume scrise și un nume scris pe care nimeni nu-l cunoaște decât el
însuși.
13 El este îmbrăcat într-o haină stropită cu sânge. Numele lui se
numește “Cuvântul lui Dumnezeu”.
14 Armatele care sunt în ceruri, îmbrăcate în in alb, pur și fin, îl urmau
pe cai albi.
15 Din gura lui iese o sabie ascuțită, cu două tăișuri, ca să lovească cu ea
națiunile. El le va conduce cu un toiag de fier.* El calcă în presa de vin a
aprinderii mâniei lui Dumnezeu, Atotputernicul.
16 El are pe haina și pe coapsa sa un nume scris: “REGELE REGILOR ȘI
DOMNUL DOMNILOR”.
17 Am văzut un înger care stătea în soare. El a strigat cu glas tare,
spunând tuturor păsărilor care zboară pe cer: “Veniți! Adunați-vă la
marea cină a lui Dumnezeu, †
18 ca să mâncați carnea regilor, carnea căpeteniilor, carnea vitejilor,
carnea cailor și a celor care stau pe ei, carnea tuturor oamenilor, liberi și
sclavi, mici și mari!”.
19 Am văzut fiara, regii pământului și oștile lor, adunate pentru a face
război împotriva celui care ședea pe cal și împotriva armatei lui.
20 Fiara a fost prinsă și, împreună cu ea, falsul profet care făcea semnele
pe care le făcea în fața lui, prin care îi înșela pe cei care primiseră semnul
fiarei și pe cei care se închinau chipului ei. Aceștia doi au fost aruncați
de vii în lacul de foc care arde cu sulf.

---

* **19:15** Psalmul 2:9 † **19:17** TR citește “cina marelui Dumnezeu” în loc de “marea cină a lui Dumnezeu”

21 Restul au fost uciși cu sabia celui care ședea pe cal, sabia care ieșea
din gura lui. Astfel, toate păsările s-au săturat de carnea lor.

20

1 Am văzut un înger coborând din cer, având în mână cheia prăpastiei
și un lanț mare.
2 El a prins balaurul, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, care
înșală tot pământul locuit*, l-a legat pentru o mie de ani,
3 l-a aruncat în abis, l-a închis și l-a pecetluit peste el, ca să nu mai înșele
neamurile până la sfârșitul celor o mie de ani. După aceasta, el trebuie să
fie eliberat pentru o scurtă perioadă de timp.
4 Am văzut niște tronuri, pe care ședeau și pe care se judeca. Am văzut
sufletele celor care fuseseră decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru
cuvântul lui Dumnezeu și ale celor care nu se închinaseră fiarei și chipului
ei și nu primiseră semnul de pe frunte și de pe mână. Aceștia au trăit și
au domnit cu Hristos timp de o mie de ani.
5 Ceilalți morți nu au trăit până la sfârșitul celor o mie de ani. Aceasta
este prima înviere.
6 Binecuvântat și sfânt este cel care are parte de prima înviere. Asupra
acestora, moartea a doua nu are nicio putere, ci ei vor fi preoți ai lui
Dumnezeu și ai lui Hristos și vor domni cu el o mie de ani.
7 După cei o mie de ani, Satana va fi eliberat din temnițalui
8 și va ieși să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale
pământului, pe Gog și pe Magog, ca să le adune la război, al căror număr
este ca nisipul mării.
9 Ei s-au suit pe lățimea pământului și au înconjurat tabăra sfinților și
cetatea iubită. Focul s-a coborât din cer de la Dumnezeu și i-a mistuit.
10 Diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în iazul de foc și de sulf, unde
sunt și fiara și falsul profet. Ei vor fi chinuiți zi și noapte în vecii vecilor.
11 Am văzut un tron mare și alb și pe Cel ce ședea pe el, de la fața căruia
fugeau pământul și cerul. Nu s-a găsit loc pentru ei.
12 Am văzut pe cei morți, mari și mici, stând în picioare înaintea
tronului, și au deschis cărți. S-a deschis o altă carte, care este cartea vieții.
Morții au fost judecați din cele scrise în cărți, după faptele lor.
13 Marea a dat pe față morții care se aflau în ea. Moartea și Hadesul† au
renunțat la morții care erau în ele. Au fost judecați, fiecare după faptele
sale.
14 Moartea și Hadesul‡ au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este a
doua moarte, lacul de foc.
15 Dacă cineva nu era găsit scris în cartea vieții, era aruncat în lacul de
foc.

21

1 Am văzut un cer nou și un pământ nou, căci cerul dintâi și pământul
dintâi au trecut și marea nu mai este.
2 Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând din cer de la
Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei.

---

* **20:2** TR și NU omit “care amăgește tot pământul locuit”. † **20:13** sau, Iadul ‡ **20:14** sau, Iadul

3 Am auzit un glas puternic din cer care zicea: “Iată, locuința lui
Dumnezeu este cu oamenii; El va locui cu ei, iar ei vor fi poporul Lui
și Dumnezeu însuși va fi cu ei ca Dumnezeul lor.
4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Moartea nu va mai fi; nu va
mai fi nici doliu, nici strigăt, nici durere. Cele dintâi lucruri au trecut.”
5 Cel ce șade pe scaunul de domnie a zis: “Iată, Eu fac toate lucrurile
noi.” El a zis: “Scrieți, căci aceste cuvinte ale lui Dumnezeu sunt
credincioase și adevărate.”
6 El mi-a spus: “Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Eu voi da
gratuit celui care este însetat de la izvorul apei vieții.
7 Celui care va birui, îi voi da aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, iar
el va fi fiul meu.
8 Dar pentru cei lași, necredincioși, păcătoși, *abominabili, ucigași,
imorali, vrăjitori, închinători †la idoli și toți mincinoșii, partea lor este
în lacul care arde cu foc și sulf, care este moartea a doua.”
9 Unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe încărcate cu cele
șapte plăgi de pe urmă a venit și a vorbit cu mine, zicând: “Vino aici. Îți
voi arăta mireasa, soția Mielului”.
10 El m-a dus în Duhul Sfânt pe un munte mare și înalt și mi-a arătat
cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer de la Dumnezeu,
11 având gloria lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră foarte prețioasă,
ca o piatră de iaspis, limpede ca cristalul;
12 având un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți și, la porți, dois-
prezece îngeri și nume scrise pe ele, care sunt numele celor douăsprezece
triburi ale copiilor lui Israel.
13 La răsărit erau trei porți, la nord trei porți, la sud trei porți, și la vest
trei porți.
14 Zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele douăsprezece nume
ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.
15 Cel care vorbea cu mine avea ca măsură o trestie de aur, ca să măsoare
cetatea, porțile și zidurile ei.
16 Cetatea este pătrată. Lungimea lui este la fel de mare ca lățimea
lui. El a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii doisprezece stadii.‡
Lungimea, lățimea și înălțimea ei sunt egale.
17 Zidul ei este de o sută patruzeci și patru de coți, §după măsura unui
om, adică a unui înger.
18 Construcția zidului ei era de jaspis. Orașul era de aur pur, ca sticla
pură.
19 Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de pietre
prețioase. Prima temelie era de iaspis, a doua de safir,* a treia de
calcedonie, a patra de smarald,
20 a cincea de sardonyx, a șasea de sardiu, a șaptea de crisolit, a opta
de beril, a noua de topaz, a zecea de crioprasă, a unsprezecea de jacint și
a douăsprezecea de ametist.

---

* **21:8** TR și NU omit “păcătoși” † **21:8** Cuvântul pentru “vrăjitori” include aici și pe cei care folosesc poțiuni și droguri. ‡ **21:16** 12.012 stadii = sau 2.221 kilometri sau 1.380 mile. TR citește 12.000 de stadii în loc de 12.012 stadii. § **21:17** 144 coți înseamnă aproximativ 65,8 metri sau 216 picioare. * **21:19** sau lapis lazuli

21 Cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle. Fiecare dintre porți era făcută dintr-o perlă. Strada orașului era de aur pur, ca o sticlă transparentă.
22 Nu am văzut în ea nici un templu, căci Domnul Dumnezeu Atotputernic și Mielul sunt templul ei.
23 Cetatea nu are nevoie de soare sau de lună pentru a străluci, căci însăși slava lui Dumnezeu a luminat-o, iar lampa ei este Mielul.
24 Națiunile vor umbla în lumina ei. Regii pământului aduc în ea gloria și onoarea națiunilor.
25 Porțile ei nu vor fi în niciun fel închise ziua (pentru că acolo nu va fi noapte),
26 și ei vor aduce gloria și onoarea națiunilor în ea, ca să poată intra.
27 Nu va intra în ea în niciun fel ceva profanator sau cineva care provoacă o urâciune sau o minciună, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

22

1 Mi-a arătat un *râu de apă a vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului,
2 în mijlocul străzii lui. De o parte și de alta a râului era pomul vieții, care purta douăsprezece feluri de fructe și care își dădea rodul în fiecare lună. Frunzele copacului erau pentru vindecarea națiunilor.
3 Nu va mai fi niciun blestem. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea, iar slujitorii lui îi vor sluji.
4 Îi vor vedea fața și numele lui va fi pe frunțile lor.
5 Nu va mai fi noapte și nu vor avea nevoie de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Ei vor domni în vecii vecilor.
6 El mi-a zis: "Cuvintele acestea sunt credincioase și adevărate. Domnul Dumnezeul spiritelor profeților a trimis pe îngerul Său ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple curând."
7 "Iată, vin curând! Binecuvântat este cel care păzește cuvintele profeției din cartea aceasta."
8 Și eu, Ioan, sunt cel ce a auzit și a văzut aceste lucruri. Când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin la picioarele îngerului care mi-a arătat aceste lucruri.
9 El mi-a spus: "Nu trebuie să faci asta! Eu sunt tovarăș de robie cu tine și cu frații tăi, cu profeții și cu cei care păzesc cuvintele acestei cărți. Adoră-l pe Dumnezeu".
10 El mi-a zis: "Nu pecetlui cuvintele profeției acestei cărți, căci timpul este aproape.
11 Cine acționează nedrept, să acționeze tot nedrept. Cine se murdărește, să se murdărească în continuare. Cine este neprihănit, să facă încă dreptate. Cine este sfânt, să fie încă sfânt."
12 "Iată, vin curând! Răsplata Mea este cu Mine, ca să răsplătesc fiecăruia după fapta lui.
13 Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.
14 Ferice de cei care împlinesc poruncile Lui, †ca să aibă dreptul la pomul

* **22:1** TR adaugă "pur" † **22:14** NU citește "își spală hainele" în loc de "împlinesc poruncile Lui".

vieții și să intre pe porțile cetății.
15 Afară sunt câinii, vrăjitorii, cei imorali, ucigașii, închinătorii la idoli
și toți cei care iubesc și practică minciuna.
16 Eu, Isus, am trimis pe îngerul meu să vă mărturisească aceste lucruri
pentru adunări. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David, Strălucirea și
Steaua dimineții.”
17 Duhul și mireasa spun: “Vino!” Cel care aude, să spună: “Vino!” Cine
este însetat, să vină! Cine dorește, să ia gratuit apa vieții.
18 Eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele profeției din cartea aceasta
că, dacă cineva adaugă la ele, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt
scrise în cartea aceasta.
19 Dacă cineva va tăia din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi
va lua partea lui din pomul‡ vieții și din cetatea sfântă, care sunt scrise în
cartea aceasta.
20 Cel care mărturisește aceste lucruri spune: “Da, voi veni curând”.
Amin! Da, vino, Doamne Isuse!
21 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu toți sfinții. Amin.

‡ **22:19** TR citește “Carte” în loc de “copac”